Apocalypto 18 : le grande clamor —2018-2030

« Illa ha cadite, illa ha cadite, Babylon le Grande ! »
« Exi del medio de illa, mi populo... »

Samuel presenta

Explica-me

Daniel e Apocalypto

Le probas prophetic que Deo existe

Su ultime Revelationes pro su electos

In iste obra: Su Projecto - Su Judicio

Version: 01-12-2024

(70-Automno-5995)

« E io audiva le voce de un homine in medio del Ulaï ;

ille clamava e diceva: Gabriel, <u>explica a ille le vision</u> **» Daniel 8:16.**

Nota explicative del copertura

De alto a basso: Messages del tres angelos de Apocalypto 14.

Il se tracta de tres veritates del libro de Daniel revelate al sanctos post le probation del primavera 1843 e post illo del 22 de octobre 1844. Ignorante le rolo del sabbato, le prime adventistas non poteva comprender le ver significato de iste messages. Le adventistas qui expectava le retorno de Christo habeva ligate lor experientia al « **crito de medianocte** » o « *medie del nocte* » citate in le parabola del « *dece virgines*» de Matt.25:1 a 13 ubi le annuncio del «*retorno del Sponso*» es mentionate.

1. **Le thema del judicio** disveloppate in Dan.8:13-14 e subjecto del message del prime *angelo* in Apo.14:7 : «*Teme Deo e da le gloria pois le hora de su judicio ha venite e adora ille qui ha create le terra, le celos, e le fontes de aquas» !* » : le retorno al sabbato, sol ver septime die del ordine divine, sabbato del Judeos e die de reposo hebdomadari es exigite per Deo in le quarte de su dece commandamentos.
2. **Le denunciation del Roma papal**, « *parve corno* » e « *rege differente* » de Daniel 7:8-24 e 8:10-23 a 25, qui recipe le nomine « *Babylonia le grande* » in le message del secunde *angelo* de Apo.14:8 : « *Illa ha cadite, illa ha cadite, Babylonia le Grande!* » : principalmente, a causa del dominica ex « die del sol » hereditate del imperator Constantino 1er qui lo ha instaurate le 7 de martio 321. Ma iste expression « *illa ha cadite* » es justificate per le revelation de su natura maledicte per Deo como il lo face discoperir a su servitores adventistas post 1843, in 1844, per restaurar le practica del sabbato abandonate. « *Illa ha cadite* » significa : « illa es prendite e vincite ». Le Deo del veritate annuncia assi su victoria contra le campo del mendacio religiose.
3. **Le thema del judicio final** ubi « *le foco del secunde morte* » colpe le rebelles christian. Isto es le imagine presentate in Dan.7:9-10, le thema es disveloppate in Apo.20:10 a 15, e isto es le subjecto del message del tertie *angelo* in Apo.14:9-10 : « *E un altere, un tertie angelo les sequeva, dicente con un voce forte : Si alcuno adora le bestia e su imagine, e recipe* ***un marca*** *super su fronte o super su mano, ille bibe, etiam, del vino del furor de Deo, versate sin mixtura in le copa de su ira, e ille essera tormentate in le foco e le sulfure, ante le sancte angelos e ante le agno* » : Hic, le dominica es identificate al « *marca del bestia* ».

Releva le correspondentia identic del numeros del versos visate in Daniel 7:9-10 e Apocalypse 14:9-10.

Le quarte *angelo* : il appare solmente in Apo.18 ubi il representa le proclamation ultime del tres messages adventista previe que beneficia de tote le lumine divine que les ha illuminate desde 1994 e usque al fin del mundo, isto es, usque al primavera 2030. Isto es le rolo que debe haber le presente obra. Le lumine que lo ha illuminate revela le culpabilitates successive: del religion catholic, desde 538; del religion protestante, desde 1843; e del institution adventista official, desde 1994. Tote iste caditas spiritual ha habite como causa, in lor tempore: le rejection del lumine proponite per le Spirito Sancte de Deo in Jesus-Christo. « *Al tempore del fin* » mentionate in Dan.11:40, le ecclesia catholic reuni in su maledictiom, tote le gruppos religiose christian o non que recognosce su ministerio e su autoritate; isto sub le egida de su alliantia dicite «ecumenic» que post le protestantismo, le adventismo official se ha unite in 1995.

2Corinthios 4:3-4

«…Si nostre Evangelio es ancora velate, illo es velate pro illes qui perde; pro le incredulos de qui le deo de iste seculo ha cecate le intelligentia, a fin que

***illes non vide resplender le splendor del Evangelio del gloria de Christo, qui es le imagine de Deo*. »**

« E si le parola prophetic remane incomprendite, illo non lo remanera que pro illes qui debe perder se »

Anque, in summario del revelationes presentate in iste documento sape que, pro « *justificar le sanctitate* »,
desde le primavera 1843 stabilite per le decreto del Deo creator e legislator de Daniel 8:14, secundo su « *Evangelio eternal* »,

super tote le terra, omne homine e omne femina,

<u>debe esser baptisate</u> in le nomine de Jesus-Christ per immersion total pro obtener, le gratia divine,
<u>debe observar le sabbato</u>, le reposo del sabbato del septime die, sanctificate per Deo in Genesis 2, e 4th de se 10 commandmentoss cite dannos Exodo 20; isto, pro conservar su gratia,

<u>debe honorar le leges divine</u> moral e le leges alimentari prescribite in le sancte Biblia, in Genese 1:29 e Leviticus 11, (sanctitate del corpore)

e <u>non debe « *dispreciar su parola prophetic* »</u>, pro non « *<u>extinguer le Spirito de Deo</u>* » (1 Thes.5:20).
Qui non responde a iste criterios es condemnate per Deo a suffrer le « *secunde morte* » describite in Apocalypse 20.
Samuel

EXPLICA – A ME DANIEL E APOCALYPSE

Pagination del themas tractate

Prime parte: Le notas preparatori

Usa le recerca automatic del numeros de pagina del software usate

Pagina titulos

07 Presentation
12 Deo e su creationes
13 Le bases biblic del veritate
16 Nota fundamental : 7 Martio 321, le die maledicte del peccato
26 Le testimonio de Deo date super le terra
28 Nota : Non confunder martyrio con castigo
29 Le Genesis: un summario prophetic vital
30 Le fide e le incredulitate
33 Le alimento pro le tempore appropriate
37 Le historia revelate del ver fide

39 Notas preparatori del libro de Daniel
41 Toto comencia in Daniel – Le LIBRO DE DANIEL
42 Daniel 1 - Arrivo de Daniel a Babylon
45 Daniel 2 - *Le statua* del vision del rege Nebuchadnezzar
56 Daniel 3 - Le tres companiones in *le fornace*
62 Daniel 4 - le rege humiliate e convertite
69 Daniel 5 - Le judicio del rege Belshazzar
74 Daniel 6 - Daniel in *le fossa del leones*
79 Daniel 7 - *Le quatro animales* e le *parve corno* papal
90 Daniel 8 - Le identitate papal confirmate – le decreto divine de Dan.8:14.
103 Daniel 9 - Le annuncio del tempore del ministerio terrestre de Jesus-Christo.
121 Daniel 10 - Annunciation del *grande calamitate* - Le visiones del calamitate
127 Daniel 11 - Le septe guerras de Syria.
146 Daniel 12 - Le mission universal adventista illustrate e datate.
155 Initiation al symbolismo prophetic
158 Le adventismo
163 Le prime reguardo super le Apocalypse
167 Le symbolos de Roma in le prophetia
173 Lumine super le sabbato
176 Le decreto de Deo de Daniel 8:14
179 Preparation pro Apocalypse
183 Le Apocalypse in summario
188 **Secunde parte: le studio detaliate del Apocalypse**
188 **Apocalypse 1** : Prologo-Le retorno de Christo-Le thema adventista
199 **Apocalypse 2** : le'Assemblage de Christo desde su lanceamento usque a 1843
199 1era epocha : *Ephesos* - 2nda epocha : *Smyrna* - 3tia epocha : *Pergamo* -
4te epocha : *Thyatira*
216 **Apocalypse 3** : le'Assemblage de Christ desde 1843 - le fide christian apostolic restaurate
216 5te epocha : *Sardes* - 6ème epocha : *Philadelphia* -
223 Le destino del adventismo revelate in le prime vision de Ellen G.White
225 7ème epocha : Laodicea
229 **Apocalypse 4** : le judicio celeste
232 Nota : la LEGE DIVINE prophetisate
239 **Apocalypse 5** : le Filio del Homine
244 **Apocalypse 6** : Actores, castigos divine e signos del tempore del era christian - Le 6 prime sigillos
251 **Apocalypse 7** : le adventismo del septime die sigillate del « *sigillo de Deo*» : le sabbato e secrete «*septime sigillo*».
259 **Apocalypse 8** : Le quatro prime«*trompetas*»
268 **Apocalypse 9** : Le 5ème e 6ème«*trompetas*»
268 le 5ème«*trompetta*»
276 le 6e«*trompetta* »
286 **Apocalypse 10** : le«*parve libro aperte*»
291 Fin le prime parte del Revelation
Secunde parte : le themas disveloppate
292 **Apocalypse 11**: le regno papal - le atheismo national - le 7me «*trompetta*»
305 **Apocalypse 12**: le grande plano central
313 **Apocalypse 13** : le false fratres del religion christian
322 **Apocalypse 14** : le tempore del adventismo del 7me die
333 **Apocalypse 15** : Le fin del tempore de gratia

336 **Apocalypse 16** : *le septe ultime plagas del ira de Deo*
345 **Apocalypse 17** : le prostituta es discoperite e identificate
356 **Apocalypse 18** : le prostituta recipe su castigo
368 **Apocalypse 19** : le *combatto Harmagedon* de Jesus Christo
375 **Apocalypse 20** : le *mille annos* del 7me millennio e le judicio final
381 **Apocalypse 21** : le *Nove Jerusalem* glorificate symbolisate
392 **Apocalypse 22** : le die sin fin del eternitate
405 **Le littera occide ma le Spirito vivifica**
408 **Le tempore terrestre de Jesus-Christo**
410 **Sanctitate e sanctification**
424 Le separationes del Genese – de Genese 1 a 22 –
525 Le complimentos del promissas facite a Abraham: Genesis 23 a ...
528 Le Exodo e le fidele Moises - Del Biblia in general - Le hora del ultime election - Le adventismo del septime die: un separation, un nomine, un historia - Le principales judicios de Deo - Divine de A a Z - Le deformationes del textos biblic - Le Spirito restaura le veritate.
547 Le dedication final
548 **Le Ultime Appello**

Nota: le traductiones in linguas estranie essente realisate per medio de software de traduction automatic, le autor non assume responsabilitate excepte pro le textos in francese, le lingua del version original del documentos.

Explora-me Daniel e Apocalypse

Presentation

Io es nascite e io vive in iste pais altemente abominabile, poisque Deo nominava, symbolicamente, su capital « *Sodoma e Egypto* » in Apo.11:8. Su modello de societate, republican, invidiate, ha essite imitate, diffundite e adoptate per multe populossuper le terra integre; iste pais, es Francia,un paisdominante monarchic e revolutionari, experimentator de cinque Republicas alx regimes publican condemnate per Deo.Fieremente, illa proclama e monstra su tabulas del derectos del homine, scandalosamente opposite al tabulas del deberes del homine scribite in forma de "dece commandamentos", per le Deo creator ipse. Desde su origine e su prime monarchia, illa ha prendite le defensa de su inimica, le religion catholic roman cuje inseniamento non ha cessate de appellar «mal» lo que Deo nomina «bon» e de appellar «bon» lo que ille nomina «mal». Continuante su cadita inexorabile, su Revolution la ha conducite a adoptar le atheismo. Assi, como creatura, vaso de terra, Francia se ha involvite in un conflicto que la oppone al Deo omnipotente, le ver vaso de ferro; le resultato esseva previsibile e prophetisate per ille; illa cognoscera le sorte de « *Sodoma* » culpabile del mesme peccatos ante illa. Le historia del mundo del ultime 1700 annos, circa, ha essite formate per su influentia malefic, particularmente per le supporto que illa ha prestate al autoritate del regime papal catholic roman, desde su prime monarcha, Clovis 1er, le prime rege del Francos. Ille esseva baptisate in Reims, le 25 de Decembre in le anno 498. Iste data porta le signo de un festa de Natal ligate per Roma, injustemente e scandalosemente, a un false data de nascentia de Jesus-Christo, le Deo incarnate, creator del mundo e de toto lo que vive, o existe ; le qual reclama con tote justitia le titulo de « *Deo del veritate* » proque il abhorre « *le mendacio que ha como patre le diabolo* », como Jesus lo ha declarate.

Vole tu un prova innegabile que nulle papa roman es legitime a pretenderse servitor de Jesus-Christo? Ecce lo, precise e biblic : Jesus ha declarate in Matt.23:9 : « ***E non appella alcuno super le terra vostre patre; proque un sol es vostre patre, ille qui es in le celos.*** »

Como se face appellar le papa super le terra? Cata uno pote constatar lo, « sancte ***patre*** », o mesmo, « multo-sancte ***patre*** ». Le sacerdotes catholic se face, illes anque, appellar « ***patres*** ». Iste attitude rebelle face que le multitudes de sacerdotes se pone como intermediarios pretendite indispensabile inter Deo e le peccator, durante que le Biblia insenia pro ille un accesso libere presso Deo legitimite per Jesus-Christo. De iste modo, le fide catholic infante le esseres human pro apparer indispensabile e inevitabile. Iste diversion del intercession directe de Jesus-Christo essera denunciate per Deo in un prophetia, in Dan.8:11-12. Question-Responsa : Qui pote creder que le potente Deo creator poterea prender como servitores esseres human qui le disobedi con un tal « ***arrogantia*** » excessive denunciate in Dan.7:8 e 8:25 ? Le responsa biblic a iste infantilisation del mentes human es in iste verso de Jer.17:5 : « *Assi dice YaHWéH :* ***Maledicte*** *sia le homine* ***qui confide in le homine***, ***qui prende le carne como su appoio***, *et qui distorna su corde de YaHWéH !*»

Proque es Francia que ha multo conformate le historia religiose de un grande parte del era christian, Deo ha date a un francese le mission de revelar su rolo maledicte ; isto, clarificante le significato celate de su revelationes prophetic cryptate in un codice strictemente biblic.

Io ha recipite in 1975 le annunciation de mi mission prophetic per un vision del qual io non ha comprendite le ver significato que in 1980, post mi baptismo. Baptisate in le fide christian adventista del septime die, io sape, desde 2018, que io ha essite ponite in ministerio pro le tempore de un jubileo (7 vices 7 annos) que se finira in le primavera 2030 con le retorno in gloria del Senior Deo Omnipotente, Jesus Christo.

Recognoscer le existentia de Deo o de Jesus Christo non suffice pro obtener le salvation eternal.

Io lo rememora hic, ante de ascender al celo, Jesus ha dirigite a su discipulos le pparolas de iste versos de Mat.28:18 a 20: "*Jesus, approchante se, les parlava assi Tote potera me ha essite date in le celo e super le terra.* ***Vade, face de tote le nationes discipulos***, *baptisante los* ***in le nomine del Patre, del Filio e del Spirito Sancte***, *e* ***instructe los a observar toto lo que io ha prescribite a vos***. *E ecce, io es con vos omne le dies, usque al fin del mundo"* ». Su Spirito divine ha inspirate al apostolo Petro iste altere declaration formal e solemne de Act.4:12: «***Il non ha salvation in ulle altere; proque il non ha sub le celo ulle altere nomine que ha essite date inter le homines, per le qual nos debe esser salvate***».

In consequentia, comprende-lo, le religion que nos reconcilia con Deo non reposa super un hereditagereligiose debite al traditiones human. Le fide in le sacrificio expiatori voluntari offerite per Deo, per su morte human in Jesus-Christo, es **le unic medio** pro obtener nostre reconciliation con le perfecte justitia de su sanctitate divine. Dunque, qui que tu sia, qualque sia tu origine, tu religion hereditate, tu populo, tu racia, tu color o tu lingua, o ancora, tu statuto inter le homines, tu reconciliation con Deo passa solmente per Jesus-Christo e le adhesion a su inseniamento que ille adressa a su discipulos usque al fin del mundo; como testifica iste documento.

Le expression « ***Patre, Filio e Spirite Sancte*** » designa tres rolos successive tenite per le Deo unic in su plano de salvation offerite al homine peccator culpabile, condemnate al « *secunde morte* ». Iste « trinitate » non es un reunion de tres Deos, como le musulmanos lo crede, justificante assi lor rejection de iste dogma christian e de su religion. In « ***Patre*** », Deo es pro tote nostre creator; in « ***Filio*** » ille se ha date un corpore de carne pro expiar le peccatos de su electos a lor loco; in « ***Spirite Sancte*** », Deo, Spirite del Christo resurrecte, veni adjutar su electos a succeder in lor conversion obtenente « ***le sanctification sin le qual necuno vide le Senior***», secundo lo que insenia le apostolo Paulo in Heb.12:14; «***le***

sanctification» es, esser **mise a parte** per e per Deo. Illo confirma su acceptation del electe e appare in le obras de su fide es, in su amor proDeo e su veritate biblic inspirate e revelate.

Le lectura de iste documento es indispensabile pro comprender **le altissime nivello de maledictiion** que pesa super le populos del terra, lor institutiones religiose e illes del mundo occidental christian, particularmente, a causa mesme de lor origine christian ; proque le via traciate per Jesus-Christo constitue le cammino salvatori **unic** e **exclusive** del projecto de Deo ; consequentemente, le fide christian remane le objectivo privilegiate del attaccos del diabolo e del demonios.

Al base, le projecto salvatori concipite per le Deo creator es simple e logic. Ma le religion prende un character complexe a causa que illes qui lo insenia pensa solmente a justificar lor conception religiose e, practicante le peccato, sovente per ignorantia, iste conception non es plus conforme al exigentias de Deo. In consequentia, Ille les frappa con su maledictiion que illes interpreta a lor avantage e non audi le reproche divine.

Iste obra non ha alcun vocation de reciper un premio litterari; pro le Deo creator, illo ha, solmente, le rolo, de poner su electos a proba del fide que va permitter les obtener le vita eternal ganiate per Jesus-Christo. Tu va trovar repetitiones, ma isto es le stilo que Deo usa per inculcar le mesme inseniamentos que ille revela perimagines e symbolos differente. Iste numerose repetitiones constitue le melior probas de lor authenticitate e testifica del importantia que ille da al veritatesillustrate concernite. Le parabolas inseniate per Jesus confirma iste insistentia e iste repetitiones.

Tu va trovar in iste obra revelationes date per le grande Deo creator qui nos ha visitate sub le nomine human de Jesus de Nazareth, venite con le titulo de « uncte », o « messia », secundo le hebreo « mashiah» mentionate in Dan.9:25, o «christ», del greco «christos» del scriptos del nove alliantia. In ille, Deo veniva offerer su vita perfectemente pur como sacrificio voluntari, pro validar les ritos del sacrificios animal que precedeva su venita desde le peccato original committite per Eva e Adam. Le termino« *uncto* » designa ille qui recipe le unction del Spirito sancte symbolisate per le oleo del olivieros. Le revelation prophetic date per Deo al sol nomine de Jesus-Christo e de su obra expiatori veni guidar su electos super le cammino que conduce al vita eternal. Proque le salvation per gratia sol non impedi le electo de cader in trappas de que ille ignorarea le existentia. Es dunque pro completar su offerta de gratia, que in le nomine de Jesus-Christo, Deo veni revelar le existentia del trappas principal que permitte a su ultime servitores del tempore del fin, analysar, judicar, e comprender **clarmente** le situation confuse del religion christian universal que prevale in iste ultime epocha del salvation terrestrial.

Ma ante de seminar, il es conveniente de eradicar; proque le natura del Deo creator es deformate per le doctrina del grande religiones monotheistic diffundite super le terra. Illes ha tote in commun de imponer le Deo unic per le constrainto e testimonia assi de lor separation e de tote relation con ille. Le apparente libertate attachate al fide christian non es debite solmente al circumstantias actual del tempore, ma tosto que Deo lassara le demonios ager liberemente, iste intolerancia verso qui non les seque reapparera. Si Deo habeva volite ager per le constrainto, ille habeva haberea suffite, simplemente, de render se visibile a lor oculos, pro obtener de su creaturas que illes obedi a tote su voluntates. Si ille non ha agite assi, es perque su selection de electos reposa, **solmente**, super le libere election de amar lo o rejectar lo; libere election que il da a tote su creaturas. E si il existe un constrainto, illo es solmente illo del character natural del electos qui es sponite e attrahete, per lor natura libere individual, per le Deo amor. E iste nomine amor conveni ben a ille, proque il lo sublima, offrente a su creaturas un demonstration ponite in action que lo rende incontestabile ; isto offerente su vita pro expiar, in le persona de Jesus-Christo, le peccatos hereditate e committite per su **solmente** electos al tempore de lor ignorantia e de lor debilitate. Attention! Sur terra, iste parola amor prende solmente le forma del sentiment e de su debilitate. Illo de Deo es forte e perfectemente

juste; lo que face tote le differentia pois que illo prende le forma de un principio ubi le sentiment es totalmente dominate. Le ver religion approbate per Deo dunque reposa super le libere adhesion a su persona, a su pensamento e a su principios establite como leges. Tote le vita terrestre se ha construite super suas leges physic, chimic, moral, psychic e spiritual. De mesme que il non venirea de in le pensamento del homine le idea de subtraher se al lege del gravitate terrestre e de facer lo disparer, su spirito non pote disveloppar se harmonicamente sino in le respecto e obedientia al leges e principios establite per le Deo creator. E iste parolas del apostolo Paulo in 1 Cor.10:31 es assi perfectemente justificate: «***Dunque, sia que vos mangia, sia que vos bibe, sia que vos face qualcunque altere cosa, face toto pro le gloria de Deo***». Le application de istete libere invitation es rendite possibile per le facto que, in le Biblia, e illa sol, Deo ha livrate e revelatesu divin consilios.E il es importante de tener in conto su opinion pro complir le obra de «***sanctification sin le qual***», secundo Heb.12:14, «***nemo vide le Senior***». A vices, su opinion prende le forma del ordination, ma illo non es plus discutibile que illo que provide le medico specialista al qual le esser human se affretta a obedir, pensante assi ager al melior de su interesses pro su sanitate physic o mental (mesmo si ille se erra). Le Deo creator es, multo supra toto, le sol e ver medicin del animas que ille cognosce in lor minim detalios. Ille vulnera ma sana cata vice que le situation es favorabile. Ma a termino, ille destruera e annihilara tote le vita celeste e terrestre que se ha provate incapace de amar lo e dunque, de obedir lo.

Le intolerantia religiose es dunque le fructo revelator del false religion monotheista. Illo constitue un culpa e un peccato multo grave proque illo deforma le character de Deo, e in attaccar se a ille, illo non risca de obtener su benediction, su gratia e su salvation. Nonobstante, Deo lo usa como un flagello pro punir e colpar le humanitate incredula o infidel. Io me appoia super le testimonio biblic e historic. De facto, le scripturas del ancian alliantia nos instrue que pro punir le infidelitate de su populo, le nation nominate Israel, Deo usava le populo « Philistin », su proxime vicino. In nostre epocha iste populo continua iste action sub le nomine « Palestiniano ». Plus tarde, quando ille voleva revelar su judicio e su condemnation definitive de iste Israel carnal terrestre, ille faceva appello al servicios del rege chaldee Nebucadnetsar ; isto a tres vices. Al tertie, in – 586, le nation esseva destruite e le superviventes del populo esseva ducite in deportation a Babylon durante un duration de « 70 annos » prophetisate in Jer.25:11. Plus tarde ancora, pro su refusal de recognoscer Jesus-Christo como su messia, le nation esseva de novo destruite per le truppas roman guidate per Tito, le heredero del imperator Vespasiano. Durante le era christian, recadite officialmente in 321 in le peccato, le fide christian esseva livrate al intolerantia del papas a partir de 538. E iste fide catholic dominante ha cercate querela al populos medio-oriental devenites religiosemente musulman in le mesme 6te seculo. Le christianismo infidele ha trovate ibi, un adversario redoutabile perpetue. Proque, le opposition religiose del duo campos es al imagine del polos, totalmente opposite usque al fin del mundo. Le incredulo es etiam orgoliose e ille cerca le gloria del exclusivitate; non obtenente lo de Deo, ille se lo attribue ipse e non accepta de esser contestate. Iste description del individuo characterisa, equalmente collective, le membros qui pertine a le differente assembleas e se gruppa in le differente false religiones. Condemnar le intolerantia non significa que Deo sia tolerante. Le intolerantia es un practica human inspirate per le campo demoniac. Le parola tolerante implica le pensamento del intolerantia e le parola del verfide es approbation o reprobation secundo le principio biblic « si, o non ». Pro su parte, Deo supporta le existentia del mal sin totevia tolerar lo; ille lo supporta pro un tempore de libertate previditein su projecto pro seliger su electos. Le parola tolerantia dunque se applica solmente al humanitate, e le termino appareva in le edicto de Nantes de Henri IV del 13 de april 1598.Ma post le fin del tempore de gratia, le mal e illes qui lo face sera destruite. Le tolerantia habeva reimplaciate le libertate religiose date al homine per Deo, desde le comenciamento.

Le menu de iste obra es annunciate; le probas sera presentate e demonstrate al longo del paginas.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Deo e su creationes

Le lexico spiritual empleate per le homines in Europa latin cela messages essential date per Deo. Assi es, in prime, del parola Apocalypse que, sub iste aspecto, evoca le grande catastrophe temite per le homines. Tamen, detra iste termino terrificante, se trova le traduction « Revelation » que revela a su servitores in Christo cosas indispensabile necessari a lor salvation. Secundo le principio que vole que le felicitate del unos face le infelicitate del alteres, illes del campo opposite, le messages in contrarios absolute es multo ric de inseniamentos e multo frequentemente suggerite in le sanctissime « Revelation » date al apostolo Johannes.

Un altere termino, le parola « angelo » cela inseniamentos importante. Iste parola francese veni del latino « angelus » prendite ipse del greco « aggelos » que significa: messagero. Iste traduction nos revela le valor que Deo da a su creaturas, su vis-a-vis que il ha create libere e relativemente independente. Le vita essente date per Deo, iste independentia conserva restrictiones logic. Ma iste termino « messagero » nos revela que Deo vide su vis-a-vis libere como messages vivente. Assi, cata creatura representa un message componite de un experientia de vita marcate per electiones e positiones personal que constitue lo que le Biblia appella « un anima ». Cata creatura es unic como anima vivente. Pois que lo que ignorava le prime vis-a-vis celeste create per Deo, illes que nos appella traditionalmente « le angelos », es que ille qui les ha date le vita e le derecto de viver pote reprender los. Illes ha essite create pro viver eternalmente e ignorava mesmo le senso del parola morte. Il es pro revelar a illes lo que

significa le parola morte que Deo ha create nostre dimension terrestre in le qual le specie human, o le Adam, va tener le rolo del mortal post le peccato del jardin de Eden. Le message que nos representa es agradabile a Deo **solmente** si illo es conforme a su normas del bon e del ben. Si iste message responde a su norma del mal e del mal, ille qui lo porta es del typo rebelle que ille condanna al morte eternal, isto es, a un destruction final e un annihilation de su anima integre.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Le bases biblic del veritate

Deo ha trovate bon e juste de revelar, in prime loco, le origines de nostre systema terrestre a Moises, a fin que omne esser human lo cognosca. Ille indica ibi, un prioritate del inseniamento spiritual. In iste action, ille nos presenta **le bases de su veritate** que comencia per regular le ordine del tempore. Proque Deo es le Deo del ordine e del nobil coerentia. Nos va discoperir, per le comparation con su normas, le aspecto stupide e incoherente de nostre ordine actual instaurate per le homine del peccato. Proque il es precisemente le peccato e ja le peccato original que cambia toto.

Ma il es indispensabile comprender ante toto, que le «*comenciamento*» mentionate per Deo in le Biblia, e prime parola del libro nominate « Genese » sia, « origine », non concerne le « *comenciamento* » del vita, sed solmente illo de su creation de nostre dimension terrestre integral que include le astros del cosmos celeste create tote al quarte die post le terra mesme. Tenente conto de iste pensamento, nos pote comprender que iste systema terrestre specific, in le qual le noctes e le dies va succeder se, es create pro devenir le medio ubi Deo e su electos fideles e le campo inimic del diabolo va confrontar se. Iste combatto del ben divine contra le mal del diabolo, prime peccator in le historia del vita, es su ration de esser e al base de tote le revelation de su projecto salvatori universal e multiversal. Durante iste obra, tu va discoperir le significato de certe parolas enigmatic pronunciate per Jesus-Christo durante su ministerio terrestrial. Tu va assi constatar, quanto illos prende senso in le grande projecto initiate per le unic grande Deo creator de totes formas de vitas e de materias. Io claude hic iste importante parenthese e reprende le subjecto del ordine del tempore establite per iste Soveran supreme del existentia.

Ante le peccato, Adam e Eva habeva lor vita rhythmate super un succession de septimanas de sept dies. Conforme al modello del quarte del dece commandamentos (o decalogo) que lo **rememora,** le septime die es un die sanctificate al reposo per Deo e per le homine, e sapente hodie lo que iste action prophetisa, nos pote comprender proque Deo insiste

super le respecto de iste practica. In su projecto global que explica le rationes de iste creation terrestrial specific, le septimana, unitate del tempore proponite, prophetisa septe milles annos durante le quales le grande projecto del demonstration universal (e multiversal) de su amor e justitia essera complite. In iste programma, in analogia con le sex prime dies del septimana, le sex prime millennios essera placate sub le demonstration de su amor e patientia. E al imagine del septime die, le septime millennio essera dedicate al establmanifestation de su perfecte justitia. Io pote summarisar iste programma dicente: sex dies (de mille annos = sex mille annos) pro salvar, e le septime (= mille annos), pro judicar e annihilar le rebelles terrestre e celeste. Iste projecto salvatori va completemente reposar super le sacrificio expiatori voluntari consentite per le Deo creator, sub le aspecto divine terrestre del persona nominate, per su divine voluntate, Jesus-Christo in version grec o secundo le hebreo, Jesus le Messia.

Ante le peccato, in le ordine divine perfecte original, le die integre es componite de duo partes equal successive; 12 horas de nocte lunar son sequite per 12 horas de lumine solar e le cyclo se repete perpetuemente. In nostre condition actual, iste situation appare solmente duo dies per anno, al momento del equinoxios del primavera e del autumno. Nos sape que le stationes actual es debite a un inclinatione del axe del terra, e nos pote assi comprender lo, iste inclination ha apparite como consequentia del peccato original committite per le prime copula, Adam e Eva. Ante le peccato, sin iste inclination, le regularitate del ordine divine esseva perfecte.

Le rotation complete del terra circum le sol indica le unitate del anno. In su testimonio, Moises narra le historia del Exodo del Hebreos liberate per Deo del servitude egyptie. E le mesme die de iste exito, Deo dice a Moises, in Exo.12:2: "*Iste mense essera pro vos le prime del menses del anno; illo essera pro vos le prime mense"*». Un tal insistentia testimonia le importantia que Deo da al cosa. Le calendario de dece-duo menses lunar del Hebreos fluctuava con le tempore, e in retardo super le ordine solar, on debeva adder un dece-tertie mense additional pro retrovar le concordantia post plure annos de accumulation de iste retardo. Le Hebreos ha sortite de Egypto « *le 14e die del prime mense del anno*» que comenciava logicamente super le equinoctio delprimavera; nomine que significa precisemente«prime tempore».

Iste ordine date per Deo, «*iste mense essera pro vos le prime mense del anno*», non es accidental, pois que il se dirige a tote le homines qui va reclamar su salvation usque al fin del mundo; le Israel hebreo recipiente del Revelation divine essente solmente le avant-garda del grande projecto salvatori universal de su divin programma. A su tempore lunar succedera le tempore solar del Christ per le qual le projecto salvatori de Deo es revelate in tote su lumine.

Le restauration perfecte de iste normes divine nunquam essera complite super un terra populate de esseres human rebelle e mal. Tamen, illo remane possibile, in le relation individual que nos ha con Deo, iste potente Spirito creator invisibile qui magnifica le amor tanto como le justitia. E omne relation con ille debe comenciar per iste recerca de **su** valores e in primos, illos de **su** ordine del tempore. Il se tracta ibi de un acto de fide, multo simple e sin merito particular; un minimo a offerer de nostre parte human. E nostre approche essente grato a ille, le relation de amor del creatura e de su Creator deveni possibile. Le celo non se gania per prodezas o miraculos, ma per signos de attentiones reciprocal, que exprime le amor ver. Isto es lo que cata uno pote discoperir in le obra de Jesus-Christo, qui ha date su vita, voluntarimente, como signo de appello, pro salvar su sol amate electos.

Post iste admirabile quadro del ordine divine, regardamos le aspecto meschin de nostre ordine human. Iste comparation es tanto plus necessari que illo va permitter nos comprender le reproches que Deo ha prophetisate per su propheta Daniel, que Jesus in su hora ha authenticate como tal. Inter iste reproches, nos lege in Dan.7:25 : « *Il formara le proposito de cambiar le tempores e le lege* ». Deo cognosce solmente un sol norma de iste cosas ; illas que ille mesmo ha establite desde le creation del mundo e revelate postea a Moises. Qui ha osate

committer un tal insulto ? Un regime dominante al qual ille attribue « *le arrogantia* » e « *le successo de su astutias* ». Equalmente qualificate de « *rege differente*», le synthese de iste criterios suggere un poter religiose. In plus, accusate de «*persequer le sanctos*», le possibilitates de interpretations se restringe e circumfere le regime papal roman establite, **solmente**, desde 538 per un decreto debite al imperator Justinian 1er. Ma le Revelation nominate Apocalypse revelara le facto que iste data 538 es solmente le consequentia e le extension de un mal portate contra «*le tempore e le lege* » divine desde le 7 de martio 321 per le imperator roman Constantino 1e. Su crimine sera sovente mentionate in iste studio, proque iste data malefic face entrar le maledictionin le fide christian pur e perfecte establishite in le tempore del apostolos. Iste compartir del culpa, in relay, inter le Roma imperial pagan e le Roma papal catholic roman es un clave principal del revelation propheticconstruite in le testimonios scripte per Daniel. Proque le imperator pagan ha instaurate le reposo del prime die, sed es le regime papal christian que lo ha, religiosemente, imponite in su forma«*cambiate*», particular e human, del dece commandamentos de Deo.

Nota fundamental: 7 Martio 321, le die maledicte del peccato

E potentemente maledicite, car le 7 de martio 321, le reposo del sancte septime die del sabbato esseva, per ordine de un decreto imperial datate, officialmente reimplaciate per le prime die. Al epocha, iste prime die esseva consacrate per le paganos al adoration del Deo sol,

le SOL INVICTVS sia, le SOL INCONQUISTATE scandalose, ja objecto del adoration per parte del Egyptios del tempore del Exodo del Hebreos, ma etiam, in America, per le Incas e le Aztecas, e usque a nostre dies per le Japonenses (pais del « sol nascent »). Le diabolo usa sempre le mesme recettas pro traher le humanos in su cadita e su condemnation per Deo. Ille exploita lor superficialitate e lor spirito carnal que los conduce a dispreciar le vita spiritual e le lectiones del passato historic. Hodie, le 8 de martio 2021 ubi io scribe iste nota, le actualitates testimonia de leimportantia de iste insulto, vermente un crimine de lese-majestate divine, e ancora un vice, le tempore divine prende tote su signification. Pro Deo le tempore de un anno comencia in le primavera e fini al fin del hiberno, id es, in nostre actual calendario roman, del 20 de martio al 20 de martio sequente. Il appare assi que le 7 de martio 321 esseva pro Deo le 7 de martio 320, id es, 13 dies ante le primavera 321. In consequentia, pro Deo, il es le anno 320 que esseva marcate sur su fin, per le acto abominabile portate contra su justo e sancte lege divine. Secundo le tempore de Deo, le anno 2020 constitue le 17ème anniversario (17: numero del judicio) in numero de seculos depost le anno 320. Il non es dunque surprendente que desde le comenciamento del anno 2020, le malediction divine sia entrate in un phase aggressive sub le forma de un virus contagioso que ha facite panico, in Occidente, le societate del homines cuje confidentia e fide ha essite placiate integralmente in le scientia e su progressos. Le panico es le consequentia del incapacitate de presentar un remedio o un vaccino efficace malgrado le alte technicitate del scientistas actual. Per dar a iste 17 seculos un valor prophetic, io non inventa nihil, nam pro Deo le numeros ha un signification spiritual que ille revela e usa in le construction de su prophetias, e precisemente in Apocalypse, le capitulo 17 es dedicate al thema del « ***judicio*** *del prostituta qui es sedite super grande aquas* ». « *Babylon le grande* » es su nomine e « *le grande aquas* » concernite suggerent le « *fluvio Euphrate*» que Deo visa in le message del «*sexte trompetta*» de Apo.9:13, symbolo del Tertie Guerra Mundial que veni. Post iste symbolos se trova le catholicismo papal e Europa infidelmente christian, fontes e objectivos de su ira. Le lucta inter Deo e le homines ha justo comenciar; le olla de ferro contra le olla de terra, le resultato del combatto es previsibile; melio, illo es prophetisate e programmate. Como Deo va-ille marcar le 17ème centenario del 7 Martio 320 (320, pro ille e su electos; 321 pro le mundo falsemente religiose o profane)? Io ha longemente credite que isto esserea per le entrata in guerra mundial, ma un guerra mundial que se concludera sub le forma atomic, proque Deo lo ha prophetisate, triplicemente, in Dan.11:40 a 45, Ezechiel 38 e 39, e finalmente, in Apo.9:13 a 21. Le lucta initiate per Deo contra le humanitate rebelle desde le primavera 2020 es del mesme typo que illo que ille ha initiate contra le pharaon de Egypto al tempore de Moises; e le resultato final sera le mesme; le inimico de Deo lassara ibi su vita, como Pharaon qui, in su tempore, videva morir su filio primogenite e perdeva le su proprie vita. Iste 8 de martio 2021, io constata que iste interpretation non se ha complite, sed io esseva preparate pro illo desde circa un mese, per haber realisate per le inspiration divine que 321 esseva pro Deo 320 e que, in consequentia, ille habeva projectate de maledicer, non le sol die del 7 Martio 2020, sed le anno integre al qual iste die maledicte es attachate, applicante assi, pro iste castigo, le principio citate in Num.14:34: « *Como vos ha passate quaranta dies explorante le pais, vos portara le pena de vostre iniquitates quaranta annos,* ***un anno pro cata die*** ».

Ma a iste constatation, un cosa se adde. Nostre falso calendario non es solmente false al nivello del comenciamento del anno, illo es equalmente false a proposito del data del nascentia de Jesus-Christo. De maniera erronee, al 5te seculo, le monacho Dionysio le Minor lo ha situate super illo del morte del rege Herode que realmente eveniva in – 4 de su calendario. A iste 4 annos, nos debe adder le « *duo annos* » estimate per Herode como le etate del Messia que ille voleva facer morir secundo Matt.2:16 : « *Tunc Herode, vidente que ille habeva essite ludite per le magos, se mit in un grande colera, e ille inviava occider tote le infantes de* ***duo annos*** *e infra qui esseva in Bethlehem e in tote su territorio,* ***secundo le data***

de que il se habeva diligentemente informate presso le magos». Assi, quando il conta le annos, Deo adde 6 annos a nostre data usual false e deceptive e le nascentia de Jesus se ha complite in leprimavera de iste anno – 6. Como consequentia, le anno 320 esseva pro ille: 326 e le 17e anniversario secular de nostre anno 2020 ha essite pro ille le anno 2026 desde lever tempore del nascentia de Jesus-Christo. Iste numero 26 es le numero del tetragramma « YHWH », in hebreo « Yod, Hé, Wav, Hé », per le qual Deo se ha nominate, post le demanda de Moïses: « *Qual es tu nomine?* » ; isto, secundo Exodo 3:14. Le grande Deo creator habeva dunque un ration additional pro marcar con su sigillo regal personal iste die marcate per su malediction divine omnipotente; e isto usque al fin del mundo. Le flagello del maladia contagiose apparite in iste anno 2026 del tempore divine ha confirmate le continuitate de iste malediction que prenderá formas differente durante le ultime annos del vita super le planeta Terra. Un Tertie Guerra Mundial nuclear veni a marcar « *le fin* » del « *tempore del nationes* » annunciate per Jesus Christo in Mat.24:14: « *Iste bon nove del regno essera predicite in tote le mundo, pro servir de testimonio a tote le nationes. Alora venira* ***le fin*** ». Iste « *fin* » comenciara per le fin del tempore de gratia; le offerta del salvation prendera fin. Un prova de fide basate super le respecto de su sancte sabbato separara definitivemente le campo del « *oves*» de illes del «*capras*» de Matt.25:32-33: «*Tote le nationes essera congregate ante ille. Ille separara le unes del alteres, como le pastor separa le oves del capras ; e ille placera le oves a su dextera, e le capras a su sinistra*». Le decreto de un lege que rende le dominica roman obligatori finalmente condemnara a morte le ver sancte electos de Jesus-Christo. Iste situation complira iste parolas de Dan.12:7: «*E io audiva le homine vestite de lino, qui se teniva super le aquas del fluvio ; ille levava verso le celos su mano dextere e su mano sinistre, e ille jurava per illo qui vive eterne que isto essera in un tempore, tempores, e le medietate de un tempore,* ***e que tote iste cosas finira quando le fortia del populo sancte essera completemente frangite*** ». A vista human, lor situation essera desperante e lor morte imminente. Il es alora que veninent s'illuminar iste parolas de Jesus Christo citate in Matt.24:22: « *E, si iste dies non esseva abbreviate, necuno esserea salvate ; ma, a causa del electos,* ***iste dies essera abbreviate*** ». Le anno 6000 finira ante le 3 de april 2036 del tempore divine, isto es, le 3 de april 2030 de nostre falso calendario que veni 2000 annos post le die del crucifixion de Jesus-Christo complite le 14e die post le initio del primavera del anno 30. E iste « ***dies*** » debe esser « ***abbreviate*** » id es, reducites. Isto significa que le data de application del decreto de morte va preceder iste data. Proque es le situation de urgentia que obliga Christo a intervenir directemente pro salvar su *electos*. Nos debe alora prender in conto le prioritate de Deo que consiste a glorificar le norma del « ***tempore*** » que ille ha date a su creation terrestre. Ille es qui inspirara al rebelles del ultime dies le selection de un data que excedera de alicun dies le prime die del primavera 2030 post le qual se claude le 6000 annos del historia terrestrial. Duo possibilitates se presenta alora: un data que va remaner incognite usque al fin, o le 3 de april 2030 que marca le limite maxime possibile e spiritualmente significative. Considera que malgrado su extreme importantia, le 14th die del anno del crucifixion de Jesus Christo non es apte a marcar le fin del 6000 annos del historia del mundo, e ancora minus le comenciamento del 7th millennio. Pro isto io porta mi preferentia e mi fide super le data del primavera del 21 Martio 2030, data del tempore prophetic «*abbreviate*» del 3 April o de un data intermediari. Marcate per le natura create per Deo, le primavera es decisive quando on vole contar le 6000 annos del historia human; lo que deveni possibile a partir del momento quando Adam e Eva ha peccate.In le recito biblic del Genese, le dies que ha precedite iste prime primavera esseva dies eternal. Le tempore computate per Deo es illo del terra del peccato e le 6000 annos que le septimana prophetic comencia super le initio del prime primavera e illos finira super le fin de un ultime hiberno. Es super un primavera que le conto a retro del 6000 annos ha comenciate. A causa del peccato, leterra ha subite un inclination de su axe de 23° 26' e le succession del stationes

poteva comenciar. In le festas judee del ancian alliance, duo festas es dominante: le sabbato hebdomadari e le Pasha. Iste duo festas es placate sub le symbolismo del numeros « 7, 14 e 21 » del « 7ème, 14ème e 21ème » dies que representa le tres phases del plan del salvation divine: Le sabbato hebdomadari thema de Apo.7 que prophetisa le recompensa del sanctos eligite, pro le « 7 »; le obra redemptrice de Jesus-Christ que constitue **le medio** de offerer iste recompensa, pro le « 14 ». A notar que in le festa de Pascha que dura 7 dies le 15ème e le 21ème die es duo sabbatos de inactivitate profan. E le triple « 7 » sia, « 21 », designa le fin del prime 7000 annos e le entrata in le eternitate del nove creation divine super le terra renovate secundo Apo.21 ; iste numero 21 symbolisa le perfection (3) del plenitude (7) del projecto de vita que esseva le scopo desirate per Deo. In Apocalypse 3, le versos 7 e 14 marca respectivemente le comenciamento e le fin del institution adventista del 7ème die; ibi ancora le duo phases de un mesme subjecto sanctificate. Del mesme maniera, Apo.7 tracta le subjecto del sigillation del electos adventista e Apo.14 presenta le messages del tres angeles qui resume lor mission universal.Assi, in le anno 30, le fin del 4000 annos se ha complite in leprimavera, e pro rationes, solmentesymbolic, Jesus esseva crucificate 14 dies post le 21 Martio de iste primavera del anno 30, id es, 36 pro Deo. Per iste exemplos, Deo lo confirma, le «7» del sabbato e le «14» del redemption del peccatos del electos per Jesus-Christo es inseparabile. Assi, quando al fin, le «7» del sabbato es attaccate, le Christo redemptor del «14» vole a su succurso pro dar gloria, le 14 « dies » maximos que separara le duo datas essera « *abbreviate* » id es, supprimite pro salvar su ultime fideles electos.

Relegente Matt.24, il me ha apparite que le message de Christ se adressa, particularmente, a su discipulos del fin del mundo id es, a nos qui vive iste ultime annos. Le versiculos 1 a 14 coperi le tempore usque al tempore de « *le fin* ». Jesus prophetisa successiones de guerras, le apparition del fals prophetas e le refredamento spiritual final. Postea, le versiculos 15 a 20, in application duple, concerne tanto le destruction de Jerusalem complite per le Romanos in 70 como le aggression final del nationes contra le judaismo del electos qui observant le sancte sabbato de Deo. Post isto, le verso 21 prophetisa lor « *grande angustia* » final : « *Nam alora, le angustia essera si grande que il non ha habite un simile desde le comenciamento del mundo usque ora,* ***e que il non habera jammais***»; Nota que iste precision «***e que il non habera jammais***» prohibi le application pro le tempore del apostolos, proque illo esserea contradicte per le doctrina de Dan.12:1. Isto significa que le duo citationes concerne lee mesme acomplimento in le ultime probation de fide terrestre. In Dan.12:1, le expression es identic : « *In ille tempore, Michael, le grande chef, le defensor del infantes de tu populo, se levara;* ***e illo sera un tempore de angustia, tal como non ha essite desde que le nationes existe usque a iste tempore***. *In ille tempore, illes de tu populo qui essera trovate inscripte in le libro essera salvate*. ». Le « *angustia* » sera si grande que « *le dies* » debera esser « *abbreviate* » secundo le versetto 22. Le versetto 23 indica le norma del ver fide que non crede al apparitiones spontanee de Christo super le terra : « *Si dunque on vos dice : Ecce, ille es in le deserto, non ibi vade ; ecce, ille es in le cubiculos, non lo crede »*». In le mesme epocha final, le spiritismo va multiplicar su « *prodigios* » e su apparitiones decepter e **seductori** del false christo, que va subjugar le animas mal instruite: « *Proque il se levara false Christos e false prophetas ; illes facera grande prodigios e miraculos, al puncto de* ***seducer****, si il esseva possibile, mesmo le electos*»; lo que confirma Apo.13:14: «*E illa* ***seduceva*** *le habitantes del terra per le prodigios que ille esseva date de operar in presentia del bestia, dicente al habitantes del terra de facer un imagine al bestia que habeva le plaga del spada e que viveva*». Le versiculo 27 mentiona le apparition potente e victoriose del Christo divine e le versiculo 28 prophetisa« *le festino* » offerite al aves de preda post su intervention. Nam le rebelles qui habera supervivite usque a su venita essera exterminate e livrate como pastura « *al aves del celo* » como lo insenia Apo.19:17-18 e 21.

Io resume hic, iste nove comprehension del creation divine. In instituer le prime septimana, Deo fixa le unitate del die que se compone de un nocte de tenebras e de un die de lumine, le sol non lo illuminara usque al 4te die. Le nocte prophetisa le instauration del peccato super le terra a causa del future disbedientia de Eva e Adam. Usque a iste acto de peccato, le creation terrestre presenta characteristicas **eternal**. Le peccato committite, le cosas cambia e le conto a retro del 6000 annos pote comenciar, proque le terra se inclina super su axe e le principio del stationes se activa. Le creation terrestre maledicite per Deo prende alora su characteristicas **perpetue** que nos cognosce. Le 6000 annos comenciate al prime primavera marcate per le peccato se completara in le primavera 6001 per le retorno in gloria divine de Jesus-Christo. **Su advento final se complira super « *le prime die del prime mense* » del prime anno del 7ème millennio**.

Isto dicite, le 7 de martio 2021, de nostre false calendario human, ha essite marcate religiosemente per un visita del papa Francisco al christianos oriental persecutate in Irak per le extremistas musulman. In iste incontro, ille ha recordate al musulmanes que illes habeva le mesme Deo, illo de Abraham, e ille les tene pro su « fratres ». Iste parolas que delecta le incredulos occidental non es minus pro Jesus-Christo qui ha date su vita in sacrificio pro le pardono del peccatos de su electos, un enorme insulto additional. E iste intrusion del chef del «christianos» catholicos «ex-cruciatos», sur lor territorio non pote que intensificar le ira del islamistas. Iste action pacific del papa va dunque portar consequentias dramatic prophetisate in Dan.11:40, le intensification del «conflicto» del «rege del sud» musulman contra Italia papal e su alliatos europee. E in iste perspectiva, le collapso economic de Francia e de tote le paises occidental de origine christian provocate per lor dirigentes, a causa del virus Covid-19, va cambiar le relationes de fortia e finalmente, permitter le realisation del "Tertie Guerra Mundial" postponite verso le fin del 9 ultime annos que es ancora ante nos. In conclusion, retene que in suscitar le epidemia debite al Covid-19 e su evolutiones, Deo ha aperite le via del malediction que debeva characterisar le dece ultime annos del historia human terrestre.

Le 7 de martio 2021 es nonobstante marcate per actos de violentia del parte del juventute inter bandas rival e contra le autoritates policial in plure citates de Francia. Isto confirma le direction verso un confrontation generalisate; le positiones del unes e delalteres essente irreconciliabile proque incompatibile. Isto es le consequentia del choc de duo culturas diametralmente opposite: le libertate laic occidental contra le societate del caïds e capos del paises del sud, plus traditionalmente e nationalmente musulman. Un drama se prepara al imagine del Covid-19, sin remedio.

Pro completar le constatation del ordine abominabile legitimite per le humanitate, nos debe recognoscer: le cambio del anno post le 12^{e} mense que porta le nom de 10^{e} mense (Decembre), al comenciamento del hiberno; le cambio de die in le medietate del nocte (medianocte); solmente le conto precise e regular del horas remane positive. Assi, le belle ordine divine ha disparite a causa del peccato, reimplaciate per un ordine peccator que disparera a su vice, quando le gloriose Deo creator se presentara, pro le reguardo del contos, sia al termino del sex mille prime annos, al primavera 2030, pro le humanos decepite, o primavera 2036 del ver nascimento de nostre Senior e Salvator Jesus Christo, pro su electos.

Le disordine establite e constatate testimonia del malediction divine que pesa super le humanitate. Proque desde le inclination del terra, le calculation del tempore ha perdite su stabilitate e su regularitate, le horas de nocte e de die essente in perpetue succession de crescentia e decrescentia.

Le ordine in le qual le Deo creator organisa su plan salvatori nos revela ancora le prioritates spiritual que il propone al homine. Ille ha eligite revelar su sublime amor in dar in rescate su vita in Jesus-Christo post 4000 annos de experientias terrestre humaneras. Per ager assi, Deo nos dice: « Primo, monstra me tu obedientia e io te monstra mi amor ».

Super le terra, le homines se succede reproducente le mesme fructos de character, totevia le generation del tempore final in le qual nos ha entrate in 2020 presenta un particularitate; post 75 annos de pace in Europa, e un incredibile recente evolution del scientia genetic, multo logicamente, le europeos e lor excrescentias, del USA, de Australia e de Israel, ha credite poter responder a tote le problemas de sanitate, lor societates essente de plus in plus aseptisate. Non es le attacco de un virus contagioso que es nove, es le comportamento del dirigentes del societates avantiate que es nove. Le causa de iste comportamento de timor es lor exposition al populos del terra per le martellamento del medios, e inter iste medios, le nove medios o retes social que se monstra super le tela de aranea que constitue le communication libere de internet, super le qual on trova diffusores plus o minus nette. Le humanitate es assi prendite per su excessos de libertate que retorna in malediction super illa. In le SUA e in Europa, le violentia erige le communitates ethnic le unes contra le alteres; ibi, il es le malediction del experimento « *Babel* » que se renova; ancora un lection divine indeniable que non ha essite retenite, proque descendente de un sol copula parlante fortiemente le mesme lingua, usque a iste culpabile experimento, nos lo constata ancora hodie, le humanitate es separate per multiple linguas e dialectos create per Deo e dispersate super le terra integre. E si, Deo non ha cessate de crear post le septe prime dies del creation; il ha ancora multo create pro maledicer e a vices pro benedicer su electos, le manna offerite al deserto, al filios de Israel, es un exemplo.

Nonobstante, le **libertate** es al base, un don meraviliose de nostre Creator. Illo es super illo que reposa nostre **libere** compromisso pro su causa. E ibi, on debe admiter lo, iste libertate integral implica le existentia del hasardo proque Deo non interveni in ulle modo ; parola al qual multe credentes non crede toto. E illes ha torto, proque Deo lassa in su creation un grande parte al hasardo, e in prime, le rolo de suscitar inter le electos, le appreciation de se normas celeste revelate. Havente identificate su electos, le Creator los prende in carga pro los guider e inseniar lor su veritates que los prepara pro le vita eternal celeste. Le malformationes e monstruositates constatate al nascentia de creaturas human prova le action del hasardo que produce in le processo de reproduction del specie errores genetic con consequentias plus o minus grave. Le proliferation del species depende del lanceamento de catenas reproductive que genera a vices errores de conformitate; isto include le principio del hereditate o de maniera independente debite al hasardo del vita. In summa, si io debe mi fide al hasardo del vita libere, io debe al contrario, le recompensa e le alimento de iste fide, al amor de Deo e al initiatives ja prendite e que ille continua de prenderre pro salvar me.

In le recito de su creation terrestrial, le die que essera maledicite per Deo veni in prime loco in le septimana; su destino es scribite: illo habera como objectivo « *separar le lumine del tenebras* ». Eligite per le false christianos pro contradicer le election de Deo qui sanctifica le septime die, iste prime die habera plenmente complite su rolo de « *marca*» del campo rebelle disobeidente in Apo.13:15. Tanto le dominica del prime die es maledite per Deo, quanto le sabbato del septime die es benedite e sanctificate per ille. E pro comprenderrender iste opposition, nos debe adoptar le pensamento de Deo, lo que es un signo de sanctification per e pro ille. Le sabbato concerne le septime die e iste numero*septe*, «7», es symbolic del plenitude. Sub iste termino plenitude, Deo colloca le pensamento del scopo pro le qual ille ha create nostre dimension terrestre, isto es, le regulation del peccato, su condemnation, su morte e su disparition. E in iste projecto, iste cosas essera complite in totalitate durante le 7^{e} millennio que le sabbato hebdomadari prophetisa. Ecce proque, **iste scopo es pro Deo plus importante que le medio** del redemption per le qual il va redimer le vita del electos terrestre e que il va complir in persona, in Jesus-Christo, al precio de atroce suffrentias.

Ecce un altere ration que conduce Deo a dicer in Ecc.7:8 : « *le fin de un cosa vale melior que su comenciamento* ». In le Genesis, le succession in le ordine « nocte-jorno » o « *vespere-matine*» confirma iste pensamento divine. In Isa.14:12, sub le apparentia del rege

de Babylon, Deo dice al diabolo: «*Ecce tu cadeva del celo,* ***stella del matutino****, filio del aurora! Tu es jectate a terra, tu, le victor del nationes* !» Le expression per le qual Deo le designa, « ***astre del matino*** » suggere que il le compara al « sole » de nostre systema terrestre. Ille esseva su prime creatura e sub le cobertura del rege de Tiro, Eze.28:12 relata su gloria original : « *Filio del homine, pronuncia un lamentation super le rege de Tiro ! Tu le dicera : Assi parla le Senior, YaHWéH :* ***Tu placeva le sigillo del perfection, tu esseva plen de sagessa, perfecte in beltate****.* » Iste perfection debeva disparer, reimplaciate per un comportamento rebel que le ha facite devenir le inimico, le diabolo e le adversario, le Satan condemnate per Deo proque le verso 15 declara : « *Tu era integre in tu vias, desde le die quando tu esseva create a usque al die quando iniquitate esseva trovate in te*». Assi, ille qui esseva considerate como « ***stella del matino*** » ha incitate le homines infidele a honorar como un divinitate « ***le stella del matino***» del creation divine: «le sol Invincite» divinisate del culto roman a qual quasi tote le christianitate occidental rende un culto pagan. Deo sapeva, mesmo ante su creation, que iste prime angelo se rebellarea contra ille e malgrado isto ille lo ha create. Similemente, le vespera de su morte, Jesus ha annunciate que un del 12 apostolos lo trahira, e mesmo ha dicite a Judas directemente : « *Lo que tu ha a facer, face lo promptemente !* ». Isto nos permitte comprender que Deo non cerca impedir su creaturas de exprimer lor electiones, mesmo quando illos es contrari al su. Jesus tamben ha invitate su apostolos a quitar lo si tal esseva lor desiro. Es per lassar a su creaturas tote le libertate de exprimer se e revelar lor natura que ille pote seliger su electos pro lor fide demonstrate e destruer al fin, tote su inimicos celeste e terrestre, le vocatos indignes e le indifferentes.

-
-
-

<u>Le peccato original</u>

Le reposo del prime die prende un enorme importantia in nostre era christian perque illo constitue le « ***peccato*** » restabilite desde le 7 de martio 321 e que illo deveni le marca del campo entrate in rebellion contra le campo sanctificate de Deo. Ma iste « ***peccato*** » non debe facer nos oblidar, le « ***peccato*** » original que condanna a morte le humanitate per hereditage desde Adam e Eva. Clarificate per le Spirito, iste subjecto me ha conducite a discoperir lectiones importante celate in le libro del Genesi. Al nivello del constatation, le libro nos revela le origine del creation in le capitulos 1, 2, 3. Le signification symbolic de iste numeros es ancora perfectemente justificate: 1 = unitate; 2 = imperfection; 3 = perfection. Isto merita un explication. Gen.1 relata le creation del 6 prime dies. Lor definition « *vespere matino* » non prendera senso sino post le peccato e le malediction del terra que deveni le dominio dominate per le diabolo, lo que essera le thema de Gen.3 sin le qual le expression « *vespere matino*» non ha senso al nivello terrestre. In fornir le explication, le capitulo 3 pone le sigillo del perfection a iste revelation divine. Similemente, in Gen.2, le thema del sabbato del septime die o, plus precisemente, del reposo de Deo e del homine al septime die, prende etiam su senso solmente post« le peccato » original committite per Eve e Adam in Gen.3 que le da su ration de esser. Assi, paradoxalmente, sin su justification date in Gen.3, le sabbato sanctificate merita su symbolo « 2 » del imperfection. Il resulta de toto isto que le terra esseva create per Deo pro esser offerite al diabolo e su demonios a fin que le mal fructos de lor animas pote concretar se e apparer al oculos de omnes, Deo, angelos e homines, e que le angelos e le homines elige lor campo.

Iste analyse me conduce a notar que le instauration del septime die sanctificate al reposo prophetisa le maledictiondel « *peccato* » <u>terrestre</u> instaurate in Gen.3, proque le terra mesme es maledicte per Deo, e dunque solmente a partir del momento quando le morte e su processo la colpe, su tempore de sex mille annos e le mille annos del septime millennio prende un senso, un explication, un justification. Il es importante notar isto: ante le creation

terrestre, in le celo, le conflicto jam oppone le campo del diabolo contra le campo de Deo, ma solmente le morte de Jesus-Christo rendera le electiones individual definitive; lo que essera rendite visibile per le expulsion del celo del rebelles condemnate desde alora a morir in le creation terrestre. Ora, in le celo, Deo non ha organisate le vita del angeles super alternantias « *vespere matino* », isto perque que le celo representa su norma eternal ; illa que prevalera e se prolongara pro su electos eternalmente. Frente a iste datos : que occurreva con le terra ante le peccato ? Exterior del alternantias « *vespere matino* », su norma es etiam illa del celo, isto es, in apparentia le vita se disveloppa in un norma eternal ; animales vegetarian, humanos vegetarian e sin le morte que essera le salario del peccato, le dies succede al dies e isto poterea durar eternalmente.

Ma in Gen.2, Deo nos revela su ordine del tempore del septimana que se completa al septime die per un reposo pro Deo e pro le homine. Iste parola reposo veni del verbo « cessar » e illo se applica al obra facite per Deo como al obras facite per le humanos. Tu pote comprender lo, ante le peccato, ni Deo, ni le esser human poteva sentir fatiga. Le corpore de Adam non suffreva de ulle mal, ni fatiga, ni dolor de ulle typo. Or, le septimanas de septe dies se succedeva e se reproduceva como un cyclo eternal, excepte que, le succession « *vespere matino*» marcava le differentia con le norma celeste del regno de Deo. Iste differentia habeva dunque como objectivo revelar propheticamente un programma concepite per le grande Deo creator. De mesmo modo que le festa del « Yom Kippur » o « Die del Expiationes » esseva renovate cata anno inter le Hebreos e que illa prophetisava le fin del peccato per su expiation complite per le morte de Jesus-Christo, de mesmo le sabbato hebdomadari prophetisa le venita del septime millennio, momento quando Deo e su electos entrara in un ver reposo proque le rebelles sera morte e que le malitia habera essite vincite. Nonobstante, le electos es ancora concernite per le « *peccato* » pois que con Christo, illes debe judicar le « *peccatos* » e le peccatores, qui sera a iste momento-la dormiente in le somno mortal. Pro isto, como le sex dies precedente, le septime es placiate sub le signo del «*peccato*» que coperi e concerne le sept dies del septimana integre. E es solmente al initio del octave millennio, post que le peccatores habera essite consumite in«*le foco del secunde morte*» que le eternitate sin«*peccato*» comenciara super le terra renovate. Si le sept dies es marcate per le peccato e que illes prophetisa 7000 annos, le computo de iste 7000 annos non pote comenciar que con le institution del peccato revelate in Gen.3. Assi, le dies terrestre sin peccato non es in le norma e le logica del succession « *vespere matino* » o « *tenebras lumine* » e poisque iste tempore es sin « *peccato* », illo non pote entrar in le 7000 annos programmate e prophetisate pro le « *peccato* » per le septimana de septe dies.

Iste inseniamento face resaltar le importantia de iste action que Deo imputa al papato roman in Dan.7:25 : « *ille formara le proposito de cambiar le tempores e le lege* ». « *Cambiar le tempores* » instaurate per Deo ha como resultato le impossibilitate de discoperir le character prophetic del sabbato hebdomadari de « *le lege*» de Deo. E isto es lo que Roma face desde Constantino 1°, desde le 7 de martio 321, ordinante le reposo hebdomadari in le prime die in loco del septime. Sequente le ordine roman, le peccator non es liberate del «*peccato*» original hereditate de Adam e Eva, ma in plus ille se carga con un «*peccato*» additional, iste vice **voluntari**, que aggrava su culpa verso Deo.

Le ordine del tempore « *vespere matino* » es, « *tenebras lumine* » es un concepto eligite per Deo e obedir a iste election favori e permitte le accesso al mysterio prophetic del Biblia. Nihil obliga le homine a adoptar iste election e le prova es que le humanitate ha eligite marcar su cambio de die a medianocte sia, 6 horas post le occaso del sol vernal; lo que prophetisa le campo de illos qui se despera troppo tarde pro le retorno gloriose de Christo, le Sponso del parabola del dece virgines. Le messages subtil date per Deo es assi foras de su portata intellectual. Ma pro su electos, le ordine del tempore divine clarifica tote su prophetias e specialmente illo de Apocalypse al comenciamento del qual Jesus se presenta como essente

«*le alpha e le omega*», «*le comenciamento e le fin*». Cata die que passa in nostre vidas prophetisa le projecto de Deo que ille resume in Gen.1, 2 e 3 pois que «*le nocte*» o «*tenebras*» representa le sex dies profan presentate in Gen.1, dum que le reposo divin establite in Gen.2 annuncia le tempore « *lumine* ». Es super iste principio que secundo Dan.8:14, le tempore del era christian es dividite in duo partes: un tempore de « *tenebras* » spirituale inter 321, ubi « *le peccato* » contra le sabbato es establite, e 1843 ubi un tempore « *lumine* » comencia pro le electos desde iste data usque al retorno de Jesus-Christo al primavera 2030 ubi, como in Gen.3, in Deo creator Omnipotente, ille veni pro judicar inter electos e rebelles, « *ovellas e capros* », como ille ha judicate inter le « *serpente, le femina, e Adam* ». Similemente, in Apocalypse, le themas del « *Litteras al sept Ecclesias, del sept sigillos, e del sept trompetas* » prophetisa « *tenebras* » pro le prime sex e le « *lumine* » divine pro le septime e ultime grado de cata un de iste themas. Il es si ver que, in 1991, le rejection official de iste ultime « lumine » per le adventismo institutional, lumine que Jesus me ha date desde 1982, lo conduce a dicer, in le Littera adressate a « *Laodicea* » in Apoc.3:17: « *Proque tu dice : Io es ric, io me ha enrichite, **e io non ha besonio de nihil**, e proque tu non sape que tu es miserabile, misere, povre, cec e **nu**, ...* ». Le adventistas official ha oblidate iste citation date in 1 Petro 4:17: «*Proque il es le tempore quando **le judicio va comenciar per le domo de Deo**. Ora, si il es per nos que il comencia, qual sera le fin de illes qui non obedi al Evangelio de Deo?*» Le institution es in loco desde 1863 e Jesus ha benedite su installationa le epocha «*Philadelphia*»,in1873. Secundo le principiodivin«*vespere matino*» o «*tenebras lu*mine», le ultime e septime epocha symbolisate per le nomine«*Laodicea*» debeva esser un tempore de grande«*lumine*» divine e le presente obra constitue le prova, un grande«*lumine*» ha venite a illuminar le mysterios prophetisate, iniste epocha final, a expensas del institution adventista official mundial. Le nomine«*Laodicea*» es ben justificate pois que illo significa «populo judicate o populo del judicio». Illes qui non pertine o non plus pertine al Senior es condemnate a unir se al partisans del « die maledicite per Deo ». Monstrante se incapace de compartir con Deo su juste condemnation del « dominica » roman, le sabbato non les apparera plus tanto importante como in le tempore benedicite de lor baptismo. Un message date per Jesus-Christo a su serviente Ellen G. White, in su libro « Prime scriptos » e in su prime vision, ha traducite iste situation assi: « illes perdeva de vista, e le scopo, e Jesus… Illes cadeva in le mundo mal e on non les revideva plus ».

Genesis 2 prophetisa le tempore « *lumine* » e iste capitulo del Genesi comencia con le **sanctification** del « ***septime die*** ». Illo fini con iste verso 25: « *Le homine e su sposa esseva ambe nude, e illes non habeva vergonia*». Le connexion inter iste duo themas monstra que le discoperta de lor nuditate physic essera le consequentia del imputation del « *peccato*» que illes va committer e que relatate in Gen.3, appare assi como causa de un nuditate spiritual mortal. Comparante iste inseniamento con ille de « *Laodicea*», nos retrova le sabbato associate al «*peccato*» que rende « *nude*». In iste contexto final, le practica del sabbato non suffice plus pro conservar le gratia de Christo, pois que, proponente su plen lumine prophetic al autoritates official adventista inter 1982 e 1991, le exigentia de Jesus-Christo ha crescite e ille vole pro iste epocha que con le practica de su sancte sabbato le electo digne de su gratia da su interesse, su tempore, su vita, e tote su anima pro su revelationes prophetisate in Daniel e Apocalypse ; ma etiam in tote le Biblia revelate que constitue su « *duo testes* » secundo Apo.11:3.

-
-

Le testimonio de Dio date super le terra

Tam importante como illo es, le visita del humanitate per Deo sub le apparentia de Jesus-Christo non debe facer nos oblidar su visita previe al tempore de Moises. Car es in iste contexto distante que Deo le revelava le origines del dimension terrestre. E como revelation date per Deo, le recitation del Genesis es tanto importante como illo del Apocalypse revelate al apostolo Johannes. Le forma eligite per Deo pro organisar le vita terrestre prophetisa su projecto de amor pro creaturas a quales ille da un complete libertate, de maniera que illes pote responder a su amor e viver con ille eternalmente o le rejectar e disparer in le nihil del morte, conforme al conditiones de su offerta salutari.

Si Adam es create sol, in prime loco, es perque ille es presentate como « *le imagine de Deo* (Gen.1:26-27) » in cerca de amor de un vis-à-vis libere a su imagine, car tote le tempore de su eternitate passate esseva illo de un solitudine absolute. Iste deveniva insupportabile a tal puncto que ille esseva preste a portar le consequentias del libertate que ille darea a su creaturas vivente. Le creation de Eva ab un del costas de Adam, durante que ille es immerse in un somno de morte, prophetisa le creation de su Ecclesia, le Electe componite de su electos fideles, fructo recollite per su morte expiatori in Jesus-Christo; isto justifica le rolo de « *adjuta* » que Deo attribue al femina sortite de ille e cuje nomine Eva significa « *vita* ». Le Electe va « *viver* » eternalmente, e super le terra, illa ha vocation a offerer a Deo, su « *adjuta* », pro collaborar humanemente al complimento de su projecto que visa a instaurar le amor perfecte compartite e sin turbation in su universos eternal.Le peccato de disbedientia entra in le humanitate per Eva

sia, per , par le « *femina* » symbolo de su electos qui va hereditar iste peccato original. Anque, como Adam, per amor pro Eva, in Jesus-Christo, Deo deveni human pro compartir e portar ala loco de su Electa, le castigo mortal que merita se peccatos. Le reconto del Genesis es dunque al mesme tempore, un testimonio historic que revela nostre origines e lor circumstantias, e un testimonio prophetic que revela le principio salvatori del grande projecto amorose del omnipotente Deo creator.

Post le sex prime dies del creation mentionate in Genesis 1, sex dies que prophetisa le sex milles annos reservate per Deo pro su selection de electos terrestrial, in Genesis 2, sub le imagine de un sabbato eternal, le septime die illimitate se aperira pro accoyer le electos probate e seligite.

Deo cognosce desde le comenciamento, le resultato de su projecto, le nomines de su electos qui va apparer durante le sex mille annos. Ille habeva tote le potentia e le autoritate pro judicar e destruer le angelos rebelle sin haber a crear nostre dimension terrestre. Ma es precisemente, proque ille respecta su creaturas, qui le ama e que ille ama, que ille organisa un demonstration universal super le terra create in iste objectivo.

Deo eleva super toto, le principio del veritate. Como annunciate in Psalmo 51:6, Jesus defini su electos como essente « *nascite de nove* » isto es, « nascite del veritate » a fin que illos sia rendite conforme al norma del veritate divine. Secundo Johannes 18:37, ille ipse veniva pro « *render testimonio al veritate*» e se presenta in Apo.3:14 sub le nomine del «*Veritabile*». Iste exaltation e glorification del principio de veritate es in **opposition absolute** al principio del mendacio, e le duo principios prende formas multiple. Le principio del mendacio ha seducite constantemente le habitantes del terra durante tote su historia. In le tempore moderne, le mendacio ha devenite le norma del existentia. Illo es adoptate sub le termino «bluff» in le spirito commercial, sed illo non es minus, le fructo del diabolo, « *patre del mendacio* » secundo Johannes 8:44. Super le plano religiose, le mendacio appare sub le aspecto de multiple contrafactiones religiose differente secundo le populos e le locos concernite del terra. E le fide christian ha mesmo devenite le imagine perfecte del « confusion » (= Babel) tanto su contrafactiones tenebrose son numerose.

Le mentita es inseniate de maniera scientific. Pois que, contra a su approche autoritari, le pensamento scientific es incapace de fornir un prova real de su theorias evolutionistic del

species, e del milliones e milliardes de annos que su scientificos attribue al existentia del terra. Al opposite de iste pensamento scientific, le testimonio del Deo creator offere, ille, multe provas de su realitate, proque le historia terrestre testimonia su actiones, del quales le diluvio de aquas constitue le prime exemplo, attestate per le presentia de fossiles marinin le planuras e mesmosuper le cimas del plus alte montes del terra. A iste testimonio natural se adde le testimonio lassate per le historia human, le vita de Noe, le vita de Abraham, le liberation delHebreos del servitude egyptie e le nascentia den populo judee, testimonio ocular vivente de su historia judee usque al tempore del fin del mundo; se adde ancora, le testimonio ocular del apostolos de Jesus-Christo qui ha assistite a su miraculos, su crucifixion e su resurrection; isto al puncto que le timor del morte les ha quitate, e que illes ha sequite le via del martyrio, lor Maestro e lor Modello Jesus de Nazareth.

In evocante iste parola « martyrio » io debe hic aperir un explication.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Nota: non confunde martyrio con castigo

Le duo cosas ha le mesme apparentia exterior e pote dunque esser facilemente confundite. Totevia iste confusion porta grave consequentias pois que le action punitive risca de esser imputate al ver elige de Deo e al contrario le infante del diabolo pote vider se imputate un martyrio pro Deo multo deceptive. Dunque, pro vider clar, il es necessari tener in conto le analyse sequente que parte de iste principio; en prime, pone le question: que es le martyrio? Iste parola veni del greco «martus» que significa: testimonio. Que es un testimonio? Illo es ille qui reporta fidelmente o non lo que ille ha vidite, audite, o lo que ille ha comprendite super un subjecto. Le subjecto que nos interessa hic es religiose, e inter illes qui testimonia pro Deo, il ha ver e false testes. Lo que es certe, es que Deo, ille, face le differentia inter le duo. Le ver es cognoscite per ille e ille lo benedice proque de su latere, iste ver testimonio se effortia a monstrar se fidel in practicar in « *obras* » tote sa vérité révélée et il persévère in iste via usque al acceptation del morte. E iste morte-illa es le authentic martyrio, proque le vita offerite al morte esseva conforme al norma del sanctitate exigite per Deo pro su epocha. Si le vita offerite non es in iste conformitate, alora illo non es un martyrio, illo es un castigation que colpe un esser vivente livrate al diabolo pro su destruction, proque ille non beneficia del protection e del benediction de Deo. Dependente del conformitate al norma del veritate exigite per Deo pro cata epocha, le identification del « martyrio » va reposar super nostre cognoscentia del judicio divine revelate in su prophetias que visa le tempore del fin ; lo que es le objectivo e le subjecto de iste obra.

Il es importante comprender que le veritate non ha le capacitate de converter un spirito rebelle ; le experientia del prime angelo create, nominate per Deo, Satan, desde su rebellion, lo prova. Le veritate es un principio verso le qual se sentira attraher, naturalmente, le electos, illes qui lo ama e es preste a combatter al latere de Deo in Jesus-Christo, le mendacio que le face damno.

In conclusion, le Revelation Divine es construite de maniera progressive super sex mille annos de experientias e testimonios vivite in le melior e le pejor conditiones. Un tempore de sex mille annos pote parer curte, ma pro le homine qui da solmente interesse real al annos de su proprie vita, es in realitate un tempore bastante longe que permitte a Deo extender se super seculos, e plus precisemente super sex mille annos, le differente phases del realisations de suprojecto global. De maniera exclusive in Jesus-Christo, Deo da a su electos del tempore del fin, a proposito de su mysterios e de su obras, un clar comprehension reservate pro iste tempore final.

-
-
-
-
-
-

Le Genesis: un compendio prophetic vital

In iste comprehension, le recitation del Genesis libera le claves fundamental del prophetias biblic de Daniel e Apocalypse; e sin iste claves, iste comprehension es impossibile. Iste cosas essera rememorate al momento quando illo essera necessari, durante le studio prophetic, ma desde ora, il debe saper que le parolas, «*abanima, mar, terra, femina*», va esser portatores de un idea specific del pensamento divine in su revelation «Apocalypse». Illos es attachate a tres stadios successive del creation terrestre. «*Le abysmo* » designa le planeta Terra completemente coperite de aquas sin ulle vita. Postea, al secunde die, illo del separation del elementos, « *le mar* », in synonymo e symbolo de morte, essera populatee solmente de animales marin le 5te die ; su ambiente es hostile pro le esser human create pro respirar aere. « *Le terra* » sorti de « *le mar* » e va esser habitate equalmente al quinte die per animales e finalmente, al sexte die, per « *le homine formate al imagine de Deo* » e « *le femina* » qui essera formate super un costa del homine. Insimul, le homine e le femina va conciper duo infantes. Le prime « *Abel*», typo del electo spiritual (*Abel* = Patre es Deo) essera occidite per jalousia per su fratre major «*Cain*» typo del homine carnal, materialista (= acquisition) prophetisante assi le destino del electo typo, Jesus-Christo e su electos, qui va suffrer e morir como martyres a causadel « Cain », judeeos, catholicos e protestantes, tote « mercatores del templo », cuje jalousias successive e aggressive es demonstrate e complite in le curso del historia terrestrial. Le lection date per le Spirito de Deo es dunque le sequente: de « *le abysso* » sorti, **successivemente,** « *le mar e le terra »* symbolos del falses religiones christian que conduce al perdition del animas. Pro designar su assemblea Electe, ille da le parola « *femina* » que es, si illa es fidele a su Deo, le « *Sposa* », de « *le agno* » symbolo image del Christo prophetisate ipse per le parola « *homine* » (le *Adam*). Si illa es infidel, illa remane un « *femina* », sed prende le imagine de un « *prostituta* ». Iste cosas essera tote confirmate in le studio detaliate presentate in iste obra e lor importantia vital apparera. Tu pote comprender lo facilemente, in 2020, le eventos prophetisate in le prophetias de Daniel e Apocalypse se ha, in majoritate, jam complite in le historia, e illos es cognoscite per le homines. Ma illos non ha essite identificate pro le rolo spiritual que Deo les ha date. Le historicos nota factos historicicos, ma solmente le prophetas de Deo pote los interpretar.

Le fide e le incredulitate

Per natura, le esser human, desde su origines es del typo credente. Ma le credentia non es le fide. Le homine ha sempre credite al existentia de Deo o del divinitates, spiritos superior que illes debeva servir e a qui il esseva necessari complacer pro non haber a subir damnos causate per lor ira. Iste credentia natural se ha prolongate de seculos in seculos e de millennios in millennios usque al tempore moderne, ubi le discopertas scientific ha prendite possession del cerebro del homine occidental devenite desde incredulo e incredente. Nota que iste cambio characterisa principalmente populos de origine christian. Proque al mesme epocha, in Oriente, in le Extreme Oriente e in Africa, le credentias a spiritos invisibile ha remanite. Le cosa se explica per manifestationes supernatural de que es testimonia le populos qui practica iste ritos religiose. In Africa, probas evidente del existentia del spiritos invisibile prohibe le incredulitate. Ma lo que iste populos ignora, es que le spiritus que se manifesta potente inter illes, es in realitate spiritus demonic rejectate per le Deo creator de tote le vita, e condemnate a morte in suspenso. Iste populos non es incredulos, ni non credentes, como le occidentales, sed le resultato es le mesme, pois que illes servi demonios que les seduce e les mantene sub lor domination tyrannic. Lor religiositate es del typo pagan idolatrate que ha characterisate le humanitate desde su origines; Eva essente su prime victima.

In Occidente, le incredulitate es vermente le fructo de un selection, proque rar son le personas qui ignora lor origines christian; e inter le defensores del libertate republican, se trova gente qui cita parolas del sancte Biblia, testimoniante assi que illes non ignora su existentia. Illes non ignora le factos gloriose de que illa testimonia pro Deo, e totevia, illes face selection de non tener los in conto. Iste typo de incredulitate es lo que le Spirito nomina incredulitateet que es le opposition rebelle absolute del ver fide. Proque si ille prende in consideration le probas que le vita da a ille super tote le terra e specialmente in le manifestationes supernatural del populos african, le homine ha nulle possibilitate de justificar su incredulitate. Le actiones supernatural operate per le demonios condamma dunque le incredulitate occidental. Le Deo creator da etiam probas de su existentia, agente con potentia per phenomenos producite per le natura que le es submittite; tremors de terra, eruptiones volcanic, tsunami-marée destructor, epidemias mortal, ma tote iste cosas recipe ora explicationes scientific que maschera e destruent le origine divine. Al oculo, iste grande inimico del fide, se adjunge le explication scientific que convince le cerebro human e ambe lo encourage in su electiones que lo conduce a su perdition.

Que expecta Deo de su creaturas? Il va seliger inter illos, illes que approba **su** conceptiones del vita id es, que sposa su pensamento. Le fide essera le medio, ma non le scopo. Ecce proque, « *le fide sin le obras* », que illa debe portar, es dicite « *morte* » in Jac.2:17. Proque si existe le ver fide, existe parallelmente le false fide. Le ver e le false face tote le differentia, e Deo non ha alcun difficultate a identificar le obedientia pro distinguer lo del disobedientia. De tote maniera, ille remane le sol judice cuje opinion va decider le futuro

eternal de cata un de su creaturas, pois le objectivo de su selection es unic e que su offerta de vita eternal se obtene exclusivemente per Jesus-Christo. Le passage super terra es justificate solmente pro offerer le possibilitate de iste selection de electos eternal. Le fide non es le fructo de effortios formidabile e de sacrificios, ma illo de un stato natural obtenite o non per le creatura desde su nascentia. Ma quando illo existe, illo debe esser nutrita per Deo, alteremente, illo mori e dispare.

Le ver fide es un cosa rar. Contrari al aspecto deceptive del religion christian official, non suffice poner un cruce super le sepultura de un creatura pro que le portas del celo se aperi pro illa. E io lo faces notar par que le cosa pare ignorate, Jesus ha declarate in Matt.7:13-14 : « *Entra per le porta stricte. Proque* ***large es le porta, spatiose es le via que conduce al perdition****, e il ha multe qui entra per ibi. Ma* ***stricte es le porta, angustiose le via que conduce al vita****, e il ha pauc qui los trova.* » Iste inseniamento es ancora confirmate in le Biblia in le exemplo del deportation del Judeos a Babylon, pois Deo non trova digne de su election solmente Daniel e su tres companiones e cinque potente reges; e Ezechiel qui viveva in iste epocha. Postea, nos lege in Eze.14:13 a 20: «*Filio del homine, quando un pais peccarea contra me per committer infidelitate, e io extendererea mi mano super illo, si io rumperea pro illo le baston del pan, si io inviarea a illo le fame, si io exterminarea le homines e le bestias, e que il haberea in medio de illo iste tres homines,* ***Noe, Daniel e Job****, illes salvarerea lor anima per lor justitia, dice le Senior, YaHWéH. Si io facerea percurrer le pais per bestias feroc que lo despoblarea, si illo devenira un deserto ubi necuno passarea a causa de iste bestias, e que il haberea in medio de illo iste tres homines, io es vive ! dice le Senior, YaHWéH,* ***illes non salvaria ni filios ni filias, solmente illes mesme esserea salvate****, e le pais devenirea un deserto. O si io apportava le spada contra iste pais, si io diceva : Que le spada percurre le pais ! Si io exterminava le homines e le bestias, e que il habeva in medio de illo iste tres homines, io es vive ! dice le Senior, YaHWéH,* ***illes non salvarerea ni filios ni filias, ma solmente illes mesme esserea salvate****. O si io inviava le peste in iste pais, si io diffunderea contra illo mi furor per le mortalitate, pro exterminar le homines e le bestias, e que il habeva in medio de illo* ***Noé, Daniel e Job, io es vive ! dice le Senior, YaHWéH, illes non salvarerea ni filios ni filias, ma illes salvarerea lor anima per lor justitia.*** » Nos apprende assi, que al tempore del diluvio de aquas, sol Noé esseva trovate digne del salvation inter le octo personas protegite per le archa.

Jesus ha etiam dicite in Matt.22:14 : « *Proque il ha multe vocatos,* ***mais pauc electos.*** » Le ration se explica simplemente per le alte grado de le norma del sanctitate exigite per Deo qui vole prender le prime loco in nostre corde o nihil. Le consequentia de iste exigentia se oppone al pensamento humanista del mundo que pone, illo, le homine super toto. Le apostolo Jacobo nos ha advertite contra iste opposition, dicente nos: « *Adulteros que vos es! Non sape vos que* ***le amor del mundo es inimicitate contra Deo****? Ille dunque qui vole esser amico del mundo se rende* ***inimico*** *de Deo.*» Jesus nos dice ancora in Matt.10:37: «***Qui ama*** *su patre o su matre plus que me* ***non es digne de me****, e* ***qui ama*** *su filio o su filia plus que me* ***non es digne de me*** ». Anque, si como me, tu invita un amico a responder a iste criterio religiose exigite per Jesus-Christo, non sia surprisa que ille te tracta como fanatico; isto es lo que me ha occurrite, e alora io ha comprendite que io habeva solmente Jesus como ver amico ; ille, « *le Ver* » de Apo.3:7. On te qualificara tamben de integrista, proque tu te monstra verso Deo, integre, de legalista, proque tu ama e honora per tu obedientia su sanctissime lege. Isto essera, in parte, le precio human a pagar pro complacer al Senior Jesus, si digne de nostre abnegation e de nostre complete devotion que ille exige.

Le fide permitte reciper de Deo, su pensatas secrete usque a discoperir le amplitudine de su prodigiose projecto. E pro comprender su projecto global, le electe debe prender in conto le vita celeste del angelos que ha precedite le experientia terrestre. Pois que in iste societate celeste, le division del creaturas e le selection del bon angelos fidele verso Deo non

se ha effectuate super le fide in Christo crucifigite o super su rejection como isto essera le caso super le terra. Isto confirma que al nivello universal, le crucifixion de Christo sin peccato es pro Deo **le medio** de condemnar le diabolo e su sequaces e que super le terra, le fide in Jesus-Christo representa **le medio** eligite per Deo pro facer recognoscer le amor que ille senti pro su electos qui le ama e le apprectia. **Le objectivo** de iste demonstration de su complete abnegation esseva poter legalmente condemnar a morte le creaturas celestial e terrestre rebelle que non comparti su senso del existentia. E inter su creaturas terrestre, ille selectiona illos que adopta su pensamento, approba su actiones e judicios proque illes es apte a compartir su eternitate. Al fin, ille habera resolvite le problema create per le libertate date a tote su creaturas celestial e terrestre, que sin iste libertate, le amor de su creaturas seligite esserea sin valor e mesmo rendite impossibile. De facto, sin le libertate, le creatura non es plus que un robot, con un comportamento automatisate. Ma le precio del libertate sera, al fin, le extermination del creaturas rebelle celeste e terrestre.

Le prova es dunque date que le fide non se basa super un simple : « *Credes al Senior Jesus e tu essera salvate* ». Iste parolas biblic se basa super lo que implica le verbo « creder » sia, le obedientia al leges divine que characterisa le ver fide. Pro Deo, le scopo es trovar creaturas que le obedi per amor. Ille ha trovate los inter le angelos celeste e inter su creaturas human terrestre, ille ha selectionate e selectionara ancora usque al fin del tempore de gratia.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Le alimento pro le tempore appropriate

-

De mesmo que pro prolongar su vita, le corpore human ha besonio de esser alimentate, le fide producite in su mente ha equalmente besonio de su alimento spiritual. Tote esser human sensible al demonstration de amor date per Deo in Jesus-Christo experientia le desiro de facer a su vice alique pro ille. Ma como facer alique que sia agradabile a ille si on ignora lo que ille expecta de nos? Es le responsa a iste question que va constituer le alimento de nostre fide. Car « *sin fide il es impossibile esser acceptabile a Deo*" secundo Heb.11:6. Mas il es ancora necessari que iste fide sia rendite vivente e acceptabile a ille per su conformitate a su expectativa. Poisque le Senior Deo omnipotente es su consummator e su Judice. Multitudes de credentes christian aspira a mantener bon relationes con le Deo del celo, ma iste relation remane impossibile perque lor fide non ha essite nutrite appropriate. Le responsa al problema nos es date in Matt.24 e 25. Jesus porta su inseniamento super nostre ultime dies que precede pauco le tempore de su secunde apparition, iste vice, in le gloria de su divinitate. Ille lo describe multiplicante le imagines in parabolas: parabola del ficario, in Matt.24:32 a 34; parabola del fur nocturne, in Matt.24:43 a 51; parabola del dece virgines, in Matt.25:1 a 12; parabola del talentos, in Matt.25:13 a 30; parabolas del oves e del capros, in Matt.25:31 a 46. Inter iste parabolas, le mention del « *nutrimento* » appare duo vices: in le parabola del fur nocturne e in illo del oves e capros, proque, malgrado le apparentias, quando Jesus dice, « *io*

habeva fame, e vos me ha date a mangiar », ille nos parla de nutrimento spiritual, sin le qual le fide del homine mori. « *Proque le homine non vivira de pan solmente ma de omne parola exite del bucca de Deo*. Matt.4:4 ». Le alimento del fide ha como objectivo proteger lo contra le « *secunde morte* » de Apo.20, illo que face perder le derecto de viver eternalmente.

In le contexto de iste reflexion, dirige tu reguardo e tu attention super iste parabola del fur nocturne :

V.42 : « *Vigila dunque, pois que vos non sape qual die vostre Senior venit*».

Le thema del retorno de Jesus-Christo es definite e su « expectation » va provocar un resveglio spiritual in le Statos Unite de America del Nord, inter 1831 e 1844. On lo nomina « adventismo», le membros de iste movimento essente ipse designate per lors contemporanees per le termino « adventistas » ; parola derivate del latino « adventus » que significa : advento.

V.43 : « *Saper lo ben, si le patre del casa sapeva a qual vigilia del nocte le fur debe venir, ille vigilara e non lassara perforar su casa* ».

In iste verso, le « *patre del casa*» es le discipulo qui attende le retorno de Jesus, e le « *fur*» designa Jesus mesme. Per iste comparation, Jesus nos monstra le avantage de cognoscer le data de su retorno. Ille dunque nos incoragia a discoperir lo, e nostre audition de su consilio va conditionar nostre relation con ille.

V.44: «*Pro isto, vos etiam, tene vos preste, proque le Filio del homine veni al hora quando vos non lo pensa*».

Io ha corrigite, in iste verso, le tempore futur del verbos pois que in le original grec, iste verbos es in le presente. De facto, iste parolas es dicite per Jesus a su discipulos contemporanee qui le interroga super isto. Le Senior va, al tempore del fin, facer uso de iste thema «adventista» pro cribrar le christianes per poner los al prova del fide prophetic; con iste objectivo, ille va successivemente organisar in le tempore, quatro expectantias « adventista » ; cata vice justificate per un nove illumination date per le Spirito, le tres prime concernente le textos prophetic de Daniel e Apocalypse.

V.45 : « *Qual es dunque le servitor fide e prudente, que su senior ha establite super su gente, pro dar les le nutrition al tempore convenibile?* »

Attention de non errar in tu judicio, proque le « *nutrimento* » de que il es question in iste verso se trova actualmente sub tu oculos. Si, il es iste documento alqual io ha date le nomine « Expli-me Daniel e Apocalypse » que constitue iste « *nutrimento* » spiritual indispensabile pro nutrir tu fide, proque illo apporta del parte de Jesus-Christo, tote le responsas al questiones que tu pote legitimemente poner, e ultra iste responsas, revelationes inexpectate, como le ver date del retorno de Jesus-Christo que nos engage usque al primavera 2030 in le quarte e ultime «expectation» «adventista».

Essente personalmente concernite per iste verso, io presenta iste documento fructo de mi fidelitate verso le Deo del veritate e de mi prudentia, pois io non vole esser surprendite per le retorno de Jesus-Christo. Jesus revela hic su projecto concernente le tempore del fin. Ille ha previdite pro iste tempore, un «*nutrimento*» que conveni pro nutrir le fide de su electos qui attende in le fide su retorno gloriose. E iste «*nutrimento*» es prophetic.

V.46: «*Felice ille servitor, que su senior, **a su arrivata**, trovara facente assi !*»

Le contexto de su retorno gloriose es hic confirmate, illo es illo del quarte expectantia « adventista ». Le servitor concernite es de facto multo felice de cognoscere le pensamento revelate de Deo id es, su judicio super le fide del homines. Ma iste beatitude va extender se e concerner tote illes qui, recipiente iste ultime lumine divine, va a lor vice propagar lo e facer lo compartir con le electos disperse super le terra integre, usque al retorno effective de Jesus-Christo.

V.47 : « *Io vos lo dice in veritate, ille lo establara super tote su benes.* »

Le benes del Senior va concerner, usque a su retorno, valores spiritual. E le servitor deveni pro Jesus, le guardiano de su thesauro spiritual; le depositario exclusive de su oraculos

e de su lumine revelate. Post le lectura integre de iste documento, tu potera constatar que io non exagera in dar a su revelation prophetic biblic le nom de « thesauro ». Qual altere nom poterea io dar a un revelation que protege del « *secunde morte* » e aperi le via que conduce al vita eternal? Proque illo dissipa e face disparer le possibilitate del dubita fatal pro le fide e le salvation.

V.48 : « *Ma, si il es un mal servitor, qui dice in se mesme : Mi senior tarda a venir,* »

Le vita create per Deo es del typo binari. Omne cosa ha su contrario absolute. E Deo ha presentate al humanos duo camminos, duo vias pro ducer su electiones: *le vita e le ben, le morte e le mal; le bon grano e le lolio; le ove e le capro, le lumine e le tenebras*. In iste verso, le Spirito visa le mal servitor, ma servitor totevia, lo que designa le fide false non alimentate per Deo e specialmente, le fide christian false que finalmente attinge e concerne le fide adventista mesme, in nostre tempore del fin. Non recipiente plus de lumine del parte de Jesus-Christo proque ille ha refusate illo que le ha essite presentate inter 1982 e 1991 e que annunciava su venita pro 1994, iste adventismo produce un fructo de malitia que se ha traducite per le radiation del messagero de Deo in Novembre 1991. Nota que Jesus revela le pensatas celate del corde: « *qui dice* ***in se mesme*** ». Proque le apparentias del comportamentos religiose externe es extrememente decepente; le formalismo religiose reimplacia le ver fide vive plen de zelo pro le veritate.

V.49 : « *… si ille comencia batter su compagnos, si ille mangia e bibe con le ebrios,* »

Le imagine es a iste die un poco anticipate, sed le radiation exprime, clarmente, in tempore de pace, le opposition e le combatto que exprime e precedent le ver persecution que venira; il es solmente un question de tempore. Desde 1995, le adventismo institutional « *mange e bibe con le ebrios* » in le mesura que illo ha facite alliantia con le protestantes e le catholicos per entrar in le alliantia ecumenic. Proque in Apo.17:2, visante le fide catholic nominate « *Babylonia le Grande* », e le fide protestante appellate « *terra* », le Spirito dice : « ***Il es con illa*** *que le reges del terra se ha dedicate al impudicitate,* ***e il es del vino de su impudicitate*** *que* ***le habitantes del terra se ha inebriate*** ».

V.50 : « *… le maestro de iste servitor venira le die quando ille non lo expecta e al hora que ille non cognosce,*»

Le consequentia del rejection dele le lumine concernente le tertie expectation adventista, e le data 1994, apparefinalmentesub le forma del ignorantia del tempore del ver retorno de Jesus-Christo isto es, le quarte expectation adventista del projecto divine. Iste ignorantia es le consequentia del ruptura del relation con Jesus-Christo, dunque on pote deducer le sequente: le adventistas placiate in iste tragic situation non es plus in le oculos de Deo, isto es, in su judicamento, del « adventistas ».

V.51: « *… ille lo disrumpera, e dará a illo su parte con* ***le hypocritas****: ibi essera ploratos e stridor de dentes.* »

Le imagine exprime le ira que Deo va infliger al false servitores qui lo ha trahite. Io nota in iste verso, le termino « ***hypocritas*** » per le qual le Spirito designa le false christianos in Dan.11:34, sed un lectura plus large es necessari pro comprender le contexto del tempore visate per le prophetia, lo que include le versos 33 e 35 : « *e le plus sapiente inter illos dara instruction al multitudine. Il ha qui succumbera pro un tempore al spada e al flammas, al captivitate e al pillage. In le tempore quando illos succumbera, illos essera un poco adjutate, e* ***plure se unira a illes per hypocrisia****. Alcunes del homines sage succumbera, a fin que illes sia purificate, purificate e blanite,* ***usque al tempore del fin****, proque illo evenira solmente al tempore designate.* » Le « *servitor mal* » es dunque ben ille qui trahi le expectativa de Deo, su Maitre, e ille rejoint, « *usque al tempore del fin* », le campo del « ***hypocritas*** ». Ille comparti, dunc, con illes, le ira de Deo que los colpa usque al judicio final, ubi illes es annihilate, consumite in « *le stagno de foco*» qui da «*le morte secunde*» definitive, secundo Apoc. 20:15:

«*Quicunque non esseva trovate scribite in le libro del vita esseva jectate in le stagno de foco*».

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Le historia revelate del ver fide

-

Le ver fide

Il ha multe cosas a dicer super le thema del ver fide, ma io propone jam iste aspecto que me pare prior. Ille o illa qui vole establir relationes con Deo debe saper que su conception del vita super le terra e in le celo es, al extremo opposite de nostre systema establite super le

terra que es construite super le pensatas orgoliose e mal inspirate per le diabolo; su inimico, e illo de su ver electos. Jesus nos ha date le medio de identificar le ver fide: «***Vos los recognoscera per lor fructos***. *Se collige uvas super spinas, o figos super cardos?* (Mat.7:16)». Super le base de iste declaration, sia secur que tote illes qui se reclama de su nomine e qui non presenta su dulcor, su servitialitate, su abnegation, su spirito de sacrificio, su amor del veritate e su zelo pro le obedientia al mandatos de Deo, nunquam ha essite e nunquam sera su servitores; isto es lo que 1 Cor.13 nos insenia per definir le charisma del ver sanctitate; illo que es exigite per le juste judicio de Deo: verso 6: «*illa non se gaudia del injustitia, sed* ***illa se gaudia del veritate*** ».

Como pote on creder que le persequite e le persequitor es judicate per Deo del mesme maniera? Qual es le similitudine inter Jesus-Christo, voluntarimente crucifigite, e le inquisition papal roman o Jean Calvin, qui submitteva homines e feminas al tortura, usque a lor morte? Pro non vider le differentia, il debe ignorar le parolas inspirate del scripturas biblic. Isto esseva le caso, ante que le Biblia esseva divulgate in le mundo, ma desde que illo es disponibile ubique super le terra; qual excusas pote justificar le errores de judicio del esseres human? Il non ha alcun. Ecce proque, le ira divine que veni sera multo grande e incontrolabile.

Le tres annos e medie durante le quales Jesus ha laborate in su ministerio terrestrial nos es revelate in le Evangelios, a fin que nos cognosca le norma del ver fide secundo le opinion de Deo; le sol que conta. Su vita nos es proponite como modello; un modello que nos debe imitar pro esser recognoscite per ille como su discipulos. Iste adoption implica que nos comparti su conception del vita eternal que ille propone. Le egoismo es excludite, assi como le orgolio devastator e destructor. Il non ha loco pro le brutalitate e le malitia in le vita eternal offerite solmente al electos recognoscite per Jesus-Christo ipse. Su comportamento esseva pacificamente revolutionari, pois que ille, le Magister e le Senior, se ha facite servitor de tote le mundo, humiliante se usque a lavar le pedes de su discipulos, pro dar un senso concrete a su condemnation del valores orgoliose manifestate per le dirigentes religiose judee de su epocha; cosas que ancora hodie characterisa le religiosos judee e christian.In opposition absolute, lenorma revelate in Jesus-Christo es le norma del vita eternal.

In indicar a su servitores, le medio de identificar, illes mesme, lor inimicos, le false servitores de Deo, Jesus-Christo ha agite pro salvar lor animas. E su promissa de esser, usque al fin del mundo, «*in medio*» de su electos, es tenite e illo consiste in illuminar los e proteger los durante tote le tempore de lor vita terrestrial. Le criterio absolute del ver fide es que Deo remane con su electos. Illes non es jamais private de su lumine e de su Spirito Sancte. E si Deo se retira, il esque le electo non es plus un; su stato spiritual ha cambiate in le juste judicio de Deo. Proque su judicio se adapta al comportamentos del homine. A nivello individual, le cambios remane possibile in ambe directiones; del ben verso le mal o del mal verso le ben. Ma isto non es le caso, al nivello collective del gruppos religiose e del institutiones, que cambia solmente del ben verso le mal, quando illes non se adapta al cambios instaurate per Deo. In su inseniamento, Jesus nos dice : « *Un bon arbore non pote portar mal fructo, como un mal arbore non pote portar bon fructo* (Matt.7:18)». Ille nos ha dunque facite comprender que, a causa de su fructo abominabile, le religion catholic es un « *mal arbore* » e que illa va, per su false doctrina, remaner tal, mesmo quando, private del supporto monarchic, illa cessara de persequer le gente. E il es le mesme pro le religion anglican create per Henrico VIII pro justificar su adulterios e su crimines; qual valor Deo pote dar a su descendentes monarchas successor? Il es etiam le caso del religion protestante calvinista, pois que iste fundator, Johannes Calvin, esseva temite a causa del reputation de su duritia de character e del numerose executiones a morte que ille legitimava in su citate de Geneva, de maniera multo simile al practicas catholic de su epocha, usque as superar. Iste protestantismo non habeva le risco de placer al dulce Senior Jesus Christo, e illo non pote in ulle caso esser prendite como

modello del ver fide. Il es si ver, que in su revelation date a Daniel, Deo face le omission del reformation protestante, visante solmente le regime papal de 1260 annos, e le tempore del establimento del messages del adventismo del septime die, portator del veritates divine revelate, desde 1844, usque al fin del mundo, que veni, in 2030.

Le contrafactiones religiose diabolic historic presenta tote aspectos simile al modello approbate per Deo, ma illos nunquam lo equala. Le ver fide es constantemente nutrita per le Spirito de Christo, le false non lo es. Le ver fide pote explicar le mysterios del prophetias divine biblic, le false fide non lo pote. Multitude de interpretationes del prophetias circula in le mundo, tote plus phantasiose le unes que le alteres. Al contrario de illos, mi interpretationes es solmente obtenite a partir del citationes del Biblia; dunque le message es precise, stabile, coherente e conforme al pensamento de Deo del qual ille nunquam se distanta; e le Omnipotente lo supervigila.

Notas preparatori del libro de Daniel

Le nomine Daniel significa Deo es mi Judice. Le cognoscentia del judicio de Deo es un base principal del fide, proque illo conduce le creatura verso le obedientia a su voluntate revelate e comprendite, sol condition pro esser benedicite per ille in omne tempore. Deo cerca le amor de su creaturas que lo concretisa e lo demonstra per lor fide obedientie. Le judicio de Deo es dunque revelate per medio de su prophetias que usa symbolos como in le parabolas de Jesus-Christo. Le judicio de Deo es revelate in prime loco per le libro de Daniel ma illo solmente pone le bases principal de su judiciosur le historia religiose christian que essera revelatee in detalio in le libro Apocalypse.

In Daniel, Deo revela pauc cosas, sed iste pauc quantitative es de grande importantia qualitative, proque illo constitue le fundamento del Revelation prophetic global. Le architectos del edificios sape quanto le preparation del terreno del construction es decisive e determinante. In le prophetia, isto es le rolo date al revelationes recipite per le propheta Daniel. De facto, quando lor significatos es clarmente comprendite, Deo attinge le duple objectivo **de probar su existentia** e de dar a su electos **le claves del comprehension** del message liberate per le Spirito. In iste « poco cosas » se trova totevia : le annunciation de un succession de quatro imperios dominante universal desde le epocha de Daniel (Dan.2, 7 e 8) ; le datation official del ministerio terrestre de Jesus-Christo (Dan.9) ; le annunciation del apostasia christian in 321 (Dan.8), le regno papal de 1260 annos inter 538 e 1798 (Dan.7 e 8) ; e le alliantia « adventista » (Dan.8 e 12) a partir de 1843 (usque a 2030). Io adde a isto, Dan.11 que, como nos lo videva, revela le forma e le evolution del ultime Guerra Mundial terrestre nuclear que ancora debe compler se ante le retorno gloriose del Deo Salvator.

Subtilemente, le Senior Jesus-Christ ha evocate le nomine de Daniel pro rememorar su importantia pro le nove alliance. « *Pro isto, quando vos vide le abomination del desolation,* ***de***

***que ha parlate le propheta Daniel**, establite in loco sancte, que ille qui lege presta attention!* (Mat.24:15) »

Si Jesus ha testificate in favor de Daniel, es perque Daniel habeva recipite de ille le doctrinas que concerne su prime venita e su retorno gloriose, plus que omne altere ante ille. Pro que mi parolas sia ben comprendite, il debe saper que le Christ venite del celo se ha presentate previemente a Daniel sub le nomine «***Micaël***», in Dan.10:13-21, 12:3 e iste nomine es reprisate per Jesus-Christo in Apo.12:7. Iste nomine « ***Micaël*** » es plus cognoscite sub su forma catholic latin Michael, nomine date al celebre Monte Sancte Michael in Francia breton. Le libro de Daniel adde alicun precisiones numeric que permitte cognoscer le anno de su prime venita. Io precisa ancora que le nomine « ***Micaël*** » significa : Qui es como Deo ; e le nomine de « ***Jesus***» se traduce per: YaHWéH salva. Le duo nomines concerne le grande Deo creator, le prime con titulo celestial, le secunde con titulo terrestrial.

Le revelation del futuro nos es presentate como un joco de construction a plure nivellos. Al initio del cinema, pro crear effectos de relievo in le designos animate, le cineastas usava placas de vitro con differente motivos pingite que, superponite, dava un iimage a plure nivellos. Il es assí del prophetia concipite per Deo.

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-
-
-
-
-
-
-

Toto comencia in Daniel

LE LIBRO DE DANIEL

Tu qui lege iste obra, sape que le Deo Omnipotente illimitate es vive, ben que ille se cela. Iste testimonio del « ***propheta Daniel*** » ha essite scribite pro te convincer. Illo porta le sigillo del testimonio del ancian e del nove alliance proque Jesus lo ha mentionate in le parolas dirigite a su discipulos. Su experientia revela le action de iste Deo bon e juste. E iste libro nos permitte discoperir le judicio que Deo porta super le historia religiose de su monotheismo, judee in un prime alliance, postea christian, in su nove alliance, construite super le sanguine versate per Jesus Christo, le 3 de april 30 de su era. Qui pote melior que « ***Daniel*** » revelar le judicio de Deo? Su nomine significa « Deo es mi judice ». Iste experientias vivite non es fabulas, sed le testimonio del benediction divine de su modello de fide. Deo le presenta inter le tres personas que ille salvaria in le affliction in Ezech.14:14-20. Iste tres typos del electe es «***Noé, Daniel e Job***». Le message de Deo nos dice clarmente que mesmo in Jesus-Christo, si nos non resimila a iste modellos, le porta del salvation nos remanera claudite. Iste message confirma le via stricte, le cammino stricte o le porta stricte per le qual le electe debe passar pro entrar in le celo, secundo le inseniamento de Jesus-Christo. Le historia de « ***Daniel*** » e su tres compagnos nos es presentatee como le modello de le fidelitate que Deo salva in le dies de affliction.

Ma il ha etiam in iste historia del vita de Daniel, le conversion de tres potente reges que Deo succede a arracher al diabolo, del quales illes era adoratores in tote ignorantia. Deo ha facite de iste imperatores le portavoce de su causa le plus potente del historia human, le primes, ma etiam, le ultimes, proque iste homines modello va disparer e le religion, le valores, le moralitate, va sin cessation declinar. Pro Deo, arracar un anima es un combate de longe lucta e le caso del rege « ***Nebucadnetsar*** » es un modello del genere extrememente revelator. Ille veni confirmar le parabola de Jesus-Christo, iste « ***Bon Pastor*** » qui lassa su grege pro recercar le ovelha errate.

-

-

-

-

-

Daniel 1

Dan 1:1 *Le tertie anno del regno de Jojakim, rege de Juda, Nebucadnetsar, rege de Babylon, marchava contra Jerusalem e la obsidionava.*

1a- *Le tertie anno del regno de Jojakim, rege de Juda*

Regno de Jojakim de 11 annos de – 608 a – 597. 3tie anno in – 605.

1b- *Nebucadnetsar*

Isto es le traduction babylonian del nomine del rege Nébucadnetsar, sia « Nabu protege mi filio primogenite ». Nabu es le deo mesopotamic del saper e del scriptura. On pote jam comprender que Deo vole vider restituite iste poter super le saper e le scriptura.

Dan 1:2 *Le Senior livra in su manos Jojakim, rege de Juda, e un parte del utensiles del domo de Deo. Nebucadnetsar portava le utensiles al pais de Schinear, in le domo de su deo, il los poneva in le domo del thesauro de su deo.*

2a- *Le Senior livra in su manos Jojakim, rege de Juda*

Le abandon del rege judee per Deo es justificate. 2Ch.36:5 : *Jojakim habeva vinti-cinque annos quando il deveniva rege, e il regnava dece-un annos in Jerusalem. Ille faceva lo que es mal in le oculos de Yahweh, su Deo*.

2b- *Nebucadnetsar portava le utensiles al pais de Schinear, in le domo de su deo, il los poneva in le domo del thesoro de su deo.*

Iste rege es pagan, ille non cognosce le ver Deo que Israel servi ma ille ha cura de honorar su deo: Bel. Post su futur conversion, ille servira le ver Deo de Daniel con le mesme fide.

Dan 1:3 *Le rege dava le ordine a Aschpenaz, chef de su eunuchos, de apportar alcunes del infantes de Israel de racia regal o de familia nobil,*

Dan 1:4 *juvene garcones sin defecto corporal, belle de figura, dotate de sagessa, intelligentia e instruction, capace de servir in le palatio del rege, e a qui on inseniarea le litteras e le lingua del Chaldeos.*

4a- Le rege Nébucadnetsar se monstra amical e intelligente, ille cerca solmente adjutar le infantes judee a succeder in lor integration in su societate e su valores.

Dan 1:5 *Le rege assignava pro cata die un portion del platos de su tabula e del vino que ille bibeva, volente elevar los durante tres annos, al fin del quales illes esserea al servicio del rege.*

5a- Le bon sentimentos del rege es evidente. Ille face compartir al juvenes lo que ille offere a se mesme, desde su deos usque a su alimento.

Dan 1:6 *Inter illes, del infantes de Juda, se trovava Daniel, Hanania, Mischaël e Azaria.*

6a- Inter tote le juvene Judeos ducite a Babylon, solmente quatro inter illes va monstrar un fide modello. Le factos que va sequer es organisate per Deo pro facer apparer le differentia del fructo portate per illes qui le servi e que il benedi e per illes qui non le servi e que il ignora.

Dan 1:7 *Le chef del eunuchos les dava nomines, a Daniel ille de Beltschatsar, a Hanania ille de Schadrac, a Mischaël ille de Méschac, e a Azaria ille de Abed-Nego.*

7a- Le intelligentia es compartite per iste juvene judeeos qui accepta portar nomines pagan imponite per le victor. Attribuer un nomine es un signo de superioritate e un principio insegnate per le ver Deo. Gen.2:19: *E Yahweh Deo, qui habeva formate del solo tote le animales del campos e tote le aves del celo, los faceva venir verso le homine pro vider como ille los appellarea, e pro que omne esser vivente portarea le nomine que ille darea a illo.*

7b- Daniel « Deo es mi judice » es renominate Beltshatsar : « Bel protegerà ». Bel designa le diabolo que in tote ignorantia iste populos pagan serviva e honorava, victimas del spiritos demoniac.

Hanania « Gratia o Donate de YaHWéH » deveni « Shadrac « inspirate per Aku ». Aku era le deo lunar in Babylon.
Mishaël « Qui es rectitude de Deo » deveni Meschac « qui pertine a Aku ».
Azaria « Le Adjuta o le Auxilio es YaHWéH » deveni « Abed-Négo » « Servitor de Négo », e ibi jam, le deo solar del chaldeos.
Dan 1:8 *Daniel decideva non contaminar se per le cibos del rege e per le vino que le rege bibeva, e ille supplicava le chef del eunucos de non obligar lo a contaminar se.*
8a- **Portar un nomine** pagan non es un problema quando on es vincite, ma contaminar se al puncto de jectar le opprobrio super Deo, isto es troppo demandar. Le fidelitate del juvenos los conduce a abstiner se*del vinos e carnes del rege* proque iste cosas es traditionalmente presentate al divinitates pagan honorate in Babylon. Lor juvenessa manca de maturitate e illes non rationa ancora como Paulo, le testimonio fide del Christo qui considera como vento le false divinitates (Rom.14; 1Co.8). Ma pro timor de chocar le debiles in le fide, ille age como illes. Si ille age de maniera inverse, ille non committe nonobstante un peccato, proque su rationamento es juste. Deo condanna le contamination committite voluntarimente in tote cognoscentia e tote conscientia; in iste exemplo, le selection intention de honorar le deos pagan.
Dan 1:9 *Deo faceva que Daniel trovava favor e gratia ante le chef del eunucos.*
9a- Le fide del juvene homines es demonstrate per lor timor de displacer a Deo; Ille pote benedicer los.
Dan 1:10 *Le chef del eunucos diceva a Daniel: Io time mi senior le rege, qui ha fixate lo que vos debe mangiar e biber; nam proque ille videra vostre facie plus afflicte que illo del juvene homines de vostre etate? Vos exponierea mi capite presso le rege.*
Dan 1:11 *Alora Daniel diceva al intendente a qui le chef del eunucos habeva committite le supervision de Daniel, Hanania, Mischael e Azaria:*
Dan 1:12 *Proba tu servitores durante dece dies, e que on nos da legumes a mangiar e aqua a biber;*
Dan 1:13 *tu reguardara alora nostre visage e illo del juvenes qui mangia le cibos del rege, e tu agera con tu servitores secundo lo que tu habera vidite.*
Dan 1:14 *Ille les concesse lo que illes demandava, e los probava durante dece dies.*
Dan 1:15 *Al fin de dece dies, illes habeva un melior apparentia e plus de corpulentia que tote le juvenes qui mangiava le platos del rege.*
15a- On pote establir un comparation spiritual inter le « *dece dies* » de le experimento de Daniel e su tres companiones, con le « *dece dies*» de annos prophetic de persecutiones del message del epocha «*Smyrna*» de Apo.2:10. De facto, in ambe experientias, Deo face apparer le fructo celate de illes qui se reclama de ille.
Dan 1:16 *Le administrator portava le vivres e le vino que esseva destinate a illes, e ille dava a illes legumes.*
16a- Iste experientia monstra como Deo pote ager super le spiritos del homines pro que illes favori su servitores secundo su sancte voluntate. Proque le risco prendite per le administrator del rege esseva grande e il esseva necessari que Deo interveniva pro que ille acceptava le propositiones facite per Daniel. Le experientia de fide es un successo.
Dan 1:17 *Deo concedeva a iste quatro juvenos scientia, intelligentia in tote le litteras, e sagessa; e Daniel explicava tote le visiones e tote le somnios.*
17a- *Deo concedeva a iste quatro juvenos scientia, intelligentia in tote le litteras, e sagessa*
Toto es dono del Senior. Illes qui non lo cognosce, ignora quanto illes depende de ille pro esser intelligente e sage o ignorante e insipiente.
17b- *e Daniel explicava tote le visiones e tote le sonios.*
Prime a monstrar su fide, Daniel es honorate per Deo qui le da le don del prophetia. Iste esseva le testimonio que ille dava in su tempore, al fidele Joseph captiv del Egyptianos.

Inter le offertas de Deo, Salomon seligeva, etiam ille, le sapientia; e pro iste selection, Deo le dava toto le resto, le gloria e le ricchessa. Daniel va viver, a su vice, iste elevation construite per su Deo fidele.

Dan 1:18 *Al termino fixate per le rege pro que on los duceva a ille, le chef del eunuchos los presentava a Nebucadnetsar.*

Dan 1:19 *Le rege parlava con illes; e inter tote iste juvenos, ille non trovava alcuno como Daniel, Hanania, Mischael e Azaria. Assi illes esseva admittite al servicio del rege.*

Dan 1:20 *Super tote le objectos que requireva sagessa e intelligentia, e super le quales le rege los interrogava, ille los trovava dece vices superior a tote le magos e astrologos qui esseva in tote su regno.*

20a- Deo monstra assi « *le differentia inter illes qui le servi e illes qui non le servi* », lo que es scribite in Mal.3:18. Le nomines de Daniel e illos de su compagnos va entrar in le testimonio del sancte Biblia, proque lor demonstrationes de fidelitate va servir como modellos pro incoragiar le electos usque al fin del mundo.

Dan 1:21 *Assi esseva Daniel usque al prime anno del rege Cyrus.*

-
-
-
-
-
-

Daniel 2

Dan 2:1 *Le secunde anno del regno de Nebucadnetsar, Nebucadnetsar habeva sonnios. Su spirito esseva agitato, e ille non poteva dormir.*

1a- Dunque, in – 604. Deo se manifesta in le spirito del rege.

Dan 2:2 *Le rege faceva appellar le magos, le astrologos, le incantatores e le Chaldeos, pro que illes dice a ille su sonnios. Illes veniva, e se presentava ante le rege.*

2a- Le rege pagan se converte alora verso le gente a qui il ha, usque alora, fidate, cata uno essente un specialista in su dominio.

Dan 2:3 *Le rege les diceva: Io ha habite un sonio; mi spirito es agitate, e io vole cognoscer iste sonio.*

3a- Le rege dice clarmente: *Io vole cognoscer iste sonio*; ille non parla de su signification.

Dan 2:4 *Le Chaldeos respondeva al rege in lingua aramaic: O rege, vive in eterno! Dice le sonio a tu servitores, e nos dara le explication.*

Dan 2:5 *Le rege reprendeva le parola e diceva al chaldeos: Le cosa me ha escappate; si vos non me face cognoscer le sonio e su explication, vos essera mis in pecias, e vostre domos essera reducite a un monticulo de immunditia.*

5a- Le intransigentia del rege e le mesura extreme que ille prende es exceptional e inspirate per Deo, qui crea ibi le medio de confunder le charlatanismo pagan e de revelar su gloria per le medio de su servitores fidele.

Dan 2:6 *Ma si vos me dice le sonio e su explication, vos recipera de me dones e presentes, e grande honores. Dunque, dice me le sonio e su explication.*

6a- Iste *dones, presentes, e grande honores*, Deo los prepara pro su electos fideles.

Dan 2:7 *Illes respondeva pro le secunde vice: Que le rege dice le sonio a su servitores, e nos dara le explication.*

Dan 2:8 *Le rege reprendeva le parola e diceva: Io realisa, in veritate, que vos vole ganiar tempore, proque vos vide que le cosa me ha escappate.*
8a- Le rege, demanda a su sapientes alique que non ha jammais essite demandate e ille non lo realisa.
Dan 2:9 *Si dunque vos non me face cognoscer le sonio, le mesme sententia vos involvera tote ; vos vole preparar vos a dicer me mendacios e falsitates, expectante que le tempores sia cambiate. Pro isto, dice me le sonio, e io sapera si vos es capace de dar me su explication.*
9a- *vos vole preparar vos a dicer me mendacios e falsitates, expectante que le tempores sia cambiate*
Super iste principio, usque al fin del mundo, tote le false videntes e devinos se inrichi.
9b- *Pro isto, dice me le sonio, e io sapera si vos es capace de dar me le explication*
Pro le prime vice iste rationamento logic se manifesta in le pensata de un homine. Le charlatanes ha joco facile de poter contar qualcunque cosa a lor clientes naive e troppo credul. Le demanda del rey dismasca lor limite.
Dan 2:10 *Le chaldeos respondeva al rege: Il non ha alcuno super le terra qui pote dicer lo que le rege demanda; jammais alcun rege, per grande e potente que ille ha essite, ha exigite un tal cosa de alcun mago, astrologo o chaldeo.*
10a- Lor parolas es ver, poisque usque alora, Deo non habeva intervenite pro los dismascarar, a fin que illes comprende que ille es le sol Deo, e que lor divinitates pagan es solmente nihil e idolos construite per le manos e le spiritos del homines livrate al spiritos demoniac.
Dan 2:11 *Lo que le rege demanda es difficile; il non ha alcuno qui pote dicer lo al rege, excepte le deos, cuje domicilio non es inter le homines.*
11a- Le sapientes exprime ibi un veritate indeniable. Ma per dicer isto, illes confessa non haber relation con *le deos*, durante que illes es consultate continuemente per gente dupe qui crede obtener per illes responsas. del divinitates celate. Le defia per le rege les discoperi. E pro attinger isto, il necessitava le imprevisibile e infinite sapientia del ver Deo, jam sublime revelate in Salomon, iste maestro del sapientia divine.
Dan 2:12 *Alora le rege se irasciva, e se irritava violentemente. Ille ordonava que on occide tote le sapientes de Babylon.*
Dan 2:13 *Le sententia esseva publicate, le sapientes esseva occidite, e on cercava Daniel e su compagnos pro occider los.*
13a- Il es per poner su proprie servitores ante le morte que Deo va elevar los in gloria presso le rege Nebucadnetsar. Iste strategia prophetisa le ultime experientia de fide adventista ubi le electos attendera le morte decretate per le rebelles pro un data decidite. Sed ancora ibi, le situation sera invertite, proque le mortes sera iste rebelles qui se interoccidera quando le Christo potente e victoriose apparera in le celo pro judicar los e condemnar los.
Dan 2:14 *Alora Daniel se dirigeva con prudentia e sensate a Arjoc, chef del guardas del rege, qui habeva exite pro occider le sapientes de Babylon.*
Dan 2:15 *Ille prendeva le parola e diceva a Arjoc, commandante del rege: Proque le sententia del rege es si sever? Arjoc exponeva le cosa a Daniel.*
Dan 2:16 *E Daniel se dirigeva verso le rege, e le supplicava de conceder le tempore pro dar al rege le explication.*
16a- Daniel age secundo su natura e su experientia religiose. Ille sape que su dones prophetic es date per Deo, in qui ille ha le habitude de poner tote su confidentia. Apprendente lo que le rege demanda, ille sape que Deo ha le responsas, ma esque il es in su voluntate de revelar lo a ille?
Dan 2:17 *Postea Daniel se dirigeva a su casa, e ille informava super iste affaire Hanania, Mischael e Azaria, su compagnos,*
17a- Le quatro juvene homines vive in le casa de Daniel. « *Qui se simila se assembla* » e illes representa le assemblea de Deo. Ja ante Jesus-Christo, « *ubi duo o tres se assembla in mi*

nomine, io es in le medio de illes » dice le Senior. Le amor fraternal uni iste juvene homines qui testimonia de un belle spirito de solidaritate.

Dan 2:18 *les engageante a implorar le misericordia del Deo del celos, a fin que on non face perir Daniel e su companiones con le resto del sapientes de Babylon.*

18a- Ante un menacia si forte contra lor vitas, le oration ardente e le jejun sincere es le sol armas del electos. Illes lo sape e va attender le responsa de lor Deo qui les ha date ja tante probas que il les ama. Al fin del mundo, le ultime electos visate per le decreto de morte agera del mesme modo.

Dan 2:19 *Alora le secreto esseva revelate a Daniel in un vision durante le nocte. E Daniel benediceva le Deo del celos.*

19a- Solicitate per su electos, le Deo fidele es al rendez-vous, proque ille ha organisate le prova pro testificar su fide pro Daniel e su tres companiones; a fin de elevar los al positiones le plus alte del governamento del rege. Ille va, experientia post experientia, render los indispensabile pro iste rege que ille va guider e finalmente converter. Iste conversion essera le fructo del comportamento fide e irreprochabile del quatro juvene Judios sanctificate per Deo pro un mission exceptional.

Dan 2:20 *Daniel prendeva le parola e diceva : Benedicite sia le nomine de Deo, ab eternitate in eternitate ! A ille pertine le sapientia e le fortia.*

20a- Un laude ben justificate proque le prova de su *sapientia* es, in iste experientia, indeniablemente demonstrate. Su *fortia* ha livrate Jojakim a Nebucadnetsar e illa ha imponite su ideas in le mente del homines qui debeva favorar su projecto.

Dan 2:21 *Ille es qui cambia le tempores e le circumstantias, qui depone e qui stabilisce le reges, qui da le sagessa al sapientes e le scientia a illes qui ha intelligentia.*

21a- Iste verso exprime clarmente tote le rationes de creder in e a Deo. Nebucadnetsar finalmente se convertira quando ille havera plenmente realisate iste cosas.

Dan 2:22 *Ille revela lo que es profunde e celate, ille cognosce lo que es in le tenebras, e le luce remane con ille.*

22a- Le diabolo pote, ille etiam, revelar lo que es profunde e celate, sed le lumine non es in ille. Ille lo face pro seducer e distornar le humanos del ver Deo qui, ille, quando ille lo face, age pro salvar su electos per revelar les le trappas mortal preparate per le demonios condemnate al tenebras terrestre, desde le victoria de Jesus-Christo super le peccato e le morte.

Dan 2:23 *Deo de mi patres, io te glorifica e io te lauda pro que tu me ha date le sapientia e le fortia, e pro que tu me ha facite cognoscer lo que nos te ha demandate, pro que tu nos ha revelate le secreto del rege.*

23a- Le sagessa e le fortia esseva in Deo, in le preghiera de Daniel, e Deo los ha date a ille. Nos vide in iste experientia complir se le principio inseniate per Jesus: « *demanda e on te dara* ». Ma il es ben comprendite que pro obtener iste resultato, le fidelitate del demandator debe resister a tote le provas. Le *fortia* recipite per Daniel va prender un forma agente super le pensamento del rege qui va esser submittite a un prova evidente innegabile que va constringer lo a admitter le existentia del Deo de Daniel incognite a ille e a su populo usque alora.

Dan 2:24 *Postea, Daniel se presentava a Arjoc, a qui le rege habeva ordinate de occider le sapientes de Babylon; ille iva, e le parlava assi: Non occide le sapientes de Babylon! Conduce me ante le rege, e io dara al rege le explication.*

24a- Le amor divin se lege in Daniel qui pensa a obtener le vita salve pro le sapientes pagan. Isto es ancora un comportamento que testimonia pro Deo su bonitate e su compassion, in un stato de spirito de un perfecte humilitate. Deo pote esser satisfacite, su servitor le glorifica per le obras de su fide.

Dan 2:25 *Arjoc conduceva Daniel promptemente ante le rege, e le parlava assi: Io ha trovate inter le captivos de Juda un homine qui dara le explication al rege.*

25a- Deo mantene le rege in un grande angustia, e le sol perspectiva de obtener le responsa que ille ha tanto desirate, va facer cader su ira immediatemente.
Dan 2:26 *Le rege prendeva le parola e diceva a Daniel, qui esseva nominate Beltschatsar: Es tu capace de facer me cognoscer le sonio que io ha habite e su explication?*
26a- Le nomine pagan que le ha essite attribuite non cambia nihil. Il es Daniel e non Beltschatsar qui va dar le responsa expectate.
Dan 2:27 *Daniel respondeva in presentia del rege e diceva : Lo que le rege demanda es un secreto que le sapientes, le astrologos, le magos e le divinos, non es capace de revelar al rege.*
27a- Daniel intercede in favor del sapientes. Lo que le rege les ha demandate esseva foras de lor portata.
Dan 2:28 *Ma il ha in le celos un Deo qui revela le secretos, e qui ha facite cognoscer al rege Nebucadnetsar lo que evenira in le sequentia del tempores. Ecce tu sonio e le visiones que tu ha habite super tu lecto.*
28a- Iste initio de explication va render Nebucadnetsar attentive, proque le subjecto del futuro ha sempre tormentate e angustiante le homines, e le perspectiva de obtener responsas super iste subjecto es excitante e reconfortante. Daniel dirige le attention del rege verso le Deo vivente invisibile, lo que es surprendente pro le rege adorator de divinitates materialisate.
Dan 2:29 *Sur tu lecto, o rege, te ha venite pensamentos concernente lo que evenira post iste tempore ; e ille qui revela le secretos te ha facite cognoscer lo que evenira.*
Dan 2:30 *Si iste secreto me ha essite revelate, non es pro que io ha un sapientia superior a tote le viventes ; ma es pro que le explication sia date al rege, e que tu cognosce le pensamentos de tu corde.*
30a- *non es que io ha un sapientia superior a tote le viventes; sed es pro que le explication sia date al rege*

Le humilitate perfecte in actione. Daniel se efface, e insenia al rege que iste Deo invisibile se interessa a ille; iste Deo plus potente e efficace que illes que il ha servite usque alora. Imagina le effecto de iste parolas super su mente e su corde.
30b- *e que tu cognosce le pensatas de tu corde*
In le religion pagan, le normas del ben e del mal del ver Deo es ignorate. Le reges non es jammais questionate, proque illes es temite e reddite tanto que lor poter es grande. Le discoperta del ver Deo va permitter a Nebucadnetsar discoperir progressivemente su defectos de character; lo que necuno haberea habite le audacia de facer inter le gente de su populo. Le lection es etiam adressate a nos, nos non pote *cognoscer le pensatas de nostre corde* solmente si Deo age in nostre conscientia.
Dan 2:31 *O rege, tu reguardava, e tu videva un grande statua; iste statua era immense, e de un splendor extraordinari; illa stava erecte ante te, e su apparentia era terribile.*
31a- *tu videva un grande statua; iste statua era immense, e de un splendor extraordinari*
Le *statua* va illustrar le succession del grande imperios terrestre que va succeder se usque al retorno in gloria de Jesus-Christo, de ubi su aspecto *immense*. Su *splendor* es illo del dominatores successive coperite de ricchessas, de gloria e de honores rendite per le homines.
31b- *illa esseva stante ante te, e su aspecto esseva terribile.*
Le futuro prophetisate per le statua se trova ben *ante* le rege e non retro ille. Su aspecto terribile prophetisa le multitudes de mortes human que va provocar, le guerras e le persecutiones que va characterisar le historia human usque al fin del mundo; le dominatores ambula super le cadaveres.
Dan 2:32 *Le capite de iste statua esseva de oro pur; su pectore e su bracios esseva de argento ; su ventre e su coscias esseva de aere ;*
32a- *Le capite de iste statua esseva de auro pur*

Daniel lo confirmara al versetto 38, *le capite de auro* es le rege Nebucadnetsar in persona. Iste symbolo lo characterisa perque in prime, ille se convertira e servira con fide le ver Deo creator. Le ***auro*** es le symbolo del fide purificate in 1 Petro 1:7. Su longe regno marcara le historia religiose e justificara su mention in le Biblia. In plus, ille constitue le ***capite*** del construction del succession del dominatores terrestre. Le prophetia comencia in le prime anno de su regno in – 605.

32b- *su pectore e su bracios esseva de argento*

Le argento es de minor valor que le auro. Illo se altera, le auro remane inalterabile. Nos assiste a un degradation del valores human que seque de alto a basso le description del statua. A partir de – 539, le imperio del Medos e del Persas succedera al imperio chaldee.

32c- *su ventre e su coscias esseva de aere*

Le aere es anque de minor valor que le argento. Illo es un alligato de metales a base de cupro. Illo se altera terribilemente e cambia de apparentia con le tempore. Illo es anque plus dur que le argento, mesme plus dur que le auro que remane solmente multo malleabile. Le sexualitate es al centro del imagine eligite per Deo, ma illo es anque le imagine del reproduction human. Le imperio grec, proque il se tracta de illo, va de facto monstrar se multo prolifere, in dar al humanitate su cultura pagan que va prolongar se usque al fin del mundo. Le statuas grec in aere fundite e molate va facer le admiration del populos usque al fin. Le nuditate del corpores es revelate e su mores depravate es sin limite; iste cosas face del imperio grec un symbolo typo del peccato que va transpassar le seculos e le millennios usque al retorno de Christo. In Dan.11:21 a 31, le rege grec Antiochos 4 dicite Epiphane persecutor del populo judee durante « 7 annos » inter – 175 e – 168, va esser presentate como un typo del persecutor papal que il precede in le recitation prophetic de iste capitulo. Iste verso 32 ha regroupate e evocato successivemente le imperios que conduce al imperio roman.

Dan 2:33 *su gambas, de ferro; su pedes, in parte de ferro e in parte de argilla.*

33a- *su gambas, de ferro*

In le quarte imperio prophetisate, illo de Roma se characterisa per un induration maxime imaginate per le ferro. Illo es etiam le plus vulgar del metallos que se oxyda, se rubiginose e se destrue. De novo le degradation es confirmate e illo se accentua. Le Romanos es polytheistas; illes adopta le deos del inimicos vincite. Assi le peccato grec va per lor extension extender se super tote le populos de su imperio.

33b- *sex pedes, parte de ferro e parte de argilla*

In iste phase, un parte de argilla fragilisa iste domination dur. Le explication es simple e historic. In 395, le imperio roman se disintegra e post illo le *dece digitos del pedes del statua* va compler le establimento de *dece regnos* christian independente sed omnes sub le tutela religiose del episcopo de Roma qui devenira le papa a partir de 538. Iste dece reges es mentionate in Dan.7:7 e 24.

Dan 2:34 *Tu reguardava, quando un petra se disligava sin le adjuta de ulle mano, colpava le pedes de ferro e argilla del statua, e los frangeva in pecias.*

34a- Le imagine del petra que colpa se inspira del practica del execution per lapidation. Isto es le norma del execution del peccatores culpabile in le ancian Israel. Iste petra dunque veni lapidar le peccatores terrestrial. Le ultime plaga del ira de Deo sera petras de grandine secundo Apo.16:21. Iste imagine prophetisa le action del Christo contra le peccatores al tempore de su retorno divine gloriose. In Zac.3:9, le Spirito da al Christo le imagine de un petra, le principal del angulo, illo per le qual Deo comencia le construction de su edificio spiritual:*Proque ecce, quanto al petra que io ha placate ante Josue, il ha septe oculos super iste sol petra ; ecce, io mesmo gravar lo que debe esser gravate ibi, dice le Senior del armeas ; e io removara le iniquitate de iste pais, in un sol die.* Poi nos lege in Zac.4:7: *Qui es tu, grande montania, ante Zorobabel? Tu essera planate. Ille placera le petra principal in medio del acclamationes: Gratia, gratia pro illa!* In iste mesme loco, al versos 42 e 47, nos lege: *Ille*

me dice : Que vide tu? Io responde : Io reguarda, e ecce, il ha un candelabro tote de auro, surmontate de un vase e portante septe lampas, ***con sept conductos pro le lampas que es al summitate del candelabro*** ; … *Nam illes qui dispreciava le die del debile initios se gaudiara al vider le nivello in le mano de Zorobabel.* ***Iste septe es le oculos del Eterno, que percurre tote le terra***. Pro confirmar iste message, nos va retrovar in Apo.5:6, iste imagine, in le qual le septe oculos del petra e del candelabro es attribuite al Agno de Deo, id es, Jesus-Christo: *E io videva, in medio del throno e del quatro esseres vivente e in medio del vetules, un agnello que esseva ibi como immolate. Ille habeva septe cornos e septe oculos, que es* ***le septe spiritos de Deus inviate per tote le terra.*** Le judicio del populos peccator essente effectuate per Deo in persona, *nulle mano* human interveni.

Dan 2:35 *Alora le ferro, le argilla, le aere, le argento e le auro, esseva frangite insimul, e deveniva como le palea que escappa de un area in estate ; le vento los emportava, e nulle tracia de illos esseva trovate. Ma le petra que habeva colpite le statua deveniva un grande montania, e plenava tote le terra.*

35a- *Alora le ferro, le argilla, le aere, le argento e le auro, esseva frangite insimul, e deveniva como le grano que escappa de un area in estate; le vento los portava via, e nulle tracia de illos esseva trovate.*

Al retorno de Christo, le descendentes del populos symbolisate per le auro, le argento, le aere, le ferro e le argilla ha omne remanite in lor peccatos e digne de esser destruites per ille, e le imagine prophetisa iste annihilation.

35b- *Ma le petra que habeva colpate le statua deveniva un grande montania, e plenava tote le terra*

Le Apocalypse revelara que iste annunciation non se complira completemente sino post le *mille annos* del judicio celeste, con le installation del electos super le terra renovate, in Apo.4, 20, 21 e 22.

Dan 2:36 *Ecce le sonio. Nos dara su explication ante le rege.*

36a- Le rege finalmente audi lo que ille ha soniate. Un tal responsa non pote esser inventate, pois que il esseva impossibile de illuder lo. Dunque, ille qui describe iste cosas ha recipite le mesme vision. E ille responde etiam al demanda del rege monstrante se capace de interpretar le imagines e dar lor signification.

Dan 2:37 *O rege, tu es le rege del reges, pois que le Deo del celos te ha date le imperio, le potentia, le fortia e le gloria;*

37a- Io apprea multo iste verso ubi on vide Daniel usar le forma de "tu" con le potente rege, lo que nulle homine auderea facer in nostre dies pervertite e corrupte. Le uso de "tu" non es insultante, Daniel senti respecto pro le rege chaldee. Le "tu" es simplemente le forma grammatical usate per un subjecto isolate qui se exprime a un tertio singular. E "per grande que sia le rege, ille non es minus que un homine" como le comediante Molière sapeva dicer in su tempore. E le deriva del uso injustificate de "vos" nasceva in su epocha con Louis 14, le orgoliose « rege sol ».

37b- *O rege, tu es le rege del reges, poisque le Deo del celos te ha date le imperio*

Plus que respecto, Daniel apporta al rege un recognition celeste que ille ignorava. De facto, le Rege del reges celeste attesta haber construite le rege del reges terrestre. Regnar super reges constitue le titulo imperial. Le symbolo del imperio es « *le alas de aquila* »» que lo characterisara como prime imperio in Dan.7.

37c- *le potentia,*

Illo designa le derecto de dominar super multitudes e se mesura in quantitate, isto es, in massa.

Illo pote facer girar le capite e plenar de orgolio un potente rege. Il evenira al rege de ceder al orgolio e Deo lo sanara per un severe prova de humiliation revelate in Dan.4. Il debe acceptar le idea que ille non ha obtenite su potentia per su proprie fortia, sed perque le ver

Deo lo ha date lo. In Dan.7, iste potentia prendera le imagine symbolic del*Nostre* del Medes e del Persas.

Le poter essite obtenite, a vices, in sentir un vacuo in illes e in lor vita, homines se suicida. Le poter face fantasmar le obtention de un grande felicitate que non se presenta. « Tote nove, tote belle » dice le proverbio, sed iste sensation dura a pena. In le vita moderne, artistas reputate e admirate e enrichite fini per se suicidar in despecto de un apparente, eclatante e gloriose successo.

37d- *le fortia*

Illo designa le action, le pression sub le constriction que face plicar le adversario in un combat. Ma iste combat pote esser menate contra se mesme. On parla alora de fortia de character. Le fortia se mesura in qualitate e in efficacia.

Illo ha etiam su symbolo: *le leon* secundo Judices 14:18: "*que es plus forte que le leon, que es plus dulce que le melle*». Le fortia del leon es in su musculos; illos de su pattas e de su ungulas ma specialmente illos de su bucca que stringe e suffoca su victimas ante de devorar los. Le revelation distorsionate de iste responsa al enigma presentate al Philistinos per Samson va devenir le consequentia de un action de fortia sin par de su parte contra illes.

37e- *e le gloria*.

Iste parola cambia de significato in su conceptiones terren e celeste. Nebucadnetsar ha obtenite usque a iste experientia un gloria human. Le placer de dominar e de decider le sorte de tote le creaturas del terra. Ille debe ancora discoperir le gloria celeste que Jesus-Christ va obtener per facer se, ille mesme, le Magister e le Senior, le servitor de su servitores. Pro su salvation, ille finalmente acceptara iste gloria e su conditiones celeste.

Dan 2:38 *il ha ponite in tu manos, in qualcunque loco que illes habita, le infantes del homines, le bestias del campos e le aves del celo, e il te ha facite dominar super toto illos : tu es le capite de auro.*

38a- Iste imagine sera reprisa pro designar Nebucadnetsar in Dan.4:9.

38b- *tu es le capite de auro.*

Iste parolas monstra que Deo cognosce in avante le electiones que Nebucadnetsar va facer. Iste symbolo, *le capite de auro*, prophetisa su futur sanctification e su election, pro le salvation eternal. Le auro es le symbolo del fide purificate secundo 1 Petro 1:7: *a fin que le probation de vostre fide, plus preciose que le auro peribile (que tamen es probate per le foco), ha como resultato le laude, le gloria e le honor, quando Jesus Christo apparera*. Le ***auro***, iste metallo malleabile es ben al imagine de iste grande rege qui se lassa transformar per le obra del Deo creator.

Dan 2:39 *Post te, un altere regno se elevara, minor que le tue ; pois un tertie regno, que essera de aere, e que dominara super tote le terra;*

39a- Con le tempore, le qualitate human va degradar se; le argento del pectore e del duo brachios del statua es minor que le auro del capite. Comme Nebucadnetsar, Darius le Mede se convertira, Cyrus 2 le Persa equalmente secundo Esd.1:1 a 4, tote amante tamben Daniel; e post illes Darius le Persa e Artaxerxes 1er secundo Esd.6 e 7. In le probas, illes se gaudiara de vider le Deo del Judeeos venir al adjuta del sues.

39b- *poi un tertie regno, que sera de aere, e que dominara super tote le terra.*

Hic, le situation deveni seriemente problematic pro le imperio Grec. Le aere, symbolo que lo representa, designa le impuritate, isto es, *le peccato*. Le studio de Dan.10 e 11 nos permittera comprender proque. Ma ja, le cultura del populo es in causa como inventor del libertate republican e de tote su deviationes perverse e corrumpite que secundo le principio non ha alcun limite, ecce proque Deo dice in Pro.29:18 : *Quando il non ha revelation, le populo es sin freno; Felice si illo observa le lege!*

Dan 2:40 *Il habera un quarte regno, forte como ferro; como le ferro rumpe e frange toto, illo rumpera e frangera toto, como le ferro que mitte toto in pecias.*

40a- Le situation se aggrava con iste quarte regno que es illo de Roma que va dominar le imperios precedente e adoptar tote lor divinitates, de maniera que illo va cumular tote lor characteres negative apportante un noveitate,un disciplina de *ferro* de un duritate implacabile. Isto lo rende si efficace que necun pais pote resister a illo; a tal puncto que su imperio va extender se ab Anglaterra al occidente usque a Babylon del latere oriental. Le *ferro* es vermente su symbolo, desde su gladios a duple trenchante, su armaturas e su scutos, de maniera que in attacco, le armea prende le aspecto de un carapace hirsute de punctas de lances, terribilemente efficace contra le attaccos disordinate e disperse de su inimicos.

Dan 2:41 *E como tu ha vidite le pedes e le digitos partialmente de argilla de ollero e partialmente de ferro, iste regno essera dividite ; ma il habera in illo alique del fortia del ferro, proque tu ha vidite le ferro miscite con le argilla.*

41a- Daniel non lo specifica ma le imagine parla. *Le pedes e le digitos* representa un phase dominante que succedera al imperio roman pagan imaginate per le *ferro*. Dividite, iste imperio roman devenira le campo de battalia del parve regnos formate post su fragmentation. Le alliantia del *ferro* e de *le argilla* non face le fortia, ma le division e le debilitate. Nos lege *argilla de ollero*. Le ollero es Deo secundo Jer.18:6: *Non pote io ager verso vos como iste ollero, casa de Israel? ? Dice le Eterno. Ecce, como le argilla es in le mano del ollero, assi vos es in mi mano, casa de Israel!* Iste argilla es le componente pacific del humanitate in le qual Deo selige su electos del quales il face vasos de honor.

Dan 2:42 *E como le digitos del pedes esseva in parte de ferro e in parte de argilla, iste regno essera in parte forte e in parte fragile.*

42a- Nota que le *ferro* roman se prolonga usque al fin del mundo, benque le imperio roman ha perdite su unitate e su domination in 395. Le explication se trova in su reprise del domination per le seduction religiose del fide catholic roman. Isto es debite al supporto armate prestate per Clovis e le imperatores byzantin al episcopo de Roma circa 500. Illes ha construite su prestigio e su nove poter papal que face de ille, ma solmente al oculos del homines, le chef terrestrial del ecclesia christian desde 538.

Dan 2:43 *Tu ha vidite le ferro miscite con argilla, proque illes se miscera per alliantias human ; ma illes non essera unite le un al altere, mesmo como le ferro non se allia con argilla.*

43a- Le *digitos del pedes,* in numero de *dece*, devenira *dece cornos* in Dan.7:7 e 24. Post le corpore, e le pedes, illos representa le nationes christian occidental de Europa del tempore final, isto es, nostre epocha. Denunciante le hypocrite alliantias del nationes europee, Deo ha revelate 2600 annos retro, le fragilitate del accordos que uni le populos del Europa actual, precisemente unite super le base del « tractatos de Roma ».

Dan 2:44 *In le tempore de iste reges, le Deo del celos suscitara un regno que nunquam essera destruite, e que non passara sub le domination de un altere populo ; ille frangera e annihilara tote iste regnos, e ille mesme subsistera eternalmente.*

44a- *In le tempore de iste reges*

Le cosa es confirmate, le *dece digitos del pede* es contemporanee del retorno gloriose de Christo.

44b- *le Deo del celos suscitara un regno que non sera jammais destruite*

Le selection del electos se face sub le nomine de Jesus-Christo desde su ministerio, durante su prime venita super le terra, pro expiar le peccatos de illes que ille salva. Ma durante le duo mille annos que va succeder a iste ministerio, iste selection se completa in le humilitate e le persecution del campo diabolic. E desde 1843, illes que Jesus salva es pauc numerose, como le confirmara le studio de Dan.8 e 12.

Le 6000 annos del tempore de selection del electos finiente, le 7ème millennio aperi le sabbato del eternitate al sol electos redimite per le sanguine de Jesus-Christo desde Adam e Eva. Totes habera essite seligite a causa mesmo de lor fidelitate pois Deo prende con ille

humanos fidele e obeientes, livrante le diabolo, su angelos rebelle e le humanos disobediente al destruction complete de lor anima.
44c- *e que non passara sub le domination de un altere populo*
Proque ille pone fin al dominationes e successionse human terrestre.
44d- *ille frangera e annihilara tote iste regnos, e ille mesme subsistera eternalmente*
Le Spirito explica le senso que ille da al parola fin; un senso absolute. Il habera un elimination del humanitate integre. E Apo.20 va revelar nos lo que eveni durante le 7ème millennio. Nos va dunque discoperir le programma previste per Deo. Super le terra desolate, le diabolo sera retenite prisionero, sin ulle compania celeste o terrestre. E in le celo, durante 1000 annos, le electes va judicar le malvates morte. Al termino de iste 1000 annos, le malvates sera resurrecte pro le judicio final. Le foco que los destruera purificara le terra que Deo face nove in glorificar lo pro acciper su throno e su electes redimite. Le imagine del vision resume dunque actiones plus complexe que le Apocalypse de Jesus-Christ revelara.
Dan 2:45 *Isto es lo que indica le petra que tu ha vidite se separar del montania sin le adjuta de ulle mano, e que ha frangite le ferro, le aere, le argilla, le argento e le auro. Le grande Deo ha facite cognoscer al rege lo que debe evenir post isto. Le sonio es veridic, e su explication es certe.*
45a- Finalmente, post su venita, Christo essente symbolisate per *le petra*, le judicio celeste de *mille annos* e su execution del judicio final, super le nove terra restaurate per Deo, le *grande montania* annunciate in le vision prenderá forma e loco pro le eternitate.
Dan 2:46 *Alora le rege Nebucadnetsar cadeva super su facie e se prosternava ante Daniel, e ille ordinava que on offrisse sacrificios e perfumes a ille.*
46a- Ancora pagan, le rege reage secundo su natura. Havente recipite de Daniel toto lo que ille habeva demandate, ille se prosterna ante ille e honora su compromissos. Daniel non se oppone al actiones idolatric que ille practica verso ille. Ille es ancora troppo tosto pro contradicer lo e poner lo in question. Le tempore, que pertine a Deo, facera su obra.
Dan 2:47 *Le rege se dirigeva a Daniel e diceva : In veritate, vostre Deo es le Deo del deos e le Senior del reges, e ille revela le secretos, pois que tu ha potite discoperir iste secreto.*
47a- Iste esseva le prime passo del rege Nebucadnetsar verso su conversion. Ille non potera jammais oblidar iste experientia que le obliga a admitter quee Daniel es in relation con le ver Deo, de facto, le *Deo del deos e le Senior del reges*. Ma le ambiente pagan que le assiste va retardar su conversion. Su parolas testimonia del efficacia del obra prophetic. Le poter de Deo de dicer in avante lo que va occurrer, pone le homine normal al pede del muro de un evidentia constringente a qual le electe cede e le rejectate resiste.
Dan 2:48 *Postea le rege elevateva Daniel, e le faceva multe e ric donos ; ille le dava le commando de tote le provincia de Babylon, e le stabiliva chef supreme de tote le sapientes de Babylon.*
48a- Nebuchadnezzar ageva verso Daniel del mesme maniera que ante ille, Pharaon lo habeva facite pro Joseph. Quando illes es intelligente e non obstinatemente claudite e blocate, le grande dirigentes sape appreciar le servicios de un servitor portator de preciose qualitates. Illes e lor populos es beneficiarios del benedictiones divine que reposa super su electos. Le sagessa del ver Deo profita assi a tote.
Dan 2:49 *Daniel prega le rege de poner le administration del provincia de Babylon a Schadrac, Meschac e Abed Nego. E Daniel esseva in le corte del rege.*
49a- Iste quatro juvene homines se habeva distinguite, per lor attitude particularmente fidele verso Deo, del altere juvene Judeeos venite con illes a Babylon. Post iste prova que poteva devenir dramatic pro omnes, le approbation del Deo vivente appare. On vide assi le differentia que Deo face inter illes qui le servi e illes qui non le servi. Ille eleva su electos qui se ha monstrate digne, publicamente, al oculos de tote le populos.

Daniel 3

Dan 3:1 *Le rege Nebucadnetsar faceva un statua de auro, alte de sexanta cubitos e large de sex cubitos. Ille la erigeva in le valle de Dura, in le provincia de Babylon.*

3a- Le rege esseva convincite ma non ancora convertite per le Deo vivente de Daniel. E le megalomania ancora lo characterisa. Le grandes qui lo circumfere lo incoragia in iste via como le vulpe del fabula lo face con le corvo, illes lo adulava e lo veneravant como un deo. Anque, le rege fini per se comparar a un deo. Il debe esser dicite que in le paganismo, le deriva es facile proque le altere false divinitates es immobile e fixate in le forma de statuas, durante que ille, le rege, essente vivente, es jam superior a illos. Ma como iste auro es mal empleate in le elevation de un statua! Apparentemente, le vision precedente non ha ancora portate su fructo. Forsan mesmo le honores que le Deo del deos le ha monstrate ha contribuite a mantener e mesmo facer crescer su orgolio. Le auro, symbolo del fide purificate per le prova secundo 1 Petro 1:7, va permitter revelar le presentia de iste typo de fide sublime in le tres companiones de Daniel, in le nove experientia narrate in iste capitulo. Isto es un lection que Deo adressa particularmente a su electos del ultime prova adventista quando un decreto de morte prophetisate in Apoc.13:15 essera sur le puncto de prender lor vita.

Dan 3:2 *Le rege Nebucadnetsar faceva convocar le satrapes, le intendentes e le governatores, le grande judices, le thesaureros, le jurisconsultos, le judices, e tote le magistratos del provincias, pro que illes se presentava al dedication del statua que habeva elevate le rege Nebucadnetsar.*

2a- Contrari al prova de Daniel in Dan.6, le experientia non es debite al conspirationes del gente que circumda le rege. Hic, illo es le fructo de su personalitate que es revelate.

Dan 3:3 *Alora le satrapes, le intendentes e le governatores, le grande judices, le thesaureros, le jurisconsultos, le judices, e tote le magistratos del provincias, se congregava pro le dedication del statua que habeva elevate le rege Nebucadnetsar. Illes se placiava ante le statua que habeva elevate Nebucadnetsar.*

Dan 3:4 *Un heraldo clamava a alte voce : Ecce lo que on vos ordina, populos, nationes, homines de tote linguas !*

Dan 3:5 *Al momento quando vos audira le sono del trompetta, del chalumeau, del guitarra, del sambuca, del psalterio, del cornamusa, e de omne sortes de instrumentos musical, vos vos prosternara e adorara le statua de auro que le rege Nebucadnetsar ha elevate.*

5a- *Al momento quando vos audira le sono del trompetta*

Le signal del prova essera date per *le sono del trompetta*, de mesmo que le retorno de Jesus-Christo es symbolisate in Apo.11:15 per *le sono del 7^e^ trompetta*, e que le sex castigos precedente es anque symbolisate per trompettas.

5b- *vos vos prosternara*

Le prosternation es le forma physic del honor rendite. In Apo.13:16, Deo lo symbolisa per *le mano* del homines que va *reciper le marca del bestia,* que consiste a practicar e honorar le die del sol pagan que ha reimplaciate le sancte sabbato divin.

5c- *e vos adorara*

Le adoration es le forma mental del honor rendite. In Apo.13:16, Deo lo imagina per *le fronte* del homine qui recipe *le marca del bestia*.

Iste verso permitte discoperir le claves de iste symbolos mentionate in le Apocalypse de Jesus-Christ. *Le fronte e le mano* del homine resume su pensamento e su obras e inter le electos, iste symbolos recipe le *sigillo de Deo* in opposition a *le marca del bestia*, identificate con le « dominica » del catholicismo roman, acceptate e supportate per le protestantes desde lor entrata in le alliantia ecumenic.

Tote le organisation de iste mesura imponite per le rege Nebucadnetsar va renover se al fin del mundo in le prova del fide pro le sabbato del Deo creator. Cata sabbato, le refusa de laborar del electos testimoniara lor resistentia verso le lege del homines. E le dominica, lor refusa de participar in le cultos commun imponite los identificara como rebelles de qui on debe liberar se. Un condemnation a morte sera alora pronunciate. Le processo essera dunque perfectemente conforme a lo que vivara le tres companiones de Daniel, illes mesme, essente plenmente benedicite per Deo pro lor fide jam demonstrate.

Tamen, ante le fin del mundo, iste lection esseva proponite, in prime loco, al Judeeos del ancian alliance qui esseva submittite a un prova similar inter – 175 e – 168, persequite a morte per le rege grec Antiochos 4 cognoscite como Epiphane. E Dan.11 testimoniara de lo que alcun Judeeos fidele ha preferite esser occidite plus tosto que committer un abomination ante lor ver Deo. Proque, in ille dies, Deo non ha intervenite pro salvar los miraculosemente, non plus que ille lo ha facite, postea, pro le christianos occidite per Roma.

Dan 3:6 *Quicunque non se prosternara e non adorara essera jectate al mesme instante in le medio de un fornace ardente.*

6a- Pro le companiones de Daniel, le menacia es le *fornace ardente*. Iste menacia de morte es le imagine del decreto de morte final. Ma il ha un differentia inter le duo experientias del comenciamento e illo del fin, proque al fin, le fornace ardente sera le castigo del judicio final del aggressores persecutores del sanctos eligite de Deo.

Dan 3:7 *Pro isto, in le momento quando tote le populos audiva le sono del trompetta, del chalumeau, del guitarra, del sambuca, del psalterio, e de tote sortes de instrumentos de musica, tote le populos, le nationes, le homines de tote linguas se prosternava e adorava le statua de auro que le rege Nebucadnetsar habeva elevate.*

7a- Iste comportamento de submission del massas quasi general e unanime al leges e ordinationes human profetisa ancora lor comportamentos al tempore del ultime proba de fide terrestrial. Le ultime governamento universal del terra sera obedit con le mesme timor.

Dan 3:8 *In iste occasion, e al mesme tempore, alcun Chaldeos se approchava e accusava le Judeeos.*

8a- Le electos de Deo es le objectivos del ira del diabolo qui domina super tote le animas que Deo non recognosce como su electos. Super le terra, iste odio diabolic prende forma sub le apparentia del invidia e al mesme tempore, de un grande detestation. Illes es alora prendite como responsabile de tote le malesseres que suffre le humanitate, ben que sia le contrario que explica iste malesseres que es simplemente le consequentias del absentia de lor protection per Deo. Illes qui odia le electos, organisa complots pro facer de illes le execration popular de que on debe liberar se per occider los.

Dan 3:9 *Illes prendeva le parola e diceva al rege Nebucadnetsar : O rege, vive tu in eterno!*
9a- Le agentes del diabolo entra in scena, le complot se precisa.
Dan 3:10 *Tu ha date un ordine secundo le qual tote illes qui audira le sono del trompeta, del chalumeau, del guitarra, del sambuca, del psalterio, del cornamusa, e de omne sortes de instrumentos, deberea prosternar se e adorar le statua de auro,*
10a- Illes rememora al rege su proprie parolas e le ordine de su autoritate regal a qual le obedientia es exigite.
Dan 3:11 *e secundo le qual quicunque non se prosternarea e non adorarea essera jectate in le medio de un fornace ardente.*
11a- Le menacia de morte es equalmente rememorate; le trappa se claude super le sanctos eligite.
Dan 3:12 *Ora, il ha Judeeos a qui tu ha confidite le administration del provincia de Babylon, Schadrac, Meschac e Abed Nego, homines qui non te considera, o rege. ; illes non servi tu deos, e illes non adora le statua de auro que tu ha elevate.*
12a- Le cosa esseva previsibile, le alte positiones essente confidate al extraneros Judeos, le perfide invidia accendite debeva manifestar su fructo de odio homicidal. E assi, le electos de Deo es indicate e condemnate per le vindicta popular.
Dan 3:13 *Alora Nebucadnetsar, irritate e furiose, da le ordine que on apportava Schadrac, Méschac e Abed Nego. E iste homines esseva apportate ante le rege.*
13a- Memora que iste tres homines ha obtenite de Nebucadnetsar le positiones le plus alte de su regno, proque illes ha parite a ille plus sage, plus intelligente que le gente de su populo. Ecce perque su stato « *irate e furiose* » explica su oblido momentanee de lor qualitates exceptional.Dan 3:14
Nebucadnetsar prendeva le parola e les diceva: Esque a intention deliberate, Schadrac, Méschac e Abed Nego, que vos non servi mi deos, e que vos non adora le statua de auro que io ha elevate? *Nebucadnetsar prit la parole et leur dit : Est-ce de propos délibéré, Schadrac, Méschac et Abed Nego, que vous ne servez pas mes dieux, et que vous n'adorez pas la statue d'or que j'ai élevée ?*
14a- Ille non attende mesmo que illes responde a su question: Esque de proposito deliberate vos disobedi a mi ordines?
Dan 3:15 *Ora prepara vos, e al momento quando vos audira le sono del trompetta, del chalumeau, del guitarra, del sambuca, del psalterio, del cornemusa, e de tote sortes de instrumentos, vos vos prosternara e adorara le statua que io ha facite; si vos non la adora, vos essera jectate al instante in medio de un fornace ardente. E qual es le deo qui vos liberara de mi mano?*
15a- Realisa subito, como iste homines le es utile, le rege es preste a offrir les un nove chance per obeder a su ordine imperial universal.

Le question ponite va reciper un responsa inexpectate del ver Deo que Nebucadnetsar pare haber oblidate, occupate per le activitates de su vita imperial. In plus, nihil permitte situar le data del affaire.
Dan 3:16 *Schadrac, Mesac e Abednego respondeva al rege Nebucadnetsar: Nos non ha besonio de responder te super isto.*
16a- Iste parolas dicite al rege le plus potente de su epocha pare insolente e irreverente, sed iste homines qui los dice non es gente rebelle. Al contrario, illes es exemplos de obedientia al Deo vivente al qual illes ha decidite firmemente de remaner fidele.
Dan 3:17 *Ecce, nostre Deo que nos servi pote liberar nos del fornace ardente, e ille nos liberara de tu mano, o rege.*
17a- Al contrario del rege, le electos fidele ha retenite le probas que Deo les ha date pro monstrar que il ha essite con illes in le prova del vision. Associante iste experientia personal con le memorias gloriose de lor populo liberate del egyptianos e de lor servitude, per le

mesme Deo fidele, illes spinge le audacia usque a defiar le rege. Lor determination es total, mesmo al precio de lor morte. Ma, le Spirito les face prophetisar su intervention: *ille nos liberara de tu mano, o rege*.

Dan 3:18 *Si non, sape, o rege, que nos non servira tu deos, e que nos non adorara le statua de auro que tu ha elevate.*

18a- E in le caso, ubi le adjuta de Deo non se presentarea, il es preferibile pro illes morir como electos fideles que superviver como traidores e cowardes. Iste fide se trovara in le probation imponite per le persecutor grec in – 168. E post isto, durante tote le era christian in le ver christianos qui usque al fin del mundo non confundera le lege de Deo con le lege del homines diabolic.

Dan 3:19 *Sur que Nebucadnetsar esseva plen de furor, e ille cambiava su apparentia dirigente su regardo contra Schadrac, Méschac e Abed Nego. Ille reprendeva le parola e ordonava calefacer le fornace septe vices plus que il esseva conveniente calefacer lo.*

19a- Il es necessari comprender lo, iste rege non ha jammais in su vita vidite e audite alcuno opponer se a su decisiones; lo que justifica *su furor* e le *cambiar* del aspecto *de su visage*. Le diabolo entra in ille pro ducer lo a occider le electos de Deo.

Dan 3:20 *Tunc ille commandava a alcun del plus vigorose soldatos de su armea de ligar Schadrac, Meschac e Abed Nego, e de jectar los in le fornace ardente.*

Dan 3:21 *Iste homines esseva ligate con lor calceones, lor tunica, lor mantellos e lor altere vestimentos, e jectate in le medio del fornace ardente.*

21a- Tote iste materiales mentionate es combustibile como etiam lor corpores de carne.

Dan 3:22 *Como le ordine del rege esseva sever, e que le fornace esseva extraordinariemente calefacite, le flamma occideva le homines qui habeva jectate Schadrac, Méschac e Abed Nego.*

22a- Le morte de iste homines testimonia del efficacia mortal del foco de iste fornace.

Dan 3:23 *E iste tres homines, Schadrac, Méschac e Abed Nego, cadeva ligate in le medio del fornace ardente.*

23a- Le ordine del rege es executate, occidente mesmo su proprie servitores.

Dan 3:24 *Alora le rege Nebucadnetsar esseva terrorisate, e se levava precipitatemente. Ille prendeva le parola, e diceva a su consiliarios: Non ha nos jectate in medio del foco tres homines ligate? Illes respondeva al rege: Certemente, o rege!*

24a- Le rege del reges de su epocha non crede su proprie oculos. Lo que ille vide supera omne imagination human. Ille senti le necessitate de se rassicurar demandante a illes qui lo circumda si le action de jectar tres homines in le foco del fornace es un realitate. E illes le confirma le cosa: *Il es certe, o rege!*

Dan 3:25 *Ille reprendeva e diceva: Ecce, io vide quatro homines sin ligamines, qui ambula in medio del foco, e qui non ha ulle mal; e le apparentia del quarte es simile a illo de un filio del deos.*

25a- Il pare que solmente le rege habeva le vision del quarte persona que le terrorisa. Le fide exemplar del tres homines es honorate e exaudite per Deo. In iste foco, le rege pote distinguer le homines e il vide un persona de lumine e foco qui sta con illes. Iste nove experientia supera le prime. Le realitate del Deo vivente es ancora provate a ille.

25b- *e le figura del quarte resimila illo de un filio del deos*

Le apparentia de iste quarte personage es si differente de illo del homines que le rege lo identifica con *un filio del deos*. Le expression es felice proque il se tracta vermente de un intervention directe de illo qui devenira pro le homines, ***le Filio de Deo*** e le ***Filio del homine*** isto es, Jesus-Christo.

Dan 3:26 *Postea, Nebucadnetsar approchava se del entrata del fornace ardente, e prendente le parola, ille diceva: Schadrac, Méschac e Abed Nego, servitores del Deo supreme, exi e veni! E Schadrac, Méschac e Abed Nego exiva del medio del foco.*

26a- Un vice plus, Nebucadnetsar se transforma in agnello facie a un rege leon immensemente plus forte que ille. Iste punctura de recordar revigila le testimonio del experientia del vision precedente. Le Deo del celos lance a ille un secunde appello.

Dan 3:27 *Le satrapes, le intendentes, le governatores, e le consiliarios del rege se congregava; illes videva que le foco non habeva habite alcun poter super le corpore de iste homines, que le capillos de lor capite non habeva essite ardate, que lor subvestimentos non esseva damnificate, e que le odor del foco non les habeva attingite.*

27a- In iste experientia, Deo nos da le prova, a nos como a Nebucadnetsar, de sa real omnipotentia.Ille ha create leges terrestrial que conditiona le vita de tote le esseres human e de omne animal que vive super su solo e in su dimension. Ma ille ha justo probate, ni ille, ni le angelos, es submittite a iste regulas terrestrial. Creator del leges universal, Deo es super illos e pote a su voluntate, ordinar casos miraculose que facera, in su tempore, le gloria e le reputation de Jesus-Christo.

Dan 3:28 *Nebucadnetsar prendeva le parola e diceva : Benedicite sia le Deo de Schadrac, de Méschac e de Abed Nego, qui ha inviate su angelo e liberate su servitores que ha habite confidentia in ille, e qui ha violate le ordine del rege e livrate lor corpores plus tosto que servir e adorar ulterior deo que lor Deo!*

28a- Le ira del rege se ha volatilisate. Un altere vice remontate super su pedes de homine, ille tira lection del experientia e lancea un ordine que impedira le cosa de renover se. Proque le experientia es acerbe. Deo ha monstrate al babylonios que ille es vive, active e plen de fortia e potentia.

28b- *le qual ha inviate su angelo e liberate su servitores qui ha habite confidentia in ille, e qui ha violate le ordine del rege e livrate lor corpores plus tosto que servir e adorar ulle altere deo que lor Deo!*

In un alte grado de luciditate, le rege realisa quanto es admirabile le fide del homines que su folle orgolio voleva facer morir. Nulle dubita que ille realisa que, a causa mesmo de su potentia, ille haberea potite evitar iste stupide prova causate per su orgolio que le face committer solmente errores al periculo de gente innocente.

Dan 3:29 *Ecce ora le ordine que io da: Tote homine, de qualcunque populo, nation o lingua ille sia, qui parlara mal del Deo de Schadrac, de Méschac e de Abed Nego, sera dismembrate, e su casa sera reducite a un monticulo de immunditia, proque il non ha altere deo qui pote liberar como ille.*

29a- Per iste declaration, le rege Nebucadnetsar apporta su protection al electos de Deo.

Al mesme tempore, ille menacia quicunque *parlara mal del Deo de Schadrac, de Méschac e de Abed Nego,* e ille specifica, *ille sera mitite in pecias, e su casa sera reducite a un monticulo de immunditias, proque il non ha altere deo qui pote liberar como ille.* Ante iste menacia, es certe, durante que le rege Nebucadnetsar regnara, le electos fidele de Deo non habera problemas debite a complots.

Dan 3:30 *Postea, le rege faceva prosperar Schadrac, Meschac e Abed Nego, in le provincia de Babylon.*

30a- « Toto es ben que fini ben » pro le electos fidele del Deo vivente, le creator de toto lo que vive e existe. Proque su electos se levara in ultimo, e illes marchara super le pulvere del mortos, lor ancian inimicos, super le terra restaurate, durante le eternitate.

In le ultime proba, iste felice fin, essera anque obtenite. Assi, le prime proba e le ultime beneficia del intervention directe del Deo vivente in favor de su electos que il veni salvar in Jesus-Christo, le Salvator, proque su nomine Jesus significa « YaHWéH salva ».

-

-

-

-
-
-
-
-

Daniel 4

Dan 4:1 *Nebucadnetsar, rege, a tote le populos, al nationes, al homines de tote linguas, qui habita super tote le terra. Que le pace vos sia date con abundantia!*
1a- Le tono e le forma lo prova, le rege qui se exprime es ille qui se ha convertite al Deo de Daniel. Su expressiones resimila al scriptos del epistolas del nove alliance. Ille offere le pace, proque ille es ora ipse in pace, in su corde de homine, con le Deo de amor e de justitia, le ver, le sol, le unic.
Dan 4:2 *Il me ha parite bon de facer cognoscer le signos e le prodigios que le Deo supreme ha operate verso me.*
2a- Le rege age ora como Jesus diceva al cecos e infirmos sanate per ille, « *ite monstrar vos al templo e facer cognoscer lo que Deo ha facite pro vos* ». Le rege es animate del mesme desiro inspirate per Deo. Proque, conversiones es possibile cata die, ma Deo non da a tote le resonantia de illa que es vivite per un rege del reges, un imperator potente e forte.
Dan 4:3 *Que su signos es grande ! Que su prodigios es potente! Su regno es un regno eternal, e su domination subsiste de generation in generation.*
3a- Le comprehension e le certeza de iste cosas le da le pace e le ver felicitate jam disponibile ci-basso. Le rege ha apprendite e comprendite toto.
Dan 4:4 *Io, Nebucadnetsar, viveva tranquille in mi casa, e felice in mi palatio.*
4a- Tranquille e felice? Si, sed ancora pagano non convertite al ver Deo.
Dan 4:5 *Io habeva un sonio que me ha terrorisate; le pensatas que me persequiva super mi lecto e le visiones de mi spirito me plenava de terror.*
5a- Iste rege Nebucadnetsar es vermente presentate a nos como le ovelha perdite que Deo in Christo veni cercar pro adjutar la e salvar la del infortunio. Post iste tempore terrestre tranquille e felice, le futuro del rege esserea le perdition e le morte eterne. Pro su salvation eterne, Deo veni perturbar lo e tormentar lo.
Dan 4:6 *Io ordinava que on faceva venir ante me omne le sapientes de Babylon, a fin que illes me darea le explication del sonio.*
6a- Evidentemente, Nébucadnetsar ha grave problemas de memoria. Proque non il face immediatemente appello a Daniel?
Dan 4:7 *Alora veniva le magos, le astrologos, le Chaldeos e le divinos. Io les diceva le sonio, e illes non me dava alcun explication.*
7a- Le cosas eveni como pro le prime vision, le devinos pagan prefere recognoscer lor incapacitate plus tosto que contar fabulas al rege qui ja ha menaciate lor vidas.
Dan 4:8 *Al fin, se presentava ante me Daniel, nominate Beltschatsar* ***secundo le nomine de mi deo****, e qui ha in ille le spirito del deos sancte. Io le diceva le sonio:*
8a- Le ration del oblivion es date. Bel esseva ancora le deo del rege. Io rememora hic que Darius le Mede, Cyrus le Persa, Darius le Perse, Artaxerxes 1er, secundo Esd.1, 6 e 7, tote in lor tempore appreciara le electos Judeos e se a lor Deo unic. De qui Cyrus super qui Deo prophetisa in Esa.44:28, dicente: *Io dice de Cyrus: Ille es mi pastor, e ille complira tote mi voluntate; ille dicera de Jerusalem: Que illo sia reconstruite! E del templo: Que illo sia fundate! - Le pastor* prophetisate va complir *le voluntate* prophetic de Deo al qual il recognosce obedir. Iste altere texto confirma su conversion prophetisate: Esa.45:2: *Assi parla*

le Eterno a su uncto, a Cyrus, e al verso 13: *Io es qui ha suscitate Cyrus in mi justitia, E io planara tote su vias; Ille reaedificara mi citate, e liberara mi captivos, Sin rescate ni presentes, Dice le Eterno del armeas.* E le complimento de iste projecto appare in Esd.6:3 a 5 : *Le prime anno del rege Cyrus, le rege Cyrus ha date iste ordine concernente le domo de Deo in Jerusalem: Que le domo sia reconstruite, pro esser un loco ubi on offere sacrificios, e que illo habe solide fundamentos. Illo habera sexanta cubitos de altitude, sexanta cubitos de largor, tres rangos de petras de dimension e un rango de ligno nove.* ***Le expensas essera pagate per le domo del rege***. *In plus, le utensiles de auro e argento del domo de Deo, que Nebucadnetsar habeva removite del templo de Jerusalem e transportate a Babylon, essera restituite, transportate al templo de Jerusalem al loco ubi illos esseva, e deponite in le domo de Deo.* ***Le expensas essera pagate per le domo del rege.*** Deo le concede le honor que ille habeva date al rege Salomon. Nonobstante, attention! Iste decreto non permittera usar le calculation proponite in Dan.9:25 pro obtener le data del prime venita del Messia; illo sera illo del rege Artaxerxes le Perse. Cyrus face reconstruer le templo, ma Artaxerxes autorisara le reconstruction del muros de Jerusalem e le retorno del populo judee integre a su terra national.

Dan 4:9 *Beltschatsar, chef del magos, qui ha in te, io lo sape, le spirito del deos sancte, e pro qui necun secreto es difficile, da me le explication del visiones que io ha habite in somnio.*

9a- Nos debe comprender ubi es le rege. In su capite, ille habeva remanite pagan e non recognosceva le Deo de Daniel como plus que un deo additional, excepte que ille esseva capace a explicar le somnios. Ille non ha habite le idea de deber facer un cambio de deo. Le Deo de Daniel esseva solmente un deo al latere del alteres.

Dan 4:10 *Ecce le visiones de mi spirito, durante que io esseva super mi lecto. Io regardava, e ecce, il habeva in medio del terra un arbore de grande altitude.*

10a- In le imagines que Jesus reprendera pro dar su lectiones al gente spiritual que ille vole inseniar, le arbore essera le imagine del homine, desde le canna que se curva usque al cedro potente e majestuose. E mesmo como le homine pote appreciar le fructo saporose de un arbore, Deo apprectia o non le fructo portate per su creaturas, del plus agradabile al minus agradabile, mesmo detestabile e repugnante.

Dan 4:11 *Iste arbore esseva devenite grande e forte, su cime se elevava usque al celos, e on lo videva del extremitates de tote le terra.*

11a- In le vision del statua, le rege chaldee jam esseva comparate a un arbore secundo le imagine del potentia, del fortia, e del imperio que le habeva essite date per le ver Deo.

Dan 4:12 *Su foliage esseva belle, e su fructos abundante; illo portava alimento pro omnes; le bestias del campo se refugiava sub su umbra, e omne esser vivente tirava de illo su alimento.*

12a- Iste potente rege faceva compartir a tote illes de su imperio, le ricchessa e le alimento producite sub su directivas.

12b- *le aves del celo faceva lor domicilio inter su brancas,*

Le expression es un reprise de Dan.2:38. Al senso literal, iste aves del celo imagina le pace e le serenitate que regna sub su governamento. Al senso spiritual, illes designa le angeles celeste de Deo, ma in istete unic referentia de Ecc.10:20, il se tracta de Deo mesme, proque ille solo sonde le pensatas de cata uno : *Non maledice le rege, mesmo in tu pensamento, e non maledice le ricco in le camera ubi tu dormi ; proque* ***le ave del celo*** *portarea tu voce,* ***le animal alate*** *divulgarea tu parolas*. In le majoritate del citationes, le aves del celo evoca le aquilas e le rapace, dominatores in le specie alate. Le aves se installa ibi ubi lor alimento es abundante; le imagine dunque confirma le prosperitate e le satietate alimentari.

Dan 4:13 *In le visiones de mi spirito, que io habeva super mi lecto, io reguardava, e ecce, un de illes qui vigila e qui es sancte descendeva del celos.*

13a- De facto, le angeles celeste non ha ulle necessitate de dormir, dunque illes es in activitate permanente. Illes *qui es sancte* e al servicio de Deo *descende del celo* pro transmitter su messages a su servitores terrestrial.

Dan 4:14 *Ille clamava con fortia e parlava assi: Abatte le arbore, e tallia su brancas; agita le folios, e dispersa le fructos; que le bestias fuge de sub illo, e le aves del medio de su brancas!*
14a- Le vision annuncia que le rege va perder su regno e su domination super illo.
Dan 4:15 *Ma lassa in terra le trunco ubi se trova le radices, e liga lo con catenas de ferro e de aere, inter le herba del campos. Que illo sia imbuite del rore del celo, e que illo habe, como le bestias, le herba del terra como parte.*
15a- *Ma lassa in terra le trunco ubi se trova le radices*
Le rege va remaner in su regno; il non essera expellite de illo.
15b- *e liga lo con catenas de ferro e de aere, inter le herba del campos*
Il non es necesse catenas de ferro o de aere, proque Deo va simplemente facer perder su ration e su bon senso a su creatura malleabile in tote su aspectos, physic, mental e moral. Le potente rege va prender se mesme pro un bestia del campos. Le grandes de su regno va dunque esser obligate a retirar le le domination del regno.
15c- *Que il sia imbuite del rore del celo, e que il habe, como le bestias, le herba del terra como parte*
On imagina le consternation de su grandes qui va vider lo mangiar le herba del solo, como un vacca o un ove. Il va refusar le habitationes coperite preferente viver e dormir in le campos.
Dan 4:16 *Su corde de homine essera removite, e un corde de bestia essera date a il; e septe tempores passara super il.*
In iste experientia, Deo da ancora un prova de su ver omnipotentia. Proque Creator del vitas de tote su creaturas, ille pote a omne momento, pro su gloria, render un intelligente o al contrario abrutir lo. Proque ille remane invisibile a lor oculos, le homines ignora iste menacia que pende constantemente super illes. Ma il es ver que ille interviene solmente rarmente, e quando ille lo face, es pro un ration e un scopo precise.
Le punition es mesurate. Illo se applicara al rege Nebucadnetsar durante ***septe tempores***, id es, solmente septe annos. Il non ha alcun legitimitate de usar iste duration pro qualcunque altere cosa que le rege mesme. De novo, per facer iste election del numero «7», le Deo creator signa con su «sigillo regal» le action que va esser complite.
Dan 4:17 *Iste sententia es un decreto de illes qui vigila, iste resolution es un ordine del sanctos, a fin que le viventes sape que le Altissime domina super le regno del homines, que il lo da a qui il place, e que il eleva le plus vile del homines.*
17a- *Iste sententia es un decreto de illes qui vigila*
Le Spirito sublinea le character exceptional de iste intervention divine a que il da un rolo de «decreto» debite a *illes qui vigila*. Le homine debe apprender que, malgrado le apparentias decepente, il es constantemente surveiliate per le esseres celeste. Deo vole facer de iste exemplo, un lection adressate al esseres human usque al fin del mundo. Citante *illos qui vigila*, ille revela le unitate collective perfecte del angelos del campo de Deo qui les associa in su projectos e actiones. Plus, iste verso confirma que Deo attribue al numero 17 un significato de judicio, vide etiam Apocalypse 17.
17b- *a fin que le viventes sape que le Altissimedomina super le regno del homines, que ille lo da a qui ille place*
Deo dirige toto e controla toto. Sovente, oblidante iste realitate celate, le homine se crede maestro de su destino e de su decisiones. Ille pensa seliger su dirigentes, ma es Deo qui los pone in position, secundo su bon voler e su judicio super le cosas e le esseres.
17c- *e que ille eleva le plus vile del homines*
Le proverbio dice veritate: «le populos ha le dirigentes que illes merita». Quando le populo merita como chef un homine vile, Deo lo impone a illes.
Dan 4:18 *Ecce le sonio que io, le rege Nebucadnetsar, habeva. Tu, Beltschatsar, da su explication, poisque tote le sapientes de mi regno non pote dar me lo ; tu, tu pote, proque tu ha in te le spirito del deos sancte.*

18a- Nebucadnetsar face progresso, ma ille non es ancora convertite. Ille ha tamen retenite que Daniel servi *deos sancte*. Le monotheismo non es ancora comprendite per ille.

Dan 4:19 *Tunc Daniel, nominate Beltschatsar, esseva un momento stupefacte, e su pensamentos le turbava. Le rege reprendeva e diceva: Beltschatsar, que le somnio e le explication non te turba! E Beltschatsar respondeva: Mi senior, que le somnio sia pro tu inimicos, e su explication pro tu adversarios!*

19a- Daniel ha le comprehension del somnio e lo que va occurrer es si terribile pro le rege que Daniel prefererea vider complir le cosa super su inimicos.

Dan 4:20 *Le arbore que tu ha vidite, que deveniva grande e forte, cuje cime se elevava usque al celos, e que se poteva vider ab omne puncto del terra;*

Dan 4:21 *iste arbore, cuje folios era belle e le fructos abundante, que portava alimento pro totes, sub le qual se refugiava le bestias del campo, e inter le brancas del qual le aves del celo faceva lor domicilio,*

21a- *le folio esseva belle*

Le aspecto physic e le vestimentos.

21b- *e le fructos abundante*

Le abundantia del prosperitate.

21c- *que portava alimento pro totes*

Que assecurava le subsistentia alimentari de tote su populo.

21d- *sub le qual se abritava le bestias del campo*

Le rege protector de su servitores.

21e- *e inter le brancas del qual le aves del celo faceva lor domicilio*

Sub su domination, su populo viveva in un grande securitate. Le aves vola e quitta le arbore al minimo periculo.

Dan 4:22 *es tu, o rege, qui ha devenite grande e forte, de qui le grandessa ha crescite e se ha elevate usque al celos, e de qui le domination se extende usque al extremitates del terra.*

Dan 4:23 *Le rege ha vidite un de illes qui vigila e qui es sancte descender del celos e dicer : Abatte le arbore, e destrue lo ; ma lassa in terra le tronco ubi se trova le radices, e liga lo con catenas de ferro e de aere, inter le herba del campos ; que illo sia imbuite del rore del celo, e que su parte sia con le bestias del campos, usque que septe tempores ha passate super illo.*

Dan 4:24 *Ecce le explication, o rege, ecce le decreto del Altissime, que se complira super mi senior le rege.*

Dan 4:25 *On te expulsara del medio del homines, tu habera tu domicilio con le bestias del campo, e on te dara como al boves herba a mangiar ; tu essera bagnate del rore del celo, e septe tempores passara super te, usque que tu sape que le AltissimeHaut domina super le regno del homines e que ille lo da a qui ille place.*

25a- *usque'a que tu sape que le Plus-Haut domina super le regno del homines e que ille lo da a qui ille place.*

Daniel mentiona Deo in le designarlo per le expression « le Plus-Haut ». Ille dirige assi le pensata del rege super le existentia del Deo unic ; idea que le rege ha multe difficultate a comprender, a causa de su origines politeistic hereditate de patre in filio.

Dan 4:26 *Le ordine de lassar le tronco ubi se trova le radices del arbore significa que tu regno te remanera quando tu recognosce que ille qui domina es in le celos.*

26a- Quando ille *recognosce que ille qui domina es in le celos,* le experientia de humiliation cessara proque le rege essera convincite e convertite.

Dan 4:27 *Pro isto, o rege, que mi consilio te place! Cessa tu peccatos per practicar le justitia, e tu iniquitates per usar compassion verso le miserabiles, e tu felicitate potera prolongar se.*

27a- Quando le rege mittera in practica le cosas que Daniel enumera in iste verso, ille essera vermente convertite. Ma iste personage es livrate al orgolio, su poter incontestabile lo ha rendite capriciose e sovente injuste como le experientias previe revelate nos lo ha inseniate.

Dan 4:28 *Tote iste cosas se ha complite super le rege Nebucadnetsar.*

28a- Iste declaration de Daniel prohibe qualcunque altere interpretation de iste prophetia, lo que condanna a nullitate le bases prophetic inseniate per le Testes de Jehovah e de omne altere gruppo religiose que contraveni al regula definite per Daniel. Del resto, le contento del integre capitulo lo prova. Nam le narration va nos inseniar proque le rege es colpate per un maledictione in le prophetia del arbore.

Dan 4:29 *Al fin de dece-duo menses, durante que ille se promenava in le palatio regal de Babylon,*

29a- 12 menses, id es un anno o « *un tempore* » passa inter le vision e su realisation.

Dan 4:30 *le rege prendeva le parola e diceva: Nonne isto es Babylon le grande, que io ha construite como residentia regal, per le potentia de mi fortia e pro le gloria de mi magnificentia?*

30a- Ecce le momento fatidic quando le rege haberea facite melio de tacer. Ma on pote comprender lo, proque su Babylon esseva vermente un meravilia pur, ancora listate como un del «septe meravilias del mundo». Jardines suspendite luxuriante de verduras, bassinos, placias spatiose e muros super un quadrato de 40 km de latere. Muros super le quales duo carros poteva cruciar se super tote le longitude del muros; le autostrada del epocha. Un de su portas reconstituite in Berlin, es al centro de duo muros componite de petras smaltate blau super le quales le emblema del rege es gravate: un leon con alas de aquila que Dan.7:4 mentiona. Ille habeva de que esser orgoliose. Ma Deo non vide in su parolas orgolio, ille vide superbia. ma specialmente del oblido e del despicio pro su experientias previe. Certemente, iste rege non es le sol orgolliose super le terra, ma Deo ha eligite ille, ille lo vole in su celo e ille lo habera. Isto merita explication: Deo judica su creaturas ultra le apparentias. Ille sondea lor corde e lor pensamento, e recognosce sin jammais errar, le ove digne del salvation. Isto lo conduce a insister e a facer miraculos a vices ma le methodo es justificate, per le qualitate del resultato final obtenite.

Dan 4:31 *Le parola esseva ancora in le bucca del re, quando un voce descendeva del celo : Apprende, re Nebucadnetsar, que on va prender le regno de te.*

31a- Nebucadnetsar es victima del amor de Deo que le ha tendite un trappa e le ha prevenite in su sonio prophetic. Le sententia del celo pote esser audite, sed regoja nos proque le mal que Deo va facer a ille va salvar su vita e render lo eterne.

Dan 4:32 *On te expulsara del medio del homines, tu habera tu domicilio con le bestias del campo, on te dara como al boves herba a mangiar; e septe tempores passara super te, usque que tu sape que le Altissime-domina super le regno del homines e que il lo da a qui il place.*

32a- Durante septe annos, sia*septe tempores*, le rege perde su luciditate e su spirito le convince de esser solmente un animal.

Dan 4:33 *In le mesme instante le parola se accompliva super Nebucadnetsar. Ille esseva expellite del medio del homines, ille mangiava herba como le boves, su corpore esseva inundate del rore del celo; usque que su capillos cresceva como le plumas del aquilas, e su ungulas como illos del aves.*

33a- Le rege testimonia que toto lo que habeva essite annunciate in le vision se ha vermente complite super ille. Inscriber su testimonio, le rege convertite mentiona iste experientia humiliante, parlando de se mesme in le tertie persona. Le vergonia ancora le induce a prender distantia. Un altere explication remane possibile, isto es que iste testimonio ha essite scribite insimul per le rege e Daniel su nove fratre in le ver Deo.

Dan 4:34 *Post le tempore designate, io, Nebucadnetsar, levava mi oculos verso le celo, e le rationme retornava. Io benediceva le Altissimo, io laudava e glorificava ille qui vive*

eternalmente, ille cuje domination es un domination eternal, e cuje regno subsiste de generation in generation.
34a- Le Deo sage e omnipotente obtene le amor del ovelha perdite. Illa ha rejoinite su grege, e multiplica su laudes pro su gloria.34b-
ille cuje domination es un domination eterne, e cuje regno subsiste de generation in generation
Le formula concerne le 5
ème regno, iste vice, eterne, del vision del Filio del homine*Fils de l'homme* de Dan.7:14: *On le dava le domination, le gloria e le regno; e tote le populos, le nationes, e le homines de tote linguas le serviva. Su domination es un domination eternal que non passara, e su regno non sera jammais destruite*. E etiam in le vision del *statua* in Dan.2:44: *In le tempore de iste reges, le Deo del celos suscitara un regno que non sera jammais destruite, e que non passara sub le domination de un altere populo ; ille frangera e annihilara tote iste regnos, e ille mesme subsistera eternalmente.*
Dan 4:35 *Tote le habitantes del terra es a su oculos como nihil: ille age como ille place con le armea del celos e con le habitantes del terra, e il non ha alcuno qui resiste a su mano e qui le dice: Que face tu?*
35a- Gloria al Deo vivente! Proque iste vice le rege ha comprendite toto e ille es convertite.
Dan 4:36 *In iste tempore, mi ration me retornava ; le gloria de mi regno, mi magnificentia e mi splendore me esseva rendite; mi consiliarios e mi grandes me redemandava; io esseva restabilite in mi regno, e mi potentia non faceva que crescer.*
36a- Como le juste e integre Job, al qual Deo redonava filios, filias e le posteritate al fin de su prova, le rege retrova le confidentia de su grandes e reprende su regno ora sapiente inter le ver sages illuminite per le Deo vivente. Iste experientia prova que Deo da le regno a qui ille vole. Ille es qui ha inspirate le grande chaldeos a demandar de novo lor rege.
Dan 4:37 *Ora, io, Nebucadnetsar, lauda, exalta e glorifica le rege del celos, de qui tote le obras es ver e le vias juste, e qui pote humiliar illes qui ambula con orgolio.*
37a- Ille pote dicer lo, proque ille ha pagate pro poter lo dicer.
Pro evitar le pejor, le extraction de un dente pote doler multo; ma le aposta pote justificar le suffrentia. Pro ganiar le eternitate, il pote esser necessari passar per probationes dur o multo dur, le extraction del orgolio va justificar los quando le cosa es possibile. Cognoscente su potential, Jesus-Christ ha rendite Paul cec sur le via de Damasco, a fin que le « persecutor de su fratres », spiritualmente ceco, deveni su testimonio fidele zelose post haber recobrate le vista del oculos, ma super toto, le vista de su spirito.

Daniel 5

Dan 5:1 *Le rege Belschatsar dava un grande festino a su grandes in numero de mille, e ille bibeva vino in lor presentia.*
1a- Le rege Nebucadnetsar se ha endormite in le pace de Deo bastante vetule e su filio Nabonide le ha succedite pauco inclinate a governar, tamben ille ha lassate su filio Belschatsar regnar a su loco. Non confunder iste nomine que significa «Bel protege le rege», un defia que Deo intende acceptar, con illo que Nebucadnetsar ha date a Daniel: Beltschatsar que significa «Bel protegera». Al origine de iste nomines se trova le adoration de Bel o Belial detra le qual se trova le sol organisator del polytheismo: Satan, le diabolo. Nos va vider, le successores del rege convertite non le ha sequite in iste via.
Dan 5:2 *Belschatsar, quando ille ha gustate le vino, faceva apportar le vasos de auro e argento que su patre Nebucadnetsar habeva removite del templo de Jerusalem, a fin que le rege e su grandes, su feminas e su concubinas, se serviva de illos pro biber.*
2a- Pro iste rege pagan, iste vasos de auro e argento es solmente spolia prendite del Judeeos. Habente eligite ignorar le ver Deo al qual Nebucadnetsar se habeva convertite, ille non tene

conto del facto que iste Deo vivente judica tote su actiones. Usante pro un uso vile e profan, iste cosas consacrate e sanctificate al servicio del Deo creator, ille committe le ultime error de su curte vita. In su tempore, Nebucadnetsar habeva sapite tener conto del potentia active del Deo del Judeeos proque ille habeva comprendite que su deos national in veritate non existeva. Tote le populos submittite al rege de Babylon habeva audite su potente testimonio in favor del Rege del celos, a plus forte ration su proxime familia. Deo ha dunque tote le ration de monstrar se ora juste e impietose.

Dan 5:3 *Alora on portava le vasos de oro que habeva essite removite del templo, del domo de Deo in Jerusalem; e le rege e su grandes, su feminas e su concubinas, los usava pro biber.*

3a- Daniel insiste super le provenientia de iste vasos que ha essite removite del templo, del domo de Deo in Jerusalem. Jam, vidente que le Deo Judeo ha permittite que iste cosas sia removite de su templo, le juvene rege deberea haber comprendite que le ver Deo puni e castiga severmente illes qui le servi mal. Le deos pagan non face tal cosas e lor officiantes cerca solmente complacer le homines de quales illes exploita le credulitate.

Dan 5:4 *Illes bibeva vino, e illes laudava le deos de auro, argento, aere, ferro, ligno e petra.*

4a- Le uso profan es superate, il se tracta del uso idolatric, le culmine del abomination pro Deo. Detailo importante, in un grande demonstration de insouciantia, le rege festina con su amicos, durante que su citate es menaciate per le Medos e le Persas qui lo assedia.

Dan 5:5 *In iste momento, appariva le digitos de un mano de homine, e illes scribeva, in facie del candelabro, super le calce del muro del palatio regal. Le rege videva iste extremitate de mano que scribeva.*

5a- Le miraculos del epocha de Nebucadnetsar, habente essite dispreciate, iste nove miracul non ha como objectivo converter, ma illo de destruer le vita del culpabiles como nos va vider. Ante malvolente accusatores qui voleva le morte de un peccatrice, Jesus-Christo va etiam scriber in le arena con su digito le peccatos que illes committe in le secreto.

Dan 5:6 *Alora le rege cambiava de color, e su pensamentos le turbava; le articulationes de su ren se relaxava, e su genucos se collidava le un contra le altere.*

6a- Le miraculo produce immediatemente su effectos. Malgrado le ebrietate, su spirito reage, ille es terrorisate.

Dan 5:7 *Le rege clamava con fortia que on faceva venir le astrologos, le Chaldeos e le divinos; e le rege prendeva le parola e diceva al sapientes de Babylon: Quicunque legera iste scriptura e me dara le explication essera vestite de purpura, portara un collar de aure a su collo, e habera le tertie loco in le governamento del regno.*

7a- Un vice ancora, Daniel es ignorate; su testimonios ha essite dispreciate per le succession regal. E de novo, in le angustia extreme, le juvene rege promitte le plus alte honoros pro illes qui se monstrara capace a decifrar le message scribite super le muro de un maniera supernatural. Illes qui face isto obtinera le tertie loco del regno proque Nabonide e Belschatsar occupa le prime e le secunde loco.

Dan 5:8 *Tote le sapientes del rege entrava; ma illes non poteva leger le scriptura e dar al rege su explication.*

8a- Como sub Nebucadnetsar, le cosa remane impossibile pro le sapientes pagan.

Dan 5:9 *Super que le rege Belschatsar esseva multo terrorisate, ille cambiava de color, e su grandes esseva consternate.*

Dan 5:10 *Le regina, a causa del parolas del rege e de su grandes, entrava in le sala del festino, e prendeva assi le parola: O rege, vive eternalmente! Que tu pensamentos non te perturba, e que tu facie non cambia de color!*

Dan 5:11 *Il ha in tu regno un homine qui ha in ille le spirito del deos sancte; e in le tempore de tu patre, on trovava in ille lumines, intelligentia, e un sapientia simile al sapientia del deos. Assi le rege Nebucadnetsar, tu patre, le rege, tu patre, lo stabiliva chef del magos, del astrologos, del Chaldeos, del divinos,*

Dan 5:12 *proque on trovava in ille, in Daniel, nominate per le rege Beltschatsar, un spirito superior, del scientia e del intelligentia, le facultate de interpretar le sonios, de explicar le enigmas, e de resolver le questiones difficile. Que Daniel sia dunque appellate, e ille dara le explication.*

12a- Iste testimonio del regina es stupefacente e condamma tote le familia real: on sapeva que … ma on ha eligite de non tener lo in conto.

Dan 5:13 *Alora Daniel esseva introducite ante le rege. Le rege prendeva le parola e diceva a Daniel: Esque tu es iste Daniel, un del captivos de Juda, que le rege, mi patre, ha ducite de Juda?*

Dan 5:14 *Io ha apprendite super te que tu ha in te le spirito del deos, e que on trova in te lumines, intelligentia, e un sagessa extraordinari.*

Dan 5:15 *On ha justo presentate ante me le sapientes e le astrologos, pro que illes lege iste scriptura e me da su explication; sed illes non ha potite dar le explication del parolas.*

Dan 5:16 *Io ha apprendite que tu pote dar explicationes e resolver questiones difficile; ora, si tu pote leger iste scriptura e dar me su explication, tu essera vestite de purpura, tu portara un collar de oro a tu collo, e tu habera le tertie loco in le governamento del regno.*

16a- Le tertie loco post Nabonide su patre e ille mesme.

Dan 5:17 *Daniel respondeva in presentia del rege: Garda tu donos, e concede a un altere tu presentes; io legera nonobstante le scriptura al rege, e io dara a ille le explication.*

17a- Daniel es vetule e non da importantia al honores o al benes e valores de argento e auro, sed le occasion de rememorar a iste juvene rege, su faltas, su peccatos que il va deber pagar con su vita, non se refusa e ille es le servitor de Deo pro iste typo de action.

Dan 5:18 *O rege, le Deo supreme habeva date a Nebucadnetsar, tu patre, le imperio, le grandor, le gloria e le magnificentia;*

18a- Le regno de Nebucadnetsar habeva essite le obra e le dono del ver Deo, como etiam su *magnificentia* que ille habeva attribuite, erroneemente, a su *propre fortia*, per orgolio, ante esser humiliate per Deo durante septe annos.

Dan 5:19 *e a causa del grandessa que ille habeva date a ille, tote le populos, le nationes, le homines de tote linguas esseva in timor e tremulava ante ille. Le rege faceva morir ceux que ille voleva, e ille lassava le vita a ceux que ille voleva; ille elevava ceux que ille voleva, e ille abassava ceux que ille voleva.*

19a- *Le rege faceva morir ceux que ille voleva*

Particularmente, iste poter date per Deo lo ha ducite a punir le populo judeu rebelle e a facer morir multe de su representantes.

19b- *e ille lassava le vita a illes que ille voleva*

Daniel e le Judeeos captivitate ha beneficiat de isto.

19c- *il elevate illes que il voleva*

Daniel e su tres companiones fidele esseva elevate per le rege Nebucadnetsar super le chaldeos.

19d- *e il humiliava illes que il voleva*

Le grandes de su regno debeva consentir a esser governate per juvene estranieros del captivitate judee. Per su mano potente, le orgolio national judee esseva humiliate e destruite.

Dan 5:20 *Ma quando su corde se elevava e que su spirito se induriva usque al arrogantia, ille esseva precipitate de su throno regal e spoliate de su gloria;*

20a- Le experientia del rege Nebucadnetsar nos permitte comprender *le arrogantia* imputate al rege papal de Dan.7:8. Daniel demonstra al rege, que le poter absolute es date per Deo a qui ille place, secundo su programma. Ma, in recordar le abassamento del rege Nebucadnetsar, ille le recorda que, per potente que ille pote esser, un rege terrestre depende del poter illimitate del rege celeste.

Dan 5:21 *ille esseva expulsate del medio del infantes del homines, su corde deveniva simile a illo del bestias, e su habitation esseva con le asinos salvage; on le dava como al boves herba a mangiar, e su corpore esseva inumidite del rore del celo, usque a quando ille recognosceva que le Deo supreme domina super le regno del homines e que ille lo da a qui ille place.*
21a- Io nota, in iste sol verso, le mention « *asinos salvage*». Le asino es un symbolo typic de obstination: «obstinate como un asino», specialmente si in plus illo es «salvage» e non domesticate. Illo es le symbolo que representa le spirito del homine qui refusa audir le lectiones date per Deo per le experientias de su vita e per su revelationes biblic.
Dan 5:22 *E tu, Belsazar, su filio, tu non ha humiliate tu corde, ben que tu sape tote iste cosas.*
22a- De facto, es Belschatsar qui se ha comportate como un "asino salvage" per non prender in consideration le experientia vivite per su "patre" (su avo).
Dan 5:23 *Tu te ha elevate contra le Senior del celos; le vasos de su domo ha essite portate ante te, e vos vos ha servite de illos pro biber vino, tu e tu grandes, tu feminas e tu concubinas; tu ha laudate le deos de argento, de auro, de aere, de ferro, de ligno e de petra, qui non vide, qui non audi, e qui non sape nihil, e tu non ha glorificate le Deo qui ha in su mano tu halito e tote tu vias.*
23a- Belschatsar ha profanate le vases de aur que esseva sanctificate pro le Deo creator pro le servicio religiose de su templo. Ma per usar los pro laudar le fals deos pagan, il ha complite le culmine de ***le abomination***. Iste imagine prepara illo de Apo.17:4 : *Iste femina esseva vestite de purpura e scarlate, e ornate de aur, petras preciose e perlas.* ***Illo teneva in su mano un copa de aur, plen de abominationes e del impuritates de su prostitution***. Illa recipe le nomine « *Babylonia le grande* » in le verso 5.
Dan 5:24 *Pro isto ille ha inviate iste extremitate de mano que ha traciate iste scriptura.*
24a- A su vice, Belschatsar discoperi troppo tarde le existentia del ver Deo vivente qui age e reage de maniera miraculose al comportamentos del homines.
Dan 5:25 *Ecce le scriptura que ha essite traciate : mene, mene, tekel, upharsin.*
25a- Traduction: contate, contate, pesate e dividite
Dan 5:26 *E ecce le explication de iste parolas. Contate: Deo ha contate tu regno, e lo ha finite.*
26a- Le prime « *contate* » visa le comenciamento del regno, e le secunde « *contate* », le fin de iste regno.
Dan 5:27 *Pesate: Tu ha essite pesate in le balancia, e tu ha essite trovate leve.*
27a- Le *balancia* es hic le symbolo del judicio divine. Le homines lo ha adoptate pro designar le servicios del justitia; un justitia multo imperfecte. Sed illo de Deo es perfecte e basate super le imagine de un *balancia* a duple platteos, ille pesa le actiones del ben e del mal que le esser judicate ha complite. Si le platteo del ben es plus leve que illo del mal, le condemnation divine es justificate. E isto es le caso del rege Belschatsar.
Dan 5:28 *Dividite : Tu regno essera dividite, e date al Medos e al Persas.*
28a- Durante que ille se dedicava a abominabile beverias in su palatio regal, ducite per le rege Darius, le Medos entrava in Babylon per le lecto del fluvio, temporaneamente divertite e siccate.
Dan 5:29 *Immediate Belschatsar dava ordines, e on vestiva Daniel de purpura, on poneva al collo un collar de auro, e on publicava que ille haberea le tertie position in le governamento del regno.*
Dan 5:30 *Iste mesme nocte, Belschatsar, rege del Chaldeos, esseva occidite.*
Dan 5:31 *E Darius, le Mede, prendeva le regno, habente sexanta-duo annos.*
31a- Iste testimonio ocular precise de Daniel non es recognoscite per le historicos qui attribue iste action al rege Persa Cyrus 2 le Grande in – 539.

-
-
-

Dan 6:2 *Ille poneva al capite de illes tres chefes, inter le quales esseva Daniel, a fin que iste satrapes rende conto a illes, e que le rege non suffrera alcun damno.*
2a- Daniel es ancora inter le chefes principal qui supervide le satrapes.
Dan 6:3 *Daniel superpassava le chefes e le satrapes, proque il habeva in ille un spirito superior ; e le rege pensava a stabilir lo super tote le regno.*
3a- Darius, a su vice, nota le superioritate de Daniel al nivello de su spirito intelligente e sage. E su projecto de stabilir lo super tote va suscitar le jalousia e le odio contra Daniel.
Dan 6:4 *Alora le chefes e le satrapes cercava un occasion de accusar Daniel concernente le affaires del regno. Ma illes non poteva trovar ulle occasion, ni ulle cosa a reprochar, proque ille esseva fidele, e on non poteva discerner in ille ulle culpa, ni ulle mal.*
4a- Daniel servi Deo ubi ille es placiate, de maniera que ille servi le rege con le mesme devotion e le mesme fide. Ille appare assi *irreprehensibile*; un criterio trovate in le sanctes «adventistas» del ultime dies secundo Apo.14:5.
Dan 6:5*E iste homines diceva: Nos non trovara ulle occasion contra iste Daniel, a minus que nos lo trova in le lege de su Deo.*
5a- Iste rationamentos revela le pensamento del campo diabolic del ultime prova de fide terrestre in le qual le reposo sabatic del septime die del lege de Deo permittera occider su servitores fidele, pois que illes non consentira a honorar le reposo del prime die rendite obligatori, le dominica del lege religiose roman.
Dan 6:6 *Tunc iste chefes e satrapes se presentava tumultuosemente al rege, e parla a ille assi: Rege Darius, vive tu in eternitate!*
6a- Iste entrata tumultuosa ha le objectivo de recordar al rege le fortia del numero, su capacitate de crear problemas, e dunque le necessitate pro ille de consolidar su domination.
Dan 6:7 *Tote le chefes del regno, le intendentes, le satrapes, le consiliarios, e le governatores es de opinion que un edicto real sia publicate, con un prohibition severe, que quicunque, durante trenta dies, dirigera petitiones a precationes a ulle deo o a ulle homine, excepte a te, o rege, essera jectate in le fossa del leones.*
7a- Usque alora, le rege Darius non ha cercate a constringer le homines de su regno a servir un deo plus tosto que un altere. In le polytheismo, le libertate religiose es integre. E pro convincer lo, le conspiratores lo adulava, honorante lo, le rege Darius, como un deo. Illic ancora, como in tote le grande dominatores, le orgolio se revigila e va facer lo approbar iste ordination que non ha tamen venite de su mente.
Dan 6:8 *Ora, o rege, confirma le prohibition, e scribe le decreto, a fin que illo sia irrevocabile, secundo le lege del Medos e Persas, que es immutabile.*
8a- Iste decreto prophetisa admirabilemente ille qui va render le dominica roman obligatori al fin del dies. Ma notamus que iste character immutabile del lege del Medos e Persas establite per homines fallibile e peccator es totalmente injustificate. Le immutabilitate pertine al ver Deo vivente, le Creator.
Dan 6:9 *Postea le rege Darius scribeva le decreto e le prohibition.*
9a- Iste passo es essential, pois que, habente ipse scribite *le decreto e le prohibition*, le lege del Medos e Perses *immutabile* debera esser respectate.
Dan 6:10 *Quando Daniel sapeva que le decreto esseva scribite, ille se retirava in su casa, ubi le fenestras del camera superior esseva aperite in le direction de Jerusalem; e tres vices per die ille se poneva a geniculos, ille orava, e ille laudava su Deo, como ille lo faceva antea.*
10a- Daniel non cambia su comportamento, e non se lassa influentiar per iste mesura human. Per aperir su fenestra, ille monstra que ille vole que su fidelitate al Deo Omnipotente sia cognoscite per omnes. A iste epocha, Daniel se converte in le direction de Jerusalem ubi mesmo destruite, le templo de Deo se trova. Proque le Deo Spirito se ha manifestate longemente in iste sancte templo que ille habeva facite su domicilio, su habitation terrestre.

Dan 6:11 *Alora iste homines entra tumultuosemente, e illes trovava Daniel qui orava e invocava su Deo.*
11a- Le conspiratores observava e le surveliava pro prender lo in plen action de disobedientia al decreto real ; actualmente un « flagrante delicto ».
Dan 6:12 *Postea illes se presentava ante le rege, e le diceva re le prohibition real: Non ha tu scribite un prohibition que quicunque in le spatio de trenta dies adressarea orationes a ulle deo o a ulle homine, excepte a te, o rege, esserea jectate in le fossa del leones? Le rege respondeva: Le cosa es certe, secundo le lege del Medos e Persas, que es immutabile.*
12a- Le rege non pote facer altere que confirmar le decreto que ille ha ipse scribite e signate.
Dan 6:13 *Illes prendeva de novo le parola e diceva al rege: Daniel, un del captivos de Juda, non ha tenite conto de te, o rege, ni del prohibition que tu ha scribite, e ille face su prece tres vices per die.*
13a- Prendite in flagrante delicto, in le action de su prece, Daniel es denunciate. Le rege apprectia Daniel pro su comportamento fide e honeste. Ille va immediatemente facer le connexion inter ille e iste Deo que ille servi con tanto zelo e fideitate pois que ille le ora regularmente.*tres vices per die*. Isto explica le pena e le affliction que le condemnation de Daniel le causara e le comenciamento de su conversion que veni.
Dan 6:14 *Le rege esseva multo affligite quando ille audiva isto; ille prendeva a corde liberar Daniel, e usque al occaso del sol ille se effortiava de salvar lo.*
14a- Le rege realisa alora que ille ha essite manipulate e ille se pone in pena pro salvar Daniel que ille appretia enormemente. Ma su effortios essera van.s e le rege discoperi tristemente ante toto que: *le littera occide, ma le spirito vivifica*. Per dar plus tarde al homines iste expression, Deo monstra le limite del respecto al leges. Le vita non pote esser regulate super litteras de textos de lege. In su judicio divine, Deo prende in consideration detalios que le littera morte de su lege scripte ignora e le homines sin Deo non ha le sagessa pro facer lo mesmo.
Dan 6:15 *Ma iste homines insisteva presso le rege, e le diceva: Sape, o rege, que le lege del Medos e del Persas exige que omne prohibition o omne decreto confirmate per le rege sia irrevocabile.*
15a- Le conspiratores rememorant le natura irrevocabile (injustificate) del decisiones prendite per le rege del Medos e del Persas. Ille mesme es prendite in le trappa per su cultura hereditate. Ma ille comprende que ille ha essite victima de un conspiration dirigite contra Daniel.
Dan 6:16 *Alora le rege dava le ordine que on debe ducer Daniel, e que on debe jectar lo in le fossa del leones. Le rege prendeva le parola e diceva a Daniel: Que tu Deo, que tu servi con perseverantia, te libera!*
16a- Le rege es obligate a facer jectar Daniel in le fossa del leones, ma il desira con tote su corde que le Deo que il servi con tante fide interveni pro salvar lo.
Dan 6:17 *On apportava un petra, e on lo poneva super le apertura del fossa; le rege lo sigillava con su anello e le anello de su grandes, a fin que nihil essera cambiate con respecto a Daniel.*
17a- Hic, le experientia vivite per Daniel presenta similaritates con le mise in le tomba de Christo, cuje porta circular de petra esseva equalmente sigillate pro impedir interventiones human.
Dan 6:18 *Le rege se dirigeva alora a su palatio; ille passava le nocte a jejuno, ille non faceva venir concubinas presso de ille, e ille non poteva dormir.*
18a- Iste comportamento del rege testimonia su sinceritate. Per facer iste cosas, ille monstra que ille vole complacer al Deo de Daniel e obtener de ille su salvation. Isto es le comenciamento de su conversion al Deo unic.

Dan 6:19 *Le rege se levava al puncto del die, con le aurora, e ille iva precipitemente al fossa del leones.*

19a- Un preparation de puritate sequite per un nocte blanc a causa de su spirito tormentate per le pensamento del morte de Daniel e iste precipitation verso le fossa del leones desde le aurora non es le actiones practicate per un rege pagan ma illos de un fratre qui ama su fratre in Deo.

Dan 6:20 *Approximante se al fossa, ille appellava Daniel con un voce triste. Le rege prendeva le parola e diceva a Daniel: Daniel, servitor del Deo vivente, tu Deo, que tu servi con perseverantia, ha ille potite liberar te del leones?*

20a- *Approximante se al fossa, ille appellava Daniel con un voce triste*

Le rege spera ma ille time e teme le pejor pro Daniel. Totevia, su sperantia es demonstrate per le facto que ille lo appella e le pone un question.

20b- *Daniel, servitor del Deo vivente, tu Deo, que tu servi con perseverantia, ha ille potite liberar te del leones?*

In designar lo como « *Deo vivente* », Darius testimonia del initio de su conversion. Nonobstante, su question « ***ha ille potite*** *liberar te del leones?* » nos monstra que ille non lo cognosce ancora. Altere ille haberea dicite « *ha ille volite liberar te del leones ?* ».

Dan 6:21 *E Daniel diceva al rege: O rege, vive in eterno !*

21a- In le bucca del conspiratores, al versetto 6, le expression habeva pauco significato, ma in illo de Daniel, illo prophetisa un accesso al vita eternal reservate al electos de Deo.

Dan 6:22 *Mi Deo ha inviate su angelo e claudite le bucca del leones, qui non me ha facite alcun mal, proque io ha essite trovate innocente ante ille; e ante te etiam, o rege, io non ha facite nihil de mal.*

22a- In iste experientia, le rege Darius realisa quanto stupide, injustificate e disapprobate per le ver Deo Vivente, que Daniel servi sin celar se, es le conception immutabile del decretos regal human.

Dan 6:23 *Alora le rege esseva multo joyose, e ille ordina que on face sortir Daniel del fossa. Daniel esseva retirate del fossa, e on non trovava super ille alcun lesion, proque ille habeva fiducia in su Deo.*

23a- *Alora le rege esseva multo joyose*

Iste reaction de joya natural e spontanee revela un futuro eligite de Deo proque le rege ha ora le certitude de su existentia e de su potentia.

23b- *Daniel esseva retirate del fossa, e on non trovava super ille ulle vulnera*

Similemente como le vestimentos del tres companiones de Daniel jectate in le fornace supercalefacte non esseva brulate.

23c- *proque ille habeva fiducia in su Deo*

Iste fiducia esseva revelate in su decision de non obedir al decreto royal que privarea Deo de su orationes; un choice impossibile e inconcipibile pro iste homine modello del fide purmente human.

Dan 6:24 *Le rege ordina que iste homines qui habeva accusate Daniel essera ducite e jectate in le fossa del leones, illes, lor infantes e lor feminas ; e ante que illes arrivava al fundo del fossa, le leones les prendeva e rumpeva tote lor ossos.*

24a- Deo ha invertite le situation contra le malvates qui projectava le mal. Durante le tempore del reges Persa qui venira, le experientia sera renovate pro le Judeo Mardocheo, que le chef Haman volera facer morir con su populo al tempore del regina Esther. Ibi tamben, es Haman qui finira pendite a le patibulo erecte pro Mardochee.

Dan 6:25 *Postea, le rege Darius scribeva a tote le populos, a tote le nationes, al homines de tote linguas, qui habitava super tote le terra : Que le pace vos sia date con abundantia!*

25a- Iste nove scripto del rege es illo de un homine conquistate per le Deo vivente. Essente ora in pace perfecte in su corde, ille usa su position dominante, pro adressar a tote le gente de su regno, le testimonio de su pace que il ha recipite del ver Deo.

Dan 6:26 *Io ordina que, in tote le extension de mi regno, on debe haber timor e terror pro le Deo de Daniel. Proque ille es le Deo vivente, e ille subsiste eternalmente; su regno nunquam sera destruite, e su domination dura usque al fin.*

26a- *Io ordina que, in tote le extension de mi regno*

Le rege ordina ma ille non constringe alcuno.

26b- *on debe haber timor e terror del Deo de Daniel*

Sed inriquecite per iste experientia, ille impone le timor e terror del Deo de Daniel pro dissuader le autores de un nove complot contra Daniel.

26c- *Proque ille es le Deo vivente, e ille subsiste eternalmente*

Ille spera que iste testimonio essera recipite in le cordes del gente del regno, e pro facer isto, ille lo lauda e lo exalta.

26d- *su regno non essera jammais destruite, e su domination durara usque al fin*

Le character eternal del 5ème regno del statua es de novo proclamate.

Dan 6:27 *Ille es qui libera e qui salva, qui opera signos e prodigios in le celos e super le terra. Ille es qui ha liberate Daniel del potentia del leones.*

27a- *Ille es qui libera e qui salva*

Le rege testimonia de lo que il ha constatate ma iste liberation e iste salvation concerne solmente le corpore physic, le vita de Daniel. Il essera necessari attender le venita de Jesus-Christo pro comprender le desiro de Deo de liberar e salvar del peccato. Ma notabilemente, le rege ha experientiate naturalmente le necessitate de purificar se pro placer al Deo vivente.

27b- *qui opera signos e prodigios in le celos e super le terra*

Le libro de Daniel testimonia de iste signos e prodigios, actiones supernatural que Deo ha realisate, sed attention, le diabolo e su demonios pote alsi contrafacer alcun miraculos divin. Pro identificar inter le duo origines possibile, il suffi de comprender a qui le message liberate profita. Conduce illo al obedientia al Deo creator, o a su disobedientia?

Dan 6:28 *Daniel prosperava sub le regno de Darius, e sub le regno de Cyrus, le Persa.*

28a- Nos lo comprende, Daniel non retornara a su terra natal national, sed le lectiones que Deo le ha inseniate in Dan.9 le habera facite acceptar sin suffrer iste destino decidite per su Deo.

Daniel 7

Dan 7:1 *: Le prime anno de Belschatsar, rege de Babylon, Daniel habeva un sonio e visiones se presentava a su mente, durante que ille esseva super su lecto. Postea ille scribeva le sonio, e narrava le cosas principal.*

1a- *Le prime anno de Belschatsar, rege de Babylon*

Isto es, in – 605. Desde le vision de Dan.2, 50 annos ha passate. Morte, le grande rege Nebucadnetsar es reimplaciate per su nepto Belschatsar.

Dan 7:2*: Daniel comenciava e diceva : Io reguardava durante mi vision nocturne, e ecce, le quatro ventos del celos irrumpeva super le grande mar.*
2a- *le quatro ventos del celos irrumpeva*
Isto es le guerras universal que conduce dominatores a extender lor poter in le direction del quatro punctos cardinal**,** verso le Nle Nord, le Sud, le Est e le West.
2b- *super le grande mar*
Le imagine non es flatteuse pro le humanitate, proque le mar, mesmo grande, es un symbolo de morte. Illo non es, in le projecto de Deo, le medio preparate pro le homine facite a su imagine, secundo Gen.1. Su medio es le terra. Ma le humanitate ha perdite, desde le peccato original, per su disbedientia, su imagine divine e illo non es plus a su oculos pur e sancte que animales marin impur e vorace que se devora le unes le alteres sub le inspirationes del diabolo e del demonios. In iste vision, le mar symbolisa le massa anonyme del esseres human.
In plus, le zona coperite per le prophetia concerne populos connectite per lor aspectos costal e fluvial del mar Mediterranee. Le *mar* joca dunque un grande rolo in le actiones guerrier del conquestas del dominatores.
Dan 7:3 *E quatro grande animales emergeva del mar, differente le* ***u****n es del alteres.*
3a- *E quatro grande animales emergeva del mar*
Nos retrovava in un nove vision le inseniamento date in Daniel 2, ma ibi, *animales* reimplacia le partes del corpore del *statua*.
3b- *differente le****e****s unos del alteres*
Como le materiales de *le statua* de Dan.2.
Dan 7:4 *Le prime esseva simile a* ***un leon****, e habeva alas de aquila; io regardava, usque al momento quando su alas esseva arrachate ; ille esseva levate del terra e ponite super su pedes como un homine, e un corde de homine esseva date a ille.*
4a- *Le prime esseva simile a* ***un leon****, e habeva alas de aquila*
Hic, *le capite de auro* del rege chaldee de Dan.2 deveni *un leon con alas de aquila*; emblema gravate super le petras blau de Babylon, le orgolio del rege Nebucadnetsar in Dan.4.
4b- *io regardava, usque al momento quando su alas esseva arrachate*
Le prophetia mentiona le septe annos o septe tempores durante le quales le rege Nebucadnetsar esseva humiliate per Deo. Durante iste 7 annos (*septe tempores*) de humiliation prophetisate in Dan.4:16, *su corde de homine esseva removite,* reimplaciate per un corde de bestia.
4c- *ille esseva levate del terra e ponite super su pedes como un homine, e un corde de homine esseva date a ille.*
Su conversion al Deo creator es hic confirmate. Su experientia nos permitte comprender que, pro Deo, le homine es homine solmente quando su corde porta le imagine de illo de Deo. Ille lo revelara in su incarnation in Jesus-Christo le divine modello perfecte del amor e del obedientia.
Dan 7:5 *E ecce, un secunde animal esseva simile a* ***un urso****, e se teneva super un latere ; ille habeva tres costas in le bucca inter le dentes, e on le diceva : Leva te, mangia multe carne.*
5a- *Et ecce, un secunde animal esseva simile a* ***un urso****, e se teneva super un latere*
Post le rege chaldee, *le pectore e le brachios de argento* del Medes e del Perses deveni *un urso*. Le precision « *que se teneva super un latere*» illustra le domination Persan apparite in secundo post le domination Mede, ma su conquistas obtenite per le rege Cyrus 2 le Persan le ha date un potentia multo plus grande que illo del Medes.
5b- *il habeva tres costas in le bucca inter le dentes, e on le diceva : Leva te, mangia multe carne*
Le Perses va dominar le Medes e conquerer tres paises: Le Lydia del ric rege Croesus in – 546, le Babylonia in – 539, e le Egypto in – 525.

Dan 7:6 *Postea io regardava, e ecce, un altere esseva simile a* ***un leopard****, e habeva super le dorso quatro alas como un ave ; iste animal habeva quatro capites, e le domination le esseva date.*

6a- *Postea io regardava, e ecce, un altere esseva simile a* ***un leopard***

Idem, *le ventre e le coscias de aere* del dominatores Grec deveni un *leopardo proviste de quatro alas de aves*; le maculas del *leopardo* grec lo face **un symbolo del peccato**.

6b- *e habeva super le dorso quatro alas como un ave*

Le *quatro alas de aves* associate al *leopardo* illustra e confirma le extreme rapiditate del conquistas de su juvene rege Alexander le Grande (inter -336 e -323).

6c- *iste animal habeva quatro capites, e le domination le esseva date*

Hic, « *quatro capites* » ma in Dan.8 isto essera « *quatro grande cornos* » que designa le dominatores grec successor de Alexandre le Grande: Seleuco, Ptolemeo, Lisimaco, e Cassandro.

Dan 7:7 *Postea, io reguardava durante mi visiones nocturne, e ecce, il habeva* ***un quarte animal, terribile****, horribile e extraordinariemente forte; illo habeva grande dentes de ferro, illo mangiava, frangeva, e illo calcava lo que restava ; illo esseva differente de tote le animales precedente, e illo habeva dece cornos.*

7a- *Postea, io reguardava durante mi visiones nocturne, e ecce, il habeva* ***un quarte animal, terribile****, horribile e extraordinariemente forte*

Illic ancora, *le gambas de ferro* del Imperio Roman deveni un monstro *con dentes de ferro e dece cornos*. Secundo Apo.13:2, solmente illo porta le criterios del 3 imperios precedente: Fortia del *leon*, confirmate in iste verso ubi es specificate: *extraordinariemente forte*; le potentia del *urso*, e le velocitate del *leopardo* **con le hereditage de su peccato** symbolisate per su maculas.

7b- *ille habeva grande dentes de ferro, ille mangiava, frangeva, e ille calpestava lo que restava;*

Iste precisiones le attribue massacres e carnages facite per le symbolo del ***ferro*** roman que se prolongara usque al fin del mundo, per su domination papal.

7c- *illo esseva differente de tote le animales previe, e illo habeva dece cornos.*

Le *dece cornos* representa le Francos, le Lombardos, le Alamannos, le Anglo-saxones, le Visigothos, le Burgundos, le Suevos, le Herulos, le Vandales, e le Ostrogothos. Iste es le ***dece*** regnos christian que se formara post le collapso del imperio romana partir de 395, secundo le explicationes date per le angelo a Daniel in le verso 24.

Dan 7:8 *Io considerava le cornos, e ecce, un altere parve corno emergeva del medio de illos, e tres del prime cornos esseva arrachate ante iste corno; e ecce, illo habeva oculos como oculos de homine, e un bucca, que parlava con arrogantia.*

8a- *Io considerava le cornos, e ecce, un altere parve corno emergeva del medio de illos*

Le *parve corno* sorti de un del *dece cornos*, lo que designa Italia del Ostrogothos ubi se trova le citate de Roma e le pretendite « sancte sede » papal, al palatio del Laterano super le monte Caelio; nomine latin significante: le celo.

8b- *e tres del prime cornos esseva arrachate ante iste corno*

Le *cornes arrachate* es chronologicamente: le*tres reges humiliate* del verso 24, isto es, le Herulos inter 493 e 510, poi successivemente, le Vandales in 533, e le Ostrogothos in 538 que esseva expulsate de Roma per le general Belisario sub le ordines de Justinian 1er, e definitivemente vincite a Ravenna in 540. Proque on debe notar le consequentia del expression *ante iste corno*. Isto significa que *le corno* non ha potentia militar personal e que illo profita del fortia armate del monarchas qui lo time e teme su poter religiose e dunque prefere supportar lo e obedir lo. Iste rationamento essera confirmate in Dan.8:24 ubi nos legera: *su potentia se accrescera, ma non per su proprie fortia* e le verso 25 precisara:*a causa de su prosperitate e del successo de su astutias, ille habera arrogantia in le corde*. **Il es dunque**

demonstrate que le veritate recipe confirmation solmente per gruppar le messages simile disperse in le differente capitulos del libro de Daniel e plus largemente del tote Biblia. Separate, le capitulos del libro "sigilla" le prophetia e su messages, le plus subtile e le plus importante resta inaccessibile.

8c- *e ecce, illa habeva oculos como oculos de homine*

In Apo.9, le Spirito face preceder su descriptiones del termino *como*. De iste maniera, il suggere un similitudine de apparentia que non es un realitate. Hic, de mesmo, il es necessari notar le similaritate con *le homine* incarnate in su perfection in Jesus-Christo, sed illo ha solmente le pretension. Ma il ha plus, proque le « *oculos* » es symbolic del vision del prophetas de que Jesus es etiam le modello perfecte. E le Spirito allude al pretension prophetic del papato que finalmente installara su sede official in le citate del Vaticano, parola que significa: prophetisar, del latino « vaticinare ». Le cosa essera confirmate in Apo.2:20, quando le Spirito compara iste ecclesia catholic roman al *Jezabel* qui faceva occider le prophetas de YaHWéH, le femina estranie adoratrice del Baals, maritate a le rege Achab. Le comparation es justificate perque le papismo face morir super le rogos del inquisition le ver prophetas de Deo in Christo.

8d- *e un bucca, que parlava con arrogantia.*

In iste capitulo 7, le divine Director e Scenarista presenta in «zoom» le era christian que le concerne particularmente, le periodo comprendite inter le fin del imperio roman e le retorno gloriose del Christo in Micaël, su nomine celeste presso le angelos. Ille annuncia le venita de un *rege arrogante, persecutor del sanctos del Altissimo,* que attacca le normas religiose divine tentante de*cambiar le tempores e le lege*, del dece commandamentos ma etiam del altere ordinationes divine. Le Spirito annuncia su castigo final; il sera « *consumite per le foco a causa de su parolas arrogante* ». Pro isto, le scena del judicio celeste del septime millennio es immediatemente presentate post le mention de *su parolas arrogante*. Ante illo, le rege Nebucadnetsar habeva etiam demonstrate *de arrogantia* ma ille acceptava humilemente le lection de humiliation que Deo le dava.

Le judicio celeste

Dan 7:9 *Io regardava, durante que on placiava thronos. E le ancian del dies se sedeva. Su vestimento esseva blanc como le nive, e le capillos de su capite esseva como lana pur ; su throno esseva como flammas de foco, e le rotas como un foco ardente.*

9a- *Io regardava, durante que on placiava thronos*

Iste scena representa le tempore del judicio que essera effectuate per le sanctos redimite de Jesus-Christo in su presentia, *sedente super thronos*, ***in le celo*** secundo Apo.4, durante le *mille annos* mentionate in Apo.20. Iste judicio prepara le conditiones del **judicio final** del qual le execution es illustrate in le versiculo 11.

9b- *E le ancian del dies se sedeva.*

Il se tracta del Christo divinisate, le sol Deo creator. Le action del verbo *sedeva* indica le cessation de un activitate stante, isto es le imagine del reposo. Le celo es in un pace absolute. Super le terra, le malicioses ha essite destruite al retorno del Christo.

9c- *Su vestimento esseva blanc como le nive, e le capillos de su capite esseva como lana pur*

Le blanc es le symbolo del perfecte puritate de Deo que concerne su natura integre al nivello de su vestimentos, symbolos de su obras e del capillos de su capite que es un corona de sapientia pur e perfecte exempte de tote *peccato*.

Iste verso suggere Esa.1:18 : *Venite e disputemo ! dice YaHWéH. Si vostre peccatos es como le cramoisi, illos devenira blanc como le nive; si illos es rubie como le purpura, illos devenira como le lana.*

9d- *su throne esseva como flammas de foco,*

Le *throno* designa le loco del grande Judice, isto es, le judicio del pensamento de Deo. Il es placate sub le imagine del *flammas de foco* que essera *le oculos* del Christo justiciero in Apo.1:14 ubi on trova le descriptiones de iste verso. Le *foco* destrue, lo que da a iste judicio le objectivo de destruer le inimicos de Deo e de su electos. Proque istes es ja morte, iste judicio concerne le *seconde morte* que colpara definitivemente le condemnatos.

9e- *e le rotas como un foco ardente.*

Le throno ha *rotas* comparate a un *foco ardente* que sera justemente accendite super le terra: Apo.20:14-15: *le seconde morte es le stagno de foco*. Le *rotas* suggere dunque le displaciamento del judices del celo verso le terra pro le execution del verdictos pronunciate. Le Deo vivente, le grande Judice, se move e quando le terra essera renovate e purificate, il se movera ancora pro installar ibi su throno Regal secundo Apo.21:2-3.

Dan 7:10 *Un fluvio de foco fluiva e sortiva de ante ille. Mille milles le serviva, e dece mille milliones se teneva in su presentia. Le judices se sedeva, e le libros esseva aperite.*

10a- *Un fluvio de foco fluiva e sortiva de ante ille*

Le *foco* purificator que descendra del celo pro devorar le animas del cadite mortes e pois resuscitate, secundo Apo.20:9: *E illes montava super le superficie del terra, e illes investiva le campo del sanctes e le citate ben-amate**. Ma un foco descendeva del celo, e les devorava**.*

10b- *Mille milles le serviva*

Id es, un million de animas, de***electos*** redimite del terra.

10c- *e dece mille milliones se teneva****in su presentia***

Dece milliardes de animas terrestre***appellate*** per Deo es resurrecte e convocate ante ille e su judices pro subir le juste sententia divine del*e secunde morte*, cosa confirmate in Luca 19:27: *Al resto, apporta hic mi inimicos, qui non voleva que io regnava super illes, e occide los* ***in mi presentia***. De iste modo, le Spirito confirma le parolas que ille ha dicite per Jesus in Matt.22:14: ***Proque il ha multe vocate, ma pauc eligite***. Isto essera particularmente le caso in le ultime dies secundo Luca 18:8:… *Ma, quando le Filio del homine venira, trovara ille le fide super le terra?*

10d- *Le judices se sedeva, e le libros esseva aperite*

Le tribunal supreme va judicar super le base del testimonios que ha permittite le judicio e le requisitos adaptate individualmente pro cata anima condemnate. Su *libros* contine le vita de un creatura, guardate in memoria per Deo, con como testes le angeles fidele, actualmente invisibile pro le Terranos.

Dan 7:11 *Io regardava alora, a causa del parolas arrogante que pronunciava le corno; e durante que io regardava, le animal esseva occidite.*

11a- *Io regardava alora, a causa del parolas arrogante que pronunciava le corno*

Como le terminos « *a causa del parolas arrogante* » lo indica, iste verso vole monstrar nos le relation de causa a effecto que defini le judicio de Deo. Ille non judica sin causa.

11b- *e durante que io reguardava, le animal esseva occidite*

Si le *quarte animal* representante le succession, Roma imperial - dece regnos europee - Roma papal, es destruite per le foco, isto es ***a causa*** del activitate oral *arrogante* del Roma papal; activitate que va continuar usque al retorno del Christo.

11c- *e su corpore esseva* ***annihilate****, livrate al foco pro esser ardite*

Le judicio colpa simultaneemente le *parve corno* e le *dece cornos* civil que lo ha supportate e ha participate in su peccatos secundo Apo.18:4. *Le Stagno de foco del secunde morte* va los *devorar* e los ***annihilar***.

Dan 7:12 *Le altere animales esseva spoliate de lor potentia, sed un prolongation de vita esseva accordate a illos usque a un certe tempore.*

12a- *Le altere animales esseva spoliate de lor potentia*

Hic, como in Apo.19:20 e 21, le Spirito revela que un destino differente es previste pro le peccatores ordinari del paganismo, essente herederos del peccato original transmittite desde Adam al massas human de tote le historia terrestre.

12b- *mais un prolongation de vita les esseva accordate usque a un certe tempore*

Iste precision vole significar le avantage del imperios precedente de non haber vivite le fin de lor domination al fin del mundo como es le caso pro le 4^{e} animal roman sub su ultime forma de governamento universal christian al tempore del retorno de Jesus-Christo. Le fin del 4^{e} es marcate per su destruction complete. Post isto, le terra remanera *informe e vacue* in imagine de *le abysmo* de Gen.1:2.

Jesu-Christo, le filio del homine

Dan 7:13 *Io reguardava durante mi visiones nocturne, e ecce, super le nubes del celos arrivava alcuno simile a un filio del homine; ille se approchava al anciano del dies, e on lo faceva approchar a ille.*

13a- *Io reguardava durante mi visiones nocturne, e ecce, super le nubes del celos arrivava alcuno simile a un filio del homine*

Iste apparition del filio del homine veni clarificar le senso date al judicio que ha justo esser mentionate. Le judicio pertine a Christo. Ma al tempore de Daniel, Jesus non ha ancora venite, dunque Deo representa in imagine lo que ille realisara per su ministerio terrestre durante su prime venita super le terra del homines.

13b- *ille se approchava al ancian del dies, e on lo faceva approchar a ille.*

Post su morte, ille se resurgera, pro presentar su justitia perfecte que ha essite sacrificate como offerta al Deo offensate, pro obtener le pardon de su electos fideles, seligite e seligite per ille mesme. Le imagine presentate insenia le principio del salvation obtenite per le fide al sacrificio voluntari de Deo in Christo. E illo confirma su validitate presso Deo.

Dan 7:14 *On le dava le domination, le gloria e le regno; e tote le populos, le nationes, e le homines de tote linguas le serviva. Su domination es un domination eternal que non passara, e su regno non sera jammais destruite.*

14a- *On le dava le domination, le gloria e le regno*

Le datos de iste verso se trova resumite in iste versos de Matt.28:18 a 20 que confirma que le judicio pertine vermente a Jesus-Christo: *Jesus, approchante se, les parlava assi:* ***Omne potera me ha essite date in le celo e super le terra****. Vade, face de tote le nationes discipulos, baptisante los in le nomine del Patre, del Filio e del Spirito Sancte, e inseniante los a observar toto lo que io ha prescribite a vos. E ecce, io es con vos omne le dies, usque al fin del mundo.*

14b- *e tote le populos, le nationes, e le homines de tote linguas le* ***serviva***

In le absoluto, isto essera super le nove terra, le ancian renovate e glorificate post le septime millennio. Ma le redimite essera seligite ex tote *le populos, le nationes, e le homines de tote linguas* per le unic salvation obtenite per Jesus-Christo proque illes lo ha ***servi*** durante lor vita. In Apo.10:11 e 17:15 iste expression designa Europa e le mundo occidental christianisate. Nos retrova in iste gruppo le *million* de le electos salvate qui servi Deo in le verso 10.

14c- *e su regno non essera jammais destruite*

Le precisiones citate in Dan.2:44 concernente illo es confirmate hic: *su regno nunquam essera destruite.*

Dan 7:15 *Io, Daniel, habeva le spirito turbate intra me, e le visiones de mi capite me terrorisava.*

15a- *Io, Daniel, habeva le spirito turbate intra me*

Le turbation de Daniel es justificate, le vision annuncia un periculo pro le sanctos de Deo.

15b- *e le visiones de mi capite me terrorisava.*

Tosto, su vision de Michael producera le mesme effecto super ille, secundo Dan.10:8 : *Io remaneva sol, e io videva iste grande vision; le fortias me mancava, mi facie cambiava de color e esseva decomponite, e io perdeva tote vigor.*Explanation: *le filio del homine e Micaël* es un sol e le mesme persona divine. *Le terror* va characterisar le regno de Roma, proque in iste duo dominationes successive, illa non dara al populos sancte dominatores como Nebucadnetsar, Darius le Mede e Cyrus 2 le Persa.

Dan 7:16 *Io approchava me de un de illes qui esseva ibi, e io le demandava le veritate super tote iste cosas. Ille me lo diceva, e me dava le explication:*

16a- **Hic comencia le explicationes complementari date per le angelo**

Dan 7:17 *Iste quatro grande animales, illes es quatro reges qui se elevara del terra ;*

17a- Nota que iste definition se applica tanto al successiones revelate in Dan.2 per le imagine de *le statua* que hic in Dan.7, per illo del *animales*.

Dan 7:18 *ma le sanctos del Altissime recipira le regno, e illes possedera le regno eternalmente, de eternitate in eternitate.*

18a- Mesme commentario como pro le quatro succession. Illic ancora, le quinte concerne le *regno eternal* del electos que Christo construe super su victoria **super le peccato** e le morte.

Dan 7:19 *Postea io desirava saper le veritate super le quarte animal, que esseva differente de tote le alteres, extrememente terribile, que habeva dentes de ferro e ungulas de aere, que mangiava, frangevat, e calpestava con le pedes lo que remaneva ;*

19a- *que habeva dentes de ferro*

On retrova hic, in le *dentes*, le *ferro* jam symbole del duritia del imperio roman designate per *le gambas* del statua de Dan.2.

19b- *e del ungulas de* ***aere***.

In iste information additional, le angelo specifica: *e del ungulas de* ***aere***. **Le hereditage del peccato grec** es assi confirmate per iste material impur, alligato que symbolisava le imperio grec in ***le ventre e le coxas*** del *statua* de Dan.2.

19c- *que mangiava, frangevalo, e calpestava lo que remaneva*

Mangiar, isto es, profitar del cosas conquistate, lo que face crescer – *franger* isto es, constringer e destruer – *calpestar* sia, dispreciar e persequer – Iste es le actiones que le duo « Roma » successive e lors supportos civils e religiose va practicar usque al retorno de Christo. In Apo.12:17 : le Spirito designa le ultime « adventistas » per le parola « *reste*».

Dan 7:20 *e super le dece cornos que illo habeva in le capite, e super le altere que habeva surgite e ante le qual tres habeva cadite, super iste corno que habeva oculos, un bucca parlante con arrogantia, e* ***un apparentia plus grande que le alteres***.

20a- Iste verso adde al verso 8 un detalio contradictori. Como le «*parve corno*» » prende illo hic ***un apparentia plus grande que le alteres ?*** Isto es tote su differentia con le alteres *reges* del *dece cornos*. Illa es multo debile e fragile e nonobstante, per le credulitate e le timor de Deo que illa pretende representar super le terra, illa los domina e los manipula a su voluntate, excepte in rar exceptiones.

Dan 7:21 *e io videva iste corno facer guerra al sanctos, e prevalecer super illos,*

21a- Le paradoxo continua. Illa pretende incarner le plus alte sanctitate e Deo la accusa de persequer su sanctos. Un sol explication alora: illa mente como illa respira. Su successo es illo de un immense mentita decepter e devastante, multo destructor del cammino traciate per Jesus-Christo.

Dan 7:22 *usque al momento quando le ancian del dies veniva dar derecto al sanctos del Altissime, e le tempore arrivava quando le sanctos esseva in possession del regno.*

22a- Felicemente, le bon nova es confirmate. Post le actiones tenebrose del Roma papal e su supportatores civil e religiose, le victoria final revenira al Christo e a su electos.

Le versiculos 23 e 24 specifica le ordine del succession

Dan 7:23 *Ille me parlava assi : Le quarte animal, es un quarte regno que existera super le terra, differente de tote le regnos, e que devorara tote le terra, lo calpestara e lo frangera.*

23a- Le imperio roman pagan sub su forma imperial inter – 27 e 395.

Dan 7:24 *Le dece cornos, illos es dece reges qui se elevara de iste regno. Un altere se elevara post illos, ille essera differente del primes, e ille humiliara tres reges.*

24a- Es gratias a iste precision que nos pote identificar iste *dece cornos* al ***dece*** regnos christian formate super le territorio occidental del imperio roman collabite e disgregate. Iste territorio es ille de nostre Europa actual: le U.E (o E.U.).

Dan 7:25 *Ille pronunciara parolas contra le Altissimo, ille opprimera le sanctos del Altissimo, e ille sperara cambiar le tempores e le lege; e le sanctos essera livrate in su manos durante un tempore, tempores, e le medietate de un tempore.*

25a- *Ille pronunciara parolas contra le Altissimo*

Deo concentra in iste verso su denunciation del peccatos que ille imputa al regime papal roman e a su episcopes de Roma predecessores per qui le mal committite ha essite vulgarisate, justificate e inseniate al multitudes ignorante. Le Spirito enumera le accusationes comenciante per le plus grave: *parolas contra le Altissime* ipse. Paradoxalmente, le papas pretende servir Deo e representar lo super le terra. Ma es precisamente iste pretension que constitue le culpa proque Deo non approba in alcun modo iste pretension papal. E per consequentia, toto lo que Roma insenia falsemente re Deo lo affice personalmente.

25b- *ille opprimera le sanctos del Altissime-Alto*

Le persecution inique *del sanctos* del verso 21 es hic rememorate e confirmate. Judicios es pronunciate per tribunales religiose portante le nom de « sancte Inquisition ». Le tortura es empleate pro ducer le innocentes a recognoscer lor culpa.

25c- *e ille sperara cambiar le tempores e le lege*

Iste accusation da al lector le opportunitate de restablir le veritates fundamental del culto rendite al ver Deo vivente e unic.

Le belle ordine establite per Deo ha essite cambiate per le religiosos roman. Secundo Exodo 12:2, Deo diceva al sortita de Egypto al Hebreos: ***Iste mense essera pro vos le prime del menses; illo essera pro vos le prime del menses del anno***. Isto es un ordine, non un simple proposition. E post que le salvation veni del Judeeos secundo Jesus-Christo, desde le Exodo, omne esser que entra in le salvation entra anque in le familia de Deo ubi su ordine debe regnar e esser respectate. Le ver doctrine del salvation es isto, e isto esseva depost le tempore del apostolos. In Christo, le Israel de Deo ha prendite un aspecto spiritual, il non es minus su Israel pro le qual il ha establite su ordine e su doctrinas. Secundo Rom.11:24, le pagano convertite es insertate super le radice e le trunco hebraic de Abraham, e non le contrario. Ille es advertite per Paulo contra le incredulitate que deveniva fatal pro le Judeeos rebelle del ancian testamento e illo lo essera equalmente pro le christianos rebelle del nove; lo que concerne directemente le fide catholic roman, e le studio de Dan.8 lo confirmara, depost 1843, le christianos protestante.

Nos es solo al comenciamento de un longe revelation prophetic ubi le accusation divine portate in iste verso es omnipresente tanto le consequentias es terribile e dramatic. Le tempores cambiate per Roma concerne:

1 – le reposo sabbatic del 4to commandmento de Deo. Le septime die es reimplaciate desde le 7 de martio 321 per le prime die, considerate como die profan e initio del septimana per Deo. In plus, iste prime die esseva imponite per le imperator roman Constantino 1er durante que illo esseva dedicate al adoration del "sole venerabile invincite", le sol divinisate per le paganos, jam in Egypto, symbolo biblic del peccato. Daniel 5 nos ha monstrate como Deo puni le insultos que se le face, le homine es assi prevenite e ille sape lo que le attende quando Deo le judicara como ille ha judicate e facite morir le rege Belsazar.Le sabbato sanctificate per Deo

desde le fundation del mundo ha le duple characteristic de concerner***le tempore e le lege*** divine, como nostre verso lo mentiona.

2 – Le comenciamento del anno, que originalmente occurreva in primavera, parola que significa prime tempore, ha essite cambiate pro effectuar se al comenciamento del hiberno.

3 – Secundo Deo, le cambio del die se face al occidente del sol, in le ordine nocte die, non a medianocte, proque illo es rhythmate e marcate per le astros que ille ha creates in iste intention.

Le cambio del leges va multo plus longe que le subjecto del sabbato. Roma non ha profanate vasos de auro del templo, illes se ha autorisate a cambiar le texto original del parolas scribite per Deo con su digito super le tabulas de petra date a Moises. Cosas tanto sancte que toccar le arca, in le qual illos se trovava, esseva frappate per Deo con un morte immediate.

25c- *e le sanctes essera livrate inter su manos durante un tempore, tempores, e le medietate de un tempore*

Que significa *un tempore* ? Le experientia del rege Nebucadnetsar nos da le responsa in Dan.4:23 : *Tu essera expulsate del medio del homines, tu habera tu domicilio con le bestias del campo, on dara te herba a mangiar como al boves;* ***e septe tempores passara super te****, usque'a que tu sape que le Altissimo domina super le regno del homines e que il lo da a qui il place.* Post iste experientia dur, le rege dice in le versetto 34:***Post le tempore marcate, io, Nebucadnetsar, levava le oculos al celo, e le ration me reveniva****. Io ha benedicite le Altissimo, io ha laudate e glorificate ille qui vive eternalmente, ille cuje domination es un domination eternal, e cuje regno subsiste de generation in generation*. Nos pote deducer que iste *septe tempores* representa septe annos proque le duration comencia e fini in le curso de su vita. Lo que Deo appella *un tempore* es dunque le tempore que le terra prende pro completar un giro complete del sol. De ibi se disvela multe messages. Deo es symbolisate per le sol e quando un creatura se eleva in orgolio, pro remetter la a su loco, Deo le dice: «Face le giro de mi divinitate e apprende qui io es». Pro Nebucadnetsar, septe giros es necessari ma efficace. Un altere lection concerne le duration del regno papal equalmente prophetisate per le termino «*tempore* » in iste verso. Comparante con le experientia de Nebucadnetsar, Deo puni le orgolio christian per livrar lo a un **abrutimento durante *un tempore, tempores, e medie tempore*** de annos prophetic. Desde le 7 de martio 321, le orgolio e le ignorantia in le stupiditate face que homines consenti a respectar le ordine que cambia un mandato de Deo; a lo que le humile sclavo de Christo non pote obedir sin que, ille se disjuncte de su Deo salvator.

Iste verso nos conduce a cercar le valor real e le datas del comenciamento e del fin de iste duration prophetisate. Nos va discoperir que illo representa 3 annos e sex menses. De facto, iste formula reapparera in Apoc.12:14 ubi illo es ponite in parallel con le formula *1260 dies* del verso 6. Le application del codice de Ezech.4:5-6, *un die pro un anno,* permittera comprender que se tracta vermente de 1260 longe e terribile annos, de suffrentias e mortes.

Dan 7:26 *Tunc venira le judicio, e on le privara de su domination, que essera destruite e annihilate pro sempre.*

2a- Nota le interesse de iste precision: le judicio e le fin del domination del papas eveni al mesme tempore. Isto prova que le judicio mentionate non comenciara ante le retorno de Christo. In 2021, le papas es ancora active, dunque le judicio citate in Daniel non ha comenciate in 1844, fratres adventista.

Dan 7:27 *Le regno, le domination, e le grandor de tote le regnos que es sub le celos, essera date al populo del sanctos del Altissime. Su regno es un regno eterne, e tote le dominatores le servira e le obedira.*

27a- Le judicio dunque es ben mitte in operation post le retorno in gloria del Christo e le rapto al celo de su electos.

27b- *e tote le dominatores le servira e le obedira*
In exemplos, Deo nos monstra le tres *dominatoros* presentate in iste libro: le rege chaldee Nebucadnetsar, le rege mede Darius, e le rege perse Cyrus 2.
Dan 7:28 *Hic finiva le parolas. Io, Daniel, esseva extrememente turbate per mi pensatas, io cambiava de color, e io conservava iste parolas in mi corde.*
28a- Le turbation de Daniel es ancora justificate, pro que a iste nivello le probas del identitate del Roma papal manca ancora de fortia; su identitate remane ancora un «hypothese» jam multo convincente, ma totevia, un «hypothese». Ma Daniel 7 constitue solmente le secunde del sept tabulas prophetic presentate in iste libro de Daniel. E jam, nos ha potite constatar que le messages delivrate in Dan.2 e Dan.7 es identic e complementari. Cata nove tabula va apportar nos elementos additional que se superpone al studios jam facite., confortara e reinfortiara le message de Deo que devenira assi de plus in plus clar.

Le hypothese que vole que le « *parve corno* » de iste capitulo 7 es le Roma papal, resta a confirmar. Le cosa va esser facite. Ma retene ben ja iste succession historic que concerne Roma, « *le 4me animal monstruose con dentes de ferro* ». Illo designa le Imperio roman sequite per le « *dece cornos*» del regnos europee libere e independente al quales succede, in 538, le « *parve corno* » presumite papal, iste « *rege differente* », ante le qual « *tres cornos o tres reges*», le Herulos, le Vandales e le Ostrogothos es humiliate inter 493 e 538 in le versos 8 e 24.

Daniel 8

Dan 8:1 *Le tertie anno del regno del rey Belshatsar, io, Daniel, habeva un vision, ultra illo que io habeva habite previemente.*
1a- Le tempore ha passate: 3 annos. Daniel recipe un nove vision. In iste, il ha solmente duo animales que es identificate clarmente in le versos 20 e 21 como le *Medos e Persas e le Grecos* qui esseva in le visiones previe le 2ème e 3ème Imperios del succession prophetic. Con le tempore, in le visiones, le animales es de plus in plus clarmente conforme al ritos del Hebreos. Dan.8 presenta *un ariete e un capro* ; le animales offerite in le sacrificio del *die del*

expiationes del rito judee. On pote assi notar le symbolo del peccato in le superposition del imperio grec : *le ventre e le coscias de aere* de Dan.2, *le leopard* de Dan.7 e *le capro* de Dan.8.

Dan 8:2 *Quando io habeva iste vision, il me semblava que io esseva in Susa, le capital, in le provincia de Elam; e durante mi vision, io me trovava presso del fluvio Ulai.*

2a- Daniel es in Persia presso del fluvio Karoun que es in su tempore le Ulai. Le *capital* Persia e le *fluvio* symbolo de un populo indica un loco geographic de referentia pro le vision que Deo va dar a ille. Le messages prophetic apporta dunque in iste capitulo preciose datos geographic que mancava in le capitulos 2 e 7.

Dan 8:3 *Io levava le oculos, io reguardava, e ecce, un ariete se teneva ante le fluvio, e ille habeva cornos; iste cornos esseva alte, ma un era plus alte que le altere, e illo se elevava le ultime.*

3a- Iste verso resume le historia de Persia, representate per iste *ariete* del qual *le corno le plus alte* lo representa, pois que, in un prime tempore dominate per su alliata Media, illo se elevava super illa ultimemente per le arrivata al poter del rey Cyrus 2 le Persa, in 539, le ultime contemporanee de Daniel secundo Dan.10:1. Ma hic, io signala un problema de data real, pois que le historicos ignora completemente le testimonio ocular de Daniel qui attribue, in Dan.5:31, le conquesta de Babylon al rey Mede Darius, qui organisa Babylon in 120 satrapias secundo Dan.6:1. Cyrus accedeva al poter post le morte de Darius, dunque non in 539 ma un poco plus tarde, o al contrario, le conquesta per Darius poterea haber occurrite un poco ante le data – 539.

3b- Un subtilitate divine appare in iste verso, in le forma usate pro designar un parve e un grande corno. Isto confirma que le expression « *parve corno* », cautemente evitate, es specificamente e exclusivemente attachate al identitate de Roma.

Dan 8:4 *Io vide le ariete que frappava con su cornos al occidente, al septentrione e al meridie; nulle animal poteva resister a illo, e il habeva nemo qui liberarea su victimas; illo faceva lo que illo voleva, e illo deveniva potente.*

4a- Le imagine de iste verso illustra le phases successive del conquestas del Persas que los conduce verso le imperio, le domination del rege del reges.

A *le occidente* : Cyrus 2 face Alliantia con le chaldeos e le egyptianos inter – 549 e – 539.

Al *septentrione* : Lydia del re Croesus es conquistate in – 546

Al *meridie* : Cyrus conquista Babylon in succeder al re Mede Darius post – 539 e plus tarde le re Persa Cambyses 2 va conquerer Egypto in – 525.

4b- *e ille deveniva potente*

Il attinge le *potentia* imperial que face de Persia le prime imperio prophetisate in iste capitulo 8. Iste esseva le 2ème imperio in le visiones de Dan.2 e Dan.7. In iste potentia le imperio Persa se extendeva usque al mar Mediterraneo e aggressava Grecia, que lo stoppava a Marathon in – 490. Le guerras reprendeva.

Dan 8:5 *Dum que io reguardava attentemente, ecce, un capro veniva del occidente, e percurrerea tote le terra super su superficie, sin toccar lo; iste capro habeva un grande corno inter le oculos.*

5a- Le verso 21 identifica clarmente le capro: *Le capro, il es le rege de Javan, Le grande corno inter su oculos, il es le prime rege*. *Javan,* es le ancian nomine de Grecia. Ignorante le reges grec debile, le Spirito construe su revelation super le grande conquistator grec Alexander le Grande.

5b- *ecce, un capro veniva del occidente*

Le indicationes geographic es ancora date. Le capro veni del occidente in relation al imperio Persa prendite como loco geographic de referentia.

5c- *e percurreva tote le terra a su superficie, sin tocar lo*

Le message es analoge al quatro alas de aves del leopardo de Dan.7:6. Illo sublinea le rapiditate extreme del conquestas de iste juvene rege macedonie qui va extender su domination usque al fluvio Indus in dece annos.

5d- *iste capra habeva un grande corno inter le oculos*

Le identitate es date in le verso 21: *Le grande corno inter su oculos, es le prime rege. Iste rege* es Alexandre le Grande (– 543 – 523). Le Spirito le da le apparentia del Unicorn, animal fabulose mythic. Ille denuncia assi le imagination fertile inepuisabile de un societate grec que ha inventate le fabulas applicate al religion e cuje spirito ha transpassate le seculos usque a nostre epocha in le occidente deceptive christian. Isto es un aspecto del *peccato* que es confirmate per le imagine del *capro,* le animal que habeva le rolo del *peccato* in le rito annual sacrate del « die del expiationes ». Le crucifixion del Messia Jesus ha complite in su perfection divine iste rito que debeva cessar post ille … per fortia, per le destruction del templo e del nation judee per le Romanos in 70.

Dan 8:6 *Ille arrivava usque al ariete que habeva cornos, e que io habeva vidite star ante le fluvio, e ille curreva super illo in tote su furor.*

6a- Alexandro le Grande lance su attacco contra le Persas de qui le rege es Darius 3. Iste ultime es vincite a Issos, ille fuge lassante su arco, su scuto, e su mantello, assi como su sposa e su heredero, in – 333. Ille sera occidite plus tarde per duo de su grandes.

6b- *e ille curreva super ille in tote su furor*

Iste ***furor*** es historicamente justificate. Illo esseva precedite per iste excambio inter Darius e Alexandro: « Ante que Alexandro incontra Darius, le rege Persa face inviar donos destinate a sublinear lor positiones respective de rege e infante – Alexandro es ancora al epocha un juvene prince novice in le arte del guerra (branca I, lasse 89). Darius le invia un balla, un flagello, un freno de cavallo e un cassa de argento plen de auro. Un littera accompaniante le thesauro in glosa le elementos: le balla es pro que il continua a jocar como un infante que il es, le freno pro inseniar le a dominar se, le flagello pro corrige lo e le auro representa le tributo que le Macedonios debe pagar al imperator Persa.

Alexandro non monstra signo de ira, malgrado le pavor del messageros. Ille les demanda al contrario de felicitar Dario pro su astutia. Dario, ille dice, cognosce le futuro, pois que ille ha date a Alexandro un balla que representa su future conquesta del mundo, le freno significa que toto se submittera a ille, le flagello sera pro punir illes qui osara lever se contra ille e le auro suggere le tributo que ille recipira de tote su subjectos. Detailo prophetic, Alexandro habeva un cavallo al qual ille dava le nomine «Bucephalo» lo que significa, con un prefixo augmentative, «capite». In tote su combattos, ille essera in «capite» de su armea, le arma in mano. E ille devenira durante «dece annos» le «capite» dirigente del mundo coperite per le prophetia. Su notorietate va favorar le cultura grec e le***peccato*** qui la stigmatisa.

Dan 8:7 *Io lo vide qui se approchava del ariete e se irritava contra illo; ille frappava le ariete e le rumpeva le duo cornos, sin que le ariete habeva le fortia de resister a illo; ille lo jectava a terra e lo calpestava, e il non habeva alcuno qui liberava le ariete.*

7a- Le guerra initiate per Alexandre le Grande: in – 333, a Issos, le campo perse es vincite.

Dan 8:8 *Le capre deveniva multo potente; ma quando illo esseva potente, su grande corno se frangeva. Quatro grande cornos se elevava pro reimplaciar lo, al quatro ventos del celos.*

8a- *su grande corno se frangeva*

In 323, le juvene rege (– 356 – 323) mori sin heredero a 32 annos, in Babylon.

8b- *Quatro grande cornos se elevava pro reimplaciar lo, al quatro ventos del celo.*

Le substitutos del rege morte esseva su generales: le diadochos. Illes esseva dece al morte de Alexandre e durante 20 annos illes va combatter se inter se al puncto que al fin del 20 annos solmente quatro superviventes remane. Cata uno de illes funda un dynastia regal in le pais super le qual ille domina. Le plus grande es Seleuco dicite Nicator, ille funda le dynastia «seleucide» que regna super le regno de Syria. Le secunde es Ptolemeo Lagos, ille funda le

dynastia «lagide» que regna super Egypto. Le tertie es Cassandro qui regna super Grecia, e le quarte es Lysimaco (nomine latin) qui regnava super Thracia.
Le message prophetic basate super le geographia se prolonga. Le quatro punctos cardinal del quatro ventos del celos confirma le identitate del paises del combatentes concernite.

Le retorno de Roma, le *parve corno*

Dan 8:9 *De un de illes sortiva un **parve corno**, que se magnificava multo verso le meridie, verso le oriente, e verso le plus belle del paises.*
9a- Le aspecto de iste verso describe le extensiones de un regno que va devenir a su vice un imperio dominante. Ora, in le lectiones previe e in le historia del mundo le regno successor de Grecia, es Roma. Iste identification es plus justificate per le expression « parve corno » que es iste vice, contrariemente a lo que ha essite facite pro le corno Mede plus curte, clarmente citate. Isto nos permitte de dicer que iste « parve corno » symbolisa, in iste contexto, le Roma republican in crescentia. Proque, illa interviene verso le oriente, como gendarmes del mundo, sovente proque illa es appellate pro resolver un conflicto local inter opponentes. E isto es le ration precise que justifica le imagine que seque.
9b- *De un de illes emergeva un **parve corno***
Le dominator precedente esseva Grecia, e es desde Grecia que Roma veni dominar in iste zona oriental ubi Israel se trova; Grecia, un del quatro cornos.
9c- *que se extende multo verso le meridie, verso le oriente, e verso le plus belle del paises.*
Le crescentia roman comencia desde su location geographic ***verso le meridie*** primo. Le historia confirma le facto, Roma entra in le Guerras punic contra Carthago, le actual Tunisia, circa – 250.

Le phase de extension sequente se effectua ***verso le oriente*** per intervenir in ***un del quatro cornos***: Grecia, circa – 200. Illa esseva appellate per le liga grec etolian pro supportar la contra le liga achaian (Etolia contra Achaia). Arrivate in le solo grec, le armea roman non lo quittera plus e tote Grecia devenira un colonia roman a partir de – 160.

Desde Grecia, Roma continuara su extension ponente le pedes in Palestina e Judea, que devenira in – 63 un provincia de Roma conquistate per le armeas del general Pompeo. Iste Judea es lo que le Spirito designa per iste belle expression:***Le plus belle del paises***, expression citate in Dan.11:16 e 42, e Ezé.20:6 e 15.

Le hypothese es confirmate, le « *parve corno* » es Roma

Iste vice, le dubita non es plus permittite, le regime papal de Dan.7 es disvelate, tamben, saltante le seculos inutile, le Spirito nos conduce al hora tragic ubi, abandonate per le imperatores, Roma reprende su domination sub un forma religiose de apparentia christian a que ille attribue le actiones revelate per le symbolos del verso 10 que veni. Iste es le actiones del rege « ***differente***» de Dan.7.

Le Roma imperial e postea le Roma papal persegue le sanctos

Duo lecturas successive pro iste sol verso

Dan 8:10 *Illa se elevava usque al armea del celos, illa faceva cader a terra un parte de iste armea e del stellas, e illa les calpestava.*
10a- *Illa se elevava usque al armea del celos*
Dicente « *illa* », le Spirito mantene como objectivo le identitate de Roma, in le sequentia chronologic de su extensiones, post formas de governamento diverse a que il face allusion in Apo.17:10, Roma ha attingite le imperio sub le regno del imperator roman Octavio, cognoscite como Augusto. E es in su epocha que Jesus-Christo nasceva del Spirito, in le corpore ancora virginal de Maria, le juvene sposa de Joseph; ambe eligite pro le unic ration de lor appartenentia al lineage del rege David. Post su morte, un vice resuscitate per il mesme como il lo habeva annunciate, Jesus ha confidate a su apostolos e discipulos le mission de

annunciar le bon nove del salvation (le Evangelio) pro facer electos in tote le terra. A iste epocha Roma se ha confrontate con le dulcedine e le pacifismo christian; illa in le rolo del macellero, le discipulos de Christo in illo del agnos immolate. Al precio de multe sanguine martyrisate versate, le fide christian se ha propagate in le mundo e particularmente in le capital del imperio, Roma. Le Roma imperial persecutrice se eleva contra le christianos. In iste verso 10, duo actiones de Roma se superpone. Le prime concerne le imperial e le secunde, le papal.

In regime imperial nos pote jam imputar a illo le actiones citate:

Illa se elevava usque al armea del celos : illa se confrontava al christianos. Post iste expression symbolic, *armea del celos,* se trova le Electa christian secundo que Jesus habeva jam nominate su fideles: *cives del regno del celos*. In plus, Dan.12:3 compara le ver *sanctos* al *stellas* que es etiam, *le posteritate* de Abraham de Gen.15:5. In prime lectura, osar martyrisar le filios e filias de Deo constitue ja pro le Roma pagan un action arrogante e un elevation indign e injustificate. In secunde lectura, le pretention del episcopo de Roma a diriger como papa le Electe de Jesus-Christo a partir de 538 es etiam un action arrogante, e un elevation ancora plus indign e injustificate.

illa faceva cader a terra un parte de iste armea e del stellas, e illa les calpestava : Illes les persegue e les face morir pro distraher su population in su arenas. Le persecutores es principalmente Nero, Domitiano e Diocletiano le ultime persecutor official inter 303 e 313. In prime lectura, iste periodo dramatic es coperite in Apo.2 sub le nomines symbolic « de '*Ephesos* », epocha quando Johannes recipe su Revelation divine nominate « Apocalypse » e de « *Smyrna* ». In secunde lectura, imputate al Roma papal, iste actiones es placiate in Apo.2 sub le periodos nominate « *Pergamo* » isto es, alliantia violata o adulterio e « Thyatira » isto es, abominationes e mortes. Dicente, *e illa les calpestava,* le Spirito impute al duo Roma le mesme typo de actiones sanguinari. Le verbo *calpestava* e su expression *calpestava con le pedes* se trova imputate al Roma pagan in Dan.7:19. Ma le action de *calpestar* va continuar usque al termino del *2300 vespere-matine* del verso 14 de iste capitulo 8 secundo le enunciation del verso 13: *Usque quando le sanctitate e le arma essera* ***calpestate****?* Iste action se completa in le tempore del era christian e nos debe dunque imputar lo al Roma papal e su supportos monarchic; lo que le historia confirma. Nota totevia un differentia importante. Le Roma pagan face solmente *cader a terra* literalmente le sanctos de Jesus-Christo, durante que le Roma papal, per su false instruction religiose, los face *cader a terra* spiritualmente, ante de persequer los a su vice literalmente.

Le persecutiones sporadic se ha prolongate con alternantias de pace usque al arrivata del imperator Constantino 1^{e} qui pone fin al persecutiones contra le christianes per le edicto de Milano, su capital roman, in 313, que constitue le termino del periodo del «*dece annos*» de persecutiones que characterisa le epocha «*Smyrna*» de Apo.2:8. Per iste pace, le fide christian non ganiara nihil, e Deo, ille, perdera multo. Nam sin le barriera del persecutiones, le compromissos del non convertite pro iste fide nove pullula e se multiplica in tote le imperio e specialmente in Roma ubi le sanguine del martyres ha le plus fluite.

Iste es dunque a iste epocha que nos pote connecter le comenciamento del secunde lectura de iste verso. Ille ubi Roma deveni christian obediendo alordines del imperator Constantino qui, in 321, ha justo facite un edicto que ordina le cambio del die hebdomadari de reposo: le sabbato del septime die es reimplaciate per le prime die del septimana; al epocha, consacrate per le paganos al adoration del deo "sol venerabile invincite". Iste action es tanto grave como le facto *de biber in le vasos de auro del templo,* sed iste vice, Deo non reagera, le hora del judicio final suffira. Con su nove die de reposo, Roma va extender su doctrina christian in tote le imperio, e su autoritate local, le episcopo de Roma va ganiar prestigio e supporto, usque al elevation supreme del titulo papal que le es date per decreto, in 533, per le imperator byzantin

Justiniano 1[il]. Il essera necessari attender le expulsion del Ostrogotos hostile ante que le prime papa official, Vigilio, pote installar se super su sede papal, in Roma, al palatio del Lateran construite super le monte Celio. Le anno 538 e le arrivata del prime papa marca le complimento del actiones describite in le verso 11 sequente. Ma isto es tamben le comenciamento del 1260 dies-annos de regno del papas e de toto lo que les concerne e que ha essite revelate in Dan.7. Un regno continue durante le qual le sanctes es, de novo, *calpestate*, sed iste vice, per le domination religiose papal roman e su supportatores civil, le monarchas, e le culmine … in le nomine de Christo.

Le actiones specific del papismo establite in 538

Dan 8:11 *Illo se elevava usque al capite del armea, le privava del* ~~***sacrificio***~~ *perpetue, e renversava* ~~*le loco*~~ *le base de su sanctuario.*

11a- *Illa se elevava usque al chef del armea*

Iste chef del armada es logicamente e biblicamente Jesus-Christo, secundo Eph.5:23: *proque le sposo es le chef del sposa,* ***como Christo es le chef del Ecclesia****, que es su corpore, e del qual ille es le Salvator.* Le verbo « *illa se elevava* » es ben eligite, proque precisemente, in 538, Jesus se trova in le celo durante que le papato es, illo, super le terra. Le celo es foras de su portata ma « *illa se elevava* » facente creder al homines que illo lo reimplacia super le terra. Desde le celo, Jesus ha pauc chance de evitar al homines le trappa tendite super lor passos per le diabolo. Plus, proque lo facerea ille, durante que ille los livra ipse a iste trappa e a tote su maledictiones ? Proque nos ha legite ben, in Dan.7:25, « *le sanctos essera livrate inter su manos durante un tempore, tempores (2 tempores) e un medie tempore* » ; illes es livrate intentionalmente per le Deo Christo, a causa del *tempores e del lege cambiate*. Le lege modificate in 321 per Constantino re le sabbato, certemente, ma principalmente, *lege cambiate* per le papismo roman, post 538 ubi ibi, non es solmente le sabbato que es afficite e attaccate, ma le lege integre que es reconfigurate version Roma.

11b- *ille removeva le* ~~***sacrificio***~~ *perpetue*

Io signala le absentia del parola sacrificio in le texto hebraic original. Isto dicite, su presentia suggere le contexto del ancian alliance, ma il non es assi como io ha justo demonstrar. Sub le nove alliance *le sacrificio e le offerta* ha cessate, le morte de Christo, *in le medietate del septimana* mentionate in Dan.9:27, ha rendite iste ritos inutile. Nonobstante, il ha remanite alique del ancian alliance: le ministerio del supreme sacerdote e intercessor pro le peccatos del populo que etiam prophetisava le ministerio celeste que Jesus realisa in favor de su sol elegite redimite per su sanguine desde su resurrection. Christo ha ascendite al celo, que restava alora a remover de ille? Su function sacerdotal, isto es, su rolo exclusive de intercessor pro pardonnar le peccatos de su electos. De facto, desde 538, le establimento sur terra, in Roma, de un chef del Ecclesia de Christo ha rendite le ministerio celeste de Jesus van e inutile. Le orationes non passa plus per ille e le peccatores remane portatores de lor peccatos e de lor culpa verso Deo. Heb.7:23 confirma iste analyse, dicente: «*Sed ille, proque ille remane eternalmente, possede un sacerdotio que non es transmissibile»* ». Le cambio del chef super le terra justifica le fructos abominabile portate per iste christianismo sin Christo ; fructos prophetisate per Deo a Daniel. Proque le christianes ha essite colpate per iste terribile malediction ? Le versetto 12 que veni dara le responsa: *a causa del peccato*.

Le identification del perpetuo que ha essite justo effectuate va servir de base al calculationes usante le duratas 1290 e 1335 dies-annos que essera proponite in Dan.12:11 e 12 ; le base establite essente le data 538, momento ubi le sacerdotio *perpétuel* es subtilisate per le chef papal terrestre.

11c- *e renversava* ~~*le loco*~~ *le base de su sanctuario*

A causa del contexto del nove alliantia, inter le duo significationes possibile del parola hebraic « mecon » traducite per « loco » io ha retenite su traduction « base » tote aussi legitime e melio adaptate al contexto del era christian visate per le prophetia.
Un lectura rapide vide nihil ma un studio minutiose guidate per le Spirito aperi le oculos super le subtilitates del libro de Daniel ubi il es sovente question de *sanctuario*, lo que presta a confusion. Totevia, il es possibile non lassar se trompar in function del verbo que marca le action que es facite al *sanctuario*.
Hic in Dan.7:11 : su *base es renversate* per le papato.
In Dan.11:30: il es *profanate* per le rege grec persecutor del Judeeos Antiochos 4 Epiphane in – 168.
In Dan.8:14 e Dan.9:26 il non es question de ~~*sanctuario*~~ ma de *sanctitate*. Le parola hebraic « qodesh » es mal traducite systematicamente in tote le traductiones del versiones le plus commun. Ma le texto original hebraic remane inalterate pro testificar le veritate original.
Il debe saper que le termino « *sanctuario* » designa exclusivemente le loco ubi Deo se trova in persona. Desde que Jesus se ha resurrecte e ha ascendite al celo, il non ha plus super le terra alcun *sanctuario*. *Renversar le base de su sanctuario* significa dunque minar le fundamentos doctrinal que concerne su ministerio celeste que illustra tote le conditiones del salvation. De facto, un vice baptisate, le vocate debe poter beneficar del approbation de Jesus-Christo qui judica su fide super su obras e consente o non a pardonar su peccatos in nomine de su sacrificio. Le baptismo marca le initio de un experientia vivite sub le juste judicio de Deo e non su fin. Isto significa que quando le relation directe inter le electo terrestre e su intercessor celeste es interrumpite, le salvation non es plus possibile, e le sancte alliantia es rupte. Il es un terribile drama spiritual ignorate per le massas human decepite e seducite desde le 7 de Martio 321 e le anno 538 in le qual le sacerdotio *perpetue* de Jesus Christo ha essite levate per le papa a su profito. *Reversar le base de su sanctuario,* es etiam imputar al 12 apostolos qui representa le base o le fundamento del Electe, casa spiritual, un doctrina falsemente christian que justifica e legalisa le peccato contra le lege divine; lo que nulle apostolo haberea facite.
Dan 8:12 *Le armea esseva livrate con le sacrificio perpetue, a causa del peccato; le corno jectava le veritate per terra, e succedeva in su interprisas.*
12a- *Le armada esseva livrate con le sacrificio perpetue*
In un linguage plus symbolic iste expression ha le mesme signification que illo de Dan.7:25: *le armada esseva livrate …* Ma hic le Spirito adde *con le perpetue*
12b- *a causa del peccato*
O, secundo 1 Joan 3:4, a causa del transgression del *lege cambiate* in Dan.7:25. Proque John ha dicite e scribite: *Quicunque pecca transgredi le lege, e le peccato es le transgression del lege*. Iste transgression data del 7 de Martio 321 e illo concerne, in prime loco, le abandon del sancte sabbato de Deo; le sabbato ***sanctificate*** per ille, desde le creation del mundo, super le unic e perpetue « ***septime die*** ».
12c- *le corno jectava le veritate a terra*
Le veritate es ancora un parola spiritual que designa le lege secundo Psalmo 119:142-151: *Tu lege es le veritate …tote tu commandamentos es le veritate*.
12d- *e succedeva in su interprisas*
Si le Spirito del Deo creator lo ha annunciate in avante, alora non te stupi de haber ignorate iste supercheria, le plus grande fraude spiritual de tote le historia del homines; ma etiam, le plus grave in su consequentias de perditas de animas human pro Deo. Le verso 24 confirmara dicente: *Su potentia se augmentara, ma non per su proprie fortia; il facera incredibile devastationes, **il succedera in su interprisas**, il destruera le potentes e le populo del sanctos.*

Le preparation pro le sanctification

In le lectiones date per le ritos religiose del ancian alliance iste subjecto del preparation pro le sanctification appare constantemente. Primo, inter le tempore del servitude e le entrata in Canaan, le celebration del Pascha esseva necessari pro sanctificar le populo que Deo iva guidar verso su sol national, Israel, le terra promittite. De facto, il ha requirite 40 annos de prova de purification e sanctification pro que le entrata in Canaan se realisarea.

Similemente, concernente le sabbato marcate le septime die de un occaso del sol al altere, un tempore preliminar de preparation esseva necessari. Le sex dies de activitates profan requireva un lavamento del corpore e un cambio de vestimentos, iste cosas esseva equalmente imponite al sacerdote pro que ille poteva, sin periculo pro su vita, entrar in le loco sancte del templo pro officiar su servicio ritual.

Le septimana de septe dies de 24 horas del creation es construite super le modello del septe milles annos del projecto del salvation preparate per Deo. De maniera que le 6 prime dies representa le 6 prime millennios durante le quales Deo selectiona su electos. E le 7ème e ultime millennio constitue le grande sabbato durante le qual Deo e su electos reunite in le celo gusta un ver e complete reposo. Le peccatores essente provisoriamente tote morte; excepte Satan, qui remane isolate super un terra dispopulate durante iste periodo de « mille annos » revelate in Apo.20. Ante de entrar in le « celo » le electos debe esser purificate e sanctificate. Le purification reposa super le fide al sacrificio voluntari de Christo, ma le sanctification se obtene per su adjuta post le baptismo proque, le purification es imputate, sia obtenite in avante al nomine de un principio de fide, ma le sanctification es le fructo obtenite in realitate in su anima integre per le electo per su real cooperation con le Deo vivente Jesus-Christo. Illo se obtene per un combatto que ille mena contra se mesme, contra su mal natura, a fin de resister al peccato.

Daniel 9:25 nos lo apprendera, Jesus-Christ veniva morir super un cruce pro obtener de su electes que illes non pecca plus, proque ille veniva ***finir le peccato***. Ora nos ha justo vidite al versetto 12, le Electa christian ha essite livrate al despotismo papal a causa del peccato. Un purification es dunque necessari pro obtener le sanctification *sin le qual necuno videva Deo* secundo que es scribite in Heb.12:14: *Cerca le pace con tote le mundo, e le sanctification, sin le qual necuno vide le Senior*.

Applicate al 2000 annos del era christian desde le morte de Jesus-Christo usque a su retorno in 2030, iste tempore de preparation e sanctification va esser revelate in le versos 13 e 14 que veni. Contrari al credentia original del adventistas, iste epocha non es illo del judicio que Daniel 7 describe ma illo del sanctification rendite necessari a causa del hereditage secular del peccatos legitimisate per le doctrina abominabile del Roma papal. Io precisa, que le obra del Reformation initiate a partir del 13ème seculo, non ha complite le purification e le sanctification exigite in tote justitia per le Deo salvator tres vice sancte e perfectemente pur.

Dan 8:13 *Io audiva un sancte parlar; e un altere sancte diceva a ille qui parlava: Pro quanto tempore se complira le vision super le ~~sacrificio~~ perpetue e super le peccato devastante? Usque quando le sanctuario e le armea essera calpestate?*

13a- *Io audiva un sancte parlar; e un altere sancte diceva a ille qui parlava*

Solmente le ver *sanctes* prende conscientia del peccatos hereditate de Roma. Nos los retrovara in le scena del vision presentate in Dan.12.

13b- *Durante quanto tempore se complira le vision*

Le sanctes demanda un data que marcara le fin del abominationes roman.

13c- *super le ~~sacrificio~~ perpetue*

Le sanctos demanda un data que marcara le reprise del sacerdotio ***perpetue*** per Christo.

13d- *e super **le peccato devastante** ?*

Le sanctos demanda un data que marcara le retorno del sabbato del septime die cuje transgression es punite per le devastation roman e illo del guerras; e pro su transgressores, iste punition durara usque al fin del mundo.

13e- *Usque quando le sanctuario e le armea essera calpestate?*
Le sanctes demanda un data que marcara le fin del **persecutiones papal** applicate contra illes, le sanctes eligite de Deo.
Dan 8:14 *E ille me diceva: Duo mille tre centos vesperas e matinos; alora le sanctuario essera purificate.*
14a- Desde 1991, Deo ha dirigite mi studio super iste verso mal traducite. Ecce su ver traduction del texto hebraic.
Et il me dice: Usque a vespere-matino duo mille tres centos e justificate essera sanctitate.
Tu pote constatar, le termino del 2300 vespere-matino ha como objectivo le **sanctification** del electos seligite per Deo a partir del data que essera determinate pro iste termino. Le justitia eternal obtenite per le baptismo usque alora es remisse in question. Le exigentia del Deo tres vices sancte, in Patre, Filio e Spirito Sancte ha cambiate e se ha reinfortiate per le necessitate pro le electos de non plus peccar ni contra le sabbato, ni contra ulle altere ordination exite del bucca de Deo. Le *cammino stricte* del salvation insegnate per Jesus es assi restaurate. E le modello del electo presentate in ***Noe, Daniel, e Job*** justifica le million de electos pro le dece milliardes cadite del judicio final de Dan.7:10.
Dan 8:15 *Dum io, Daniel, habeva iste vision e cercava de comprender lo, ecce, alcuno qui habeva le apparentia de un homine se teniva ante me.*
15a- Logicamente, Daniel volerea comprender le signification del vision e isto le valera in Dan.10:12, un approbation de Deo justificate, ma ille non sera jammais completemente exaudite in su desiro como le responsa de Deo de Dan.12:9 lo monstra: *Ille respondeva: Va, Daniel, proque iste parolas sera tenite secrete e sigillate* ***usque al tempore del fin***.
Dan 8:16 *E io audiva le voce de un homine in medio del Ulaï; ille clamava e diceva: Gabriel, explica a ille le vision.*
16a- Le imagine de Jesus Christo in medio del Ulaï anticipa le lection date in le vision de Dan.12. Le angelo Gabriel, servitor proxime del Christo, es incargate de explicar le signification del vision integre desde su comenciamento. Sequamus dunque con attention le complementos de information que va esser revelate in le versos sequente.
Dan 8:17 *Ille veniva alora presso del loco ubi io esseva; e a su approche, io esseva terrorisate, e io cadeva super mi facie. Ille me diceva: Sia attentive, filio del homine, proque le vision concerne un tempore que sera le fin.*
17a- Le vision del esseres celeste sempre provocara iste effecto super le homine de carne. Ma que nos sia attentive como ille nos invita. Le tempore del fin concernite comenciara al fin del vision integre.
Dan 8:18 *Dum ille me parlava, io remaneva stupite, con le facie contra le terra. Ille me tangeva, e me faceva star erecte al loco ubi io me trovava.*
18a- In iste experientia, Deo sublinea le malediction del carne que non equala le puritate del corpores celeste del angelos fideles.
Dan 8:19 *Poi ille me dice: Io va a te docer, lo que evenira al termino del ira,* ***proque il ha un tempore marcate pro le fin***.
19a- Le termino del ira de Deo venira, sed iste ira es justificate per le disbedientia christian hereditate del doctrina papal roman. Le arresto de iste ira divine prophetisate essera dunque partial pois que illo non cessara vermente que post le destruction integre del humanitate al retorno in gloria del Christo.
Dan 8:20 *Le ariete que tu ha vidite, e que habeva cornos, illos es le reges del Medos e del Persas.*
20a- Il se tracta pro Deo de dar referentias a su electos pro que illes comprende le principio del succession del symbolos presentate. Le Medos e le Persas marca le contexto historic del initio del revelation. In Dan.2 e 7 illes se trovava in secunde position.

Dan 8:21 *Le capro, illo es le rege de Javan, Le grande corno inter su oculos, illo es le prime rege.*
21a- A su vice Grecia es le secunde succession; le tertie in Dan.2 e 7.
21b- *Le grande corno inter su oculos, es le prime rege*
Nos lo ha vidite, il se tracta del grande conquistator grec, Alexander le Grande. Le grande corno, imagina su character offensive e bellicose que le rege Darius 3 ha habite le torto de humiliar, proque isto le ha costate su regno e su vita. Per placiar iste corno non super le fronte ma inter le oculos, le Spirito monstra su aviditate de conquesta insatiabile que solmente su morte arrestara. Ma le oculos es tamben le vision prophetic, e desde su nascentia, un destino exceptional le ha essite annunciate per un videnteeille crede in su destino prophetisate durante tote su vita.
Dan 8:22 *Le quatro cornos que se ha elevate pro reimplaciar iste corno fracte, illos es quatro regnos que se elevara de iste nation, ma que non habera tanto de fortia.*
22a- Nos retrova le quatro dynastias grec fundate per le quatro generales successores de Alexandre, ancora vivente post 20 annos de guerras inter le dece que illes esseva al initio.
Dan 8:23 *Al fin de lor domination, quando le peccatores essera consumite, il se elevara un rege impudente e artificiose.*
23a- Saltante le tempores intermediari, le angelo mentiona le era christian del domination del Roma papal. Agente assi, ille indica le objectivo principal del revelation date. Ma iste explication apporta un altere inseniamento que appare in le prime phrase de iste verso: *Al fin de lor domination, quando le peccatores essera consumite.* Qui es dunque iste peccatores consumite qui precede le tempore del regime papal? Illes es le Judeeos national rebelle qui ha refusate Jesus-Christo como Messia e salvator, liberator, si, ma solmente del peccatos committite e unicamente in favor de illes que il recognosce per le qualitate de lor fide. Illes ha essite de facto *consumite* in 70 per le truppas de Roma, illes e lor citate de Jerusalem, e isto pro le secunde vice post le destruction operate sub Nebucadnetsar in – 586. Per iste action, Deo ha date le prova que le ancian alliance habeva prendite fin desde le morte de Jesus-Christo ubi in Jerusalem le velo de separation del templo se habeva lacerate in duo, desde le alto usque al basso, monstrante assi que le action veniva de Deo ipse.
23b- *il se levara un rege impudente e artificiose*
Isto es le description que Deo da del papismo characterisate secundo Dan.7:8 per *su arrogantia* e hic per *su impudentia*. Ille adde *e artificiose*. Le artificio consiste a velar le veritate e prender le apparentia de lo que on non es. Le artificio servi a deceper su proxime, isto es lo que face le papes successive.
Dan 8:24 *Su potentia se augmentara, ma non per su proprie fortia; il faceva incredibile devastationes, il succedera in su interprisas, il destruera le potentes e le populo del sanctos.*
24a- *Su potentia se augmentara*
De facto, describite in Dan.7:8 como un « *parve corno* », le verso 20 le attribue « *un apparentia plus grande que le alteres* ».
24b- *mais non per su proprie fortia*
De novo, le historia lo confirma, sin le supporto armate del monarchas, le regime papal non haberea potite subsister. Le prime supporto esseva Clovis, le rege del Francos del dynastia merovingian, e postea illo del dynastia carolingian e finalmente illo del dynastia capetian. Le supporto del monarchia francese rarmente le mancava. E nos viderea que iste supporto ha un precio a pagar. Isto essera facite como exemplo per le decapitation del rege francese Louis 16, del regina Marie-Antoinette, del cortisanos monarchista e del clero catholic roman principalmente responsabile, per le guillotina installate in Francia in le capital e le citates provincial, per le revolutionarios francese inter 1793 e 1794; duo epochas de « Terrores » inscrite in litteras de sanguine in le memoria del humanitate. In Apo.2:22 iste punition divine essera prophetisate in iste terminos: *Ecce, io va* ***la*** *jectar super un lecto, e inviar* ***un grande***

***tribulation a illos qui committe adulterio <u>con illa</u>**, a minus que illes non se repente de lor obras. **<u>Io facera morir de morte su infantes</u>**; e tote le Ecclesias cognoscera que io es ille qui sonde le renos e le cordes, e io vos rendera a cata un secundo vostre obras.*

24c- *ille facera incredibile devastationes*

Super le terra, nemo pote contar los, ma in le celo, Deo cognosce le numero exacte e al hora del castigo del judicio final, illos essera tote expiate, del plus parve usque al plus terribile, per lor autores.

24d- *ille succedera in su interprisas*

Como non succederea ille, quando Deo le ha date iste rolo pro punir le peccato committite per su populo qui se reclama del salvation ganiate per Jesus-Christo?

24e- *ille destruera le potentes e le populo del sanctos*

Facente se passar como le representante de Deo super le terra e menaciante los con excommunication que clauderea lor entrata al celo, le papato obtene le submission del grandes e del monarchas del terra occidental, e ancora plus per le parve, riccos o povre, sed tote ignorante, a causa de lor incredulitate e lor indifferentia verso le veritates divine.

Desde le comenciamento del epocha del Reformation initiate per Petro Valdo in 1170, le regime papal ha reagite con furia, incitante contra le servitores fidele de Deo, le sol ver sanctos sempre pacific e pacate, le ligas catholic assassinate supportate per le tribunales del inquisition de su false sanctitate. Le judices con capucias qui ha ordinato torturas terribile al sanctos e alteres, tote accusate de heresia contra Deo e Roma, debera render conto de lor exactiones ante le ver Deo al hora del juste judicio final prophetisate in Dan.7:9 e Apoc.20:9 a 15.

***<u>Dan 8:25</u>** A causa de su prosperitate e del successo de su astutias, ille habera arrogantia in le corde, ille facera perir multe homines qui viveva pacificamente, e ille se elevara contra le chef del chefs; ma ille essera frangite, sin le effortio de ulle mano.*

25a- *A causa de su prosperitate e del successo de su astutias*

Iste *prosperitate* suggere su inrichimento que le verso attribue a *su ruses*. Il es necessari, de facto, usar le *ruse*, quando on es parve e debile pro obtener de riccos, moneta e ricchessas de omne genere que Apo.18:12 e 13 enumera.

25b- *ille habera arrogantia in le corde*

Isto, malgrado le lection date per le experientia del rege Nebucadnetsar in Dan.4 e illo, plus tragic, de su nepto Belschatsar in Dan.5.

25c- *ille face perir multe homines qui viveva pacificamente*

Le character pacific es un fructo del ver christianismo, ma solmente usque 1843. Proque ante iste data, e principalmente, usque al fin del Revolution francese, al termino del 1260 annos del regno papal prophetisate in Dan.7:25, le fide false se characterisa per le brutalitate que aggredi o responde al brutalitate. Es solmente in iste epocha que le dulcor e le pace face le differentia. Le regulas fixate per Jesus non ha cambiate desde le tempore apostolic, le electe es un ovella que accepta esser sacrificate, jammais un carnifice.

25d- *e ille se levara contra le chef del chefs*

Con iste precision, le dubita non es plus permittite. Le *chef*, mentionate in le versos 11 e 12, es vermente Jesus-Christo, le *Rege del reges e Senior del senioros* qui appare in le gloria de su retorno in Apo.19:16. E a ille que le sacerdotio *perpetue* legitime ha essite removite per le papismo roman.

***<u>Dan 8:26</u>** E le vision del vesperes e del matinos, de que il se tracta, es ver. Pro te, mantene secrete iste vision, proque illo se refere a tempores distante.*

26a- *E le vision del vesperes e del matinos, de que il se tracta, es ver*

Le angelo attesta le origine divine del prophetia del «2300 vespere-matin» del verso 14. Ille dunque attrahe, in ultimo, le attention super iste enigma que debera esser clarificate e comprendite per le sanctos eligite de Jesus-Christo quando le tempore arrivera pro facer lo.

26b- *Pro te, mantene secrete iste vision, pois que illo se refere a tempores distante*
De facto, inter le epocha de Daniel e le nostre, ha passate circa 26 seculos. E dunque nos nos trova in ***le tempore del fin*** ubi iste mysterio debe esser clarificate; le cosa va esser facite, ma non ante le studio de Dan.9 que va liberar le clave indispensabile pro realisar le calculos proponite.
Dan 8:27 *Io, Daniel, esseva multe dies languide e malade; postea io me levava, e io me occupava del affaires del rege. Io esseva stupefacte del vision, e nemo lo sapeva.*
27a- Iste detalio que concerne le sanitate de Daniel non ha nihil de personal. Illo traduce pro nos le importantia extreme de reciper de Deo le information concernente le 2300 vespere-matine prophetisate; nam de mesmo que le maladia pote ducer al morte, le ignorantia del enigma condemnara al morte spiritual eterne le ultime christianos qui vivara in le ***tempore del fin***.

Daniel 9

Dan 9:1 *Le prime anno de Darius, filio de Assuero, del racia del Medos, qui habeva devenite rege del regno del Chaldeos,*
1a- Secundo le testimonio ocular de Daniel, dunque innegabile, nos apprende que le rege Darius de Dan.5:30 es le filio de Assuero, del racia del Medos; le rege perse Cyrus 2 non lo ha ancora reimplaciate. Le prime anno de su regno es illo quando ille ha justo conquistate Babylon, prendite assi al chaldeos.
Dan 9:2 *le prime anno de su regno, io, Daniel, videva per le libros que il debeva passar septanta annos pro le ruinas de Jerusalem, secundo le numero del annos de que le Eterno habeva parlate a Jeremia, le propheta.*
2a- Daniel se refere al scriptos prophetic de Jeremia, le propheta. Ille nos da ibi un belle exemplo de fide e confidentia que uni le servitores de Deo sub su regardo. Ille confirma assi iste parolas de 1 Cor.14:32:*Le spiritos del prophetas es submittite al prophetas*. Daniel ha vivite in Babylon, un grande parte del 70 annos prophetisate pro le deportation del populo hebreo. Dunque ille se interessa al subjecto de su retorno a Israel que deberea esser secundo ille bastante proxime. Pro obtener responsas de Deo, ille dirige a Ille un magnifica preghiera que nos va studiar.

Le preghiera modello del fide de un sancte

Le prime lection de iste capitulo 9 de Daniel consiste a comprender proque Deo voleva que illo appare in iste parte del libro de Daniel.

In Dan.8:23 per le annunciation prophetic del *peccatores consumite*, nos ha recipite le confirmation que le Judeeos del nation Israel ha essite de novo condemnate e destruite per le foco per le Romanos in 70, a causa de tote le cosas que Daniel va confessar in su prece. Ora qui era iste Israel presentate in prime alliantia con le Deo vivente desde Abraham usque al 12 apostolos e discipulos de Jesus-Christo, ipse essente judeo? Solmente un exemplo del humanitate integre, nam desde Adam, le homines es le mesme foras de lor color de pelle que va del multo clar al multo obscur. Ma qualcunque sia lor racia, lor ethnia, cosas transmittite geneticamente de patre e matre in filios e filias, lor comportamento mental es identic.

Secundo le principio del disfoliation del margarita, «io te ama, un poco, multo, passionatemente, a follia, nulle modo», le homines reproduce iste pannello de sentimentos verso le Deo vivente creator de tote cosa quando ille discoperi su existentia. Assi, le grande Judice vide inter illes qui se reclama de ille, gente fidele qui lo ama e lo obedi, alteres qui pretende amar lo, ma lo disobedi, alteres qui vive lor religion in indifferentia, alteres ancora qui lo vive con un corde dur e acerbe que los rende fanatic e in le extreme, illes non supporta le contradiction e ancora minus le reproches e supporta le mise a morte del opponente insupportate. Iste comportamentos se trovava inter le Judeeos, como illos se trova ancora inter le homines super tote le planeta Terra e in tote le religiones que nonobstante non se valuta.

Le prece de Daniel veni interrogar te, in qual de iste comportamentos tu te recognosce? Si non es illo de qui ama Deo e obedi a ille in testimonio de su fide, remette in question tu conception del fide; repente te e da a Deo un fructo de repentance sincer e real como Daniel lo va facer.

Le secunde ration del presentia de iste prece in iste capitulo 9 es que le causa del ultime destruction de Israel, in le anno 70 per le Romanos, es tractate e disveloppate ibi: le prime venita del Messia super le terra del homines. E habente rejectate iste Messia del qual le sol culpas esseva le perfection de su obras que los condemnava, le chefes religiose ha incitate le populo contra ille, per accusationes calumniose tote dismontate e contradicite per le factos. Assi illes ha fundate lor accusation final super un veritate divine, accusante ille, un homine, de pretender esser le Filio de Deo. Le anima de iste chefes religiose esseva nigre como le carbon de un foco ardente que los consumerá al tempore del juste ira. Ma le plus grande culpa del Judios non es de haber lo occidite, ma de non haber lo recognoscite post su divine resurrection. Ante le miraculos e le bon obras que se realisava per su dece-duo apostolos, illes se ha indurite como Pharaon in su tempore e lo ha testificate facendo morir le fide diacono Stephano que illes ha lapidate ipse sin recurrer iste vice al Romanos.

Le tertie ration de iste prece es que illo prende le rolo de un constatation final affligente al fin de un longe experientia vivite in relation con Deo ; un testimonio, sorte de testamento lassate per le alliantia judee al resto del humanitate. Proque, es in iste deportation a Babylon que le demonstration preparate per Deo cesa. Il es ver que le Judaeos retornara a lor solo national, e que durante alcun tempore, Deo sera honorate e obeditite, sed le fidelitate va rapidemente disparer, a tal puncto que lor superviventia non pote esser justificate que pro lor ultime prova de fide fundate super le prime venita del Messia, proque il debe esser, un filio de Israel, judeo inter le Judaeos.

Le quarte ration de iste prece se basa super le facto que le culpas enumerate e confessate ha omnes essite complite e renovate per le christianos in lor era, desde le abandon del sabbato le 7 de martio 321 usque a nostre epocha. Le ultime institution official benedite desde 1873 e individualmente desde 1844 non ha escappate al malediction del tempore, proque Jesus la ha vomitate in 1994. Le studio del ultime capitulos de Daniel e del libro Apocalypse explicara iste datas e le ultime mysterios.

Ora ascoltamus attentivemente Daniel parlar al Deo Omnipotente.

Dan 9:3 *Io volveva mi facie verso le Senior Deo, pro recurrer al oration e al supplicationes, in jejunio e in portante le sacco e le cinere.*

3a- Daniel es ora vetule, sed su fide non debilita, e su ligamine con Deo es conservate, nutrit e mantenite. In su caso, su corde essente profundemente sincer, le jejunio, le sacco e le *cinere* porta un ver significato. Iste practicas indica le fortia de su desiro de esser audite e exaudite per Deo. Jejuniar monstra le superioritate date al responsa de Deo comparate con le placimentos de mangiar. Il ha in iste approche le idea de dicer a Deo io non vole plus viver sin tu responsa, sin ir usque a suicidar se.

Dan 9:4 *Io orava al Eterno, mi Deo, e io faceva iste confession : Senior, Deo grande e tremende, tu qui guarda tu alliance e qui face misericordia a illes qui te ama e qui observa tu commandamentos!*

4a- *Senior, Deo grande e timibile*

Israel es in deportation a Babylon e ha assi pagate pro apprender que Deo es grande e timibile.

4b- *tu qui guarda tu alliance e qui face misericordia a illes qui te ama e qui observa tu commandamentos!*

Daniel monstra que il cognosce Deo poisque il prende su argumentos in le texto del secundo del dece commandamentos de Deo, que le infelice catholicos non cognosce per le seculos de tenebras, perque supremamente, le papato ha prendite le initiativa de supprimer lo de su version del dece commandamentos, proque un commandamento centrate super le carne ha essite addite pro conservar le numero a dece; un belle exemplo de impudentia e deception denunciate in le capitulo precedente.

Dan 9:5 *Nos ha peccate, nos ha committite iniquitate, nos ha essite mal e rebelle, nos ha detornate nos de tu commandamentos e de tu ordinationes.*

5a- On non poterea esser plus ver e plus clar proque il es iste culpas que ha ducite Israel in deportation, excepte que, Daniel e tres de su compagnos non esseva culpabile de iste genere de culpas; isto non le impedi de adoptar le causa de su populo portante con ille le carga de su culpabilitate.

Es alora que nos debe in 2021 realisar que nos servi, nos tamben, christianos, iste mesme Deo qui non cambia secundo su declaration in Mal.3:6: *Proque io es le Eterno, io non cambia; e vos, infantes de Jacob, vos non ha essite consumite*. Il convenirea dicer « non ancora consumite ». Proque desde que Malachia ha scribite iste parolas, Christo se ha presentate, le infantes de Jacob lo ha rejectate e facite morir, e conformemente al parola prophetisate in Dan.8:23, illes ha finite per esser consumite in 70 per le Romanos. E si Deo non cambia, isto significa que le christianos infideles transgredientes de su commandamentos, inter le quales, in prime loco, le sabbato sanctificate, essera ferite ancora plus durmente que le Hebreos e le Judeeos national in lor tempore.

Dan 9:6 *Nos non ha ascoltate tu servitores, le prophetas, qui ha parlate in tu nomine a nostre reges, a nostre chefes, a nostre patres, e a tote le populo del pais.*

6a- Il es ver, le Hebreos es culpabile de iste cosas, ma que dicer del christianos qui usque al ultime institution establite per ille, es culpabile del mesme actiones?

Dan 9:7 *A te, Senior, es le justitia, e a nos le confusion de facie, in iste die, al homines de Juda, al habitantes de Jerusalem, e a tote Israel, a illes qui es proxime e a illes qui es distante, in tote le paises ubi tu les ha expulsate a causa del infidelitates que illes ha committite contra te.*

7a- Le castigo de Israel ha essite terribile, il ha habite multe mortes e solmente le superviventes ha habite le chance de esser deportate a Babylon e de ibi dispersate in tote le paises del imperio chaldee e del imperio perse que lo ha succedite. Le nation judeo ha essite dissolvite in paises estranie e totevia, secundo su promissa, Deo va tosto regruppar le Judeeos super lor sol national, le terra de lor patres. Qual potentia e qual poter non ha iste Deo vivente! In su preghiera, Daniel exprime tote le penitentia que iste populo debe monstrar ante de retornar a su terra, sancte, ma quando Deo es a su latere, solmente.

Daniel confessa le infidelitate judee punite per Deo ma alora qual castigo pro le christianes qui face lo mesmo? le deportation, o le morte?

Dan 9:8 *Senior, a nos le confusion de facie, a nostre reges, a nostre chefes, e a nostre patres, proque nos ha peccate contra te.*

8a- Le parola terribile, le parola «peccato» es citate. Qui potera poner fin al peccato que causa tanto grande suffrentias? Iste capitulo dara le responsa. Un lection merita esser retirate e retenite: Israel ha subite le consequentias del electiones e del comportamentos del reges,

chefes e patres qui lo dirigeva. Ecce dunque un exemplo ubi le disoboedientia verso le dirigentes corrupte pote esser encourageate pro restar in le benediction de Deo. Isto es le election que ha facite Daniel e su tres compagnones e illes es benedite pro illo.

Dan 9:9 *Apud le Senior, nostre Deo, le misericordia e le pardon, proque nos ha essite rebelles contra ille.*

10a- In situation de peccato il non resta que un sol sperantia; remitter se al Deo bon, misericordiose a fin que ille concorda su pardon. Le procedimento es perpetue, le Judeo del ancian alliantia, e le christiano del nove ha le mesme necessitate del pardon. Ilac ancora Deo prepara un responsa que ille va deber pagar de su persona multo car.

Dan 9:10 *Nos non ha audite le voce del Eterno, nostre Deo, pro sequer su leges que ille habeva ponite ante nos per su servitores, le prophetas.*

10a- Isto es equalmente le caso del christianos del anno 2021.

Dan 9:11 *Tote Israel ha transgredite tu lege, e se ha distornate pro non audir tu voce. Alora se ha diffuse super nos le maledictiones e le imprecationes que es scribite in le lege de Moises, servitor de Deo, proque nos ha peccate contra Deo.*

11a- In le lege de Moises, Deo de facto advertiva Israel contra le disobedientia. Ma post ille, le propheta Ezechiel, contemporanee de Daniel deportate 13 annos post Daniel, isto es, 5 annos post le rege Jojakin fratre de Jojakim a qui ille succedeva, se trovava captive al fluvio Kebar situate inter le Tigre e le Euphrate. Ibi Deo le ha inspirate e facite scriber messages que nos trova hodie in nostre Biblia. E es in Eze.26 que nos trova un succession de castigos cuje modello se trova applicate spiritualmente ma non solmente, in le septe trompetas del Apocalypse in Apo.8 e 9. Iste surprendente similaritate confirma que Deo realmente non cambia. Le peccatos es punite in le nove alliantia como illos lo esseva in le ancian.

Dan 9:12 *Il ha complite le parolas que il habeva pronunciate contra nos e contra nostre chefes qui nos ha governate, il ha facite venir super nos* ***un grande calamitate****, e il non ha jammais occurrite sub le celo integre un simile a illo que ha occurrite a Jerusalem..*

12a- Deo non ha debilitate, il compli su annuncios pro benedicer o maledicer con le mesme cura, e le « *calamitate*» que ha colpite le populo de Daniel ha como objectivo de avertir le nationes que apprende iste cosas. Ma que nos constata? Malgrado le testimonio scripte in le Biblia, iste lection remane ignorate mesmo per illes qui lo lege. Retene iste message: Deo prepara pro le judeeos e post illos, pro le christianos duo altere *grande calamitates* que essera revelate in le sequentia del libro de Daniel.

Dan 9:13 *Como isto es scribite in le lege de Moises, tote iste calamitate ha venite super nos; e nos non ha implorate le Eterno, nostre Deo, nos non ha detornate nos de nostre iniquitates, nos non ha essite attentive a tu veritate.*

13a- Le disprecio pro le cosas que Deo ha facite scriber in le Biblia es perpetue, illo tamben, in 2021 le christianes es tamben culpabile de iste culpa e illes crede que Deo non va contradicer les. Illes non se detorna tampoco de lor iniquitates e non es plus attentive a lor veritate biblic ma si importante pro nostre tempore del fin, su veritate prophetic revelate intensemente e comprensibile, proque le claves del comprehension es in le Biblia mesme.

Dan 9:14 *Le Senior ha vigilate super iste calamitate, e lo ha facite venir super nos; proque le Senior, nostre Deo, es juste in tote le cosas que il ha facite, ma nos non ha ascoltate su voce.*

14a- Que dicer plus? In veritate! Ma sape ben que un calamitate multo plus grande ha essite preparate per Deo pro le humanitate actual, e pro le mesme causa. Illa venira, inter 2021 e 2030, in le forma de un guerra nuclear que ha como mission divine*de occider le tertio del homines* secundo Apo.9:15.

Dan 9:15 *E ora, Senior, nostre Deo, tu qui ha facite sortir tu populo del pais de Egypto per tu mano potente, e qui te ha facite un nomine como il lo es hodie, nos ha peccate, nos ha committite le iniquitate.*

15a- Daniel nos rememora proque le incredulitate es condemnabile per Deo. Super le terra, le existentia del populo judeo, testimonia de iste facto extraordinari debite a un potentia supernatural, le sortita de Egypto del populo hebreo. Tote lor historia reposa super iste facto miraculose. Nos non ha le possibilitate de assister a iste exodo, ma necuno pote negar que le descendentes de iste experientia es ancora hodie inter nos. E pro melior exploitar iste existentia, Deo ha livrate iste populo al odio nazi durante le Secunde Guerra Mundial. Le attention del humanitate ha essite assi dirigite super le superviventes qui ha obtenite in 1948 lor reinstallation super le solo de lor ancian patria perdite desde 70. Deo non ha facite que lassar retornar super lor capites le parolas de lor patres qui habeva dicite al governator roman Pontio Pilato a proposito de Jesus, pro obtener su morte, io cita «que su sanguine retorna super nos e super nostre infantes». Deo los ha exaudite al littera. Ma le christianos de tote le confessiones ha indegnemente ignorate iste lection divine, e on pote comprender proque, pois que illes comparti tote lor malediction. Le Judios ha refusate le Messia, ma le christianos ha dispreciate su leges. Le condemnation del duo per Deo es dunque perfectemente justificate.

Dan 9:16 *Senior, secundo tu grande misericordia, que tu ira e tu furor se distorna de tu citate de Jerusalem, de tu monte sancte; proque, a causa de nostre peccatos e del iniquitates de nostre patres, Jerusalem e tu populo es in opprobrio a tote illes qui nos circumda.*

16a- Daniel reprende hic un argumento que Moises habeva presentate a Deo: que va dicer le populos qui assiste al punition de su populo? Deo ha conscientia del problema poisque ille declara ipse re le Judeeos, per le bucca de Paulo in Rom.2:24:*Proque le nom de Deo es a causa de vos blasphemate inter le paganos, como isto es scribite*. Ille allude al texto de Eze.16:27: *E ecce, io ha extendite mi mano contra te, io ha diminuite le parte que io te habeva assignate,* ***io te ha livrate al voluntate de tu inimicos, le filias del Philistinos, qui ha rubescite de tu conducta criminal***. In su compassion, Daniel ha ancora multe cosas a apprender super le judicio que Deo porta sur su citate Jerusalem. Ma quando ille dice «*Jerusalem e tu populo es in opprobrio a tote illes qui nos circumda*» ille non ha torto, proque si le castigo de Israel habeva producite in le paganos un timor salutar e le desiro de servir iste ver Deo, le castigo haberea habite un interesse real. sed iste triste experientia ha portate pauc fructos, non negligibile totevia, pois que on le debe le conversion del rege Nebucadnetsar e del rege Darius le Mede.

Dan 9:17 *Ora dunque, o nostre Deo, ascolta le preghiera e le supplicationes de tu servitor, e, pro le amor del Senior, face brillar tu facie super tu sanctuario devastate!*

17a- Lo que Daniel demanda essera exaudite ma non perque Deo le ama, ma simplemente, perque iste retorno in Israel e le relevamento del templo es in su projecto. Nonobstante, Daniel ignora que le templo que de facto essera reconstruite, essera de novo destruite in 70 per le Romanos. Ecce perque le informationes que ille va reciper in iste capitulo 9 va sanar le del importantia, multo judee, que ille ancora da al templo de petra construite a Jerusalem; le templo de carne del Christ lo rendera tosto van, e ille essera pro iste ration, de novo destruite in 70 per le armeas roman.

Dan 9:18 *Mi Deo, inclina tu aure e ascolta! Aperi tu oculos e vide nostre ruinas, vide le citate super le qual tu nomine es invocate! Proque nos non presenta nostre supplicationes a te a causa de nostre justitia, ma a causa de tu grande compassion.*

18a- Il es ver que Deo habeva eligite Jerusalem pro facer de illo le loco sanctificate per su gloriose presentia. Ma le loco es sancte solmente quando Deo se trova ibi, e desde le anno –586, isto non esseva plus le caso. E, al contrario, le ruinas de Jerusalem e de su templo testimoniava del'impartialitate de su justitia. Iste lection esseva necessari pro que le homines reguarda le ver Deo como un ente vivente qui vide, judica, e reage contra le divinitates pagan idolatre que ha relation solmente con le mal angeles del campo del diabolo. Le homine fidele servi Deo ma le homine infidele se servi de Deo pro dar se un legitimitate religiose verso su

ambiente. Le *compassione* de Deo a qual Daniel appella es real e ille va tosto dar le plus belle del provas, in Jesus-Christo.

Dan 9:19 *Senior, ascolta! Senior, pardona! Senior, sia attente! Age e non tarda, per amor de te, o mi Deo! Proque tu nomine es invocate super tu citate e super tu populo.*

19a- Le etate avantiate de Daniel justifica su insistentia proque, como Moises, su plus cher desiro personal, es de poter viver iste retorno a su terra « sancte ». Ille desira assister al relevamento del sancte templo que de novo facera le gloria de Deo e de Israel.

Dan 9:20 *Io parlava ancora, io pregava, io confessava mi peccato e le peccato de mi populo de Israel, e io presentava mi supplicationes al Eterno, mi Deo, in favor del sancte monte de mi Deo;*

20a- Il non es surprendente que Deo ama Daniel, ille es un modello de humilitate que lo encanta e responde al criterio del sanctitate que ille exige. Omne homine es fallibile durante que ille vive in un corpore de carne e Daniel non face exception. Ille confessa su peccatos, conscie de su extreme debilitate como nos omnes debe facer. Ma su qualitate spiritual personal non pote coperir le peccato del populo, proque ille es solmente un homine, ipse imperfecte. Le solution venira de Deo in Jesus-Christo.

Dan 9:21 *io ancora parlava in mi oration, quando le homine, Gabriel, que io habeva vidite previemente in un vision, se approchava de me con un volo rapide, al momento del offerta del vespere.*

21a- Le momento eligite per Deo pro le visita de Gabriel es illo del offerta del vespere, isto es, illo del sacrificio *perpetue* de un *agnello* que prophetisa *vespere e matino* le future offerta voluntari del corpore perfectemente sancte e innocente de Jesus Christo. Ille morira crucificate pro expiar le peccatos de su sol electos qui constitue su sol ver populo. Le connexion con le revelation que va esser date hic infra, a Daniel, es dunque establite.

Fin del prece: le responsa de Deo

Dan 9:22 *Ille me instruiva, e conversava con me. Ille me diceva: Daniel, io ha venite ora pro aperir tu intelligentia.*

22a- Le expression « aperir tu intelligentia » significa que usque alora, le intelligentia esseva claudite. Le angelo parla del subjecto del projecto salvatori de Deo que esseva tenite celate usque al momento de su incontro con le propheta eligite per Deo.

Dan 9:23 *Quando tu comenciava a pregar, le parola sortiva, e io veni pro annunciar lo a te ; proque tu es un ben-amate. Sia attentive al parola, e comprende le vision !*

23a- *Quando tu ha comenciate a pregar, le parola ha essite emittite*

Le Deo del celos habeva omne organisate, le momento del incontro al hora del perpetue e le angelo Gabriel designa le Christo per « le Parola » como lo facera Johannes al initio de su Evangelio : *le parola ha essite facite carne*. Le angelo veni a annunciar le « le Parola » lo que significa que ille veni a annunciar le venita del Christo prophetisate desde Moises secundo Deut.18:15 a 19 : *Le Eterno, tu Deo, suscitara de inter te, inter tu fratres, **un propheta como io: vos lo ascoltara!** Ille respondera assi al demanda que tu faceva al Eterno, tu Deo, a Horeb, le die del assemblea, quando tu diceva: Que io non audiva plus le voce del Eterno, mi Deo, e que io non videva plus iste grande foco, pro non morir. Le Eterno me diceva: Lo que illes ha dicite es ben. **Io suscitara de inter lor fratres un propheta como te**, **io mittera mi parolas in su bucca, e ille les dira toto lo que io le commandara**. E si alcuno non ascolta mi parolas que ille dira in mi nomine, io le demandara conto. Ma le propheta qui habera le audacia de dicer in mi nomine un parola que io non le habera commandate de dicer, o qui parlara in le nomine de altere deos, iste propheta essera punite con le morte.*

Iste texto es fundamental pro comprender le culpa del Judeeos in lor rejection del Messia Jesus, pois que ille respondeva a tote le criterios prophetic super su venita. Prendite inter le

homines e transmittente le parola divine, Jesus correspondeva a iste description e le miraculos que ille faceva testimoniava del action divine.
23b- *proque tu es un ben-amate*
Proque ama Deo Daniel? Simplemente proque Daniel le ama. Le amor es le ration pro le qual Deo ha create le vita de creaturas libere in su presentia. Es su necessitate de amor que ha justificate le precio multo alte que ille debera pagar pro obtener lo de certe de su creaturas human terrestre. E al precio de su morte per le qual ille debera pagar, illes que ille va seliger devenira su companiones de eternitate.
23c- *Sia attentive al parola, e comprende le vision!*
De qual parola se tracta – le parola del angelo o del «Parola» divine celate in Christo? Lo que es certe es que ambe es possibile e complementari, proque le vision va concerner «le Parola» que venira in carne in Jesus-Christo. Le comprehension del message es dunque del plus alte importantia.

Le prophetia del 70 septimanas

Dan 9:24 *Septanta septimanas ha essite fixate super tu populo e super tu citate sancte, pro facer cessar le transgressiones e poner fin al peccatos, pro expiar le iniquitate e apportar le justitia eternal, pro sigillar le vision e le propheta, e pro ungir le Sancte del sanctes.*
24a- *Septanta septimanas ha essite talliate super tu populo e super tu citate sancte*
Le verbo hebreo « hatac » significa in prime senso talliar o trancar ; et solmente in senso figurative, « determinar o fixar ». Io retene le prime senso, proque illo da un signification a iste action de Abraham qui concretisa su alliantia con Deo per un sacrificio, in Gen.15:10: *Abram prendeva tote iste animales, les divideva per le medietate, e poneva cata pecia le un contra le altere ; ma ille non divideva le aves*. Iste rito illustrava le alliantia passate inter Deo e su servitor. Ecce proque, iste verbo « divider » va prender tote su senso in « le alliantia facite con plure pro un septimana » in le verso 27. Iste « plure » es le Judeeos national pro qui le beneficio del fide in Christo crucificate es presentate in prime loco. Le secunde interesse de iste verbo 'couper' es que le 70 septimanas de annos de iste capitulo 9 es coupate super le «2300 vespere-matin» de Dan.8:14. E un lection se extrahe de iste chronologia que colloca le fide christian ante le fide judee. De iste maniera, Deo nos insenia que in Jesus-Christo ille da su vita pro offerer lo in redemption de omne credente digne de su salvation in lehumanitate integre. Le ancian alliance dunque debeva disparer quando Jesus ha versate su sanguine pro facer un nove alliance con le electos de tote le terra.
Le libro de Daniel ha como objectivo de inseniar iste salvation universal per presentar nos le conversiones del reges contemporanee de Daniel: Nebucadnetsar, Dario le Mede e Cyro le Persa.

Le message es un solenne advertimento que menacia le populo Jude e su citate sancte Jerusalem, a qui es date un periodo de 70 septimanas. De novo, le codice de Eze.4:5-6 da un die pro un anno, e le duration total representa 490 annos. Daniel debe haber difficultate a comprender le significato de un menacia contra su citate que ja es in ruinas.
24b- *pro facer cessar le transgressiones e poner fin al peccatos*
Imagina lo que passa in le mente de Daniel quando ille audi iste cosas, justo post haber invocate Deo in su preghiera pro obtener le pardon de su peccatos e del peccatos de su populo. Ille va comprender rapidemente de que se tracta. Ma nos mesme comprende ben le exigentia divine exprimite. Deo vole obtener de su electos, que ille salva, que illes non pecca plus, que illes pone fin a lor transgressiones de su leges ponente fin al peccatos secundo lo que essera scribite per le apostolo Johannes in 1 Johannes 3:4: *Quicunque pecca transgredi le lege, e le peccato es le transgression del lege*. Iste objectivo es adressate al homines qui debe combatter lor mal natura pro non plus peccar.
24c- *pro expiar le iniquitate e apportar le justitia eternal*

Pro le Judeo Daniel, iste message evoca le rito del « die del expiationes » un festa annual ubi on celebra le elimination del peccatos per le sacrificio de un capro. Iste symbolo typo del peccato representava Grecia in Dan.8 e su presentia placava le prophetia in le atmosphera spiritual de iste « die del expiationes ». Ma, in que, le morte de un capro pote eliminar le peccatos si le morte del altere animales sacrificate durante le anno non ha succedite a eliminar los? Le responsa a iste dilemma, es date in Heb.10:3 a 7: *Ma le memoria del peccatos es renovate cata anno per iste sacrificios;* ***proque il es impossibile que le sanguine del tauros e capros remove le peccatos****. Pro isto Christo, entrante in le mundo, dice : Tu non ha volite ni sacrificio ni offerta,* ***ma tu me ha formate un corpore*** *; Tu non ha acceptate ni holocaustos ni sacrificios pro le peccato. Alora io ha dicite :* ***Ecce, io veni*** *(In le rotulo del libro il es question de me)* ***per facer, o Deo, tu voluntate****.* Le explicationes date per le apostolo Paulo es multo clar e logic. Il resulta que Deo se ha reservate pro se mesme, in Jesus-Christo, le obra del expiation del peccatos annunciate per le angelo Gabriel a Daniel. Ma ubi esseva Jesus-Christo in iste rito del « die del expiationes »? Su perfecte innocentia personal, que lo faceva symbolicamente le agno pascal de Deo qui remove le peccatos del mundo, se ha cargate del peccatos de su electos symbolisate per le capro del rito del expiationes. Le agnello esseva celate per le capro de maniera que le agnello ha morite pro le capro del qual ille se ha cargate. In acceptar su morte super le cruce pro expiar le peccatos de su electos, peccatos del quales ille se ha cargate, in Christo Deo les ha date le plus belle prova de su amor pro illes.

24d- *e apportar le justitia eternal*

Isto es le felice consequentia del morte del Messia salvator. Iste justitia que le homine, desde Adam, non poteva producer es imputate al electos a fin que per lor fide in iste demonstration de amor divine, per pura gratia, le justitia perfecte de Jesus-Christo sia imputate a illes, in un prime tempore, usque que le combate del fide abatte le peccato. E quando isto dispare completemente, le justitia de Christo es dicite impartite. Le discípulo deveni como su Magister. Es super iste bases doctrinal que le fide del apostolos de Jesus ha essite construite. Ante que le tempore e le potentias tenebrose los transforma, allargante assi le via stricte insegnate per Jesus-Christo. Iste ***justitia*** essera ***eternal*** solmente pro le electos fidele, illes qui audi e responde per obedientia al justexigentias de Deo.

24e- *pro sigillar le vision e le propheta*

Assi, pro que le vision se realisa per le apparition del propheta annunciate. Le verbo sigillar allude al sigillo de Deo que da assi al prophetia e al propheta qui va presentar se un autoritate e un legitimitate divine integre e indiscutibile. Le obra que va realisar se es sigillate de su sigillo regal divine. Le numero symbolic de iste sigillo es le « septe: 7 ». Illo designa tamben le plenitude que characterisa le natura del Deo creator e illo de su Spirito. Al base de iste selection, il ha le construction de su projecto super septem milles annos, ecce proque, il ha dividite le tempore in septimanas de septe dies al imagine del septem milles annos. Le prophetia del 70 septimanas, da assi un rolo al numero (7) le sigillo del Deo vivente in Apo.7. Le versos que seque confirmara le importantia de iste numero « 7 ».

24f- *e pro ungir le Sancte del sanctes*

Il se tracta del unction del Spirito Sancte que Jesus va reciper al momento de su baptismo. Ma non nos lasse deceper, le columba que se ha posate super ille veniente del celo habeva solmente un objectivo, illo de convicer Johannes que Jesus esseva vermente le Messia annunciate; le celo rendente testimonio a ille. Super le terra, Jesus ha sempre essite le Christo e sub le forma de questiones eligite ponite al sacerdotes, su inseniamento in le synagoga al etate de 12 annos es le prova. Pro su populo, inter le qual ille nasceva e cresceva, su mission official debeva comenciar a su baptismo in le autumno del anno 26 e ille debeva liberar su vita alprintemps del anno 30. Le titulo Sancte del sanctes le designa dignemente pois que ille incarna in forma de carne le Deo vivente qui terrorisava le Hebreos al tempore de Moises. Ma le Sancte del sanctes vivente habeva super le terra un symbolo material; le loco multo sancte o

sanctuario del templo de Jerusalem. Illo esseva un symbolo del celo, iste dimension inaccessibile al humanitate ubi se trova Deo e su angeles. Sede del judicio divine e loco de su throno, Deo in Judice expectava le sanguine de Christo pro validar le pardon del peccatos del electos seligite durante le 6 millennios fixate pro iste selection. Le morte de Jesus ha assi complite le ultime «festa del expiation». Le pardon ha essite obtenite e le ancian sacrificios approbate per Deo ha tote essite validate. Le unction del Sancte del sanctes se faceva al die del expiationes per le aspersion del sanguine del capro occidite super le propitiatorio, altare placiate super le archa continente le mandatos de Deo transgredite. Pro iste action, un vice per anno, le sovran sacerdote esseva autorisate a penetrar ultra le velo de separation, in le loco multo sancte. Assi post su resurrection, Jesus ha portate al celo le expiation de su sanguine pro reciper le domination, le legitimitate de salvar su electos per le imputation de su justitia e le derecto de condemnar le peccatores impenitente, includente le mal angeles e lor chef Satan, le diabolo. Le Sancto del sanctos, significante etiam le celo, le sanguine versate per Jesus super le terra, va permitter a ille, in Michael, de expulsar del celo le diabolo e su demonios, cosa revelate in Apo.12:9. Assi, le error del religiosos judee esseva de non comprender le character prophetic del « die del expiationes » annual. Illes credeva erroneemente que le sanguine animal offrite in iste celebration poteva validar un altere signification animal versate durante le anno. Le homine facite a imagine de Deo; le animal producite per le vita terrestre, como justificar un equalitate de valor pro le duo species?
Essente Deo, Jesus-Christo esseva ipse le oleo del unction como Spirito Sancte e, ascendente al celo, ille apporta con ille le unction de su legitimitate ganiate super le terra.

Le clave del calculationes

Dan 9:25 *Sape lo dunque, e comprende! Desde le momento quando le parola ha annunciate que Jerusalem sera reedificate usque al Ungite, al Conductor, il ha septe septimanas e sexanta-duo septimanas, le placias e le fossatos sera restabilite, ma in tempores afflictive.*

25a- *Saper lo dunque, e comprende lo!*

Le angelo ha tote le ration de invitar Daniel al attention proque ille aborda datos que require un grande concentration spiritual e intellectual ; nam calculationes va deber esser facite.

25b- ***Desde le momento*** *ubi le parola ha annunciate que Jerusalem sera reconstruite* ***usque al Ungite, al Conductor***

Iste sol parte del verso es de un importantia capital pois que illo resume le objectivo del vision. **Deo da a su populo qui attende su Messia, le medio de saper in qual anno il va presentar se a ille**. E iste momento quando le parola ha annunciate que Jerusalem sera reconstruite debe esser determinate secundo le duration del 490 annos prophetisate. Pro isto decreto de reconstruction, in le libro de Esdras, nos trova tres decretos possibile ordinate successive per tres reyes perse: Cyrus, Darius, e Artaxerxes. Il occurre que le decreto establite per le ultime in – 458, permitte le completion del 490 annos in le anno 26 de nostre era. Dunque, iste decreto de Artaxerxes es le que conveni retener, tenente in conto le saison ubi il esseva scribite: le primavera secundo Esd.7:9: *ille partiva de Babylon le prime die del prime mense, e ille arrivava a Jerusalem le prime die del quinte mense, le bon mano de su Deo essente super ille*. Le anno del decreto del rege es date in Esd.7:7: *Plure del infantes de Israel, del sacerdotes e del Levitas, del cantores, del portarios, e del Nethinim, veniva etiam a Jerusalem, le septime anno del rege Artaxerxes*.

Le initio del decreto essente un primavera, le Spirito visa pro su prophetia, le Pascha del primavera ubi Jesus-Christo esseva morte crucifiate. Le calculationes va nos ducer a iste objectivo.

25c- *il ha septe septimanas e sexanta-duo septimanas, le locos e le fossatos sera restabilite, sed in tempores afflictive.*

Nos ha al initio 70 septimanas. Le angelo mentiona 69 septimanas, i.e.; 7 + 62. Le prime 7 septimanas resulta in le tempore de relevamento de Jerusalem e del templo, in tempores afflictive proque le Judes labora sub le adversitate permanente del arabes qui ha venite installar se in le zona lassate libere per lor deportation. Iste verso de Neh.4:17 describe ben le situation: *Illes qui construiva le muro, e illes qui portava o cargava le fardos, laborava con un mano e teneva un arma con le altere*. Isto es un detalio que es specificate, sed le principal se trova in le 70esime septimana computate.

Le 70ème septimana

Dan 9:26 *Post le sexanta-duo septimanas, un Uncte essera excidite, e ille non habera ~~successore~~ nihil pro ille. Le populo de un chef qui venira destruera le citate e ~~le sanctuario~~ le sanctitate, e su fin arrivera como per un inundation; il es decidite que le devastationes durara usque al termino del guerra.*

26a- *Post le sexanta-duo septimanas, un Uncte essera excidite*

Iste 62 septimanas es precedite per 7 septimanas, lo que significa que le message real es «post le 69 septimanas»*un uncte essera excidite*, sed non qualcunque uncte, ille qui es assi annunciate incarna ipse le unction divine. Usante le formula «***un*** *uncte*», Deo prepara le populo judee a su incontro con un homine de apparentia ordinari, distante del constrictiones divine. Secundo su parabola del viticultores, le Filio del homine, filio del Patrono del vinea, se presenta al viticultores post le invio de su messageros qui leha precedite e que illes ha maltratate. A vista human, Jesus es solmente*un uncto* qui se presenta post altere unctos.

Le angelo ha dicite « *post* » le duration total de 69 septimanas indicante assi le 70ème. Assi, passo a passo, le datos del angelo nos dirige verso le Pascha del primavera del anno 30 que va situar se al medietate de iste 70ème septimana de dies-annos.

26b- *e ille non habera ~~nulle successor~~ necuno pro ille*

Iste traduction es tanto plus illegitime que su autor, L.Segond, specifica in margine que le traduction literal es: ***necuno pro ille***. E pro me le traduction literal me conveni perfectemente pois que illo dice lo que realmente se ha complite al momento de su crucifixion. Le Biblia lo testimonia, le apostolos mesme habeva cessate de creder que Jesus esseva le Messia expectate perque, como le resto del populo judee, illes expectava un messia guerriero qui expellerea le Romanos del pais.

26c- *Le populo de un chef qui venira destruera le citate e ~~le sanctuario~~ le sanctitate*

Isto constitue le responsa de Deo al incredulitate national judee constatate: *nemo pro ille*. Le insulto verso Deo va esser definitivemente pagate per le destruction de Jerusalem e de su false *sanctitate*; nam desde le anno 30, il non ha plus habite *sanctitate* super le solo judee; le sanctuario non essente plus un. Pro iste action, Deo ha usate le Romanos, illes per qui le chefes religiose judee habeva facite crucificar le Messia non audente e non potente facer lo ipse, durante que illes ha sapite, sin illes, lapidar le diacono Stephano «tres annos e sex menses» plus tarde.

26d- *e su fin arrivara como per un inundation*

Assi, in 70, postplure annos de assedio roman, Jerusalem cadeva in lor manos, e plen de odio destructive, animate de un ardor divine, illes ha destruite freneticamente, como annunciate, *le citate e le sanctitate* que non lo esseva plus, usque al puncto ubi *non remaneva plus petra super petra* como Jesus lo habeva annunciate ante su morte in Matt.24:2 : *Ma ille les diceva : Vide vos toto isto ? Io dice a vos in veritate, il non remanera hic petra super petra que non essera renversate*.

26e- *il es arrestate que le devastationes durara usque al termino del guerra*

In Matt.24:6, Jesus habeva dicite: *Vos audira parlar de guerras e rumores de guerras : garda vos de esser turbate, proque il debe que iste cosas eveni. Ma isto non essera ancora le fin.* Post le Romanos, le guerras ha continuate durante tote le duo milles annos del era christian e

le longe tempore de pace del qual nos beneficia desde le fin del Secunde Guerra Mundial es exceptional ma programmate per Deo. Le humanitate pote assi producer le fructos de su perversion usque al fin de su fantasias ante de pagar mortalmente le precio.
Tamen, nos non debe oblidar, quando nos parla del Romanos, que lor succession papal va prolongar le obras del « *devastator* o *desolator* » pagan e etiam ibi usque al termino del guerra facite al electos de Christo Deo.
Dan 9:27 *Ille facera un solide alliantia con plure* ***pro un septimana****, e durante* ***le medietate del septimana*** *il cessara le sacrificio e le offerta ; E* [il habera] *super le ala del abominationes del desolation e usque a un extermination (o un destruction complete), e illo sera frangite,* [secundo] *lo que ha essite decretate, super le* [terra] *desolate.*
27a- *Il facera un solide alliantia con plure* ***pro un septimana***
Le Spirito prophetisa le instauration del nove *alliantia*; illa es *solide* proque illa deveni le base del salvation offerite usque al fin del mundo. Sub le termino plure, Deo visa citatanos judee, su apostolos e su prime discipulos judee qui va entrar in su *alliantia* durante le ultime **septe annos** del tempore concedite al nation judee pro acceptar o rejectar officialmente le Messia crucificate. Iste es le alliantia que es «*trenchate*» in le verso 24 inter Deo e le peccatores penitente judee.In le autumno 33, le fin de iste ultime septimana essera marcate per iste altere acto injuste e odiose que representa le lapidation de Stephano le nove diacono. Su sol torto esseva dicer al Judeos veritates que illes non poteva supportar audir, durante que Jesus poneva su parolas in su bucca. Invidente teer un discipulo de su causa, Jesus ha registrate le rejection official national de su intercession. A partir del autumno del anno 33, le rebelles judee ha incitate le ira roman que se ha vacate de un bloco super Jerusalem in le anno 70.
27b- *e durante* ***le medietate del septimana*** *ille facera cessar le sacrificio e le offerta*
Iste momento del medio o *medietate del septimana* es le primavera 30 visate per le prophetia del 70 septimanas. Il es le momento quando se completa tote le actiones mentionate in le versiculo 24: **Le fin del peccato, su expiation, le venita del propheta qui completa le vision per instaurar su justitia eternal e le unction del Christo resuscitate qui retorna al celo Victorioso e Omnipotente**. Le morte expiatori del Messia es mentionate hic sub le aspecto de un consequentia que illo implica: le cessation definitive del *sacrificios* de animales e del *offertas* facite vespere e matino in le templo judee, ma etiam del matino usque al vespere, pro le peccatos del populo. Le morte de Jesus-Christ rende obsolete le symbolos animal que le prefigurava in le ancian alliance, e isto es le essential del cambio apportate per su sacrificio.Le laceration del velo del templo que Deo effectua al momento quando Jesus expira confirma le arresto definitive del ritos religiose terrestre, e le destruction del templo, in 70, veni reinfortiar iste confirmation.A lor torno, le festas judee annualtote prophetic de su venitadebeva disparer ; ma in ulle caso, le practica del sabbato hebdomadari que recipe in iste morte su ver signification:il prophetisa le reposo celeste del septe millennio que, per su victoria, Jesus-Christo obtene pro Deo e su ver electos a quales ille imputa su *justitia eternal* perfecte mentionate in le verso 24.
Le comenciamento de iste « *septimana* » de dies-annos occurre in le autumno 26 con le baptismo de Jesus qui esseva baptisate per Johannes le baptisator.
27c- *E* [il habera] *super le ala del abominationes del desolation*
Pardono, ma iste parte del verso es mal traducite in le version L.Segond proque mal interpretate. Tenente conto del revelationes portate in le Apocalypse de Johannes, io presenta mi traduction del texto hebraic que altere traductiones confirmare. Leexpression «*super leala*», symbolo del character celeste e del domination, suggere un responsabilitate religiose que visa directemente le Roma papal, que «*se eleva*» in Dan.8:10-11, e su alliatos religiose del ultime dies. Le *alas de aquila* symbolisa le elevation supreme del titulo imperial, per exemplo *le leon con alas de aquila* que concerne le rege Nebucadnetsar, o de Deo mesme, qui portava super *alas de aquila* su populo hebreo que ille liberava del servitude egyptian. Tote le

imperios ha reprisate iste symbolo del *aquila* includite, in 1806, Napoleon 1e, lo que Apoc.8:13 confirmara, postea le imperatores prussian e german, le ultime essente le dictator A.Hitler. Ma desde alora, le Statos Unite ha etiam iste aquila imperial super le billet verde de lor moneta national: le dollar.
Lassante le subjecto previe, le Spirito retorna pro prender como objectivo su inimicoa preferitea: Roma.Post le mission terrestre de Jesus-Christ, le'actor visate del *abominationes que causa le desolation* final del terra es ben Roma cuje phase imperial pagan ha justo destruite Jerusalem in 70 in le verso 26. E le action de committer « ***le*** *abominationes del desolation*» va continuar in le tempore usque al fin del mundo. Le *abominationes,* in plural, es dunque imputabile, in prime loco, a Roma imperial que va persequer le electos fideles per poner los a morte in « mise en scène » spectacular pro divertir le populo roman avide de sanguine, iste que va cessar in 313. Ma un altere abomination veni postea e illa consiste in facer cessar le practica del sabbato del septime die, le 7 de martio 321; iste action es ancora imputabile a le imperio roman e a su chef imperial Constantino 1e. Con ille, le imperio roman passa sub le domination del imperatores byzantin. In 538, a su vice, le imperator Justinian 1e committe un altere *abomination* per instaurar super su sede roman le regime papal de Vigilio 1er, e iste prolongation del *abominationes* usque al fin del mundo debe alora esser imputate a iste phase papal que Deo denuncia desde Dan.7. On memora que le nomine « *parve corno* » designa le duo phases dominante de Roma in Dan.7 e Dan.8. Deo vide in iste duo phases successive solmente le continuitate de un mesme obra abominabile.
Le studio del capitulos previe nos ha permittite identificar le differente typos de abominationes que iste verso le imputa.
27d- *e usque a un extermination* (o *un destruction complete*) *e* ***illa sera frangite****,* [secundo] *lo que ha essite decrete, super le* [terra] *desolate.*
«***Ill essera frangite*** [secundo] *lo que ha essite decretate*» e revelate in Dan.7:9-10 e Dan.8:25: *A causa de su prosperitate e del successo de su astutias, ille habera arrogantia in le corde, ille face perir multe homines qui viveva pacificamente, e ille se elevara contra le chef del chefs;****mais ille essera frangite, sin le effortio de ulle mano.***

Le texto hebraic propone iste pensamento divine differente del traductiones commun.

Iste nuance se basa super le projecto de Deo de facer cader le culpa del homines super le planeta Terra super le qual illes vive; lo que Apo.20 nos insenia. Nota le facto que le false fide christian ignora iste projecto divine que consistera in exterminar le homines del superficie del terra, al retorno gloriose del Christo. Ignorante le revelationes date in Apocalypse 20, illes attende in van le instauration del regno de Christo super le terra. Totevia, un destruction complete de su superficie es hic e in Apo.20 programmate. Le retorno in gloria de Christo victoriose in tote su divinitate rendera al terra su aspecto chaotic del comenciamento de su historia describite in Genesis 1. Tremores de terra gigantesc la agitará e illa retrovará sub le nomine *abysso* su stato chaotic « *informe e vacue* », « tohu wa bohu », initial. Il non restara super illa ulle homine vive, sed illa sera le *prision* del diabolo isolate super illa durante *mille annos* usque al hora de su morte.

A iste stadio del studio, io debe apportar complementos de information concernente primo le « 70ème septimana » que ven de esser studiate. Su complimento in dies-annos prophetic se duplica con un complimento literal. Gratias al testimonio de un calendario judee, nos cognosce le configuration del septimana paschal del anno 30. Illa habeva como centro, un mercuridi vespera del sabbato occasional justificate per le Pasha judee que cadeva in iste anno le jovedi. Assi nos pote reconstituer de maniera complete le disveloppamento de iste Pasha in le qual Jesus moriva. Arrestate le Martedi vespere, Judicate in le nocte, Jesus es crucifigate le mercuridi matino a 9 horas. Ille expira a 15 horas. Ante 18 horas, Joseph de Arimathea pone su corpore in le tumba e rota le petra que lo claude. Le sabbato paschal del jovedi passa. Le

matino del venerdi, le feminas pie compra aromatas que illas prepara durante le die pro embalsamar le corpore de Jesus. Le vespere del venerdi a 18 horas comencia le sabbato hebdomadari, un nocte, un die passa in le reposo sanctificate per Deo. E le vespere del sabbato a 18 horas, le prime die del septimana profan comencia. Le nocte passa e al prime luces del aurora, le feminas va al tumba sperante trovar alcuno pro rotar le petra. Illas trova le petra rotata e le tumba aperite. Intrante in le tumba, Maria Magdalena e Maria, le matre de Jesus, illes vide un angelo sedente qui les insenia que Jesus ha resurgite, le angelo les dice de ir a prevenir su fratres, su apostolos. Durante que illa se tarda in le jardin, Maria de Magdala vide un homine vestite de blanc que illa prende pro un jardinero, in le conversation initiate, illa recognosce Jesus. E hic, detalio multo importante que destrue un credentia multo diffuse, Jesus dice a Maria: «*Io non ha ancora remontate verso mi Patre»* ». Le bandito qui esseva sur le cruce e Jesus mesme non entrava in le paradiso, in le regno de Deo, le die mesme de lor crucifixion, poisque 3 dies integre plus tarde, Jesus non ha ancora remontate al celo. Dunque io pote dicer in le nomine del Senior, que illes qui non ha nihil a dicer de su parte, debe tacer ! Pro non haber a suffrer un die del ridiculo o del vergonia.

Le secundo cosa consiste a tirar profito del data – 458 que marca in prime loco le initio del 70 septimanas de dies-annos fixate pro le populo judee a qui Deo ha date duo signos identitari principal : le sabbato e le circumcision del carne.
Secundo Rom.11, le paganos convertite entrate in le nove alliance es inserite super le radice e le tronco hebraic e judee. Ma le bases del nove alliance es, illes, purmente judee e Jesus ha volite rememorar lo in Johanne 4:22: *Vos adora lo que vos non cognosce ; nos, nos adora lo que nos cognosce, proque le salvation veni del Judee.* Hodie, iste message prende un vive actualitate proque Jesus lo adressa al paganos falsemente convertite in tote le epocha. Pro melior los perder, le diabolo los ha sponite a odiar le judee e lor alliance; lo que los ha distornate del commandamentos de Deo e de su sancte sabbato. Il es dunque necessari rectificar iste error e **reguardar le nove alliance con un identitate judee**. Le apostolos e le nove discipulos judee convertite es iste « *plure* » qui face con Jesus *un solide alliance*, in Dan.9:27, sed lor base remane judee, illes es etiam concernite per le initio del termino del « *70 septimanas* » date per Deo al nation judee pro acceptar o rejectar le norma del nove alliance fundate super le sanguine human versate voluntarimente per Jesus-Christo. In deduction de iste rationamentos le data – 458 deveni le comenciamento del « 2300 vespere-matin » de Dan.8:14.
Al termino de iste longe duration prophetic, isto es, 2300 annos, tres cosasdebeva cessar secundo Dan.8:13.

1. le sacerdotio perpetue
2. le peccato devastante
3. le persecution del sanctitate e del armea.

Le tres cosas es identificate:

1. le sacerdotio perpetue terrestre del papa
2. le reposo del prime die renominate: dominica.
3. Le persecution del sanctitate e del sanctes christian, le citatanos del regno del celos.

Iste cambios visa a:

1. Restituer a Jesus-Christ su sancte sacerdotio perpetue celestial.
2. Restaurar le lege divine integre, includente le reposo sabatic del 7^{e} die.
3. Facer cessar le persecutiones del sanctitate e del sanctes christian.

Le calculation proponite pro le«2300 vespere-matine» con initio in le anno –458, le termino de iste duration arriva alprimavera 1843: 2300 – 458 = 1842 +1. In iste calculation nos ha ben 1842 annos integre a quales on debe adder +1 pro designar le primavera del comenciamento del anno 1843 ubi se completa le «2300 vespere-matine» prophetic. Iste data marca le comenciamento de un retorno del intervention de Deo qui vole assi liberar su ver sanctes del mendacios religiose hereditate del catholicismo papal roman durante 1260 annos. Assi, prendente le initiativa pro crear un revivimento spiritual, in le SUA ubi le protestantes ha trovate refugio, le Spirito inspira a William Miller un interesse pro le prophetia de Daniel 8:14 e duo datas successive proponite annuncia le retorno de Jesus-Christo, le prime pro le primavera 1843, le secunde pro le autumno 1844. Pro ille, le purification del sanctuario significa que Jesus retorna pro purificar le terra. Post duo deceptiones al datas previdite, le Spirito da un signo al plus perseverante qui ha prendite parte al duo provas de fide. Un vision celeste es recipite le matino del 23 Octobre 1844 per un del sanctes qui traversava le campos. Le celo se ha aperite super un scena monstrante Jesus-Christo como Souverain Sacerdote officiante in le sanctuario celeste. In le vision, ille passava del loco sancte au loco sanctissime. Assi post 1260 annos de tenebras, Jesus-Christo reprendeva contacto con su fideles seligite per le duo probationes successive.

1. **Le reprise del perpetue**. Es dunque per iste vision que Deo ha officialmente reprendite in mano su sacerdotio perpetueel celeste le 23 de octobre 1844.
2. **Le retorno del sabbato**. In le mesme mense, un altere del sanctes ha comenciate a observar le sabbato del septime die, sequente le visita de Sra. Rachel Oaks qui le ha date un brochure de su ecclesia: « le Baptistas del Septime Die ». Un post le altere, con le tempore, le sanctes seligite per le duo probationes ha anque adoptate le sabbato del septime die. Assi Deo ha finite le peccato devastante instaurate per le Roma pagan, ma legalisate per le Roma papal sub su nomine « dominica ».
3. **Le cessation del persecutiones**. Le tertie thema concerneva le sanctitate e le christianes persecutate durante 1260 annos. E ancora, in 1843 e 1844, le pace religiose regna ubique in le mundo occidental concernite per le prophetia. Isto perque le Francia revolutionari ha facite tacer con su guillotina le responsabiles del excessos religiose committite. Assi post le ultime annos sanguinose del castigation del*adulteros* religiose secundo Apoc.2:22-23, al termino del 1260 annos comenciate in 538, data ligate al remotion del *perpetue* per le institution del regime papal, isto es in 1798, le pace religiose rega. Et le libertate de conscientia instituite permitte al sanctos de servir Deo secundo lor selection e lor cognoscentia que Deo va facer crescer. In 1843, *le sanctitate* e *le armea del sanctos*, iste citatanos del regno del celos seligite per Jesus-Christo, non es plus persecutate, como le prophetia de Daniel 8:13-14, lo habeva annunciate.

Tote iste experientias ha essite organisate e guidate per le Deo Omnipotente qui in un total invisibilitate pilota le spiritos del homines a fin que illes accompli su designios, tote su programma, usque al fin del mundo ubi su selection de electes habera finite. Il resulta de toto isto que le homine non elige honorar le sabbato e su luce, es Deo qui le da iste cosas que pertine a ille in signo de su approbation e de su ver amor por ille como lo insenia Eze.20:12-20: *Io alsi les dava mi sabbatos como un signo inter me e illes, pro que illes cognosce que io es le Eterno qui los sanctifica … Sanctifica mi sabbatos, e que illos sia inter me e vos un signo per le qual on cognosce que io es le Eterno, vostre Deo*. Proque ille es qui cerca su ove perdite, nos pote esser secur que nulle electe mancara al appello.

In Dan.8, in le responsa unic que Deo da al verso 14 al question del verso 13, le parola « *sanctitate* » conveni perfectemente proque le sanctitate concerne globalmente toto lo que es proprietate de Deo e que lo tocca particularmente. Ille esseva le caso de su sacerdotio *perpetue* celestial, de su *sabbato sanctificate* desde le fundation del mundo le die post le creation de Adam, e de *su sanctos,* su electos fideles.
Le experientias prophetisate in Daniel 8:13-14 se ha complite inter 1843 data de entrata in application del decreto divine e le autumno 1844, ambes fundate super le expectativa del retorno de Jesus-Christo pro iste datas, anque appoiante se super le idea del advento de Jesus-Christo, le contemporaneos de iste experientia ha date al participantes adeptes de iste expectativas le nomine « adventista », del latino « adventus » que significa precisemente « advento ». Nos retrovara iste experientia « adventista » in le capitulo 12 de iste libro de Daniel, ubi le Spirito venira a sublinear le importantia de iste ultime « alliantia » officialisate.

Daniel 10

Dan 10:1 *Le tertie anno de Cyrus, rege de Persia, un parola esseva revelate a Daniel, qui esseva nominate Beltschatsar. Iste parola, que es veridic, annuncia un grande calamitate. Ille esseva attentive a iste parola, e ille comprendeva le vision.*
1a- *Le tertie anno de Cyrus, rege de Persia, un parola esseva revelate a Daniel, qui esseva nominate Beltschatsar*
Cyrus 2 regnava desde – 539. Le data del vision es dunque – 536.
1b- *Iste parola, que es veridic, annuncia un grande calamitate.*
Iste termino, *grande calamitate,* annuncia le massacre in un grande scala.
1c- *Ille esseva attentive a iste parola, e ille habeva le intelligentia del vision.*
Si Daniel ha comprendite le senso, nos alsi lo comprendera.
Dan 10:2 *In ille tempore, io, Daniel, esseva in lucto durante tres septimanas.*
Iste *lucto* personal que afflige Daniel, confirma le character funebre del massacre que occurrera quando le grande calamitate annunciate se realisara.
Dan 10:3 *Io non mangiava ulle platto delicat, nec carne nec vino entrava in mi bucca, e io non me ungeva usque al fin del tres septimanas.*
Iste preparation de Daniel qui cerca un sanctitate augmentate prophetisa le situation dramatic que le angelo va prophetisar in Dan.11:30.
Dan 10:4 *Le vinti-quarte die del prime mense, io esseva al bordo del grande fluvio que es Hiddékel.*
Hiddékel porta in Francese le nomine Tigre. Il se tracta del *fluvio* que irrigava Mesopotamia con le Euphrate que traversava e irrigava le citate chaldee *Babylonia* causa del orgoglio punite del rege Nebuchadnezzar. Daniel non poteva comprender lo, ma iste precision esseva destinate a me. Proque solmente in 1991 io ha revelate le ver explicationes de Daniel 12 ubi iste fluvio **Tigre** va jocar le rolo de un « **tigre** » devorator de animas human. Un prova de fide es illustrate per su traversal periculose. Solmente le electos pote transir lo e continuar lor via con Jesus Christo. Isto es ancora un imagine copiate del traversal del Mar Rubie per le Hebreos, traversal impossibile e mortal pro le peccatores egyptian. Ma illo que Daniel 12 evoca selige le ultime electos « adventistas » cuje mission va continuar usque al retorno de Christo. Le ultime inter illos va viver le ultime ***grande calamitate***, su forma extreme que va requirer le intervention del Christo in un retorno potente e gloriose salvator e vengiator.

Le prime calamitate annunciate a Daniel es mentionate in Dan.11:30. Illo concerne le populo judee del antiquitate, sed un altere *calamitate* simile essera annunciate per un imagine analoge in Apo.1. Iste se complira post le Tertie Guerra Mundial in le qual *le tertio del homines sera occidite*. E iste conflicto es presentate in Apo.9:13 a 21 per symbolos, sed illo es disveloppate in linguage clar in iste libro de Daniel al fin del capitulo 11 in le versiculos 40 a 45. De maniera que nos va trovar successivemente, in iste capitulo 11, le grande calamitate del Judeeos, e postea in Dan.12:1, le grande calamitate que prendera como objectivos le electos del christianismo e le Judeeos fidele del tempore del fin qui se convertira se al Christo Iste calamitate es mentionate sub le terminos « tempore de affliction » e le objectivo principal essera le practica del sabbato sanctificate per Deo.

Comparation del duo visiones del calamitates annunciate

1. Al infantes del populo de Daniel del ancian alliantia: Dan.10:5-6.
2. Al infantes del populo de Daniel del nove alliantia: Apo.1:13-14.

Pro apprecia plenmente le interesse que nos debe dar a iste duo calamitates, il es necessari comprender que ben que illas se succede in le tempore, le prime es un typo que prophetisa le

secunde, le qual habera como objectivo, al retorno de Jesus-Christo, le ultime infantes fidele de Deo del typo de Daniel e su tres companiones. Post decennios de pace, sequite per un guerra atomic terribilemente destructive, le die de reposo del dominica roman essera imponite per le governamento universal organisate per le superviventes del disastro. Alora de novo, le morte venira a menaciar le vita del electos fidele, como in le tempore de Daniel, de Hananias, Mischael, e Azaria; e como in le tempore del « Maccabeos » in –168, que le ***calamitate*** annunciate in iste capitulo de Daniel ha como objectivo; e al fin, le ultime adventistas remanente fidele al sabbato del septime die in 2029.

Ma ante iste ultime probation, le longe regno papal de 1260 annos jam habera facite morir in le nomine de Deo multe creaturas.

In resumo, le comprehension del message date per iste vision date a Daniel nos permittera comprender le senso de illo que il da a Johannes in Apo.1:13 a 16.

Dan 10:5 *Io levava le oculos, io regardava, e ecce, il habeva un homine vestite de lino, e portante super le lumbos un cinctura de oro de Uphaz.*

5a- *il habeva un homine vestite de lino*

Un obra de justitia symbolisate per le lino va esser conducite per Deo per medio de un esser human. In le imagine describite Deo prende le apparentia del re grec Antiochos 4 dicite Epiphane. Ille essera le persecutor del Judeeos inter – 175 e – 164, duration de su regno.

5b- *habente super le lumbos un cinctura de oro de Uphaz*

Positionate super le lumbos, le cinctura designa le veritate fortiate. In plus, le oro del qual illa es facite, veni de Uphaz, lo que in Jer.10:9 indica su uso idolatric pagan.

Dan 10:6 *Su corpore esseva como de chrysolitho, su facie brillava como le fulgur, su oculos esseva como flammas de foco, su brachios e su pedes similava a aere polite, e le sono de su voce esseva como le strepito de un multitude.*

6a- *Su corpore esseva como de chrysolitho*

Deo es le autor del vision ma ille annuncia le venita de un deo pagan, de ibi iste apparentia gloriose supernatural.

6b- *su facie brillava como le fulgure*

Le identitate grec de iste Deo es confirmate. Il se tracta de Zeus, le deo grec del rege Antiochos 4. Le fulgure es le symbolo del deo Zeus olympian; le deo del deos olympian del mythologia grec.

6c- *su oculos esseva como flammas de foco*

Ille destruera lo que ille reguardara e non approbara; su reguardos se dirigera al Judeeos secundo Dan.11:30: … *ille dirigera su reguardos a illes qui ha abandonate le alliantia sancte.* Le calamitate non veni sin ration, le apostasia contamina le populo.

6d- *su brachios e su pedes se assimilava a aere polite*

Le executor qui sera inviate per Deo essera etiam peccator como su victimas. Su actiones destructive symbolisate per su brachios e su pedes es de aere, symbolo del peccato grec in le statua de Dan.2.

6e- *e le sono de su voce esseva como le bruito de un multitudine*

Le rege grec non agera sol. Ille habera detra e ante se un multitudine de soldatos tam pagan como ille pro obedir a su ordines.

Le puncto culminante e le apogeo de iste annuncio prophetic essera attingite al hora del complimento de Dan.11:31: *Truppas se presentara a su ordine; illes profanara le sanctuario, le fortaleza, illes facera cessar le ~~sacrificio~~ perpetue, e erigera le abomination del devastator.* Pro honestitate biblic, io ha cancellate le parola sacrificio que non es scribite in le texto hebraic, proque Deo ha providite pro le « *perpetue* » duo rolos differente successive in le ancian alliantia e in le nove. In le ancian illo consiste in offerer vespere e matino un agno in holocausto. In le nove, illo designa le intercession celestial de Jesus-Christo que rememora su

sacrificio pro interceder pro le preces del electos. In iste contexto de Dan.11:31, illo del ancian alliantia, le rege grec va facer cessar le offerentias del *perpetue* del lege de Moises. Assi, il es solmente le contexto del tempore quando illo es mentionate que determina le interpretation del ministerio del intercession perpetue de un sacerdote terrestre o illo del supreme sacerdote celeste: Jesus-Christo. Le ***perpetue*** es dunque attachate a un ministerio human o, in secunde e definitivemente, al ministerio divine celeste de Jesus-Christo.

Dan 10:7 *Io, Daniel, videva sol le vision, e le homines qui esseva con me non la videva, ma illes esseva prendite de un grande terror, e illes fugiva pro celar se.*

7- Iste terror collective es solmente le debile imagine del complimento del vision. Proque in le die del carnage annunciate, le justes facera ben de fugir e de celar se, mesmo si illo es in le ventre del terra.

Dan 10:8 *Io remaneva sol, e io videva iste grande vision; le fortias me mancava, mi facie cambiava de color e esseva discomponite, e io perdeva tote vigor.*

8a- Per su sentimentos, Daniel continua a prophetisar le consequentias del infortunio que venira.

Dan 10:9 *Io audiva le sono de su parolas; e como io audiva le sono de su parolas, io cadeva stupite, le facie contra le terra.*

9a- In le die del infortunio, le voce del re persecutor provocara le mesme effectos terrificante; le genucos se collidera e le gambas flechira incapace de portar le corpora que cadera super le terra.

Dan 10:10 *E ecce, un mano me tangeva, e agita mi geniculos e mi manos.*

10a- Fortunatemente pro ille, Daniel es solmente le propheta incargate de annunciar a su populo le venita de iste ***grande calamitate*** e ille mesme non es le objecto del juste ira de Deo.

Dan 10:11 *Tunc ille me diceva : Daniel, homine multo amate, sia attente al parolas que io va dicer te, e sta erecte in le loco ubi tu es ; proque io es ora inviate verso te. Quando ille me habeva parlate assi, io sta erecte tremulante.*

11a- *Daniel, homine multo amate, sia attente al parolas que io va dicer te, e sta in pede al loco ubi tu es*

Un amato de Deo non ha alcun ration de timer su interventiones celeste. Le ira de Deo es contra le peccatores rebelle, aggressive, mal e crudele. Daniel es al opposite de iste personas. Il debe restar in pede proque isto es le signo mesmo del differentia del sorte que revenira al fin al electos. Mesmo jacente in le pulvere del morte terrestre, illos sera revivite e remontate super lor pedes. Le malvados restara jacente e le plus malvados sera revivite pro le judicio final pro esser annihilate pro sempre. Le angelo specifica « al loco ubi tu es ». E ubi es ille? In le natura al bordo del fluvio « Hiddékel », in francese, le Euphrate, que va designar le Europa christian del nove alliance in Apocalypse. Le prime lection es que le homine pote incontrar Deo ubique e esser benedicite per ille. Iste lection renversa le prejudicios idolatre que vole que pro multe personas, Deo pote solmente esser incontrate in ecclesias, edificios sacre, templos, altaris, ma hic, il non ha nihil de toto isto. In su tempore, Jesus va renovar iste lection dicente in Johannes 4:21 a 24 : *Femina, Jesus le dice, crede me, le hora veni quando vos non adorara le Patre super iste monte ni in Jerusalem. Vos adora lo que vos non cognosce; nos, nos adora lo que nos cognosce, proque le salvation veni del Judeeos. Ma le hora veni, e illo jam ha venite, quando le ver adoratores adorara le Patre in spirito e veritate; proque istes es le adoratores que le Patre demanda. Deo es Spirito, e il es necessari que illes qui le adora le adora in spirito e veritate.*

Le secunde lection es plus subtil, illo se appoia super le fluvio Hiddékel, proque le Spirito ha previste de aperir le comprehension de su libro solmente a su ultime servitores fidele, cuje experientia e probation per le qual lor selection se effectua es illustrate per le imagine del periculose traversata del fluvio Hiddékel, in francese, le Tigre, como le animal de iste nomine, anque ille in le probation de fide, mangiator de animas de homines.

11b- *proque io es ora inviate a te. Quando ille me habeva parlate assi, io staiva tremulante.*
Le incontro non es plus un vision solmente, illo se transforma in dialogo, un excambio inter duo creaturas de Deo, le un veniente del celo, le altere ancora del terra.
Dan 10:12 *Ille me diceva: Daniel, non time; proque desde le prime die quando tu ha prendite a corde comprender, e humiliar te ante tu Deo, tu parolas ha essite audite, e es a causa de tu parolas que io veni.*
Super iste verso integre, io ha solmente un cosa a dicer. Si tu debe perder le memoria, retene al minus iste verso que nos indica le maniera de placer a nostre Deo creator.
Le verso es un exemplo del genere; un sequentia logic basate super le facto que cata causa porta su effecto presso Deo: le sete de comprender accompaniate del ver humilitate es audite e exaudite.
Hic comencia un longe revelation que non finira usque al fin del Libro de Daniel, illo del capitulo 12..

Dan 10:13 *e Le chef del regno de Persia me ha resistite vinti-un dies; ma ecce, Michael, un del chefes principal, veniva a mi adjuta, e io remaneva ibi presso del reges de Persia.*
13a- *e Le chef del regno de Persia me ha resistite vinti-un dies*
Le angelo Gabriel assiste Cyrus 2 le rege de Persia e su mission pro Deo consiste a influentiar su decisiones, a fin que le actiones conducite non se oppone a su grande projecto. Le exemplo de iste fallimento del angelo proba que le creaturas de Deo es vermente lassate libere e independente e dunque responsabile de tote lor electiones e obras.
13b- *sed ecce, Michael, un del principal chefes, veniva a mi adjuta*
Le exemplo revelate nos insenia tamben que in caso de real necessitate « *un del principal chefes, Michael* », pote intervenir pro fortiar le decision. Iste adjuta superior es un adjuta divin pois que Michael significa: « Qui es como Deo ». Ille es qui venira super le terra incarnar se in Jesus-Christo. In le celo, ille esseva pro le angelos le representation del Spirito de Deo presso de illes. In iste caso, le expression « *un del principal chefs*» pote legitimemente surprender nos. E ben, isto non ha nihil de surprendente, proque le humilitate, le dulcor, le compartir e le amor que Jesus va demonstrar super le terra, esseva jam ponite in practica in su vita celeste con su angeles fidele. Le leges del celo es illos que ille ha demonstrate durante su ministerio terrestre. Super le terra, ille se ha facite servitor de su servitores. E nos apprende que in le celo ille se ha facite le equal de altere chefes de angeles.
13c- *e io ha remanite ibi presso del rege de Persia*
Le domination del dynastia del rege de Persia dunque se prolongara ancora alcun tempore usque al domination grec.
Dan 10:14 *Io veni ora pro facer te cognoscer lo que debe evenir a tu populo in le sequentia del tempores; proque le vision concerne ancora iste tempores.*
14a- Usque al fin del mundo, le populo de Daniel va esser concernite, in le ancian como in le nove alliance, proque su populo, il es le Israel que Deo salva del peccato egyptie, del peccato de Adam per Jesus-Christo e del peccato instaurate per Roma in le christianismo purificate per le sanguine de Jesus.
Le objectivo del revelation portate per le angelo a Daniel es de prevenir su populo del dramas futur. Daniel pote jam comprender que lo que le es revelate non le concerne plus personalmente, sed ille es etiam certe que iste inseniamentos essera profitable in le futuro al servitores de su populo e dunque a tote illes a qui Deo los adressa e los destina a transverso ille.
Dan 10:15 *Dum ille me diceva iste parolas, io dirigeva mi reguardo verso le terra, e io manteneva silentio.*

15a- Johannes ha ancora in su mente le vision terribile del calamitate e ille tenta de concentrar se super le audition de lo que ille audi, ille non osa plus levar le capite pro reguardar le qui le parla.

Dan 10:16 *E ecce, alcuno qui habeva le apparentia del filios del homine tangeva mi labios. Io aperiva le bucca, io parlava, e io diceva a illo qui se teneva ante me : Mi senior, le vision me ha plenate de terror, e io ha perdite tote vigor.*

1a- *Et ecce, alcuno qui habeva le apparentia del filios del homine toccava mi labios*

Durante que le vision terribile esseva un imagine fictive irreale create in le mente de Daniel, al contrario, le angelo se presenta sub un forma human identic al homine terrestre. In prime, ille ha etiam essite create a imagine de Deo, ma in un corpore celeste libere vis-à-vis del leges terrestre. Su natura celeste le da accesso al duo dimensiones habente in cata un capacitate active. Ille tocca le labios de Daniel qui senti iste contacto.

Dan 10:17 *Como pote le servo de mi senior parlar a mi senior? Ora le fortias me manca, e io non ha plus halito.*

17a- Pro le esser human solmente terrestrial, le situation es multo differente, le leges terrestrial se impone e le timor le ha facite perder su fortias e su halito.

Dan 10:18 *Alora ille qui habeva le apparentia de un homine me toccava de novo, e me fortificava.*

18a- Con un dulce insistentia, le angelo succede a redar fortias a Daniel tranquillisante lo.

Dan 10:19 *Poi ille me dice : Ne time, homine ben-amate, que le pace sia con te! Corage, corage! E como ille me parlava, io reprendeva fortias, e io diceva : Que mi senior parla, proque tu me ha fortificate.*

19a- Un message de pace! Identic a illo que Jesus adressara a su discipulos! Nihil tanto efficace pro tranquillisar un spirito terrorisate. Le parolas corage, corage, le adjuta a reprender su halito e a retrovar su fortias.

Dan 10:20 *Ille me dice: Sape tu proque io ha venite a te? Ora io retorna pro combatter le chef de Persia; e quando io partira, ecce, le chef de Javan venira.*

20a- *Ora io retorna pro combatter le chef de Persia*

Iste chef de Persia es Cyrus 2 le Grande que Deo considera como su uncte; lo que non impedi que ille debe combatter contra ille pro orientar su decisiones in su senso.

20b- *e quando io partira, ecce, le chef de Javan venira*

Quando le angelo quittera Cyrus 2, un attacco del chef grec del epocha aperira le hostilitate crescente inter le duo dominationes perse e grec.

Dan 10:21 *Ma io vole facer te cognoscer lo que es scribite in le libro del veritate. Necuno me adjuta contra illes, excepte Michael, vostre chef.*

21a- Iste revelation que Daniel va reciper es appellate le libro del veritate. Hodie in 2021, io pote confirmar le complimento de toto lo que es revelate ibi, proque su comprension ha essite integremente date per le Spirito immortel de Michael nostre chef, pro Daniel in le ancian alliance e pro me, in le nove alliance, pois que Jesus-Christo revindica iste nomine pro judicar le demonios ancora active usque a su retorno gloriose.

Daniel 11

Attention ! Malgrado le cambio de capitulo, le discussion inter le angelo e Daniel continua in continuitate con le ultime verso del capitulo 10.

Dan 11:1 *E io, in le prime anno de Dario, le Mede, esseva con ille pro adjutar e supportar lo.*
1a- Create per Deo pro viver eternalmente, le angelo qui parla a Daniel le dice que ille adjutava e supportava Dario, le rege mede, qui se appropriava de Babylon al etate de 62 annos e qui ancora regnava in Dan.6. Iste rege amava Daniel e su Deo ma, capturate, ille habeva mitite su vita in periculo per livrar lo al leones. Dunque, ille mesmo qui interveniva pro clauder le bucca del leones e salvar su vita. Dunque, ille mesmo qui adjutava iste rege Dario a comprender que le Deo de Daniel es le sol ver Deo creator de toto lo que existe, qui vive e que il non existe altere simile a ille.
Dan 11:2 *Ora, io va revelar te le veritate. Ecce, tres reges ancora regnara in Persia. Le quarte accumulara plus ricchessas que tote le alteres; e quando ille essera potente per su ricchessas, ille incitara toto contra le regno de Javan.*
2a- *Ora, io va revelar te le veritate*
Le veritate es cognoscite solmente per le Deo Veritabile e isto es le nomine que Deo se attribue in su relation con su ultime electos seligite in Christo secundo Apo.3:14. Le veritate non es solmente le lege divine, su ordinationes e su commandamentos. Illo etiam include toto lo que Deo programma e face scrupulosamente complir in su tempore. Nos solmente discoperi cata die de nostre vita, un parte de iste grande programma in le qual nos progredi usque al fin de nostre vita e collective, usque al fin del projecto salvatori final que videra le electos acceder al eternitate promittite.
2b- *Ecce, il habera ancora tres reyes in Persia*
1er rege post Cyro 2: Cambyse 2 (– 528 – 521) occide su filio Bardiya cognominate Smerdis per le Grecos.
2ème rege: le false Smerdis, le mago Gaumâta usurpator del nomine Smerdis regna solmente pauco tempore.
3ème rege: Dario 1er le Persa (– 521 – 486) filio de Hystape.
2c- *Le quarte accumulara plus de ricchessas que tote le alteres*
4ème rege: Xerxès 1er (– 486 – 465). Justo post ille, Artaxerxès 1er regnara e liberara tote le captivos judee ***le septime anno*** de su regno, in le primavera – 458 secundo Esd.7:7-9.
2d- *e quando ille essera potente per su ricchessas, ille levara tote contra le regno de Javan*
Xerxes 1er reprimiva e pacificava Egypto revoltate, postea ille initiava le guerra contra Grecia, invadeva Attica e ruinava Athenas. Ma ille esseva vincite a Salamina in – 480. Grecia va mantener le domination super su territorio. E le rege Persa remane in Asia lanciante totevia attaccos que prova su desiro de conquerer Grecia.
Dan 11:3 Ma il surgera un rege valente, qui dominara con un grande potentia, e facera lo que ille vole.
3a- Vincite in su territorio, le rege perse Xerxes 1er perseguite va finir per trovar le morte, assassinate per duo homines de su grandes. Il ha essite vincite per un juvene homine de qui il se habeva erroneemente burlate. Grecia se ha date pro rege, Alexander le Grande, un juvene macedonie de 20 annos (nascite in – 356, regna in – 336, – mori in – 323). Le prophetia lo mentiona como fundator del 3ème imperio del statua de Dan.2, tertie animal de Dan.7 e secunde animal de Dan.8.
Dan 11:4 *E quando ille se habera elevate, su regno se frangera e essera divise verso le quatro ventos del celo; illo non pertinera a su descendentes, e illo non essera tanto potente como illo era, proque illo essera lacerate, e illo passara a alteres que a illes.*
4a- Nos retrova ibi, le exacte definition date super le grande corno frangite del capra grec de Dan.8:8 e su explication del verso 22: *Le quatro cornes que se ha elevate pro reimplaciar iste corno frangite, es quatro regnos que se elevara de iste nation, ma que non habera tanto fortia*.
Io recolla lo que representa le « *quatro grande cornos* ».
1ma corno : le dynastia grec seleucide fundate in Syria per Seleuco 1o Nicator.

2nda corno : le dynastia grec lagide fundate in Egypto per Ptolemeo 1o Lagos.
3nda corno : le dynastia grec fundate in Thracia per Lysimaco.
4ème corne: le dynastia grec fundate in Macedonia per Cassandro

Dan 11:5 *Le rege del sud devenira forte. Ma un de su chefes essera plus forte que ille, e dominara; su domination essera potente.*

5a- *Le rege del sud devenira forte*

Ptolemeo 1er Soter Lagos –383 –285 rege de Egypto o « *rege del sud* ».

5b- *Ma un de su chefes essera plus forte que ille, e dominara; su domination essera potente.*

Seleucos 1er Nicator –312–281 rege de Syria o « *rege del septentrion* ».

Dan 11:6 *Post alcun annos illes se alliara, e le filia del rege del sud venira al rege del septentrion pro restablir le concordia. Ma illa non conservara le fortia de su bracio, e ille non resistera, ni ille, ni su bracio; illa essera livrate con illes qui la habeva ducite, con su patre e con ille qui habeva essite su supporto in ille tempore.*

6a- Le prophetia salta le regno de Antiochos 1er (–281–261), le secunde « *rege del septentrion* » qui ha initiate le **prime « Guerra de Syria » (-274-271)** contra le « *rege del meridie* » Ptolemeo 2 Philadelpho (– 282 –286). Postea veni le **2ème « Guerra de Syria » (-260 - 253)** que oppone al egyptianos le nove « *rege del septentrion*» Antiochos 2 Theos (– 261 – 246).

6b- *Post alcun annos illes se alliara, e le filia del rege del meridie venira al rege del septentrion pro restablir le concordia.*

Le comportamentos scabrose comencia. Pro maritar Berenice, Antiochos 2 divorcia de su sposa legitime nominate Laodice. Le patre accompania su filia e remane con illa in le domo de su genero.

6c- *Ma illa non conservara le fortia de su bracio, e ille non resistera, ni ille, ni su bracio; illa essera livrate con illes qui la habera menate, con su patre e con ille qui ha essite su supporto in ille tempore.*

Ma justo ante su morte, Antiochos 2 dishereda Berenice. Laodice se venga e la face occider con su patre e su parve filia (*le bracio* = infante). A notar : in Apo.3:16, Jesus va divorciar de su sposa adventista official nominate symbolicamente Laodicea ; isto tanto plus que Antiochos 2 se face appellar « Theos », Deo. In Anglaterra, le rege Henri 8 facera melio, ille divorciara se separante del autoritate religiose de Roma, creara su ecclesia anglican e facera morir le unes post le alteres su septe sponsas. Postea veni le **3ème « Guerra de Syria » (-246-241).**

Dan 11:7 *Un descendente de su radices se elevara in su loco; il venira al armea, il entrara in le fortresses del rege del septentrion, il disponera de illos a su voluntate, e il se rendera potente.*

7a- *Un descendente de su radices se elevara in su loco*

Ptolemeo 3 Evergetes -246-222 fratre de Berenice.

7b- *il venira al armea, il entrara in le fortresses del rege del septentrion*

Seleuco 2 Kallinicos -246-226

7c- *ille disponera de illo a su voluntate, e ille se rendera potente*

Le domination es al rege del sud. Iste domination egyptian es favorabile al Judeeos in opposition al grecos seleucidas. Il es necessari comprender immediatemente que inter le duo dominatores opposite se trova le territorio de Israel que debe esser traversate per le duo campos in guerra in lor offensivas o in lor retractos.

Dan 11:8 *Ille mesmo prendera e transportara in Egypto lor deos e lor imagines de fundition, e lor objectos preciose de argento e de auro. Postea ille remanera alcun annos distante del rege del septentrion.*

8a- In recognition, le egyptianos va adder a su nomine, Ptolemeo 3, le nomine « Evergete » isto es, benefactor.

Dan 11:9 *E iste marchara contra le regno del rege del meridie, e retornara a su pais.*
9a- Le responsa de Seleuco 2 falia usque al initio del **4ème « Guerra de Syria » (-219-217)** que opponera Antiocho 3 contra Ptolemeo 4 Philopator.
Dan 11:10 *Su filios se mettera in campania e congregara un multitudine numerose de truppas; un de illes avantiara, se extenderá como un torrente, inundara, pois retornara; e illes continuara le hostilitates usque al fortaleza del rege del sud.*
10a- Antiochos 3 Mégas (-223 -187) contra Ptolémée 4 Philopator (-222-205). Le supernomines addite revela le stato de derision del populo lagide, proque Philopator significa in greco, amor del patre; un patre que Ptolémée ha facite occider ... Un vice ancora, le attaccos seleucide falira. Le domination va remaner in le campo lagide.
Dan 11:11 *Le rege del sud se irritara, ille exira e attaccara le rege del nord; ille levara un grande multitude, e le truppas del rege del nord essera livrate in su manos.*
11a- Iste amare disfacta seleucide es un bon cosa pro le Judeeos qui prefere le egyptianos perque illes los tracta ben.
Dan 11:12 *Iste multitude esser orgoliose, e le corde del rege se inflara; ille facera cader milles, ma ille non triumphara.*
12a- Le situation va cambiar con le **5ème «Guerra de Syria» (-202-200)** que va operaropponer Antiochos 3 a Ptolemeo 5 Epiphanes (-205 -181).
Dan 11:13 *Proque le rege del septentrion retornara e congregara un multitudo plus numerose que le prime ; post alicun tempore, post alicun annos, ille se mittera in marcha con un grande armea e grande ricchessas.*
13a- Heu, pro le Judeeos, le grecos seleucides repassa super lor territorio pro attaccar Egypto.
Dan 11:14 *In ille tempore, multe se levara contra le rege del sud, e homines violente de tu populo se rebellara pro complir le vision, e illos succumbera.*
14a- Le nove rege del sud egyptian Ptolemeo 5 Epiphane - o Illustre (-205-181) de cinque annos es ponite in difficultate per le attacco de Antiochos 3 supportate per opponentes. Ma Judeeos apporta lor supporto al rege egyptian per combatter le seleucidas. Illes es, non solmente, vincte e occidite, ma ha justo facite del grecos seleucidas syrianos inimicos mortal a vita.

Le rebellion judaic revelate in iste verso es justificate per un preferentia del Judes pro le campo egyptian; illes es dunque hostile al campo seleucide que reprende le domination del situation. Ma, non ha Deo avertite su populo contra alliantias con le egyptianos? « Egypto, ille canna que perfora le mano de qui se appoia super illo », secundo Isa.36:6 : « *Ecce, tu lo ha placiate in Egypto, tu ha prendite como supporto iste canna rupte, que penetra e perfora le mano de quicunque se appoia super illo: tal es Pharaon, rege de Egypto, pro tote illes qui se confide in ille* ». Iste advertimento pare ignorate per le populo judee e su relation con Deo es al pejor; le castigo se approcha e colpe. Antiochos 3 les face pagar car lor hostilitate.

A notar : iste rebellion judee ha como objectivo « *de complir le vision*» in le senso que illo prepara e construe le odio del Syrios contra le populo jude. Assi le ***grande calamitate*** annunciate in Dan.10:1 venira a frappar los.
Dan 11:15 *Le rege del septentrion se avantiara, ille erigera terrasas, e prendera possession del citates forte. Le truppas del meridie e le elite del rege non resistara, illos mancara de fortia pro resister.*
15a- Le domination ha cambiate de campo durablemente, illo es al campo seleucide. In facie de ille, le rege egyptian ha solmente cinque annos.
Dan 11:16 *Ille qui marchara contra ille facera lo que ille volera, e nemo le resistara; ille se arrestara in le plus belle del paises, exterminante lo que cadera sub su mano.*
16a- Antiochos 3 non ancora succede a conquirer Egypto e su sete de conquesta lo rende irritate, le populo jude deveni su suffre-dolor. Ille vacua le surplus de su colera super le nation jude martyrisate designate per le expression « *le plus belle del paises*» como in Dan.8:9.

Dan 11:17 *Ille se proponera de arrivar con tote le fortias de su regno, e de concluder le pace con le rege del sud; ille le dara su filia pro marito, con le intention de causar su ruina; sed isto non evenira, e non succedera a ille.*

17a- Post que le guerra non succede, Antiochos 3 tenta le via del alliantia con le campo lagide. Iste cambio de strategia ha un causa: Roma ha devenite le protector de Egypto. Assi ille tenta de resolver le differentias per dar su filia Cleopatra, le prime del nomine, in maritage con Ptolemeo 5. Le maritage ha loco, sed le copula maritate vole mantener su independentia verso le campo seleucide. Le projecto de Antiochos 3 de prender Egypto ha de novo fallite.

Dan 11:18 *Ille volvera su vistas verso le insulas, e ille prenderá plures; ma un chef ponerá fin al opprobrio que ille voleva facer cader super ille, e lo facera retornar super ille mesme.*

18a- Ille va conquirer terras in Asia ma finalmente trova in su via le armada roman, hic designate como in Dan.9:26 per le termino « *chef* » ; isto perque Roma es ancora un republica que invia su armeas in operation de pacification musculos sub le direction del Legatos representante le poter del senatores e del populo, le plebe. Le transition al regime imperial non cambiara iste typo de organisation militar. Iste chef se appella Lucius Scipion dicite le Africano, le rege Antiochos ha prendite le risco de affrontar lo e ille es vincite al battalia de Magnesia in 189 e condemnate a pagar a Roma como indemnisation de guerra un enorme debita de 15000 talentos. In plus, su plus juvene filio, le futuro Antiochos 4 Epiphane persecutor del Judéos qui va complir al versetto 31 le « *calamitate* » prophetisate in Dan.10:1, es prendite como hostage per le Romanos.

Dan 11:19 *Il se dirigera postea verso le fortresses de su pais; e il vacillara, il cadera, e on non lo trovará plus.*

19a- Le sonios de conquestas se fini con le morte del rege, reimplaciate per su filio primogenito Seleuco 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Illo qui lo reimplaciara facera venir un exactor in le plus belle parte del regno, ma in pauc dies il sera frangite, e isto non sera ni per le ira ni per le guerra.*

20a- Pro solver le debita debite al Romanos, le rege invia su ministro Heliodoro a Jerusalem pro appropriar se del thesauros del templo, ma victima de un vision terribile in le templo, ille abandona iste projecto terrorisate. Iste exactor es Heliodoro qui postea face assassinar Seleuco 4 qui le habeva incargate de su mission a Jerusalem. Le intention vale le action, e Deo ha facite pagar iste profanation de su sancte templo per le morte de su ordinante qui, morte assassinate, non es *morte ni per le ira ni per le guerra*.

Antiochos 4 *le homine* imaginate in *le vision* del *grande calamitate*

Dan 11:21 *Un homine dispreciate prendera su loco, sin esser investite del dignitate regal; il apparera in medio del pace, e se appropriara del regno per le intrigo.*

21a- Il se tracta de Antiochos le plus juvene del filios de Antiochos 3. Captive e hostage del Romanos, on imagina le effectos producite in su character. Devenite rege, il habeva un revanche a prender sur le vita. Del altere latere, su sejorno con le Romanos ha permittite un certe accordo con illes. Su arrivata al trono de Syria reposa super intrigas, pois que un altere filio, Demetrius, plus vetule, habeva prioritate super ille. Vidente que Demetrius pacta con Perseo le rege de Macedonia inimico del Romanos, illes favori e porta al trono Antiochos lor amico.

Dan 11:22 *Le truppas que se diffunderà como un torrente essera submergite ante ille, e annihilate, mesmo como un chef del alliantia.*

22a- *Le truppas que se diffunderà como un torrente essera submergite ante ille, e annihilate*

Le hostilitate reprende con le **6ème « Guerra de Syria » (-170-168)**.

Iste vice le Romanos lassa Antiochos 4 reprender le guerra de su patre contra le campo lagide de Egypto. Illo non ha jammais tanto meritate su symbolo del peccato, grec il es ver in

iste contexto. Judica plus tosto del factos, como Deo lo ha facite al epocha. In le campo lagide Ptolemeo 6 es maritate incestuosemente con su soror Cleopatra 2. Lor fratre juvene Ptolemeo 8 dicite Physcon es associate con illes. On pote comprender alora proque Deo lassa Antiochos conculcar lor armea.

22b- *como etiam un chef del alliantia.*

Menelaus, collaborator del seleucidas, ambiciona le posto del legitime summo sacerdote Onias, ille lo face assassinar per Andronico, e prende su loco. Es isto ancora, le Israel de Deo? In iste drama, Deo comencia a rememorar actiones que Roma va exequer in le curso del seculos. De facto, le Roma imperial occidera le Messia e le Roma papal ambicionara e le privara de su sacerdotio perpetue, exactemente como Menelaus ha occidite Onias pro reimplaciar lo.

Dan 11:23 *Post que on se ha unite con ille, ille usara de deception; ille se mettera in marcha, e ille habera le superioritate con pauc gente.*

23a- Antiochos face alliantias con tote le mundo, preste a rumper los si es su interesse. Iste personage es per se sol un imagine del historia del reges de Francia e de Europa; alliantias concluse, alliantias rumpite, e guerras sanguinose intercalate de breve tempores de pace.

Ma iste verso continua etiam, in lectura duple, de dar nos un portrait robot del regime papal que va persequer le sanctos durante 120 annos. Proque le rege grec e le papismo es multo simile: *deceptiones e astutias* in ambes.

Dan 11:24 *Ille entrara, in medio del pace, in le locos le plus fertile del provincia; ille facera lo que non habeva facite su patres, ni le patres de su patres; ille distributera le spolio, le preda e le ricchessas; ille formara projectos contra le fortresses, e isto durante un certe tempore.*

24a- Le enorme debita debite al Romanos debe esser pagate. Pro iste fin, Antiochos 4 impone impostos a su provincias e dunque al populo Judeo super le qual ille domina. Ille prende ubi ille non ha seminato e spolia de lor ricchessas le populos subjugate passate sub su dominio. Ille non ha abandonate su objectivo de conquerer Egypto de grado o per fortia. E pro esser appreciate per su soldatos e obtener lor supporto, ille divide le spolio con su truppas e ille honora prodigalmente su divinitates grec, inter le quales le principal: le Zeus olympic, le deo del deos del mythologia grec.

In duple lectura, le regime papal roman agera de mesme. Car debile per natura, illo debe seducer e inrichir le grandes del regnos pro esser recognoscite e supportate per illes e lor fortias armate.

Dan 11:25 *Al capite de un grande armea ille empleara su fortia e su ardor contra le rege del sud. E le rege del sud se ingagera in le guerra con un armea numerose e multo potente; ma ille non resistera, proque on meditara contra ille mal designios.*

25a- In – 170, Antiochos 4 captura Pelusium e prende possessione de tote Egypto excepte su capital Alexandria.

Dan 11:26 *Illes qui mangera le cibos de su tabula causara su perdita; su truppas se extenderá como un torrente, e le mortes cadera in grande numero.*

26a- Ptolémée 6 initia alora negotiationes con su oncle Antiochos 4. Ille se junge al campo seleucide. Ma disapprobate per le egyptianos, ille es reimplaciate, in Alexandria, per su fratre Ptolémée 8 dunque trahite per su familia que *mangia del cibos de su tabula*. Le guerra continua e *le mortes cade in grande numeros*.

Dan 11:27 *Le duo reges cercara in lor corde facer le mal, e al mesme tabula illos parlara con falsitate. Ma isto non succedera, proque le fin arrivara solmente al tempore marcate.*

27a- Un vice ancora le intrigas de Antiochos 4 falira. Su relation con su nepto Ptolomeo 6 qui lo ha rejointe es basate super le deception.

27b- *Ma isto non succedera, proque le fin solmente venira al tempore designate.*

De qual *fin* parla iste verso? In veritate, illo suggere plure *fines* e in prime loco, le fin del guerra que oppone Antiochos 3 a su neptes e nepta egyptian. Iste *fin* es proxime. Altere *fines* concernera le duration del 1260 annos del regno papal in Dan.12:6 e 7 e le *tempore del fin* del verso 40 del capitulo actual que videra le complimento del Tertie Guerra Mundial que prepara le contexto del ultime ***grande calamitate*** universal.

Ma in iste verso, iste expression non ha ulle ligamine directe con « *le tempore del fin* » mentionate in le verso 40 como nos va discoperir e demonstrar. Le structura de iste capitulo es astutemente de apparentia deceptive.

Dan 11:28 *Il retornara a su pais con grande ricchessas; il essera in su corde hostile al alliance sancte, il agera contra illo, e pois retornara a su pais.*

28a- *Il retornara a su pais con grande ricchessas*

Carghate del ricchessas prendite del Egyptianos, Antiochos 4 reprende le cammino del retorno verso Antiochia, lassante detra se, Ptolemeo 6 que il ha placate como rege super le medietate del Egypto conquistate. Ma iste demi-victoria irrita le rege insatisfacite.

28b- Le contrarietate incontrate per le rege face del Judeeos le objectivos de su colera. Assi, passante per lor terra, ille va descargar super illes un parte de iste colera, sed ille non essera pro isto placate.

Dan 11:29 *A un tempore fixate, ille marchara de novo contra le sud; sed iste ultime vice le cosas non evenira como antea.*

29a- Nos entra in le anno del grande calamitate.

In – 168, Antiochos apprende que su neptes se ha reconciliate de novo contra ille, Ptolemeo 6 ha facite pace con su fratre Ptolemeo 8. Le terras egyptian conquistate ha retornate al campo egyptian. Ille dunque reprende le campania contra su neptes determinate a rumper omne resistentia, ma …

Dan 11:30 *Navios de Kittim se approchara contra ille; decouragiate, ille tornara retro. Alora, furiose contra le alliance sancte, ille non restara inactive; a su retorno, ille dirigera su regardo super illes qui ha abandonate le alliance sancte.*

30a- *Navios de Kittim se avantiara contra ille*

Le Spirito designa assi le flotta roman basate super le insula de Cyprus actual. De ibi illes controla le populos del mar Mediterranee e le populos costari de Asia. Post su patre Antiochos 3 es confrontate al veto roman. Ille suffre un humiliation que lo va poner in furia. Le legato roman Popilius Laenas tracia al solo un circulo circum su pedes e le intima de non exir de ibi sin le decision de combatter Roma o de obedir a illo. Antiochos, le ex ostage ha retenite le lection date a su patre e ille debe renunciar a su conquesta de Egypto totalmente placiate sub le protectorato roman. In iste contexto de colera explosive, ille apprende que le credente morte le Judaeos se gaudia e festina. Illes va apprender terribilemente a lor expensas que ille es ancora ben vive.

Dan 11:31 *Truppas se presentara secundo su ordine; illes profanara le sanctuario, le fortaleza, illes cessara le ~~sacrificio~~ perpetue, e erigera le abomination del desolator (o devastator).*

31a- Iste verso confirma le factos narrate in le recito apocryphe de 1 Macc.1:43-44-45 : *Alora le rege Antiocho scribeva a tote su regno, a fin que tote le mundo deveniva un sol populo, e que cata uno abandonarea su proprie lege. Tote le nationes consentiva a iste ordine del rege Antiocho, e multe in Israel consentiva a iste servitude, sacrificava al idolos, e violava (maculava) le sabbato.* Nos retrova in iste description le probationes vivite per Daniel e su tres companiones in Babylon. E Deo nos presenta in 1 Maccabeos, un description de lo que essera le ultime grande calamitate que nos le viventes in Christo debera affrontar justo ante le retorno in gloria de Jesus-Christo. Inter nostre epocha e illo del judee maccabean, un altere grande calamitate ha facite morir le sanctos de Jesus-Christo durante 120 annos.

31b- *illes profanara le sanctuario, le fortaleza, illes cessara le ~~sacrificio~~ perpetue, e erigera le abomination del desolator (o devastator).*

Iste actiones va esser confirmate in iste testimonio historic notate per le historico judee e roman Josephus. Le importantia del cosa lo justifica, dunque regarda iste testimonio in le qual se trova detalios identic al lege dominical del ultime dies proclamate per le regime universal formate per le superviventes del Tertie Guerra Mundial.

Ecce un prime version de 1 Macc.1:41 a 64:

1Ma 1:41 ***Le rege postea dava ordines que tote le gente in su imperio deveni un sol populo****:*

*1Ma 1:****42 cata uno debeva renunciar a su costumes. Tote le paganos se submitteva al ordines del rege***

*1Ma 1:****43 e mesmo in Israel, multe personas acceptava con favor su culto: illes sacrificava al idolos e profanava le sabbato.***

1Ma 1:44 ***Le rege invia messageros a Jerusalem e al citates de Juda pro portar su ordines: on debeva ora sequer costumes estranie al pais,***

1Ma 1:45 ***cessar le holocaustos del Templo, le sacrificios e le libationes. On debeva profanar le sabbatos e le festas,***

1Ma 1:46 ***polluer le Sanctuario e toto lo que es sancte,***

*1Ma 1:****47 eriger altares, locos de culto e templos pro le idolos, immolar porcos e animales impure.***

1Ma 1:48 On debeva lassar le filios sin circumcision e render se assi odiose per omne genere de impuritates e profanationes.

1Ma 1:49 ***In un parola, on debeva oblidar le Legge e neglirger tote su observantias:***

1Ma 1:50 ***<u>ille qui non obedire al ordines del rege debeva esser occidite.</u>***

1Ma 1:51 Assi se exprimeva le litteras del rege inviate a tote su regno; il stabiliva inspectores super tote le populo e ordinava a omne le citates de Juda offerer sacrificios.

1Ma 1:52 ***Multe gente inter le populo obeditava, tote illes qui abandonava le Legge; illes faceva mal in le pais,***

1Ma 1:53 obligante Israel a cercar refugios.

1Ma 1:54 ***Le dece-quinte die del mense de Kisleu, in le anno 145, le rege erigeva le Abomination del Desolation super le altare del holocaustos, e on elevava altares in le citates vicin de Juda.***

1Ma 1:55 On incensava al porta del domos e super le placas,

1Ma 1:56 ***on lacerava e jectava al foco le libros del Legge quando on los trovava,***

1Ma 1:57 ***e si on discoperiva in alcuno un libro del Alliantia o si alcuno obediva al Legge de Deo, on le occideva secundo le decreto del rege.***

1Ma 1:58 On puniva le israelitas que on prendeva in violation mense post mense in lor citates,

1Ma 1:59 e le 25 de cata mense on offriva sacrificios super le altar elevate in loco del altar del holocaustos.

1Ma 1:60 On occideva secundo iste lege feminas qui habeva facite circumcider lor infantes,

1Ma 1:61 con lor infantes suspendite a lor collo; on occideva equalmente le personas de lor familia e illes qui habeva operate le circumcision.

1Ma 1:62 Malgrado toto isto, plures in Israel remaneva fidele e esseva bastante coragiose pro non mangiar cibos impur.

1Ma 1:63 ***Illes prefereva morir que render se impur con alimentos que contravineva al Alliantia sancte, e de facto illes esseva occidite.***

1Ma 1:64 Isto esseva un grande probation pro Israel.

In iste recitation, relevamos le versiculos 45 a 47 que confirma le cessation del offertas del intercession del ***perpetue*** e le versiculo 54 que testimonia le profanation del sanctuario: ***le rege erigeva le Abomination del Desolation super le altare del holocaustos.***

Al origine de iste males, iste apostasia de Israel**:** *1Ma 1:11* ***Il esseva in iste tempore que se levava in Israel un generation de gente deviante que attraheva multe personas post illes: "Facemos un alliantia con le nationes que nos circumda, diceva illes, nam desde que nos nos ha separate de illes, multe infortunios ha occurrite a nos****."* Le infortunios esseva jam le consequentia de lor infidelitates verso Deo e illes attraheva super se ancora plus infortunios per lor attitude rebelle.

In iste tragedia sanguinose, le domination grec ha ben justificate su symbolo de peccato omnipresente in *le aere del statua* de Dan.2 ; *le leopard* maculate de Dan.7 ; e *le capro* fetide de Dan.8. Ma un detalio es ancora a notar. Le incaricate de mission punitive inviate per Antiochos 4 a Jerusalem in – 168 se nomina Apollonius, e iste nomine grec que significa in francese « Destructor » sera eligite per le Spirito pro denunciar in Apo.9:11, le uso destructive del sancte Biblia per le false christianismo protestante del ultime dies ; isto es, illes mesme qui va organisar le ultime ***grande calamitate*** final. Appolonius veniva a Jerusalem con 22000 soldatos e **un die de sabbato**, durante un spectaculo armate public, il faceva massacrar tote le judee spectatores. Illes contaminava le sabbato con iste interesse profan, e Deo los faceva occider. E su ira non se calma pois que detra iste facto sanguinose le hellenisation del Judeos es ordinate. Le Athenien Geronte, le delegato regal, impone pro tote le population le hellenisation del culto e del mores a Jerusalem como in Samaria. Le templo de Jerusalem es alora dedicate a Zeus Olympian e illo del monte Garizim a Zeus hospital. Nos vide assi Deo retirar su protection super su proprie templo, super Jerusalem, e super le nation integre. Le citate sancte es satiate de insultos plus abominabile le unes que le alteres. Ma isto esseva solmente le voluntate de Deo que se applicava, tanto le relaxation moral e religiose esseva grande post le advertimento que constitueva le deportation a Babylon.

Dan 11:32 *Ille seducera per blanditias le traidores del alliance. Ma illes del populo qui cognoscera lor Deo agera con fermitate,*

32a- *Ille seducera per blanditias le traidores del alliance*

Iste precision lo confirma, le punition divine esseva meritate e justificate. In locos sancte, le profanation habeva devenite le norma.

32b- *Ma illes del populo qui cognoscera lor Deo agera con fermitate,*

In iste tragedia, le credentes sincer e digne se distingueva per lor fide e prefereva morir como martyres in loco de renunciar a honorar le Deo creator e su sancte leges.

Un vice ancora, in un secunde lectura, iste sanguinose experientia de 1090 dies real resimila al conditiones del regno papal de 1260 dies-annos prophetisate successive sub formas differente in Dan.7:25, 12:7 e Apo.12:6-14 ; 11:2-3 ; 13:5.

Le retrospection super le actualitate del contexto del antiquitate

Pro comprender ben lo que eveni, io va prender le imagine de un cameraman qui filma con su camera un scena que il sequiva de presso. A iste stadio il effectua un zoom retro durante que il prende altitude e le campo regardate se allarga de plus in plus. Si ben que applicate al historia religiose, le reguardo del Spirito supervisa tote le historia religiose del christianismo, desde su parve initios, su horas de suffrentia, tempore del martyres, usque a su fin gloriose marcate per le retorno del Salvator expectate.

Dan 11:33 *e le plus sapiente inter illes dara instruction al multitud. Il ha qui succumbera pro un tempore al spada e al flamma, al captivitate e al pillage.*

33a- *e le plus sapiente inter illes dara instruction al multitud*

Le apostolos de Jesus-Christo, assi como Paulo de Tarse a qui nos debe 14 epistolas del nove alliance. Iste nove instruction religiose porta un nomine « le Evangelio » id es, le Bon Nove del salvation offerite per gratia divine al electos. De iste maniera, le Spirito nos face progressar in le tempore e le nove objectivo examinate deveni le fide christian.

33b- *Il ha qui succumbera pro un tempore al spada e al flammas, al captivitate e al spoliation.*
Pro un tempore dice le Spirito per le angelo e iste tempore essera de 1260 longe annos prophetisate ma sub certe imperatores roman Caligula, Nero, Domitian e Diocletian esser christian significava deber morir como martire. In Apo.13:10, le Spirito evoca le tempores del exactiones roman papal, dicente: *Si alcuno conduce in captivitate, ille ira in captivitate; si alcuno occide per le spada, il debe esser occidite per le spada. Ecce le patientia e le fide del sanctes*.
Dan 11:34 *In le tempore quando illos succumbera, illos essera un poco adjutate, e multe se unira a illes per hypocrisia.*
34a- Es in iste tempore del domination crudele del papato que ha apparite le adjutas del hypocritas de iste verso. Lor identification reposa super lor disprecio del valores e del ordines insegnate per Jesus-Christo, e in iste caso pro iste epocha visate, le interdiction de occider per le spada. Revisitante le historia, tu pote alora comprender que le grande movimento protestante del 15ème seculo usque a nostre epocha ha essite judicate hypocrita per le juste Judice Jesus-Christo. Lor abandon complete desde 1843 dunque essera plus facile a comprender e acceptar.
Dan 11:35 *Alcun del homines sage succumbera, a fin que illes sia purificate, purgite e blanite, usque al tempore del fin, proque illo non evenira sino al tempore designate.*
35a- *Alcun del homines sage succumbera, a fin que illes sia purificate, purgite e blanite, usque al tempore del fin*
A judicar per iste declaration, le norma del vita christian es le prova e le selection, per le capacitate de supportar e subir le persecutiones usque al fin del mundo. Assi, le homine moderne habituate al pace e al tolerantia non comprende plus nihil. Ille non recognosce su vita in iste messages. Ecce perque explicationes essera date super isto in Apo.7 e 9:5-10. Un long tempore de pace religiose de 150 annos real, id es, « cinque menses » prophetic, ha essite programmate per Deo, ma desde 1995 iste periodo ha finite e le guerras religiose ha recomenciate. Le islam occide in Francia e altere locos super tote le terra; e su action ha le vocation de intensificar se usque a inflammar le terra integre.
35b- *proque illo evenira solmente al tempore designate*
Iste fin sera illo del mundo e le angelo nos dice que nulle signo de pace o de guerra permitte a alcuno de vider lo venir. Illo depende de un sol factor: le « *tempore designate* » per Deo, isto es, le termino del 6000 annos dedicate a su selection de electos terrestrial. E es proque nos es jam minus que dece annos de iste termino que Deo nos ha facite le gratia de cognoscer le data: le 20 Martio del primavera que precede le 3 April 2030, isto es, 2000 annos post le morte expiatori del Christo. Ille apparera potente e victoriose pro salvar su electos e destruer le rebelles homicida qui habeva le intention de occider los.

Le regime papal catholic del Roma « christian » : Le grande persecutor del historia religiose del mundo occidental.
Es verso ille, que le modello Antiochos 4 debeva nos ducer. Le typo ha preparate su antitypo et que dicer de iste comparation? Certemente de un amplitude phenomenal, le persecutor grec ha agite durante 1090 dies real, ma le papismo, ille, va ager durante quasi 1260 annos real, ille supera assi tote le modellos del historia.

Dan 11:36 *Le rege facera lo que ille vole; ille se elevara, ille se gloriara super tote le deos, e ille dira cosas incredibile contra le Deo del deos; ille prosperara usque que le ira es consummate, proque lo que es arrestate se complira.*

36a- Le parolas de iste verso remane ambigue e pote ancora adaptar se al re grec e al re papal roman. Il es necessari celar ben le structura revelator del prophetia pro le lectores superficial. Un parve detalio designa totevia le objectivo papal; il es le precision: *proque **lo que es arrestate** se complira.* Iste citation face echo a Dan.9:26: *Post le sexanta-duo septimanas, un Uncte essera excidite, e ille non habera nihil pro ille. Le populo de un chef qui venira destruera le citate e le sanctuario le sanctitate, e su fin arrivara como per un inundation ; **il es arrestate** que le devastationes (o desolationes) dura usque al termino del guerra*.

Dan 11:37 *Ille non habera respecto ni al deos de su patres, ni al divinitate que face le delicias del feminas ; ille non habera respecto a ulle deo, proque ille se gloriara super omnes.*

37a- *Ille non habera respecto ni al deos de su patres*

Ecce, le parve detalio que clarifica nostre intelligentia. Nos ha hic le prova formal que le rege visate per su parolas non pote esser Antiochos 4, qui habeva respecto al deos de su patres e inter illes le plus grande, Zeus le deo del deos del Olympo al qual ille offereva le templo judee de Jerusalem. Nos obtene assi le prova innegabile que le rege visate es vermente le regime papal roman del era christian. De ora inante, tote le parolas revelate dunque concernera iste *rege differente* de Dan.7 e *impudente e astute* de Dan.8; io adde, iste *rege devastante o desolante* de Dan.9:27. Le « stadios del rocchetta » supporta tote le *capite human* papal, *parve e arrogante* placate al summitate del dominationes.

Le Roma papal ha respecto pro le deos de su patres? Officialmente no, proque su conversion al christianismo la ha conducite a abandonar le nomines del divinitates roman pagan. Totevia, illa ha conservate le formas e le stilo de lor adoration: le imagines talliate, sculptate o fundite ante le quales su adoratores se curva e se pone a geniculos pro pregar. Pro conservar iste comportamento condemnate per Deo in tote su leges, illa ha rendite le Biblia inaccessibile al commun del mortales e ha supprimite le secundo del dece commandamentos del Deo vivente proque illo prohibe iste practica e revela le castigo previdite pro su transgressores. Qui pote voler celar le castigo incurrite si non le diabolo? Le personalitate del regime papal dunque entra in le quadro del definition proponite in iste verso.

37b- *ni al divinitate que face le delicias del feminas*

Es pensante al religion roman pagan abandonate per le papismo que le Spirito de Deo evoca iste subjecto scabrose. Car illa ha tornate le dorso a su hereditage apertemente sexual pro monstrar valores de sanctitate. Iste divinitate suggerite es Priapo, le phallo masculin honorate como divinitate per le patres pagan del ecclesia de Roma. Illo esseva ancora un hereditage del peccato grec. E pro rumper con iste hereditage sexual, illa defende con excesso le puritate del carne e del spirito.

Dan 11:38 *Tamen ille honorara le deo del fortresses sur su pedestal; a iste deo, que su patres non cognosceva, ille rendera homenages con auro e argento, con petras preciose e objectos de valor.*

38a- *Tamen ille honorara le deo del fortresses super su pedestal*

Un nove deo pagan ha nascite: *le deo del fortresses*. Su *pedestal* es in le mentes human e su altitude es al nivello del impression subite.

Le Roma pagan construiva templos pagan aperte a tote le ventos; capiteles supportate per columnas sufficeva. Ma accedente al christianismo, Roma visa a reimplaciar le modello judaic destruite. Le Judeeos habeva un templo claudite in potente apparentia que faceva su gloria e prestigio. Roma dunque lo imitara e construera a su vice ecclesias roman que resimila a castillos, proque le insecuritate regna e le Senior le plus ric fortifica lor residentias. Roma face lo mesmo. Illa construi su ecclesias in stilo austere usque al tempore del cathedrales, e ibi, toto cambia. Le tectos curvate deveni flechas punctate verso le celo, e isto, de plus in plus alte. Le faciatas exterior prende le apparentia de dentella, illas es enrichite per vitrales de tote le colores que face penetrar al interior un lumine irisate que impressiona le officiantes, le adeptos e le visitatores.

38b- *a iste deo, que su patres non cognosceva, ille rendera hommage con auro e argento, con petras preciose e objectos de valor.*
Pro render los ancora plus seducente, le muros interior se ***orna de auro, argento, perlas preciose, objectos de valor*** : *le meretrice Babylon le grande* de Apo.17:5 sape valorisar se pro attraher e seducer su clientes.
Le ver Deo non se lassa seducer proque iste magnificentia non le profita. Ille denuncia in su prophetia, iste Roma papal con le qual ille ha **nunquam** habite le plus parve relation. Pro ille, su ecclesias roman o gothic es solmente divinitates pagan additional que servi solmente a seducer personas spiritual que illa distorna de ille: un nove deo ha nascite: le deo del fortresses e ille seduce multitudes que crede trovar Deo entrante in su muros sub tectos immensemente alte.
Dan 11:39 ~~*Ille agera con le deo estranie contra le locos fortificate*~~ *E ille laborava al fortificationes del forteressas con le deo estranie e ille reimplera de honor illes qui lo recognosce, ille los facera dominar super plures, ille distribuira terras como recompensa.*
39a- *E ille laborava al fortificationes del forteressas con le deo estranie*
Pro Deo, il existe solmente un deo active in su facie, id es, qui es *estranier*: es le diabolo, Satan contra le qual Jesus-Christo ha advertite su apostolos e discipulos. In le texto hebreo, il non se tracta «de ager contra» ma de «facer a». Le mesme message se leera in Apo.13:3, sub le forma: *... le dracon le dava su potentia, e su throno, e un grande autoritate*. Le *dracon* que es le diabolo in Apo.12:9 ma al mesme tempore le Roma imperial secundo Apo.12:3.
In plus, in se convertente al religion christian, le autoritate roman ha adoptate le ver Deo que le esseva aliena pois que se tracta originalmente del Deo del Judeeos, del Hebreos descendentes de Abraham.
39b- *e ille reimplera de honoros illes qui le recognosce*
Iste honoros es religiose. Le papismo apporta al reges qui le recognosce como representante de Deo super le terra, le sigillo del autoritate divine pro lor proprie autoritate. Le reges non deveni vermente reges sino quando le ecclesia les ha consacrate in un de su *fortresses* divinisate, in Francia, Saint-Denis e Reims.
39c- *ille les facera dominar super plure*
Le papismo concede le titulo imperial que designa un rege suzerano dominante super altere reges vassalos. Le plus celebre: Carlo Magno, Carlo V, Napoleon 1er, Hitler.
39d- *il les distributera terras como recompensa.*
Iste super-potere temporal terren e celeste, secundo su pretension, arrangiava ben le reges del terra. Proque ille decideva super lor differentias specialmente re le terras conquistate o discoperite. Assi que in 1494, Alexandro 6 Borgia, le pejor del papas, un assassino in officio, esseva conducite a fixar un linea meridional pro divider inter Espania e Portugal le attribution e le possession del territorio de America del Sud rediscoperite desde le antiquitate.

Le Tertie Guerra Mundial o le 6te trompetta de Apo.9.
Illo reduce le humanitate a un tertio de su population e, ponente fin al independentias national, illo prepara le regime universal que va instaurar le ultime grande calamitate annunciate in Apo.1. Inter le actores aggressive se trova le islam del paises musulman, dunque io te propone le perspectiva biblic super iste subjecto.

Le rolo del islam
Le islam existe perque Deo lo require. Non pro salvar, iste rolo reposa **exclusivemente** super le gratia apportate per Jesus-Christo, ma pro colpar, occider, massacrar, su inimicos. Jam, in le ancian testamento, pro punir le infidelitate de Israel, Deo habeva recursa al populo «Philistin». In le nove, pro punir le infidelitate christian, ille appella al musulmanes. Al origine del musulmanes e del Arabes, se trova Ismael, le filio de Abraham e de Agar le serva

egyptian de Sarah su sposa. E jam a ille tempore, Ismaël esseva in disputa con Isaac le filio legitime. Isto a tal puncto que con le accordo de Deo, al requesta de Sarah, Agar e Ismaël esseva chassate del campo per Abraham. E Deo prendeva cura del expulsate cuje descendentes, demi-fratres, allava mantener un attitude hostile verso le posteritate de Abraham; le prime, judee; le secunde, in Jesus-Christo, christian. Ecce in qual terminos Deo prophetisava super Ismaël e su descendentes arabe in Gen.16:12 : « *Il essera como un asino salvage; su mano essera contra toto, e le mano de toto essera contra ille; e ille habitara in facie de tote su fratres* ». Deo vole facer cognoscer su pensamento e su judicio super le cosas. Le electos de Christo debe cognoscer e compartir iste designio de Deo qui utilisa le populos e le potentias del terra secundo su voluntate supreme. Il es conveniente de notar, le propheta Mahomet, fundator del islam, nasceva al fin del 6te seculo post le establimento del papismo catholic roman in 538. Le islam appareva pro colpar le catholicismo pagan e le christianos in general quando illes es colpate per le maledictiion de Deo. E isto es le caso desde le 7 de martio 321, desde que le imperator Constantino 1^{e} faceva abandonar le reposo del sabbato del septime die in favor de su prime die dedicate al "sol invincite" (Sol Invictvs), nostre actual dominica. Como multe christianos hodie, Constantino voleva erroneamente marcar un ruptura inter christianos e judeeos. Ille reprochava al christianos de su epocha de judaisar per honorar le sancte sabbato de Deo. Iste judicio injustificate venite de un rege pagan, ha essite pagate e va continuar de esser lo usque al fin per le castigos del "*septe trompettas*» revelate in Apocalypse 8 e 9, isto es, un succession ininterrumpite de mal fortunas e dramas. Le ultime punition venira sub le forma de un terribile disillusion, quando Jesus-Christo apparera pro remover de terra su electos. Ma le thema que ha essite justo tractate, illo del « Tertie Guerra Mundial » es ipse, le sexte de iste castigos divine prophetisate in le qual islam es un actor importante. Proque Deo habeva equalmente prophetisate super Ismael, dicente in Gen.17:20 : « *Quanto a Ismael, io te ha exaudite. Ecce, io lo benedice, io lo rendera fecunde, e io lo multiplicara infinite; il generara dece-duo principes, e io lo facera un grande nation* ». Io claude iste parenthese pro reprender le studio de in Dan.11:40.

Dan 11:40 *Al tempore del fin, le rege del sud* ***collidera*** *contra ille. E le rege del septentrion* ***volvera*** *super ille como un tempesta, con carros e cavalleros, e con multe naves ; ille avantiara in le terras, se extenderá como un torrente e inundará.*

40a- *Al tempore del fin*

Il se tracta, iste vice, del fin del historia human; le fin del tempore del nationes actual del terra. Jesus ha annunciate iste tempore, dicente in Matt.24:24: *Iste bon nove del regno essera predicte in tote le mundo, pro servir de testimonio a tote le nationes. Alora venira le fin.*

40b- *le rege del sud* ***collisionera*** *contra ille*

Hic, nos debe admirar le immense subtilitate divine que permitte a su servitores de comprender lo que remane celate al altere esseres human. In apparentia, ma solmente in apparentia, le conflicto initiate inter le reges seleucides e le reges lagide pare reprender e continuar in iste verso, non plus decepiente. Pois in realitate, nos ha quitate iste contexto desde le versos 34 a 36 e le tempore del fin de iste nove confrontation concerne le era christian del regime catholic papal e del protestantismo universal que ha entrate in su alliantia ecumenic. Iste cambio de contexto nos obliga a redistribuer le rolos.

In le rolo de « *ille* » : le Europa catholic papal e su religiones christian alliate.

In le rolo del « *rege del sud* » : le islam conquirente que debe converter le humanos per fortia o poner los in servitude, secundo le actiones guidate per su fundator Mahomet.

Nota hic, le selection del verbo : *collider* ; in hebreo, «nagah» que significa colpar con su cornos. En adjectivo, illo designa un aggressor furiose qui colpa usualmente. Iste verbo se adapta perfectemente al islam arabe aggressive contra le mundo occidental sin interruption desde le fin del Secunde Guerra Mundial. Les verbos « *luchar, combatter, colpar* » possibile

indicant un proximitate multo proxime de ubi le idea de vicinitate national o vicinitate de urbes e vias. Le duo possibilitates confirma le islam, ben implantate in Europa a causa del disinteresse religiose del europeos. Le luchas se ha intensificatees desde le retorno del Judeeos a Palestina in 1948. Le destino del Palestinos ha ponite le populos musulman contra le colonisatores occidental christian. E, in 2021, le aggressiones islamista cresce e crea insecuritate inter le populos europee, primo inter toto in Francia, le ancian colonisator del populos nord-african e african. Un plus grande conflicto de typo national va occurrer? Forsan, ma non ante que le situation interne se deteriora al puncto de producer confrontationes brutale inter gruppos in le sol del metropole mesme. Francia essera in die ille in stato de guerra civil; in realitate, de guerra authenticamente religiose: l'islam contra le christianismo o le incredulos sin Deo.

40c- *E le rege del septentrion* ***voltara*** *super ille* ***como un tempesta****, con carros e cavalleros, e con multe naves*

In Ezé.38:1, iste *rege del septentrion* es appellate *Magog, prince de Rosch* (Russia) *de Meschec* (Moscova) *e Tubal* (Tobolsk) e nos lege al verso 9 : *E tu ascenderas, tu venira* ***como un tempesta****, tu essera como un nube pro coperir le pais, tu e tote tu bandas, e multe populos con te.*

Redistribution del rolos: In le rolo del «*rege del septentrione*», le Russia orthodoxe e *su populos* alliatos musulman. Ancora hic, le selection del verbo «*volvetara super ille* » suggere un attacco subite massive de surprisa veniente del aere. Moscova, capital de Russia, es de facto a un bon distantia de Bruxelles, le capital europee, e de Paris, su avant-garde militar. Le prosperitate europee ha rendite su dirigentes cec, al puncto de subestimar le potentia militar del potente Russia. Illa va lancer in su aggression, de aviones e milles de carros armate super le vias terrestre e multitudes de navios de guerra maritime e submarin. E pro que le punition se exprime con fortia, iste dirigentes europee non ha cessate de humiliar Russia e su chefes desde le fervente Vladimir Jirinovski usque a su nove « Tsar » actual, Vladimir Putin (Vladimir : principe del mundo in russe).

Le actores essente identificate, le tres « reges » concernate va affrontar se in lo que prende le apparentia de un 7ème « Guerra de Syria » in le qual, le nove Israel national va esser implivate; lo que le verso sequente va confirmar. Sed pro le momento, le « rege » (*ille*) aggressate per Russia, es le Europa del tractato de Roma.

40d- *ille se avantiara in le terras, se dispergera como un torrente e inundara.* Su ecrasante superioritate militar permitte a Russia invader Europa e occupar lo in tote su extension territorial. In facie de illa, le truppas francese non ha peso; illas es ecrasate e destruite.

Dan 11:41 *Ille entrara in le plus belle del paises, e plures succumbera; ma Edom, Moab, e le principal del infantes de Ammon essera liberate de su mano.*

41a- *Ille entrara in le plus belle del paises, e plures succumbera*

Le extension russe se effectua verso su Sud ubi se trova Israel, le alliate del paises occidental que se trova a su vice invadite per le truppas russe; alcun Judeeos va ancora morir.

41b- *mais Edom, Moab, e le principal del infantes de Ammon essera liberate de su mano*

Isto es un consequentia del alliantias militar que va place iste nomines que representa le Jordania moderne del latere russe. In 2021, Russia es jamais le alliate official de Syria que illa arma e protege.

Dan 11:42 *Ille extender su mano super diverse paises, e le pais de Egypto non escapara.*

42a- Il es solmente desde 1979 que iste configuration politic ha venite confirmar le prophetia. Proque iste anno, a Camp David in le SUA, le presidente egyptian Anouar El Sadate ha officialmente facite alliantia concon le prime ministro de Israel Menahem Begin. Le election strategic e politic facite in ille tempore esseva de adoptar le causa del plus forte del momento, proque Israel esseva potente supportate per le USA. In iste senso, le Spirito de Deo le attribue le initiativa de tentar «*de escappar*» al ruina e al disastro. Ma con le tempore, le joco cambia

de manos, e Israel e Egypto se trova, desde 2021, quasi abandonate per le USA. Sur le zona de Syria, Russia impone su lege.

Dan 11:43 *Ille se rendera dominator del thesauros de auro e argento, e de tote le cosas preciose de Egypto; le Libyes e le Ethiopios essera in su sequentia.*

43a- *Ille se rendera dominator del thesauros de auro e argento, e de tote le cosas preciose de Egypto*

Gratias al revenuos del pedagios pagate pro usar le canal de Suez, Egypto se ha fortemente inrichite. Ma iste ricchessa vale solmente in tempore de pace, pois que in tempore de guerra le rotas commercial deveni deserte. Egypto se ha inrichite per le tourismo. Del quatro angulos del terra, on veni contemplar su pyramides, su museos inrichite per continue discoperimentos de tombas egyptie.caches sub le terra desde le antiquitate. In iste tombas, illo del juvene rege Tutankhamon ha revelate objectos de auro massive de un valor non estimate. Russia dunque trovara in Egypto de que satisfacer su cupiditate de spolio de guerra.

Al fin del sabbato del 22 de januario 2022, le Spirito me ha apportate un argumento que confirma **sin contestation possibile**, le interpretation que io da a Daniel 11. Observa in le duo versos 42 e 43, le importantia del mention clar non codificate, del nomine « *Egypto* » que es in iste contexto un pais differente de illo que es nominate « *rege del sud* ». Ora, in le versos 5 a 32, « *Egypto* » lagide del Ptolemeos esseva mascate mais identificate como « *rege del sud* ». **Le cambio de contexto historic es assi confirmate e provate de maniera irrebutibile**. Comenciante per le contexto del antiquitate, le recito de Daniel 11 se conclude super « *le tempore del fin* » del mundo, in le qual, « *Egypto* », alliate del campo occidental christian e agnostic desde 1979, es le objectivo del nove « *rege del sud* » isto es, le islam guerrier, e specialmente illo del nove « *rege del septentrion* », le orthodoxia russe.

43b- *le Libycos e le Ethiopicos essera a su sequentia*

Le traductor ha ben traducite le parolas « *Puth* e *Cush* » del prophetia que designa pro le « Libya », le paises musulman situate al Nord del Sahara, le paises costal del litoral african e pro Ethiopia, le Africa nigre, tote le paises situate al Sud del Sahara. Un grande numero de illes ha anque acceptate e adoptate le islam; in le caso de Costa de Ebore, con le complicitate del ppresidente francese Nicolas Sarkozy, al qual nos debe tamben le chaos libyan.

Assi, colpita per Russia, « *Egypto* » deveni le preda de tote le predatores, e le voltures musulman, su fratres, se precipita super illa, pro nettar su cadavere e prender lor parte del butino que remane ancora, post le extraction russe.

Citante clarmente « *Libya e Ethiopia* » le Spirito designa alliatos religiose african del « *rege del sud* » que il es necessari identificar con Arabia, ubi le propheta Mahomet ha apparite in 632, pro diffunder, depost Mecca, su nove religion nominatee le islam. Il es supportate per le potente Turchia retornate, in iste contexto final, a un compromisso religiose musulman integrista, conquistante, e vindicative, post le humiliation de su submission momentanee al valores laic occidental. Ma altere paises musulman, non situate al « *meridie* », como Iran, Pakistan, Indonesia, pote unir se al « *rege del meridie* » pro combatter le populos occidental con lor valores moral detestates per tote le populos musulman. Iste odio es in veritate solmente illo del ver Deo Jesus-Christo dispreciate per le christianes occidental. Ille puni assi per islam e orthodoxia, le infidelitate judee, catholic, orthodoxe, protestante, e mesmo, adventista, del mundo occidental ; tote le fide monotheista culpabile verso ille.

Dan 11:44 *Nove del oriente e del septentrional venira a terrorisar lo, e ille partira con un grande furor pro destruer e exterminar multitudes.*

44a- *Nove del oriente e del septentrional venira a terrorisar lo*

Iste duo punctos cardinal « *oriente* e *septentrional*» concerne le sol pais russe, secundo que illo es evocate desde le Europa papal o desde Israel, proque le prophetia los designa como esser successivemente attaccate per Russia in le versos 40 e 41. Isto significa que le terror citate veni del territorio russe, sed que pote terrorisar un tal conquistator? Que ha occurrite a

su pais pro terrorisar lo a iste puncto? Le responsa non es in le libro de Daniel, ma in Apo.9, que revela e visa, le religion protestante cuje feudo mundial es in le SUA. Le mysterio va clarificar se, prenente in conto iste existentia del SUA. Desde le anno 1917 quando Russia revoltate ha adoptate su regime socialista e communista un fossato lo ha separate durablemente del SUA imperialista capitalista. Le individuo non pote enrichir se super le dorso de su proxime si ille es communista; ecce proque le duo optiones es irreconciliabile. Sub le cinere del pace, le foco del odio cova e non demanda plus que exprimer se. Solmente, le concurrentia e le menacia nuclear ha succedite a evitar le pejor. Isto esseva le equilibrio del Terror nuclear. Solmente, ecce, sin usar le armas nuclear, Russia va prender Europa, Israel e Egypto. Le equilibrios essente rupte, le SUA va sentir se fraudate e menaciate, anque, pro reducer le numero de lor mortes, illes va entrar in le guerra, colpante forte le primos. Un destruction nuclear de Russia va causar le terror del armeas russe disperse super le territorios occupate.

44b- *e il partira con un grande furor pro destruer e exterminar multitudes.*

Usque a iste momento, Russia essera in spirito de conquesta e de preda, ma subito, su stato de spirito cambiara, le armea russe non habera plus un patria a retornar e su despero se transformara in desiro de « *destruer e exterminar multitudes* » ; lo que essera le « *tertio del homines occidite*» del 6te *trompetta* de Apo.9. Tote le nationes equipate con le arma nuclear essera dunque constringite per le factos a usar los contra lor inimicos potential personal.

Dan 11:45 *Ille erigera le tentas de su palatio inter le mares, verso le gloriose e sancte montania; alora ille arrivara al fin, sin que alcuno le adjuta.*

45a- *Ille erigera le tentas de su palatio inter le mares, verso le gloriose e sancte montania*

De *tentas inter le mares*, proque su *palatios* non es plus super le terra. Le situation disperate del truppas russe es clarmente describite per le Spirito que los ha condemnate a subir iste destino. Sub le foco de lor adversarios illes es repellite usque al terra de Israel. Odiate per omnes, illes non beneficia de alcun supporto ni de alcun pietate e es exterminate in terra judee. Russia va assi pagar un pesante debito que Deo le imputa desde su supportos al inimicos spiritual de Israel in le ancian alliance, al tempore de su deportation a Babylon. Illa vendeva cavallos al populo de Tyrus, citate de luxuria pagan. Eze.27:13-14 confirma, Deo dicente a Tyrus: *Javan, Tubal* (Tobolsk) *e Meschec* (Moscova) *commerciava con te; **illes dava sclavos** e utensiles de aere in excambio de tu mercantias. Illes del casa de Togarma* (Armenia) *forniva tu mercatos con cavallos, cavalleros e mulos.* Illa era etiam un petra de scandalo commercial pro le Judes qui commerciava etiam con illa: Ez.27:17: *Juda e le pais de Israel commerciava con te; illes dava le frumento de Minnith, le pastisseria, le melle, le oleo e le balsamo, in excambio de tu mercantias.* Tiro se ha dunque inrichite a lor expensas. Plus avante, in Eze.28:12, sub le titulo de « *rege de Tiro* », Deo parla directemente a Satan. On comprende que ille era qui traheva profito del luxo e del ricchessas accumulate in le grande citates pagan que le serviva sub le apparentia del multiple divinitates pagan, plus tosto inconscientemente, ma sempre e ubique in formas cultual que Deo considera como abominabile. Ille porta in su corde le peso de un frustration accumulate, equalmente, super le longitude del seculos e del millennios del historia human. Iste frustration justifica su ira que se vacua partialmente sub le forma de iste ultime conflicto international terribilemente destructive.

Ma iste ira divine contra le traffico mercantile del epocha del antiquitate nos invita a comprender lo que Deo pote pensar del trafficos international contemporanee in un contexto international integremente construite super le economia de mercato. Io crede que le destruction del turres del World Trade Center in New-York le 11 de septembre 2001 es un responsa. Tanto plus que, in Apo.18, le prophetia sublinea le rolo nefaste del enrichmento debite al commercio e al intercambios international ante le quales omne regula o derecto religiose divine se collabe tanto grande es le impietate.

Al fin de Dan.11, le adversario hereditari del SUA, Russia, es destruite. Isto dunque les offrera un poter absolute super tote le superviventes del conflicto international. Guai al vincite ! Il debe inclinar se e subir le lege del vincitor ubique il se trova super le terra, supervivente.

Daniel 12

Dan 12:1 *In ille tempore se levara Michael, le grande chef, le defensor del infantes de tu populo; e illo sera un epocha de angustia, tal que il non ha habite un simile desde que le nationes existe usque a iste epocha. In ille tempore, illes de tu populo qui sera trovate inscripte in le libro sera salvate.*

1a- *In ille tempore se levara Michael,*

Iste tempore es illo del fin del mundo ubi, habente le ultime parola, Jesus-Christo retorna in le gloria e le potentia de su divinitate longemente contestate per le religiones concurrente. On legera in Apo.1:7:*Ecce, ille veni con le nubes. E omne oculo le videva, mesmo illes qui lo ha trapassate; e tote le tribus del terra se lamentara a causa de ille. Si. Amen!* On debe acceptar iste idea, proque pro cata un de su rolos, Deo ha prendite un nomine differente, ecce perque in Daniel e Apo.12:7 ille se presenta como ***Micaël***, le chef supreme del vita angelic celeste que le da autoritate super le diabolo e le demonios. Su nomine, Jesus-Christo, representa solmente le electos del terra que ille ha venite salvar sub iste nomine.

1b- *le grande chef,*

Iste *grande chef* es dunque YaHWéH Micaël Jésus-Christ e es a ille que in su impudentia characteristic, le regime papal ha removite a su profito, su mission de intercessor celeste ***perpetue*** usque in 1843, isto desde le anno 538, data del comenciamento del regime papal e de su installation in le citate de Roma, al palatio del Laterano super le monte Caelius. Iste subjecto esseva tractate in Daniel 8.

1c- *le defensor del infantes de tu populo;*

Un *defensor* interviene quando il ha un attacco. E illo essera le caso del ultime horas de vita terrestre del electos remanite fideles, mesmo condemnate a morte per le ultime rebelles. Hic, nos pote retrovar tote le modellos proponite in le recitos de Daniel proque illos se completa in un ultime tragique situation. In iste ultime ***grande calamitate***, nos va reviver le interventiones miraculose mentionate in Dan.3, le *fornace* e su quatro personages vivente, in Dan.5, le captura de *Babylonia le grande* per Deo, in Dan.6, le *leones* rendite inoffensive ma etiam le fin del ***grande calamitate*** prefigurate per illa que ha colpite le Judeeos in – 168, le 15 Kisleu, id es, le 18 decembre, in un die de sabbato.

1d- *e illo sera un tempore de affliction, tal como non ha occurrite desde que le nationes existe usque a iste tempore.*

A judicar per iste declaration, le ultime grande calamitate va superar illo del Judeeos organisate per le Grecos. De facto, le Grecos colpava solmente le Judeeos que illes trovava in le stratas o lor domos. Al fin del mundo, le cosas es multo differente, e le technica moderne permitte un controlo absolute super le personas qui vive super le terra. Per le technicas de detection human, on pote dunque trovar quicunque ubique, in ulle loco ubi ille se cela. Listas de personas resistente al ordinationes decretate pote dunque esser establite de maniera precise. In iste contexto final, le eradication del electos sera humanemente rendite possibile. Ben que plen de fide e sperantia in lor liberation, le electos va viver horas penose; pro illes qui essera ancora libere, private de toto, le alteres essente in le prisiones del rebelles inle attende de lor execution. Le angustia regnara in le cordes del electos mal tractate si non occidite.

1e- *In ille tempore, illes de tu populo qui essera trovate inscripte in le libro essera salvate.*

Il se tracta del libro de vita, nam sin computator, Deo ha etiam facite le lista de tote le creaturas que Adam e Eva e lor descendentes ha generate. Al fin del vita de cata uno, le sorte final ha essite decidite per Deo qui ha retenite duo listas: illa del electos e illa del damnate,

conforme al duo camminos presentate al humanitate in Deut.30:19-20 : *Io prende hodie le celo e le terra como testimonios contra vos: io ha ponite ante te le vita e le morte, le benediction e le maledictiom. Elige le vita, a fin que tu vive, tu e tu posteritate, pro amar le Eterno, tu Deo, pro obedir a su voce, e pro attaccar te a ille: proque de isto depende tu vita e le prolongation de tu dies…* Il es in function de su selection pro *le mal* que le sorte final del papismo roman, *ardite in le foco*, nos es revelate in Dan.7:9-10; isto *a causa de su parolas arrogante* verso le *Deo del deos* secundo Dan.11:36.

In Apo.20:5, le retorno del Christo es accompaniate del resurrection del mortos in Christo que es appellate, *le prime resurrection* : *Felice e sancte illes qui participa in* ***le prime resurrection*** *proque le secunde morte non ha poter super illes*.

Dan 12:2 *Multe de illes qui dormi in le pulvere del terra se eveliara, alcunes pro le vita eternal, e alteres pro le opprobrio, pro le vergonia eternal.*

2a- *Multe de illes qui dormi in* ***le pulvere del terra*** *se revellara, le unos pro le vita eternal,*

Nota primo que in le normalitate commun, *le mortes dormi* ben *in* ***le pulvere del terra*** e non in un paradiso meraviliose o un inferno ardente como insenia e crede le false religiones christian o pagan. Iste precision restaura le ver statuto del mortes como lo insenia Ecc.9:5-6-10: *Pro omnes qui vive, il ha sperantia; e mesmo un can vive vale plus que un leon morte. Le viventes, de facto, sape que illes morira ; ma le mortes sape nihil, e il non ha plus pro illes salario, pois que lor memoria es oblidate. E lor amor, e lor odio, e lor invidia, ha jam perite ; e illes non habera plus jammais ulle parte in toto lo que se face sub le sol.. … Toto lo que tu mano trova a facer con tu fortia, face lo ; proque il non ha ni obra, ni pensamento, ni scientia, ni sagessa, in le residentia del mortos, ubi tu va.* (*Residentia del mortos* que es ***le pulvere del terra***).

Il non ha alcun pensamento post le morte proque le pensamento vive in le cerebro del homine, solmente, quando ille es ancora vive e alimentate per le sanguine inviate per le pulsationes de su corde. E iste sanguine debe esser ipse purificate per le respiration pulmonar. Deo nunquam ha dicite altere cosa, pois que ille ha dicite al Adam devenite peccator per disbedientia, in Gen.3:19: *Es al sudor de tu facie que tu mangera pan, usque a quando tu retornara in le terra, de ubi tu ha essite prendite;* ***proque tu es pulvere, e tu retornara in le pulvere.***. Pro confirmar iste stato de nihil del morto, nos lege in Psalmo 30:9: *Que gania tu per versar mi sanguine, per facer me descender in le fossa? Ha le pulvere pro te laudes? Narra illo tu fidelitate?* No, proque illo non lo pote secundo Psalmo 115:17: *Non es le mortos qui celebra le Eterno, non es alcuno de illes qui descende in le loco del silentio.* Ma isto non impedi Deo de poter resuscitar de novo un vita que ha previemente existite e es iste poter creative que lo face Deo e non angelo o homine.

Le duo camminos ha duo exitos final e Apo.20 nos insenia que illos es separate per le *mille annos* del septime millennio. Durante que tote vita human dispare del superficie del terra desde le comenciamento de iste *mille annos*, le cadite non essera resuscitate sino post lor judicio effectuate per le sanctos e Jesus-Christo in su regno celeste. Per iste message attachate al *7ème trompetta*, Apo.11:18 confirma, dicente: *Le nationes se ha irritate; e tu ira ha venite****, e le tempore ha venite pro judicar le mortos****, de recompensar tu servitores le prophetas, le sanctos e illes qui time tu nomine, le parve e le grande,* ***e de destruer illes qui destrue le terra***. In iste verso, *le judicio del mortos* conduce Deo a resurger, in prime loco, su electos fideles morte pro que illes pote judicar le malvates mantenite in le stato de morte.

2b- *e le alteres pro le opprobrio, pro le vergonia eternal.*

Le eternitate pertinera solmente al viventes. Post lor annihilation final del judicio ultime, l'*opprobrio* e le *vergonio* del cadite remanera solmente in le memoria eternal del electos, del angelos e de Deo.

Dan 12:3 *Illes qui ha essite intelligente brillara como le splendor del celo, e illes qui ha insegnate le justitia al multitude, brillara como le stellas, in eterno e in perpetuo.*

3a- *Illes qui ha essite intelligente brillara como le splendor del celo*
Le intelligentia eleva le homine super le animales. Illo se revela per su capacitate de rationar, de tirar conclusiones per le constatation de factos o per le simple deduction. Si lees human non essevain rebelles in le libertate que Deo les donava, le intelligentia guidarea tote le humanitate verso le mesme recognition del existentia de Deo e de su leges. Nam desde Moises, Deo ha facite registrar per scriptura le eventos le plus marcante de su revelation al homines. Ecce, le itinerario del rationamento a sequer. Le fide monotheistic ha apparite in le historia del populo hebreo. Su testimonio e su scripturas es dunque prioritariesuper tote altere scripturas imputate a iste mesme Deo unic. Que le populo de Deo sia combattite remane un possibilitate normal, ma que le scripturas sancte lo sia deveni un obra diabolic. Le fide instituite per Jesus-Christo prende su fontes e su referentias in le scripturas hebraic del ancian alliance, lo que face su legitimitate. Ma le doctrina catholic roman non respecta iste principio, ecce proque, ni illa ni le Coran del islam pote reclamar se del Deo vivente creator de toto lo que vive e que existe. Jesus ha confirmate le principio in recordante in Johannes 4:22, que *le salvation veni del Judeeos* : *Vos adora lo que vos non cognosce ; nos, nos adora lo que nos cognosce, proque le salvation veni del Judeeos*.
In iste prime gruppo de electos, Deo designa le homines salvate sin cognoscentia particular a causa de lor fide manifestate in periculo de lor vita desde Adam e Eva; e isto usque a 1843. Illes es salvate proque lor obras ha testimoniate de lor intelligentia e de lor acceptation del leges divinemanifestate per lor obedientia. In iste gruppo, le protestantes le plus fidele e **le plus pacific** ha beneficiate usque al primavera 1843 del patientia de Deo qui non ha rendite exigibile le practica de su sancte sabbato sino a partir de iste data. Apo.2:24-25 confirmara iste exception: *A vos, a tote le alteres de Thyatira, **qui non recipe iste doctrina**, e qui non ha cognoscite **le profunditates de Satan, como illes les appella**, io vos dice : **Io non impone super vos altere carga; solmente,** retene lo que vos ha, usque a mi venita.*
3b- *e illes qui ha insegnate le justitia, al multitudine brillara como le stellas, in eterno e in perpetuitate*
Iste secunde gruppo es separate a causa del alte nivello de sanctification que illo representa super le terra desde 1843. Selectionate per medio de un prova de fide, initialmente basate super le sperantia del retorno de Jesus Christo, successive pro le primavera 1843 e le autumno 1844, su sanctification per Deo es officialisate per su restauration del sabbato que illes practica de novo, post longe seculos de tenebras, oblivion e disprecio pro illo.
In iste division in duo gruppos, lo que face lor differentia es lor situation verso le justitia de Deo, isto es, lor statuto verso su dece commandamentos e su altere ordinationes sanitar e alteres. In su texto original de Exo.20:5-6, le secunde commandamento supprimite per Roma, revela clarmente le importantia que Deo da al obedientia a su commandamentos e ille ibi rememora le duo camminos e le duo sortes final opposite: … *io es un Deo jalose qui punisce le iniquitate del patres super le infantes usque al tertie e al quarte generation super illes qui me odia e transgredde mi commandamentos, e qui face misericordia usque a mille generationes pro illes qui me ama e qui observa mi commandamentos*.
In iste verso, le Spirito revela le ration del existentia del *stellas* in nostre creation terrestre. Illes non ha habite ration de exister si non pro servir de symbolo del electos terrestre seligite per Deo; e es Gen.1:17 qui revela lor message: *Deo los placiava in le extension del celo, pro illuminar le terra.* Postea Deo los usa pro monstrar a Abraham le multitudine de *su posteritate* in Gen.15:5: *Conta le stellas del celo si tu pote contar los; tal sera tu posteritate.*

Nonobstante, le statuto de iste *stellas* spiritual pote cambiar in function del obras portate per le credente redimite. In cadite spiritualmente per su disbedientia, *le stella cade*, illa *cade del celo*. Le imagine essera evocate pro illustrar le cadita del fide protestante in 1843, annunciate per un signo celeste real in 1833, in le 6te *sigillo* de Apo.6:13: *e le stellas del celo cadeva super le terra, como quando un ficario agitato per un vento violente jecta su ficos*

verde. E ancora in Apo.12:4: *Su cauda traheva le tertio del stellas del celo, e les jectava super le terra.* Iste message renova illo de Dan.8:10 : *Illo se elevava usque al armea del celos, illo faceva cader a terra un parte de iste armea e del stellas, e illo les calcava*. Le Spirito imputa al regime papal roman le cadita spiritual del tertio del credentes redimite; gente decepite qui va creder in van al salvation de Christo e reclamar su justitia.

Dan 12:4 *Tu, Daniel, mantene secrete iste parolas, e sigilla le libro usque al tempore del fin. Multe tunc lo legera, e le cognoscentia augmentara.*

4a- Iste ***tempore del fin*** cognosce plure phases successive ma il ha comenciate, officialmente, in le primavera 1843, per le entrata in application del decreto divine pre-scribite in Dan.8:14 : ***Usque a vespere-matino 2300 e le sanctitate essera justificate***. In 1994, le secunde tempore del fin esseva marcate per le condemnation del institution adventista universal. Desde 1843, le libro de Daniel ha essite legite, ma illo nunquam ha essite interpretate correctemente ante iste obra que io ancora prepara in 2021 e isto desde 2020. Il es dunque iste data que marca le apogeo de su***cognoscentia*** e per isto mesmo, le ver ultime ***tempore del fin*** que se concludera per le ver retorno de Jesus-Christo, cognoscite e expectate, pro le primavera 2030. Nos vide que iste anno 2020 ha ja essite ben marcate per Deo pois que le humanitate integre es ferite per le mortalitate del Virus Covid-19 apparite in China desde 2019, ma in Europa catholic papal, solmente desde 2020. In 2021, le virus muta e continua a colpar le humanitate culpabile e rebelle.

Le prova de fide adventista illustrate

Dan 12:5 *E io, Daniel, reguardava, e ecce, duo altere homines se teneva in pe, le uno cis le margine del fluvio, e le altro trans le margine del fluvio.*

5a- Memora! Daniel es al margine del fluvio «Hiddékel», le Tigris, iste devorator de homines. Ora, precisemente duo homines se trova de cata latere del fluvio, lo que significa que le uno ha potite transpassar lo e que le altere se prepara a facer lo. Jam in Dan.8:13, un discussion se cambiava inter duo sanctes.

Dan 12:6 *Un de illes diceva al homine vestite de lin, qui se teniva super le aquas del fluvio : Quando sera le fin de iste prodigios ?*

6a- In Dan.8:14 le questiones del sanctos habeva recipite de Deo le responsa del 2300 vespere-matine que determinava le data 1843. Le approche es hic reprendite e le question concerne iste vice le fin del mundo; le momento quando le prophetia cessara de esser utile. Le question es ponite al Christo imaginate per iste *homine vestite de lino* qui se tene *super le fluvio* in observation de su traversata per le homines. Deo reprende le imagine del traversata del mar rubie que salvava le hebreos ma inundava lor inimicos egyptian.

Dan 12:7 *E io audiva le homine vestite de lino, qui se teneva super le aquas del fluvio; ille elevava verso le celos su mano dextere e su mano sinistre, e ille jurava per ille qui vive eterne que isto evenira in un tempore, tempores, e medietate de un tempore, e que tote iste cosas finira quando le fortia del populo sancte sera completemente frangite.*

7a- *E io audiva le homine vestite de lino, qui se teniva super le aquas del fluvio; ille elevava verso le celos su mano dextere e su mano sinistre,*

In position de Judice Arbitre, Jesus-Christo eleva verso le celo su mano dextere benedicente e su mano sinistre puniente pro facer un declaration solemne.

7b- *e ille jurava per ille qui vive eterne que isto essera in un tempore, tempores, e le medietate de un tempore*

In citar le duration prophetic del regno papal, Christo monstra e rememora su judicio que ha, in le passato, condemnate su ecclesia a subir le exactiones del regime papal e le maledictiones del invasiones barbar que lo ha precedite; isto a causa del abandon del sabbato desde le 7 de martio 321. Le credentes del epocha del provas adventista es assi avertite. Ma un secunde ration conduce Deo a evocar iste regno papal; il es le data de su comenciamento, isto es, 538

de nostre era. Le selection es judiciose pois que iste data 538 va servir de base al calculationes que le prophetia va proponer a nos, presentante nove durationes prophetic in le versiculos 11 e 12.

7c- *e que tote iste cosas finira quando le fortia del populo sancte essera* ***completemente frangite***

Iste breve phrase resume ben iste vice le ver momento del fin : illo quando al termino del ultime ***grande calamitate***, le electos se trovara al puncto de esser exterminate, eradicate del superficie del terra ; nota le precision : ***completemente frangite***.

Dan 12:8 *Io audiva, ma io non comprendeva ; e io diceva: Mi senior, qual sera le fin de iste cosas?*

8a- Povre Daniel! Si le comprehension de su libro es ancora un mysterio pro illes qui vive in 2021, quanto iste comprehension esseva foras de su portata e inutile pro su proprie salvation!

Dan 12:9 *Ille respondeva: Va, Daniel, proque iste parolas sera tenite secrete e sigillate usque al tempore del fin.*

9a- Le responsa del angelo va lassar Daniel sur su fame ma ille confirma le complimento tardive del prophetia reservate pro *le tempore del fin* del era christian.

Dan 12:10 *Plures essera purificate, blanquite e raffinate ; le maliciosos facera le mal e necun del maliciosos comprendera, ma illes qui habera intelligentia comprendera.*

10a- *Plures essera purificate, blanquite e raffinate*

Reprendente hic le citation exacte al parola de Dan.11:35, le angelo confirma le identitate papal del ***rege*** arrogante e despote qui *se eleva super tote le deos* e mesmo del sol ver ***Deo***, in le versiculo 36.

10b- *le malvados facera le mal e nulle del malvados comprendera,*

Le angelo mentiona un principio que se prolongara usque al fin del mundo, le prolongation del mal es imaginate in le prophetias de Daniel per le prolongation de « *le aere*» del peccato grec e del « *ferro*» del fortia roman usque al retorno de Christo. Le malvados essera duoplicemente impedite de comprender : primo per lor disinteresse personal, e secundo, per *un potentia de aberration* date per Deo que los rende capace de *creder in le mendacio* secundo 2 Th.2:11-12 : *Assi Deo les invia* ***un potentia de deception, pro que illes crede al mendacio****, a fin que tote illes qui non ha credite al veritate, ma ha prendite placer in le injustitia, sia condemnate*.

10c- *mais illes qui habera intelligentia comprendera.*

Iste exemplo lo prova, *le intelligentia* spiritual es un don particular date per Deo, sed illo es precedite per un bon uso de *le intelligentia* basic date a tote le personas normal. Proque mesmo in iste norma, le humanos confunde le instruction e su diplomas con *le intelligentia*. Dunque io rememora iste differentia: le instruction permitte entrar in memoria human datos, ma solmente *le intelligentia* permitte lor bon e sage uso.

Dan 12:11 *Desde le tempore quando cessara le ~~sacrificio~~ perpetue, e quando sera establishite un abominabile desolation, il habera mille duo centos novanta dies.*

11a- *Desde le tempore quando cessara le ~~sacrificio~~ perpetue*

Io debe ancora rememorar lo, sed le parola « ~~*sacrificio*~~ » non appare in le texto hebraic original. E iste precision es capital proque iste *perpetue* concerne le sacerdotio celeste de Jesus-Christ. Reproducente su intercession super le terra, le papismo remove a Jesus-Christ su rolo de intercessor pro le peccatos de su electos.

Iste ministerio parallel terrestre usurpate comencia in 538; data quando Vigilio 1^{e}, le prime papa official se installa in Roma, al palatio del Laterano, super le monte Caelius (le celo).

11b- *e ubi sera establishite un abominabile desolation*

Assi, desde 538, data quando comencia le regno roman papal mentionate in Dan.9:27: *e il habera super le ala del* ***abominationes del desolation,*** *usque a un extermination e illa essera frangite* [secundo] *lo que ha essite decrete, super le* [terra] *desolee.*

In iste verso, visante le data 538, le Spirito non visa plus que le Roma papal, lo que explica le uso del singular del parola «abomination». Isto non esseva le caso in Dan.9:27, ubi le duo phases de Roma, pagan e postea papal, esseva concernite.
Nota le interesse e le importantia del gruppamento in iste verso del duo cosas: «*le levamento del perpetue*» al Christo in Dan.8:11 e « *le ala* » papal que porta « *le abominabile desolation* » citate in Dan.9:27. Per connecter iste duo actiones al mesme data 538 e al mesme entitate, le Spirito confirma e prova que le autor de iste malefactos es vermente le papismo roman.
In Dan.11:31, le action imputate al re grec Antiochos 4 nos ha presentate le modello typo de lo que Deo nomina « *le abomination del desolation* ». Le papismo lo reproduce, ma durante 1260 longe annos sanguinose.
11c- *il habera mille duo centos octanta dies.*
Pro render infalsificabile le duratas prophetic citate que concerne le tempore del fin, le unitate es placiate ante le numero in tote le prophetias de Daniel: *dies 1290* ; *dies 1335* (verso sequente) ; Dan.8:14 : ***vespere-matino 2300*** ; e jam in Dan.9:24 : septimanas 70.

Nos ha solmente un calculo multo simple a effectuar : 538 + 1290 = 1828.

Le interesse de iste data 1828 es de dar al probation adventista un character universal pois que illa visa le tertie del cinque annos del conferentias adventista tenite a Albury Park a Londres in presentia del familia royal de Anglaterra.
Dan 12:12 *Feliceille qui attende, e qui arrivara usque a mille tres centos trenta-cinque dies!*
12a- Es solmente iste verso que nos da le signification de iste duo duratas prophetic. Le thema es illo del expecta del retorno de Christo, ma un expecta particular basate super propositiones numeric date per le Biblia. Un nove calculation se impone: 538 + 1335 = 1873. Le angelo nos presenta duo datas que marca respectivemente le comenciamento e le fin del prova de fide adventista complite inter le annos 1828 e 1873. De iste maniera, nostre attention es dirigite verso le datas 1843 e 1844 que esseva precisemente le causas de duo expectationes successive del retorno gloriose de Jesus-Christo in le SUA, dunque in terra protestante.
In le imagine del traversata del fluvio « Tigre », le tigre devorator de animas human es iste datas 1843-1844 que face passar del vita spiritual al morte spiritual le protestante reprobate. Al contrario, illes qui ha superate le prova emerge vive e benedite per Deo de iste traversata periculose. Illes obtene de Deo un beatitude specific: « *Beate ille qui* attingera 1873!»
Dan 12:13 *E tu, ambula verso tu fin ; tu reposara, e tu stara pro tu hereditate al fin del dies.*
13a- Daniel discoperira post le prime resurrection in le qual il essera resuscitate, le senso de tote le cosas que il nos ha transmittite. Ma pro le adventista ancora vivente, su inseniamento va ancora completar se per le revelationes continite in le Apocalypse de Johannes.

Le libro de Daniel cela ben su enorme ricchessa. Nos ha relevate in illo le lectiones de encouragemento que le Senior adressa a su electos del ultime dies, proque iste ultime dies va retrovar le norma del pavor e del insecuritate que ha prevalite durante tote le historia human terrestre. Un vice ancora, sed le ultime, le electos va esser indicate con le digito e tenite responsabile del infortunios que va appesantir se super le rescappatos rebelles del Tertie Guerra Mundial annunciate in Dan.11:40-45 e Apoc.9:13. Ezechiel 14 presenta le modellos typo del fide: Noe, Daniel, e Job. Como Noe, nos debera escappar e resister al currente de pensamento del mundo per construir nostre arca de fidelitate verso Deo. Como Daniel, nos deberaremaner firmemente attachate a facer nostre deber de electos in refusar le norma establite per le false religion. E como Job, nos debera acceptar de suffrer physicamente e mentalmente cata vice que Deo lo permittera, habente super Job un avantage: per su experientia, nos ha apprendite proque Deo permitte iste probationes.
Le libro de Daniel nos ha permittite etiam de comprender melio le vita celeste invisibile. Isto, per discoperir iste personage nominate Gabriel, nomine que significa « ille qui vide le facie de

Deo ». Ille es presente in tote le missiones importante del plano del salvation divine. E nos debe realisar que, in le regno celeste de Deo, ille e tote le bon angeles ha essite private del presentia de Michael, le expression angelic de Deo, durante le tempore de su incarnation terrestre, isto es, 35 annos. In un grande compartir de amor, Michael comparti etiam su autoritate, acceptante de esser solmente « *un del chefes principal* ». Ma Gabriel le ha etiam presentate a Daniel, le electe inter le electos, como « *le Chef de tu populo* ». E Dan.9 nos revela multo clarmente toto lo que Jesus veni compler pro salvar su electos fideles. Le projecto salvatori divine es assi clarmente annunciate, pois complite le 3 April 30 per le crucifixion de Jesus-Christo.
Le libro de Daniel nos ha monstrate que le fide non es demonstrabile sino per un adulte. E que secundo Deo, le infante deveni adulte quando ille entra in su dece-tertie anno. Assi nos pote solmente constatar le fructo amar portate per le baptismo del infantes e le hereditage natal religiose in tote le false religiones. Jesus ha declarate in Marco 16:16 : *qui crede e qui essera baptisate essera salve; qui non crede essera condemnate*. Isto significa dunque que ante le baptismo, le fide debe esser presente e demonstrate. Post le baptismo, Deo lo pone a proba. Anque, un altere perla revelate in Daniel, iste parolas de Jesus de Matt.7:13 es confirmate: *Entra per le porta stricte. Perque large es le porta, spatiose es le cammino que conduce al perdition e il ha multe qui passa per ibi* ; e tambenin Matt.22:14: *Proque il ha multe vocate, ma pauc electe*; secundo Dan.7:9,*dece billiones de vocatos* a render conto a Deo pro, solmente, *un million de electos* redimite salvate, proque illes habera realmentebien *servite* le Deo creator, in Christo in le Spirito Sancte.

Le capitulo 12 ha justo ponite le bases del structura del libro Apocalypse in rememorar le datas 538, 1798, 1828, 1843-1844 celate e suggerite ma fundamental pro le division del tempore in Apocalypse, e 1873. Un altere data, 1994, illo essera construite pro le infortunio de alcunes e le felicitate de alteres.

Initiation al symbolismo prophetic

In tote le parabolas biblic, le Spirito usa elementos terrestre del quales certe criterios pote symbolisar entitates anonyme que presenta criterios commun. Cata symbolo usate debe dunque esser examinate sub tote su aspectos, pro extraher de illo le lectiones mascate per Deo. Prendemo como exemplo, le parola « *mar* ». Secundo Gen.1:20, Deo lo popula de animales de tote sortes, innumerabile e anonyme. Su medio es fatal pro le homine qui vive per su respiration in le aere. Illo deveni assi un symbolo de morte pro le homine qui, a juste titulo, pote etiam timer su salinitate que rende le terra sterile. Visibilemente, iste symbolo non es favorabile pro le humanitate e, a causa de su senso de morte, Deo va dar su nomine al cuva del ablutiones del hebreos que prefigura le aquas del baptismo. Ora baptisar significa immerger, id es, morir submergite pro reviver in Jesus-Christo. Le vetere homine injustificate se releva portator del justitia de Christo. Nos vide ci, tote le ricchessa de un sol elemento del creation divine : *le mar*. Sub iste instruction, nos comprendera melio le senso que Deo da a iste verso de Daniel 7:2-3: «*... e ecce, le quatro ventos del celos irrumpeva super le grande mar. E quatro grande animales sortiva de le mar, differente le unes del alteres*». Sape que «*le quatro ventos del celos*» suggere le guerras universal que porta al poter dominante le populos vincitor. Ci, «*le grande mar* » symbolisa le massas human del populos pagan qui, non honorante Deo, es, a su oculos, equal al animales de « *le mar* ». In le expression, « *quatro ventos del celos* », « *quatro*» representa le 4 punctos cardinal del directiones Nord, Sud, Est e West. Le « *ventos del celos* » apporta cambios del aspecto del celo, pulsante le nubes, illos provoca tempestas e apporta le pluvia ; distante le nubes, illos favora le insolation. Similemente, le guerras provoca grande cambios politic societal, disruptiones enorme que da le domination al nove populo vincitor eligite per Deo, ma sin que il sia benedicite per ille. Car

designate como « *animal* », ille non ha le derecto al benedictiones previste pro esser offerite al ver homines; su electos fideles qui ambula in le lumine divine desde Adam e Eva, e isto usque al fin del mundo. E qui es su electos? Illes in qui ille recognosce su imagine poisque le homine ha essite facite a imagine de Deo secundo Gen.1:26. Nota iste differentia: le homine es facite o create per Deo a su imagine, durante que le animal es producite per su medio, marin, terrestre, o celeste, per le ordine date per Deo. Le selection del verbo marca le differentia del statuto.

In secunde exemplo, prende le parola « *terra* ». Secundo Gen.1:9-10, iste nomine « *terra* » es date al solo sic que ha sortite del « *mar* » ; un imagine que Deo va exploitar in Apo.13, pro symbolisar le fide protestante que ha sortite del fide catholic. Ma examina ancora altere aspectos del « *terra* ». Illa es favorabile al homine quando illo lo nutre, ma disfavorabile quando illo prende le aspecto de un deserto aride. Illo depende dunque de un bon irrigation del celo pro esser in benediction al homine. Iste irrigation pote venir etiam del fluvios e del rivieras que lo traversa; ecce proque, le parola de Deo es illo mesme comparate a « *un fonte de aquas vive* » in le Biblia. Il es le presentia o le absentia de iste « *aqua* » que determina le natura del « *terra* », e spiritualmente, le qualitate del fide del homine componite de 75% de aqua.

In tertie exemplo, prende le astros del celo. In prime, « *le sol* », latere positive, illo illumina ; secundo Gen.1:16, illo es le luminar del « *die* », illo recalda e favori le crescentia del plantas de que le homine face su alimento. Latere negative, illo arde le recoltes per excessos de calor o mancos de pluvia. Galileo habeva ration, illo es al centro de nostre universo e tote le planetas de su systema rota circa illo. E illo es specialmente le plus grande, le Biblia lo designa como « *le plus grande* » in Gen.1:16, le plus calide e il non es accessibile. Tote iste criterios face de il le imagine perfecte de Deo in qui tote iste characteristicas se retrova. Necuno pote vider Deo e viver, non plus que il pote poner su pedes super le « *sol* » ; le unic astro masculin, le alteres essente tote planetas o astros feminisate. Post il, « *luna* », « *le plus parve* »: secundo Gen.1:16, illo es le lumine del nocte, del tenebras super le quales illo preside. « *Le luna*» dunque ha solmente un message negative pro illa. Ben que le plus proxime a nos, iste astro ha durante longe tempore guardate le mysterio de su facie celate. Illo non brilla per se mesme ma como tote le altere planetas, illo nos retorna, in cyclo progressive, un debile lumine que illo recipe del « sole ». Per le conjunto de iste criterios, « le luna » es le symbolo perfecte pro representar, in prime, le religion judaic, e in secunde, le false religion christian del papismo catholic roman, de 538 a nostre dies, e del protestantismo lutheran, calvinista e anglican, desde 1843. Il ha tamben in le celo, le « *stellas* » que secundo Gen.1:14-15-17 ha duo rolos que illas comparti con « *le sol e le luna* ». Illo de « *marcar le epochas, le dies e le annos* », e illo « *de illuminar le terra* ». Illas brilla, in lor majoritate, solmente durante le tempore del tenebras, le nocte. Isto es le symbolo ideal pro representar le servitores de Deo, le ver, usque al prophecia que les attribue un cadita; lo que indica un cambio de lor statuto spiritual. Isto essera le message que Deo va usar pro evocar le cadita del christianismo victima del mendacio roman in Dan.8:10 e Apo.12:4; e le cadita del protestantismo universal in Apo.6:13 e 8:12. Isolate, « *le stella* » designa le papato catholic in Apo.8:10-11, le fide protestante in Apo.9:1; e reunite in corona in numero de 12, le Assemblea Eligite victoriose, in Apo.12:1. Dan.12:3 los designa como le symbolo de « *illos qui habera inseniate le justitia al multitudine* », isto es, « *illos qui illumina le terra* » del lumine date per Deo.

Iste cinque symbolos va tener un rolo importante in le prophetia del Apocalypse. Tu pote dunque exercitar te a discoperir le messages celate e portate per le criterios del symbolos presentate. Ma alcunes esserea difficile a discoperir, tamben, Deo indica, ipse, le clave del mysterio, in versiculos del Biblia, como le parolas « *capite e cauda*» que pote esser comprendite solmente per le senso que Deo les da in Isa.9:14, ubi nos lege: «*le magistrato o le anciano es le capite, le propheta qui insenia le mendacio, es le cauda*». Ma le versetto 13

propone in parallel, dunque portator del mesme sensos, «*le branca de palma e le canna*»; «*un canna*» que va representar le papato roman in Apoc.11:1.

Il existe tamben un signification symbolic del numeros e del cifras. Como regula basic, nos ha in ordine crescente:

Pro le cifra « 1 »: le unitate (divin o numeric)

Pro le cifra « 2 »: le imperfection.

Pro le cifra « 3 »: le perfection.

Pro le cifra « 4 »: le universalitate (4 punctos cardinal)

Pro le cifra « 5 »: le homine (le esser human masculin o feminin).

Pro le numero « 6 » : le angelo celeste (le entitate o messagero celeste).

Pro le numero « 7 » : le plenitude. (Equalmente : sigillo del Deo creator)

Supra iste numero, nos ha combinationes de addition del prime septe numeros de base ; exemplos : 8 =6+2 ; 9 =6+3 ; 10 =7+3 ; 11 =6+5 e 7+4 ; 12 =7+5 e 6+6 ; 13 =7+6. Iste selectiones ha un significato spiritual in relation con le themas tractate in iste capitulos del Apocalypse. In le libro de Daniel, nos trova le messages prophetic concernente le epocha christian messianic in le capitulos 2, 7, 8, 9, 11 e 12.

In le libro Apocalypse revelate al apostolo Johannes, le codice symbolic del numeros del capitulos es extrememente revelator. Le era christian es ibi dividite in duo partes historic principal.

Le prime, connectite al numero « 2 », coperi le tempore majoritari del « imperfection » doctrinal del fide christian representate a partir de 538 per le papismo catholic roman, heredero del norma religiose establite desde le 7 de martio 321 per le imperator roman pagan Constantino 1er. Le capitulo 2 coperi le tempore integre inter 94 e 1843.

Le secunde parte representate per le numero «3» concerne, a partir de 1843, le tempore «adventista», tempore in le qual Deo exige «le perfection» doctrinal apostolic restabilite secundo le programma prophetisate per le decreto divine citate in Dan.8:14. Iste perfection essera attingite gradualmente usque al retorno de Christo expectate pro le primavera 2030.

Super le numero 7, le numero 8, isto es, 2+6, evoca le tempore del imperfection (2) del obras diabolic (6). Le numero 9, isto es, 3+6, indica le tempore de perfection (3) e le obras equalmente diabolic (6). Le numero 10, isto es, 3+7, prophetisa pro le tempore del perfection (3), le plenitude (7) del obra divine.

Le numero « 11 » sia, principalmente, 5+6, visa le tempore del atheismo francese in le qual, le homine (5) es associate al diabolo (6).

Le numero « 12 » sia, 5+7, revela le association del homine (5) con le Deo creator (7 = le plenitude e su sigillo regal).

Le numero « 13 » sia, 7+6, designa le plenitude (7) del religion christian associate al diabolo (6); papal primarimente (*mer*) e protestante (*terra*) in le ultime dies.

Le numero « 14 » sia 7+7, concerne le obra adventista e su messages universal (*Evangelio eternal*).

Le numero « 15 » sia, 5+5+5 o 3x5, evoca le tempore del perfection (3) human (5). Ille es le que marca le fin del tempore de gratia. Le « *frumento* » spiritual es matur pro esser recoltate e immagazinate in le granarios celeste. Le preparation del electes se completa pois que illes ha attingite le nivello exigite per Deo.

Le numero « 16 » concerne in le Apocalypse, le tempore quando Deo effunde « *le septe ultime cuppas de su ira* » super su inimicos religiose, le christianismo infidele del capitulo 13.

Le numero « 17 » prende su signification, como le precedente, in le thema que Deo le da in su prophetia, isto es, in Apocalypse 17, le symbolo del « ***judicio** del grande prostituta*» per Deo. In le Biblia, le prime uso de iste numero symbolic concerne le septimana paschal que

comencia le 10e die del prime mense del anno e fini le 17e die. Realisate al littera al nivello del dies pro le morte de «*le agno de Deo*» Jesus-Christo, le Pascha es prophetisate in dies-annos in le 70e del «*70 septimanas* » de annos de Dan.9:24 a 27. Le prophetia del 70ème septimana del versetto 27 coperi dunque le tempore del septe annos comprendite inter le datas 26 e 33. Le objectivo indicate per le prophetia es le Pascha situate in le primavera, « *in medio* » de iste septe annos del septimana prophetic citate in Dan.9:27.

Pro le ultime ver « adventistas », le numero 17 va concerner 17 seculos de practica del dominica roman, peccato instaurate le 7 Martio 321. Data anniversario del termino de iste 17 seculos, le 7 Martio 2021 ha aperite le « *tempore del fin* » prophetisate in Dan.11:40. Iste « *tempore* » es favorabile al complimento de iste ultime castigo de advertimento que, designante le Tertie Guerra Mundial, es equalmente prophetisate per Deo per le « *sexte trompetta* » revelate in Apo.9:13 a 21. Le ruina economic causate per le virus Covid-19 marca le anno 2020 (20 Martio 2020 a 20 Martio 2021) como illo del comenciamento del castigos divine.

Le capitulo « 18 » ha como thema le castigo de « *Babylonia le Grande* ».

Le capitulo « 19 » se centra super le contexto del retorno in gloria de Jesus-Christo e su confrontation con le rebelles human.

Le capitulo « 20 » mentiona le septime millennio, super le terra desolate ubi le diabolo es retenite como prisonero e in le celo, ubi le electos procede al judicio del vitas e del obras del malvates rebelles morte rejectate per Deo.

Le capitulo « 21 » retrova le symbolismo 3x7, isto es, le perfection (3) del divine sanctification (7) reproducite in su electos redimite del terra.

On constata assi que le prophetia prende como thema le electos del adventismo in Apo.3, 7, 14 =2x7 e 21 =3x7 (crescimento verso le perfection del sanctification).

Le capitulo « 22 » inaugura le tempore quando, super le terra regenerate e renovate, Deo installa su throno e le electos de su regno eternal.

-

-

-

-

-

-

-

Le adventismo

Qui es dunque iste filios e filias de Deo? Tanto melio dicer lo immediatemente, proque iste documento va fornir tote le probas desirabile, iste Revelation divine es adressate per Deo a christianos « adventista ». Proque, sia que place o non, le voluntate de Deo es sovran, e desde le primavera 1843, data del entrata in application de un decreto prophetisate in Daniel 8:14, le norma « adventista del septime die » es le canal exclusive que ancora connecte Deo e su servitores human. Ma attention! Iste norma evolve constantemente, e le rejection de iste evolution, volite per Deo, ha costate a su representation institutional official esser vomitate per Jesus-Christo desde 1994. Que es le adventismo? Iste parola veni del latino « adventus » que significa: advento. Illo de Jesus-Christo, pro su grande retorno final in le gloria del Patre, esseva expectate al printemps 1843, in Autumno 1844, e in Autumno 1994. Iste false expectativas previste in le projecto de Deo, non obstante, ha portate consequentias spiritual tragic pro illes qui ha dispreciate iste annunciationes prophetic e lor expectativas, proque illes

esseva organisate, sovranmente, per le grande Deo creator. Assi, quicunque va recognoscer in iste documento lumines proponite per Jesus-Christo devenira, per consequentia directe, un «adventista», «del septime die», si non presso le homines, isto essera le caso pro Deo; isto, immediatemente que ille abandonara le reposo religiose del prime die, pro practicar le reposo del septime die, appellate sabbato, sanctificate per Deo desde le creation del mundo. Le appertinentia a Deo implica exigentias divine complementari; con le sabbato, le electe adventista va deber realisar que su corpore physic es etiam le proprietate de Deo, e a iste titulo, ille va deber nutrir lo e curar lo como un ben preciose divine, un sanctuario carnal. Proque Deo ha prescribite pro le homine, in Gen.1:29 su regime alimentari ideal: «*E Deo diceva : Ecce, io vos da tote herba portante semine e que es super le facie de tote le terra, e tote arbore habente in se fructo de arbore e portante semine : isto essera vostre nutrimento* ».

Le pensata adventista es inseparabile del projecto christian revelate per Deo. Le retorno de Jesus-Christo es evocate in multe citationes biblic : Ps.50:3 : « ***Ille veni, nostre Deo****, ille non resta in silentio ; ante ille es un foco devorante, circum ille un tempesta violente*»; Psa.96:13: «*... ante le Senior! Proque ille veni,****proque ille veni pro judicar le terra****; ille judicara le mundo con justitia, e le populos secun su fide.*»; Esa.35:4: «*Dice a illes qui ha le corde turbate: Prende corage, non time; ecce vostre Deo, le vindicta venira, le retribution de Deo;****Ille venira ipse, e vos salvará***»; Ose.6:3: «*Cognosce, cerca cognoscer le Eterno;* ***su venita es tam certe como le aurora. Il venira pro nos como le pluvia****, como le pluvia* ***<u>del primavera</u>*** *que irriga le terra*»; in le scripturas del nove alliantia, nos lege: Matt.21:40: «*Ora,* ***quando le senior del vinea venira****, que facera ille a iste viticultores?*»»; 24:50: «*...****le maestro de iste servitor venira le die quando ille non lo expecta*** *e al hora que ille non cognosce,*»; 25:31: «***Quando le Filio del homine venira in su gloria****, con tote le angelos, ille se sedera super le throno de su gloria.*»; Joh.7:27: «*Tamen iste, nos sape de ubi ille es;****mais le Christo, quando ille venira****, nemo sapera de ubi ille es.*»; 7:31: «*Plures in le turba credeva in ille, e illes diceva:****Le Christo, quando ille venira****, facera ille plus miraculos que iste ha facite?*»; Heb.10:37: «*Un poco plus, un poco de tempore:****ille qui debe venir venira****, e ille non tardara*». Le ultime testimonio de Jesus: Joh.14:3: «*E, quando io habera partite, e preparate un loco pro vos****, io retornara, e prendera vos con me****, a fin que ubi io es, vos anque sia ibi*»; Le testimonio del angelos: Act.1:11: «*e diceva: Homines galilean, proque vos sta a reguardar al celo?****Iste Jesus, qui ha essite elevate al celo inter vos, venira del mesme maniera como vos le ha vidite ir al celo.*** ». Le projecto adventista del Messia appare in : Isa.61:1-2 : « *Le Spirito del Senior, YaHWéH, es super me, proque YaHWéH me ha uncte pro portar bon novas al miserabile; Ille me ha inviate pro sanar illes qui ha le corde ruptite, Pro proclamar al captivos le libertate, e al prisoneros le liberation; pro publicar un anno de gratia de YaHWéH, ...* » Hic, legente iste texto in le synagoga de Nazareth, Jesus stoppava su lectura e claudeva le libro, proque le sequente, concernente le « *die de vindicta*» non se debeva complir sino 2003 annos plus tarde, pro su divin retorno gloriose: «*e* ***un die de vindicta de nostre Deo****; pro consolar tote le affligite;*»

Le adventismo ha hodie multiple facies, e in prime loco, le aspecto institutional official que ha rejectate in 1991, le ultime lumines que Jesus le ha proponite, per le humile instrumento human que io es. Le detalios apparera ubi conveni in iste documento. Multe gruppos adventista dissidente existe dispersate super le terra. Iste lumine es adressate a illes in prioritate. Illo constitue le «grande lumine» verso le qual nostre soror spiritual senior, Ellen White, voleva ducer le populo adventista. Illa presentava su obra como le «parve lumine» que conduce verso le «grande». E in su ultime message public, brandiente in le aere con ambe manos le sancte Biblia, illa declarava: «Fraternos, io vos recommenda iste libro». Su desiderio es hodie exaudite; Daniel e Apocalypse es integremente decryptate per un stricte uso del codices biblic. Un harmonie perfecte revela le grande sapientia de Deo. Lector, lectrice, qui que tu sia, io te exhorta a non committer le errores del passato, es tu qui debe adaptar te al

projecto divine, proque le Omnipotente non se adaptara a tu puncto de vista. Le rejection del lumine es un peccato mortal sin ulle remedio; le sanguine versate per Jesus-Christo non lo coperi. Io claude iste importante parenthese e retorna al «*calamitate* » annunciate.

-

Ante de abordar le recito del Apocalypse, io debe explicar te proque, in general, le prophetias inspirate per Deo es pro nos, le esseres human, vital al plus alte grado, pois que lor cognoscentia o lor disprecio habera como consequentia le vita eterne o le morte definitive. Le ration es le sequente: le esser human ama le stabilitate e a iste titulo, ille time le cambios. In consequentia, ille protege iste stabilitate e transforma su religion in tradition, eliminante toto lo que se presenta con un apparentia de nove. Assi ha agite, pro lor perdita, in prime loco, le judeeos del ancian alliantia divine que Jesus non hesita a denunciar como essente « *un synagoga de Satan*» in Apo.2:8 e 3:9. Adherite al tradition del patres, illes credeva que per iste medio illes succederea a proteger lor relation con Deo. Ma que eveni in iste caso? Le homine non ascolta plus Deo quando ille le parla, ma ille demanda a Deo de ascoltar lo parlar. In iste situation, Deo non trova plus su avantage, isto tanto plus que, si il es ver que ille non cambia ipse in su character e su judicio que remane eternalmente le mesme, il es anque ver que su projecto es in constante crescentia e in perpetue cambiamento. Un verso suffice pro confirmar iste idea: «*Le sentiero del justes es como le luce resplendente, **cuje splendore cresce** usque al medie del die.* (Pro 4:18) ». Le « *sentiero* » de iste verso equivale al « *cammino* » incarnate in Jesus-Christo. Isto prova que le veritate del fide in Christo evolve etiam con le tempore, secundo le election de Deo, conforme a su projecto. Le candidatos pro le eternitate deberea dar al parolas de Jesus le senso que les corresponde quando ille les dice: « *A illes qui conservara usque al fin mi obras, io dara…*(Apo.2:26)». Multe pensa que il suffice retener le acquisito initial usque al fin; e isto esseva ja le error del judee national e le lection de Jesus in su parabola del talentos. Ma isto es oblidar que le ver fide es un relation permanente con le Spirito del Deo vivente qui vigila pro dar a su infantes iste nutrimento que exi de su bucca in omne tempore e a omne momento. Le parola de Deo non se restringe al scripturas sacrate del Biblia, post illo, il remane permanentemente, le «Logos» vivente, le Parola momentaneamente facite carne, le Christo agente in Spirito Sancte pro continuar su dialogo con illes qui lo ama e lo cerca con tote lor anima. Io pote testificar de iste cosas pois que io ha personalmente beneficiate de iste apporto de nove lumines que io face compartir a illes qui lo ama tanto como io. Le nove recepte del celo meliora constantemente nostre comprehension de su projecto revelate e il es necessari saper discerner e abandonar le interpretationes superate quando illes deveni obsolete. Le Biblia nos invita a ager assi: «*Examina toto; retene lo que es bon;* (1Th.5:21)».

Le judicio de Deo es continuemente adaptate a iste evolution progressive del lumine inspirate e revelate al electos depositarios de su oraculos. Assi, le stricte respecto del tradition provoca le perdita, proque illo impedi le esser human de adaptar se al evolution del programma salvator revelate progressivemente usque al fin del mundo. Il ha un expression que prende tote su valor in le dominio religiose, isto es: <u>le veritate del tempore presente o le veritate presente</u>. Pro comprender melio iste pensamento, nos debe reguardar al passato, ubi nos habeva in le tempore del apostolos un doctrina de fide perfecte. Plus tarde, in tempores de tenebras extreme prophetisate, le doctrina del apostolos ha essite reimplaciate per illos del duo « Roma »; le imperial e le papal, le duo phases de un mesme projecto divine preparate pro le diabolo. Desde alora, le obra de reformation justifica su nomine, pois que il se tracta de extirpar le false doctrinas e replantar le bon semines destruite del doctrina apostolic. Con multe patientia, Deo ha date tempore, multe tempore, pro que su lumine sia restaurate usque a su completion integral. A differentia del deos pagan qui non reage, proque illos non existe, le

Deo creator, ille, vive eternalmente, e ille monstra que ille existe, per su reactiones e su actiones inimitabile; infelicemente pro le homine, sub le aspecto de dur castigos. Ille qui commanda al natura, quidirige le fulmine, le tonitro e le eclairs, que evigila le volcanos e les face sparniar foco super le humanitate culpabile, que suscita le tremores de terra e provoca le maremotos destructor, es etiam ille qui veni murmurar in le mente de su electos, le progresso de su projecto, lo que ille se prepara a facer, como ille lo habeva annunciate in avante, multo tempore antea. « *Proque le Senior, le Eterno, non face nihil sin haber revelate su secreto a su servitores le prophetas* », secundo Amos 3:7.

-
-
-

In su presentation, Johannes, le apostolo del Senior Jesus Christo, nos describe le imagines que Deo le da in vision e le messages que ille audi. In apparentia, sed in apparentia solmente, le Revelation, traduction del greco « apocalupsis », non revela nihil, proque illo mantene su aspecto mysteriose incomprensibile pro le multitudes de credentes qui lo lege. Le mysterio les discoragia, e illes es reducite a ignorar le secretos revelate.

Deo non age assi sin ration. Per ager de iste modo, Ille nos insenia quanto su Revelation es sancte e que, como tal, illo es destinate solmente a su electos. E ecce ubi il es necessari esser clar super le subjecto, su electos non es illes qui pretende esser lo, ma exclusivemente illes que Ille recognosce como su servitores, perque illes se distingue, del fals credentes, per lor fide e obedientia.

« *Revelation de Jesus Christ, que Deo ha date a ille pro monstrar a su servitores le cosas que debe evenir* ***promptemente****, e que ille ha facite cognoscite, per le invio de su angelo, a su servitor Johannes, le qual ha attestate le parola de Deo e le testimonio de Jesus Christ, toto lo que ille ha vidite.* (Apo.1:1-2)».

Assi, ille qui ha declarate in Johannes 14:6, « *Io es le via, le veritate e le vita; necuno veni al Patre si non per me*», veni, per su Apocalypse, su Revelation, monstrar a su servitores le via del veritate que les permitte obtener le vita eternal offerite e proponite in su nomine. Non lo obtinera dunque que illes que il judicara digne de reciper lo. Post haber monstrate concretemente per su ministerio terrestre lo que constitue le modello del ver fide, Jesus va recognoscer illes qui es digne de ille e de su sacrificio expiatori voluntari, in que illes se ha realemente ingagiate in iste via modello in le qual ille ha ambulante ante illes. Su consecration plen e integre al servicio de Deo es le norma proponite. Si le Magister ha dicite a Pilato: « *... io veniva in le mundo pro render testimonio al veritate ...* (Johannes 18:37)», in iste mesme mundo, su electos debe facer lo mesmo.

Tote mysterio ha su explication, ma pro obtener lo, on debe usar le claves que aperi e claude le accesso al secretos. Ma, heu pro le curiosos superficial, un clave principal es Deo mesme, in persona. A su arbitrio e secundo su judicio infallibile e perfectemente juste, ille aperi o claude le intelligentia human. Iste prime obstaculo rende le libro revelate incomprensibile e le sancte Biblia in general deveni, quando illo es submittite al lectura del false credentes, un collection de articulos de alibis religiose. E illes es multo numerose iste false credentes, ecce proque, super terra, Jesus habeva multiplicite su advertimentos a proposito del false christos qui apparerea usque al fin del mundo, secundo Matt.24:5-11-24 e Matt.7:21 a 23, ubi ille adverti contra le false revendicationes de illes qui se reclama de ille a grande critos.

Le Apocalypse es dunque le revelation del historia del ver fide recognoscite per Jesus-Christo in Patre e in Spirito Sancte exite del Patre, le unic Deo creator. Iste ver fide qualifica su electos qui traversa al filo del seculos obscurate del tempores de confusion religiose extreme. Iste situation justifica le symbolo de *stellas* que Deo attribue al electos que ille recognosce, mesmo momentaneemente, proque como illes, secundo Gen.1:15, illes brilla in le tenebras, « *pro illuminar le terra*."

Le secunde clave del Apocalypse es celate in le libro del propheta Daniel, un del libros del ancian alliantia, le qual constitue le prime del "*duo testes*" de Deo mentionate in Apo.11:3 ; le secunde essente le Apocalypse e le libros del nove alliantia. Durante su ministerio terrestrial, Jesus ha attirate le attention de su discipulos super iste propheta Daniel cuje testimonio es classate in le libros historic in le sacre "Thora" judee.

Le Revelation divine prende le aspecto de duo columnas spiritual. Il es si ver que le libros de Daniel e illo del Apocalypse date a Johannes es interdependente e complementari pro portar, como duo columnas, le capitello de un divine revelation celestial.

Le Apocalypse es dunque le historia del ver fide que Deo defini in iste verso: «*Beate qui lege e qui ascolta le parolas del prophetia, e qui observa le cosas que es scribite ibi! Proque le tempore es proxime* (Apo.1:3) ».

Le verbo « leger » ha pro Deo un senso precise que le associa al facto de comprender le message legite. Iste pensata es exprimite in Esa.29:11-12 : « *Tote le revelation es pro vos como le parolas de un libro sigillate que on da a un homine qui sape leger, dicente : Lege dunque isto ! E qui responde : Io non pote, proque illo es sigillate ; o como un libro que on da a un homine qui non sape leger, dicente : Lege dunque isto ! E qui responde : Io non sape leger*». Per iste comparationes, le Spirito confirma le impossibilitate de comprender le messages divine codificate pro illes qui « le honora del bucca e del labios, ma lor cordes es distante de Ille », secundo Isa.29:13 : « *Le Senior dice: Quando iste populo se approcha de me, Illes me honora del bucca e del labios; ma lor corde es distante de me, e le timor que illes ha de me non es* ***solmente un precepto de tradition human*** ».

Un tertie clave se junge al prime. Illo se trova equalmente in Deo qui elige sovranemente inter su electos, illes que il va render capace de « leger » le prophetia pro illuminar su fratres e sorores in Jesus-Christo. Poisque Paulo lo ha rememorate in 1 Cor.12:28-29 : « *E Deo ha establite in le Ecclesia primarimente apostolos, secundo prophetas, tertio doctores, postea illes qui ha le dono de miraculos, pois illes qui ha le donos de sanar, de adjutar, de governar, de parlar diverse linguas. Esque tote es apostolos? Esque tote es prophetas? Esque tote es doctores?*».

In le ordine dirigite per Deo, on non se improvise propheta per decision human personal. Toto occurre como Jesus lo ha inseniate in parabola, nos non debe precipitar nos pro prender le prime loco in le scena, ma al contrario, nos debe seder in le fundo del sala, e attender, si isto debe evenir, que Deo nos invita a venir al prime rango. Io non ambitionava alcun rolo particular in su obra, e io non habeva pro me, que un grande appetito del desiro de comprender le significatos de iste estranie messages, que io legeva in Apocalypse. E es Deo qui, ante que io comprende le senso, me ha lanceate un appello in un vision. Dunque non sia stupefacteper le character exceptionalmente luminose del obras que io presenta; illo es le fructo de un mission authenticamente apostolic.

Le incapacitate momentanee de comprender su secretos revelate de maniera codificate es dunque normal e previste in le ordine establite per Deo. Le ignorantia non constitue un culpa, dum que illo non es le consequentia de un rejection del lumine date. In le caso del rejection de lo que ille revela per le prophetas que ille missiona a iste labor, le sententia divine es immediate: illo es le rupture de relation, de protection e de sperantia. Assi, un propheta missionate, Johannes, ha recipite de Deo un vision codificate, al tempore del fin, un altere propheta missionate te presenta hodie le visiones decodificate de Daniel e Apocalypse, offerente tote le garantias del benediction divine per lor sublime claritate. Pro iste decodification, un sol fonte: le Biblia, nihil plus que le Biblia, sed tote le Biblia, sub le illumination del Spirito Sancte. Le attention de Deo e su amor es dirigite verso le creaturas human le plus simple, al exemplo del infantes obediante, devenite rar al tempore del fin. Le comprehension del pensata divine pote realisar se solmente in un collaboration stricte e intense de Deo e de su servitor. Le veritate non se roba; illo se merita. Illo es recipite per illes qui la ama como un emanation divine, un fructo, un essentia del Senior benamate e adorate.

Le construction complete del grande Revelation portate de maniera complementari per le libros Daniel e Apocalypse es gigantesc e deceptive complexe. Proque in realitate, Deo mentiona frequentemente le mesme subjectos sub aspectos e precisiones differente e complementari. Al puncto de dominio que io ha hodie del subjecto, le historia religiose revelate es in facto multo simple a summarisar.

Il resta ancora un quarte clave: es nos mesme. Nos debe esser electos, proque nostre anima e tote nostre personalitate debe compartir con Deo, tote su conceptiones del ben e del mal. Si alcuno non pertine a ille, il es certe que ille va contestar su doctrina super un puncto o un altere. Le gloriose Revelation appare clar solmente in le mente sanctificate del electos. Le veritate es assi facite que illo non se mercantia, illo non se negotia, on debe prender lo tal como illo es o lassar lo. Como Jesus lo ha inseniate, toto se regula per « si » o per « no ». E lo que le homine adde a illo veni del Maligne.

Il resta ancora un criterio fundamental que es exigite per Deo: le humilitate total. Le orgullo de un obra es legitime ma le superbia non lo essera jammais: « *Deo resiste al superbiose ma ille face gratia al humiles* (Jac.4:6) ». Le superbia essente le radice del mal que ha causate le perdita del diabolo con su monstruose consequentias pro ille mesme e pro tote le creaturas celeste e terrestre de Deo, il es impossibile pro un esser superbiose de obtener le election in Christo.

Le humilitate, le ver, consiste in recognoscer nostre debilitate human e creder le parolas de Christo quando ille nos dice: «*sin me, vos non pote facer nihil*(Joanne 15:5)». In iste «*nihil*» se trova, in prioritate, le possibilitate de comprender le senso de su messages prophetic codificate. Io va dicer te proque e dar te le explication. In su sapientia, su sapientia divine, le Senior ha inspirate a Daniel su prophetias in elementos separate per dece annos. Ante que ille me inspira le idea de facer le synthese comparative del total de isteprofetias separate in capitulos, nemo lo ha facite ante me. Proque es solmente per iste technica que le accusationes presentate per Deo gania in precision e claritate. Le secreto del lumine reposa super le synthese del tote del textos prophetic, del studio parallel del datos de su capitulos separate, e specialmente de cercar in tote le Biblia le signification spiritual del symbolos incontrate. Tanto que iste methodo non ha essite usate, le libro de Daniel, sin le qual le prophetia del Apocalypse remane totalmente incomprehensibile, le accusationes divine mentionate non ha inquietate troppo illes que illes concerne. Es pro cambiar iste situation que le Spirito Sancte de Jesus-Christ me ha inspirate pro render clar lo que esseva guardate, usque alora, obscur. Le identification del quatro objectivos principal del ira divine es assi revelate de maniera indiscutibile. Deo non recognosce altere autoritate que illo de su parola scripte, e es illa que denuncia e accusa, al titulo de su « *duo testes*» secundo Apoc.11:3, le peccatores terrestre e celeste. Reguarda ora iste historia prophetic revelate in resumo.

Prime parte: le historia de Israel in deportation desde – 605

Daniel arriva a Babylon (-605) Dan.1
Le visiones de Daniel del dominatores successive
1-Le imperio Chaldee: Dan.2:32-37-38; 7:4.
2-Le imperio Mede e Persa: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.
3-Le Imperio Grec: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.
4-Le Imperio Roman: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.
5-Le regnos europee: Dan.2:33; 7:7-20-24.
6-Le regime papal: . . . . . Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Secunde parte: Daniel + Apocalypse

Prophetia super le prime venita del Messia rejectate per le judeeos: Daniel 9.

Persecutiones del Judes per le rege grec Antiochos IV Epiphane (-168) : annuncio de un *grande calamitate* : Dan.10:1. Le complimento : Dan.11:31. Le persecutiones roman (70) : Dan.9:26.

Post le Chaldeos, le Medos e le Persas, le Grecos, le domination de Roma, imperial, postea papal, a partir de 538. In Roma, le fide christian incontra su inimica mortal in su duo phases successive imperial e papal : Dan.2:40 a 43 ; 7:7-8-19 a 26 ; 8:9 a 12 ; 11:36 a 40 ; 12:7 ; Apo.2 ; 8:8 a 11 ; 11:2 ; 12:3 a 6-13 a 16 ; 13:1 a 10 ; 14:8.

A partir de 1170 (Pierre Valdo), le obra de Reformation usque al retorno de Christo: Apo.2:19-20-24 a 29; 3:1 a 3; 9:1 a 12; 13:11 a 18.

Inter 1789 e 1798, le action punitive del atheismo revolutionari francese: Apo.2:22; 8:12; 11:7 a 13.

Le imperio de Napoleon 1er: Apo.8:13.

A partir de 1843, le prova del fide adventista e su consequentias: Daniel 8:14; 12:11-12; Apo.3. Cadita del protestantismo traditional: Apo.3:1 a 3; su castigo: Apo.9:1 a 12 (le 5ème *trompeta*). Le pioneros adventista benedicite: Apo.3:4 a 6.

A partir de 1873, le benediction official del institution adventista del septime die universal: Daniel 12:12; Apo.3:7; le *sigillo de Deo* : Apo.7 ; su mission universal o messages del tres angelos : Apo.14:7 a 13.

A partir de 1994, submittite a un prova de fide prophetic, le fide adventista institutional cade : Apo.3:14 a 19. Le consequentia : illa se junge al campo protestante rejectate desde 1844 : Apo.9:5-10. Su castigo : Apo.14:10 (*ille bibe, **ille etiam**, …*).

Inter 2021 e 2029, le Tertie Guerra Mundial: Daniel 11:40 a 45; Apo.9:13 a 19 (le 6ème *trompetta*).

In 2029, le fin del tempore de gratia collective e individual: Apo.15.

Le prova universal del fide: le lege dominical imponite: Apo.12:17; 13:11 a 18; 17:12 a 14; le septe ultime plagas: Apo.16.

Al primavera 2030, «*Harmagedon*»: decreto de morte e retorno gloriose de Christo: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Apo.13:15; 16:16. Le *septime trompetta*: Apo.1:7; 11:15 a 19; 19:11 a 19. *Le septime ultime plaga*: Apo.16:17. *Le messe* o le rapto del electos: Apo.14:14 a 16. *Le vindemia*: o le castigo del false instructores religiose: Apo.14:17 a 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

A partir del primavera 2030, le septime millennio o grande sabbato pro Deo e su electos : vencite, Satan es incatenate super le terra desolate durante *mille annos* : Apo.20:1 a 3. In le celo, le electos judica le caditos : Daniel 7:9 ; Apo.4 ; 11:18 ; 20:4 a 6.

Verso 3030, le Judicio final : le gloria del electos : Apo.21. *Le secunde morte* super le terra : Daniel 7:11 ; 20:7 a 15. Super le terra renovate : Apo.22 ; Dan.2:35-44 ; 7:22-27.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Le symbolos de Roma in le prophetia

Le aspecto obscur del prophetias se basa super le uso de symbolos differente quando illos concerne un mesme entitate. Illos deveni, dunque, complementari, in vice de excluder se. Isto permitte a Deo mantener le aspecto mysteriose del textos e construer in retrato-robot, le aspectos differente del subjecto visate. Assi es ille de su objectivo principal: Roma.

In Dan.2, in le vision del statua, illo es le quarte imperio con le symbolo « *le gambas de ferro* ». Le « *ferro* » representa su character dur e su motto latin « DVRA LEX SED LEX », traducite como: « le lege es dur, ma le lege es le lege ». In plus, le « *gambas de ferro* » evoca le aspecto del legionarios roman, armate de loricas de ferro super le thorace, le capite, le humeros, le bracios e le *gambas*, avantiante a pede in longe columnas organisate e disciplinate.

In Dan.7, Roma, in su duo phases pagan, le republican e le imperial, es ancora le quarte imperio describite como « *un monstro horribile con dentes de ferro* ». Le *ferro* de su *dentes* lo connecte al *gambas de ferro* de Dan.2. Illo ha tamben « *dece cornos* » que representa dece regnos europee independente que se formara post le cadita del imperio roman. Isto es le doctrina date in Dan.7:24.

Dan.7:8 describe le apparition de un dece-un « *cornos* » que devenira in le prophetia, le objectivo principal de tote le ira divine. Illo recipe le nomine de « *parve corno* » ma, paradoxalmente, Dan.7:20 attribue a illo « *un apparentia plus grande que le alteres*». Le explication essera date in Dan.8:23-24, « *iste rege impudente e artificiose … succedera in su interprisas; ille destruera le potentes e le populo del sanctos* ». Isto es solmente un parte del actiones que Deo imputa a iste secunde domination roman, que se completa a partir de 538, con le instauration del regime papal que impone le fide catholic roman per le autoritate imperial de Justinian 1er. Nos va deber relevar tote le accusationes que Deo presenta de maniera disperse, in tote le prophetia, contra iste regime autocrate e despote, ma religiose, que representa le papismo roman. Si Dan.7:24 lo dice « *differente del primeres* », es precisemente proque su poter es religiose e que illo reposa super le credulitate del potentes qui lo time e redouta su influentia presso Deo ; lo que Dan.8:25 imputa al « *succeso de su astutias* ». Alcunos forsan trovara anormal que io connecte le rege de Daniel 7 al rege de Daniel 8. Dunque, io debe demonstrar le justification de iste connexion.

In Dan.8, nos non trova plus le quatro succession imperial de Dan.2 e 7, ma solmente duo de iste imperios, de plus identificate clarmente in le texto: le imperio Mede e Persa, designate per un « *ariete* » e le imperio Grec representate per un « *capro*» que precede le imperio Roman. In 323, le grande conquistator grec Alexander le Grande mori, «*le grande corno del capro se rumpe*». Ma sin heredero, su imperio es dividite inter su generales. Post 20 annos de guerra inter illes, solmente 4 regnos remane «*quatro cornos se elevava al quatro ventos del celo pro reimplaciar lo*». Iste quatro cornos es Egypto, Syria, Grecia e Thracia. In iste capitulo 8, le Spirito nos presenta le nascentia de iste quarte imperio que, al initio, es solmente un citate occidental, primo monarchista, poisrepublican desde – 510. Es in su regime republican que Roma prende progressivemente potentia per transformar in colonia roman le populos qui appella a su adjuta. Assi, al verso 9, sub le nomine « *parve corno* » que designa, jam, le regime papal roman in Dan.7, le arrivata del Roma republican in le historia del Oriente ubi se trova Israel, se realisa per su intervention in Grecia, « *un del quatro cornos* ». Como io ha justo dicite, illo esseva appellate in – 214 pro resolver un conflicto que opponeva duo ligas grec, le liga achaic e le liga etolic, e le resultato esseva pro Grecia, le perdita de su independentia, e le subjugation colonial al Romanos in – 146. Le versetto 9 mentiona le conquestas successive que va facer de iste parve citate de Italia, le quarte imperio imaginate per « *le fer* » in le prophetias precedente. Le loco geographic del rationamento es illo de Italia

ubi Roma se trova. Le nascentia de su fundatores Romulo e Remo presenta un lupa que los habeva allactate. In latino le parola Lupa se dice « lupa » que significa lupa ma etiam prostituta. Assi desde su creation iste citate esseva marcate per Deo pro su duple destino prophetic. On la retrovara como lupo in le ovile de Jesus, qui la comparara a un prostituta in Apo.17. Postea, su extension verso su « *midi* », se ha complite per conquirer le Italia del Sud (– 496 a – 272), postea per sortir victoriose del guerras menate contra Carthago, le actual Tunisia, a partir de 264 ante nostre era. Le phase sequente verso su « *oriente* » es illo de su intervention in Grecia como nos ha justo vidite. Il es ibi, que illo es describite como « *elevante se de un del quatro cornos* » del imperio grec disgregate heredate de Alexandre le Grande. Semper plus potente, in – 63, Roma va finir per imponer su presentia e su poter colonial al Judea que le Spirito nomina « *le plus belle del paises*» proque illo es su obra desde su creation post le exodo de su populo de Egypto. Iste expression es retomate in Eze.20:6-15. Precision historic: un vice plus, Roma esseva appellate per Hyrcan in conflicto con su fratre Aristobulo. Le tres conquestas roman describite, sub le mesme forma geographic como illos del «*ariete*» medo-persan del mesme capitulo, es conforme al testimonio historic. Le objectivo fixate per Deo es dunque attingite: le expression «*parve corno*» de Dan.7:8 e Dan.8:9 concerne, in ambe referentias, le identitate roman. Le cosa es demonstrate e indiscutibile. Super iste certeza, le Spirito divin potera completar su inseniamento e su accusationes contra iste regime religiose papal, que concentra super se tote le fulgures del celo. Le succession del Roma papal al Roma imperial ha essite demonstrate in Dan.7, hic, in Dan.8, le Spirito salta le seculos que los separa, e desde le versetto 10, ille reprende como objectivo le entitate papal, su inimico mortal preferite; e non sin causa. Proque illa accede al religion christian del citatanos del regno del celos congregate per Jesus-Christo: «*se eleva usque al armea del celos* ». Le cosa es complite in 538 per le decreto imperial de Justinian 1er qui offere a Vigile 1er, le autoritate religiose e le throno papal del Vaticano. Ma proviste de iste poter, ille age contra le sanctos de Deo, que ille perseque in le nomine del religion christian, como su successores historic lo facera durante quasi 1260 annos (inter 538 e 1789-1793). Un precision historic confirma le exactitude de iste duration, sapente que le decreto esseva scribite in 533. Le 1260 annos se ha dunque, in iste calculo, finite in 1793, anno ubi in le « Terror » revolutionari, le abolition del ecclesia roman esseva decretate. « *Illas faceva cader a terra un parte del stellas e illas les calpestava* ». Le imagine sera reprisate in Apo.12:4 : « *Su cauda traheva le tertio del stellas del celo e les jectava super le terra* ». Le claves es date in le Biblia. Concernente le *stellas*, illos es in Gen.1:15: «*Deo los collocava in le expansion del celo pro illuminar le terra*»; in Gen.15:5, illos es comparate al posteritate de Abraham: «*Reguarda verso le celo e <u>numera le stellas</u>, si tu pote contar los; <u>tanto sera tu posteritate</u>*»; in Dan.12:3: «*illos qui ha instruite le justitia al multitude brillara<u>como le stellas</u>, a semper e in perpetuo* ». Le parola « *cauda* » va prender un grande importantia in le Apocalypse de Jesus-Christ, pois que illo symbolisa e designa « *le propheta qui insenia le mendacio* », como Esaïas 9:14 nos lo revela, aperiente assi nostre intelligentia del message codificate divine. Le regime papal de Roma es dunque, trans le seculos de su domination e desde su origine, dirigite per false prophetas, secundo le sancte e juste judicio revelate per Deo.

In Dan.8:11, Deo accusa le papato de elevar se contra Jesus-Christo, le sol « *Chef del chefs* », como le versiculo 25 specificara, equalmente citate como « *Rege del reges e Senior del seniores* », in Apo.17:14 ; 19:16. Nos lege : « *Illa se elevava usque al chef del armea, le privava del perpetuo e renversava le base de su sanctuario* ». Iste traduction differe del traductiones commun, ma illo ha le merito de respectar, strictemente, le texto hebraic original. E sub iste forma le message de Deo prende consistencia e precision. Le termino « *perpétuel*» non concerne hic le «sacrificio», pois iste parola non es scribite in le texto hebraic, su presentia es illicite e non justificate; plus, illo distorce le senso del prophetia. De facto, le

prophetia visa le era christian in le qual, secundo Dan.9:26, *le sacrificios e le offertas* ha essite abrogate. Iste termino «*perpétuel*» concerne un proprietate exclusive de Jesus-Christo que es su sacerdotio, isto es, su poter de intercessor in favor de su sol electos que ille identifica e selige. Ora, per appropriar se de iste pretension, le regime papal benedice le maledicte e maledice le benedicte de Deo que ille accusa falsemente de heresia, erigente se ipse como modello del fide divine; un pretension totalmente contestate per Deo in su revelation prophetic que lo accusa, in Dan.7:25, de «*former le intention de cambiar le tempores e le lege* ». Le heresia es dunque in le obra integre del regime papal, rendite assi indigno de portar o de render un judicio religiose qualcunque. Le *perpetue* es dunque conformemente al inseniamentos de Heb.7:24, le « *sacerdotio intransmissibile* » de Jesus-Christ. Pro isto, le papismo non pote pretender a un transmission de su poter e de su autoritate per Deo in Jesus-Christ ; illo non poteva dunque que illo lo robar illegalmente con tote le consequentias que habera, pro illo e illes que illo seduce, un tal furto. Iste consequentias es revelate in Dan.7:11. Al judicio final, illo subira le « *seconde morte, jectate vive in le stagno de foco e sulfure* », del qual ille ha longemente menaciate, ipse, le monarchas e tote le homines, pro que illes le servi e le time : « *Io regardava alora a causa del parolas arrogante que pronunciava le corno, e durante que io regardava, le animal esseva occidite, e su corpore esseva destruite, livrate al foco pro esser ardite* ». A su vice, le Revelation del Apocalypse confirmara iste sententia del juste judicio del ver Deo insultate e frustrate, in Apo.17:16 ; 18:8 ; 19:20. Io ha eligite de traducer per, « *et renversa le base de su sanctuario*» in ration del character spiritual del accusationes contra le regime papal. De facto, le parola hebreo « mecon » pote esser traducite como: *loco* o *base*. E in le caso presente, il es vermente *le base del sanctuario* spiritual que es renversate. Iste termino « *base* » concerne, secundo Eph.2:20-21, Jesus-Christo ipse, « *petra principal del angulo*», sed etiam, tote le fundamento apostolic comparate a un edificio spiritual, id es, un «*sanctuario*» proprietate de Jesus-Christo, construite per Deo super ille. Le hereditage pretendite de Sancte Petro es dunque contrafacite per Deo in persona. Pro le papismo, le sol hereditage de Petro es le prolongation del obra de su verdugos qui lo ha crucificate post su divine Magister. Su regime del inquisition ha reproducite fidelmente le modello pagan initial. Havente «*cambiava le tempores e le lege*» que Deo ha establite, iste regime intolerante e crudele, del qual certe capites papal esseva assassinos, criminales notori, como Alexandre VI Borgia e su filio Cesare, executor e Cardinal, testimonia del natura diabolic integral del institution papal catholic roman. Enorme massacres de gente pacific ha essite initiate per iste autoritate religiose, per le conversiones fortiate, sub pena de morte, e le ordines religiose del cruciatas conducite contra le musulmanes qui occupava le terra de Israel; un terra maledicte per Deo desde le anno 70, ubi le Romanos veniva destruer «*le citate e le sanctitate* », conforme a lo que es annunciate, in Dan.9:26, como consequentia del rejection del Messia per le judeeos. Le « *base de su sanctuario* » concerne tote le veritates doctrinal recipite per le apostolos qui les ha transmittite al generationes futur per le scripturas del nove alliantia ; le secunde del « *duo testes* » de Deo, secundo Ap.11:3. De iste testimonio silente, le papismo ha retenite solmente le nomines del heroes del fide biblic que illo face adorar e servir in multitudine per su multitudes de adeptos. Le veritate secundo Roma es consignate, in parte, in su « missal » (le guida del missa), que reimplacia le « *duo testes* » de Deo; le scripturas del ancian e del nove alliance que constitue insimul le sancte Biblia que illa ha combattite, dando le morte a su fideles partisanes.

Le verso 12 de Dan.8, va revelar nos, proque, Deo mesme ha essite obligate a suscitar iste odiose e detestabile religion. « *Le armea esseva livrate con le perpetue a causa del peccato* ». Assi le horribile e abominabile actiones de iste regime ha existite, per le desiro de Deo, pro punir le « *peccato*» que es, secundo 1 Joan 3:4, le transgression del lege. E illo es un action imputabile jam a Roma ma in su phase imperial pagan, proque le peccato si grave, que merita un tal punition, ha tocate Deo super duo punctos extrememente sensibile: su gloria de

Deo creator e de Victor in Christo. Nos vidara in Apo.8:7-8, que le instauration del regime papal, in 538, constitue le secunde castigo, infligite per Deo, e prophetisate per le symbolo advertente del «*secunda trompetta* ». Un altere castigo lo precede, complite per le invasiones barbar de Europa devenite infidelmente christian. Iste actiones extende se inter 395 e 476, le causa del castigos infligite se trova ancora ante 395. Assi, se confirma le data del 7 de martio 321, in le qual, le imperator roman pagan, Constantino 1^{e}, per qui le pace ha essite offerite al christianos del imperio, ha ordinate per decreto le abandon del practica del sabbato que ille ha reimplaciate con le reposo del prime die. Ora, iste prime die esseva consacrate al culto pagan del sol invicte divinisate. Deo suffriva alora un duple insulto: le perdita de su sabbato, memorial de su obra de creator e de su victoria final super tote su inimicos, ma anque, in su loco, le extension del honor pagan rendite al prime die, in le mesme rangos del discipulos de Jesus-Christo. Paucos personas va comprender le importantia del culpa, proque on debe realisar que Deo non es solmente creator del vita, ille es anque creator e organisator del tempore, e es solmente con iste objectivo que ille ha create le astros del celo. Le sol appare le quarte die pro marcar le dies, le luna pro marcar le nocte, e le sol ancora e le stellas pro marcar le annos. Ma le septimana non es marcate per le astros, illo reposa unicamente super un decision sovran del Deo creator. Illo dunque va representar le signo de su autoritate e Deo va vigilar super illo.

-
-
-

Lumine super le sabbato

Le organisation interne del septimana es etiam le expression de su voluntate divine e Deo lo rememorara al tempore appropriate in le texto de su quarte commandmento: «*Memora te del die de reposo pro sanctificar lo. Tu ha sex dies pro facer tote tu labor, ma le septime es le die de YaHWéH, tu Deo, tu non facera in iste die alcun labor, ni tu, ni tu sposa, ni tu infantes, ni tu animales, ni le estraniero qui es in tu portas, proque YaHWéH ha facite le celo, le terra, le mar e toto lo que illos contine in sex dies; per isto ille ha benedite le septime die e ille lo ha* ***sanctificate*** ».

Reguarda ben, in iste citation, il es question solmente del numeros « *sex* e *septe* » ; le parola sabbato non es mesmo mentionate. E sub su forma « *septime* », numero ordinal, le Creator Legislator insiste super le position que iste *septime die* occupa. Proque iste insistentia ? Io va dar te un ration pro cambiar, si necessari, tu vision super iste commandment. Deo ha volite renovar le ordine del tempore que il ha establite desde le fundation del mundo. E si il insiste tanto, es perque le septimana es construite al imagine del tempore complete de su projecto salvatori : 7000 annos o plus precisemente, 6000 + 1000 annos. Pro haber deformate su projecto del salvation, per colpar duo vices le petra de Horeb, Moises esseva impedite de entrar in le Canaan terrestrial. Isto esseva le lection que Deo voleva dar super su disbedientia. Desde 1843-44, le reposo del prime die porta le mesme consequentias, sed iste vice, illo impedi le entrata in le Canaan celestial, le recompensa del fide del electos offerite per le morte expiatori de Jesus-Christo. Iste judicio divine cade super le rebelles, proque, como le action de Moises, le reposo del prime die non es conforme al projecto programmate per Deo. Le nomines pote esser cambiate sin troppo de consequentias, sed le character del numeros es lor immutabilitate. Pro le Deo creator, qui supervide su creation, le disveloppamento progressive del tempore se effectua per un succession de septimanas de septe dies. De maniera immutabile, le prime die remanera le prime die e le «*septime*» remanera le « *septime*». Cata un del dies va retener perpetuemente le valor que Deo le ha date, desde le comenciamento. E le Genesis nos insenia, in le capitulo 2, que le septime die es le objecto de un sorte particular : il es « *sanctificate* » isto es, separate. Usque ora, le humanitate ha ignorate le ver causa de iste valor particular, ma hodie, in su nomine, io da le explication de Deo. A su lumine, le selection de Deo se clarifica e se justifica : le septime die prophetisa le septime millennio del projecto global divine de 7000 annos solar, del qual le ultime « *mille annos* » citate in Apo.20, videra le electos de Jesus-Christ entrar in le gaudio e le presentia de lor Magistro benamate. E iste recompensa habera essite obtenite gratias al victoria de Jesus super le peccato e le morte. Le sabbato sanctificate non es plus solmente le memorial del creation de nostre universo terrestre per Deo, illo marca etiam cata septimana le progresso verso le entrata in le regno del celos ubi, secundo Joh.14:2-3, Jesus « *prepara un loco*» pro su benamate electos. Ecce ci, un multo belle ration de amar e honorar iste sancte septime die, quando il se presenta pro marcar le fin de nostre septimanas, al occaso del sol, al fin del 6ème die.

De ora in avante, quando tu legeras o audira le parolas de iste quarte commandment, tu debera audir detra le parolas del texto, Deo dicer al esser human: « Tu ha 6000 annos pro producer le obras de fide del electos, pois que, arrivante al fin de iste tempore, le tempore del ***1000 annos*** del ***septime millennio*** non plus te pertinera ; illo se prolongara solmente pro mi electos entrate in mi eternitate celestial, per le medio del ver fide recognoscite per Jesus-Christo ».

Le sabbato appare assi como un signo symbolic e prophetic del vita eterne reservate al redimite del terra. Dunque, Jesus lo ha imaginate per « le *perla de grande valor* » de su parabola citate in Matt.13:45-46 : « *Le regno del celos es ancora simile a un mercante qui cerca belle perlas.* ***Ille ha trovate un perla de grande valor****; e ille ha vendite toto lo que ille habeva, e lo ha comprate* ». Iste verso pote reciper duo explicationes inverse. Le expression « *regno del celos*» designa le projecto salvatori de Deo. In imaginar su projecto, Jesus-Christo se compara a un «*mercante*» de «*perlas*» qui cerca le *perla*, le plus belle, le plus perfecte e dunque consequentemente, illa que prende le plus grande precio. Pro trovar iste *perla* rar, e dunque preciose, Jesus ha quittate le celo e su gloria e super le terra al precio de su morte terribile, il ha redimite iste perlas spiritual pro que illas deveni su proprietate pro le eternitate. Ma inversemente, le *mercante* es le electe qui ha sete del absoluto, del perfection divine que essera le recompensa del ver fide. Illic ancora pro ganiar iste premio del vocation celeste, ille relinque le valores terrestre van e injuste pro se dedicar a render al Deo creator un culto que le sia acceptabile. In iste version, le *perla de grande precio* es le vita eterne offerite per Jesus-Christo a su electos in le primavera del anno 2030.

Iste *perla de grande precio* dunque pote solmente concerner le ultime epocha del adventismo; illo del qual le ultime representantes va viver usque al ver retorno de Jesus-Christo. Ecce proque, iste *perla de grande precio* gruppa le sabbato, le retorno del Christo e le sanctitate del ultime electos. Le perfection doctrinal retrova in iste ultime epocha da al sanctos le imagine del *perla*. Lor experientia specific de entrar vivente in le eternitate confirma iste imagine de *perla*. E lor attachamento al sabbato del septime die que illes sape prophetisar le septime millennio da al sabbato e al septime millennio le imagine de un joya preciose unic a qual nihil pote esser comparate excepte un « *perla de grande precio* ». Iste idea va apparer in Apo.21:21 : « ***Le dece-duo portas esseva dece-duo perlas ; cata porta esseva <u>de un sol perla</u>****. Le placia del citate esseva de auro pur, como vitro transparente* ». Iste verso sublinea le unicitate del norma del sanctification exigite per Deo, e al mesme tempore, le unic recompensa que constitue le obtention del vita eternal per lor entrata in le sabbato del septime millennio per « *portas* » symbolic que imagina le provas de fide adventistas. Le ultime redimite non es melior que illes que les ha precedite. Es solmente le veritate doctrinal que Deo les ha facite cognoscer que justifica lor imagine de *perla* que succede a illa del *petras preciose* talliate. Deo non face jammais exception pro le personas ma, in function del tempore concernite, ille se ha reservate le derecto de facer exception super le norma del sanctitate exigite pro obtener le salvation. Le era christian examinate concerne principalmente le tempore marcate per le retorno del peccato religiousmente officialisate desde le instauration del regime papalroman, desde 538. Anque, le initios del Reformation es-los coperite per su compassion e su misericordia, e le transgression del sabbato non esseva imputate ante que le decreto de Dan.8:14 entra in vigor, desde le primavera de 1843. In allusion subtil, lecompra del perla es proponite per Jesus in Apo.3:18: « *io te consilia* ***comprar de me*** *auro probate per le foco, a fin que tu deveni ric, e vestimentos blanc, a fin que tu sia vestite e que le vergonia de tu nuditate non appare, e un collyrio pro ungir tu oculos, a fin que tu vide* ». Iste cosas, que Jesus propone a illes qui les manca, constitue le elementos que da al electe su aspecto symbolic de « *perla*» al regardo e al judicio del Senior Jesus-Christo. Le « *perla*» debe esser « *comprate*» de Ille, illa non es obtenite gratuitemente. Le precio es illo del renunciation a se mesme, base del combate del fide. In le ordine respective, Jesus propone de vender un fide probate per le probation que da al electe su ricchessa spiritual ; su justitia pur e sin macula que coperi le nuditate spiritual del peccator gratificate ; le adjuta del Spirito Sancte que aperi le oculos e le intelligentia del homine peccator super le projecto revelate per Deo in su sancte Scripturas del Biblia.

In le tempore del 6000 annos del era christian, Deo ha patientate usque al fin de iste cyclo terrestrial pro facer discoperir a su ultime electos le magnificentia de su sancte septime

die o sabbato sanctificate pro su reposo. Le electos que comprende le senso ha ora tote le rationes de amar lo e honorar lo como un dono de Jesus Christo. Quanto a illes qui non lo ama e lo combate, illes ha e habera tote le rationes de odiar lo proque illo marcara le fin de lor existentia animal terrestre.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Le decreto de Daniel 8:14

Dan.8:12 continua, dicente: «*le corno jectava le veritate a terra, e succedeva in su interprisas*». Le «*veritate*» es, secundo Psalmo 119:142, «*le lege*». Ma illo es etiam le opposite absolute del «*mentita*» que, secundo Isaia 9:14, characterisa le «*false propheta*» papal per le termino «*cauda*» que le accusa directemente in Apo.12:4. De facto, illa jecta le veritate al solo pro installar in su loco su « *mentita*» religiose. Su « *interprisas* » non poteva que « *succeder* », pois que Deo mesmo ha suscitate su apparition pro punir le infidelitate christian practicate desde le 7 de martio 321.

Le versiculos 13 e 14 va prender un importantia vital usque al fin del mundo. In le versiculo 13, sanctes se interroga re le tempore que va durar le extorsion del « *perpetue*» e illo del « *peccato devastante*»; cosas que nos ha justo identificate. Ma retene nos un poco super iste « *peccato devastante*». Le devastation in question es illo del animas o vites human. A termino, le humanitate integre decimate va lassar, durante le « *mille annos*» del septe millennio, le planeta terra in su forma original « *informe e vacue* » que le valera, in Apo.9:2-11, 11:7, 17:8 e 20:1-3, le nomine « *abysso* » de Gen.1:2.

Le « *sanctos* » demanda equalmente durante quante tempore le « *sanctitate e le armea* » christian « *esseran ellas calpestate?* ». In iste scena, iste « *sanctos* » se comporta como fideles servitores de Deo, animate como Daniel, qui es date como exemplo in

Dan.10:12, del desiro legitime « *de comprender* » le projecto divine. Illes obtene pro le tres subjectos mentionate, un sol responsa date in le versiculo 14.

Secundo le correctiones e le meliorationes que Deo me ha guidate a facer a partir del texto original hebraic, le responsa date es: « *Usque al vespere matino, duo mille tre centos, e essera justificate le sanctitate* ». Isto non es plus, le texto obscur del tradition: « *Usque duo mille tres cento vesperas e matinos e le sanctuario sera purificate*». Il non es plus question de *sanctuario* ma de ***sanctitate***; de plus, le verbo «*purificate*» es reimplaciate per «***justificate*** », e le tertie cambio concerne le expression «*vespera matino*» que es ben al singular in le texto hebraic. De iste modo, Deo remove tote justification a illes qui tenta cambiar le numero total per divider lo per duo, pretendente separar le vesperas del matinos. Su approche consiste a presentar le unitate del calculation le «*soir matin*» que defini un die de 24 horas in Gen.1. Postea solmente, le Spirito revela le numero de iste unitate: «2300». Le numero total del dies prophetic mentionate es assi protegite. Le verbo «*justificate*» ha como radice, in hebreo, le parola «justitia» «tsédèq». Le traduction que io propone es dunque illo mesme justificate. Postea, un error concernente le parola hebreo «qodèsh» traduce iste termino per «*sanctuario*» que es in hebreo «miqdash». Le parola «*sanctuario*» es ben traducite in le versetto 11 de Daniel 8, ma illo non ha su loco in le versettos 13 e 14 ubi le Spirito usa le parola «qodèsh» que debe esser traducite per «*sanctitate*».

Quando on sape que le «*peccato devastante*» visa specificamente le abandon del sabbato, ipse objecto de un **sanctification** divine particular, iste parola « *sanctitate* » clarifica considerablemente le senso del message prophetic. Deo annuncia que al fin del « *2300 vespere e matino* » mentionate, le respecto del reposo de su ver « *septime die*» essera exigite per ille, de omne persona qui pretende al sanctitate e al « *justitia eternal*» obtenite per Jesus-Christo. Le fin del « *peccato devastante* » implica <u>le renunciation al culto religiose del dominica</u> ex-die del sol establite per Constantino 1^{e}, le imperator pagan. Deo restablisce assi, a su vice, le normas doctrinal del salvation que prevaleva al tempore del apostolos. Iste termino « *sanctitate* » include per se sol tote le veritates doctrinal del bases del fide christian. Havente como modello e origine le doctrina date al judeeos, le fide christian non apporta de novo, que le substitution del sacrificios animal, per le sanguine versate per Jesus-Christo super le propitiatorio celate in un caverna subterranee situate sub su pedes a Golgotha, como ille ha placite a nostre Salvator de revelar e monstrar, a su servitor Ron Wyatt, in 1982. Le discoperta del subjectos concernite per le parola « *sanctitate* » es progressive e se extende super le tempore de un vita, ma desde 2018, iste tempore es contate e limitate, e hodie, in 2020, il resta solmente 9 annos pro restaurar tote le aspectos.

Daniel 8:14 es un decreto occisor de animas, proque le cambio del judicio de Deo ha como consequentia, le perdita del offerta del salvation de Christo pro tote le practicantes christian del dominica catholic roman. Le spirito del tradition hereditate va dunque causar le morte eternal del multitudes, qui ignora le plus sovente, lor condemnation per Deo. Ecce ubi le demonstration del amor del veritate permitte a Deo de marcar « *le differentia* », super le sorte que tocca « *illos qui le servi e illos qui non le servi* (Mal.3:18) ».

Alcun spiritos rebelle va voler contestar le mesme idea de un cambio imputabile a Deo qui declara ipse : « *Io non cambia* », in Mal.3:6. Alora il es necessari realisar que le cambio complite in 1843-44, consiste <u>solmente in restablir un norma original longemente deformate e transformate</u>. Pro isto, le benediction del electos del Reformation, imputate malgrado lor obras imperfecte, presenta un character de exception, cuje aspecto doctrinal non pote esser presentate como le modello del ver fide. Iste judicamento particular pro le prime reformatores es si exceptional que Deo lo releva e lo revela in Apo.2:24 ubi ille dice al protestantes, ante 1843, « *Io non pone super te altere carga, solmente, lo que tu ha guarda lo usque a quando io veni* ».

Le « *infortunio* » attachate al entrata in application de iste decreto de Dan.8:14 es si « *grande* », que Deo lo signala per le annuncio de tres « *grande infortunios* » in Apo.8:13. E con consequencias si grave, il es urgente cognoscer le data de su entrata in application. Il esseva precisemente, le preoccupation del « *sanctes* » de Dan.8:13. Le duration es ora revelate « *2300 dies* » prophetic, id es, 2300 annos solar real, secundo le codice date a Ezechiel, un propheta contemporanee de Daniel (Eze.4:5-6). Iste capitulo 8, cuje thema consiste in poner fin al « *peccato* » roman, va trovar le elementos que il manca in Dan.9 ubi, etiam ibi, il essera question de « *mitter fin al peccato* », ma iste vice, al « *peccato* » original que ha facite perder le vita eternal, desde Adam e Eva. Le operation va reposar super le ministerio terrestre del Messia Jesus e super le offerta in sacrificio voluntari de su vita perfecte, in redemption del peccatos de su electos, e io precisa ben, de illes solmente. Le tempore de su venita inter le homines es fixate per le prophetia in dies prophetic. Le message concerne le populo judee prioritate pois que in alliantia con Deo. Il da al populo judee, pro « *finir le peccato* », un periodo de « *septanta septimanas* » que representa 490 dies-annos real. Ma illo etiam indica le medio de datar le puncto de initio del calculation. « *Desde que le parola ha annunciate que Jerusalem sera reconstruite, usque al uncte, il ha …* (7 + 62 = 69 *septimanas*) ». Tres reges perse ha date iste autorisation, ma solmente le tertie, Artaxerxes 1^{il}, lo ha complite integremente secundo Esdras 7:7. Su decreto real es promulgate in le primavera 458 ante nostre era. Le termino del 69 septimanas situa le comenciamento del ministerio de Jesus-Christo in le anno 26. Dirigente particularmente le ultime "septe annos" reservate al obra de Jesus, qui instaura, per su morte expiatori, le bases del nove alliance, le Spirito presenta al versetto 27 de Dan.9, iste "*septimana*» de dies-annos «*in le medio*» del qual, per su morte voluntari, «*il face cessar le sacrificio e le offerta*»; le cosas offerte usque a Jesus-Christo, pro le expiation del peccatos. Ma su morte veni ante toto «*poner fin al peccato*». Como on debe comprender iste message? Deo offere un demonstration de su amor que va capturar le cordes de su electos qui, per retorno de amor e de recognition, va luctar con su adjuta contra le peccato. 1 Joan 3:6 confirma, dicente: «*Quicunque remane in ille non practica le peccato; quicunque pecca non lo ha vidite, e non lo ha cognoscite*». E ille reinfortia su message con multe altere citationes.

Super le plano doctrinal, le nove alliantia construite per Jesus-Christo veni solmente a relaiar le ancian. Assi, le duo alliantias reposa super le mesme base prophetic revelate in Dan.9:25. Le data – 458 pote dunque servir de base al calculo del 70 septimanas fixate pro le populo judee, ma etiam pro illo del 2300 dies-annos real de Dan.8:14 que concerne le fide christian. Gratias a iste precision datate, nos pote establir pro le anno 30 le morte del Messia e pro le anno 1843 le entrata in application del decreto de Dan.8:14. Le duo messages veni « *finir le peccato*» con consequentias mortal eternal pro illes qui insiste in ignorar los, le un como le altere, usque le morte les colpe, o post le fin del tempore del gratia collective e individual que va preceder le retorno gloriose de Jesus-Christo. Usque iste puncto final, le vita permitte le conversiones sincer que permitte acceder al stato de electo.

-

-

-

-

Preparation pro Apocalypse

Le redaction del libro es integremente realisate per Deo. Ille es qui selige le parolas e in Apo.22:18-19, ille previde le traductores e le scribas qui va occupar se de transmitter o transcriber le recito original, de generation in generation, que le plus parve cambiamento del parolas les costara le perdita del salvation. Nos ha dunque hic, un obra multo particular de alte sanctitate. Io pote comparar lo a un gigantesc « puzzle » cuje montage non poterea esser finite si le plus parve pecia originale veniva a esser modificate. Le obra es dunque divinmente colossal e secundo su natura, toto lo que Deo dice ibi es ver, ma ver pro le realisation de su projecto salvator; proque ille adressa iste prophetia a su « servitores », plus precisemente, « *su sclavos* », del fin del mundo. Le prophetia non essera interpretabile solmente quando le elementos prophetisate essera sur le puncto de complir se o, majoritarimente, complite.

Le longor del tempore global, que debeva durar le projecto salvatori divin, ha sempre essite ignoratee per le homines. De iste modo, in omne tempore, le servitor de Deo poteva sperar assister al fin del mundo, e Paulo lo testimonia per su parolas: «*Ecce lo que io dice, fratres,* ***es que le tempore es curte****; que de ora in avante, illes qui ha feminas sia como si illes non les habeva, illes qui plora como si illes non plorava, illes qui se gaudi como si illes non se gaudiva, illes qui compra como si illes non possedeva, e illes qui usa del mundo como si illes non lo usava, proque le figura de iste mundo passa* (1 Cor.7:29 a 31)".

Nos ha, super Paulo, le avantage de trovar nos in iste tempore ubi Deo va poner fin a su selection de electos eternal. E hodie, su consilio inspirate deberea esser implementate per le ver electos de nostre tempore final. Le mundo va passar, e solmente le vita eternal del electos va continuar. Assi, le parolas de Deo in Christo, "*io veni* ***promptemente***», in Apo.1:3, es ver, perfectemente justificate e adaptate pro iste tempore final que es le nostre; a nove annos de su retorno, al momento quando io scribe iste texto.

Nos ha vidite in Dan.7:25 que Roma habeva le proposito de «*cambiar le tempores e le lege*» divine. Le comprehension del mysterios del Apocalypse de Jesus-Christ, date al apostolo Johannes detenite in le insula de Patmos, reposa essentialmente super le cognoscentia del ver tempore establite per Deo. Le thema del tempore es dunque fundamental pro comprender le Apocalypse, que Deo structura super iste notion del tempore. Il va dunque jocar super le imprecision de iste dato pro que le libro mantene su character mysteriose inoffensive que va permitter a illo de traversar le 20 seculos de nostre era sin esser destruite per le entitates accusate e denunciate. Le tempores cambiate, e specialmente le calendario establite per Roma super un false data ligate al nascentia de Jesus, non ha permittite de trompar le electos quando illes interpreta le prophetias divine; isto perque Deo presenta in su prophetias, durationes cuje comenciamento e fin se appoia super actiones historic facilemente identificabile e datate per le historios specialisate.

Ma in le Apocalypse, le notion del tempore es primordial, proque tote le structura del libro se appoia super illo. Assi per consequentia, su comprehension dependeva del correcte interpretation del sabbato exigite e restaurate per Deo, in 1844. Mi ministerio, comenciate in 1980, habeva como objectivo revelar le importantia del rolo prophetic del sabbato, que prophetisa le grande reposo del septe millennio, de Deo e de su electos, le thema de Apoc.20. Secundo le versetto 2Pet.3:8, « *un die es como mille annos, e mille annos es como un die* », le ligamine establite inter le imagine del septe dies del creation revelate in Gen.1 e 2 e le septe mille annos del tempore global del projecto divine, ha solmente rendite possibile mi comprehension del montage del structura del libro. Con iste cognoscentia, le prophetia se clarifica e libera, perla per perla, tote su secretos.

Assi, le prophetia prende vita e efficacia, solmente, si le message pote esser connectite a un data del historia del era christian. Isto es lo que le inspiration del Spirito Sancte de Deo in

Jesus-Christo me ha permittite de realisar. Dunque, pote io declarar iste « *parve libro, aperite* », confirmante le complimento del projecto divine annunciate in Apo.5:5 e 10:2.

A nivello de su architectura, le vision Apocalypse coperi le tempore del era christian comprendite inter le fin del tempore apostolic, circa 94 e le fin del septime millennio que succedera al retorno final de Jesus-Christo in 2030. Illo comparti dunque con le capitulos 2, 7, 8, 9, 11 e 12 de Daniel le survolo del era christian. Pro le christianos, le inseniamento principal obtenite per le studio de iste libro es le data crucial del primavera 1843 establite per Dan.8:14, ma tamben del autumno 1844 in le qual le prova de fide ha finite. Es ancora a partir del autumno 1844 que Deo ha ponite le bases del fide adventista del septime die. Iste duo datas son si importantes que Deo vales usar pro structurar su vision del Apocalypse. Pro comprender ben le valor de iste duo datas proxime, on debe connecter a 1843 le comenciamento de un prova del fide pro le parola prophetic. Le prime victimas spiritual cade desde iste data per lor rejection dispreciante del prime annuncio adventista de William Miller. Ma le tempore del prova les offere un secunde chance con su secunde annuncio del retorno de Jesus pro le 22 de octobre 1844. Le 23 de octobre le prova fini e le judicio de Deo pote dunque esser formulate e revelate. Le test collective es finite, ma le conversion individual remane sempre possibile. Plus, in le factos, le adventistas observa tote le reposo del dominica roman ancora non identificate como un peccato. E le sabbato es adoptate gradualmente per le adventistas de maniera individual, sin que su rolo major es realisate per le totalitate del adventistas. Iste rationamento me conduce a privilegiar pro le fin del false fide protestante, le datadel primavera 1843 e pro le comenciamento del adventismo benedite per Deo, le data autumnal del 23 de octobre 1844. Jam, inter le Hebreos, le primavera e le Autumno esseva ligate, dante loco a festas que celebrava themas complementari diametralmente opposite; le justitia eterne de « *le agno* » immolate del « Pasca » del primavera, de un parte, e le fin del peccato del « *capro* » occidite pro « le die del expiation » del peccatos, del autumno, del altere parte. Le duo festas religiose ha trovate lor complimento in le Pasca del anno 30 in le qual le Messia Jesus ha date su vita. Le primavera 1843 e le 22 de octobre 1844 es dunque etiam ligate per le significato poisque le objectivo del prova de fide es vermente de « *finir le peccato* » secundo Dan.7:24 ; illo que constitue le odiose practica del reposo hebdomadari super le prime die, quando Deo lo ha ordinate pro le septime que ille mesmo ha sanctificate pro iste uso, desde le fin del prime septimana del creation terrestrial; in 2021, 5991 annos ante nos.

On pote etiam privilegiar le data del decreto de Daniel 8:14 que defini le data delprimavera 1843. Pro justificar iste selection, il debe considerar que iste momento interrumpe tote le relationes establiteusque alora inter Deo e su creaturas ; Deo qui entreprende, desde iste data, un ultime selection construitee super duo annuncios adventista successive. Desde le primavera 1843, le sabbato es exigibile, sed Deo va dar lo al victores del prova solmente a partir del autumno 1844, como signo benedite e sanctificate que illes pertine a ille, conforme al inseniamento biblic de Ezé.20:12-20, como nos ha vidite plus tosto.

In iste libro, le capitulo 5 ha como objectivo de rememorar nos que, sin le victoria pagate si car per Jesus-Christo, « *le Agno de Deo* », tote adjuta divine, tote luce revelate haberea essite impossibile, e dunque, necun anima human haberea potite esser salvate. Su luce prophetic salva tanto su electos como su crucifixion voluntariemente acceptate. Le fide in su sacrificio nos imputa su« *justitia eternal* » secundo Dan.7:24, ma su Revelation illumina nostre cammino e nos monstra le trappas spiritual preparate per le diabolo, pro facer nos compartir su sorte terribile. In iste caso, le salvation prende un forma concrete.

Ecce un exemplo de iste trappas subtil. Le Biblia es regardate e considerate con ration como essente le Parola scripte de Deo. Nonobstante, iste parola esseva redigite per homines immergite in le contexto de lor epocha. Ora, si Deo non cambia, su inimico le diabolo, Satan,

cambia opportunemente de strategia e de comportamento verso le electos de Deo, durante le tempore. Ecce perque le diabolo age como « *dracon* » imagine de su guerra aperte persecutori, a su epocha, ma solmente pro ille epocha, Johannes poteva declarar in 1Johannes 4:1 a 3 : « *Carissime, non crede a omne spirito; ma proba le spiritos, pro saper si illes es de Deo, proque multe false prophetas ha venite in le mundo. Cognosce per isto le Spirito de Deo: omne spirito que confessa Jesus Christo venite in carne es de Deo; e omne spirito que non confessa Jesus non es de Deo, illo es del antichristo, del qual vos ha audite que ille veni, e ora ille es jam in le mundo.* » In su parolas, Jean specifica « *venite in carne* » solmente pro identificar le Christ de su testimonio ocular. Ma su affirmation « *tote spirito que confessa Jesus Christo venite in carne es de Deo* » ha perdite su valor desde que le religion christian ha cadite in le apostasia e le peccato a partir del 7 de martio 321, abandonante le practica del ver sabbato del ver septime die sanctificate per Deo. Le practica del peccato ha, usque al 1843, reducite le valor del facto de « *confesser Jesus-Christ venite in carne*» e desde iste mesme data, illo le ha removite tote valor; le ultime inimicos de Jesus-Christ se reclama de **su** «***nomine***» como ille lo ha annunciate in Matt.7:21 a 23: «*Illes qui me dice: Senior, Senior, non intrava tote in le regno del celos, ma**ille solmente** qui face le voluntate de mi Patre qui es in le celos. Multe me dicera in ille die: Senior, Senior, non ha nos prophetisate **per tu nomine**? Non ha nos expulsate demonios **per tu nomine**? E non ha nos facite multe miraculos **per tu nomine**? Alora io les dicera apertemente: **Io non vos ha jamais cognoscite**, retira vos de me, vos qui committe le iniquitate* ». « ***Jammais cognoscite*** »! Illo es « *miracolos* » esseva dunque realisate per le diabolo e su demonios.

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Le Apocalypse in resumo

In le prologo del capitulo 1, le initio de su gloriose Revelation, le Spirito nos presenta le menu del festa preparate. On trova ibi le thema del annuncio del retorno gloriose de Jesus-Christo, organisate ja in 1843 e 1844, pro testar le fide protestante universal e principalmente american; iste thema es omnipresente: verso 3, *Proque le tempore es proxime*; verso 7, *ecce ille veni con le nubes…*; verso 10, *Io esseva capturate per le Spirito in le die del Senior e io audiva* ***detra me*** *un voce forte como le sono de un trompetta*. Transportate per le Spirito, Johannes se trova in le die del retorno gloriose de Jesus, in le *Die del Senior*, « *die grande e redoubtabile* » secundo Mal.4:5, e il ha ***detra de ille***, le passate historic del era christian presentate sub le symbolo de septe nomines prendite de *septe citates de Asia* (le actual Turchia). Postea, como in Daniel, le tres themas *del litteras, del sigillos e del trompetas* va coperir le integritate del era christian in parallel, sed cata uno de illos es dividite in duo capitulos. Le studio detaliate va revelar que iste division se face super le data pivotal de 1843 establite in Dan.8:14. Intra cata thema, de messages adaptate al normas spiritual establite in Daniel, pro le epochas visate, veni marcar 7 momentos del tempore coperite; 7, le numero del **sanctification** divine que servi como su «*sigillo*» e que essera le thema de Apo.7.

Le explication que veni nunquam esseva rendite efficace proque le notion del tempore es revelate solmente per le signification del nomines del «septe ecclesias» citate in le prime capitulo. In le thema del litteras, de Apo.2 e 3, on trova nulle precision sub le forma: «le prime angelo, le secunde angelo…»etc. » ; como il essera le caso pro « *le sigillos, le trompetas e le septe ultime plagas del ira de Deo* ». De iste maniera alcunes ha potite creder que le messages esseva adressate, realmente e literalmente, a christianos vivente in ille citates del antique Cappadocia, del actual Turchia.Le ordine, in le qual le prophetia presenta iste nomines de citate, seque chronologicamente le ordine in le qual le factos historic religious se ha complite durante le era christian. E illo es in function del revelationes jam obtenite per le libro de Daniel, que Deo defini le character que ille da a cata epocha per le signification del nomine de su citate. Successivemente, le ordine revelate se traduce assi:

1-*Ephesos*: signification: lanceamento (illo del Assembla o sanctuario de Deo).

2-*Smyrna*: signification: myrrha (odor agradabile e embalsamation del mortes pro Deo; persecutiones roman del electos fideles inter 303 e 313).

3-*Pergamo*: signification: adulterio (depost le abandon del sabbato, le 7 Martio 321. In 538, le regime papal instaurate officialisa religiosemente le reposo del prime die renominate dominica).

4-*Thyatira* : signification : abomination e suffrentias mortal (designa le epocha del Reformation protestante que denuncia apertemente le natura diabolic del fide catholic ; epocha concernente le 16ème seculo ubi gratias al impression mechanic, le dispersion del Biblia es favorisate).

5-*Sardes* : significationes duple e opposite : convulsive e petra preciose. (Illo revela le judicio que Deo porta super le prova de fide de 1843-1844: le significato convulsive concerne le fide protestante rejectate: «*Tu es morte*», e le petra preciose designa le electos vincitores del prova: «*illes ambulara con me in vestimentos blanc proque illes es digne*».)

6-*Philadelphia*: significato: Amor fraternal (le petras preciose de *Sardes* son congregate in le institution adventista del septime die desde 1863; le message es adjudicate pro le anno 1873 definite per Dan.12:12. Benedicite a iste epocha, illa es nonobstante advertite contra le risco de se lassar « *prender su corona* »).

7-*Laodicea* : signification : populo judicate : « *ni frigide, ni fervente ma tepide*» (il es *Philadelphia* qui se face «*prender su corona*»: «*Tu es infelice, miserabile, povre, cec, e nude*». Le institution non habeva imaginate que illa esserea testate e provate, inter 1980 e 1994, per un prova de fide identic a illo que valora lor benediction divine a su pioneros de 1844: in 1994, le institution cade, sed le message se prolonge per adventistas disperse que Deo identifica e selige per lor amor pro su lumine prophetic revelate, e per le natura dulce e submissive que characterisa le ver discipulos de Jesus-Christo in tote le epochas).

« *In le sequentia* » del tempore terrestre que ha finite con le retorno gloriose de Christo Deo, Apo.4 imagerá per le symbolo de « 24 thronos », un scena del judicio celeste (*in le celo*) ubi Deo reunira su electos a fin que illes judica le malvados morte. In parallel con Apo.20, iste capitulo coperi le « mille annos » del septime millennio. Precision: proque 24, e non 12, thronos? A causa del division del era christian in duo partes super le datas 1843-1844 del comenciamento e del fin del probation de fide del epocha.

Postea, como un importante parenthese, Apo.5 va poner in evidentia le importantia del comprehension del libro del prophetias; lo que essera rendite possibile solmente per le victoria obtenite per nostre divine Senior e Salvator Jesus-Christo.

Le tempore del era christian essera de novo survolate in Apo.6 e 7 sub le regardo de un nove thema; illo del «septe sigillos». Le sex prime va presentar le actores principal ponite in scena e le signos del tempore que characterisa le duo partes del division del era christian: usque 1844, pro Apo.6; e a partir de 1844, pro Apo.7.

Veni postea le thema del «*trompetas*» que symbolisa castigos de advertimento pro le sex prime de Apo.8 e 9, e de castigo definitive, pro «*le septime trompetta*», sempre separate, in Apo.11:15 a 19.

Post Apo.9, Apo.10 visa le tempore del fin del mundo, evocante le situation spiritual del duo grande inimicos de Jesus-Christo qui se reclama de ille: le fide catholic e le fide protestante, reuni per le adventismo official decadite desde 1994. Le capitulo 10 claude le prime parte del revelationes del libro. Ma le subjectos principal importante va esser tractate e disveloppate in le capitulos que seque.

Assi Apo.11 va reprender le survolo del era christian e disveloppar, principalmente, le rolo importante del Revolution francese, de que le atheismo national instaurate es usate per Deo, sub le nomine symbolic de « *le bestia que ascende del abysso*», pro destruer le potentia del regime catholic de « *le bestia que ascende del mar*», in Apo.13:1. Le pace religiose universal, mentionate in Apo.7, essera assi obtenite e constatate in 1844. Postea, prendente iste regime revolutionary como imagine delimminente Tertie Guerra Mmundial o « *6ème trompeta* » de Apo.9:13, que constitue le ver « *secunde mal* » per le annuncio de Apo.8:13, le thema final del « *septime trompeta* », que se completa per le retorno in gloria de Jesus-Christo, es presentate.

In Apo.12, le Spirito nos presenta un altere vista general del era christian. Ille completae su informationes, particularmente super le situation del diabolo e de su partisans angelic. Ille nos apprende que post su victoria super le cruce, in le nomme celeste de *Micaël* jam mentionate in Dan.10:13, 12:1, nomine que ille portava in le celo ante su incarnation human in Jesus, nostre Senior ha nettiate le celo de lor maligne presentia e que illes ha perdite pro sempre accesso al dimensiones celeste create per Deo.Ecce un bon nova! Le victoria de Jesus ha habite consequentias celeste felice pro nostre fratres celeste liberate del tentationes e pensamentos del demonios.Illes es, desde iste expulsion, confinate in nostre dimension terrestre, ubi illes sera occidite con le inimicos terrestre de Deo, in 2030 al retorno gloriose del Christo Deo. In iste survolo, le Spirito imagina le succession del« *dracon* » e del « *serpente* » que designa, respectivemente, le duo strategias del combate del diabolo: le guerra aperte, del Roma imperial o papal denunciate, e le seduction religiosetrompator del papato roman vatican, non revelate, quasi humanista. In imagines subtile prendite del experientias del hebreos, « *le terra aperi su bucca* » pro ingurgitar le aggression papal del ligas catholic. Como nos ha justo vidite, le obra essera realisate per le revolutionarios francese atheista. Ma illo essera etiam comenciate per le truppas protestante de un false christianismo aggressive guerrier. Le survol se concludera con le mention del « *reste del posteritate del femina* ». Le Spirito da alora su definition del ver sanctos del tempore final: « *Ecce ci, e le perseverantia del sanctes qui observa le mandatos de Deo e retine le testimonio de Jesus*». Le Spirito designa in iste terminos illes qui, como me, se attacca a su Revelation prophetic e non lassa que alcuno lo arrapa, colligente usque al fin, le perlas date per le celo.

Le capitulo 13 presenta le duo inimicos religiose aggressive portatores del fide christian. A iste titulo, il los imagina, per duo «*bestias*» » del qual le secunde ha sortite del prime como lo suggere le relation del parolas « *mar e terra* » del recito del Genese que los defini in iste capitulo 13. Le prime ha agite ante 1844 e le secunde non apparera que in le ultime anno del tempore terrestre marcante assí, le fin del tempore de gratia offerite al humanos. Iste duo « *bestias* » es, pro le prime, catholic, le ecclesia matre, e pro le secunde, le ecclesias reformate protestante sortite de illa, su filias.

Solmente covrente le secunde parte del era christian desde 1844, Apo.14 mentiona le tres messages del veritates adventista del septime die al conditiones eternal: le gloria de Deo que require le restauration del practica de su sancte sabbato, su condemnation del catholicismo roman, e su condemnation del protestantismo que honora su dominica que ille designa como « *marca* » del autoritate human e diabolic del duo Roma imperial e papal. Quando le tempore del mission preparatori se finira, successive, per le rapto del sanctos electes imaginate per « *le messe* », e le destruction del instructores rebelle e de tote le incredulos, actiones imaginate per « *le vendemia* », le terra redivinara « *le abysso* » del prime die del creation, private de tote forma de vita terrestre. Illa retenera in vita, nonobstante, durante « *mille annos*», un habitante de election, Satan, le diabolo mesme, in le expecta de su destruction del judicio final assi como tote le altere rebelles homines e angelos.

Apo.15 se concentra super le momento del fin del tempore de gratia.

Apo.16 revela «*le septe ultime plagas del ira de Deo*» que colpa, post le fin del tempore de gratia, le ultime rebelles incredulos qui deveni de plus in plus aggressive, usque a decrear le morte del observatores del sabbato divine justo ante le septe plaga.

Apo.17 es tote dedicate al identification del « grande prostituta » appellate « *Babylonia le Grande* ». Es in iste terminos que le Spirito designa le « *grande citate* » imperial e papal, Roma. Le judicio que Deo face super illa es assi clarmente revelate. Le capitulo anque annuncia su futuro judicio e su destruction per le foco, proque le Agno e su fideles electos la vincera.

Apo.18 visa le momento del « *vendemia* » o castigo de « *Babylonia le Grande* ».

Apo.19 presenta le gloriose retorno de Jesus-Christo e su confrontation con le fortias rebelle terrestre terrorisate.

Apo.20 visa le tempore del mille annos del septe millenario vivite multo differentemente, in le celo per le electos, e super le terra devastate, de maniera isolate per Satan. Al fin del mille annos, Deo va organisar le judicio final: le annihilation per le foco celeste e subterranee terrestre de tote le rebelles human terrestre e angelic celeste.

Apo.21 monstra in imagine le gloria del Assemblantia formate per le reunion del electos redimite per le sanguine de Jesus-Christ. Le perfection del electos seligite es illustrate per comparationes con lo que le terra offere de plus preciose al regardo del homines: le auro, le argento, le perlas e le petras preciose.

Apo.22 evoca in imagine le retorno al Eden perdite, retrovate e installate pro le eternitate super le terra del peccato regenerate e transformate pro devenir le throno universal del sol e unic grande Deo, creator, legislator e redemptor qui domina super tote su universos con su redimite terrestre.

Hic se conclude iste vista general rapide del libro Apocalypse, cuje studio detaliate confirmara e reinfortiara lo que ha essite dicite.

Io adde iste explication altemente spiritual que revela le rationamento celate del pensamento de Deo. Ille libera messages insuspectabile per allusiones subtil que le Biblia va clarificar. Sequente, in le construction del Apocalypse, le mesme procedimentos que ille ha empleate pro le construction de su revelationes date a Daniel, Deo confirma que ille « *non cambia* » e que il essera « *eternemente le mesme* ». Assi, io ha trovate in le Apocalypse le mesme methodo de poner in parallel tres themas que es le « *litteras al Assemblias* », le « *sigillos* » e le « *trompetas* ». Secundo Apo.5, ubi le Apocalypse es imaginate per un libro claudite per « *septe sigillos*», solmente le apertura del «*septime sigillo*» va permitter le accesso al probas que va confirmar in le capitulos 8 a 22, le interpretationes e le suspicionse emittite per le studio del capitulos 1 a 6. Le capitulo 7 es dunque le clave del entrata in le comprehension del mysterios revelate. E non te surprende, proque su thema es precisemente le sabbato, que face tote le differentia inter le ver e le false sanctitate desde 1843. Nos retrova dunque in Apo.7, le grande veritate que ha criblate le religion protestante al primavera 1843. Le Apocalypse solmente confirmara iste inseniamento fundamental revelate a Daniel. Ma, pro le adventismo, que emergeva a iste data, como vincitor, le Apocalypse revelara pro 1994, un prova que lo cribrara a su vice. Iste nove lumine va, un vice plus sia, « *de novo* », facer « *le differentia inter illes qui servi Deo e illes qui non le servi* », o plus.

Secunde parte: le studio detaliate del Apocalypse

-

-

Apocalypse 1: Prologo – Le retorno del Christo – le thema adventista

-

Le presentation

Verso 1: "*Revelation de Jesus Christ, que Deo le ha date pro* ***monstrar a su*** ~~***servitores***~~ ***sclavos*** *le cosas que debe evenir* ***promptemente****, e que ille ha facite cognoscer, per le invio de su angelo, a su servitor Johannes, …*".

Joannes, le apostolo que Jesus amava, es le depositario de iste divine Revelation que ille obtene del Patre in le nomine de Jesus-Christo. Joannes, in hebreo « Yohan », significa : Deo ha date ; e isto es etiam mi prime prenomine. Nonne Jesus ha dicite : « *se dara a illes qui ha* » ? Iste message es « *date* » per « *Deo* » le Patre, dunque con un contento illimitate. Pois que su resurrection, Jesus-Christo ha repris su attributos divine, e es como Patre celeste que ille pote, desde le celo, ager in favor de su servitores o plus precisemente su « *sclavos* ». Secundo le proverbio, « un homine advertite vale duo ». Deo es de iste opinion e ille lo prova, per adressar a su servitores revelationes super le futuro. Le expression « *lo que debe evenir* ***promptemente*** » pote surprender quando on sape que le message ha essite date in 94 de nostre era e que nos es hodie in 2020-2021, epocha del scriptura de iste documento. Ma in discoperir su messages, nos va comprender que iste «***promptemente*** » prende un senso literal, proque lor destinatarios essera contemporaneos del retorno gloriose de Jesus-Christo. Iste thema essera in le Apocalypse omnipresente, proque le Apocalypse es adressate al ultime «adventistas» seligite per Deo, per le fide demonstrate in un ultime proba construite super le datos de Apo.9:1 a 12, que tracta del thema del « *quinte trompetta* ». In iste capitulo, le versos 5 e 10 mentionant un periodo prophetic de « *cinque menses* » mal interpretate usque a me. In mi studio del subjecto, iste duration ha determinate un nove data supponite annunciar le retorno

de Jesus pro 1994, ver anno 2000 del ver nascimento de Christo. Iste proba de fide ha criblate, pro le ultime vice, le adventismo official devenite tepide e formalista que se preparava a initiar un pacto con illos que Deo revela esser su inimicos in su Apocalypse. Desde 2018, io cognosce le data del ver retorno de Jesus-Christo e illo non se basa super alcun dato del prophetias de Daniel e Apocalypse, del quales le duratas numerate ha omnes essite complite in complir lor rolo cribrator al tempores fixate. Le ver retorno de Jesus pote esser comprendite a partir del recitation del Genesis, credente que le septe dies de nostre septimanas es construite super le imagine del 7000 annos del projecto integre concipite per Deo, pro eliminar le peccato e le peccatores, e facer entrar in su eternitate su benamate electos seligite durante le prime 6000 annos. Al imagine del proportiones del sanctuario o tabernaculo hebraic, le tempore del 6000 annos es componite de tres tertios de 2000 annos. Le comenciamento del ultime tertio esseva marcate, le 3 de april30, per le morte expiatori de nostre Salvator Jesus-Christo. Un calendario judee confirma iste data. Su retorno es dunque fixate pro le primavera 2030, isto es, 2000 annos plus tarde. Sapente que le retorno del Christo es ante nos, si proxime, le parola « ***promptemente*** » del parolas de Jesus es perfectemente justificate. Assi, ben que il ha remanite cognoscite e legite durante leseculos, le libro Apocalypse ha remanite claudite, congelate, sigillate, usque al tempore del fin, que concerne nostre generation.

Verso 2: "*... le qual ha attestate le parola de Deo e le testimonio de Jesus Christo, toto lo que ille ha vidite*".

Ioannes attesta que ille ha recipite su vision de Deo. Un vision que constitue le testimonio de Jesus-Christo que Apo.19:10 defini como essente«*le spirito del prophetia*». Le message se basa super imagines «*vidite*» e parolas audite. Johannes ha essite elevate del contingentias terren per le Spirito de Deo que le ha revelatein imaginesle grande themas del historia religiose del erachristian; illa se concludera con su retorno gloriose e redoubtabile pro su inimicos.

Versetto 3: «*Felice illes qui lege e illes qui audi le parolas del prophetia, e qui observa le cosas que es scribite ibi ! Proque le tempore es proxime*».

Io prende pro me le parte que me corresponde, le beatitude pro «*ille qui lege*» le parolas del prophetia, proque le Senior da al verbo leger un senso logica precise. Il da le explication in Isa.29:11-12: «*Tote le revelation es pro vos como le parolas de un libro sigillate que on da a un homme qui sape leger, dicente: Lege dunque isto! E qui responde: Io non pote, proque illo es sigillate; o como un libro que on da a un homine qui non sape leger, dicente: Lege dunque isto! E qui responde: Io non sape leger*». Le verso 13, que seque, revela le causa de iste incapacitate: "*Le Senior dice: Quando iste populo se approcha de me, ille me honora del bucca e del labios; ma su corde es distante de me, e le timor que illes ha de me es solmente un precepto de tradition human*". Le termino "*sigillate*" o claudite describe le aspecto del Apocalypse, illegibile perque sigillate. Dunque, pro aperir lo e disigillar lo completemente, io, un altere Johannes del tempore final, ha essite appellate per Deo; isto a fin que tote su ver electos, "*intende e guarda*» le veritates revelate in le parolas e le imagines del prophetia. Iste verbos significa «comprender e poner in practica». In iste verso, Deo adverti su electos que illes va reciper, de un de lor fratres in Christo, «*ille qui lege*», le lumine que explica le mysterios del prophetia a fin que illes pote, a lor vice, gauder se e mitter su inseniamento in practica. Como al epocha de Jesus, le fide, le confidentia e le humilitate essera dunque multo necessari. Per iste methodo, Deo cribra e excluda le gente troppo orgoliose pro facer se inseniar. Tamben, io dice al electos: « Oblida le homine, iste parve functionario traductor e transmissor, e reguarda le ver Autor: le Omnipotente Deo Jesus-Christo ».

Verso 4: «*Johanne al sept Ecclesias que es in Asia : que le gratia e le pace sia date a vos ab ille qui es, qui era, e qui veni, e ab le sept spiritos que es ante su throno, …*»

Le Evocation de «*septAssemblantias*» es suspecte, car le*Assemblantia* con un A majuscula es, un, perpetualmente. « *Sept Assemblantias* », designa dunque, obligatoriamente, le *Assemblantia* unificate de Jesus-Christo in sept epochas marcate e successive. Le cosa va esser confirmate e jam nos sape que Deo divide le era christian in 7 tempores particular. Le referentia al Asia es utile e justificate, poisque le nomines presentate al versetto 11 es illos de citates que existe in Asia Minor, in le'ancient Anatolia situate al west del actual Turchia. Le Spirito confirma jam le limite de Europa e le comenciamento del continente asiatic. Ma le parola *Asia* como le parola Anatolia cela un message spiritual. Ils significant : **sol levante** in akkadian e in greco, e suggerent assi le campo de Deo visitate per Jesus-Christo, le « *sol levante* », in Luca 1:78-79 : « *Gratias al visceres del misericordia de nostre Deo, ein virtute del qual* ***le sol levante*** *nos ha visitate desde alto, par illuminar los qui se trova in le tenebras e in le umbra del morte, par diriger nostre passos in le cammino del pace.*» Ille es etiam le «*sol del justitia* » de Mal.4:2: «*Ma pro vos qui time mi nomine, se levara* ***le sol del justitia****, et le sanamento essera sub su alas ; vos exira, e vos saltara como le vitellos de un stabulo,* ». Le formula del salutation es conforme al litteras que le christianos se excambia al epocha de Johannes. Totevia, Deo es designate per un expression nove, incognite usque alora: « *de parte de illo qui es, qui era, e qui veni* ». Iste expression solmente rende, in le lingua grec original e le altere traductiones, le signification del nomine hebraic de Deo: «YaHWéH». Il se tracta del verbo «esser» conjugate al tertie persona del singulardel tempore imperfecte del hebreo. Iste tempore appellate imperfecte exprime le complite que se prolonga in le tempore, proque le tempore presente non existe in le conjugation del hebreo. « *e qui veni* », confirma ancora le thema del retorno de Jesus-Christo, le adventismo. Le apertura del fide christian al paganos es assi confirmate; pro illes Deo adapta su nomine. Postea, un altere nove apparition pro designar le Spirito Sancte: "*le septe Spiritos qui es ante su throno*". Iste citation apparera in Apo.5:6. Le numero 7 designa le sanctification, in iste caso, illo del Spirito divine diffundite in su creaturas dunque, "*ante su throno*». In Apo.5:6, «*le agno immolate*» es connectite a iste symbolos, le prophetia confirma assi le omnipotentia divin de Jesus Christo. Le «*septe spiritos de Deo*» es symbolisate per «*le candelabro a septe brancas*» del tabernaculo hebreo que prophetisa le plano del salvation del projecto de Deo. Su programma esseva assi clarmente traciate. Desde Adam, 4000 annos, e per su morte Jesus expia le peccatos del electos le 3 de april 30, ille lacera assi le velo del peccato e aperi le accesso del celo al electos redimites durante le ultime duo mille del sex mille annos programmate pro le selection del electos disperse, usque al fin del mundo, inter le nationes del tote terra.

Verso 5: « *... e del parte de Jesus-Christo, le testimonio fidele, le primogenite del mortos, e le principe del reges del terra ! A ille qui nos ama, qui nos ha liberate de nostre peccatos per su sanguine,*».

Le nomine « *Jesus-Christo* » es attachate al ministerio terrestre que Deo veniva a complir super le terra. Iste verso nos rememora su obras complite pro obtener le salvation per gratia que ille offere a su sol electos. In superfecte fide a Deo e su valores, Jesus esseva « *le testimonio fidele* » proponite como le modello a imitar, a su apostolos e discipulos de tote le tempores, incluso le nostre. Su morte esseva prophetisate per le morte del prime animal occidite pro vestir le nuditate de Adam e Eva post lor peccato. Per ille, ille esseva vermente le «*primogenite del mortos*». Ma ille lo es anque, a causa de su importante divin, su morte solhabeva le efficacia e le poter de condemnar le diabolo, le peccato e le peccatores. Ille remane le « *primogenito* » super tote le « primogenitos » del historia religiose. Il es pensante a su morte rendite necessari pro redimer le peccato de su electos, que Deo faceva morir tote le « *primogenitos* » human e animales del Egypto rebelle, imagine del peccato, pro « *liberar* » su populo hebreo del servitude, jam symbolo e imagine del « *peccato* ». Como « *primogenito* », le derecto de primogenitura spiritual spiritual le pertine. Presentante se como « *principe del reges del terra* » Jesus se face servitor de su redemptos. Le « *reges del terra* » es illes qui

entra in su regno redempte per su sanguine ; illes heredera le terra renovate. Il es un cosa stupefaciente discoperir le nivello del humilitate, del compassion, del amicitia, del fraternitate e del amor del esseres celeste que ha remanite fidele al normas divin del vita celeste. Super le terra, Jesus ha lavate le pedes de su apostolos, confirmante que ille es « *le Mastro e le Senior* ». In le celo, ille essera eternalmente « *le principe* » de su « *reges* ». Ma « *le reges* » essera etiam servitores de lor fratres. Similemente, per dar se le titulo de « *principe*», Jesus se pone al nivello del diabolo, su adversario e concurrente vincite, que il appella, «*le principe de iste mundo*». Le incarnation de Deo in Jesus esseva motivatee per le confrontation del duo «*principes*»; le sorte del mundo eillo de su creaturas depende del poter del grande victor Jesus Michael YaHWéH. Ma Jesus debe su victoria solmente in parte a su divinitate, pois ille ha luctate contra le diabolo a armes equal, in un corpore de carne identic al nostre, 4000 annos post le combatto perdite per le prime Adam. Su stato de spirito e su determination a vincer pro salvar su electos le ha solmente date su victoria. Ille ha aperite le via a su electos monstrante que un « *agnello* » docile pote vincer « *le lupos* » devoratores de carnes e spiritos, con le adjuta del Deo fidele e verace.

Verso 6: « *e qui ha facite de nos un regno, sacerdotes pro Deo su Patre, a ille sia le gloria e le potentia, in le seculos del seculos ! Amen !* »

Es Johannes qui defini lo que constitue le Assemblantia del electos. In Jesus-Christo, le ancian Israel se prolonga sub formas spiritual prophetisate in le ritos del ancian alliance. Per servir le « *Rege del reges e Senior del senioros* », le ver electos comparti su regalitate, e con ille, illes constitue le citatanos del regno del celos. Illes es etiam « *sacerdotes* » spiritual, proque illes officia in le templo de lor corpore, in le qual illes servi Deo, offerente se mesme in sanctitate pro su servicio. E per lor preces que illes adressa a Deo, illes relaya le aromas offerite super le altarede aromas del ancian templo de Jerusalem. Le separation inter Jesus e le Patre es deceptive, sed illo corresponde al conception que multe false christianos ha del subjecto. Isto usque al puncto de pretender «honorar» le Filio al expensas del Patre. Isto es le culpa, o le peccato, del fide christian desde le 7 de martio 321. Pro multe, le reposo del sabbato es un ordination que concerneva solmente le judes del ancian alliantia, dispensation del Patre. Le Patre e Jesus essente un sol persona, illos suffrera le ira de Jesus que illes pensava honorar. In su natura divine de Patre, Jesus detene, e pro le eternitate, « *le gloria e le potentia, in le seculos del seculos! Amen!* » « *Amen* » que significa : il es ver! In veritate!

-

-

Le thema adventista

Verso 7 : « *Ecce, ille veni con le nubes. E tote oculo le videva, mesmo illes qui lo ha trapassate ; e tote le tribus del terra se lamentara a causa de ille. Si. Amen!* »

Isto es precisemente, quando il va retornar, que Jesus va demonstrar su gloria e su potentia. Secundo Actos 1:11, il retornara « *del mesme maniera como il ha ascendite al celo* », ma pro su retorno, isto essera in un gloria celestial extreme que terrorisara su inimicos ; « *illos qui lo ha trapassate*» opponente se a su ver projecto. Nam iste expression concerne solmente le esseres human contemporanee de su venita. Quando su servitores es menaciate de morte o occidite, Jesus comparti lor sorte perque ille se identifica con illes: « *E le rege les respondera : Io vos dice in veritate, tote le vices que vos ha facite isto a un de iste plus parve de mi fratres, vos lo ha facite a me.* (Matt.25:40) ». Le judeeos e le soldatos roman qui lo ha crucifigite non es concernite in iste message. Le Spirito de Deo imputa iste action a tote le humanos qui obstaculisa su obra de salvation e face faller pro se mesme e alteres su offerta de gratia e salvation eternal. Citante « *le tribos del terra* », Jesus visa le false christianos per qui le tribos de Israel es supponite esser prolongate in le nove alliance. Discoperiente a su retorno que illes se preparava a occider su ver electos, illes habera juste rationes de lamentar se, discoperiente se inimico del Deo qui debeva salvar los. Le detalios del programma del ultime

dies essera revelate de maniera disperse in le capitulos del libro Apocalypse. Ma io pote dicer que Apo.6:15-16 describe le scena in iste terminos: "*Le reges del terra, le grandes, le commandantes militar, le ricos, le potentes, tote le sclavos e le homines libere, se celava in le cavernas e in le roccas del montanias. E illes diceva al montanias e al roccas: Cade super nos, e cela nos ante le facie de ille qui es sedite super le throno, e ante le ira del agno;* ».

Verso 8 : « *Io es le alpha e le omega, dice le Senior Deo, ille qui es, qui era, e qui veni, le Omnipotente. »*Ille qui se exprime assi es le dulce Jesus qui ha retrova in le celo su gloria divine

, ille es « le Omnipotente ». *Il suffice de connecter iste verso con isto* ». Il suffit de relier ce verset avec ceux de Apo.22:13-16 pro haber le prova: «*Io es le alpha e le omega, le prime e le ultime, le comenciamento e le fin.../... Io, Jesus, ha inviate mi angelo pro testificar a vos iste cosas in le Ecclesias. Io es le germine e le posteritate de David, le stella brillante del matino*». Como in le versetto 4, Jesus se presenta sub le attributos del Deo creator, le amico de Moises, cuje nomine hebraic es «YaHWéH» secundo Exo.3:14. Ma io specifica que le nomine de Deo cambia secundo que ille se nomina o que le homines le nomina: «Io es» deveni «Ille es» in le forma «YaHWéH».

Nota addite in 2022: Le expression «*alpha e omega*» resume le revelation integre offerite per Deo in su Biblia, desde Genesis 1 usque a Apocalypse 22. Ma desde 2018, le signification prophetic de « sex mille » annos deurate al sex dies del septimana ha essite confirmate sin poner in question su valor de sex dies real, durante le quales Deo ha create le terra e le vita que illa debeva portar. Ma, retenente lor senso prophetic, iste sex dies o « 6000 » annos ha permittite definir pro le primavera 2030 le retorno victoriose final deJesus Christo e le rapto de su sanctos fideles. Per, le expression « *alpha e omega* », Jesus revela a su sanctos del ultime dies, un clave que va permitter discoperir le tempore real de su secunde venita. Ma il ha essite necessari attender le primavera 2018 pro comprender como usar iste 6000 annos, e le 28 de januario 2022, pro associar los a iste expressiones: « *le alpha e le omega*», «*le comenciamento e le fin*».

Verso 9: «*Io Johannes, vostre fratre, e qui ha parte con vos in le tribulation e in le regno e in le patientia in Jesus, io esseva in le insula nominate Patmos, a causa del parola de Deo e del testimonio de Jesus.*»

Pro un ver servitor deJesu-Christo, iste tres cosas es connectite: le participation in le tribulation, le participation in le regno, e le perseverantia in Jesu. Johannes testimonia del contexto in que ille recipe su vision divine. Trovante lo apparentemente indestructibile, le Romanos finalmente lo isolava, exiliate in le insula de Patmos, pro limitar su testimonio inter le homines. Durante tote su vita, ille non cessava de testificar pro le parola de Deo pro glorificar Jesu-Christo. Ma on pote alsi comprender que Johannes esseva ducite a Patmos pro reciper, in le tranquillitate, le testimoniage de Jesus que constitue le Revelation, que ille recipe de Deo.

Nota in passante que le duo autores del duo prophetias Daniel e Apocalypse ha essite miraculosemente protegite per Deo; Daniel salvate del dentes del leones e Johannes exite incolume de un tina plen de oleo bulliente. Lor experientia nos transmette un lection: Deo face le differentia inter su servitores per proteger de un maniera potente e supernatural illes qui le glorifica le plus e presenta le aspecto de un modello que ille desira particularmente incitar. Le ministerio prophetic es assi designate in 1Cor.12:31 como le « *via plus excellente* ». Ma il ha prophetas e prophetas. Non tote le prophetas es appellate a reciper de Deo visiones o prophetias. Ma tote le electos es exhortate a prophetisar, isto es, a testificar le veritates del Senior a lor proximo pro los ducer al salvation.

Le vision de Johannes del tempore adventista

Verso 10: « *Io esseva rapite in spirito al die del Senior, e io audiva detra me un voce forte, como le sono de un trompetta,* »

Le expression « *die del Senior* » va favorisar interpretationes tragic. In su traduction del Biblia, J.N. Darby, non hesita a traducer lo per le parola « dominica », que Deo tene como « *marca* » infamante de « *le bestia* » guidate per le diabolo in Apo.13:16 ; iste se opponente directemente a su « *sigillo* » regal, su septime die de reposo sanctificate. Etymologicamente, le parola « dominica » significa vermente, « die del Senior», ma le problema veni del facto que illo consacra le prime die del septimana al reposo, lo que Deo non ha jammais ordinate, habente, pro su parte, de maniera perpetue, sanctificate pro iste uso le septime die. Dum que designa realmente «*le die del Senior*» citate in iste verso? Ma le responsa ha jam essite date in le verso 7 dicente: «*Ecce, ille veni con le nubes.»*» Ecce le « *die del Senior* » visate per Deo : « *Ecce, io vos inviara Elias, le propheta, ante que le die de YaHWéH arriva, ille die grande e redoubtabile*. (Mal.3:5)» ; ille qui ha facite le adventismo e su tres « expectationes » del retorno de Jesus, jam complite con tote le consequentias bon e mal portate per iste tres probationes, in 1843, 1844, e 1994. Assi vivente in 94, Jean es transportate per le Spirito al toto comenciamento del septime millennio, ubi Jesus retorna in su gloria divine. Que ha ille alora « ***detra*** » ille? Tote le passate historic del era christian ; desde le morte de Jesus, 2000 annos de religion christian; 2000 annos durante le quales Jesus se ha tenite in medio de su electos, adjutante los, in Spirito Sancte, a vincer le mal como ille habeva, ipse, vinceva le diabolo, le peccato, e le morte. « *Le voce forte* » audite « *d retro* » ille es illo de Jesus qui como « *un trompetta* » interviene, pro advertir su electos e revelar a illes le natura del trappas religiose diabolic que illes va incontrar in lor vitas in tote le « septe » epochas que le verso sequente va nominar.

Verso 11 : « *qui diceva : Lo que tu vide, scribe lo in un libro, e invia lo al septe Ecclesias, a Ephesus, a Smyrna, a Pergamos, a Thyatira, a Sardis, a Philadelphia, e a Laodicea.* ».

Le apparente forma del texto pareva presentar como destinatarios, de maniera literal, le urbes nominate de Asia del epocha de Johannes; a cata un su message. Sed isto esseva solmente un aspecto deceptive que visa a celar le ver significato que Jesus da a su messages. In tote le Biblia, le nomines proprie attribuite al homines ha un significato celate in lor radice, del hebreo, del chaldee, o del greco. Iste principio se applica equalmente pro le nomines grec de iste septe urbes. Cata nomine revela le character del epocha que illo representa. E le ordine, in le qual iste nomines es presentates, corresponde al ordine del progresso in le tempore programmate per Deo. Nos videra in le studio de Apo.2 e 3 ubi le ordine de iste nomines es respectate e confirmate, le signification de iste septe nomines, ma illos del prime e de le ultime, « *Ephesus e Laodicea* », revela per se sol, le uso que le Spirito face de illos. Significante, respectivemente, « lancear » e « populo judicate », nos retrova «*le alpha e le omega, le comenciamento e le fin*,» del era del gratia christian. Il non es surprendente que Jesus se ha presentate al verso 8, sub iste definition:«*Io es le alpha e le omega* ». Il inscribe assi su presentia presso su servos fidele, durante tote le tempore del era christian.

Verso 12: « *Io me tornava pro cognoscer qual era le voce que me parlava. E, post que io me habeva tornate, io vide septe candelabros de auro,* »

Le action de « *se tornar* », conduce Johannes a portar su reguardo super le era christian integral post que ille ha ipse-mesme essite transportate al momento del retorno in gloria de Jesus. Post le precision « *detro*», nos ha hic «*io me tornava*», e ancora, «*e, post que io me habeva tornate*» ; le Spirito insistefortemente super iste reguardo verso le passato,a fin que nos lo seque in su logica. E que vide alora Johannes?«*Sept candelabros de auro*». De novo le cosa es suspecte como le«*septAssemblantias*». Proque le«*candelabro*» modello se trovava in le tabernaculo hebreo e illo habeva sept brancas que jam symbolisava, insimul, lesanctification del Spirito de Deo e de su lumine. Iste constatation significa que, como le

"*septe Assemblias* ", le "*septe candelabros*" symbolisa le sanctification del lumine de Deo, sed in septe momentos marcate durante le era christian integre. Le chandelier representa le electos de un epocha, ille recipe le oleo del Spirito de Deo del qual ille depende pro illuminar le electos de su lumine.

Anuncio de un grande calamitate

Verso 13: « *e, **in medio del septe chandelieros**, alcuno qui resemblava un filio de homine, vestite de un longe roba, e habente un cinctura de aure super le pectore.*»

Hic comencia le description symbolic del Senior Jesus Christo. Iste scena representa le promissas de Jesus: Luca 17:21: «*On non dicera: Ille es hic, o: Ille es ibi. Ecce, le regno de Deo es **in medio de vos**.*»; Matt.28:20: «*e inseni les a observar toto lo que io ha ordinate a vos. Ecce, io es con vos omne le dies, usque al fin del mundo.* ». Iste vision es multo simile a illo de Daniel 10 ubi le verso 1 la presenta como le annuncio de un « *grande calamitate* » pro su populo judee. Celle de Apocalypse 1 annuncia dunque etiam, un « *grande calamitate* », sed iste vice, pro leAssemblea christian. Le comparation del duo visiones es multo edificante, proque detalios es adaptate a cata un del duo contextos historic multo differente. Le descriptiones symbolic que va esser presentate concerne Jesus-Christo in le contexto de su retorno gloriose final. Le duo « *calamitates* » ha in commun de realisar se <u>super le fin</u> del duo alliantias establite successivemente per Deo. Compara ora le duo visiones: «*… un filio de homine* » de iste verso era « *un homine* » *in* Daniel, proque Deo non se habeva ancora incarnate in Jesus. Al contrario, in « *filio de homine* », nos retrova le « *filio del homine* » que Jesus nomina constantemente quando parla de se in le Evangelios. Si Deo ha tanto insistite super iste expression, es perque illo legitima su aptitudine a salvar homines. Ille es hic « *vestite de un longe roba* », « *vestite de lino* » in Daniel. Le clave del significato de iste *longe roba* es date in Apo.7:13-14. Illo es portate per illes qui mori como martyres del ver fide : « *E un del senioros prendeva le parola e me diceva : Illes qui es vestite de robas blanc, qui es illes, e de ubi veni illes ? Io le diceva : Mi senior, tu lo sape. E ille me diceva: Istes es illes qui veni del grande tribulation; illes ha lavate lor robas, e illes los ha blanchite in le sanguine del agno.*». Jesus porta «*un cinctura de auro super su pectore*» isto es, super su corde, ma «*super su lumbos*», symbolos de fortia, in Daniel. E le «*cinctura de auro*» symbolisa **le veritate** secundo Eph.6:14: «*Tene dunque ferme: habe a vostre lumbos **le veritate como cinctura**; reveste le corse de justitia*; ».Como Jesus, le veritate es honorate solmente per illes qui la ama.

Verso 14: «*Su capite e su capillos esseva blanc como lana blanc, como nive ; su oculos esseva como un flammas de foco ;*»

Le blanco, symbolo del puritate perfecte, characterisa le Deo Jesus-Christo qui, in consequentia, ha horror del peccato. Ora, le annuncio de un«*grande calamitate*» non poteque haber como objectivo de punir le peccatores. Iste causa concerne le duo calamitates, anque nos trova, hic e in Daniel, Deo, le grande Judice, cuje « *oculos es como flammas de foco* ». Su reguardo consume le peccato o le peccator, ma le electo de Jesus elige renunciar al peccato, contrari al false judeo e false christiano rebelle que le judicio de Jesus-Christo finalmente consumerá. E le contexto final de iste « *calamitate* » designa su inimicos historic, tote identificate in le capitulos de iste libro, e in illo de Daniel. Apo.13 les presenta sub le aspecto de duo « *bestias* » identificate per lor nomines « *mar e terra*» que designa le fide catholic e le fide protestante que ha sortite de illa, como lor nomines lo suggere secundo Gen.1:9-10. A su retorno, le duo bestias alliate non es plus que un, unite pro combatter su sabbato e su fideles. Su inimicos essera terrorisate, secundo Apo.6:16, e illos non subsistara.

Verso 15: «*su pedes esseva simile a aere ardent, como si ille habeva essite inflamate in un fornace ; e su voce esseva como le sono de grande aquas.*»

Le pedes de Jesus es etiam pur como le resto de su corpore, sed in iste imagine, illos se macula per calcar le sanguine del peccatores rebelle. Como in Dan.2:32, « *le aere* », metallo de alliage impur, symbolisa le peccato. In Apo.10:2 nos lege : « *Ille teniva in su mano un parve libro aperite. Ille placava* ***su pede dextere super le mar****, e* ***su pede sinistre super le terra*** *;* ». Apo.14:17 a 20 da a iste action le nomine « *vendemia* » ; un thema disveloppate in Isaiah 63. Le « *grande aquas* » symbolisa, in Apo.17:15, « *lepopulos, le turbas, lenationes, e le linguas* » que face alliance con « *le prostituta Babylon le Grande* » ; nomine que designa le ecclesia catholic papal roman. Iste alliance de ultime hora va les unir pro opponer se al sabbato sanctificate per Deo. Illes ira usque a decider occider su fideles observatores. On comprende alora le symbolos de su juste colera. In le vision, Jesus monstra a su electos que su sol « *voce* » personal divine es plus potente que illo de tote le populos del terra reunite.

Verso 16: « *Ille habeva in su mano dextere septe stellas. De su bucca exiva un spada acute, a duo trenchantes ; e su visage esseva como le sol quando illo brilla in su fortia.* »

Le symbolo del « *septe stellas* » tenite « *in su mano dextere* » rememora su domination permanente que solmente poteva dar le benediction de Deo ; si frequentemente e massivemente reclamate erroneemente per su inimicos infideles. *Le stella* es le symbolo del messagero religiose pois que como *le stella* de Gen.1:15, su rolo es « *de illuminar le terra* », in su caso, del justitia divine. Al die de su retorno, Jesus va resuscitar (re-suscitar, id es suscitar de novo post un total annihilation momentanee nominate morte) su electos de tote le epochas symbolisate per le nomines del *septe Assembleas*. In iste contexto gloriose, pro ille e su electos fideles, ille se presenta como « *Parola de Deo* » cuje symbolo « *de un spada acute a duo trenchantes* » es citate in Heb.4:12. Il es le hora quando iste *spada* dara vita e morte, secundo le fide testimoniata a iste parola divine scribite in le Biblia que Apo.11:3 symbolisa como essente « *le duo testes*» de Deo. Inter le esseres human, solmente le aspecto del facie los identifica e permitte de los distinguer; dunque, illo es le elemento de identification per excellentia. In iste vision, Deo adapta anquesu facie al contexto visate. In Daniel, in le vision, Deo symbolisa su facie per «*le fulgure*» symbolo typic del deo grec Zeus, proque le inimico del prophetia essera le populo grec seleucide del rege Antiochos IV, qui ha complite le prophetia in – 168. In le vision del Apocalypse, le facie de Jesus prende tamben le aspecto de su inimico qui es iste vice « *le sol quando illo brilla in su fortia* ». Il es ver que iste ultime tentativa, de eradicar del terra omne observator del sancte sabbato divin, constitue le apogeo del combatte rebelle favorabile al respecto del «die del sol invincite» instaurate le 7 de martio 321, per le imperator Constantino 1er. Iste campo rebelle trovara in facie de ille «*le sol del justitia divine»*» in tote su potentia divine, e isto, le prime die del primavera 2030.

Versetto 17: «*Quando io lo vide, io cadeva a su pedes como morte. Ille poneva super me su mano dextere dicente : Non time !*»

In reagir de iste modo, Johannes simplemente anticipa le sorte de illes qui se confrontara a ille, al hora de su retorno. Daniel habeva le mesme comportamento, e in ambe casos, Jesus reassura e fortia su servitor, su sclavo, fidele.« *Su mano dextere* » confirma su benediction e in su fide, contrari alx rebelles del altere campo, le electe non ha ration de timer Deo qui veni salvar lo per amor. Le expression « *non time* » confirma le contexto final characterisate desde 1843 per iste message adventista del prime angelo de Apo.14:7 : « *Ille diceva con un voce forte:* ***Teme Deo, e da le gloria****, proque le hora de su judicio ha venite; e prosterna vos ante ille qui ha facite le celo, e le terra, e le mar, e le fontes de aquas.*»; isto es, le Deo creator.

Verso 18: «*Io es le prime e le ultime, e le vivente. Io esseva morte ; e ecce, io es vivente in le seculos del seculos. Io tene le claves del morte e del domicilio del mortos.»*»

Il es vermente Jesus, le victor super le diabolo, le peccato e le morte qui se exprime in iste terminos. Su parolas « *le prime e le ultime* » confirma le message del comenciamento e del fin del tempore coperite per le prophetia, ma al mesme tempore, Jesus confirma su

divinitate que ha date le vita desde su prime usque al ultime de su creaturass humans. Ille qui « *tene le claves del morte* » ha le poter de decider qui debe viver e qui debe morir. Le hora de su retorno es illo quando su sanctos essera resurrecte in le « *prime resurrection* » reservate pro le « *beate morte in Christo* » secundo Apo.20:6. Evacuamos tote le mythos del traditiones del false christianismo de hereditage grec e roman, e comprende que « *le domicilio del mortos* » es simplemente le solo del terra que ha recipite le mortos transformate in pulvere, secundo que il es scribite in Gen.3:19: « *Es al sudor de tu facie que tu mangera pan, usque a quando tu retornara al terra, de ubi tu ha essite prendite; proque tu es pulvere, e tu retornara al pulvere.*». Iste restos non sera jammais plus de ulle utilitate, proque lor Creator los resuscitara con tote lor personalitate gravate in su memoria divine, in un corpore celestial *incorruptibile* (1Cor.15:42) identic a illo del angelos remanite in le fide a Deo: «*Proque, al resurrection, le homines non prenderà feminas, ni le feminas maritos, sed illes essera como le angelos de Deo in le celo.* Matt.22:30».

Le message prophetic super le futuro es confirmate

Verso 19: «*Scribe dunque le cosas que tu ha vidite, e illos que es, e illos que debe evenir post illos,*»

In iste definition, Jesus confirma le coverage prophetic del tempore global del era christian que se concludera per su retorno in gloria. Le temporeapostolic es concernite per le expression « *que tu ha vidite* » e Deo designa assi Johannes como un authentico testimonio ocular del ministerio apostolic. Ille esseva testimonio del « *prime amor* » del Electa mentionate in Apo.2:4. «*… illos que es* » concerne le fin de iste tempore apostolic in le qual Johannes remane vive e active. « *…, e illes que debe evenir post illos* » designa le eventos religiose que va complir se usque al tempore del retorno de Jesus-Christo, e ultra, usque al fin del septime millennio.

Verso 20: « *le mysterio del septe stellas que tu ha vidite in mi mano dextere, e del septe candelabros de auro. Le septe stellas es le angelos del septe Ecclesias, e le septe candelabros es le septe Ecclesias.* ».

« *Le angelos del septe Assemblantias* » es le electos de tote iste septe epochas. Proque le parola « *angelo* », del greco « aggelos », significa messagero, e illo designa le angelos celeste solmente si le parola « celeste » veni a precisar lo. Similemente, le « *septe candelabros*» e le «*septe Assemblatas*» suspectate in mi commentario es hic reunite. Le Spirito dunque confirma mi interpretation: le «*septe candelabros*» representa le sanctification del lumine de Deo in le septe epochas designate per le nomines del «*septeAssembleas* ».

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apocalypse 2: le Assembléa de Christo depost su comenciamento usque a 1843

In le thema del *litteras*, nos trova in Apo.2, quatro messages visante le tempore comprendite inter 94 e 1843, e in Apo.3, tres messages que coperi le tempore ab 1843-44 a 2030. Notamus con interesse iste precision revelatrice concernente le nomines del prime e del ultime *littera* : "*Ephesos* e *Laodicea*" que significa, respectivemente: lancerr, e peuple judicate; le comenciamento e le fin del era del gratia christian.In Apo.2, super le fin del capitulo, le Spirito mentiona le comenciamento del thema « adventista del retorno del Christo » que visa le data 1828prestabilite in Dan.12:11. Tamben,in succession del tempore,le comenciamento del capitulo 3 de Apocalypse pote esser legitimemente connectite al data 1843 que ha marcate le comenciamento del prova de fide adventista. Un message adaptate veni sanctionar le fide protestante provate: «*Tu es morte*». Iste explicationes esseva necessari pro confirmar le connexion del messages con le dates establite in Daniel. Ma le vision del Apocalypse revela super le initio del era christian revelationes que Daniel non ha disveloppatees. Le litteras o messages que Jesus dirige a su servitores durante nostre era dissipa le malintendite religiose del false e deceptive illusiones queconcerninter le multitudes de credentes christian. On trova ibi le ver Jesus con su exigentias legitime e su reproches sempre justificate. Le quatro *litteras* de Apo.2 visa, successivemente, quatro epochas situate inter 94 e 1843.

1era epocha: Ephesos

In 94, leultime testimonio del lanceamento delAssembla de Christo

Verso 1: «***Scribe al angelo delAssembla de Ephesos*** *: Ecce lo que dice ille qui tene le septe stellas in su mano dextere, ille qui ambula in medio del septe candelabros de auro :*»

Per le nomine*Ephesos*, del prime, traduction del greco « Ephésis » que significa lancer, Deo parla a su servitores del tempore del lanceamento delAssembla de Christo, al tempore del imperator roman Domitiano (81-96). Le Spirito visa assi le epocha quando Johannes recipe de Deo le revelation que ille nos describe. Ille es le ultime apostolo remanite miraculosamente vive e representa per se sol, le ultime testimonio ocular del lanceamento delAssembla de Jesus-Christo. Deo rememora su potentia divine; ille sol es qui « *tene in su mano dextere* », symbolo de su benediction, le vita de su electos, le « *stellas* », de quales ille judica le obras, fructos de lor fide. Secundo le caso, ille benedice o maledice. Deo «*caminata*», comprende que ille avantiava in le tempore de su projectoinaccompaniante, generation post generation, le vita de su electos e le eventos del mundo que ille organisa o combate: «*e inseni les a observar*

toto lo que io ha prescribite a vos. E ecce, io es con vos omne le dies, usque al fin del mundo. Matt.28:20 ». Usque al fin del mundo, su electos va deber compler le obras que il ha preparate in avante pro illes : « *Proque nos es su obra, create in Jesus Christo pro bon obras, que Deo ha preparate in avante, a fin que nos les practica.* Eph.2:10 ». E illes va deber adaptar se al conditiones particular exigite in cata un del septe epochas. Proque le lection date in «*Ephesos*» vale pro le sept epocha; le «*septe stellas essente tenite in su mano dextere*» ille pote lassar cader e cader a terra, illos que concerne christianos rebelle. Retene le idea, que un «*candelero*» es utile solmente quando illo illumina, e pro illuminar, illo debe esser plen de oleo, symbolo del Spirito divine.

Verso 2: « *Io cognosce tu obras, tu labor, e tu perseverantia. Io sape que tu non pote supportar le malvados; que tu ha probate illes qui se dice apostolos e qui non lo es, e que tu les ha trovate mentitores;* »

Attention! Le tempores de conjugation del verbos es extrememente importante, pois illes determina le momento visate del epocha apostolic. In iste verso le verbo conjugate al presente designa le anno 94 durante que illes qui es al passato concerne le epocha del persecutiones infligite per le imperator roman Nero, inter le anno 65 e 68.

In 94, le christianes ama le veritate que es ancora intacte e non deformate, e illes detesta le «*malvados*» paganos e specialmente inter illes, le Romanos dominante del epocha. Il ha un ration pro isto, es que le apostolo Johannes es ancora vive assi como multe altere ancian testes del veritate inseniatee per Jesus Christo. Le « *mentitores* » es assi facilemente disvelate. Proque in omne epocha, le zizania non convertite tenta de miscer se con le bon grano, proque le timor de Deo es ancora grande, e que le message del salvation es seducente e attraente. Illes introduce in le doctrina ideas false. Ma in le prova del amor del veritate, illes falia e son disvelate per le ver electos illuminate. Similemente, concernente le passato del epocha apostolic, «*tu ha provate*», le Spirito rememora como le prova del morte ha facite cader le mascaras deceptive del false christianos, le ver «*mentitores*» visate in iste verso, inter 65 e 68, quando Nero livrava le Electos de Christo al bestias in su Coliseo, pro offerer un spectaculo sanguinose al habitantes de Roma. Ma relevamo lo, Jesus mentiona iste zelo de un epocha passate.

Verso 3: «*que tu ha del perseverantia, que tu ha suffrite a causa de mi nomine, e que tu non te ha lassate.*»

Hic ancora, attention al tempores del conjugationes del verbos!

Sile testimonio dele perseverantia es ancora conservate, illo del suffrentia non lo es plus. E Deo es obligate a rememorar le acceptation del suffrentia que esseva manifestatee e sublimemente honoratee circa 30 annos retro, inter 65 e 68, quando le roman sanguinari, Nero, livrava le christianes al morte, offerite in spectaculo, a su populo perverse e corrupte. Il es solmente a iste epocha que le campo Eligite « *ha suffrite* » in su « *nomine* » e non se ha « *lassate* ».

Verso 4 : « *Ma lo que io ha contra te, es que tu ha abandonate tu prime amor.* »

Le menacia suggerite se precisa e illo es confirmate. A iste epocha le christianes es fidele, ma le zelo demonstrate sub Nero se ha affiebiliteo non existe plus; lo que Jesus appella «*perder su prime amor*», suggerente assi pro le epocha 94, le existentia de un secunde amor, multo inferior al prime.

Verso 5: «*Recorda dunque de ubi tu ha cadite, repente te, e practica tu prime obras ; alteremente, io venira a te, e io removera tu candelabro de su loco, a minus que tu non te repenta.*»

Le simple respecto o le simple recognition del veritate non face le salvation. Deo exige plus de illes que il salva pro facer los su companiones de eternitate. Le fide in le vita eternal implica le disvalorisation del prime vita. Le message de Jesus remane perpetuemente le mesmesecundo Matt.16:24 a 26: «*Alora Jesus diceva a su discipulos: Si alcuno vole venir*

post me, que ille renuncia a se mesme, que ille prende su cruce, e que ille me seque. Pois qui vole salvar su vita la perdera, ma qui la perdera a causa de me la trovara. E que utilitate haberea un homine de ganiar tote le mundo, si ille perde su anima? O, que darea un homine in excambio de su anima? » Le menacia de retirar su Spirito, symbolisate per le « *candelabro* », monstra que, pro Deo, le ver fide es longe de esser un simple etiquetta collate super un anima. Al epocha de Ephesos, le candelabro symbolic del Spirito de Deo esseva in Oriente, a Jerusalem ubi le fide christian nasceva e in le ecclesias create per Paulo in Grecia e in le actual Turquia. Le centro religiose sera tosto displaciate verso le occidente e principalmente a Roma in Italia.

Verso 6: « *Tu ha isto, que tu odia le obras del Nicolaïtes, obras que io anque odia.* »

In iste littera, le Romanos es nominate symbolicamente, post « *le malvados* » : « *le Nicolaïtes* », lo que significa, populo victoriose o populo del Victoria isto es, le dominatores del epocha. In greco, le termino « Niké » es le nomine del victoria personificate. Que es dunque « *le obras del Nicolaïtes* » odiate per Deo e su electos? Le paganismo e le syncretismo religiose. Illes honora turbas de divinitates pagan del quales le plus grande ha un die del septimana dedicate a illes. Nostre calendario actual, que attribue al septe dies del septimana, le nomines del septe astros, planetas o le stella, de nostre systema solar, es un hereditage directe del religion roman. E le culto del prime die dedicate al « sol invincite » va dar in le tempore, a partir de 321, un ration particular al Deo creator de odiar « *le obras* » religiose del Romanos.

Verso 7: « *Que ille qui ha aures audi lo que le Spirito dice al Ecclesias : A ille qui vincera io dara a mangiar del arbore del vita, que es in le paradiso de Deo.*»

Duo messages in iste verso evoca le tempore terrestre del victoria, « *ille qui vincera* », e le tempore celeste de su recompensa.

Iste formula es le ultime message que Jesus dirige a su servitores de un del septe epochas visate per le prophetia. Le Spirito lo adapta al conditiones particular de cata epocha. Celle de Ephesio marca le comenciamento del tempore coperite per le prophetia, dunque Deo le presenta le salvation eternal sub le forma del comenciamento del historia terrestre.Le imagine de Jesus ibi esseva evocate sub illa del *arbore de vita* del jardin terrestre que Deo habeva create pro placar le homine innocente e pur. Apo.22 prophetisa iste restauration de un Eden renovate pro le felicitate del electos victoriose super le nove terra. Le formula presentate concerne cata vice un aspecto del vita eterne offerite per Jesus-Christo a su sol electos.

2ème epocha: Smyrne

Inter 303 e 313, leultime persecution « imperial » roman

Verso 8: « ***Scribe al angelo del Assembla de Smyrne*** *: Ecce lo que dice le prime e le ultime, ille qui esseva morte, e qui ha revenite al vita :* »

Per le nomine « *Smyrne* » del secunde littera, traducite del parola grec « smurna » que designa le « *myrrha* », Deo visa le epocha de un terribile persecution dirigite per le imperator roman Diocletiano. Le « *myrrha* » es un perfume que imbalsamava le pedes de Jesus pauco ante su morte e que le esseva portate como offerta a su nascentia per le magos venite del Oriente. Jesus retrova in iste prova le zelo del fide real que ille non trovava plus in 94. Illes qui accepta de morir in su nomine debe saper que Jesus ha vincite le morte, e que de novo vivente, ille potera los resusciar como ille lo ha facite pro se mesme. Le prophetia se adressa solmente al christianos de qui Jesuses ipse le « *prime* » representante. Per assimilar su persona al vita de su servitores, il essera equalmente representate per « *le ultime* » christian.

Verso 9 : « *Io cognosce tu tribulation e tu paupertate (ben que tu es ric), e le calumnias de parte de illes qui se dice Judeeos e non lo es, ma qui es un synagoga de Satan.*»

Persequite per le Romanos, le christianes es private de lor benes e le plus sovente occidite. Ma iste povressa material e carnal los face spiritualmente ric in le criterios del fide

del judicio de Deo.Del altere latere, ille non cela su judicio e revela, in terminos multo clar, le valor que il da al religion judaic que ha refusate le norma divine del salvation, in non recognoscente Jesus-Christo, como Messia prophetisate per le Scripturas sancte. Lassate per Deo, le Judaeos es prendite in carga per le diabolo e su demonios e illes deveni pro Deo e su ver electos, «*un synagoga de Satan*».

Verso 10: «*Non time lo que tu va suffrer. Ecce, le diabolo jectara alcunos de vos in prision, a fin que vos sia probate, e vos habera un tribulation de dece dies. Sta fidele usque al morte, e io te dara le corona del vita.*»

In iste verso, le diabolo se nomina Diocletiano, iste imperatorromancrudele voleva con su «tetrarchas» associateun odio feroce contra le christianes que ile voleaa exterminar. Le persecution o « *tribulation* » annunciate e'st prolongate, durante « *dece dies* » isto es, « dece annos» real inter 303 e 313. A alcunes de illes qui ha essite «*fidel usque al morte*» como martyres altemente benedite, Jesus dara «le corona de vita»; le vita eternal como signo de lor victoria. ; la vie éternelle signe de leur victoire.

Verso 11: « *Que illes qui ha aures audi lo que le Spirito dice al Ecclesias : Illes qui vince non habera a suffrer le secunde morte.* »

Le message del fin del epocha ha como thema: le morte. Iste vice, le Spirito mentiona le salvation per recordar que illes qui non accepta le prime morte del martyrio pro Deo, habera a suffrer, sin poter escappar, « *le secunde morte* » de « *le stagno de foco* » del judicio final. Un « *secunde morte* » que non afficera le electos proque illes entrara pro sempre in le vita eternal.

3ème epocha : Pergamo

In 538, le instauration del regime papal de Roma

Verso 12 : « ***Scribe al angelo de le Assembla de Pergamo****: Ecce lo que dice ille qui ha le spada acute, a duo trenchantes:*»

Per le nomine *Pergamo,* Deo evoca le tempore del *adulterio* spiritual. In le nomine *Pergamo*, duo radices grec, «pérao, e gamos", se traduce per "transgreder le matrimonio". Es le hora fatidic del comenciamento del *infortunios* que va colpar le populos christian usque al fin del mundo. Per visar le data 313, leepocha precedente ha suggere le accesso al poter e le regnopagan del imperator Constantino 1°, filio del tetrarcha Constancio Cloro, e victor contra Maxencio. Per decreto imperial del 7 de martio 321, ille ha facite abandonar le reposo hebdomadari del sancte sabbato del septime die divin, nostre actual sabbato, preferente le prime die dedicate, a ille tempore, al culto pagan del deo solar, le « Sol Invictus », le Sol Invincite. Obediente a ille, le christianos ha mittite « le adulterio spiritual », que essera a partir de 538, le norma official del papismo roman attachate al epocha *Pergamo*. Le christianes infidel seque Vigilio, le nove chef religiose establite per le imperator Justinian 1e. Iste intrigator profita de su relation con Theodora, le prostituta maritate per le imperator, pro obtener iste position papal ampliate per su nove poter religiose universal id es, catholic. Assi, sub le nomine ***Pergamo***, Deo denuncia le practica del « dominica », nove nomine e causa de un ***adulterio*** spiritual, sub le qual le ex- « die del sol » heredate de Constantino continua a esser honorate per un ecclesia christian roman. Illa se reclama de Jesus-Christo e le revindica, per le titulo de su chef papal, « vicario del Filio de Deo » (Reimplaciante o supplente del Filio de Deo), in latino « VICARIVS FILII DEI », cuje numero de litteras es « *666* » ; un numero conforme a illo que Apo.13:18 attribue al elemento religiose de « *le bestia* ». Le epocha nominate *Pergamo* comencia dunque con le regno papal intolerant e usurpator qui remove a Jesus-Christo, le Deo omnipotente incarnate, su titulo de Capite delAssembla, secundo Dan.8:11; Eph.5:23: "*nam le sposo es le capite del sposa, como Christo es le capite del Ecclesia, que es su corpore, e del qual ille es le Salvator.*" Ma attention! Iste action es inspirate per Deo ipse. In realitate, ille es qui se retira e livra al regime papal le fide christian

que ha devenite officialmente infidel. Le*impudentia* de iste regime, denunciate in Dan.8:23, va usque afacer leprender le initiativa de«*cambiar le tempores e le lege*» establite per Deo, in persona, secundo Dan.7:25. E in plus, dispreciante su admonition de non nominar, spiritualmente, « patre », ulle esser human, ille se face adorar al titulo de « Sanctissime Patre », elevante assi se mesme super le Deo creator legislator, e ille lo discoperira un die, remunerator : « *E non appella alcuno super le terra vostre patre; nam un sol es vostre Patre, ille qui es in le celos.* (Mat.23:9)». Iste rege human ha successoros per qui le regime e su excessos va se prolongar usque al die del judicio programmate per le plus grande, le plus forte e le plus juste, le ver « Sanctissime Patre celeste ».

L'imperator Justinian 1e instaura dunque iste regime religiose que Deo considera como « adultero » verso ille. Le importantia del insulto debeva dunque esser marcate e gravate in le historia. On nota in 535 e 536, durante su regno, duo gigantesc eruptiones volcanic que obscurava le atmosphera e provocava in 541 un epidemia mortal de peste que non se extinguera ante 767, con un puncta de attacco maximal, in 592. Le maledictiondivine non poteva prender un forma plus terribile, e alcun detalios super iste subjecto essera date in le verso sequente.

Verso 13: «*Io sape ubi tu habita, io sape que ibi es le throno de Satan. Tu retine mi nomine, e tu non ha renegate mi fide, mesmo in le dies de Antipas, mi testimonio fidele, qui ha essite occidite inter vos, ubi Satan habita.*»

Le prophetia insiste super le «*throno*» e le loco de su position a causa mesmo de su celebritate e del honores que le peccatores le rende ancora hodie. Illo es ancora «Roma» que reprende su domination, iste vice, sub iste aspecto religiose falsemente christian e integralmente pagan. Ille qui se reclama como su «reimplaciator» (o vicario), le papa, non obtene mesmo de Deo que ille se adressa personalmente a ille. Le destinatario del prophetia es un eligite, non un cadite, ni un usurpator glorificante le ritos pagan. Iste alte-loco del fide catholic roman ha su *throno* papal in Roma, in le palatio de Laterano que, generosemente, Constantino 1e ha offerite al episcopo de Roma. Iste palatio de Laterano se trova super le monte Caelio, un del «septe colles de Roma»» que es situate al Sud-est de le citate; le nomine Caelius significa: celo. Iste collina es le plus longe e le plus grande del septe, in superficie. Prope le ecclesia del Laterano, que ancora representa hodie, pro le papato e su clero, le plus importante ecclesia catholic del mundo, se eleva le plus grande obelisco que existe in Roma ubi on in conto 13, pois que illo attinge un altitude de 47 metros. Discoperite sub 7 metros de terra e fracte in tres partes, illo esseva installate in 1588, per le papa Sixto V qui va, parallelmente, organisar le domination del Stato del Vaticano in le epocha prophetic sequente nominate *Thyatira*. Iste symbolo del culto solar egyptie comporta super le stela que lo porta un grande inscription que rememora le offerta de Constantino. In realitate, es su filio Constance II qui, post le morte de su patre, lo faceva venir de Egypto a Roma, pro complir in parte un desiro de su patre qui voleva apportar lo a Constantinopole. Iste dedication al gloria de Constantino 1e es plus debite al desiro de Deo que al filio de Constantino. Proque le integre obelisco con su alte peédestal confirma le ligamine prophetisate, que face de Constantino 1er le autoritate civil que installa le repos del « die del sol », e del papa, al epocha simple episcopo del ecclesia christian de Roma, le autoritate religiose, que va imponer, religiosemente, iste die pagan sub le nomine « dominica » sia, die del Senior. Au summitate de iste obelisco se trovant quatro symbolos revelator que se succede in iste ordine ascendente : 4 leones sedente super su puncta, orientate a le quatro punctos cardinal, super le quales se trova quatro montes surmontate per de radios solar, e super iste conjunto domina un cruce christian. Dirigite al quatro punctos cardinal, le symbolo del leones designa le regalitate in su fortia universal; lo que confirma, su description revelate in Dan.7 e 8. Apo.17:18 confirmara dicente a proposito de Roma: «*E le femina que tu ha vidite, es le grande citate que ha le regno super le reges del terra.*» In plus, le cartouche egyptian gravate super le obelisco

evoca «le voto impur que un rege adresse a Amon » le deo solar. Tote iste cosas revela le natura real del fide christian que domina in Roma desde Constantino 1er isto es, desde 313 data de su victoria. Iste obelisco, e le symboles que illo porta, testimoniant de « *le successo*» del servitor del diabolo prophetisate in Dan.8:25, qui, per Constantino 1er, succedeva a dar al fide christian le aspecto de un syncretismo religiose condemnate fermemente per Deo in Jesus-Christo. Io resume le message de iste symbolos: «cruce»: fide christian; «radios solars»: culto solar; «montanias»: potentia terrestrial; «quatro leons»: regalitate e fortia universals; «obelisco»: Egypto, isto es, peccato, depost le rebellion del Pharaon del exodo, e pro le peccato que constitue le adoration idolatric del deo solar Amon. Deo imputaces criterios al fide catholic roman disveloppate per Constantino 1er. E a iste symbolos, per le cartouche egyptian, ille adde su judicio super le engagement religiose del episcopos de Roma que ille consideraambesimmundes; illes es jam appellate «papes» per le fratres religiose del citate. Le association del fide christian con le culto solar jam practicate e honorate per Constantino ipse, es al origine de un terribile maledictionque le humanitate va pagar, continuemente, usque al fin del mundo. Iste *throno* del Laterano non es concurrite per le imperatores roman, nam desde Constantino 1e, illes non reside plus in Roma, ma al Est del imperio, a Constantinopole. Assi, ignorante le revelation prophetic date per Jesus-Christo a Johannes, multe esseres human es victima del plus grande deception religiose de tote le tempores. Ma lor ignorantia es culpabile proque illes non ama le veritate e es assi, per Deo ipse, livrate al mendacios e al mentitores de tote sortes. Le manco de instruction del populationes del epocha *Pergamo* explica le successo del regime papal imponite e supportate per le imperatores roman successive del epocha. Ciò non impedi a alcun ver electos de refusar e rejectar iste nove autoritate illegitime; lo que conduce Jesus a recognoscer los como su ver servitores.Le localisation roman del electos essente facite, nota que le Spirito trova ibi in 538 servitores qui ha guardate le fide al nomine de Jesus durante que onora le dominica. Nonobstante, in iste loco de Roma, le ultime martyres o « testes fidele » non ha essite vidite excepte in le epocha de Nero, in 65-68 e in illo de Diocletiano inter 303 e 313. Per targetar le citate de Roma, le Spirito rememora le fidelitate « de »*Antipas* » su « *testimonio fidele* » del tempore passate. Iste nomine grec significa: contra toto. Il pare designar le apostolo Paulo, le prime annunciator del Evangelio de Jesus-Christo in iste citate ubi ille moriva como martire, decapitate, in 65, sub le imperator Nero. Deo contesta assi, le false titulo deceptive de « vicario del Filio de Deo » del papas. Le ver vicario esseva le fidele Paulo, e non le infidele Vigilio, ni alcun de su successores.

Le Deo creator omnipotente ha insculpite in le natura, le momentos importante del historia religiose del era christian; momentos ubi le maledictionprende un character intense con grave consequentias pro le populo christian. Jam durante su ministerio terrestre, Jesus-Christo ha date a su dece-duo apostolos stupefacte e stupite, le prova de su dominio de un tempesta super le laco de Galilea; un tempesta que il ha calmate in un instante, super su ordine. Durante nostre era, le periodo comprendite inter 533 e 538 ha prendite iste character particularmente maledicite, pois que in instaurar le regime papal per le imperator Justinian Ier, Deo voleva punir le christianes qui obedeva al decreto promulgate per le imperator Constantino 1er, que rendeva obligatori le reposo del «die del sol Invincite» del prime die del septimana, desde le 7 de martio 321. In iste periodo maledicite per ille, Deo ha suscitate le evelio de duo vulcanos que ha asphyxiate le hemispherio Nord del planeta e lassate tracias super le hemispherio Sud equalmente usque inAntarctico. A pauc menses de intervallo, situate al antipodes le un del altere super le zona del equator, le diffusion del tenebras esseva multo efficace e multo mortal. Milliardes de tonnas de pulvere se diffundiva in le atmosphera, privante le homines de lumine e de lor recoltes alimentari usual. Le sol al suo zenit offrente le mesme lumine que le luna plen que dispareva illa mesme completemente. Le historicos ha notate iste testimonio secundo le qual, le armeas de Justiniano reprendeva Roma del

Ostrogothos con le adjuta de un tempesta de nive in plen Julio. Le prime vulcano nominate «Krakatoa» es situate in Indonesia e se revigila in Octobre 535 con un magnitude inimaginabile transformante super 50 km un area montaniose in un area maritime. E le secunde, nominate «Ilopango» se trova in America central e illo entrava in eruption in Februario 536.

Verso 14: «*Ma io ha alique contra te, que tu ha ibi personas attachate al doctrina de Balaam, qui inseniava a Balac a poner un petra de offension ante le filios de Israel, pro que illes mangia carnes sacrificate al idolos e se dedica al impudicitate.* »

Le Spirito describe le situation spiritual establite in Roma. Desde 538, le electos fideles del epocha assiste al installation de un autoritate religiose que Deo compara al propheta « *Balaam* ». Iste homine serviva Deo ma se lassava seducer per le attraction del ganio e del benes terrestre; toto cosas compartite per le regime papal roman. In plus, « *Balaam* » ha causate le perdita de Israel revelante a « *Balak* » le medio per le qual ille poteva facer lo cader: il sufficeva de incitar lo a acceptar matrimonios inter judeeos e paganos; cosas que Deo condemnava fermemente. In comparar lo a «*Balaam*», Deo nos da un portrait robot del regime papal. Le electe comprende alora le senso del actiones que Deo, ipse, face complir per le diabolo e su partenarios celeste e terrestre. Le maledictiones del ecclesia christian repose super le adoption del « die del sol invincite » pagan, observate desde 321 per le christianos infidele. E le regime papal, como« *Balaam* », va laborar a lor perdita e intensificar lor maledictiones divine. « *Le carnes sacrificate al idolos* » es solmente le imagine comparate con le « die del sol » pagan. Roma introduce le paganismo in le religion christian. Ma lo que tu debe comprender, es que illes es del mesme natura e porta sub le judicio de Deo le mesme grave consequentias… . Tanto plus que le maledictiones generate per le « *Balaam* » del era christian va prolongar se usque al fin del mundo, marcate per le retorno in gloria de Jesus-Christo. Le infidelitate del christianos es etiam comparate a illo del hebreos qui se dediva a « *le impudicitate* » post que Deo les habeva facite audir su dece commandamentos. Inter 321 e 538, le christianos infideles ha agite como illes. E iste action se prolonga ancora hodie.

Verso 15: « *Similemente, tu anque, tu ha personas attachate similarmente al doctrina del Nicolaïtes.* »

In iste message, le nomine del « *Nicolaïtes* » mentionate in *Ephesos* reappare in iste littera. Ma « *le obras* » que los concerne in *Ephesos* deveni hic « *le doctrina* ». Alcunos Romanos es de facto, desde *Ephesos*, devenite christianes, postea christianos infideles desde 321, e isto, de modo religiose official desde 538, in honorante «*le doctrina* » catholic papal roman.

Verso 16: «*Repente te dunque; si non, io venira a te**promptemente**, e io les combattera con le spada de mi bucca.*»

In evocante,«*le combatto*» ducite per su«Parola», «*le spada de su bucca*», le Spirito prepara le contexto del quarte message que veni. Illo essera illo del 16e seculo, ubi le Biblia, su sancte parola scripte, su «*duo testes* » secundo Apo.11:3, propagara le veritate divine e disvelara le fide false catholic roman.

Verso 17: « *Que illes qui ha aures audi lo que le Spirito dice al Ecclesias: A illes qui vince io dara del manna celate, e io les dara un calculo blanc ; e super iste calculo es scribite un nomine nove, que nemo cognosce, excepte illes qui lo recipe.* »

Como cata vice, le Spirito mentiona un aspecto del vita eterne. Hic ille nos lo presenta sub le imagine prophetisate per le manna date al Hebreos affamate in le deserto aride, sterile e sic. Deo insegnava alora que ille poteva proteger e prolongar le vita de su electos per su potentepotentia creative; lo que ille realisara per dar le vita eternal a su electos redimite. Isto sera le culmination de tote su projecto salvator.

Le electo del epocha habera como recompensa le vita eternal que le Spirito describe per imagines. "*Le manna*" imagine del alimento celeste es celate in le regno del celos, Deo

mesme essente su productor. In le symbolismo antique, le manna esseva in le loco sanctissime que symbolisava ja le celo ubi Deo regna super su throno sovranmente. In le practicas roman, le "*petra blanc*» representava le «si» del voto, le nigre designava le «no». Le «*petra blanc*» designa equalmente le puritate del vita del electo devenite eternal. Su vita eternal es un si divin que traduce un accueil entusiastic e massive del parte de Deo. Proque le electo es resuscitate in un corpore celestial, su stato nove es comparate a un « *nomine nove* ». E iste natura celeste, es pro su electos, perpetualmente mysterioso e individual : « *nemo lo cognosce* ». Il essera dunque necessari heritar e entrar in iste natura pro discoperir lo que illo es.

4ème epocha: Thyatira

Inter 1500 e 1800, le guerras de religiones

Verso 18: «***Scribe al angelo delAssemblea de Thyatira****: Ecce lo que dice le Filio de Deo, ille qui ha le oculos como un flammar de foco, e cuje pedes es simile a aere ardent:*»

Le quarte littera mentiona sub le nomine «*Thyatire*» un epocha ubi le fide christian del ligas catholice protestante offere un spectaculo abominabile per lor conflictos sanguinose. Ma iste message reserva enorme surpresas. In le nomine *Thyatire*, duo radices grec « thuao, téiro » traduce « le abomination e dar le morte con suffrentias ». Le termino grec que justifica iste interpretation de abomination designa, in le dictionario grec Bailly, le porco o le verre quando illes es in estro. E ibi, precisiones es necessari. Le 16ème seculo es marcate per le revivification del protestantes qui contesta le autoritate del regime papal roman. Assi, pro reinfortiar su autoritate temporal, le papato representate per le papa Sixto V instaura su stato del Vaticano que le va conferer un legitimitate civil ligate a su autoritate religiose. Ecce perque, desde le 16e seculo, le regime papal ha transferite su sede, situate usque alora in le palatio del Laterano, verso su proprietate del Vaticano que constitueva jam un Stato independente pontifical. Ma iste transferimento es solmente deception, proque ille qui se reclama del Stato del Vaticano sede ancora in le palatio de Laterano; proque illac, in Laterano, le papas accoglie le emissarios del statos estranier qui lo visita. E assi, in 1587, esseva discoperite sub 7 metros de terra e in tres pecias, le obelisco reparate reéerecte presso le palatio de Laterano desde le 3 de augusto 1588. Le Stato del Vaticano se trova foras de Roma, super le collina Vaticanus, al ripa occidental del Tiber que borda le citate del Nord al Sud. Dum nos reguardava le plano de iste citate vatican, io esseva stupefacte de discoperir que illo habeva le forma de un capite de porco, le aureculas al Nord, e le muso al Sud-west. Le message del greco « thuao » es assi dupplemente confirmate e justificate per Deo, le organisator de iste cosas. Le fide catholic hereditate desde *Pergamo* attinge le apogeo de su abominationes. Illa reage violentemente con odio e crueltate contra illes qui, illuminates per le Biblia, finalmente diffuse gratias al impression, denunciant su peccatos e su excessos. Melio, usque alora, guardiana del sancte Scripturas que illa faceva reproducer per su monachos in le monasterios e le abbatias, illa perseque le Biblia que denuncia su iniquitate. E illa face occider le denunciatores per le poter del monarchas cec e complacente; le docile executores de su voluntate. Le expressiones sub le quales Jesus se presenta citante, « *ille qui ha le oculos como un flammas de foco e cuje pedes es simile a aere ardent* », revelant su action punitive verso su inimicos religiose que ille destruera a su retorno super le terra. Isto es precisamente le duo ideologias christian que se ha combattite a morte« per le spada » e le armas de foco in iste contexto historic del epocha *Thyatira*. « *Su pedes* » se placera alora super « *le mar e super le terra* » symbolo del fide catholic e del fide protestante in Apo.10:5 e Apo.13:1-11. Le catholicismo e le protestantismo, ambos peccatores (peccato = *aere*), non penitente, es describite como de «*le aere ardente*» que attrahe le ira del judicio del Deo Jesus-Christo. Reprendente iste imagine per le qual ille annuncia le grande «*calamitate*» in Apo.1:15, Deo revela le hora ubi le ultime persecutores unite contra su infantes fideles se ha combattite a morte como «bestias» salvage que va los symbolisar in tote le prophetia. Desde Francisco 1er

usque a Ludovico XIV le guerras del religiones se ha succedite. E on debe notar como Deo revela le maledictiion del populo francese supporto armate del papato desde Clovis le prime rege del Francos. Pro marcar le apogeo de iste maledictiion, Deo ha ponite super le trono de Francia, le juvene Ludovico XIV de « cinque » annos. Iste verso del Biblia Eccl.10:16, exprime su message: «*Infelice te, pais cuje rege es un infante, e cuje principes mangia desde le matino!*»Louis XIV ha ruinat Francia per su dispendios sumptuose del castello de Versailles e su guerras costose. Il ha lassate detra se un Francia mergite in le miseria e su successor Louis XV ha vivite solmente pro le libertinage compartite con su inseparabile companero de debaucheria, le cardinal Dubois.Apersonnage abominabile, Louis XV se ha totalmente desinteressat del sorte de su populo e le ira popular devea cader super su successor, le rege laborator, le pacific Louis XVI. Per prender como objectivo de iste ira un homine dulce e pacific, Deo ha revelate su intention de frapper le regime monarchic hereditari, pro le confidentia cec que illo ha accordate injustemente al pretensiones religiose papal desde Clovis.

Verso 19: "*Io cognosce tu obras, tu amor, tu fide, tu servicio fidele, tu constantia, e tu ultimas obras plus numerose que le primas.*"

Iste parolas, Deo les adressa a su servitores "*fideles usque al morte*", offerente se al sacrificio al imagine de lor Magistro; lor "*obras*" es approbate per Deo pois que illos testimonia de lor authentic "*amor* » pro lor Salvator. Lor « *fide* » essera justificate poisque accompaniate de un « *servicio fidele* ». Le parola « *constantia* », hic citate, prende un importantia historic appreciabile. Il es in « le turre de Constantia » del citate de Aigues-mortes que Marie Durand viveva, como modello del fide, su captivitate durante 40 longe e penose annos. Multe altere christianos ha date le mesme testimonio, sovente remanite incognites pro le historia. Isto perque le numero de martyres cresceva con le tempore. Le ultime obras concerne le tempore del regno (1643 a 1715) del rege Louis XIV sub le qual le «dragonnades» del corpore constituite pro iste action, persequiva le christianos protestante fidele retirate in le forestes e le locos deserte. Observa ben, le rolo revelator del nomine « *dracon* » que designa « le diabolo » e le action aggressive aperte del Roma imperial e del Roma papal in Apo.12:9-4-13-16. Ille qui se faceva appellar le « rege sol » portava a su apogeo le combatto del catholicismo defensor del « die del sol » hereditate desde Constantino 1^{il}. Nonobste, pro testificar contra ille, Deo immergeva le duration complete de su longe regno in le tenebras, refusante a ille le calor e le plen lumine del ver sol con grave consequentias pro le alimentation del populo francese.

Versiculo 20: «*Ma lo que io ha contra te, es que tu lassa le femina Jezabel, qui se dice prophetessa, inseniar e seducer mi servitores, pro que illes se livra al impudicitate e que illes mangia carnes sacrificate al idolos.*»

In 1170, Deo faceva traducer le Biblia in lingua provenzal per Petro Vaudès. Ille esseva le prime christiano qui trovava de novo le doctrina del veritate apostolic integral, respecto del ver sabbato incluse e adoption del vegetarianismo. Cognoscite como Petro Valdo, ille es al origine del «Vaudois» qui se installava in le Piemonte italian alpine. Le obra de Reformation que illes representava esseva combattite per le papismo e le message ha disparite. Si ben que Deo ha livrate Europa integre a un invasion mongol mortifere sequite de un terribile epidemia de peste provocate per le Mongoles que ha destruite a partir de 1348, le tertio e quasi le medietate de su population. Le message de iste verso, « *tu lassa le femina Jezabel ...* », es un reproche dirigite al reformatores qui non ha date al obra de Petro Valdo le importantia que illo meritava, proque illo esseva perfecte. Inter 1170 e 1517, illes ha ignorate le perfecte doctrina del veritate del salvation christian, e lor Reformation initiate al fin de iste epocha es partial e multo incomplete.

<u>Nota</u> : **le perfection doctrinal comprendite e applicate per Pierre Valdo monstra que in ille, Deo ha presentate le programma complete del Reformation que conveniva**

realisar. In le factos, le cosas se ha complite in duo phases, le exigentia del sabbato comenciante solmente in 1843-1844, conforme al tempore marcate per le decreto de Dan.8:14.

Pro depinger le fide catholic roman papal, Deo la compara al sposa estranier del rege Ahab, le terribile « *Jezabel* » qui occideva le prophetas de Deo e effundeva le sanguine innocente. Le copia es conforme al modello e illa ha tamben le inconvenientia de durar multo plus longemente in activitate. Nominante la « *prophetessa*», Deo visa le nomine del nove loco de su «throno»: Vaticano, que significa in vetere francese e in latino, «vaticinare»: prophetisar. Detalios historic super le loco es extrememente revelator. Originalmente, iste loco esseva marcate per le presentia de un templo roman dedicate al deo «*serpente*» Esculape. Iste symbolo designara le diabolo e le regime papal in Apo.12:9-14-15. Le imperator Nero placava ibi su circuitos de cursa de carros, e « Simon le mago » esseva inhumate ibi in un cemeterio. Il pare que su corpore es illo que es honorate como illo del apostolo Petro crucifigite a Roma. De novo, un basilica offerite per Constantino celebrava le gloria christian. Le area esseva originalmente paludose. Le mentita assi construite va justificar le nove nomine de iste basilica del Vaticano que, allargate e embellite in le 15ème seculo, va prender le nomine fallace de « basilica de Sancte Petro de Roma ». Iste honor, rendite in realitate a un **magico** e al « *serpente* » Esculape, va justificar le nom de « ***magia*** » que le Spirito attribue al ritos religiose catholic roman in Apo.18:23 ubi le version biblic Darby nos dice : « *E le lumine del lampa non lusera plus in te; e le voce del sposo e del sposa non sera plus audite in te; proque tu mercatores era le grandes del terra; proque,* ***per tu magia****, tote le nationes ha essite disviate.*» Precisemente, le completion del laboros de iste basilica « San Petro de Roma », que requireva enorme summas de moneta, va ducer le prelato Tetzel a vender su « indulgentias ». Vidente le pardon del peccatos vendite a precio de moneta, le monacho instructor Martin Luther ha discoperite le ver natura de su ecclesia catholic roman. Ille va assi, denunciarsu natura diabolic e alcun de su errores per affichar in 1517 su celebre 95 theses super le porta del ecclesia german de Augsburg. Ille ha assi officialisate, le obra del Reformation proponite per Deo a Petro Valdo desde 1170.

Parlante directemente a su servitores reformate del epocha, le ver, le victimas pacific resignate, le Spirito les reprocha de lassar *Jezabel inseniar e seducer su servitores*. Nos pote leger in iste reproche tote le imperfection doctrinal de iste initio de reforma. Illa « *inseniar e seducer* » su « *servitores* », illes de Jesus, lo que face de illa un ecclesia christian. Ma su inseniamento es illo del epocha *Pergamo* ubi le accusation « *de impudicitate* » e le imagine del « *carnes sacrificate al idolos* » jam esseva denunciate. Malgrado le apparentias decepente, in iste verso le entitate importante non es « *le femina Jezabel* » ma le christiano protestante ille-mesme. Desde le comenciamento, in dicer a ille « *tu lassa le femina Jezabel ...* » le Spirito suggere culpas compartite per le prime protestantes. Ille revela alora le character de iste culpa: le idolatria pagan. Per facer isto, ille revela le natura del «*carga*» que ille non le impone ancora, a iste epocha, ma que il exigera a partir de 1843. E in iste message, le Deo creator visa le « dominica » roman cuje practica es a su oculos un obra idolatric pagan que honora un false divinitate solar del paganismo le plus ancian del historia human. A partir de 1843, il debera renunciar al « dominica » o a su relation con Jesus-Christo, le unic Salvator del peccatores terrestre.

Versetto 21: "*Io le ha date tempore, a fin que illa se repenti, e illa non vole repenter se de su impudicitate.*"

Iste tempore es revelate desde Dan.7:25 e illo es confirmate sub tres formas in le Apocalypse in le capitulos 11,12, e 13. Il se tracta del expressiones: "*un tempore del tempores e le medietate de un tempore; 1260 dies, o 42 menses*" que designa tote le regno papal intolerante in action inter 538 e 1798. Le propagation del veritate per medio del Biblia e le predication del ver reformatores offereva a le fide catholic su ultime chance de reprender se e

abandonar su peccatos. Illa non lo faceva, e persequitava, torturava, in nomine de su poter inquisitor le pacific messageros del Deo vivente. Assi, illa ha reproducite le obras rebelle del populo judee, dando al parabola de Jesus un secunde complimento: il se tracta del parabola del viticultores qui occide le prime inviate de Deo, e occide postea, quando il se presenta a illes, le filio del Patrono del vinea pro robar su hereditage.

Verso 22: « *Ecce, io la jectara super un lecto, e inviara un grande tribulation a illes qui committe adulterio con illa, a minus que illes non se repente de lor obras.* »

Deo la tractara como un « *prostituta* » « *jectate super un lecto* », lo que nos permitte connecter « *le femina Jezabel* » de iste thema con « *le prostituta Babylon le grande* » de Apo.17:1. Le « *grande tribulation* » annunciate venira post le fallimento del proclamation biblic. Iste mesme message confirmara le identification de iste « *grande tribulation* » a « *le bestia que ascende del abysso* » in Apo.11:7. Illa ascende post le obra del « *duo testes* » de Deo qui son le scriptos del ancian e del nove alliance divine del sancte Biblia. « ***Le adulterio*** » spiritual es confirmate e nominate e « *illos* » que Deo accusa de committer lo con « *Jezabel* » son le monarchas e le monarchistas francese. Con le sacerdotes catholic, le monarchistas va devenir le objectivos principal del ira del atheismo national revolutionari que esseva solmente le expression del ira del Deo omnipotente Jesus-Christ. Illes non se ha repentite, dunque le duple ira les ha colpite al tempore fixate per Deo super le fin del regno papal inter 1793 e 1798.

Le parola « *tribulation* » designa le consequentia del malediction divine secundo Rom.2:19 : « *Tribulation e angustia* ***super tote anima de homine que face le mal****, super le Judeo primarimente, pois super le Greco!* ». Ma le « *tribulation* » que puni le peccatos del monarchia catholic e de su alliate le ecclesia catholic roman symbolisate in Apo.17:5, per le nomine « *Babylona le* ***grande***», es, in tote logica, un « ***grande*** *tribulation*».

Verso 23: « *Io facera morir de morte su infantes; e tote le Ecclesias cognoscera que io es ille qui sondea le renos e le cordes, e io vos rendera a cata uno secun vostre obras.*»

« *Morir de morte* » es le expression que le Spirito usa pro evocar le duo « terror » del regime revolutionari de 1793 e 1794. Per iste expression, ille exclud tote idea de simple morte spiritual que concernera le protestantes in 1843 in le message date al angelo del epocha « *Sardes* » in Apo.3:1. Le humanitate nunquam ha cognoscite un obra tanto sanguinose operate per machinas a occider, inventate per le doctor Louis, ma appreciate per le doctor Guillotin cuje nomine esseva attribuite al instrumento mesme, appellate desde alora: le guillotina. Judicios summari ha alora pronunciate multitudes de ordines de execution, con in plus, le principio de colpar a morte le judices e le accusatores del vigilia. Secundo iste principio, le humanitate pareva deber disparer e isto es pro iste ration, que Deo ha appellatee « *abysso* » iste regime revolutionari exterminator. A termino, ille haberea facite del terra, « *le abysso* » sin ulle forma de vita del prime die del Creation, secundo Gen.1:2. Ma isto es solmente, in le celo, durante le judicio celeste exercite per le electos congregate que « *tote le Ecclesias* (*o Assemblantias*) » sia, le electos del septe epochas, discoperira iste factos historic con le senso que Deo les ha date. Le justitia de Deo es perfecte ; illes qui judicava falsemente ha essite ferite per su justitia, « *secundo lor* » proprie « *obras*». Illes faceva morir injustemente e es ferite de morte a lor vice per le perfecte justitia divine: «*e io vos rendera a cata uno secundo vostre obras*».

Versiculo 24: «*A vos, a tote le alteres de Thyatira, qui non recipe iste doctrina, e qui non ha cognoscite le profunditates de Satan, como illes les appella, io vos dice: Io non impone super vos un altere carga;*»

Illes qui denuncian le fide catholic e da a su ritos religiose le nomine de «*profunditates de Satan*» non pote esser altere que le reformatores apparite desde circa 1200 usque al revolution francese de 1789. Qualunque ha essite lor comportamento, lor doctrina esseva multo distante del veritate pur insegnate per le Spirito al apostolos e al discipulos de Jesus-

Christo. On nota a lor favor solmentetres cosas positive: le fide in le sol sacrificio de Jesus, le confidentia date al Biblia sol, e le dono de lor persona e de lor vita; tote le altere punctos doctrinal esseva hereditate del catholicismo e dunque subjecte a esser remittite in question. Assi, ben que imperfecte al nivello del doctrina del veritate del fide christian, le electos reformatores ha sapite livrar lor vidas offerite a Deo in sacrificios vivente e in expectante 1844,data del entrata in application del decreto de Dan.8:14, Deo ha acceptate provisoriemente lor servicio. Ille lo exprime multo clarmente in dicente: «*Io non impone super vos altere carga*». Le situation de un judicio divine exceptional es clarmente evidente in iste parolas.

Verso 25: «*solmente, retene lo que vos ha, usque a mi venita.*»

Le rationes que permitte a Deo benedir le fide protestante imperfecte debera esser conservate e practicate per le electos usque al retorno de Jesus Christo.

Versiculo 26: «*A ille qui vince, e qui guarda usque al fin mi obras, io dara autoritate super le nationes.*»

Iste verso revela lo que causara le perdita del salvation desde iste epocha del Reformation usque al retorno de Christo. Le electos debera mantener usque al fin le obras preparate e revelate per Jesus-Christo de maniera continue usque al fin del mundo. Le vocatos cade per refusar le nove exigentias de Deo. Nonobstante, ille nunquam ha celate su intention de facer crescer progressivemente su luce usque al tempore de su venita in gloria. «*Le sentiero del justes es como le luce resplendente, cuje splendore cresce usque al medie die* (Pro.4:18)»; iste verso del Biblia lo prova. E dunque, in le contexto de su projecto, que a partir de 1844, le exigentias divin apparera al datas previdite e prophetisate per su parola prophetic solmente biblic. Il es solmente como judice celeste que le electo recipira de Deo «autoritate super le nationes».

Verso 27: « *Ille los pasturara con un virga de ferro, como on frange le vasos de argilla, assi como io mesme ha recipite le poter de mi Patre.* »

Iste expression suggere le derecto de condemnar a morte. Derecto que le electos compartira con Jesus-Christo in lor judicio del malvados establite pro le judicio final, durante le « *mille annos* » del grande sabbato del septe millennio.

Verso 28: « *E io le dara le stella del matino.* »

Deo le dara su plen lumine divine symbolisate super nostre terra actual per illo del sol. Ma Jesus ha dicite: « Io es le lumine ». Ille annuncia assi le lumine del vita celeste, ubi Deo es ipse fonte del lumine que non depende plus de un astro celeste como nostre sol.

Verso 29: « *Que illes qui ha aures audi lo que le Spirito dice al Ecclesias! »*»

Le construction del Apocalypse es simile a un turre componite de septe nivellos, le septime essera le tempore del incontro de Deo. In iste construction, le capitulos 2 e 3 constitue le trama de base de tote le era christian comprendite inter 94 e 2030. Tote le themas mentionate in le Apocalypse trova lor loco in iste trama de base. Ma in iste trama le prime nivellos joca solmente le rolo de scalas que conduce al nivello superior. Le importantia del revelation appare al nivello 3 nominate *Pergamo*. Iste importantia se reinfortia ancora al nivello 4 appellate *Thyatira*. Es in iste epocha que le fide christian deveni confuse e deceptive. Le judicio de Deo super le situation spiritual de iste epocha va portar consequentias usque al fin del mundo. Pro isto, pro solidificar tu comprehension de iste judicio, io va facer un summario de iste message adressate per Deo a su electos protestante del regno de Ludovico XIV.

Le resumo: A le epocha del Reformation, le comportamentos christian es multiple. On trova ver sanctos persecutate, ma sempre pacific, e gente qui confunde le religion e le politica, qui se arma e rende colpo pro colpo, al armees catholic royal. In Daniel 11:34, le Spirito los designa como «hypocritas». Pauc personas religiose ha comprendite que esser christian es imitar Jesus in toto, obedir a su ordines e submitter se a su interdictiones; le uso de armas es

un de illos, e isto esseva su ultime lection date al hora de su arrestation. Le reproche de Jesus se justifica per le facto que, continuante a practicar hereditates catholic, le protestantes favori ipse mesme, per lor exemplo, le inseniamento e le seduction que pertine al *Jezabel* catholic. Lor practica religiose imperfecte los discredita in le judicio de Deo que illes deshonora ante su inimicos. Iste phase del initio del Reformation lo conduce a facer le judicio de exception; lo que ille sublinea dicente: «*io non pone supervos de altere carga, solmente, lo que vos ha, guardat-lo usque que io veni* ". Ma le imperfection doctrinal es legitime in iste comenciamento e Deo accepta le servicio de illes qui accepta le persecution e le morte in su nomine. Illes non poteva dar plus, in dar le maximo: lor vita. Deo sublinea iste spirito de sacrificio que ille designa como "*obras plus numerose que le prime* (verso 19)". Le paganismo del catholicismo roman ha essite comparate al *carnes sacrificate al idolos*. Le denunciation del deception roman ha comenciate per le obras perfectemente illuminate de Petro Valdo (Vaudés) qui, desde 1170, scribeva un version del Biblia in un lingua altere que le latin, le provencal. Su cognoscentia e su comprehension del exigentias divine esseva surprendentemente complete e post ille, le fide protestante se ha degradate. Sub le inspiration de Johannes Calvin, le fide protestante se ha mesmo indurite prendente le imagine de su adversario catholic. E le expression «Guerras de Religion» testimonia un abomination a Deo, proque le electos de Jesus Christo, le veros, non rende le colpos que es portate a illes. Lor vindicta venira del Senior mesme. Per armar se, le protestantes, cuje motto esseva «sola scriptura», «le Scriptura sol», testimoniava un disprecio pro le Biblia que prohibeva lor violentia. Jesus ha ite multo longe in iste dominio per inseniar a su discipulos que illes debe tender «le altere gena» a illo qui los colpa.

Iste epocha ubi le persecution catholic face morir le servitores fideles de Jesus es triplement sublineate in le Apocalypse, hic in iste epocha *Thyatira*, ma etiam in le 5^{e} *sigillo* del capitulo 6 e in le 3^{e} *trompetta* del capitulo 8. Hic, al verso 22, Jesus encourage su servitores martyres, annunciante a illes su intention de vengar lor morte o lor suffrentias infligite per Roma e su servitores servientes regal. Le parola clave celate in le nomine *Pergamo* appare clarmente, le religion catholic es culpabile de *adulterio* verso Deo, e illes qui lo committe con illa, le monarchas catholic, lor ligas e lor false nobilitate va pagar, sub le guillotina del revolutionarios francese, le sanguine injustemente versate. Apo.2:22-23: "*Ecce, io la jectara super un lecto, e inviara un grande tribulation a* ***illos qui committe adulterio con illa****, a minus que illes non se repente de lor obras. Io facera* ***morir de morte*** *su infantes ; e tote le Ecclesias sapera que io es ille qui scrutina le renos e le cordes, e io vos rendera a cata uno secundo vostre obras*». Ma attention! Post 1843, « ***illos qui committe adulterio con illa*** » va esser anque **le protestantes**, anque Deo va preparar con le « tertie guerra mundial » nuclear, un nove castigo del adulterio catholic, orthodoxe, anglican, protestante e adventista. In parallel, le Spirito dice in le 5th *sigillo*: Apo 6:9 a 11: "*Quando ille aperiva le quinte sigillo, io videva sub le altare le animas de illes qui habeva essite immolate a causa del parola de Deo e a causa del testimonio que illes habeva rendite. Illes clamava con un voce forte, dicente : Usque quando, Magister sancte e ver, tardas-tu a judicar, e a vengiar nostre sanguine super le habitantes del terra ? Un veste blanc esseva date a cata uno de illes ; e il esseva dicite a illes de restar in reposo ancora alcun tempore, usque que le numero de lor compagnos de servicio e de lor fratres qui debeva esser occidite como illes esseva complete.* ».

Iste scena del 5ème sigillo pote inducer confusion e inducer in error un mente mal illuminate. Que le cosas sia clar, iste imagine nos revela le pensamento secrete de Deo, secundo, Ecc.9:5-6-10, le mortos in Christo *dormi* in un stato ubi *lor memoria es oblidate, non participante plus in toto lo que se face sub le sol*. Le Biblia da al prime morte le significato de un annihilation del entitate complete; le morto es como si ille non habeva jammais existite, con iste differentia que, habente existite, su existentia integre remane

ggravate in le pensamento de Deo. Il es dunque a su servitores vivente que Deo adressa iste message de consolation pro incoragiar los. Il les rememora que, secundo su promissas, post le somno del morte, il ha un tempore previdite pro lor revivification, quando illes sera, per ille, resurrecte. Tunc illes habera le occasion de judicar, sub le reguardo e judicio de Deo in Jesus-Christo, lor torturatoresequalmente resurrecte, ma al fin del *mille annos*. In le message de *Thyatira*, le *morte* annunciate pro *illos qui committe adulterio* con *Jezabel* le catholic habera un duple complimento. Super terra, le obra del revolutionarios es le prime phase, ma post illo, venira, in su tempore e in secunde phase, *le secunde morte* del judicio final, hora ubi « *tote le Assemblantias* » christian infidel o fidel de tote le epochas del era christian videra applicar se le juste judicio de Deo contra le *adulterio* spiritual.

In su imagine symbolic, le 4th *trompetta* del capitulo 8 veni confirmar le action del « *grande tribulation* » programmate pro punir le *adulterio* del papismo e del monarchistas qui lo ha supportate. *Le sol*, le lumine divine, *le luna*, le religion catholic tenebrose, e *le stellas*, le gente religiose, *son colpate in tertio* sia, partialmente, per le persecution del atheismo del revolutionarios francese in 1793 e 1794.

Al fin del message adressate al protestantes pacific, le Spirito confirma su condemnation del uso del armas, recordante que il es solmente pro le judicio final preparate durante le judicio celeste del septe millennio que le electo sera vindicate. Ille non es dunque permittite de vengiar se mesme, ante iste judicio celeste ubi ille judicara alora su persecutoress, con Jesus-Christo, e participara al veredicto de lor condemnation a morte. «*Ille los pascera con un virga de ferro, como on frange le vasos de argilla*». Le objectivo de iste judicio sera determinar le tempore de suffrentias del culpables condemnate al secunde morte del judicio final. Le versiculo 29 mentiona:*le stella del matino*. « *E io le dara le stella del matino* ». Iste expression designa le sol, imagine del lumine divine. Le vincitor entrara pro le eternitate in le lumine divine. Ma ante iste contexto eterne, iste termino prepara le quinte littera que veni. *Le stella del matino* es citate in 2 Pet.1:19-20-21 : « *E nos tene pro tanto plus certe* ***le parola prophetic****, a qual vos face ben de prestar attention, como a un lampada que brilla in un loco obscur, usque le die veni a parer e que* ***le stella del matino*** *se leva in vostre cordes ; sapiente toto primarimente vos mesme que nulle prophetia del Scriptura pote esser un objet de interpretation particular, proque non es per voluntate human que un prophetia ha essite portate, ma es movite per le Spirito Sancte que homines ha parlate de parte de Deo*». Iste verso sublinea le importantia del parola prophetic proque le contexto del epocha que ven essera spiritualmente conditionate per le entrata in application del decreto divine prophetisate in Dan.8:14. « *Usque 2300 vespere-matine e le sanctitate essera justificate* ». Ma al epocha, iste verso esseva cognoscite solmente sub le traduction : « *Usque 2300 vesperes e matines e le sanctuario essera purificate* ». Mesmo sub iste traduction, le message de Deo esseva le mesme, sed minus precise, illo ha potite sub iste forma esser interpretate como annunciante le fin del mundo per le retorno in gloria de nostre Senior e Salvator Jesus Christo. Deo ha usate le protestante american William Miller pro complir le duo probationes de fide adventistas del primavera 1843 e del autumno 1844. Como Daniel 12:11-12 nos ha inseniate, inter iste duo datas, in 1843, le decreto divine remove ab le protestantes cadite, le justitia salvific offerite per Jesus-Christo; proque illes non es plus in le norma del nove sanctitate exigite per Deo. Le justitia de Jesus es eterne, ma illo beneficia solmente al ver electos seligite per Jesus mesme, e isto, in tote le tempores e usque al fin del mundo.

Hic, inter *Thyatira* e *Sardes*, al prime die del primavera 1843, le decreto de Dan.8:14 entra in application e nos va discoperir le consequentias in le messages dirigite per le Spirito al christianos de iste data.

Apocalypse 3: Le Assembla desde 1843 -

le fide christian apostolic restaurate

5ème epocha: Sardes

Le judicio pronunciate per Jesus-Christo post les provas adventistas del primavera 1843 e del 22 de octobre 1844

Verso 1: « ***Scribe al angelo del Assemblea de Sardes*** *: Ecce lo que dice ille qui ha le septe spiritos de Deo e le septe stellas : Io cognosce tu obras. Io sape que tu pare esser vive, e tu es morte.*»

Le epocha « *Sardes*», thema del quinte littera va facer apparer duo comportamentos christian protestante, opposite attribuite: al cadite, a qui Jesus declara: «*Tu pare esser vive, e tu es morte*»; e al eligite, in le verso 4: «*illes ambulara con me in vestimentos blanc proque illes es digne de illos* ». Al imagine del contento de su duo messages, le nomine « *Sardes* » porta un duple signification cuje sensos es opposite in le absoluto. Io retene le ideas principal de iste radice grec: convulsive e petra preciose, sia le morte e le vita. Grimasante e convulsive defini un riso sardonic; in greco, le sardonion es le corda superior de un rete de cassa; la sardina es un pisce; e in le senso opposite, le sardo e le sardonice son petras preciose; le sardonice essente un varietate de calcedonias brun. Al comenciamento de iste littera, Jesus se presenta como « *ille qui ha le septe spiritos de Deo e le septe stellas* » id es, le sanctification del Spirito e le judicio super su servitores del septe epochas. Como in Dan.12, ille se trova super le fluvio occisor, le prova del fide adventista, e pronuncia hic su veredicto. Nota le uso del forma 'tu' que indica que su interlocutor es un in senso collective. Tote le norma protestante es concernite. Jesus pone fin al exception protestante mentionate in le message de *Thyatira*. Le nove « *carga* » (secundo le conception del credentes rebelle) es ora imponite e exigite. Le practica del dominica roman debe esser abandonate e reimplaciate per le sabbato del sabbato. Iste decreto de Dan.8:14 reversa le situation establite desde le 7 de martio 321 per le imperator Constantino 1e. In 1833, 11 annos ante 1844, per un pluvia de stellas fugace continue, prolongate de medienocte a 5 horas del matino, e visibile super tote le territorio american, Deo habeva illustrate e prophetisate le cadita massive del christianos protestante. Pro te convicer de iste interpretation, Deo habeva monstrate le stellas del celo a Abraham, dicente a ille: « *Talis sera tu posteritate*». Le cadita del stellas de 1833 prophetisava dunque un cadita massive de iste posteritate de Abraham. Iste signo celeste es citate in le thema del *6te sigillo* in Apo.6:13. Jesus dice: «*tu pare esser vive e tu es morte*». Ille de qui il parla ha dunque le reputation de representar Deo, e iste detalio corresponde al protestantismo que, credente in su Reformation, pensa haber se reconciliate con Deo. Le verdict divin cade: «*Io cognosce tu obras*», «*e tu es morte*». Illo veni de Deo mesme, le grande Judice. Le protestante pote ignorar iste judicio, ma ille non pote escappar a su consequentias. In 1843, le decreto de Daniel 8:14 entrava in vigor e nulle christiano debe ignorar le lege del Deo vivente. Iste ignorantia es debite al disprecio pro le parola prophetic biblic, pro le qual le apostolo Petro nos exhorta a prestar tote nostre attention in2 Pie.1:19-20 : « *E nos tene pro tanto plus certe le parola prophetic, al qual vos face ben de prestar attention, como a un lampa que brilla in un loco obscur, usque al die que veni a parer e que le stella del matino se leva in vostre cordes; sapente toto primo vos mesme que nulle prophetia del Scriptura pote esser un objecto de interpretation particular.*» Ppassante inapercipites in medio de tote le textos del Biblia del nove alliantia, iste versos face, specialmente a partir de 1843, le differentia inter le vita e le morte.

Verso 2: «*Sia vigilante, e confirma lo que resta e es preste a morir ; proque io non ha trovate tu obras* ***perfecte*** *ante mi Deo.*»

Si illes non entra in le nove norma del sanctitate, «*le resto*» del protestantismo va «*morir*». Car, Deo lo condanna pro duo rationes. Le prime es le practica del dominica roman condemnate per le entrata in application del decreto de Dan.8:14; le secunde es le disinteresse

pro le parola prophetic, car non tenente conto del lection date per Deo per le experientia adventista, le descendentes protestante va portar le culpabilitate hereditate de lor patres.Super le duo punctos, Jesus dice: « *io non ha trovate tu obras perfecte ante mi Deo* ». Dicente « *ante mi Deo* », Jesus rememora al protestantes le norma del dece commandamentos scribite per le digito de Deo, le Patre que illes disprecia in favor del Filio qui es supponite salvar los. Su fide perfectemente obediente, que ille ha date como modello, non ha nihil in commun con le fide protestante heredera de multe peccatos catholic, inter le quales, in prime loco, le reposo hebdomadari del prime die. Le porta del salvation se claude pro sempre super le norma religiose protestante collective, le « *stellas* » del « *sexte sigillo* » cade.

Verso 3 : « *Memora dunque como tu ha recipite e audite, e conserva e repente te. Si tu non vigila, io venira como un fur, e tu non sapera a qual hora io venira super te.* »

Iste verbo, «*recorda te*», implica un meditation critic super le obras del passato. Ma solmente le vermente eligite es satis humile pro criticar lor proprieobras. In plus, iste ordine «*recorda te*» evoca le «*memora te*» del initio del quarte commandmento que ordina le reposo sanctificate del septime die. Illic ancora, duoplicemente, le protestantismo official es invitate a reconsiderar le accueil que illo ha facite al messages prophetics lanceate per William Miller in le primavera 1843 e in Autumno 1844, ma etiam, al texto del 4th del 10 commandamentos de Deo que ille transgredite in peccato mortal desde 1843. Le plus grave consequentia de su ruptura con Jesus-Christo es formulate: «*Si tu non vigila, io venira como un fur, e tu non sapera a qual hora io venira super te.*»» Nos va vider como desde 2018, iste message ha prendite un vive realitate. Sin vigilia, ni repentantia e fructo de repentantia, le fide protestante es definitivemente morte.

Verso 4: « *Tamen tu ha in Sardes alcun homines qui non ha contaminato lor vestimentos ; illos ambulara con me in [vestimentos] blanc, proque illos es digne de illo.* »

Un nove sanctitate va vider le luce. In iste message, Jesus se contenta de testificar del existentia de « *alcun homines* », secundo le precisiones revelate a Ellen.G.White qui esseva del numero, 50 homines solmente ha recipite le approbation de Deo. Iste « *alcun homines* » designa homines e feminas qui es approbate e benedicite, individualmente, pro le testimonio de lor fide conforme al expectation del Senior. Jesus dice: « *Nonobstante tu ha alcun homines in Sardes qui non ha contaminato lor vestimentos; e illos ambulara con me in [vestimentos] blanc, proque illos es digne de illos* ». Qui pote contestar un dignitate recognoscite per Jesus-Christo ipse? Al victores del provas de fide de 1843 e 1844, Jesus promitte le vita eternal e un recognition terrestrial complete que va prender forma official in le message de *Philadelphia* que veni. Le macula del «*vestimento*» es imputate al comportamento libere del esser human. Le «*vestimento*» essente le justitia imputate per Jesus-Christo, in iste caso «*blanc*», su immunditia designa le perdita de iste justitia pro le campo protestante traditional. Ci, al contrario, le absentia de immunditia designa le prolongation del imputation del «*justitia eternal*» de Jesus Christo secundo Dan.9:24. Ben tosto, le cognoscentia e le practica del sabbato, les dara un sanctitate real, fructo e signo del justitia imputate de Jesus Christo. Iste judiciose e intelligente election los rendera ben tosto eternal in le sanctification e le glorification celestial imaginate per le « *vestimentos blanc* » del verso 5 que veni. Le Spirito va declarar los « *irreprehensibile* » : « *e in lor bucca il non se trovava alcun mendacio, proque illes es irreprehensibile* (Apo.14:5)». Illes va retrovar, « *le pace con omnes e le sanctification, sin le qual necun carne videra le Senior*», secundo Paulo, in Heb.12:14. Concrete, iste « *vestimentos blanc* » va prender le forma del remotion del peccato que constitue le practica del dominica roman. Proque illes lo ha attendite fidelmente duo vices, in su loco, como signo de su approbation, le sigillo de Deo es date a illes per le Sabbato que veni a blanchar le electos del Senior qui conserva su justitia. Assi se completa le « purification del sanctuario », forma sub le qual Daniel 8:14 esseva traducite al epocha. Sub iste regardo, desde le 23 de octobre 1844, Jesus ha date in vision celestial al electos victoriosos le imagine de su

passage del loco-sancte al loco-sanctissime del sanctuario terrestre. Ille rememorava assi in illustration, le momento quando moriente super le cruce, le peccato de su electos esseva expiate, compliente assi le « *die del expiationes* », le « *Yom kippour*» hebraic. Iste evento ja evenite, le renovation del action in le vision habeva solmente le objectivo de questionar le prime acquisition del justitia eternal obtenite per le morte de Jesus. Lo que se realisa literalmente pro le cadites de Sardes, cuje fide demonstrate es insatisfactori pro le Deo creator. Con duple ration, Deo pote rejectar los pro manco de amor pro su veritate prophetic proclamate, e pro le transgression del sabbato que ha devenite exigibiledepuis 1843 per le'entrata in application del decreto de Daniel 8:14.

Verso 5: « *Ille qui vincera essera vestite assi de vestimentos blanc ; io non cancellara su nomine del libro del vita, e io confessara su nomine ante mi Patre e ante su angelos.*»

Le electo redimite per Jesus-Christo es un esser obediente, conscie de deber su vita e su eternitate al Deo creator, bon, sage, e juste. Isto es le secreto de su victoria. Ille non pote entrar in contestation con ille, proque ille approba toto lo que ille dice e face. Assi ille mesme face le gaudio de su Salvator qui lo recognosce e lo appella per su nomine, desde le fundation del mundo ubi ille lo ha vidite per su prescientia. Iste verso monstra quanto le false revendicationes del false religiosos es van e deceptive mesmo pro illes qui los formula. Le ultime parola pertine a Jesus-Christ qui dice a tote: « *Io cognosce tu obras* ». Secundo iste obras, ille divide su grege, ponente a su dextera, *su oves*, e a su sinistra, *le capros* rebelle e le *lupos rapac* destinate al *foco del secunde morte del judicio final*.

Verso 6 : « *Que illes qui ha aures audi lo que le Spirito dice al Ecclesias!*»

Si tote le mundo pote literalmente audir le parolas prophetic del Spirito, al contrario, solmente su electos, que il inspira e educa, pote comprender le significato. Le Spirito se refere a factos precise, complite in le tempore historic, dunque le electo debe interessar se al historia religiose, profan, e al Biblia integre componite de recitationes de testimonios, laudes, e prophetias.

Nota : in le verso 3, Jesus Christo ha dicite al protestante decadite : « *Memora dunque como tu ha recipite e audite, e conserva e repente te. Si tu non vigila, io venira como un fur,* ***e tu non sapera*** *a qual hora io venira* ***super*** *te* ». Al contrario, pro le herederos del victores, desde le primavera 2018, iste message se transforma in: «Si tu vigila, io non venira como un fur, **e tu sapera** a qual hora io venira **a** te». E le Senior ha tenite su promissas, pois que hodie in 2020, su electos ha habite le cognoscentia del data de su ver retorno.revelate pro le primavera 2030. Ma, le fide protestante es condemnate a ignorar iste precision, reservate, unicamente, per Jesus, a su electos. Pois al opposite de su comportamento verso le mal servitores, « *le Senior non face nihil sin avisar su servitores le prophetas* » Amo.3:7.

6ème epocha: Philadelphia

Le adventismo entra in mission universal

Entre 1843 e 1873, le sabbato divin del sabbato, ver septime die ordinate per Deo, es restaurate e adoptate per le pioneros del adventismo del septime die que ha prendite le forma de un institution religiose christian american official nominate depost 1863: «le ecclesia adventista del septime die». Conforme a le instruction preparate in Dan.12:12, le message de Jesus es dirigite a su electos sanctificate per le reposo del sabbato, al data del anno 1873. In parallel, iste electos beneficia del beatitude de Dan.12:12: «*Beate ille qui attender, usque a 1335 dies!*».

Le nove normas establite desde 1843 deveni universal in 1873

Verso 7: «***Scribe al angelo de le Assemblea de Philadelphia****: Ecce lo que dice le Sancte, le Veritabile, illes qui ha le clave de David, illes qui aperi, e nemo claudera, illes qui claude, e nemo aperira :* »

Per le nomine « *Philadelphie* », Jesus monstra su Electa. Il ha declarate : « *Per isto tote sapera que vos es mi discipulos, si vos ha amor le unes pro le alteres.* Johannes 13:35» E isto es le caso de *Philadelphie* cujus radices grec significa : amor fraternal. Ille ha seligite le electos qui la compone, per poner lor fide a proba, e pro iste victores, su amor effunde. Ille se presenta in iste message, dicente: « *ecce lo que dice le Sancte, le Veritabile*». *Le Sancte*, proque es un tempore quando le sanctification del sabbato e illo del electo es exigite per le decreto de Dan.8:14 entrate in application desde leprimavera 1843. *Le Veritable*, proque in iste hora prophetic, le lege del veritate es restaurate; Deo retrova le sanctitate de su 4th commandment calpestate per le christianes desde le 7 de martio 321. Ille dice ancora: «*ille qui ha le clave de David*». Il non se tracta del claves de Sancte Petro reclamate como possession de Roma. «*Le clave de David*» pertine al «*filio de David*», Jesus, ipse, in persona. Necuno alter que ille pote conceder le salvation eternal, proque iste clave ille lo ha obtenite portante lo « *super su humero* » sub le forma de su cruce, secundo Isa.22:22: «*Io placera super su humero le clave del casa de David: quando ille aperira, necuno claudera; quando ille claudera, necuno aperira*». Iste clave designante le cruce de su supplicio, en complimento de iste verso, nos lege hic: «*ille qui aperi, e nemo claudera, ille qui claude, e nemo aperira*». Le porta del salvation ha essite aperite al adventismo del septime die in construction e claudite al adeptos religiose del dominica roman desde leprimavera 1843. Proque illes ha acceptate submitter se al veritates doctrinal presentate e honorate con lor fide su parola prophetic, le Spirito de Jesus dice al sanctos del epocha*Philadelphia*: "*Io cognosce tu obras. Ecce, proque tu ha pauc potentia, e que tu ha guardate mi parola, e que tu non ha renunciate a mi nomine, io ha ponite ante te un porta aperite, que necuno pote clauder*". Iste parve gruppo religiose esseva, officialmente, solmente american desde 1863. Ma in 1873, durante un conferentia general tenite in Battle-Creek, le Spirito aperi a illo un porta missionari universal que debe continuar usque al ver retorno de Jesus-Christo. Necuno lo impedira e Deo lo vigilara. Il es importante notar que toto lo que Jesus mentiona como ben, inter le ver sanctos, defini etiam le causas pro le qual le fide protestante ha cadite, in 1843. Iste message es exactemente le contrario de illo que Jesus dirige al caditos de*Sardes* in le verso 3, proque le obras visate es mesme invertite.

Le 12 tribos de Apo.7 in crescentia

Verso 8: «*Io cognosce tu obras. Ecce, proque tu ha pauc potentia, e que tu ha guardate mi parola, e que tu non ha renunciate mi nomine, io ha ponite ante te un porta aperte, que necuno pote clauder.*»

Le electe del epocha es judicate favorabilemente super su obras que Jesus le imputa a justitia. Su «*poco de potentia*» confirma le nascentia del gruppo fundate super le « *alcun homines*» del verso 4. In 1873, Jesus annuncia al adventistas lor progresso verso su retorno per le symbolo del porta aperte celeste que se aperira al primavera 2030, id es in 157 annos. In le message que va sequer, ille que es addressate a Laodicea, Jesus se tenara ante iste porta, indicante assi le imminente proximitate de su retorno: "*Ecce, io sta al porta, e io frappa. Si alcuno audi mi voce e aperi le porta, io entrara in su casa, io cenara con ille, e ille con me.* Apo.3:20"

Le accesso del fide christian permittite al Judeeos

Verso 9: "*Ecce, io te da de illes del synagoga de Satan, qui se dice Judeeos e non lo es, ma qui menti; ecce, io los facera venir, se prosternar a tu pedes, e cognoscer que io te ha amate.*»

Per citar le entrata de ver judeos secundo le racia e le carne in le gruppo adventista, iste verso confirma le restauration del reposo del sabbato; le dominica non plus es un obstaculo a lor conversion. Nam desde 321, su abandon ha equalmente como consequentia le

impedimento del judeos sincer de adoptar le fide christian.Su judicio super le judeos de racia non esseva un opinion personal de Paulo, le testimonio fidele; illo esseva illo de Jesus-Christo qui lo confirma in iste Revelation, jam in Apo.2:9, in le message dirigite a su servos calumniate per le judeos e persequite per le Romanos del epocha*Smyrna*. Nota que le Judeeos de racia debera recognoscer le salvation christian in le norma adventista pro beneficier del gratia de Deo. Le adventismo universal porta solmente, le lumine divine del qual il ha devenite **le deposito official exclusive** desde 1873. Ma attention! Iste lumine, su doctrina e su messages es le proprietate exclusive de Jesus-Christo; necun homine e necun institution pote refusar su evolution sin poner lor salvation in periculo. In ultime in iste verso, Jesus specifica « *que io te ha amate* ». Esserea a dicer que post iste epocha de benediction, ille poterea non plus amar lo? Si, e isto essera le senso del message concedite a « *Laodicea* ».

Le mandatos de Deo e le fide de Jesus

Verso 10 : « *Proque tu ha guardate le parola del patientia in me, io te io te guardara etiam al hora del probation que va venir super le terra cognoscite, pro probar le habitantes del terra.* »

Le termino patientia confirma le contexto del expecta adventista mentionate in Daniel 12:12: « *Beate ille qui attendera, e qui arrivara usque a mille tres centos trenta-cinque dies!* ». Le probation concerne le fide del « *habitantes del terra*», illes qui habita le «*terra cognoscite*», isto es, recognoscite per Jesus-Christo, le Deo creator. Illo veni probar le voluntate human e revelar le spirito rebelle del campo «ecumenic» que designa per le greco «oikomèné» le «*terra cognoscite*» de iste verso.

Iste promissa obliga Jesus solmente sub le condition que le institution conserva le qualitate del fide del comenciamento. Si le message adventista debe continuar usque al tempore del ultime probation de fide universal prophetisate in iste verso, isto non essera necessarimente sub un forma institutional. Proque le menacia pende in iste message in le verso 11 que seque, usque alora totalmente positive e benedicite per Deo. Le promissa de Jesus va concerner su posteritate remanite vive in 2030. A iste epocha, le ver electos de 1873 se habera endormite «*in le Senior*» secundo Apo.14:13: «*E io audiva del celo un voce que diceva : Scribe:Beate desde ora le mortes qui mori in le Senior! Si, dicele Spirito, a fin que illes se reposa de lor labores, nam lor obras les seque.*» Dunque, ecce un secunde beatitude concedite per Jesus-Christ a iste Electa exemplar. Ma lo que Jesus benedic es un comportamento testimoniante per obras. Le herederos de «*Philadelphia*» reproducera fidelmente, in 2030, su obras, su fide, su acceptation del veritates date per le Deo del celo sub le ultime formas que il les habera date; proque illos va subir grande cambios usque al fin ubi le comprehension del projecto divine essera perfecte.

Le promissa adventista de Jesus-Christ e su admonition

Verso 11: «*Io veni **rapidemente**. Retene lo que tu ha, a fin que nemo prende tu corona.*»

Le message «*Io veni **promptemente*** » es del typo adventista. Jesus confirma assi le abandon de tote altere confession religiose. Le expecta de su retorno in gloria, va remaner usque al fin del mundo, un del criterios principal que identifica su ver electos. Ma le sequentia del message, face pesar un pesante menacia : « *Retene lo que tu ha, a fin que nemo prende tu corona.*» E qui pote prender su corona si non su inimicos ? Su descendentes debera dunque, in primer, identificar los, e es perque illes non lo habera facite que, victimas de lor spirito humanista, illes facera alliantia con illes, a partir de 1966.

Verso 12 : « *Ille qui vincera, io lo facera un columna in le templo de mi Deo, e ille non exira plus ; io scribara super ille le nomine de mi Deo, e le nomine del citate de mi Deo, del nove Jerusalem que descende del celo presso de mi Deo, e mi nove nomine.*»

In su ultime parolas de benediction dedicate al victores, Jesus gruppa tote le imagines del salvation obtenite. «*Un columna in le templo de mi Deo*», significa: un supporto solide pro portar mi veritate in mi Assemblea, le Electe. «*... et ille non exira plus*»: su salvation sera eterne. «*...; j'scribera super ille le nomine de mi Deo*»: io gravara in ille le imagine del character de Deo perdite in Eden. «*... e le nomine del citate de mi Deo*»: ille compartira le glorification del Electa describite in Apo.21. «*... del nove Jerusalem que descende del celo presso de mi Deo,*»: Le «*nove Jerusalem*» es le nomine del reunion del electos glorificate devenite completemente celestial como le angelos celestial de Deo. Apo.21 lo describe in imagine symbolic de petras preciose e perlas que testimonia le fortia del amor que Deo senti pro su redemptos del terra. Illa descende super le terra renovate pro viver ibi eternalmente in le presentia de Deo qui instala ibi su throno. « … *e mi nove nomine* » : Jesus associa le cambio de su nomine a su passage del natura terrestre al natura celeste. Le electo salvate, remanite vive o resurgite, va viver le mesme experientia e reciper un corpore celeste, glorificate, incorruptibile e eternal.

In iste verso, le insistentia del comparation con Deo se justifica per le facto que Jesus mesme es trovate per le electos sub su aspecto divin.

Verso 13: « *Que illes qui ha aures audi lo que le Spirito dice al Ecclesias !* »

Le electo ha comprendite le lection, sed ille es le sol qui pote comprender lo. Il es ver que iste message ha essite preparate solmente pro ille. Iste message confirma le facto que le interpretation e le comprehension del mysterios revelate depender solmente de Deo qui testa e elige su servitores.

Le adventismo official del tempore del fin non ha recipite le lection e judicate per Jesus, ille es vomite a causa de su rejection del message del 3e expectation adventista

« *Io veni* ***promptemente****. Retene lo que tu ha, a fin que nemo prende tu corona*». Hélas, pro le adventismo official del epocha, le fin es ancora lontan, e con le usura del tempore, 150 annos plus tarde, le fide non sera plus le mesme. Le admonition per Jesus esseva justificate ma illo non esseva, ni relevate, ni comprendite. E in 1994, le institution adventista va effectivemente perder sa « *corona* », rejectante le ultime « grande lumine » tamen prophetisate per Ellen G. White, le messagera de Jesu-Christo in su libro « Prime scriptos » in le capitulo « Mi prime vision », in le paginas 14 e 15: Le texto que seque es un extracto de iste paginas. Io precisa ancora a su subjecto que ille prophetisa le destino del obra adventista **e resume in se sol tote le doctrina presentate per le tres Assemblias de Apo.3: 1843-44 *Sardes*, 1873 *Philadelphia*, 1994 *Laodicea*.**

Le destino del adventismo revelate in le prime vision de Ellen G. White

« Durante que io pregava al culto familial, le Spirito Sancte reposava super me, e il me pareva elevar me de plus in plus super iste mundo de tenebras. Io me distornava pro vider mi fratres adventista remanite in iste basse mundo, ma io non poteva discoperir los. Un voce me diceva alora: « Regarda ancora, sed un poco plus alte.» Io levava le oculos, e io videva un sentiero abrupte e stricte, multo super iste mundo. Il es ibi que le adventistas se avanciava verso le citate sancte. Detra los, al comenciamento del sentiero, il habeva un lumine brillante, que le angelo me diceva esser le crito de medianocte. Iste lumine illuminava le sentiero in tote su longitude pro que lor pedes non incontrasse obstaculos. Jesus marchava al capite pro guidar los ; e durante que illes fixava lor reguardos super ille, illes esseva secur.

Ma tosto alcunes se lassava e diceva que le citate esseva ancora multo distante e que illes habeva pensate arrivar ibi plus tosto. Alora Jesus les incoragiava per elevar su bracio dextere gloriose de ubi emanava un luce que se diffundeva super le adventistas. Istes exclamava: « Alleluia! » Ma certe de illes repulsava effrontatemente iste luce, dicente que non esseva Deo qui les habeva guidate. Le luce que esseva detra illes finalmente se extingueva, e illes se trovava alora in profunde tenebras. Illes titubava e perdeva de vista e le objectivo e Jesus, postea cadeva del sentiero e se submergeva in le mundo mal que esseva infra. ».

Le recitation de iste prime vision date per Deo al juvene Ellen Gould-Harmon constitue une prophetia codificate que ha tanto valor como illos de Daniel o Apocalypse. Sed pro tirar beneficio, il nos debe interpretar lo correctemente. Dunque io va dar le explication.

Le expression « crito de medianocte » designa le annuncio del venita del sposo in « le parabola del dece virgines » de Matt.25:1 a 13. Le probation del expecta del retorno de Christo del primavera 1843 e illo del Autumno 1844 ha constituite le prime e le secunde complimento; insimul, iste duo expectas representa le « prime luce » del narrato placiate «post» le gruppo del «adventistas del septime die» qui avanciavain le tempore, super le sentiero o cammino benedicite per Jesus-Christo. Pro le pioneros adventistas 1844 representava le data del fin del mundo e le ultime data biblic que le parola prophetic poteva offerer al electos de iste tempore. Havente superate iste data ultime, illes expectava le retorno de Jesus pensante que il esseva imminente. Ma le tempore passava e Jesus non reveniva ancora; lo que le vision evoca dicente: «illes trovava que le citate esseva multo distante e que illes habeva pensate arrivar plus tosto»; isto es, in 1844 o pauco tempore post iste data. Assi, le discouragamento les ha ganiate usque verso le anno 1980 ubi io entra in scena, recipiente iste nove e gloriose lumine que construi **le tertie expectation adventista**. Iste vice le retorno de Jesus es fixate **pro le Autumno 1994**. Certemente, le proclamation de iste message ha concernite solmente un microcosmo del adventismo universal situate in Francia a Valence-sur-Rhône. Le selection de Deo pro iste parve citate del sud-est de Francia ha su explication. Il es ibi que le papa Pio VI ha morite in detention, in 1799, compliente le facto prophetisate in Apo.13:3. Plus, Valence esseva le citate ubi Deo ha establite su prime ecclesia adventista super le terra de Francia. Dunque, illac ille ha apportate su ultime lumine gloriose divine e al fin de 2020, io confirma haber constantemente e fidelmente recipite de su parte su ultime revelationes le plus preciose que io presenta in iste documento. Le microcosmo adventista valentinese ha servite como scena universal pro facer complir le parte concernente le ultime gloriose lumine dannos le vision de nostre soror Ellen. Iste vision nos revela le judicio que Jesus porta super le experientia vivite in Valentia isto es, un tertie complimento del parabola del dece virgines. Jesus recognosce le ver adventista al comportamento que il ha verso le lumine presentate. Le ver adventista exprime su gaudio per « Alleluia! » ; benedite per le Spirito, ille ha plenate su vaso de oleo. Al contrario, le false adventistas « repelle effrontemente iste lumine ». Iste rejection del lumine divine es fatal pro illes, proque Deo les ha advertite contra iste reaction negative in messages inspirate, pro illes, a su messagera ; illes va devenir vases vacue private del oleo que produce « le lumine » del lampada. Le consequentia inevitabile es annunciate: « le lumine que esseva detra los finalmente se extingue »; illes renuncia al bases del fundamento del adventismo. Jesus applica su principio: « *Proque a illo qui ha, on dara plus, e ille habera in abundantia, ma a illo qui non ha, on prenderá mesmo lo que ille ha.* Matt.25:29 ». « … illes finalmente perdeva de vista e le scopo e Jesus », illes deveni insensibile al messages adventista que annuncia le retorno de Christo isto es, renuncia al objectivo del movimento adventista inscripte in le nom mesmo «adventista»; «tunc cadeva del sentiero e se immergeva in le mundo mal que esseva infra», in 1995, illes se engage officialmente in le alliantia protestante e le œcumenismo. Assi illes perdeva Jesus, e le entrata al celo que esseva le objectivo del fide adventista. Illes ha rejoint

secundo Dan.11:29, «*le hypocritas* », e « *le ebrios* », como Jesus lo annunciava in Matt.24:50 ; cosas demonstrate al initio del obra.

Hodie, iste parolas prophetic es complite. Illos se ha complite inter 1844, data del prime lumine « situate detra illes », e 1994, data del grande lumine prophetic rejectate per le prime ecclesia adventista establite in Francia, in le citate de Valence-sur-Rhône, que Deo ha usate pro su demonstration. Hodie, le adventismo official es in le « profunde tenebras » del ecumenismo con le inimicos del veritate, protestantes e catholicos.

-
-
-

7e epocha: Laodicea

Le fin del adventismo institutional – le rejection del tertie expectation adventista.

Verso 14: « ***Scribe al angelo del Assemblea de Laodicea*** *: Ecce lo que dice le Amen, le testimonio fidele e ver, le principio del creation de Deo :*»

Laodicea es le nomine del septime e ultime epocha; illo del fin del benediction del adventismo institutional. Iste nomine ha duo radices grec «laos, dikéia» que significa: «populo judicate». Ante me, le adventistas traduceva: «populo del judicio», ma le institution ignorava que iste judicio comenciarea per illo, como lo insenia 1 Pie.4:17: «***Car il es le momento quando le judicio va comenciar per le domo de Deo.*** *Ora, si il es per nos que il comencia, qual sera le fin de illes qui non obedi al Evangelio de Deo?* » Jesus se presenta dicente: « *Ecce lo que dice le Amen, le testimonio fide e veridic, le comenciamento del creation de Deo :* » Le parola *Amen* significa in hebreo: in veritate. Secundo le testimonio del apostolo Johannes, Jesus lo ha usate sovente (25 vices), repetente lo duo vices, al comenciamento, ante su declarationes. Ma in le practica religiose traditional, illo ha devenite le termino de punctuation del fin del preces o declarationes. Alora illo es sovente interpretate in le senso del « assi sia » hereditate del catholicismo. E le Spirito se servi de iste conception « *in veritate*» pro dar al parola *Amen* su duple senso perfectemente justificate. *Laodicea* es le hora quando Jesus propone un grande lumine pro illuminar integralmente le prophetias preparate pro le tempore del fin. Le obra que tu lege es le prova. Lo que va provocar le ruptura, inter Jesus e le institution adventista official, es un rejection de su lumine. In un selection logic e justificate, Deo ha submittite, inter 1980 e 1994, le adventismo a un prova de fide copiate super le modello que habeva habite, pro resultato, le perdita del protestantes e le benediction del pioneros adventista. Le probation jam reposava super le fide in le retorno de Jesus annunciate pro le primavera 1843, pois pro le Automno 1844. A mi vice, desde 1983, io ha comenciate a facer compartir un annuncio del retorno de Jesus pro 1994, habente usate le « *cinque menses* » mentionate in le message del « *quinte trompetta*» in Apo.9:5-10. Attribuente iste thema al maledictione del protestantismo de 1844, le periodo de «*cinque menses*» mentionate, i.e. 150 annos real, conduceva a 1994. Non vidente que le retorno de Jesus-Christo marcava le fin de iste periodo, e partialmente cecate per Deo super un detalio del texto, io defendeva lo que io considerava como un veritate divine. Postavertimentos official, le institution ha pronunciate mi radiation in Novembre 1991; isto, durante que il restava ancora tres annos pro probar e refutar mi annuncios. Solmente plus tarde, circa 1996, le ver significato de iste experientia me ha apparite clarmente. Le parolas dicite per Jesus in su littera a« *Laodicea* » se habeva complite e prendeva ora un senso precise. In 1991, le adventistas devenite tepide non amava plus le veritate tanto como in 1873. Le mundo moderne alsi los ha debilitate seducente los e ganiante lor cordes. Como in le epocha « *Ephesos* », le adventismo official ha perdite su « *prime amor*». E Jesus, ille « *retira su candelero e su corona*», proque illa tampoco non es plus digne de illos. Al lumine de iste factos, le message deveni luminose de claritate. Le parola « *Amen»* confirma le exigentia de un veritate integre e le fin de un relation benedicite. *Le* « *testimonio fidel e veridic* » rejecta le

Electa infidel e mendace. « *Le principio del creation de Deo* », dunque le creator, veni clauder collectivemente le intelligentia del indigno e aperir individualmente illo de su electos super le veritates continite e celate in le recitation del Genese. Al mesme tempore, evocante « *le principio del creation de Deo* » que il associa al parola « *Amen* », le Spirito confirma un retorno final de Jesus-Christo multo proxime : « ***prompte*** ». 36 annos va nonobstante ancora passar inter 1994 e 2030, data del fin del humanitate super le terra.

Le tepor mortal

Verso 15 : « *Io cognosce tu obras. Io sape que tu non es ni frigide ni fervente. Pote tu esser frigide o fervente!* »

Le tutear se adressa al institution. Ecce le fructo del religiones hereditate de patre a filio e a filia, ubi le fide deveni traditional, formalista, routinari e timorose verso omne nove stato; le stato in le qual Jesus non pote plus benedir lo durante que il ha tante nove lumines a compartir.

Versetto 16: « *Assi, proque tu es tepide, e que tu non es ni frigide ni fervente, io te vomitara foras de mi bucca.* »

Le constatation es establite per Jesus in novembre 1991, quando le propheta portator de su message es radiato per le institution official. Al primavera 1994, illa essera vomite, como Jesus lo ha annunciate. Illa fornira le prova illo mesme per entrar, in 1995, in le alliantia ecumenic organisate per le ecclesia catholic, ubi illa se juntera al protestantes rebelle, pois que illa comparti ora lor maledict ion.

Le illusiones decepente basate super le hereditage spiritual

Verso 17: "*Proque tu dice : Io es ric, io me ha enrichite, e io non ha besonio de nihil, e proque tu non sape que tu es infelice, miserabile, povre, cec e nude,*"

"*... ric*", le Electa adventista lo esseva in 1873, e le numerose revelationes date a Ellen G.White la ha ancora enrichite spiritualmente. Ma super le plano prophetic, le interpretationes del epocha ha essite rapidemente superate, como pensava con ration James White, le sposo del messagera del Senior. Jesus Christo, le Deo vivente, ha concepite su prophecias pro lor adimplimento final perfecte e irreprochabile. Pro isto, le tempore que passa, apportante enorme cambios in le mundo, justifica un revision in causa permanente del interpretationes recipite e inseniate. Le benediction del Senior es reservate; Jesus dice: « *a illes qui conservara, usque al fin, mi obras* ». Ora, in 1991, data de su rejection del lumine, le fin esseva ancora distante. Illa debeva dunque esser attentive a omne nove lumine proponite per le Senior per le medio que ille ipse elige. Qual contrasto inter le illusiones del institution e le stato in le qual Jesus la vide e la judica ! De tote le terminos citate, le parola « *nude* » es le plus grave pro un institution, proque illo significa que Jesus le ha retirate su justitia eternal, illo es in su bucca, un condemnation a morte e al secunde morte del judicio final ; secundo lo que es scribite in 2 Cor.5:3 : « *Tamben nos geme in iste tabernaculo, desirante revestir nostre domicilio celeste, si al minus nos es trovate vestite<u>e non nude</u>.* »

Le consilio del testimonio fidele e veridic

Verso 18 : « *io te consilia de comprar de me auro probate per le foco, a fin que tu deveni ric, e vestimentos blanc, a fin que tu sia vestite e que le vergonia de tu nuditate non appare, e un collyrio pro ungir tu oculos, a fin que tu vide.*»

Post le constatation de 1991, le institution habeva ancora tres annos pro meliorar se e producer un fructo de repentantia que non ha venite. E al contrario de isto, su ligamines con le protestantes decadite se ha strengite usque a facer un alliantia official publicate in 1995. Jesus se presenta como mercator exclusive del ver fide, «*le auro probate per le foco*» del probation. Le prova de su condemnation del ecclesia appare in le absentia del « *vestimentos blanc* » que esseva « *digne* » su pioneros in Apoc.3:4. Per iste comparation, Jesus illustra le facto que ille

submitte ben, ante 1994, le adventistas de « *Laodicea* »a un expectation adventiste identic a illos que ha precedite le datas 1843 e 1844; pro probar le fide in le tres experientias, como lo insenia le message adressate in 1844 al adventistas de «*Sardes*». In un attitude rebelle claudite, le institution non poteva comprender lo que Jesus le reprochava; illa esseva « *cec* », como le phariseos del ministerio terrestre de Jesus. Illa non poteva dunque comprender le invitation del Christ que la exhortava a comprar « *le perla de grande precio* » del parabola de Matt.13:45-46 que defini le imagine del norma del vita eterne exigite per Deo revelate in iste verso 18 de Apo.3.

Le appello misericordiose

Versetto 19: «*Io, io reprende e io castiga tote illes que io ama. Sia dunque zelose, e repente te.*»

Le castigation es pro illes que Jesus *ama* usque a quando ille les vomita. Le appello lanceate, un invitation al repentantia, non ha essite audite. E le amor non se heredita, illo se merita per le dignitate. Le institution essendose indurite, Jesus lancea un appello individual dicente al candidatos del vocation celeste :

Le appello universal

Verso 20 : « *Ecce, io sta al porta, e io frappa. Si alcuno audi mi voce e aperi le porta, io entrara in su casa, io cenara con ille, e ille con me*».

In le Apocalypse, le parola « *porta* » appare in Apo.3:8, hic in Apo.3:20, in Apo.4:1 e in Apo.21:21. Apo.3:8 nos rememora que le *portas* aperi e claude un accesso. Illes deveni assi le symbolo del provas de fide que aperi o claude le accesso a Christo, a su justitia e a su gratia.

In iste verso 20, le parola « *porta* » prende tres significationes differentes ma complementari. Illo designa Jesus in persona: « *Io es le porta*. Johannes 10:9 »; *le porta del celo aperite* in Apo 4:1: « *Un porta esseva aperite in le celo.* »; e *le porta* del corde human contra le qual Jesus veni batter pro invitar le electo a aperir su corde a fin de dar un prova de su amor.

Il suffi a su creatura de aperir su corde a su veritate revelate pro que sia rendite possibile un intime communion inter illa e su divine creator. Le *cena* se divide al vespera, quando le nocte veni poner fin al obras del die. Le humanitate va entrar tosto in iste typo de nocte «*ubi necuno pote plus laborar.* (Johannes 9:4)». Le fin del tempore de gratia congelara pro sempre le ultime electiones religiose del esseres human, homines e feminas equalmente responsabile e strictemente complementari al nivello del carne.

In comparation con le message de *Philadelphia*, le electe se trova in le epocha de *Laodicea*, in le imminente retorno de Jesus-Christo. Le « *porta aperte in le celo* » se aperira in le continuitate de iste message in Apoc.4:1.

Le ultime exhortation del Spirito

Al vincitor individual, Jesus declara:

Verso 21: « *Illes qui vince, io los facera seder con me super mi throno, como io ha vincite e me ha sedite con mi Patre super su throno.* »

Illa annuncia assi le activitate del judicio celeste que succede a iste message e que essera le thema de Apo.4. Ma iste promissa non lo obliga solmente versoun ver electe vincitor.

Verso 22: «*Que illes qui ha aures audi lo que le Spirito dice al Ecclesias» !* »

Le thema del « *litteras* » se conclude con iste nove fallimento institutional. Le ultime, proque de ora in avante, le lumine essera portate per un homine inspirate, e postea per un parve gruppo. Illo essera transmittite individualmente de persona a persona e per le medio de

internet que Jesus ipse va diriger in guidar su electos verso le fonte del diffusion de su ultime veritates, tanto sacrate como su persona divine. Assi, ubique il es super le terra: « *Que ille qui ha aures audi lo que le Spirito dice al assemblées !* »

Le thema sequente habera como contexto le millennio celeste del judicamento del malvados effectuate per le sanctos. Le subjecto complete se basa super doctrinas disperse in Apo.4, 11, e 20. Ma Apo.4 confirma clarmente le contexto celeste de iste activitate que succede chronologicamente al ultime epocha del Electe terrestre.

Apocalypse 4: le judicio celeste

Verso 1: "*Postea io regardava, e ecce,* ***un porta esseva aperte in le celo****. Le prime voce que io habeva audite, como le sono de un trompetta, e que me parlava, diceva :* ***Ascende hic, e io te monstra lo que debe evenir in le futuro***».

Dicente, «*Le prime voce que io habeva audite, como le sono de un trompetta*», le Spirito defini le message de iste epocha «*Laodicea*» como illo ubi ille transportava Johannes in Apo.1:10: «*Io esseva rapite in spirito al die del Senior, e io audiva detra me un voce forte,como le sono de un trompetta*».*Laodicea*es dunque ben le epocha del qual le fin es marcate per le « *die del Senior* », illo de su grande retorno gloriose.

In su parolas, le Spirito insiste fortemente super le idea del succession de iste thema con le message de *Laodicea*. Iste precision es importante, proque le institution non ha jammais sapite probar a su contradictores su doctrinas del judicio celeste. Hodie, io apporta le prova, rendite possibile per le bon definition del datas attachate al messages del *litteras* de Apo.2 e 3. Inter *Laodicea* e Apo.4, con le « *septime trompetta* » de Apo.11, Jesus ha privato le diabolo e le homines rebelle de lor « *dominio del regno del mundo* » terrestre. Con « *le messe* » de Apo.14, ille ha levate su electos al celo e les confida le cura de judicar con ille, le vita terrestre passate del malvagi morte. Es alora que « *ille qui vince governa le nationes con un virga de ferro* » como annunciate in Apo.2:27. Si le persecutores habeva, como io, le certeza del sorte que les es reservate, nulle dubita que illes modificarea lor conducta. Ma es precisemente lor obstinate voluntate de non tener in conto ulle advertimento que los conduce al pejor actionese illes se prepara assi, pro illes mesme, le pejor del castigos non reproducibile in le conditiones terrestre actual. Retornemo dunque al texto de iste capitulo 4. «*Le prime voce que io habeva audite, como le sono de un trompetta, e que me parlava, dice : Ascende hic, e io te monstra lo que debe evenir in le sequentia*». Johannes refere al versiculo 10 de Apoc.1: «*Io esseva rapite in spirito in le die del Senior, e io audiva detra me un voce forte, como le sono de un trompetta,*». Iste them del retorno in gloria de Christo es jam mentionate in le versiculo 7 ubi il es scribite : «*Ecce, ille veni con le nubes. E omne oculo le videva, mesmo illes qui le trapassava; e tote le tribus del terra se lamentara a causa de ille. Si. Amen!*»»Le connexion suggerite de iste tres textos confirma le contexto final gloriose del die del retorno del Senior Jesus, nominate anque *Micaël* per su electe initiatos e su angeles fideles. Si le voce de Jesus es comparate a un *trompetta*, es perque, como iste instrumento sonordel exercitos, al capite de ses exercitos angelic celeste, Jesus sona su truppas pro lanciar le combatto. Plus, como un *trompetta*, su voce non ha cessate de avertir su electos pro los poner in guardia a fin de los preparar a vincer como ille mesme ha vincite le peccato e le morte. In evocante iste parola « *trompetta* », Jesus nos monstra le thema le plus mysteriose e importante de tote su Revelation. E il es ver que pro su ultime servitores, iste thema celava un prova eliminative. Hic, in Apo.4:1, le scenio describite es incomplete proque illo visa

solmente su electos que il veni salvar del morte. Le comportamento del malvados in iste mesme contexto sera describite in Apo.6:16 in iste terminos revelatori : *E illes diceva al montes e al petras: Cade super nos, e cela nos ante le facie de illo qui es sedite super le throno, e ante le ira del agno; proque le grande die de su ira ha venite, e qui pote subsister?* , apparentemente, sin responsa, Deo va presentar in le capitulo 7 que veni postea illes qui pote resister: le electos sigillate symbolisate per le numero 144 000, un multitude de 12 al quadrato, isto es 144. Sed isto concerne solmente le electos qui remane vive al retorno de Christo. Ora, in iste contexto de Apo.4, le rapto al celo concerne etiam le electos morte depost Abel que Jesus resuscita pro dar a illes tamben, le premio promittite pro lor fide: le vita eternal. Dunque, quando Jesus dice a Johannes: "*Ascende hic!*", le Spirito simplemente anticipa, per iste imagine, le ascension verso le regno celeste de Deo de tote le electos redimite per le sanguine de Jesus-Christo. Iste ascension al celo marca le fin del natura terrestre human, le electos resurgente simile al angelos fideles de Deo, conforme al inseniamento de Jesus de Matt.22:30. Le carne e su malediction, illo es finite, illese las lassan sin regret detra se. Iste momento del historia human es si desirabile que Jesus lo mentiona sin cessation in su revelation desde Daniel. Como le terra, Le verso 2 pare copiate super Apo.1:10; in facto, le Spirito confirma plus fortemente le ligamine del duo que refere al mesme evento del historia del projecto de Deo, su retorno in su « *grande die* » prophetisate in Apo.16:16.

Verso 2 : « *Immediatemente io esseva rapite in spirito. E ecce, il habeva un throno in le celo, e super iste throno qualcuno esseva sedite*".

Como in le experientia de Johannes, le ascension del electos al "*celo*" los "*rapit in spirito*" e illes es projicite in le dimension celestial que ha remanite perpetuamentemente inaccessibile al homines, proque Deo regna ibi e ille es visibile.

Versiculo 3: "*Ille qui sedeva habeva le apparentia de un petra de jaspide e de sardonyce; e le throno esseva circumdante de un iris simile a un esmeralda* ».

Illic, illes se trova confrontate al throno de Deo, super le qual le Deo creator unic sede gloriose. Iste gloria celeste indescriptibile es nonobstante exprimite per petras preciose a que le homines es sensibile. Le « *petras de jaspe* » prende aspectos e colores multo differente, imaginante assi le multiplicitate del natura divine. De color rubie, le « *sardonyx*» le resimila. «*Le iride*» es un phenomeno del natura que sempre ha meraviliate le homines, ma on debe ancora retener su origine. Illo esseva le signodel alliantiaper le qual Deo promitteva al humanitate de non plus destruer lo per le aquas del diluvio, secundo Gen.9:9 a 17. Assi, cata vice que le pluvia incontra le sol, imagine symbolic de Deo, le iride appare pro tranquillisar su creaturas terren. Ma evocante le diluvio de aquas, Petro rememora que un« *diluvio de foco e sulfure* » es in le projecto divine (2Pet.3:7). Es precisemente, in vista de iste « *diluvio de foco* » exterminator, que Deo organisa, in su celo, un judicio del malvages de qui le judices va esser, le electos redimite e Jesus, lor Redemptor.

Verso 4: «*Circa le throno**io vide viginti-quatro thronos**, e super iste thronos**viginti-quatro ancianos** sedente, vestite de vestimentos blanc, e super lor capites coronas de auro*».

Ecce dunque, symbolisate per*24 ancianos*, le redimite del duo epochas prophetic revelate secundo le principio sequente: inter 94 e 1843, le fundamento del 12 apostolos; inter 1843 e 2030, le Israel spiritual «adventista» del «*12 tribos*» sigillate con le «*sigillo de Deo*», le sabbato del 7ème die, in Apo.7. Iste configuration sera confirmate, in Apo.21, in le description del « *Nove Jerusalem que descende del celo* » pro installar se super le terra renovate ; le « *12 tribus* » es representate per « *12 portas* » sub le apparentia de 12 « *perlas* ». Le thema del judicio es, ille, definite in Apo.20:4, ubi nos lege: «***E io videva thronos; e a illes qui se sedeva ibi esseva date le poter de judicar***. *E io videva le animas de illes qui habeva essite decapitate a causa del testimonio de Jesus e a causa del parola de Deo, e de illes qui non habeva adorate le bestia ni su imagine, e qui non habeva recipite le marca super lor*

fronte e super lor mano. Illes reveniva al vita, e illes regnava con Christo durante mille annos» ». Le regno del electos es un regno de judices. Ma qui es judicate? Apo.11:18 nos da le responsa: « *Le nationes se ha irritate ; e tu ira ha venite,* ***e le tempore ha venite pro judicar le mortos****, pro recompensar tu servitores le prophetas, le sanctos e illes qui time tu nomine, le parve e le grande, e pro destruer illes qui destrue le terra* ». In iste verso, le Spirito rememora le succession de tres themas revelate pro le tempore del fin: « le *sexte trompetta* » pro « *le nationes irritate* », le tempore del « *septe ultime plagas* » pro « *tu ira ha venite* », e le judicio celeste del « *mille annos* » pro, « *le tempore ha venite de judicar le mortos*». Le fin del verso stabiliva le programma final que essera complite per le judicio final de *le stagno de foco e sulfure* que annihilara le malvates. Illes prendera tote parte in le secunde *resurrection* suggerite, al fin del « *mille annos* », secundo Apoc.20:5 : « *Le altere mortos non reveniva al vita usque le mille annos esseva complite*». Le Spirito nos da su definition del malvates: «*illos qui destrue le terra*». Detra iste action se trova «*le peccato devastante o desolante*» citate in Dan.8:13; le*peccato* que provoca le morte e le desolation del terra; quea conduce Deo a livrar le christianismo al regime crude papal roman ininter 538 e 1798; qui livra le tertio del homines al foco nuclear post o in 2021. Nemo haberea imaginato que, depost le 7 de martio 321, le transgression del sancte sabbato del ver septime die porterea tanto terribile e tragique consequentias. Le *24 ancianos* es differentiate solmente al nivello del decreto de Daniel 8:14, proque illes ha in commun le facto de esser salvate per le mesme sanguine de Jesus-Christo. Iste es le ration, trovate digne, secundo Apoc.3:5, illes porta tote le « *vestimentos blanc* », e le « *corona de vita* » promittite al victoriosos del lucta del fide, in Apoc.2:10. « *Le auro*» del *coronas* symbolisa le fide purificate per le probation secundo 1 Pet.1:7.

In iste capitulo 4, le termino «*sedite*» appare 3 vices. Le numero 3 essente symbolo de perfection, le Spirito colloca iste thema del judicio del septime millennio sub le signo del reposo perfecte del victores, secundo que il es scribite: «*Sede a mi dextera usque que io face de tu inimicos tu scabello*» Ps.110:1 e Matt.22:44. Illes e illes qui es sedite son in **reposo** e per iste imagine, le Spirito presenta ben, le septime millennio, como le grande sabbato o reposo prophetisate, desde le creation, per le reposo sanctificate del septime die de nostre septimanas.

Verso 5: «***Del throno sorti fulgures, voces e tonitros.*** *Ante le throno arde sept lampadas ardente, que es le septe spiritos de Deo*».

Le manifestationes que «*sorti del throno*» es directemente attribuite al mesme Deo creator. Secundo Exo.19:16, iste phenomenos jam habeva marcate, in le terror del populo hebreo, le presentia de Deo super le monte Sinai. Iste suggestion dunque rememora le rolo que le dece commandamentos de Deo va tener in iste action del judicio del malvados morte. Iste rememoration evoca tamben le facto que invisibile al risco de morte inevitabilepro su creaturas in le passato, Deo qui non ha cambiate de natura es vidite sin periculo per su electos redimite, resuscitate e glorificate. **Attention! Iste curte phrase, ora interpretate, va devenir un puncto de referentia in le structura del libro Apocalypse. Cata vice que illo apparera, le lector debe comprender que le prophetia evoca le contexto del initio del judicio del septime millennio que essera marcate per le intervention directe e visibile de Deo in Michael, Jesus-Christo.** Per iste medio, le structura del libro integre va nos proponer survolos successive del era christian sub themas differente separate per iste expression clave: «*il habeva fulgures, voces, e tonitruos*». Nos va retrovarla in Apo.8:5 ubi«*un tremor de terra*» es addite al clave. Illo venira separar le thema del intercession perpetue celestial de Jesus-Christo del thema del *trompetas*. Postea, in Apo.11:19, «*un forte grandine*» sera addite al clave. Le explication apparera in Apo.16:21 ubi iste « *grande grandine* » claude le thema del *septime del septe ultime plagas de Deo*. Similemente, « *le tremor de terra* » deveni, in Apo.16:18, « *un grande tremor de terra* ». Iste clave es fundamental pro apprender a gerer le inseniamentos del libro Apocalypse e comprender le principio de su structura.

Retornante a nostre verso 5, nos releva que, placite iste vice « *ante le throno* », se trova « *septe lampas ardente que arde* ». Illos symbolisa le « *septe spiritos de Deo* ». Le numero « ***septe*** » symbolisa le sanctification, hic, illo del Spirito de Deo. Il es per su Spirito que contine tote le vita que Deo controla tote su creaturas; il es in illes, e los situa « *ante su throno* », proque il los ha create libere, in vis-à-vis de ille. Le imagine del « *sept lampas ardent* » symbolisa le sanctification del lumine divine; su lumine perfecte e intense elimina tote possibilitate de tenebras. Proque il non ha loco pro tenebras in le vita eternal del redimite.

Verso 6: « *Il ha ancora ante le throno como un mar de vitro, simile a crystallo. In le medio del throno e circum le throno, il ha quatro esseres vivente plen de oculos ante e retro* ».

Le Spirito nos parla in su linguage symbolic. Lo que es « *ante le throno* » designa su creaturas celestial qui assiste ma non participa al judicio. In grande numero, istes-ci prende le apparentia de un *mar* cuje puritate de character es si pur que ille lo compara a *crystallo*. Isto es le character de base del creaturas celeste e terrestre que ha remanite fidele al Deo creator. Postea, le Spirito usa un altere symbolo que concerne Deo, in medio del *throno,* e su creaturas celestials de altere mundos, e altere dimensiones, *circa le throno* ; *circa* designa creaturas disperse sub le reguardo del Deo sedite super le *throno*. Le expression « *quatro esseres vivente* » designa le norma universal del esseres vivente. Le multitudine de*oculos* se justifica per le parola multitudine, e lor position «*ante e retro*» symbolisa plure cosas. In prime loco, isto da a iste *esseres vivente* un reguardo multidirectional, id es, multidimensional. Sed plus spiritual, le expression «*ante e retro*» refere se al lege divine gravate per le digito de Deo super le monte Sinai, super le quatro facies del duo tabulas de petra. Le Spirito compara le vita universal con le lege universal. Ambes es le obra de Deo qui grava super le petra, super le carne, o in le spiritos, le norma del vita perfecte pro le felicitate de su creaturas qui lo comprende e qui le ama. Iste multitudes de oculos reguarda e seque con passion e compassion lo que eveni super le terra. In 1 Cor.4:9, Paulo declara: «*Proque Deo, il me pare, ha facite de nos, apostolos, le ultimos del homines, quasi condemnatos a morte, pois que nos ha essite spectaculo al mundo, al angelos e al homines*». Le parola «*mundo*» de iste verso es le greco «cosmos». Isto es le cosmos que io defini como mundos multidimensional. Super le terra, le electos e lor luctas es sequite per spectatores invisibile qui les ama del mesme amor divine revelate per Jesus-Christo. Illes se regoja de lor gaudio e plora con illes qui plora tanto que le lucta es dur e affligente.Ma iste cosmos designa equalmente le mundo incredulo como le populo roman, spectatore del execution del christianos. fideles in lor arenas.

Apocalypse 5 nos presentara iste tres gruppos de spectatores celeste: *le quatro esseres vivente, le angelos, e le vetulos,* omnes victoriosos, illes es reunite sub le reguardo de amor del grande Deo creator pro le eternitate.

Le ligamine que connecte le « *multitude de oculos* » con le lege divine es in le nomine «*testimonio*» que Deo da a su lege del dece commandamentos. On se rememora que iste lege esseva conservate in «le loco sanctissime» exclusivemente reservate a Deo e interdicite al homines excepte pro le festa del «die del Expiationes». Le lege remaneva presso Deo como«*testimonio*» e su« *duo tabulas* » va dar un secunde significato al symbolos « *duo testes* » mentionate in Apo.11:3. » In iste lection, le « *multitude de oculos* » revela le existentia de un multitude de testes invisibile qui ha assistite al eventos terrestrial. In le pensamento divine, le parola teste es inseparabile del parola fidelitate. Le parola grec « martus » traducite como « martyr » lo defini perfectemente, proque le fidelitate exigite per Deo non ha alcun limite. E al minimo, un « teste » de Jesus debe honorar le legedivina de su dece commandamentos a quales Deo le compara e le judica.

Le LEGE DIVINE prophetisa

Hic, io aperi un parenthese, pro evocar le lumine divine recipite in leprimavera 2018. Illo concerne le lege del dece commandamentos de Deo. Le Spirito me ha ducite a realisar le importantia del precision sequente: "*Moses retornava e descendeva del montania, le duo tabulas del testimonio in su mano;****le tabulas esseva scribite del duo lateres****, **illes esseva scribite del un e del altere latere**. Le tabulas esseva le obra de Deo, e le scriptura esseva le scriptura de Deo, gravate super le tabulas* (Exo.32:15-16) ». Io ha essite primo surprisate que nemo ha jammais tenite conto de iste precision secundo le qual, le tabulas original del lege esseva scribite super lor quatro facies, id es, «*fronte e retro*» como «*le oculos del quatro esseres vivente*» del verso precedente studiate. Iste precision citate con insistentia habeva un ration que le Spirito me ha permittite discoperir. Le texto integre esseva originalmente distribuite de maniera regular e equilibrate super le quatro facies del duo tabulas de petra. Le recto del prime monstrava le prime commandmento e le medietate del secunde; su reverso portava le secunde parte del secunde e le integritate del tertie. Super le secunde tabula, le recto monstrava le quarte commandmento in integre; su reverso portava le sex ultime commandmentos. In iste configuration, le duo rectos visibile nos presentat le prime commandmento e le secunde, in medietate, e le quarte que concerne le reposo sanctificate del septime die. Un reguardo super iste cosas pone in evidentia iste tres commandamentos que es signos de sanctitate in 1843, quando le sabbato es restaurate e exigite per Deo. A iste data, le protestantes cade victima del dominica roman hereditate. Le consequentias del election adventista e del election protestante va dunque esser monstrate al verso del duo tabulas. Il appare que, sin le respecto del sabbato, desde 1843, le tertie commandamento es equalmente transgredite: « *Le nomine* de Deo es *prendite in van* », literalmente « *mendacimente* », per illes qui lo invoca sin le justitia de Christo o post haber lo perdite. Illes renova assi le culpa committite per le judeeos cuje reclamation de'appertiner a Deo es revelate como un mendacio per Jesus-Christo in Apo.3:9 : « *illos del synagoga de Satan, qui se dice Judeos e non lo es, ma qui menti* ». In 1843, isto esseva le caso de protestantes herederos del catholicos. Ma ante le tertie commandment, le secunde parte del secunde revela le judicio que Deo porta super le duo campos principal opponite. Al protestantes herederos del catholicismo roman, Deo dice: «*io es un Deo jalose, qui puni le iniquitate del patres super le infantes usque al tertie e al quarte generation de illes qui me odia,*»; heu pro ille, le adventismo official «*vomitate*» in 1994 compartira lor sorte;ma ille dice etiam, al contrario, al sanctos qui va guardar su sancte sabbato e su lumine prophetic desde 1843 usque 2030: "*e qui face misericordia usque a mille generationes a illes qui me ama e qui guarda mi commandamentos*". Le numero "*mille*" mentionate evoca subtilmente le "*mille annos*» del septe millennio de Apo.20 que essera le recompensa del electe victorioses entrate in le eternitate. Un altere lection se disveloppa. Private del adjuta del Spirito Sancte de Jesus-Christo, in consequentia, le protestantes e le adventistas lassate per Deo successivemente in 1843 e 1994 essera incapace de honorar le sex ultime commandamentos scribite sur le verso del tabula 2, de que le recto es dedicate al reposo divine del septime die. Al contrario, le observatores de iste reposo, obtenera le adjuta de Jesus-Christ pro obedir a iste commandamentos que concerne le deberes del homine verso su proxime human. Le obras de Deo mesmo tan distante como le remissa del tabulas del lege a Moises prende al tempore del fin, in 2018, un senso, un rolo, e un utilisation tamben surprendentes como inexpectates. E le message visante al restauration del sabbato es, per iste medio, reinfortiate e confirmate per le Deo Omnipotente Jesus-Christo.

Ecce, ora, le forma sub le qual le dece commandamentos se presenta.

Tabula 1 – Recto : le ordinationes

Deo se presenta

« *Io es YaHWéH, tu Deo, qui te ha facite sortir del pais de Egypto, del casa de servitude* ». (Tote le electos rescate del peccato e salvate per le sanguine expiatori versate per Jesus-Christo es concernite ; *le casa de servitude* es le peccato ; le fructo imitate del diabolo).

1er commandment: peccato catholic desde 538, protestante desde 1843, e adventista desde 1994).

«*Non habe altere deos ante mi facie*».

2nd commandment: 1st parte: peccato catholic desde 538.

«*Non te fais pas de imagine sculptate, ni de representation qualcunque del cosas que es in alto in le celos, que es in basso super le terra, e que es in le aquas plus bas que le terra. Non te prosternas pas devante illos, e non les servis pas ;* ».

Tabula 1 – Verso: Le consequentias

2ème commandment: 2ème parte.

«*… proque io, YaHWéH, tu Deo, io es un Deo jalose, qui puni le iniquitate del patres super le infantes usque al* ***tertie e le quarte*** *generation de illes qui me odia,* **(catholicos desde 538; protestantes desde 1843; adventistas desde 1994)** *e qui face misericordia usque a* ***mille*** *generationes a illes qui me ama e qui observa mi commandamentos*. (**Adventistas del septime die, desde 1843; le ultimes, desde 1994** ".

3e commandamento: transgredite per le catholicos desde 538, le protestantes desde 1843, e le adventistas, desde 1994).

« *Non prende le nomine de YaHWéH, tu Deo, falsemente ; proque YaHWéH non lassara impunite qui prende su nomine falsemente*. »

Tabula 2 – Recto : ordine

4ème commandmento : su transgression per le Assemblantia christian desde 321 lo face le « *peccato devastante* » de Dan.8:13 ; illo es transgredite per le fide catholic desde 538, e le fide protestante desde 1843. Sed illo es honorate per le fide adventista del septime die desde 1843 e 1873.

« *Memora le die del reposo, pro sanctificar lo. Labora sex dies, e face tote tu obra. Ma le septime die es le die del reposo de YaHWéH, tu Deo: non face alcun obra, ni tu, ni tu filio, ni tu filia, ni tu servitor, ni tu serva, ni tu bestial, ni le estraniero qui es in tu portas. Nam in sex dies YaHWéH ha create le celos, le terra e le mar, e toto lo que illos contine, e ille se ha reposate le septime die : pro isto YaHWéH ha benedite le die de reposo e lo ha sanctificate*.»

Tabula 2: Verso: le consequentias: Iste ultime sex commandamentos ha essite transgredite per le fide christian desde 321; per le fide catholic desde 538; per le fide protestante, desde 1843, e per le fide adventista «*vomite*» in 1994. Ma illos es respectate in le fide adventista del septime die benedite perle Spirito Sancte de Jesus-Christo, desde 1843 e 1873; le «ultimos» desde 1994 usque a 2030.

5ème commandment

« *Honora tu patre e tu matre, a fin que tu dies se prolonga in le pais que YaHWéH, tu Deo, te da.* »

6ème commandment

« ~~Tu non occidera~~. *Non committe homicidio* ». (del typo crimine vile assassino o in nomine del false religion)

7ème commandmento

« *Non committe adulterio.* »

8ème commandmento

« *Non furta le bona.* »

9ème commandmento

« *Non porta de false testimonia contra tu proxime*.»

10ème commandmento

«*Non concupisce le casa de tu proxime ; non concupisce le femina de tu proxime, ni su servitor, ni su serva, ni su bove, ni su asino, ni alcun cosa que pertine a tu proxime.* »

Io claude hic, iste parenthese sublime e de importantia vitale vital.

Verso 7: «*Le prime esser vivente es simile a un leon, le secunde esser vivente es simile a un vitello, le tertie esser vivente ha le facie de un homine, e le quarte esser vivente es simile a un aquila volante*».

Dicamus lo immediatemente, isto es solmente symbolos. Le mesme le message es presentate in Eze.1:6 con variantes in le description. On trova quatro animales identic, cata un con quatro facies differente. Ci, nos ha ancora quatro animales, ma cata un ha solmente un facie, differente inter le quatro animales. Iste monstros non es real, ma lor message symbolic es sublime. Cata un de illos presenta un normadel vita universal eternal que concerne, nos lo ha vidite, Deo in persona e su creaturas universal multidimensional. Ille qui ha incarnate in su perfection divine, iste quatro criterios del vita universal, es Jesus-Christo, in qui se retrova, le regno e le fortia del *leon* secundo Jud.14:18; le spirito de sacrificio e de servicio del *vitello* ; le imagine de Deo del homine ; e le domination del elevation supreme celeste del *aquila que vola*. Iste quatro criterios se trova in tote le vita universal eterne celeste. Illos constitue le norma que explica le successo del projecto divine combattite per le spiritos rebelle. E Jesus ha presentate le modello perfecte a su apostolos e discipulos durante su ministerio terrestre; usque a lavar le pedes de su discipulos, ante de livrar su corpore al supplicio del crucifixion, pro expiar, in lor loco, como un «*vitello* », le peccatos de tote su electos. Tamben, que cata uno se examina pro saper si le abnegation de iste norma del vita eternal es conforme a su natura, a su aspirationes e a su desiros. Tal es le norma del offerta del salvation a prender o a rejectar.

Versetto 8: « *Le quatro esseres vivente ha cata uno sex alas, e illes es plen de oculos toto circum e intra. Illes non cessa de dicer die e nocte : Sancte, sancte, sancte es le Senior Deo, le Omnipotente, qui era, qui es, e qui veni!* »

Super fundo de contexto del judicio celeste, iste scena illustra principios applicate perpetualmente in le celo e super le terra per le esseres remanite fidele a Deo.

Le corpores celestial del creaturas del altere mundos non ha besonio de alas pro mover se pois que illes non es submittite al leges del dimension terrestrestre. Ma le Spirito adopta symbolos terrestre que le homine pote comprender. Per attribuer a illes « *sex alas* », ille nos revela le valor symbolic del numero 6 que deveni le numero del character celestial e illo del angelos. Il concerne le mundos remanite sin peccato e le angelos de qui Satan, le angelo rebelle, esseva le prime create. Deo, attribuente se le numero «septe» como «sigillo» royal personal, le numero 6 pote esser considerate como le «sigillo», o in le caso del diabolo, «le marca», de su personalitate, sed ille comparti iste cifra 6 con le mundos remanite pur e tote le angelos create per Deo, le bon e le mal. Sub le angelo veni le homine cuje cifra sera le «5», que es justificate per su 5 sensos, le 5 digitos de su mano e le 5 digitos de su pede. In basso veni le numero 4 del character universal designate per le 4 punctos cardinal, le Nord, le Sud, le Est, e le West. In basso veni le numero 3 del perfection, pois le 2 del imperfection, e le 1 del unitate, o del union perfecte. Le oculos del quatro esseres vivente es « *tote circum e al intra* », e in plus, «*ante e retro*». Nulle cosa pote escappar al reguardo de iste vita universal multidimensional celestial que le Spirito divine sondea in su integritate proque su origine es in ille. Iste inseniamento es utile proque, super le terra actual, a causa del peccato e del malitia del peccatores, in mantener los « *intus* » de ille, le homine pote celar, al altere homines, su pensatas secrete e su mal projects dirigite contra su proximo. In le vita celeste, tal cosas es

impossibile. Le vita celeste es transparente como crystallo desde que le malitia ha essite expellite, in le mesme tempore que le diabolo e su mal angeles, precipitate super le terra, secundo Apo.12:9, post le victoria de Jesus super le peccato e le morte. Le proclamation del sanctitate de Deo es complite in su perfection (3 vices: *sancte*) per le habitantes de iste mundos pur. Ma iste proclamation non es realisate per parolas; es le perfection de lor sanctitate individual e collective que proclama in obras permanente le perfection del sanctitate del Deo qui les ha create. Deo revela su natura e su nomine sub le forma citate in Apo.1:8: "*Io es le alpha e le omega, dice le Senior Deo, ille qui es, qui era, e qui veni, le Omnipotente*". Le expression "*qui es, qui era, e qui veni*" defini perfectemente le natura eternal del Deo creator. Refusante de appellar lo per le nomine que ille ha attribuite a se mesme, "YaHWéH», le homines lo appella «le Eterne». Il es ver que Deo non habeva besonio de nomine, pois que, essente unic e sin concurrente divine, ille non ha besonio de un nomine pro distinguer se del altere deos qui non existe. Deo ha acceptate nonobstante responder al demanda de Moises que ille amava e qui lo amava. Dunque, ille se dava le nomine «YaHWéH» que se traduce per le verbo «esser», conjugate al tertie persona singular del imperfecto hebraic. Iste tempore «imperfecto» designa un complite que se prolonga in le tempore, dunque, un tempore plus large que nostre futuro, le forma «qui es, qui era, e qui sera» traduce perfectemente le senso de iste imperfecto hebraic. Le formula «*ille qui es, qui era, e qui veni*» es dunque del parte de Deo le medio de traducer su nomine hebraic «YaHWéH», quando ille debe adaptar lo al linguas occidental, o qualcunque alteres, que le hebreo.Le parte «e qui veni» designa le phase adventista final del fide christian, establitein le projecto de Deo per le decreto de Dan.8:14 desde 1843. Assi, in le carne del adventistas eligite, le proclamation del triple sanctitate de Deo es complite. Le divinitate de Jesus-Christo ha sovente essite contestate, ma illo es incontestabile. Le Biblia dice a iste proposito in Heb.1:8: « *Ma ille ha dicite al Filio : Tu throne, o Deo, es eterne ; le sceptro de tu regno es un sceptro de equitate;*». E a Philippo qui demanda a Jesus de monstrar le Patre, Jesus responde: «*Il ha si longe tempore que io es con vos, e tu non ha cognoscite me, Philippo!* ***Ille qui me ha vidite ha vidite le Patre****; como dice tu: Monstra nos le Patre?* (Johannes 14:9)».

Versos 9-10-11 : « *Quando le esseres vivente rende gloria e honor e actiones de gratias a illo qui es sedite super le throno, a illo qui vive in le seculos del seculos, le viginti-quatro senioros cade ante illo qui es sedite super le throno e illes ~~adora~~ se prosterna ante illo qui vive in le seculos del seculos, e illes jecta lor coronas ante le throno, dicente: Tu es digne, nostre Senior e nostre Deo, de reciper le gloria e le honor e le potentia ; proque tu ha create tote le cosas, e es per tu voluntate que illos existe e ha essite create* ».

Le capitulo 4 se conclude con un scena de glorification del Deo creator. Iste scena monstra que le exigentia divine, « *time Deo e da le gloria …* », exprimite in le message del prime angelo de Apo.14:7 ha essite audite e ben comprendite per le ultime electos seligite desde 1843 ; mais specialmente, per le electos qui remane vive al momento del retorno in gloria de Jesus Christo ; nam illo es solmente pro illes que le Revelation Apocalypse ha essite preparate e illuminate integralmente al tempore eligite per Deo isto es, desde le primavera 2018. Le redemptos exprime assi in le adoration e le laudes Les rachetés expriment ainsi dans l'adoration et les louanges, tote lor recognition verso Jesus-Christo, le forma sub le qual, le Omnipotente-les ha visitate pro salvar los del peccato e del morte, su salario. Le humanitate incredula non crede solmente lo que illa vide, como le apostolo Thomas, e proque Deo es invisibile, illa es condemnate a ignorar su extreme debilitate que non face de illo plus que un jocu que'il manipula selsecundo su voluntate divine. Illa ha al minus le excusa, que non la justificara totevia, de non haber cognoscite Deo, un excusa que Satan non ha, poisque cognoscente Deo, ille ha eligite entrar in lucta contra ille; isto esa pena credibile, ma ver, e isto concerne equalmente le mal angeles que lo ha sequite. Paradoxalmente, le multiple

fructos differente o mesmo opposite del libere election testimonia del authentic e total libertate que Deo ha datee a su creaturas celestial e terrestre.

-

-

-

-

-

Apocalypse 5: le Filio del Homine

Quando ille presentava Jesus al multitude, Pilato diceva: "*Ecce le Homine*". Il esseva necessari que Deo veni ipse prender forma de carne, pro que appare "*le Homine*" secundo su corde e su desiros. Le morte habeva colpate le prime copula de esseres human, a causa del peccato de disbedientia verso Deo. In signo de lor nove stato vergognose, Deo les habeva facite discoperir lor nuditate physic que esseva solmente un signo exterior de lor nuditate spiritual interior. Desde iste comenciamento, le prime annuncio de lor redemption esseva realisate per dar les vestimentos de pelle animal. Assi esseva occidite le prime animal del historia human, on pote pensar que se tractava de un juvene ariete o un agno a causa del symbolismo. 4000 annos plus tarde, le Agno de Deo, qui remove le peccatos del mundo, veniva offerer su vita legalmente perfecte pro redimer electos inter le humanitate. Iste salvation offerite in pura gratia per Deo dunque reposa integremente super le morte de Jesus qui face beneficiar su electos de su perfecte justitia; e al mesme tempore, su morte expia lor peccatos del quales ille se ha facite le portator voluntari. Desde alora, Jesus-Christo ha devenite le sol nomine que pote salvar un peccator in nostre terra integre, e su salvation se applica desde Adam e Eva.

Pro tote iste rationes, iste capitulo 5, que se situa sub le numero de « *le Homine* », es dedicate a ille. Non solmente, Jesus salva su electos per su morte expiatori, ma ille los salva protegente los durante tote lor vita terren. E es con iste objectivo que ille los adverti del periculos spiritual que le diabolo ha placiate in lor cammino. Su technica non ha cambiate: como al tempore del apostolos, Jesus les parla in parabolas, a fin que le mundo audi ma non comprende; lo que non es le caso de su electos qui, como le apostolos, recipe directemente de ille su explicationes. Su revelation « Apocalypse » remane sub iste nomine grec non traducite, iste gigantesca parabola que le mundo non debe comprender. Ma pro su electos, iste prophetia es vermente su « **Revelation** ».

Verso 1 : « *Tunc io videva in le mano dextere de illo qui sedeva super le throno un libro scribite intra e foras, sigillate con septe sigillos* ».

Super le throno sta Deo e ille ha in su mano dextere, dunque sub su benediction, un libro scribite in « *intus e foris* ». Lo que es scribite « *intus* » es le message decryptate reservate pro su electos que remane claudite e incomprendite del gente del mundo inimicos de Deo. Lo que es scribite « *foris* » es le texto cryptate, visibile ma incomprehensibile pro le multitudine human. Le libro Apocalypse es sigillate con « *sept sigillos* ». In iste precision, Deo nos dice que solmente le apertura del « *septime sigillo* » permittera su apertura complete. Durante que il resta un sigillo pro clauder lo, le libro non pote esser aperite. Le apertura integre del libro va dunque depender del tempore fixate per Deo pro le thema del « *septime sigillo* ». Illo sera mentionate sub le titulo de « *sigillo del Deo vivente*» in Apo.7, ubi designante le repos del septime die, su sancte sabbato, su restauration essera connectite al data

1843 que dunque essera etiam le hora del apertura del «*septime sigillo* » que apporta, in le pedagogia del libro, le thema del «*septe trompetas*», si importante pro nos, su electos.

Verso 2: «*E io vide un angelo potente, qui clamava con un voce forte : Qui es digne de aperir le libro, e de rumper su sigillos?*»

Iste scena es un parenthese in le montage del prophetia. Illo non es in le celo, contexto del capitulo 4 precedente, que le libro Apocalypse debera esser aperite. Le electos ha besonio de illo ante le retorno de Jesus-Christo, durante que illes es exponite al trappas del diabolo. Le potentia es in le campo de Deo, e le angelo potente es le angelo deYaHWéH isto es, Deo in su forma angelic de Michael. Le libro sigillate es extrememente importante e sancte pois que illo require un dignitate multo alte pro rumper su sigillos e aperir lo.

Verso 3: "*E necuno in le celo, ni super le terra, ni sub le terra, poteva aperir le libro ni reguardar lo.*"

Scripte per Deo ipse, le libro non pote esser aperite per alcun de su creaturas celeste o terrestre.

Verset 4 : « *E io plorava multo proque necuno esseva trovate digne de aperir le libro ni de reguardar lo.* »

Johannes es como nos un creatura terrestre e su ploras exprime le disorientamento del humanitate confrontate al trappas preparate per le diabolo. Ille pare dicer nos: « sin revelation, qui pote esser salvate? ». Ille revela assi le alte grado tragic del ignorantia de su contento, e su consequentia fatal: le morte duple.

Verso 5: «*E un del ancianos me dice : Non plora; ecce, le leon del tribu de Juda, le descendente de David, ha vincite pro aperir le libro e su septe sigillos.*»

Le «*ancianos* » redimite del terra per Jesus es ben placiate pro elevar super tote le esseres vivente le nomine de Jesus-Christo. Illes le recognosce le domination que ille mesmo ha declarate haber recipite del Patre e del esseres celestial in Matt.28:18: «*Jesu, approchante se, les parlava assi: Tote potera me ha essite date in le celo e super le terra*». Es per visar su incarnation in Jesu, que Deo ha inspirate Jacob qui, prophetisante super su filios, diceva re Juda: «*Juda es un juvene leon. Tu retorna del carnage, mi filio ! Ille flexa le genos, ille se cuba como un leon, Como un leonessa : qui le fara levar ? Le sceptro non se distantiara de Juda, ni le baston sovran d'inter su pedes, jusque a quando venira le Schilo, et que le populos le obedi. Il liga al vite su asino, et al melior cepa le puledro de su asina ; Il lava in le vino su vestimento, et in le sanguine del uvas su mantello. Il ha le oculos rubiede vino, et le dentes blanc de lacte* (Gen.49:8 a 12)».*Le sanguine del uvas* essera le thema del «*vendemia*» annunciate in Apo.14:17 a 20, que es etiam prophetisate in Isaiah 63. A proposito del «*rejecto de David*», nos lege in Isa.11:1 a 5: "*Alora un ramo surgera del trunco de Isaï, e un germine nascera de su radices. Le Spirito del Eterno reposara super ille: Spirito de sagessa e de intelligentia, Spirito de consilio e de fortia, Spirito de cognoscentia e de timor del Eterno. Ille respirara le timor del Eterno; Ille non judicara secundo le apparentia, Ille non pronunciara secundo un audito. Ma ille judicara le povres con equitate, e ille pronunciara con rectitude super le miserabile del terra; Ille frappara le terra con su parola como con un virga, e con le sufflo de su labios ille facera morir le malvage. Le justitia sera le cinctura de su flancos, e le fidelitate le cinctura de su renos* ». Le victoria de Jesus super le peccato e le morte, su salario, le concede le derecto legal e legitime de aperir le libro del Revelation, pro que su electos sia advertite e protegite contra le trappas religiose mortal que il face tender, per le diabolo, a fin de seducer le incredulos. Le libro dunque essera completemente aperite al hora quando le decreto de Daniel 8:14 entrara in application, isto es, le prime die del primavera del anno 1843; mesmo si su comprension imperfecte va requirer revisiones in le curso del tempore, usque al 2018.

Verso 6: «*E io videva, in medio del throno e del quatro esseres vivente e in medio del ancianos, un agno que esseva ibi como immolate. Ille habeva septe cornos e septe oculos, que es le septe spiritos de Deo inviate per tote le terra.* »

Il es necessari notar le presentia de *l'agnello* « *in medio del throno* », proque ille es Deo in su sanctification multiforme, essente simultaneemente, le Deo creator unic, le archangelo Michael, Jesus-Christo le Agnello de Deo, e le Spirito Sancte o « *sept spiritos de Deo inviate per tote le terra* ». Su « *sept cornos* » symbolisa le sanctification de su potentia e su « *sept oculos* », le sanctification de su reguardo, que scrutina in profunditate le pensamentos e le actiones de su creaturas.

Verso 7 : « *Ille veniva, e ille prendeva le libro del mano dextere de illo qui esseva sedite super le throno.*»

Iste scena illustra le parolas de Apo.1:1: «***Revelation*** *de Jesus Christo que Deo le ha date pro monstrar a su servoslo que debe evenir* ***rapidemente****, e que ille ha facite cognoscite, per inviar su angelo, a su servo Johannes*». Iste message ha le objectivo de dicer nos que le contento del**Revelation** sera illimitate pois que illo es dato per Deo, le Patre, ipse; e isto per haber placiate super illo, tote su benediction indicate per su «*mano dextere*».

Verso 8: «*Quando ille habeva prendite le libro, le quatro esseres vivente e le vinti-quatro ancianos se prosternava ante le agno, tenente cata uno un harpa e copas de auro plen de perfumes, que es le orationes del sanctes.*»

Retene de iste verso, iste clave symbolic: «*cuppas de auro plen de perfumes, que son le orationes del sanctos*». Tote le creaturas celeste e terrestre eligite per lor fide se prosterna ante«*le agno* » Jesus Christo pro adorar lo. Le«*harpas*» symbolisant le harmonia universal del laudes e del adoration collective.

Versetto 9: «*E illes cantava un canto nove, dicente: Tu es digne de prender le libro, e de aperir su sigillos; proque tu ha essite immolate, e tu ha redimite pro Deo, per tu sanguine, homines de omne tribu, de omne lingua, de omne populo, e de omne nation;*»

Iste «*canto nove*» celebra le liberation del peccato e, temporalmente, le disparition del instigatores de le rebellion. Nam, illos non disparera pro sempre sino post le judicio final. Le redimite de Jesus Christo veni de tote le origines, de tote le colores e le racias human, « *de omne tribu, de omne lingua, de omne populo, e de omne nation* » ; lo que prova que le projecto salvific es unicmente proponite in le nomine de Jesus-Christo, conforme a lo que declara Act.4:11-12 : « *Jesus es le petra rejectate per vos qui construe, e que ha devenite le angulo principal. Il non ha salvation in ulle altere; proque il non ha sub le celo ulle altere nomine que ha essite date inter le homines, per le qual nos debe esser salvate.*». **Tote** le altere religiones es dunque illegitime e deceptiones illusori diabolic. Contrariemente al false religiones, le ver fide christian es organisate per Deo de maniera coherente logic. Il es scribite que Deo non face alcun acceptation de persona; su exigentias es le mesme pro tote su creaturas, e le salvation que il ha proponite habeva un precio que il ha venite pagar ipse. Havente suffrite pro iste redemption, ille non salvara solmente le personas que ille judica digne de beneficiar de su martirio.

Verso 10: « *tu ha facite de illes un regno e sacerdotes pro nostre Deo, e illes regnara super le terra* ».

Le regno del celos predicite per Jesus, ha prendite forma. Recipiente « *le derecto de judicar* », le electes es comparate a reges secundo Apo.20:4. In lor activitates del ancian alliance, le « *sacerdotes* » offriva pro le peccato, victimas symbolic animal. Durante le « *mille annos* » del judicio celeste, le electes va, illes etiam, per lor judicio, preparar le ultime victimas de un grande sacrificio universal, qui destruera, in un sol vice, tote le creaturas cadite celestial e terrestre. Le foco de « *le stagno de foco del secunde morte* » les eliminara al die del judicio final. Es solmente post iste destruction que, regenerate per Deo, le terra renovate

recipera le electos redimite. Il es solmente a iste momento que con Jesus-Christo, *le Rege del reges e Senior del seniores* de Apo.19:16, « *illes regnara super le terra* ».

Verso 11: « *Io regardava, e io audiva le voce de multe angelos circum le throno e le essentes vivente e le ancianos, e lor numero esseva myriadas de myriadas e milles de milles*».

Iste verso nos presenta, reunite, le tres gruppos de spectatores qui assiste al combattos spiritual terrestre.Le Spirito mentiona iste vice clarmente le angelos como un gruppo particular cuje numero es multo elevate: «*myriades de myriades e milles de milles*». Le angelos del Senior es actualmente combatentes proxime, placate al servicio de su redimite, su electos terrestre, que illes guarda, protege e instrue in su nomine. In prime linea,ces prime testes pro Deo registra le historia individual e collective del vita super le terra.

Verso 12: «*Illes diceva con un voce forte: Le agno que ha essite immolate es digne de reciper le potentia, le ricchessa, le sapientia, le fortia, le honor, le gloria, e le laude.*»

Le angelos ha assistite super le terra al ministerio de lor chef Michael qui se ha spoliante de tote su potentias divine pro devenir le Homine perfecte qui se ha offerite al fin de su ministerio, in sacrificio voluntari, pro redimer le peccatos committite per su electos. Al termino de su offerta de gratia, le electos resurrecte e entrate in le eternitate promittite, le angelos restitue al divine Christo de Deo, tote le attributos que ille habeva como Michael: «*le potentia, le ricchessa, le sapientia, le fortia, le honor, le gloria, e le laude.*»

Verso 13: «*E tote le creaturas que es in le celo, super le terra, sub le terra, super le mar, e toto lo que se trova ibi, io les audiva dicer: A ille qui es sedite super le throno, e al agnello, sia le laude, le honor, le gloria, e le fortia, per le seculos del seculos!*» »

Le creaturas de Deo es unanime. Illes ha tote amate le demonstration de su amor manifestate per le don de su persona in Jesus-Christo. Le projecto concipite per Deo es un successo gloriose. Su selection de esseres amante es complite. Le verso reprende le forma del message del prime angelo de Apo.14:7 : « *Ille diceva con un voce forte : Teme Deo, e da le gloria, proque le hora de su judicio ha venite ; e prosternate vos ante ille qui ha facite le celo, e le terra, e le mar, e le fontes de aquas* ». Le ultime selection operate desde 1843 ha reposate super le comprehension de iste verso. E le electos ha audite e respondite per restaurar in le fide christian le practica del reposo del septime die practicate per le apostolos e le discipulos de Jesus usque a su abandon desde le 7 de martio 321. Le Deo creator ha essite honorate per le respecto del quarte commandmento que ille tene a corde. Il resulta un scena de gloria celeste ubi tote su creaturas, sequente al littera le message del prime angelo de Apo.14:7, dicente: "*A illo qui es sedite super le throno, e al agno, sia le laude, le honor, le gloria, e le fortia, per le seculos del seculos!*". Nota que le parolas reprende, in senso inverse, le parolas citate per le angelos in le verso 13 precedente. Desde su resurrection, Jesus ha retrova su vita celeste: «*su potentia, su ricchessa, e su sagessa*» divine. Sur terra su ultime inimicos le refusava«*le laude, le honor, le gloria e le fortia*» que le esseva debite como Deo creator. Appellante a«*su fortia*», ille finalmente les ha vincite e conculcate sub su pedes. Dunque, plen de amor e de recognition, insimul, su sancte e pur creaturas le restitue legitimemente su subjectos de gloria.

Verso 14: "*E le quatro esseres vivente diceva : Amen ! E le ancianos se approchava e se prosternava* ».

Le habitantes del mundos pur approba iste restitution, dicente: «In veritate! Il es ver!» E le electos terrestre redimite per le amor sublimat se prosterna ante lor Omnipotente Deo creator incarnate in Jesus-Christo.

-

-

-

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apocalypse 6: Actores, castigationes divine e signos del tempore del era christian

Io recolla le lection date in Apo.5: le libro non potera esser aperite solmente quando le «*septime sigillo*» essera removite. Pro effectuar iste apertura, le electo de Christo debe**imperativemente** approbar le practica del sabbato del septime die; e iste selection spiritual le qualifica, pro reciper de Deo qui le approba, su sagessa e su discermento spiritual e prophetic. Assi, sin que le texto mesme lo specifica, le electe va identificar le « *sigillo de Deo* » mentionate in Apo.7:2, al « *septime sigillo* », que ancora claude le libro Apocalypse, e il va associar, a iste duo « *sigillos* », le septime die sanctificate al reposo per Deo. Le fide face le differentia inter le lumine e le tenebras. Assi, pro quicunque non approba le sabbato sanctificate, le prophetia va remaner un libro claudite, hermetic. Ille potera ben recognoscer certe subjectos evidente, ma le revelationes vital e trenchante que face le differentia inter le vita e le morte, ille non les comprendera. Le importantia del « *septime sigillo* » va apparer in Apo.8:1-2 ubi le Spirito le da le rolo de aperir le thema del « *sept trompettas* ». Ora es precisemente in le messages de iste « *sept trompettas* », que le projecto de Deo va clarificar se. Proque le thema del *trompettas* de Apo.8 e 9 veni, in parallel, completar le veritates prophetisate in le themas del « *litteras* » de Apo.2 e 3 ; e del « *sigillos* », de Apo.6 e 7. Le strategia divine es identic a illo que ille ha usate pro construer su revelation prophetic date a Daniel. Essente qualificate pro iste function per mi acceptation del practica del sabbato sanctificate e per su election sovran, le Spirito ha aperite me le libro de su Revelationes disigillante le « *septime sigillo* ». Discoperi ora le identitate de su « *sigillos* ».

Verso 1: «*Io regardava, quando le agno aperiva un del septe sigillos, e io audiva un del quatro esseres vivente qui diceva como con un voce de tonitro : Veni.*»

Iste prime «*essere vivente*» designa le regalitate e le fortia del «*leon*» de Apo.4:7, secundo Jud.14:18. Iste *voce de tonitro* es divine e *sorti del throno* de Deo in Apo.4:5. Dunque, es le Deo Omnipotente qui se exprime. Le apertura de cata « *sigillo* » es un invitation que Deo me face pro que io vide e comprende le message del vision. Jesus jam habeva dicite a Philippo: « *Veni e vide* » pro incitar lo a sequer lo.

Verso 2: «*Io regardava, e ecce, appareva un cavallo blanc. Qui lo cavalcava habeva un arco ; un corona le esseva date, e ille partiva como victor e pro vincer* ».

Le *blanc* indica su perfecte puritate; le *cavallo* es le imagine del populo eligite que ille dirige e instrue secundo Jac.3:3: «*Si nos mitte le freno in le bucca del cavallos pro que illes nos obedi, nos etiam dirige lor corpore integre* "; su "*arco* " symbolisa le flechas de su parola divine; su "*corona* " es "*le corona del vita* " obtenite per su martyrio acceptate voluntarimente per ille; su victoria esseva resolvite desde su creation del prime vis-à-vis; nulle dubita iste description es illo del Deo Omnipotente Jesus-Christo. Su victoria final es certe proque ille ha jam, a Golgotha, vincite le diabolo, le peccato e le morte. Zacharie 10:3-4 confirma iste imagines dicente: «*Mi ira se ha inflammate contra le pastores, e io punira le capros; proque YaHWéH del armeas visita su grege, le casa de Juda, e il lo facera como su cavallo de gloria in le battalia; de il exira le angulo, de il le clavo, de il* ***le arco de guerra*** *; de il exira tote le chefes insimul.»* » Le victoria del divin Christo esseva proclamate per le « ***sanctification del septime die*** » de nostre septimanas, depost le creation del mundo; le sabbato, prophetisante le repos del « *septime* » millennio, nominate « *mille annos* » in Apo.20:4-6-7, in le qual, per svictoria, Jesus facera entrar su electos pro le eternitate. Le institution del sabbato desde le fundation del mundo terrestre confirma iste expression: «*partite como victor*». Le sabbato es le signo prophetic annunciator de iste divine e human victoria contra le peccato e le diabolo e a iste titulo, es super ille que Deo funda tote su programma de « *sanctification* » sia, de lo que pertine a ille e que ille arrapa al diabolo.

Verso 3: «*Quando ille aperiva le secunde sigillo, io audiva le secunde esser vivente qui diceva : Veni* ».

Le «*secunde esser vivente*» designa «*le vitello*» del sacrificios de Apo.4:7. Le spirito del sacrificio animava Jesus-Christo e su ver discipulos a qui ille ha declarate: «*Si alcuno vole sequer me, que ille renuncia a se ipse, que ille prende su cruce, e que ille me sequa* ».

Verso 4 : « *E ille exiva un altere cavallo, rubie. Ille qui lo cavalcava recipeva le poter de remover le pace del terra, a fin que le homines se occidera le unes le alteres ; e un grande spada le esseva date* ».

Le « *roux*», o «*rubie foco*», designa le peccato incitate per le Destructor in chef que es Satan, in le imagine de «l'*Abbadon Apollyon*» de Apo.9:11; «*le foco*» essente le medio e le symbolo del destruction. Ille dirige, etiam, su campo del mal componite de mal angeles cadite e de potentias terrestre seducite e manipulate. Ille es solmente un creatura que « *recipe* » de Deo « *le poter de remover le pace del terra, a fin que le homines se occide mutualmente* ». Iste action essera imputate a Roma, « *la femina prostitute Babilonia le grande* » in Apoc.18:24: « *e proque on ha trovate in illa le sanguine del prophetas e del sanctos e de* ***totes illes qui ha essite occidite*** *super le terra*». Le « *Destructor* » del christianos fidele es dunque identificate assi como su victimas. «*Le spada*» que ille recipe, designa le prime del *quatro castigos terribile* divine mentionate in Eze.14:21-22: "*Si, assi parla le Senior, YaHWéH: Ben que io invia contra Jerusalem mi* ***quatro castigos terribile****, le spada, le fame, le bestias salvage e le peste, pro exterminar le homines e le bestias, il habera totevia un resto que escappara, que sortira de illo, filios e filias …*».

Verso 5: «*Quando ille aperiva le tertie sigillo, io audiva le tertie vivente qui diceva : Veni. Io reguardava, e ecce, appareva un cavallo nigre. Ille qui lo cavalcava teniva un balancia in su mano*».

Le «*tertie vivente* » es «*le homine*» facite a imagine de Deo de Apo.4:7. Iste personage es fictive, ma illo constitue le secunde castigo divine del peccato secundo Ezé.14:20. Agente contra le alimentation del homines, il se tracta iste vice de *le fame*. Durante nostre era, illo essera imponite tanto literalmente como spiritualmente. Illo porta in le duo applicationes consequentias mortal, ma in su senso spiritual de privation de lumine divine, illo ha como consequentia directe, le morte del « *secunde morte* » reservate al cadite, al judicio final. Le message de iste tertio cavallero se resume assi: pois que le homine non es plus al imagine de Deo, ma al imagine del animales, io le priva de lo que le face viver: su nutrition carnal e su

nutrition spiritual. Le balance es le symbolo del justitia, hic illo de Deo qui judica le obras del fide del christianos.

Versetto 6: « *E io audiva in medio del quatro esseres vivente un voce que diceva : Un mensura de frumento pro un denario, e tres mensuras de hordeo pro un denario ; ma non face mal al oleo e al vino* ».

Iste voce es illo del Christo dispreciate e frustrate per le infidelitate de false credentes. On nota pro le mesme precio un quantitate de frumento minor que pro hordeo. Detra iste offerta generose de hordeo un message de multo alte nivello spiritual se cela. De facto, in Num.5:15, le lege presenta un offerta« *de hordeo* » pro resolver un problema de *zelotypia* sentite per un sposo verso su sposa. Lege dunque in detalio, integralmente, iste procedura describite in le versos 12 a 31 si tu vole comprender. A su lumine, io ha comprendite que Deo mesme, *le Sponso* in Jesus Christo del Assemblea, su *sposa*, depone hic un plangio pro « *suspicion de jalousia* » ; isto que essera confirmate per le mention del « *aquas amare* » citate in le « *tertia trompetta* » in Apo.8:11. In le procedimento de Numeros 5, le femina debeva biber aqua pulverosee, sin consequentia, si innocente ma, deveniente amare si illa es culpabile, illa essera colpate de maledict ion. *Le adulterio* del Sponse era denunciate in Apo.2:12 (mascate per le nomine *Pergamo:* transgreder le matrimonio) e Apo.2:22, e il sera assi de novo confirmate per un ligamine establite inter le *3^e^ sigillo* e le *3^e^ trompetta*. Jam, in Daniel, le mesme procedimento faceva « confirmar » per Daniel 8, le identitate roman del « *parve corno* » de Dan.7 presentate como « hypothese ». Iste comparation de Daniel 2, 7 e 8 esseva le nove cosa que me permitteva provar le identification roman;isto pro le prime vice desde le existentia del adventismo. Hic, in le Apocalypse, le cosas se presenta del mesme maniera. Io demonstra le survol del era christian parallel del tres themas principal, del litteras, del sigillos e del trompetas. E in le Apocalypse, le thema del « *trompetas* » pleni le mesme rolo que Daniel 8 pro le libro de Daniel. Iste duo elementos apporta probas sin le quales le prophetia offrerea solmente le « *suspicion*» que io ha nominate «hypothese» in le studio de Daniel. Assi, istes parolas, «*suspicion de jalousia*» revelates in Num.5:14, se applica a Deo e alAssemblea desde Apoc.1 usque a Apoc.6; postea con le apertura del libro rendite possibile per le identification del «*septime sigillo*» al sabbato del septime die, thema de Apo.7, «*le suspicion de adulterio*» delAssemblantia essera«confirmate» in le thema del «*trompettas*» e del capitulos 10 a 22 que le succede. Le Spirito da assi, al capitulo 7, le rolo de un posto de dogana, ubi le autorisation de entrar debe esser obtenite. In le caso del Apocalypse, iste autoritate, il es Jesus-Christo, le Deo Omnipotente e Spirito Sancte, ipse. Le porta de accesso es aperite a illes, dice ille, qui « *audi mi voce* » *qui me aperi quando io frappa a su porta* (le porta del corde), *e qui cena con me e io con ille* », secundo Apoc.3:20. « *Le vino e le oleo* » es le symbolos respective del sanguine versate per Jesus-Christo e del Spirito de Deo. In plus, illes es ambos usate pro curar feritas. Le ordine date de « *non les nocer* » significa que Deo castiga, sed il lo face ancora con un mixtura de su misericordia. Isto non essera le caso, pro le « *septe ultime plagas*» de su «*ira*» del ultime dies terrestre secundo Apo.16:1 e 14:10.

Verso 7: «*Quando ille aperiva le quarte sigillo, io audiva le voce del quarte esser vivente que diceva : Veni.*»

Le « *quarte esser vivente* » es « *le aquila* » del elevation supreme celeste. Ille annuncia le apparition del quarte castigo de Deo: le mortalitate.

Verso 8: « *Io regardava, e ecce, appareva un cavallo de un color palide. Ille qui lo cavalcava se nominava le morte, e le domicilio del mortes lo accompaniava. Le poter les esseva date super le quarte parte del terra, pro facer perir le homines per le spada, per le fame, per le mortalitate, e per le bestias salvage del terra* ».

Le annuncio es confirmate, il se tracta vermente de « *le morte* », ma in su senso de mortalitate imponite como castigos circumstantial. Le morte afflige tote le humanitate desde le peccato original, ma hic « *le quarte parte del terra* » solmente es colpate per illa, « per» *le*

spada, le fame, le mortalitate» debite a maladias epidemic, e al«*bestias salvage*» tanto animal como human. Iste«*quarto del terra*» visa Europa infidelmente christian e le potente nationes que va sortir de illa verso le 16e seculo : le duo continentes americans e Australia.

Verso 9 : « *Quando ille aperiva le quinte sigillo, io vide sub le altare le animas de illes qui habeva essite immolate a causa del parola de Deo e a causa del testimonio que illes habeva rendite* ».

Iste es, le victimas del actiones « bestial» committite in nomine del false fide christian. Illo es inseniate per le regime catholic papal roman, jam symbolisate in Apo.2:20, per *le femina Jezabel* a qual le Spirito attribue le action *de inseniar* su servitores o literalmente: «*su sclavos*». Illes es placiate «*sub le altari* », dunque sub le egida del cruce de Christo que les face beneficiar de su «*justitia eternal*» (vide Dan.9:24). Como indicara Apo.13:10, le electos es martyres victimas e jammais del carnificex, ni occisors de esseres human. Le electos concernite in iste verso, recognoscite per Jesus, lo ha imitate usque al morte como martyres: «*pro le parola de Deo e pro le testimonio que illes ha rendite*»; proque lea ver fide es active, jammais un simple etiquetta falsemente securisante. Lor «*testimonio*» ha consistite precisemente in livrar lor vita pro le gloria de Deo.

Verso 10: «*Illes critava con un voce forte, dicente : Usque a quando, Maitre sancte e veridic, tarda-tu a judicar, e a vengiar nostre sanguine super le habitantes del terra ?* »

Que iste imagine non te decepe, proque es solmente lor sanguine versate super le terra que clama vengiantia al aures de Deo, como le faceva le sanguine de Abel occidite per su fratre Cainsecundo Gen.4:10: "*E Deo diceva: Que ha tu facite? Le voce del sanguine de tu fratre clama del terra usque a me.*". Le ver stato del mortos es revelate in Ecc.9:5-6-10. Fora de Enoch, Moises, Elijah, e del sanctes qui esseva resuscitate al momento del morte de Jesus-Christo, le alteres non ha « *plus parte a toto lo que se face sub le sol, proque lor pensata e lor memoria ha perite* ». « *Il non ha ni sagessa, ni pensata, ni scientia in le domicilio del mortos proque lor memoria es oblidate* ». Isto es le criterios **inspirate per Deo** super le morte. Le false credentes es victima del false doctrinas hereditate del paganismo del philosopho grec Platón cuje opinion, super le morte, non ha loco in le fide christian fidèle al Deo del veritate. Rende a Platón lo que es su e a Deo lo que es su: le veritate super tote cosas, e sia logic, proque le morte es le contrario absolute del vita, e non un nove forma de existentia.

Verso 11: «*Un veste blanc esseva date a cata uno de illes ; e il esseva dicite a illes de restar in reposo ancora alcun tempore, usque que le numero de lor compagnos de servicio e de lor fratres qui debeva esser occidite como illes esseva complete*».

Le «*veste blanc*» es le symbolo del puritate del martyres que Jesus ha portate primo in Apo.1:13. Le «*tunica blanc*» es le imagine de su justitia imputate in le tempore del persecutiones religiose. Le tempore del martyres va desde le epocha de Jesus usque a 1798. Al fin de iste periodo, secundo Apo.11:7, «*le bestia que ascende del abysso*», symbolo del Revolution francese e de su terrores athee de 1793 e 1794, finira le persecutiones organisate per le monarchia e le papismo catholic designate, illes mesme, como «*bestia que ascende del mar* » in Apo.13:1. Post le hecatombe revolutionari, le pace religiose essera instaurate in le mundo christian. Nos lege ancora: «*e il esseva dicite a illes de reposar se ancora alcun tempore, usque que le numero de lor compagnos de servicio e de lor fratres qui debeva esser occidite como illes essera complete* ». Le repos del mortes in Christo va prolongar se usque a su retorno gloriose final. Supponente que le message de iste « *quinte sigillo* » es dirigite al protestantes persecutate per le inquisition papal catholic de ille tempore « *Thyatira* », le tempore del occision del electos va cessar a causa del action revolutionari francese que va tosto, inter 1789 e 1798, destruer le potentia aggressive del coalition del papato e del monarchia francese. Le « *sexte sigillo* » que se aperira dunque concernera iste regime revolutionari francese que Apo.2:22 e 7:14 nomina « *grande tribulation* ». In le imperfection doctrinal que lo characterisa, le fide protestante essera etiam victima del intolerantia del

regime revolutionari athee. Es per su action que le numero de illes qui debeva esser occidite essera attingite.

Verso 12 : « *Io regardava, quando ille aperiva le sexto sigillo ; e il habeva un grande tremor de terra, le sol deveniva nigre como un sacco de crin, le luna integre deveniva como sanguine,* ».

Le « *tremor de terra* » date como signo del hora del « *6ème sigillo* », nos permitte situar le action le Sabbato 1e Novembre 1755 circa 10h del matino. Illo habeva geographicamente como centro le citate altemente catholic de Lisboa in le qual se trovava 120 ecclesias catholic. Deo indicava assi le objectivos de su ira que iste « *tremor de terra* » prophetisava anque in imagine spiritual. Le acillo prophetisatee va complir se in 1789 con le insurrection del populo francese contra su monarchia; Deo lo habeva condemnatee assi como su alliato le papismo catholic roman, ambes ferite a morte in 1793 e 1794; datas del «duo Terrors» revolutionari. In Apoc.11:13 le action revolutionari francese es comparate a un « *tremor de terra* ». Poder datar le actiones mentionate rende le prophetia plus precise. «*… le sol deveniva nigre como un sacco de crina* », le 19 de maio 1780, e iste phenomeno experientiate in America del Nord recipeva le nomine de « die obscur ». Il esseva un die sin ulle lumine solar que prophetisava, etiam ille, le action ducite per le atheismo revolutionari francese contra le lumine del parola de Deo scripte symbolisate hic per le «*sol*»; le sancte Biblia esseva ardite in auto-da-fé. « *La luna integre deveniva como sanguine* », sur le fin de iste die obscur, le nubes spisse lassava apparer le luna sub un color rubie pronunciate. Per iste imagine, Deo ha confirmate le sorte reservate al campo del tenebras papal-regal, inter 1793 e 1794. Lor sanguine va esser abundantemente versate per le lama affilate del guillotina revolutionari.

Nota : In Apo.8:12, per colpar « *le tertio del sol, le tertio del luna, e le tertio del stellas*», le message del « *quarte trompetta* » va confirmar le facto que le victimas del revolutionarios va esser ver electos e rejectatos per Deo in Jesus-Christo. Isto confirma tamben le senso del message del « *quinte sigillo* » que nos ha justo vidite. Il es per le action del atheismo que le ultime executiones del electos fideles va esser complite.

Verso 13: «*e le stellas del celo cadeva super le terra, como quando un arbore de ficos agitato per un vento forte jecta su ficos verde.*»

Iste tresime signo del tempores, iste vice celeste, se ha complite literalmente le 13 de novembre 1833, visibile de tote le territorio del USA inter medie nocte e 5 horas del matino. Sed como le signo precedente, illo annunciava un evento spiritual de un magnitude inimaginabile. Qui haberea potite contar le numero de iste stellas cadite in forma de parapluvia super tote le extension del celo desde medienocte usque a 5 horas del matino? Isto es le imagine que Deo nos da del cadita del credentes protestante in 1843, data quando illes es victima del decreto de Dan.8:14 entrate in application.Inter 1828 e 1873, leaction del fluvio « Tigre» (Dan.10:4), nomine del fera occiditor de homines es assi confirmate in Dan.12:5 a 12. In iste verso le « *ficario*» imagina le fide del populo de Deo, excepte que iste fide es remittite in question per le imagine del « *figos verde* » jectate super le terra. Similemente, le fide protestante esseva accipite per Deo con reservationes e conditiones provisori, ma le disprecio pro les messages prophetic de William Miller e le rejection del restauration del sabbato ha provocate su cadita in 1843. Es per iste rejection que le « *fico* » ha remanite « *verde* », refusante maturar per acceptar le lumine de Deo, illo morira de illo. Illo remanera in iste stato, cadite del gratia del Senior usque al tempore de su retorno gloriose, in 2030. Ma attention, per su rejection del ultime lumines, desde 1994, le adventismo official ha devenite, « *ille etiam* », un « *fico verde* » destinate a morir duo vices.

Verso 14 : « *Le celo se retirava como un libro que on rola ; e tote le montes e le insulas esseva removite de lor locos.* »

Iste tremor de terra es iste vice universal. Al hora de su apparition gloriose, Deo va agitar le terra e toto lo que illa porta in homines e animales. Iste action va occurrer al

momento del « *septime del septe ultime plagas del ira de Deo* », secundo Apo.16:18. Isto sera pro le ver electos le hora de lor resurrection, « *le prime* », illo del « *bienheureux* », secundo Apo.20:6.

Verso 15 : « *Le reges del terra, le grandes, le commandantes militar, le ricos, le potentes, tote le sclavos e le homines libere, se celava in le cavernas e in le roccas del montanias.* »

Quando le Deo creator appare in tote su gloria e potentia, nulle potentia human pote subsister, e nulle refugio pote proteger su inimicos de su juste ira. Iste verso lo indica: le justitia de Deo terrorisa tote le categorias culpabile del humanitate.

Verso 16: « *E illes diceva al montes e al petras : Cade super nos, e cela nos ante le facie de illo qui es sedite super le throno, e ante le ira del agno ;* »

Es le agno mesme qui sede super le throno divine, sed a iste hora ille non es plus le agno immolate qui se presenta a illes, es le « *Rege del reges e Senior del seniores*» qui veni conculcar su inimicos del ultime dies.

Verso 17: «*proque le grande die de su ira ha venite, e qui pote subsister ?*»

Le puncto crucial es «*subsister*», id es, superviver post le intervention justiciari de Deo.

Illes qui pote «*subsister*» in iste hora terribile es illes qui iva morir, conforme al projecto del decreto divin mentionate in Apo.13:15, secundo le qual, le observatores del sancte sabbato divine debeva esser annihilate super le terra. Le terror de illes qui les occiderea, revelate in le verso precedente, se explica. E assi illes qui potera subsister al die del retorno in gloria de Jesus-Christo va esser le thema de Apo.7, in le qual Deo va nos revelar un parte de su projecto que los concerne.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apocalypse 7: Le adventismo del septime die sigillate con le sigillo de Deo: le sabbato

Verso 1: " *Post isto, io videva quatro angeles stante al quatro angulos del terra ; illes reteneva le quatro ventos del terra, a fin que ille non sufflava super le terra, ni super le mar, ni super ulle arbore.*"

Iste "*quatro angeles*» son le angeles celeste de Deo implicate in un action universal symbolisate per le «*quatro angulos del terra*». Le «*quatro ventos*» symbolisa le guerras universal, le conflictos; illes es assi «*retenite* », impedite, blocate, lo que resulta in le pace religiose universal. « *Le mar* » symbolo del catholicismo e « *le terra* » symbolo del fide reformate es in pace le un con le altere. E iste pace concerne tamben « *le arbore*», imagine del homine como individuo. Le historia nos insenia que iste pace esseva imponite per le affaiblimento del poter papal, opprimite per le atheismo national francese inter 1793, e 1799, data quando le papa Pio VI moriva detenite in le prision del Citadella a Valence-sur-Rhône, ubi io nasceva e reside. Iste action es imputate a «*le bestia que ascende del abysso»*» in Apoc.11:7. Illa es etiam appellate «*4te trompetta*» in Apoc.8:12. Poste illa, in Francia, le regime imperial de Napoleon 1^{e} symbolisate per «*un aquila*» in Apoc.8:13, va mantener su autoritate super le religion catholic rehabilitate per le Concordato.

Verso 2: « *E io vide un altere angelo, qui ascendeva del latere del sol oriente, e qui teniva le sigillo del Deo vivente ; ille clamava con un voce forte al quatro angeles a qui il habeva essite date de facer mal al terra e al mar, e ille diceva :* ».

Le « *sol oriente* » designava Deo visitante, in Jesus Christo, su grege terrestre in Luca 1:78. Le «*sigillo del Deo vivente*» appare in le campo celestial de Jesus Christo. De un «*voce forte*» que confirma su autoritate, le angelo lance un ordine al potentias angelic demoniac universal que ha recipite de Deo le autorisation «*de facer mal*», a «*le terra*» e a «*le mar*» sia, al fide protestante e al fide catholic roman. Iste interpretationes spiritual non impedi un application literal que concernera «*le terra, le mar e le arbores*» de nostre creation; lo que esserea difficilemente evitabile con le uso del armas nuclear al tempore del «*sexte trompetta*» de Apo.9:13 a 21.

Verso 3: «*No nocite le terra, ni le mar, ni le arbores, usque que nos ha marcate con le sigillo le fronte del servitores de nostre Deo.*»

Iste detalio nos permitte situar le comenciamento del action del sigillation del electos delprimavera 1843 al Autumno 1844. Es post le 22 de octobre 1844, que le prime adventista, le capitano Joseph Bates, esseva sigillate per adoptar, individualmente, le reposo del sabbato del septime die. Ille tosto esserea imitate, gradualmente, per tote su fratres e sorores adventista del epocha. Le sigillation comenciava post le 22 de octobre 1844, e illo se prolongerea durante « *cinque menses* » prophetisate in Apo.9:5-10 ; « *cinque menses* » id es, 150 annos real secundo le codice del die-anno d'Ezé.4:5-6. Iste 150 annos esseva prophetisate pro le pace religiose. Le pace establite ha favorisate le proclamation e le disveloppamento universal del message « adventista del septime die », representate hodie in tote le paises occidental e ubique ubi illo ha essite possibile. Le mission adventista es universal, e a iste titulo, illo depende exclusivemente de Deo. Elle non ha dunque nihil a reciper del altere confessiones christian e debe, pro esser benedicite, appoiar se solmente super le inspiration date per Jesus-Christo su Chef del chefs, celeste, qui da le intelligentia del lectura del « sancte Biblia » ; le Biblia, parola scripte de Deo que representa su « *duo testes* » in Apo.11:3. Comenciate in 1844, le tempore del pace garantite per Deo cessara in le Autumno 1994 como le studio de Apo.9 lo demonstra.

Nota importante super le « sigillo de Deo » : Le sol sabbato non suffice pro justificar su rolo de « *sigillo de Deo* ». Le sigillation implica que illo sia accompaniate del obras preparate per Jesus pro su sanctos: le amor del veritate **e del veritate prophetic**, e le testimonio del fructo presentate in 1 Cor.13. Multe de illes qui observa le sabbato sin responder a iste criterios lo abandonara quando le menacia de morte pro su practica appare. Le sabbato non se hereda, es Deo qui lo da al electo, como signo **que ille pertine a ille**.

Secundo Ez.20:12-20: «*Io alsi les dava mi sabbatos como un signo inter me e illes, pro que illes cognosce que io es le Senior qui los sanctifica…/…Sanctifica mi sabbatos, e que illes sia inter me e vos un signo per le qual on cognosce que io es le Senior, vostre Deo*.». Sin contradicer lo que ha essite dicite, ma plus tosto pro confirmar lo, nos lege in 2 Tim.2:19: «*Nonobstante, le solide fundamento de Deo remane in pie, con iste parolas que servi como* ***sigillo****: Le Senior cognosce* ***illos qui pertine a ille*** *; e: Quicunque pronuncia le nomine del Senior, que ille se distancie del iniquitate.*»

Verso 4: « *E io audiva le numero de illes qui habeva essite marcate con le sigillo, cento quaranta-quatro milles, de tote le tribus del filios de Israel :*»

Le apostolo Paulo ha demonstrate in Rom.11, per un imagine, que le paganos convertite es insite super le radice del patriarcha Abraham del qual le judes se reclama. Salvate per le fide, como ille, iste paganos convertite prolonge spiritualmente le 12 tribos de Israel. Le Israel carnal, cuje signo esseva le circumcision, ha cadite, livrate al diabolo, pro su rejection del Messia Jesus. Le fide christian cadite in apostasia desde le 7 de martio 321 es etiam un Israel spiritual cadite desde iste data. Hic, Deo nos presenta un authentic Israel spiritual benedite per ille a partir de 1843. Il se tracta de illes qui porta le mission universal del adventismo del septime die. E jam, le numero, « *144000* », citate, merita un explication. Illo non poterea esser prendite al senso literal, pois que, post comparar le posteritate de Abraham al « *stellas del celo* », le numero pare multo troppo parve. Pro le Deo creator le numeros parla tanto como le litteras. Es alora que nos debe comprender que le termino « *numero* » de iste verso non debe esser interpretate como un quantitate numeric, ma como un codice spiritual cifrate que designa un comportamento religiose que Deo benedice e pone a parte (que ille sanctifica). Assi « *144 000*» se explica del maniera sequente: 144 = 12 x 12, e 12 = 7, le numero de Deo + 5, le numero del homine = alliantia inter Deo e le homine. Le cubo de iste numero es le symbolo del perfection e su quadrato, illo de su superficie. Iste proportiones essera illos del nove Jerusalem describite inApo.21:16 in un codice spiritual. Le termino « *mille* » que veni postea symbolisa un multitudine innumerabile. De facto « *144 000* » significa un multitudine de homines redempte perfecte que face alliance con Deo. Iste referentia al tribus de Israel non debe surprender nos proque Deo non ha abandonate su projecto malgrado le fallimentos successive de su alliantias con le homines. Le modello jude presentate desde le exito de Egypto non se ha prolongate usque al Christo sin ration. E per su veritate christian e le respecto de tote su commandamentos, specialmente illo del Sabbato, e de su ordinationes moral, sanitarie, e altere, restaurate, Deo trova, in le adventismo dissidente fidel del ultime dies, le modello del Israel conforme a su ideal. Adde que in le texto del 4te commandmento, Deo dice re le Sabbato a su Electa: «*Tu ha sex dies pro facer tote tu labor …* ma le 7e es le die de YaHWéH, tu Deo ». Il occurre que 6 dies de 24 horas totalisa 144 horas. On pote dunque deducer que le 144 000 sigillate es observatores fidele de iste ordination divine. Lor vita es rhythmate per iste respecto del sex dies autorisate pro lor obras profan. Ma le 7ème die illes honora le repos sanctificate, objecto de iste commandment. Le character spiritual de iste Israel « adventista » va esser demonstrate in le versos 5 a 8 que seque. Le nomines del patriarchas hebreo mentionate non es illes que componiva le Israel carnal. Illes que Deo ha selectionate es ibi solmente pro portar un message celate in le justification de lor origine. Como pro le nomines del « *septe assemblées* », illes del « *duodece tribus* » porta un message duple. Le plus simple es revelate per lor traduction. Ma le plus ric e plus complexe reposa super le declarationes facite per cata matre quando illa justifica dar un nom a lor infante.

Verso 5 : « *del tribu de Juda, dece-duo milles marcate con le sigillo ; del tribu de Ruben, dece-duo milles ; del tribu de Gad, dece-duo milles ;*»

Pro cata nomine, le numero «*dece-duo milles marcate del sigillo*» significa: un multitudine de homines alliate con Deo sigillate per le sabbato.

Juda: Laudation a YaHWéH;propos maternal de Gen.29:35 : « *Io laudara YaHWéH* ».

Ruben : Vide un filio ; propos maternal de Gen.29:32 : « *YaHWéH ha vidite mi humiliation* »

Gad : Felicitate ; propos maternal de Gen.30:11 : « *Que felicitate!* »

Verso 6 : « *del tribo de Aser, dece-duo milles ; del tribo de Nephthali, dece-duo milles ; del tribo de Manassé, dece-duo milles ;* »

Pro cata nomine, le numero « *dece-duo milles marcate con le sigillo* » significa : un multitudine de homines alliate con Deo sigillate per le sabbato.

Aser : Felice : parolas maternal de Gen.30:13 : « *Que io es felice !* »

Nephthali : Luctante : parolas maternal de Gen.30:8 : « *Io ha luctate divinmente contra mi soror e io ha vincite* ».

Manassé : Obliviscer : parolas patern de Gen.41:51 : « *Deo me ha facite oblidar tote mi dolores* ».

Verso 7 : « *del tribu de Simeon, dece-duo milles ; del tribu de Levi, dece-duo milles ; del tribu de Issachar, dece-duo milles;* » Pro cata nomine, le numero « *dece-duo mille marcate con le sigillo* » significa : un multitudine de homines alliate con Deo sigillate per le sabbato.

Siméon : Audir : parolas maternal de Gen.29:33 : « *YaHWéH ha audite que io non esseva amate* ».

Lévi : Attachate : parolas maternal de Gen.29:34 : « *Pro iste vice, mi sposo se attachara a me* ».

Issacar : Salario : propos maternos de Gen.30:18 : « *Deo me ha date mi salario* ».

Verso 8 : « *del tribo de Zabulon, dece-duo mille ; del tribo de Joseph, dece-duo mille ; del tribo de Benjamin, dece-duo mille marcate con le sigillo.* »

Pro cata nomine, le numero « *dece-duo mille marcate con le sigillo*» significa: un multitude de homines alliate con Deo sigillate per le sabbato.

Zabulon: Habitation: parolas maternal de Gen.30:20: «*Iste vice mi sposa habitara con me*».

Joseph: Ille remove (o ille adde) : parolas maternal de Gen.30:23-24: «*Deo ha removite mi opprobrio… / (… que YaHWéH me adde un altere filio)*»

Benjamin: Filio del dextera: parolas maternal e paternal de Gen.35:18: «*E como illa iva render le anima pois que illa esseva moriente, illa le dava le nomine de Ben-oni* (Filio de mi dolor) *mais le patre lo appellava Benjamin* (Filio del dextera).

Iste 12 nomines, e propositos maternal e paternal, exprime le experientia vivite per le ultime assemblea del adventistas seligite per Deo; «*le sposa preparate*» pro su Sponso Christo in Apo.19:7. Sub le ultime nomine presentate, illo de «*Benjamin*», Deo prophetisa le situation final de su Electa menaciate de morte per le homines rebelle. Le cambio de nomine imponite per le patre, Israel, prophetisa le intervention de Deo in favor de su electos. Su retorno gloriose face inversar le situation. Illes qui iva deber morir es glorificate e levate verso le celo ubi illes junge se a Jesus-Christo, le Deo creator omnipotente e gloriose. Le expression « Filio del dextera » revesti tote su senso prophetic: le dextera esseva le Electa, o ultime Israel spiritual, e su filios, le redimite electe qui la compone. Equalmente, illes es le oves placiate a le dextera del Senior (Matt.25:33).

Verso 9: « *Postea io regardava, e ecce, il habeva un grande multitude, que necuno poteva contar, de omne nation, de omne tribu, de omne populo, e de omne lingua. Illes se teneva ante le throno e ante le agno, vestite de robas blanc, e palmas in lor manos.*»

Iste «*grande multitude, que necuno poteva contar* » veni confirmar le character symbolic spiritualmente codificate del «*numeros*» «144000» e «12000» mentionate in le versos precedente. In plus, un allusion es facite al posteritate de Abraham per le expression:

«*necuno poteva contar los* »; como pro «*le stellas del celo*» que Deo le habeva monstrate dicente: «*tal sera tu posteritate*». Lor origines es multiple, *de omne nation, de omne tribo, de omne populo, e de omne lingua,* e de tote le epochas. Totevia, le thema de iste capitulo visa particularmente le ultime message adventista al character universal date per Deo. Illes porta « *vestimentos blanc* » proque illes esseva preste a morir como martyres, essente condemnate a morte per un decreto promulgate per leultime rebeldes secundo Apo.13:15. Le « *palmas* » tenite in lor manos symbolisa lor victoria contra le campo del peccatores.

Verso 10 : « *E illes clamava a alte voce, dicente : Le salvation es a nostre Deo qui es sedite super le throno, e al agno.* »

Le action evoca le contexto del retorno in gloria de Jesus-Christo, in parallel con le description del reactiones del campo rebelle describite in Apo.6:15-16. Hic, le parolas dicite per le electos salvate es al opposite absolute de illos del rebelles. Longe de terrorisar los, le retorno de Christo les regoja, les reassura, e les salva. Le question facite per le rebelles « *Qui pote subsister?* » recipe hic su responsa: le adventistas remanite fidele al mission que Deo les ha confidite usque al fin del mundo al periculo de lor vita, si illo es necessari. Iste fidelitate reposa super lor attachamento al respecto del sancte sabbato sanctificate per Deo desde le fundation del mundo, e lor amor manifestate pro su parola prophetic. Isto tanto plus, que illes sape ora que le sabbato prophetisa le grande reposo del septime millennio in le qual, victorioses post Jesus-Christo, illes va poter entrar recipiente le vita eternal promittite in su nomine.

Verso 11: «*E tote le angeles se teneva circa le throno e del ancianos e del quatro essentes vivente ; e illes se prosternava super lor facie ante le throno, ante Deo,*»

Le scena que nos es presentate evoca le entrata in le grande reposo celeste de Deo. Nos retrova le imagines de capitulo 4 e 5 que tracta iste thema.

Verso 12: «*dicente : Amen ! Le laude, le gloria, le sagessa, le action de gratias, le honor, le potentia, e le fortia, sia a nostre Deo, per le seculos del seculos! Amen !* »

Felice de iste belle fin del experientia del salvation terrestrial, le angelos exprime lor gaudio e lor gratitude verso le Deo de bonitate qui es nostre Creator, le lor, le nostre, ille qui ha prendite le initiativa del redemption del peccatos del electos terrestre, veniente a incarnar se in le debilitate del carne human, pro suffrer un morte atroce exigite per su justitia. Iste multitudes de oculos invisibile ha sequite tote le phases de iste plano del salvation e illes se ha meraviliate ante le sublime demonstration del amor de Deo. Le prime parola que illes pronuncia es « *Amen!* In veritate! Illo es ver! Proque Deo es le Deo del veritate, le Veritabile. Le secunde parola es «*le laude*» illo era equalmente le prime nomine del 12 tribus: «*Juda*»=Laude. Le tertie parola es «*le gloria*» e Deo insiste super su gloria con juste ration proque il lo va rememorar in Apo.14:7 pro exiger lo, in qualitate de Deo creator unic, per parte de illes qui se reclama de su salvation desde 1843. Le quarte parola es « *le sagessa* ». Le studio de iste documento visa a revelar lo per tote su electos. Iste sapientia divine excede nostre imagination. Subtilitate, jocos de spirito, toto es in formato divine. In quinto veni « *le action de gratias* ». Illo es le forma religiose del gratitude que se realisa in parolas e *in obras sancte.* In sexte veni *«le honor». Illo es lo que le rebelles ha* plus frustrate Deo. Illes lo ha tractate con disprecio contestante su voluntate revelate. Al opposite, le electes le ha rendite, in le mesura de lor possibilitate, le honor que a illo es legitimemente debite. In septime e octave veni «*le potentia e le fortia»* ». Iste duo cosas constringente era necessari pro abatter le tyranos del terra, pro frangher le rebelles si arrogante durante que illes dominava ancora super le terra. Sin iste *potentia* e iste *fortia*, le ultime electos morirea como multe altere martyres durante le era christian.

Verso 13 : « *E un del ancianos prendeva le parola e me diceva : Illes qui es vestite de robas blanc, qui es illes, e de ubi veni illes ?*»

Le question ponite ha como objectivo revelar nos le particularitate del symbolo del «*robas blanc*» in comparation con le vestimentos «*blanc*» de Apo.3:4 e al «*byssino fin*» que designa, in Apo.19:8, «*le obras juste del sanctos* » de « *le sposa preparate* » del tempore final, isto es, le adventismo fidele del tempore final preste pro su elevation al celo.

Verso 14 : « *Io le diceva : Mi senior, tu lo sape. E ille me diceva : Iste es illes qui veni del grande tribulation ; illes ha lavate lor robas, e illes ha rendite los blanc in le sanguine del agno.* »

Le « *vestimentos blanc* » portate per alcun ancianos, Johannes pote, de facto, sperar un responsa ab un de illes. E le responsa expectate veni : « *Iste es illes qui veni del grande tribulation* », id es, del electos, victimas e martyres del guerras religiose e del atheismo como nos lo ha revelate le « *5e sigillo* », in Apo.6:9 a 11 : « *Un veste blanc esseva date a cata uno de illes ; e il esseva dicite a illes de restar in reposo ancora alcun tempore, usque que le numero de lor compagnos de servicio e de lor fratres qui debeva esser occidite como illes esseva complete.*» In Apo.2:22, le «*grande tribulation*» designa le hecatombe del regimerevolutionari athe francese complite inter 1793 e 1794. In confirmation, in Apo.11:13, nos lege: «*...septe mille homines esseva occidite in iste tremor de terra*»; «*Sept* » pro religios, e « *mille* » pro multitudine. Le Revolution francese es como un tremor de terra que occide etiam servitores de Deo. Ma iste « *grande tribulation* » esseva solmente un prime forma de iste realisation. Su secunde forma va realisar se per le « *6e trompeta* » de Apo.9, un subtilitate del montage in Apo.11 va revelar iste facto. multitudes de christianos infideles va esser occidite durante le tertie guerra mundial que le « *6e trompetta* » symbolisa e confirma. Ma desde 1843, Deo selige electos que ille sanctifica e le ultimos que ille separa es troppo preciose a su oculos pro esser destruite. Ille los prepara pro le ultime testimonio del historia del salvation terrestre; un testimonio de fidelitate que illes va render a ille per remaner fidele a su sabbato del septime die, mesmo menaciate de morte per le campo rebelle. Iste ultime proba del projecto de Deo es revelate in le message date a « *Philadelphia* » in Apoc.3:10 e in Apoc.13:15 (decreto de morte). Por Deo, le intention vale le action, e in le mesura que, mettite al prova, illes accepta le risco del morte, illes es assimilate per ille al gruppo del martyres e assi se vide imputar le « *veste blanc* » del ver martyres. Illes va escappar a le morte solmente a causa del intervention salvatori de Jesus-Christo. In iste ultime proba, post le secunde « *grande tribulation* », per le testimonio de lor fidelitate, illes va, a lor vice, « *lavar lor robas, e blanchir los in le sanguine del agno* » remanente fidele usque al morte de que illes essera menaciate. A le fin de iste ultime prova de fide, le numero de illes qui evaiente assi morir como martyres essera complete e le « *reposo* » mortal del sanctos martyrisate del « *quinte sigillo* » terminara con lor resurrection. Depost 1843 e specialmente, depost 1994, le obra de sanctification initiate per Deo rende inutile, le morte del ver electos remanite vivente e fidele usque al hora de su retorno e le fin del tempore de gratia que lo precede lo rende ancora plus inutile.

Verso 15: «*Pro isto illes es ante le throno de Deo, e le servi die e nocte in su templo. Ille qui es sedite super le throno erigera su tentorio super illes ;*»

On comprende que pro Deo, iste typo de electos representa un elite particularmente elevate. Ille les accordara honoros particular. In iste verso, le Spirito usa duo tempores de conjugation, le presente e le futuro. Le verbos conjugate in le presente « *illes es* » e « *le servi* » revela le continuitate de lor comportamento in lor corpore de carne que es le templo de Deo qui habita in illes. E iste action essera prolongate in le celo post lor elevation per Jesus-Christo. Al tempore futur, Deo da su responsa a lor fidelitate: « *Ille qui es super le throno erigera su tabernaculo super illes*» pro le eternitate.

Verso 16: «*illes non habera plus fame, illes non habera plus sete, e le sol non les ferira, ni alcun calor.*»

Iste parolas significa pro le electos adventistas del fin que illes ha habite «*fame*» essente private de alimento e « *sede* » proque private de aqua per lor torturatores e lor carcereros. « *Le foco del sol* », del qual le « *calor* » es intensificate in le quarte del septe ultime plagas de Deo, les ha ardite e facite suffrer. Ma illo es etiam per le foco del rogos del inquisition papal, le altere typo de « *calor* » que le martyres del « *quinte sigillo* » ha essite consumite o torturate. Le parola « *calor* » concerne equalmente le foco del armas conventional e atomic usate in le contexto del*sexte trompetta*. Le superviventes de iste ultime conflicto passara per le foco. Iste cosas non se reproducira jammais plus in le vita eternal ubi le electos, solmente illes, entrara.

Verso 17: «*Proque le agno qui es in le medio del throno los pasturara e los guidara al fontes del aquas del vita, e Deo essugara omne lacrima de lor oculos.*»

«*Le Agno*» es de facto, anque, le Bon Pastor qui pasturara su oves benamate.Su divinitate es ancora hic affirmate per su position «*in medio del throno*». Su potentia divine conduce su electos «*al fontes del aquas del vita*», imagine symbolic del vita eternal. E visante le contexto final in le qual, a su retorno, su ultime electos essera in ploramento, ille «*essugara omne lacrima de lor oculos*». Ma le ploramentos ha essiteequalmente le parte de tote su electos maltratate e persequite in tote le historia del era christian, sovente usque a lor ultime halito.

Nota : Malgrado le apparentias deceptive constatate in nostre epocha 2020, in le qual le verfide sembla haber disparite, Deo prophetisa le conversion e le salvation de « multitudes » veniente de tote le origines racial, ethnic e linguistic del terra. Il es un ver privilegio que il da a su electos saper que, secundo Apo.9:5-10, le tempore de accordo e de pace universal religiose ha essite programmate per ille solmente pro «150» annos (o *cinque menses* prophetic) comprendite inter 1844 e 1994. Iste criterio distinctive del ver electos es cites per le Spirito in su message de Apo.17:8: «*Le bestia que tu ha vidite esseva, e illo non es plus. Illo debe ascender del abysso, e ir al perdition. E le habitantes del terra,* ***illos cuje nomine non ha essite scribite desde le fundation del mundo in le libro del vita, se stupira al vider le bestia****, proque illo esseva, e que illo non es plus, e que illa reapparera.* » **Le ver electos, illes, non essera surprisite** quando illes vide le cosas que Deo les ha annunciate per su parola prophetic complir se.

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

Apocalypse 8: Le quatro prime trompetas

Le quatro prime castigoss de Deo

Verso 1: «*Quando ille aperiva le septime sigillo, il habeva in le celo un silentio de circa un medie hora.*»

Le apertura del«*septime sigillo*» es extrememente importante, pois que illo permitte le apertura complete del libro Apocalypse «*sigillate de sept sigillos*» secundo Apo.5:1. Le silentio que marca iste apertura da al action un solemnitate exceptional.Il ha duo justificationes. Le prime es le idea del ruptura de relation inter le celo e le terra, causate per le abandon del Sabbato le 7 Martio 321. Le secunde se explica assi: per le fide, io identifica iste «*septime sigillo*» al «*sigillo del Deo vivente*» del capitulo 7 que designa, secundo me, le sancte sabbato sanctificate per Deo desde le fundation del mundo. Ille ha recordate su importantia facente de illo le subjecto del quarte de su dece commandamentos. E ibi, io ha discoperite provas que revela su extreme importantia pro Deo, nostre sublime Creator. Ma jam in le recitation del Genesis, io ha notate que le septime die esseva presentate a parte in le capitulo 2. Le prime sex dies es tractate in le capitulo 1. In plus, le septime die non es claudite, como le precedentes, per le formula «*il habeva vespere e matino*». Iste particularitate se justifica per su rolo prophetic del septime millennio del projecto salvator de Deo. Placate sub le signo del eternitate del electos redimite per le sanguine de Jesus-Christo, le septime millennio es ipse como un die sin fin. In confirmation de iste cosas, in su presentation in le Biblia in hebreo, le Torah, le texto del quarte commandmento es separate del alteres e precedite per un signo que require un tempore de silentio respectuose. Iste signo es le littera « Pé » del hebreo e assi isolate marcante un interruption del texto, illo prende le nomine « pétuhot ». Le reposo sabbatic del septime die ha dunque tote justification de esser marcate per

Deo de un maniera particular. Desde leprimavera1843, illo ha causate le perdita del fide protestante traditional heredera del « dominica » catholic. E desde le mesme probation, sed in Autumno 1844, illo ha redevenite le signo del appertinentia a Deo que Ezé.20:12-20 le da: «*Io alsi les dava mi sabbatos como un signo inter me e illes, pro que illes cognosce que io es YaHWéH qui les sanctifica…/…Sanctifica mi sabbatos, e que illes sia inter me e vos un signo per le qual on cognosce que io es YaHWéH, vostre Deo.*» Il es solmente per ille, que le electe pote alora entrar in le secreto de Deo e discoperir le programma precise de su projecto revelate.

Isto dicite, in le capitulo 8, Deo mentiona sequentias de messages de maledictiones. Lo que me conduce a considerar le veritate del sabbato sub le aspecto del maledictiones que su abandon, per le christianes depost le 7 de martio 321, ha generate in catena durante le era christian. Isto es, de facto, lo que le verso sequente va confirmar per connecter le thema del sabbato al «*septe trompetas*»», symbolos de «septe castigos» divin que va ferir le infidelitate christian del 7 Martio 321.

Verso 2: « *E io vide le septe angelos qui sta ante Deo, e septe trompetas esseva date a illes.* »

Le prime del privilegios obtenite per le sanctification del sabbato del septime die, sanctificate ipse per Deo, es comprender le senso que'il da al thema del « *sept trompettas* ». Per le forma del approche que es date a ille, iste thema aperi completemente le intelligentia del electo. Proque ille apporta le prova del accusation del«*peccato* » cite in Dan.8:12 contra leAssembla christian, per Deo. De facto, iste «septe castigos» non esserea infligite per Deo si iste peccato non existeva. In plus, in le lumine de Levitico 26, iste castigos es justificate per le odio de su commandamentos. In le ancian alliance, Deo jam habeva adoptate le mesme principio, pro punir le iniquitate de Israel carnal infidel e corrupte. Le Deo creator e legislator qui non cambia, nos da ibi un belle prova. Le duo alliantias es submittite al mesme exigentias de obedientia e fidelitate.

Le accesso al thema del « *trompettas* » va permitter de demonstrar le condemnationes successive de tote le religiones christian: catholic, orthodoxes, protestante desde 1843, ma etiam, adventistas desde 1994. Il revela equalmente, le castigo universal del « *sexte trompetta* » que va los colpar insimul ante le fin del tempore de gratia. On pote assi mesurar son importantia. Le « *septime trompetta* » attachate al retorno de Christo, isto es, le action directe de Deo, essera tractate separatemente, como le sabbato, in le capitulo 11, postea illa essera largemente disveloppate in le capitulos 18 e 19.

Super le 17 ultime seculos desde 321, o plus precisemente 1709 annos, 1522 annos ha essite marcates per le maledictiones causate per le transgression del sabbato usque a su restauration programmate pro le anno 1843 in le decreto de Dan.8:14. E desde iste data de su restauration usque al retorno de Jesus-Christo in 2030, le sabbato ha offerite su benediction durante solmente 187 annos. Le sabbato ha dunque facite plus longemente mal al homines infidele que ben al electos fidele. Le maledictiion prevale e dunque iste thema ha su loco in iste capitulo 8 que presenta le maledictiones divine.

Versetto 3: « *E un altere angelo veniva, e ille se teniva super le altare, habente un turibulo de auro ; on le dava multe perfumes, a fin que ille los offeriva, con le orationes de tote le sanctos, super le altare de auro que es ante le throno.* »

In Daniel 8:13, post haber citate « *le peccato desolante* », le sanctos del vision evocava le « *perpetue* » que concerne le « *sacerdotio* » celeste « *intransmissibile* » de Jesus-Christo, secundo Heb.7:23. Super le terra, desde 538, le regime papal lo ha removite secundo Dan.8:11. In 1843, le reconciliation con Jesus-Christo require su restitution. Isto es le objectivo del thema que nos tracta in iste verso 3 que aperi le celo e nos monstra Jesus-Christo in su rolo symbolic de supreme sacerdote celestial intercessor pro le peccatos de su electos, e de illes solmente. Tene in mente que super le terra, inter 538 e 1843, iste scena e iste rolo es

parodiate e usurpate per le activitate del papas catholic roman qui se succede in le tempore, frustrante continuemente Deo de su legitime derecto supreme e sovran.

Proque il es presentate in iste capitulo 8 e proque il ha cessate in le mesme tempore que le abandon del sabbato, iste thema del intercession de Jesus-Christo nos es presentate, ille anque, sub le aspecto del maledictione del arresto de iste intercession pro le multitudes christiannes victimas inconsciente del « die del sol » pagan roman ; isto, mesmo e specialmente, post su cambiamento de nomine fallace e seductor: «dominica»: die del Senior. Si, sed de qual senior? Hélas! Illo de infra.

Verso 4: «*Le fumo del incenso montava, con le orationes del sanctos, del mano del angelo ante Deo.*»

Le «*incenso*» que accompaniava «*le preces del sanctos*» symbolisa le odor agradabile del sacrificio de Jesus-Christo. Es su demonstration de amor e fide que rende le preces de su electos agradabile pro su judicio divine. Il es importante notar in iste verso le importantia del association del parolas «*fumo*» e «*preces del sanctos*». Iste detalio essera usate in Apo.9:2 pro designar le preces del false christianos protestante, desde le nove situation establite in 1843.

Lo que Deo evoca in iste verso es le situation que prevale inter le tempore apostolic e le data maledicte del 7 de martio 321. Ante le abandon del sabbato, Jesus recipe le orationes del electos e intercede in su nomine pro illes. Il es un imagine pedagogic que significa que le relation vertical inter Deo e su electos es mantenite. Illo lo sera tanto que illos testimoniara de fidelitate pro su persona e su inseniamento de veritate, id es, usque al 321. In 1843, le sacerdotio de Jesus va *reprinder* tote su activitate benedicite in favor del sancte electos adventista. Nonobstante, inter 321 e 1843, reformatores ha beneficiate de su gratia, como illes del epocha de *Thyatira*.

Verso 5: «*E le angelo prendeva le incensario, lo plenava del foco del altare, e lo jectava super le terra. E il habeva voces, tonitruos, fulgures, e un tremor de terra.* »

Le action describite es evidentemente violente. Illo es illo de Jesus-Christo al fin de su ministerio intercessor quando veni le hora del fin del tempore de gratia. Le rolo de « *le altare* » prende fin, e « *le foco* », imagine del morte expiatori de Jesus-Christo, es « *jettate super le terra* », exigente le castigo de illes qui lo ha subestimate, e pro alcunes, dispreciate. Le fin del mundo marcate per le intervention directe de Deo es evocata hic per le formula clave revelate in Apo.4:5 e Exo.19:16. Le survolo del era christian se conclude super iste advento «adventista» de Jesus-Christo.

Como pro le sabbato, le thema del intercession celeste de Jesus-Christo es presentate sub le aspecto del maledictione de su arresto inter 321 e 1843. Le sanctes qui interroga le Spirito super illo, in Dan.8:13, habeva bon rationes pro voler saper le tempore quando le sacerdotio « *perpetue* » esserea repris per Jesus-Christo.

<u>Nota</u> : Sin poner in question le interpretation previe, un secunde explication prende tote su senso. In iste secunde interpretation, le fin del themadel intercession de Jesus Christo pote esser connectite al data del 7 de martio 321, momento quando le abandon del sabbato per le christianos conduce Deo a entrar in un ira que va esser expiate per le christianitate occidental, per medio del « *septe trompetas* » que veni a partir del verso 6 sequente. Iste duple explication es tanto plus justificate que le abandon del sabbato porta consequentias usque al fin del mundo, in 2030, anno in que per su retorno visibile gloriose, Jesus-Christo removera pro sempre al regime papal roman e su ultime supporto protestante american, lor false reclamation de servir lo e representar lo. Jesus reprendera alora su titulo de « *Chef* » del Ecclesia usurpate per le papato. De facto, contrari al electos fideles, le christianos infideles decadite va ignorar le decreto de Dan.8:14 e su consequentias usque al fin del mundo ; lo que justifica lor terror quando Jesus retorna secundo le doctrina de Apo.6:15-16. Ante 2030, le prime sex « *trompettas* » va complir se inter 321 e 2029. Per le « *sexte trompetta* », ultime castigo de advertimento ante le extermination final, Deo puni multo severmente le christianos

rebelle. Post iste sexte castigo, ille organisara le conditiones del ultime prova de fide universal e in iste contexto, le lumine revelate sera proclamate e cognoscite per tote le superviventes. Es in facie de un veritate demonstrate que le electos e le cadite va alora per lor libere election progressar ante un menacia de morte verso lor destino final que essera: le vita eternal pro le electes, le morte definitive e absolute pro le rejectate.

Verso 6: «*E le septe angeles qui habeva le septe trompetas se preparava a sonar los.*»

A partir de iste verso, le Spirito nos propone un nove survolo del era christian, prendente como thema le « *sept trompettas* » id es, « sept castigos » successive distribute durante le era christian desde le 7 de martio 321, anno in le qual « *le peccato* » esseva officialmente e **civilmente** instaurate. Io rememora que de in le prologo de Apocalypse 1, « *le voce*» del Christo es illa mesme jam comparate al sono de un «*trompetta*». Iste instrumento usate pro advertir le populo, in Israel, porta in se mesme tote le signification del revelation Apocalypse. Le advertimento alerta contra le insidias preparate per le inimico.

Versetto 7: «*Le prime sonava. E il habeva grandine e foco miscite con sanguine, que esseva jectate super le terra ; e le tertio del terra esseva ardidite, e le tertio del arbores esseva ardidite, e tote herba verde esseva ardidite.*»

Prime castigo: illo se accompliva inter 321 e 538, per diverse invasiones de le Imperio Roman per populos nominate «barbaros». Io retene particularmente le populo del «Hunos» cuje chef Attila se diceva esser, a juste titulo, le «flagello de Deo». Un flagello que poneva un parte de Europa a foco e sanguine ; le nord de Gallia, le nord de Italia e Pannonia (Croatia e le west de Hungaria). Il habeva como motto, O quanto celebre! « Ubi mi cavallo passa, le herba non repulsa ». Su actiones es perfectemente resumite in iste verso 7 ; nihil manca, toto es ibi. « *Le grandine* » es le symbolo del devastation del recoltes e « *le foco* » illo del destruction del materias consumibile. E naturalmente, « *le sanguine jectate super le terra* » es le symbolo del vitas human occidite con violentia. Le verbo « *jectate* » indica le ira del Deo creator, legislator e salvator qui inspira e dirige le action post haber « *jectate le foco del altare* » in le verso 5.

In parallel, in Lev.26:14 a 17, nos lege : « *Ma si vos non ascolta me e non mitte in practica tote iste commandamentos, si vos disprecia mi leges, e si vostre anima ha in horrore mi ordinationes, de maniera que vos non practica tote mi commandamentos e que vos rumpe mi pacto, ecce alora lo que io vos facera. Io inviara super vos le terror, le consumption e le febre, que rendera vostre oculos languide e vostre anima suffrente ; e vos seminara in van vostre semines : vostre inimicos los devorara. Io volvera mi facie contra vos, e vos essera battite ante vostre inimicos ; illes qui vos odia dominara super vos, e vos fugira sin que on vos persequa.*»

Verso 8: «*Le secunde sonava. E alique como un grande* ***montania inflammate*** *per le foco esseva jectate in le mar ; e le tertio del mar deveniva sanguine,*»

Secunde castigo: le clave de iste imagines es in Jer.51:24-25: «*Io rendera a Babylon e a tote le habitantes de Chaldea tote le mal que illes ha facite a Sion sub vostre oculos, dice YaHWéH. Ecce, io ha un rancor contra te, montania de destruction, dice YaHWéH, A te qui destruiva tote le terra! Io extender mi mano super te, Io te volvera ab le alto del roccas,* ***E io te facera un montania inflammate.***» Es in iste verso 8, que le Spirito evoca le regime papal roman sub su nomine symbolic de «*Babylonia*» que va apparer sub le forma «*Babylonia le grande*» in Apo.14:8, 17:5 e 18:2.« Le foco » se attacca a su personalitate, evocante tanto ille qui la consumerà al retorno de Christo e al judicio final, como etiam ille que illa usa pro inflammar de odio illes qui la approba e la supporta : le monarchas europee e lor populos catholic. Hic como in Daniel, « *le mar* » representa le humanitate concernite per le cobertura prophetic ; le humanitate del populos anonyme essentialmente remanite pagan malgrado le conversiones christian apparente effectuate. Le prime consequentia del institution del regime papal, in 538, es aggresser populos pro converter los per le fortia militar armate. Le parola

« *montania* » designa un potente difficultate geographic. Ille es le que conveni pro definir le regime papal que, inimico de Deo, es nonobstante suscitate per su voluntate divine; isto con le fin de dar un induration al vita religiose del christianos infidele traducite per persecutiones, suffrentias e mortes inter illes e le populos externe de religiones differente. Le religion constringite es un noveitate debite al transgression del sancte sabbato de Deo. On debe a illo, le massacres inutile del conversiones fortiate complite per Charlemagne e le ordines del Cruciadas dirigite contra le populos musulman, lanceate per le papa Urbano II; tote cosas prophetisate in iste « *secunde trompetta* ».

Verso 9: « *e le tertio del creaturas que esseva in le mar e que habeva vita moriva, e le tertio del naves periva* ».

Le consequentias es universal e va continuar usque al fin del mundo. Le parolas « *mar* » e « *navios* » va trovar lor senso in le conflictos con le musulmanes del Mar Mediterranee, ma etiam con le populos african e sud-american ubi le fide catholic imponite como conquista dara loco a horribile massacres del populationes indigena.

In parallel nos lege in Lev.26:18 a 20: «*Si, malgrado isto, vos non me ascolta, io vos punira septe vices plus pro vostre peccatos. Io frangera le orgolio de vostre fortia,**io rendera vostre celo como ferro**, e vostre terra como aere. Vostre fortia se exhaurira inutilmente, vostre terra non dara su productos,**e le arbores del terra non dara lor fructos.*» In iste verso, Deo annuncia un induration religiose que in le era christian se realisa per le transition de Roma del paganismo al papismo. Nota le interesse que, in occasione de iste cambio, le domination roman abandona le «Capitolio» pro installar le papato in le palatio del Lateran situate precisemente super le «Caelius», isto es, le celo. Le regime dur papal confirma le induration religiose prophetisate.Le fructodel fide christian es cambiate. Le dulcor de Christo es reimplaciate per le agressivitate e le crudelitate ; e le fidelitate pro le veritate se transforma in infidelitate e in zelo pro le mendacio religiose.

Verso 10: « *Le tres ime sona . E illa cadeva del celo un grande stella ardente como un torcha ; e illa cadeva super le tertio del fluvios e super le fontes del aquas.*»

Tertie punition: Le mal generate se intensifica e attinge su apogeo verso le fin del medioevo. Le progressos del impression mechanic favori le publication del sancte Biblia. Per leger lo, electes discoperi le veritates que illa insenia. Illo justifica assi le rolo del «*duo testes*» que Deo da a illo in Apo.11:3: «*Io dara a mi duo testes le poter de prophetisar, vestite de sacos, durante mille ducentos sexanta dies*. » Favorente su proprie dogmas religiose, le fide catholic, non se appoia super le Biblia sino pro justificar le nomines del sanctos que illa face adorar per su subjectos. Proque le detention de un Biblia es condemnate per illa e illa expone le possessor al tortura e al morte. Es le discoperta del veritate biblic que justifica le imagine date in iste verso: « *E il cadeva del celo un grande stella ardente como un torchio.*». Le foco ancora adhere al imagine de Roma symbolisate iste vice per un « *grande stella ardente* » como le « *grande montania inflammate* ». Le parola « *stella* » revela su pretension a « *illarar le terra* » religiosemente secundo Gen.1:15 ; e isto in le nomine de Jesus-Christo del qual illa se reclama al imagine del ver«*torcha*», portator de lumine al qual illo es comparate in Apo.21:23. Illa es ancora tanto «*grande* » como in su initios, ma su foco persecutor se ha amplificate, passante del stato«*inflammate*» a illo de «*ardente* ». Le explication es simple, denunciate per le Biblia, su ira es tanto plus grande que illa es constringite a opposer se apertemente a electos de Deo. Secundo Apo.12:15-16, isto la constringe a passar del strategia del « *serpente* » astute e deceptive, a illa del « *dracon* » apertemente persecutor. Su adversarios non es solmente le electos pacific e docile de Deo, il ha tamben e principalmente in su contra, un false protestantismo, plus politic que religiose, proque illo ignora le ordines date per Jesus-Christo e prende armas, illo occide, massacra tanto como le campo catholic. Le « *tertio del fluvios* » isto es, un parte del populationes del Europa christian, suffre le

aggression catholic equalmente que «*le fontes del aquas*». Le modello de iste fontes de aqua es Deo mesme secundo Jer.2:13: «*Proque mi populo ha committite un duple peccato : Illes ha abandonate me, io qui es un fonte de aqua vive, por se cavar cisternas, cisternas crevasate, que non retine le aqua.» In plural, in iste verso, le Spirito designa* » Al plural, in iste verso, le Spirito designaper « *le fontes del aquas* » le electos formate al imagine de Deo. Johannes 7:38 confirma, dicente: « *Ille qui crede in me, fluvios de aqua vive fluera de su sino, como dice le Scriptura.* » Iste expression indica anque con le digito le practica del baptismo del infantes qui desde lor nascentia, sin esser consultate, recipe un etiquetta religiose que los face le subjectos de un causa religiose non eligite. Crescente, illes va un die prender armas e occider opponentes perque lor etiquetta religiose lo exige de illes. Le Biblia condemna iste principio perque illa declara: «*Qui crede e es baptisate essera salvate, ma qui non crede essera condemnate* (Marc 16:16) ».

Verso 11: « *Le nomine de iste stella es Absinthio ; e le tertio del aquas esseva cambiate in absinthio, e multe homines moriva per le aquas, proque illos habeva devenite amare.* »

In opposition al aqua pur e disalterante que designa le Biblia, parola scripte de Deo, le doctrina catholic es comparate a « *le absinthio* », un bibita amare, toxic, e mesmo mortal; isto de maniera justificate proque le resultato final de iste doctrina sera le foco del «*le secunde morte del judicio final* ». Un parte, «*le tertio*» del homines, es transformate per le doctrina catholic o falsemente protestante recipite.«*Le aquas*» es al mesme tempore le homines e le doctrina biblic. In le 16^{e} seculo, le gruppos protestante armate face un mal uso del Biblia e de su doctrina., e in le imagine de iste verso, le homines es occidite per le homines e per le false doctrina religiose. Isto, perque le homines e le doctrina religiose ha devenite amare. In declarar que le «*aquas ha devenite amare*», Deo apporta un responsa a un accusation del «*suspicion de jalousia*» que ha remanite suspendite desde Apo.6:6 in le*3e sigillo*. Ille confirma, al hora quando su parola scripte veni a facer lo, le accusation de adulterio que ille porta contra leAssemblea desde le 7 de martio 321 que precedeva le epocha del adulterio officialisate religiose nominate Pergamo in Apo.2:12 pro 538.

In parallel, nos lege in Lev.26:21-22: "*Si vos resiste a me e non vole ascoltar me, io vos frappara septe vices plus secundo vostre peccatos. Io inviara contra vos le animales del campos, qui vos privara de vostre infantes, qui destruera vostre bestial, e qui vos reducira a un parve numero ; e vostre vias essera deserte.*» Le studio parallel de Lev.26 e del *3e trompetta* de Apocalypse revela le judicio que Deo porta super le initio del tempore del Reformation. Su ver electos remane pacific e resignate, acceptante le morte o le captivitate como ver martyres. Ma foras de lor sublime exemplo, ille vide solmente «*bestias*» crude que se affronta, le plus sovente, per orgolio personal, e que occide homines con le ferocitate del bestias carnivore. Iste idea prender forma in Apo.13:1 e 11. Il es le apogeo del tempore ubi, in le norma de **le affliction,** le Electa es conducite « *al deserto* » (= probation) in Apo.12:6-14 con le « *duo testes* » biblic scripte de Deo de Apo.11:3. Le regno intolerante del papato prophetisate pro 1260 annos va finir.

Versetto 12: «*Le quatresonava. E le tertio del sol esseva ferite, e le tertio del luna, e le tertio del stellas, a fin que le tertio de illos esseva obscurite, e que le die perdeva un tertio de su claritate, e le nocte equalmente.*»

Quarte castigo: Le Spirito pone hic in imagine le«*grande tribulation»*» annunciate in Apo.2:22. In symbolos, il nos revela su effectos: in parte, «*le sol*», symbolo del lumine de Deo es ferite. Equalmente, in parte, «*le luna*», symbolo del campo religiose del tenebras que concerne, in 1793, catholicos e protestantes hypocrite, es etiam ferite.Sub le symbolo «*stellas*»,un parte del christianos appellate *pro illuminar le terra* es individualmente etiam ferite. Qui pote alora assi ferir le ver e le false lumine religiose christian? Responsa: l'ideologia del atheismo considerate como le grande lumine del epocha. Su lumine eclipsa

tote le alteres. Le scriptores qui scribe libros super iste subjecto es altemente estimate e appellate ipse « lumines », como Voltaire e Montesquieu. Tamen, iste lumine destrue, in prime, vitas human in catena effundente sanguine a fluc tuos. Post le capite del rege Louis XVI e illo de su sposa Marie-Antoinette, illos del practicantes catholic e protestante cade a lor vice sub le guillotinas del revolutionarios. Iste acto de justitia divine non justifica le atheismo; sed le fin justifica le medios, e Deo non pote abatter le tyranos sin opponer a illes un tyrannia superior, plus potente e plus forte. «*Le potentia e le fortia*» es al Senior in Apo.7:12.

In parallel, nos lege in Lev.26:23 a 25: "*Si iste castigos non vos corrige e si vos resiste a me, io etiam vos resistara e vos frappara septe vices plus pro vostre peccatos.**Io facera venir contra vos le spada, que vindicara mi alliantia**; quando vos congregara in vostre citates, io inviara le peste in medio de vos, e vos essera livrate al manos del inimico.*». «*Le spada que vengera mi alliance*», es exactemente le rolo que Deo ha date al regime athee national francese quando ille les ha livrate le capites culpabile de adulterio spiritual committite contra ille. Como le peste del verso, iste regime athee ha initiate un principio de execution massive tal que le verdugos del vespere deveniva le victimas del die sequente. Secundo iste principio, iste regime infernal pareva deber ingurgitar tote le humanitate in le morte. Ecce proque Deo va dar le nomine «*abysso* », le « *bestia que ascende del abysso* », in Apo.11:7 ubi ille disveloppa su thema. Isto perque in Gen.1:2, iste nomine designa le terra sin vita, sin forma, chaotic e que a termino, le destruction systematic intraprendite per le regime athee reproducerea. A titulo de exemplo, nos trova le sorte del Vendea catholic e monarchista renominate « Vengé » per le revolutionarios cuje projecto era de facer de illo un terra desolate e inhabitite.

Verso 13 : « *Io regardava, e io audiva un aquila que volava in le medio del celo, dicente con un voce forte : Guai, guai, guai al habitantes del terra, a causa del altere sonos del trompetta del tres angeles qui va sonar !* »

Le Revolution Francese ha produite su effectos mortifere ma illa ha attingite le scopo volite per Deo. Illa ha facite cessar le tyrannia religiose, e post illo, le tolerantia se ha imponite. Il es le momento quando, secundo Apo.13:3, « *le bestia del mar* » catholic ha essite « *ferite a morte ma sanate* » a causa del potente autoritate de « *le aquila* » napoleonic, presentate in iste verso, qui lo ha rehabilitate per su Concordato. «*… un aquila que volava in le medio del celo*» symbolisa le apogeo del domination del imperator Napoleon 1^{e} Ille ha extendite su domination super tote le populos europee e ha fallite contra Russia. Iste selection nos propone un grande precision super le datation del eventos, le periodo 1800 a 1814 es assi suggerite. Le enorme consequentias de iste regno constitue un puncto de referentia solide que justifica assi le arrivata al data crucial de Daniel 8:14, 1843.Iste regime importante del historia del pais de Francia deveni, pro Deo, portator de un terribile annuncio, pois que post illo, le fide christian universal va entrar in le tempore ubi illo va esser colpate per Deo per tres grande « *infortunios* ». Repetite tres vices, il se tracta del perfection del « *infortunio*»; isto perque, al entrar in le anno 1843, como Apo.3:2 lo insenia, Deo exige del christianos, qui se reclama del salvation de Jesus-Christo, que illes completa, finalmente, le Reformation initiate desde 1170, data quando Petro Valdo restaurava integremente le veritate biblic, e que illes produce «*obras perfecte*»»; ciste perfection essente exigite in Apo.3:2 e per le decreto de Daniel 8:14. Le consequentias de su entrata in application appare hic sub le forma de tres grande «*malheurs*» que nos va ora studiar separatemente. Io precisa ancora que lo que face de iste periodo de pace religiose, paradoxalmente, un grande «*malheur* », es le hereditage del atheismo national francese que imbibe e va, usque al fin del mundo, imbiber le mentes human occidental. Isto non les adjutara a complir le reformas exigite per Deo a partir de 1843. Ma ja, le « *sexte sigillo* » de Apo.6:13 habeva illustrate le prime de iste « *malheurs* » per le imagine de un « *cadita de stellas* » comparate a « *figos verde* », non dunque acceptante le maturation spiritual complete exigite per Deo a partir de 1843. E le signo celeste del avertimento de Deo

esseva date le 13 de novembre 1833 parallelamente al epocha suggeritee del annuncio del tres grande « *malheurs*» del verso studiate.

In su revelation, le Spirito evoca le expression «*habitantes del terra*» pro designar le humanos visate per le tres grande « *malheurs*» prophetisate. Essente separate de Deo e dividite per lor incredulitate e peccato, le Spirito los attacca a «*le terra* ». Al contrario, Jesus designa su ver electos fideles per le expression « *cives del regno del celos* » ; lor patria non es « *le terra* » ma « *le celo* » ubi Jesus les ha « *preparate un loco* » secundo Johannes 14:2-3. Assi cata vice que iste expression « *habitantes del terra* » es citate in le Apocalypse, illo es pro designar le humanitate rebelle separate de Deo in Jesus-Christo.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apocalypse 9: le 5te e 6te trompettas

Le « *prime* » e le « *secunde grande calamitate* »

-

Le *5te trompetta*: Le « *prime grande calamitate* » pro le protestantes (1843) e le adventistas (1994)

-

Nota : In prime lectura, iste thema del « *5te trompetta* » presenta in imagines symbolics le judicio que Deo face super le religiones protestante cadite in disgratia desde le primavera 1843. Ma illo apporta inseniamentos additional que confirma le annunciationes prophetic date a nostre soror adventista del septime die, Seniora Ellen Gould White que Jesus habeva eligite como messagera. Su obra prophetic illuminava particularmente le tempore del ultime probation de fide final; su predictiones va esser confirmate in iste message. Ma lo que nostre soror non sapeva, es que un tertie expectation adventista esseva programmate per Deo pro poner a probation, le ecclesia adventista del septime die mesme. Certo, iste tertie expectation non ha prendite le disveloppamento public del duo precedentes, sed le amplitudine del veritates nove revelate que es associate con illo compensa iste apparente

debilitate. Pro isto, essente testate per Jesus-Christo inter 1983 e 1991 in Valence-sur-Rhône, in Francia, e sur le Insula Mauritio, post su rejection de su ultime lumines prophetic, le adventismo institutional official docente ha essite « *vomite* » per le Salvator del animas in 1994, data construite per le uso del « *cinque menses* » prophetic del versos 5 e 10 de iste capitulo 9. Pro isto, in un secunde lectura, iste judicio imaginate facite per le Senior contra le diverse aspectos del fide protestante se applica al adventismo del septime die institutional cadite in le apostasia, a su vice, per un rejection del lumine prophetic divin; isto, malgrado le advertimentos date per Ellen G. White in le capitulo «le rejection del lumine» de su libro dirigite al professores adventista «Le Ministerio Evangelic». In 1995, le alliance official del adventismo con le protestantismo ha venite confirmar le juste judicio prophetisate per Deo. A notar le facto que le duo caditas ha un mesme causa: le rejection e le disprecio pro le parola prophetic proponite per Deo, per un servitoreur que il ha eligite pro iste tarea.

Le « *infortunio* » es le hora del mal, de que le instigator e inspirator es Satan, le inimico de Jesus e de su sancte electos. Le Spirito va revelar nos in imagine, lo que deveni un discipulo de Jesus-Christo quando il es rejectate per ille pro esser livrate al diabolo; lo que constitue alora, un ver grande « *infortunio*».

Versetto 1: «*Le quinte sonava. E io videva un stella que habeva cadite del celo super le terra. Le clave del puteo del abysmo le esseva date,*»

Un«*quinte*», sed grande advertimento es dirigite al electos de Christo separate desde 1844. «*Le stella que habeva cadite del celo* » non es « *le stella Absinthio* » del capitulo precedente que non es « *cadite* », « *super le terra* », ma « *super le fluvios e le fontes de aquas*». Illo es illo del epocha «*Sardes* » ubi Jesus recorda que ille «*tene le septe stellas inter su manos*». Pro su«*obras*» declarate «*imperfecte*», Jesus ha jectate a terra, «*le stella*» del messagero protestante.

Le probation adventista esseva marcate in le primavera 1843 per le fin de un prime expectativa del retorno de Jesus-Christo. Un secunde expectativa de iste retorno ha finite le 22 de octobre 1844. Solmente al fin de iste secunde probation, Deo ha date al victoriosos le cognoscentia e le practica de su sancte sabbato del sabbato. Iste sabbato ha prendite alora le rolo del « *sigillo de Deo* » que es citate in le verso 4 de iste capitulo 9. Le sigillation de su servitores ha dunque comenciate post le fin del secunde proba, in le autumno 1844. Le idea es le sequente: le expression « *que habeva cadite* » visa le data del primavera 1843, termino del decreto de Dan.8:14 e fin del prime proba adventista, in opposition con illo de le autumno 1844 que marca le initio del sigillation del electos victoriose e illo del thema de iste « *5e trompetta* », cuje objectivo pro Deo es revelar le cadita del fide protestante e illo del adventismo que va facer alliance con ille post 1994, termino del « *cinque menses*» prophetisate in le versos 5 e 10. Assi, durante que le « cinque menses » de iste thema comencia in le autumno 1844, contexto del initio del sigillo, in subjecto principal, le fide protestante « *habeva cadite* » ante iste data, desde le primavera 1843. On constata alora quanto le revelation divina respecta de maniera precisee le factos historic complite. Le duo datas 1843 e 1844 ha cata un rolo precise que es attachate a illos.

Lassate per Jesus qui la libera al diabolo, le fide protestante es cadite in le « *pute* » ou « *le profunditates de Satan* » catholic que le Reformatores denunciava illes mesme al tempore del Reformation in Apo.2:24. Subtilemente, dicente que illa cade « *super le terra* », le Spirito confirma le identitate del fide protestante symbolisate per le parola « *terra* » que rememora su exito del catholicismo appellate « *mar* » in Apo.13 e 10:2. In le message de « *Philadelphia* », Jesus presenta « *portas* » aperte o claudite. Hic, un clave les aperte un cammino multo differente pois que los face acceder a « *le abysso* » symbolo del disparition del vita. Il es le hora ubi, pro illes, « *le lumine* deveni *tenebras* » e « *le tenebras* deveni *lumine* ». Adoptante como hereditate le principios del pensatas philosophic republican, illes perde de vista le real sanctitate del fide purificate per le sanguine de Jesus-Christo. Nota le

precision « *ille esseva date* ». Ille qui da assi a cata uno secundo su obras, es Jesus-Christo le judice divine. Proque ille es etiam, le guardiano del claves; « *le clave de David* » pro le electos benedicite in 1873 e 1994, secundo Apo.3:7, e « *le clave del abysso* » pro le cadite de 1843 e 1994.

Verso 2 : « *e illa aperiva le puteo del abysmo. E del puteo ascendeva un fumo, como le fumo de un grande fornace ; e le sol e le aere esseva obscurate per le fumo del puteo.* »

Le fide protestante cambia de maestro e de destino, e su obras es equalmente cambiate. Illa accede assi al sorte pauco envidiable de haber a subir le destruction del judicio final per le « *foco* » del « *secunde morte* » que sera mentionate in Apo.19:20 e 20:10. Prendente le imagine « *de un stagno de foco e sulfure* » iste « *foco* » del judicio final essera un « *grande fornace* » que menacia le transgressores del commandamentos de Deo desde lor proclamation super le monte Sinai secundo Exo.19:18: «*Le monte Sinai esseva tote in fumo, proque le Eterno habeva descendite in medio del foco;**iste fumo se elevava como lefumo de un fornace**, e tote le monte tremulava violentemente.*» Le Spirito usa alora le technica cinematographic nominate «flash-back», le retorno retro, que revela le obras realisate durante, que ancora in vita, le cadites serviva le diabolo. Le parola « *fumo* » porta hic un duple senso : illo del foco de « *le grande fornace* » a proposito del qual nos lege in Apo.14:11 : « *E le fumo de lor tormento monta al seculos del seculos ; e illes non ha reposo ni die ni nocte, illes qui adora le bestia e su imagine, e quicunque recipe le marca de su nomine*», ma etiam illo del «*orationes del sanctos*» secundo Apo.5:8, hic, illas del false sanctos. Proque un abundante activitate religiose manifestate per orationes justifica iste parolas que Jesus le adressa in *Sardes*, in 1843: «*Tu es considerate como vivente; e tu es morte*». Morte, e duo vices morte, proque le morte suggerite es« *le secunde morte* » del « *judicio final* ». Iste activitate religiose decepe tot le mundo excepte Deo e su electos que ille illumina. Iste deception generalisate es « intoxication » como dice le mundo moderne. E es precisemente le idea de un intoxication que le Spirito suggere per le imagine de « *le fumo* » qui se diffunde in « *le aere* » usque a obscurar « *le sol* ». Si iste ultime es le symbolo del ver lumine divine, illo de « *le aere* » designa le dominio reservate del diabolo, appellate « *le principe del potentia del aere*» in Eph.2:2, e que Jesus appella «*le principe de iste mundo*» in John 12:31 e 16:11. In le mundo, le intoxication ha le objectivo de celar veritates que debe remaner secrete. Super le plano religiose, es le mesme cosa: le veritate es solmente pro le electe. Le multiplication del gruppos protestante ha de facto le effecto de celar le existentia del fide adventista del septime die; isto usque in 1995 quando illes la acceptava in lor rangos pro su «*grande infortuna* ». In iste nove situation spiritual, illes essera le victimas del *secunde morte* que transformara in *fornace* ardente le superficie del terra. Le message es terrificante e on pote comprender que Deo non lo ha proponite clarmente. Illo es reservate al electos pro que illes comprende a qual sorte illes ha escappate.

Verso 3 : « *Del fumo sortiva locustas, que se diffundeva super le terra ; e il esseva date a illes un poter como le poter que ha le scorpiones del terra.* »

Le orationes symbolisate per « *le fumo* » sorti del buccas e del spiritos del protestantes decadite, dunque del homines e feminas symbolisate per « *locustas* » a causa de lor grande numero. Il se tracta de facto de multitudes de creaturas human que cadeva in 1843 e io lo rememora, in 1833, dece annos antea, le Senior habeva date un idea de iste multitude per «le cadita del stellas» complite le nocte del 13 de novembre 1833 inter medianocte e 5 horas del matino, secundo le testimonio ocular historic. Un vice ancora, le expression «*super le terra*» porta le duple senso del extension terrestre e del identitate protestante.Qui apprectia le «*locustas* » devastante e ruinose? Non le agricultores, e Deo non appretia plus le credentes qui le trai e labora con le adversario pro destruer su recolta de electos, proque iste symbolo es applicate a illes. Postea, in Ezechiel 2, iste breve capitulo de 10 versos, le parola « *rebellante* » es citate 6 vices pro designar le « *rebelles* » judeeos que Deo tracta « *de spinas, de vepres e*

de scorpiones ». Hic, iste termino « *scorpion* » concerne le rebelles protestante. In le verso 3, le allusion a su poter prepara le uso de un symbolo subtil del plus importante. Le poter del « *scorpiones* » es de piccar mortalmente lor victimas per le aculeo de lor « *cauda*». E iste parola « *cauda* » prende in le pensamento divine, un signification fundamental revelate in Isaiah 9:14 : « *le propheta qui insenia le mendacio es le cauda* ». Le animales usa lor « *cauda* » pro chassar e flagellar le muscas e altere insectos parasitic que les molesta. Nos trova hic, le imagine del false « *prophetessa Jezabel* » que passa su tempore a flagellar e facer suffrer Deo e su servitores infidele decepite. Le practica del flagellation voluntari pro expiar le peccato face parte del inseniamentos del fide catholic. In Apo.11:1, le Spirito confirma iste comparation per usar le parola «*canna* » al qual le clave Isaia 9:14 da le mesme signification que le parola «*cauda* ». Iste imagine del ecclesia papal se applica tamben, desde 1844, al credentes protestante decadite devenite pro Deo prophetas qui insenia le mendacio, isto es, false prophetas. Le parola «*cauda*» suggerite essera clarmente citate in le verso 10.

-

-

-

-

Le construction del 3ème expectation adventista (iste vice, del septime die)

Verso 4: «*Il les esseva dicite de non nocer al herba del terra, ni a ulle verdure, ni a ulle arbore, ma solmente al homines qui non habeva* ***le sigillo de Deo super le fronte***.»

Iste «*locustas* » illes non devora le verdure, ma illes es nocive pro le homines qui non es protegite per le « *sigillo de Deo* ». Iste mention del «*sigillo de Deo* » confirma le contexto del epocha jam concernite in Apo.7. Le messages es dunque parallel, le capitulo 7 concernente le electos sigillate e le capitulo 9, le cadite abandonate. Io rememora que secundo Matt.24:24, il es impossibile seducer un authentic electo. Le false prophetas dunque se seduce inter se, le unes le alteres.

Le precision, « ***le sigillo de Deo super le fronte*** », indica le comenciamento del sigillation del servitores adventista eligite de Deo, isto es, le 23 de octobre 1844. Le detalio es mentionate justo ante le citation de le periodo del « *cinque menses* » prophetic del verso sequente; un duration de 150 annos real qui va prender supporto super iste data.

Verso 5: «*Il les esseva date, non de occider los, ma de tormentar los durante* ***cinque menses*** *; e le tormento que illes causava esseva como le tormento que causa le scorpion, quando illo pica un homine.*»

Le message de Deo reuni in su imagine actiones complite in tempores differente; lo que confunde e rende difficile le interpretation imaginate. Ma iste technica essente comprendite e recipite, le message deveni multo clar. Iste verso 5 esseva al base de mi annuncio del retorno de Jesus-Christo pro 1994. On trova ibi le preciose «*cinque menses* » prophetic que, comenciante in 1844, permitte stabilir le data 1994. Nonobstante, pro realisar le projecto de Deo, io debeva imperativemente ligar a iste data le retorno gloriose de Jesus-Christo. Assi, partialmente cecate super un precision del texto que haberea rendite iste sperantia impossibile, io ha perseverate in le senso volite per mi Creator. De facto, le texto specifica: « *il les esseva date, non de occider los, ma de tormentar los durante cinque menses* ». Le precision « *non de les occider* » non permitteva includer le thema del « 6ème *trompetta* », un monstruose guerra occidente, in le tempore coperite per le « 5ème *trompetta* » ; le tempore de 150 annos real. Ma in su tempore, William Miller esseva jam partialmente cecate pro complir un action volite per Deo ; discoperir un error que permitteva relanchar le sperantia del retorno del Christo pro le autumno 1844 ; un false error, pois que le calculationes initial que stabiliva le primavera 1843 es confirmate hodie in nostre ultime

calculos. Le voluntate e le potentia de Deo es sovran e fortunate pro su electos, nulle cosa nec persona pote impedir su projecto. Le facto es que iste error de annunciation ha ducite le adventismo official a testificar, in 1991, de un attitude de disprecio verso un sperantia del retorno de Jesus-Christo annunciate pro 1994. E le pejor pro le adventistas, es haber essite private del ultime lumine prophetic que illumina, integralmente, le 34 capitulos del libros Daniel e Apocalypse, como cata uno pote hodie haber le prova per leger le presente documento. Per facer lo, illes es etiam private del altere nove lumines que Deo me ha date depost le primavera 2018 a proposito de su lege e a proposito del retorno de Christo qui retornara, nos lo sape ora, in le primavera 2030; e isto super nove bases separate del construction prophetic de Daniel e Apocalypse. Inter 1982 e 1991, pro me, le *cinque menses* esseva ligate al activitate del false prophetas que debeva continuar usque al retorno de Jesus-Christo. Convincite per iste rationamento, del resto justificate, io non ha vidite le restriction del tempore que imponeva le interdiction « *occider* ». E a ille epocha le data 1994 representava le anno 2000 del ver nascimento de Jesus-Christo. Io adde que nemo, ante me, hadentificate le causa de mi error; illo que confirma un complimento conforme al voluntate de Deo. Que nos ora pone nostre attention super le precision « *mais de tormentar los durante cinque menses* ». Le formula es extrememente fallace perque le « *tormento* » del qual il es question non es subite per le victimas durante le « *cinque menses* » prophetisate. Le « *tormento* » al qual le Spirito allude essera infligite al cadite durante le judicio final, ubi illo essera causate per le combustion de « *le stagno de foco* », castigo del « *secunde morte* ». Iste « *tormento* » es annunciate in le message del tertie angelo de Apo.14:10-11 que le verso precedente evocava citante « *le fumo* » « *de lor tormento* » ; un message que le adventistas cognosce ben pois que illo constitue un elemento de lor mission universal. Cognoscente in avante, le cadita de iste adventismo official, subtilmente, le Spirito dice in iste message « *ille bibe, **ille etiam**, del vino del furor de Deo versate sin mixtura in le copa de su ira, e ille essera tormentate in le foco e le sulfre ante le sancte angelos e ante le Agno* ». Iste precision « *ille etiam* » visa, successive, le fide protestante, pois le adventismo official infidele rejectate in 1994 per Jesus-Christo ipse. Desde iste data, in confirmation de su malediction, iste nove « *rebelle* » ha rejointo le alliantia ecumenic que gruppa le catholicos e le protestantes jam separate de Deo. Ma ante le cadita del adventismo official, le formula « *ille etiam* » se applicava al protestantes decadite, pois que, cadite in 1844, illes va compartir ora le sorte del catholicos, orthodoxos e del false judeos. In facto, « *ille etiam*» concerne tote le non-catholicos qui honora le ecclesia catholic de Roma, per entrar in su alliantia œcumenic, e per honorar le ordinationes de Constantino 1er: suo «die del sol» dominic, e natal, (natal del 25 decembre). Eligente le forma del singular «*ille etiam*», plus tosto que su plural « illes etiam », le Spirito nos rememora que le election religiose es un election individual que responsabilisa, justifica o culpabilisa verso Deo, le individuo, e non, le communitate; como « *Noe, Daniel e Job* qui *non salvaria ni filios ni filias* » secundo Ez.14:18.

<u>Le tormentos del secunde morte del judicio final</u>

Verso 6: «*In ille dies, le homines cercara le morte, e illes non la trovara ; illes desirara morir, e le morte fugira ab illes.*»

Le ideas se sequent multo logicamente. Post haber mentionate le«*tormentos del secunde morte* », le Spirito prophetisa in iste verso 6, super le dies de su application, que venira al fin del 7ème millennio, visate per le expression « *in ille dies* ». Il nos revela alora le particularitates de iste castigo final temite in le plus alte grado. « *Le homines cercara le morte, ma illes non la trovara; illes desirara morir, e le morte fugira lontan de illes* ». Lo que le esseres human ignora, es que le corpore del resurrection del malvados habera characteristicas multo differente de illes del corpores carnal actual. Pro lor castigo final, le Deo creator recreara lor vita rendente lo capace de prolongar se in un stato consciente usque

al destruction de lor ultime atomo. In plus, le duration del tempore de suffrentia essera adaptate individualmente pro cata persona, secundo le veredicto pronunciate super su culpa individual. Marc 9:47-48 confirma in iste terminos: « … *esser jectate in le gehenna, ubi lor verme non mori, e ubi le foco non se extingue.* » Es ancora a notar que le fide protestante comparti con le ecclesia catholic multe dogmas religiose mendace, in plus del dominica, prime die dedicate al reposo, il ha le credentia al immortalitate del anima, que conduce le protestantes a creder al existentia del inferno insegnate per le catholicos. Assi, le menacia catholic del inferno ubi, eternalmente, le damnatos es tormentate in le foco, menacia que le ha submittite tote le monarchas del terras christian, habeva un poco de veritate, ma principalmente multo de false. Proque, in prime loco, le inferno preparate per Deo non prendera forma que al fin del « *mille annos*» del judicio celeste del malvados per le sanctos. E in secundo loco, le suffrentias non sera eternal, ben que prolongate, in comparation con le conditiones terrestre actual. Inter illes qui va vider le morte fugir longe de illes, se trovara le adeptos e fervente defensores del dogma grec pagan del immortalitate del anima. Deo va assi offerer a illes le experientia de imaginar lo que esserea lor sorte si lor anima habeva essite vermente immortal. Ma il es specialmente le adoratores del «die del sol invincite» qui va incontrar lor divinitate; le terra mesme que les portava, deveniente un «sol» per le fusion del magma de foco e sulfure.

<u>Le apparentia mortalmente decepente</u>

Versetto 7: «*Iste locustas pareva a cavallos preparate pro le combatto ; super lor capites il habeva como coronas simile a auro, e lor facies esseva como facies de homines.*»»

Con su symbolos, le verso 7 illustra le projecto de action del campo protestante decadite. Le gruppos religiose (*cavallos*) es reunite pro un «*combate* » spiritual que se realisara solmente al fin del tempore de gratia ma le objectivo final es ibi. Iste combate recipe in Apo.16:16 le nomine «*Harmagedon*». Postea il es conveniente relevar le insistentia del Spirito super su comparation con le realitate del cosas; lo que il face multiplicante le uso del termino «*como*». Illo es su maniera de negar le false pretensiones del gente religiose concernite. Toto es solo apparentia deceptive: le «*corona* » promittite al vincitor del fide, e le fide (*le auro*) mesme que ha solmente un «*similitudine* » con le ver fide. Le «*facies* » de iste false credentes es mesmo decepente pois que il les resta solmente un apparentia human. Ille qui exprime iste judicio scruta le renos e le cordes. Ille cognosce le pensatas secrete del esseres human e face compartir su vision del realitate a su electos.

Verso 8: « *Illes habeva capillos como capillos de feminas, e lor dentes esseva como dentes de leones.* »

Secundo 1Cor.11:15, le capillos del feminas servi como velo. E le rolo de un velo es celar le facie, isto es, le identitate del subjecto velate. Iste verso 8 denuncia per su symbolos le apparentia deceptive del gruppos religiose christian. Illes ha dunque, le apparentia exterior (*le capillos*) de ecclesias (*feminas*, in Eph.5:23-32), sed lor spiritos es animate del ferocitate (*le dentes*) del « *leones* ». On comprende melio assi proque, lor visages ha solmente un apparentia human. Il non es sin ration que Jesus les compara a leones. Ille rememora assi le stato de spirito del populo roman que faceva devorar le prime christianos per leones in lor arenas. E iste comparation es justificate pois que al fin del mundo, illes volera, de novo, facer morir le ultime ver electos de Jesus-Christo.

Verso 9: « *Illes habeva cuirasses como cuirasses de ferro, e le sono de lor alas esseva como le sono de carros con multe cavallos que curre al combatto.* »

Iste verso visa le contrafaction de le equipamento del ver soldato de Jesus-Christo qui porta le « *cuirasse* » del justitia (Eph.6:14), sed hic, iste justitia es dur como « *ferro* » jam symbolo del imperio roman in Daniel. Le « *locustas* » face ruito con « *lor alas* » quando illes se activa. Le comparation que veni concerne dunque le action. Le precision que seque

confirma le ligamine con Roma cuj cursa de carros con « *plure cavallos* » gaudiava le Romanos in lor circuitos. In iste imagine, « *plure cavallos* », significa : plure gruppos religiose reunite pro traher le « *curro* » roman, id es, pro glorificar le autoritate de Roma ; Roma que ha sapite manipular le altere dirigentes religiose pro subjugar los per su seductiones. Assi le Spirito resume le action del campo rebelle. E iste reunion in favor de Roma los prepara pro le « *combate de Harmagedon* » final dirigite contra le opponentes al dominica, observatores fidele del sabbato sanctificate per Deo, e de maniera inconsciente, contra Christo, lor Defensor Protector.

Versiculo 10 : « *Illes habeva caudas simile a scorpiones e aculeos, e es in lor caudas que esseva le poter de facer mal al homines durante cinque menses.*»

Iste verso releva le velo del verso 3, ubi le parola «*cauda*» esseva suggerite como titulo de «poter del*scorpiones*». Illo es citate clarmente ben que su signification non es clar pro illes qui non lo cerca in Isaia 9:14. Isto non es mi caso, dunque io rememora iste clave importante: «*le propheta qui insenia le mendacio es le cauda*»». Io clarifica le message codificate in iste terminos: ce gruppos habeva prophetas mentiente (*queues*) e rebelle (*scorpiones*) e linguas mendace (punctas), e il esseva in iste false prophetas (*queues*) *que se trovava le poter de nocer le homines* id es, de seducer los e convincer los a honorar le dominica roman durante 150 annos (*cinque menses*) de pace religiose garantite per Deo; lo que los expone irremediabilemente al « *tormentos del secunde morte*» de judicio final al fin del 7ème millennio. Quando io pensa que multe personas non vide le importantia del die de reposo ! Si illes credeva in iste message revelate decodificate, illes cambiarea de opinion.

Verso 11 : « *Illes habeva super illes como rege le angelo del abysso, nominate in hebreo Abaddon, e in greco Apollyon.*»

Plus e plus precise, le accusation divine attinge su culmine: iste gruppos religiose ha como rege, Satan, «*le angelo del abysso* » qui sera ligate super le terra desolate durante «*mille annos*» secundo Apo.20:3. Le parola « *abysso* » designa, in Gen.1:2, le terra ante que illo portava le plus parve signo de vita. Iste termino designa assi le terra rendite desolate, tote forma de vita essente annihilate per le retorno gloriose del Christo. Illo essera in iste stato durante « *mille annos* », con como sol habitante, le angelo Satan retenite prisonero super illo. Ille que Deo appella in Apo.12, le « *dracon*, e le *serpente*, le *diabolo e Satan* », recipe hic le nomine Destructor, signification del parolas « *hebreo e greco*, ***Abaddon e Apollyon*** ». Subtilemente, le Spirito nos indica como iste angelo se face pro destruer le obra de Deo que ille combate. «*Le hebreo e le greco* » son le linguas del scriptura biblic original. Assi, desde que le fide protestante ha cadite in 1844, initio del thema de iste «5ème *trompeta* », le diabolo lo ha recuperate con su interesse ben cognoscite pro le sancte Biblia. Ma al opposite del gloriose initios del Reformation, illo es ora usate pro destruer le projecto de DeoSatan applica con le fide reformate decadite, iste vice con successo, lo que ille habeva in vano tentate pro facer cader le Christo mesme, al hora de su prova de resistentia.Versetto

12: « Le prime calamitate ha passate. Ecce, veni ancora duo calamitates post isto.*»ème.* »

Hic se conclude, al versetto 12, iste thema multo particular del « 5ème *trompetta*». Iste momento indica que le humanitate ha entrate in le anno 1994 de su calendario usual. Usque alora, le pace religiose ha perdurate inter tote le religiones monotheista. Necuno ha essite occidite pro un motivo spiritual de engagemento religiose. Le interdiction de occider del versetto 5 ha dunque essite respectate e complite como Deo lo habeva annunciate.

Ma desde le 3 de augusto 1994, le prime attacco religiose musulman del GIA occide cinque functionarios francese presso le ambassada de Francia in Alger, sequite le vigilia del Natal christian le 24 de decembre 1994, per un attacco contra un avion francese, que occide tres personas in Alger, includente un francese. Le estate sequente, le gruppos armate islamista del GIA algerian lance attaccos mortal in le RER de Paris, le capital francese. E in 1996, 7

sacerdotes catholic francese esseva decapitate in Tibhirine in Algeria. Iste testimonios da dunque le prova que le «*cinque menses*» prophetisate ha essite superate. Le guerras religiose pote dunque reprender e prolongar se usque al fin del mundo marcate per le retorno del Christo glorificate.

Le 6te trompetta: Le secunde grande « *mal*»
Sexte castigo de tote le false sanctitate christian

Le Tertie Guerra Mundial

Versetto 13: « *Le sexte sona. E io audiva un voce veniente del quatro cornos del altar de oro que es ante Deo,* »

Iste sexte castigo de advertimento constitue le « secunde » grande « ***mal*** » annunciate in Apo.8:13. Illo precede le fin del tempore del gratia collective e individual e assi se va complir inter 2021 e 2029. Con iste verso 13, le entrata in le thema del « 6te *trompetta* » va confirmar le retorno del guerra e le autorisation « *de occider* ». Iste nove thema concerne le mesme gruppos religiose como illes del « 5te *trompetta* » precedente. Le symbolos usate es identic. Assi le cosas se explica assi: le populos del « 5ème *trompette* » se ha habituate a « *non occider* », usque a prohibir le pena de morte, in Europa e in certe Statos del SUA. Illes ha trovate le medio de facer functionar avantagiosemente le commercio international que los ha enrichite. Dunque illes non es plus adeptos del guerra, ma defensores del pace a ulle precio. Le guerra inter populos christian pare dunque excludite, ma helas un tertie religion monotheista es multo minus pacific, il es le islam que ambula super duo gambas: illo del terroristas que age e illo del altere adeptos que applaude a lor actiones sanguinari. Iste interlocutor rende dunque le perspectiva de un pace durable impossibile, e il suffira, al Deo creator, de « *sonar* » su autorisation pro que le choc des civilisations e des religiones eveni con effectos mortal considerable. Sur le resto del terra, cata populo anque habera su inimico traditional, le divisiones preparate per le diabolo e su demonios concernente tote le planeta.

Tamen hic, le prophetia visa un territorio particular, le occidente christian infidel.

Le ultime castigo, ante le « *septe ultime plagas* »que precede le retorno de Christo, se presenta sub le nom del « 6ème *trompeta* ». Jam, ante de entrar in le detalios del thema, nos sape que iste thema es vermente le secunde del « *grande miserias* » annunciate per « *le aquila* » del imperio napoleonic in Apo.8:13. Ora, in un montage adaptate in iste intention, le prophetia de Apo.11 attribue iste nomine « *secunde mal* » al Revolution Francese appellate « *le bestia que ascende del abysso* ». Illo es etiam le thema del « 4te trompetta » de Apo.8. Le Spirito dunque nos suggere le existentia de un stricte relation inter le eventos concernite per le « 4ème e le 6ème *trompetta* ». Nos va discoper qual es iste relationes.

Quando le « 6ème *trompetta* » sona, *le voce* del Christo, intercessor ante *le altare* del perfumes exprime un ordine. (Secundo le imagine del tabernaculo terrestre que prophetisava su futuro rolo celestial de intercessor pro le orationes del electos).

Europa occidental objectivo del ira de Jesus Christo

Verso 14: « *e dicente al sexte angelo qui habeva le trompetta : Disliga le quatro angelos qui es ligate super le grande fluvio Euphrate.* »

Jesu-Christo declara: «*Disliga le quatro angelos qui es ligate super le grande fluvio Euphrate*»: libera le potentias demonic universal centrate in Europasymbolisate per le nomine Euphrate; Europa occidental e su extensiones american e australian ubi illos es retenite desde

1844, secundo Apoc.7:2; il se tracta del*quatro angelos a qui il ha essite date de nocer le terra e le mar*. Le claves de interpretation es simple e logic. « Le Euphrate » es le fluvio que irrigava le antique Babylon de Daniel. In Apo.17, « *le* prostituta » happellate « *Babylon le grande* » sede « *super grande aquas* », symboles « *de populos, de nationes e de linguas* ». « *Babylonia* » designante Roma, le populos concernate es le populos europee. Per designar Europa como objectivo principal de su ira homicida, le Christo Deo intende punir illes qui le trahi e face si poco caso del suffrentias que ille ha supportate super su dolorose cruce, que le verso precedente veniva de rememorar, citante le parola « *altar* », que lo prophetisava in le ritos symbolic del ancian alliance.

Per prender Europa como objectivo, le Spirito dirige su vengiantia contra duo paises que concentra lor culpabilitate verso ille. Il se tracta del fide catholic, le ecclesia matre, e del filia major, como illa nomina Francia que la ha tanto supportate durante le seculos, desde su comenciamento, per Clovis, le 1e rege del Francos.

Le prime ligamine con le « 4ème *trompetta* » appare, es Francia, populo revolutionari qui ha seminate su semina de incredulitate inter tote le nationes christian del terra, diffundente le scriptos de su philosophos, pensatores libere athee. Ma es etiam le Roma papal, que le Revolution francese deberea destruer e reducer al silentio. Un studio comparative del trompettas con le castigos de advertimento presentate al hebreos in Levitico 26 da al quarte le rolo de un « *spada* » divine que « *venga su alliance* ». Iste vice, per le « 6ème *trompetta* », Jesus va vengar su alliance ipse per colpar le duo populos culpabile e lor alliatos europee. Secundo Apo.11, le atheismo francese habeva « *gaudite* » e plumbate in« *le allegressa*» le populos circumjacente: «*illes se inviara donos le unes al alteres*» on lege in Apo.11:10. A su vice, le divine Christo, va apportar a illes su donos: bombas conventional e atomic; toto precedite per un virus contagioso mortal apparite al fin de 2019 in Europa. Inter le donos a notar, se trova le offerta del statua del libertate per Francia al citate de New-York del SUA. Le modello esseva si meravilioseque post Francia, altere paises europee deveniva republicas. In 1917, Russia reprendera le modello con le mesme hecatombe.

Le guerra nuclear mundial

Verso 15: « *E le quatro angeles qui esseva preste pro le hora, le die, le mense e le anno, esseva disligate a fin que illes occiderea le tertio del homines.*»

Preparate pro « *danniar le terra e le mar*» secundo Apo.7:2, «*le quatro angelos es disligate pro que illes occide le tertio del homines*» e le action es programmate e expectate desde longe tempore, como indica iste detalio: «*qui esseva preste pro le hora, le die, le mense e le anno*». Ora, desde quando iste castigo ha devenite necessari? Desde le 7 de martio 321, data quando le adoption del die del sol imponite per Constantino 1er se ha complite. Secundo Apo.17, cuje thema es « *le judicio del prostituta Babylonia le Grande* », le numero 17 symbolisa le judicio divin. Applicate in numero de seculos a partir del 7 Martio 321, iste numero 17 arriva al 7 Martio 2021 ; a partir de iste data, le 9 ultime annos del maledictiondivin va permitter le complimento del « 6te *trompeta* » de Apo.9:13.

Nota ben le mention « ***del tertio*** *del homines* » que rememora que, per terribile que sia-lo, iste tertie conflicto mundial destructor conserva un character partial (***del tertio***) de advertimento; dunque illo es utile pro provocar conversiones religiose e ducer electos a compromitter se integremente in le obra adventista guidate per Jesus-Christo. Iste destruction veni punir e invitar al repententia, le humanitate que ha beneficiate de «150 annos real» de pace religiose, prophetisate per le «*cinque menses* » del « *quinte trompeta* ».

Pro comprender ben le senso de iste punition, tertie del guerras mundial desde 1914, nos debe poner lo in parallel e comparar lo con le tertie deportation del Judeeos a Babylon. In iste ultime intervention guerrier, in – 586, le rege Nebuchadnezzar faceva destruer le regno de Juda, le ultime resto de le nation de Israel; Jerusalem e su sancte templo ha devenite ruinas.

Le ruinas lassate per le tertie guerra mundial va probar que le alliantia christian ha apostasiate tanto como le alliantia judee del populo Hebreo. Assi, post iste demonstration, le superviventes incredulos o religiose essera submittite al ultime prova de fide universal que da un ultime chance de salvation al credentes de tote le religiones monotheistic; ma le Deo creator non insenia que un veritate que concerne Jesus-Christ e su sancte sabbato del sabbato, le sol ver septime die.

Le hecatombe annunciate pro iste guerra universal constitue un altere aspecto de « *secunde calamitate* » que lo connecte con illo del atheismo revolutionari francese del « *quarte trompetta* ». Francia e specialmente su capital, Paris, es in le mira del Deo omnipotente. In Apo.11:8, ille le attribue le nomines « *Sodoma e Egypto* », nomines del ancian inimicos destruite como exemplo de maniera inoblidabile per Deo, le un per le foco del celo, le altere per su potentia cecante. Isto nos permitte comprender que il va ager contra illa del mesme maniera terribile e definitive. Il es necessari prender conscientia de su enorme responsabilitate in le disparition del ver fide. Post haber prendite in odio le religion, le regime republican ha cadite in le manos despotic de Napoleon 1er pro qual le religion non esseva plus que un instrument utile pro su gloria personal. A su orgolio e su opportunismo que le fide catholic debe su superviventia per su instauration del Concordato que esseva le destructor del principio del veritate divine.

Un precision demographic: duo centos milliones de combatentes

Versiculo 16: « *Le numero del cavalleros del armea esseva duo myriades de myriades: io audiva le numero.*»

Le versiculo 16 nos da un importante precision super le numero del combatentes qui participa in le conflicto initiate: «*duo myriades de myriades*» id es, duo centos milliones de soldatos. Usque in 2021 ubi io scribe iste documento, nulle guerra ha attingite iste numero in su conflictos. Totevia hodie, con un demographia mundial de septe milliardos e medie de esseres human, le prophetia pote esser complite. **Le precision date per iste verso condamma tote le interpretationes que ha attribuite iste conflicto a actiones passate**.

Un guerra ideologic

Verso 17: « *E assi io vide le cavallos in le vision, e illes qui los cavalcava, habente corseas de color de foco, de hyacintho, e de sulfure. Le capites del cavallos esseva como capites de leones ; e de lor buccas exiva foco, fumo, e sulfure.* »

In iste verso 17, numero del judicio divine, nos retrova le symbolos del « 5ème *trompetta* » : le gruppos (*cavallos*) e illes qui les commanda (*le cavalleros*). Illes ha como justitia (*cuirassa*) solmente le action de arder per le foco, e qual foco! Le foco nuclear comparabile al foco del magma subterranee terrestre. Le Spirito les attribue le characteristicas del *Hyacintho* que corresponde in le repetition del expression in le fin del verso al *fumo*. Iste symbolisante jam le preces del sanctos in le thema precedente, es le character de su perfume que nos debe retener, e ibi, nos comprende lo que su mention significa. Iste planta es toxic, irritante pro le pelle, e su odor causa mal de capite. Iste conjunto de criterios defini illo del preces del combatentes implicate. Necun de iste preces es recipite per le Deo creator; illes le da nausea e le inspira un profunde disgusto. Il es necessari comprender que in iste conflicto essentialmente religiose e ideologic es implicate solmente religiones totalmente disjuncte de ille, ma monotheista nonobstante principalmente: judaismo, catholicismo, protestantismo, orthodoxia, islam. Un nove symbolo clave de Isaiah 9:14 es citate hic: «*le capite es le magistrato o le ancian*». Dunque, al capite del gruppos que se confronta, il ha magistratos appellate hodie « presidentes » in le republicas. E iste presidentes es dotate del fortia del « *leon* », le rege del animales e rege del Jungle. Le senso de fortia es date a ille in Judices 14:18. In su message, le Spirito prophetisa un engagement guerrier guidate a distantia per

chefes de stato multo potente, autoritari, e religiosemente dedicate, pois es de lor « *bucca* » que sorti lor orationes imaginate per le parola « *fumo* ». De lor mesme « *bucca* » sorti simultaneemente ordines de destruction per le « *foco* », orationes per le « *fumo* », e annihilationes de multitudes, ordinante le uso de bombas nuclear imaginate per le « *sulfure* ». Evidentemente, le Spirito vole relevar le importantia de iste fortia nuclear que es a disposition de un sol homine. Nunquam in le historia del terra, un tal poter destructor ha dependite del decision de un sol persona. Le cosa es de facto notabile e digne de esser sublineate. Ma, pro nos qui vive in iste typo de organisation politic, iste enormitates non plus nos choca. Nos es omnes victimas de un specie de folia collective.

Versetto 18: « *Le tertio del homines esseva occidite per iste tres plagas, per le foco, per le fumo, e per le sulfure, que exiva de lor buccas.* »

Le versetto 18 insiste super iste dato del versetto precedente specificante que le « *foco*, le *fumo* e le *sulfure* » constitue plagas volite per Deo; lo que le versetto ha confirmate imputante al Christo vengiator le ordine de occider le tertio del homines.

Le potentia nuclear del chefes del nationes

Verso 19: «*Proque le poter del cavallos esseva in lor buccas e in lor caudas ; lor caudas esseva simile a serpentes con capites, e con illes illes faceva mal.*»

Le verso 19 confirma le character ideologic religiose del conflicto dicente: Proque le poter del gruppos combatente (le*cavallos*) esseva in lor parola (lor *buccas*) e in lor false prophetas (le *caudas*) qui esseva in apparentia seductores (de *serpentes*) influente super le chefes de stato, le magistratos (le *capites*) per le quales illes (le combatentes) faceva mal. Le principio assi definite corresponde tractu pro tractu al organisation del populos que prevale hodie al tempore del fin.

Iste Tertie Guerra Mundial que veni clauder le thema del « *trompettas* » o castigos de advertimento es si importante que Deo lo ha annunciate in prime al Judeeos del ancian alliantia, successivemente in Dan.11:40-45 e Ezechiel 38 e 39, e postea, al christianos del nove alliance, in iste libro Apocalypse como « *sexte trompetta* », sub le titulo de ultime advertimento divine ante le fin del tempore de gratia. Retrovamos dunque hic, iste ric instructiones complementari.

Daniel 11:40-45

Leexpression, «*tempore del fin*», nos conduce a studiar iste ultime conflicto del nationes, revelate e disveloppate in le prophetia de Dan.11:40 a 45. Nos discoperi ibi le phases principalle de su organisation. Al origine, in grande parte installate super le territorio de Europa occidental, le islam aggressive appellate « *rege del sud* » se affronta al populo europee catholic in grande majoritate ; le fide catholic roman papal essente le subjecto que le prophetia visa desde Dan.11:36. Le chef papal roman visate usque alora es presentate sub le termino « *ille* » ; al titulo de « *rege* », ille es aggredite per le « *rege del sud*», le islam qui se «*collidera con ille*». Le selection del verbo «*collider*» es precise e judiciose, pois non se «*collide*» solmente illes qui se trova sur le mesme territorio. Es alora que, profitante del occasion offerite, le situation habeva plungite Europa occidental in plen disordine e panico, le «*rege del septentrione*» (o nord) « *girara como un tempesta* » super iste preda in difficultate, pro prender lo e occupar lo. Ille usa de « *numerose naves* », « *carros* » e combatentes qui non es plus que le « *cavalleros* » e vive al nord, e non al nord de Europa occidental, ma al nord del continente Euro-Asiatic. E plus precisemente al nord de Israel que le verso 41 suggere appellante lo « *le plus belle del paises* ». Le Russia concernite es un populo de « *cavalleros* » (le cosacos), elevator e fornitor de cavallos al inimicos historic de Israel. Iste vice, in function de tote iste datos, il deveni facile identificar iste « *rege del septentrion* » al potente Russia

orthodoxe, adversario religiose oriental del romanismo papal occidental desde le schisma religiose christianofficial de 1054.

Nos ha justo retrova un parte del belligerantes actores del tertie guerra mundial. Ma Europa ha alliatos potente qui la ha un poco abandonate a causa del concurrentia economic devenite disastrose desde le arrivata de un virus, le coronavirus covid-19. Exsangue, le economias lucta pro lor superviventia, cata populo se repliante super se mesme de plus in plus. Tamen quando le conflicto sera engagiate in Europa, le alliato american attendera su momento pro ager.

In Europa, le truppas russe incontra pauc opposition. Un post le altere, le populos europee del nord es occupate. Solmente Francia oppone un debile resistentia militar e le armeas russe es retenite in le parte nord del pais. Le parte sud cognosce grave problemas con le islam jam installate in quantitate in iste zona. Un specie de accordo de interesse commun liga le combatentes musulman e le russos. Ambes es avide de spolio e Francia es un pais ric, mesmo ruinante economicamente. Le arabes es predatores per hereditage traditional.

Del latere de Israel le situation es catastrophic, le pais es occupate. Le populos arabe musulman que lo circumda es parcite: Edom, Moab, le infantes de Ammon: le Jordania actual.

Cosa que non poteva non realisar se ante le data 1979 in le qual Egypto ha quittate le campo arabe pro facer alliantia con Israel, le selection facite al epocha, con le potente supporto del SUA, se converte in su contra; illa es occupate per le Russos. E specificante « *illa non escapara* », le Spirito revela le character opportunistic del selection facite in 1979. Per alignar se con le plus forte de ille tempore, illa credeva escappar al infortunio que la attinge. E le infortunio es grande, illa es spoliate de su ricchessas per le Russos occupantos. E como si isto non suffice, le Libycos e le Ethiopianos tamben la pilla passante post le Russos.

Le phase nuclear del conflicto mundial

Le verso 44 marca un grande cambiamento in le situation del cosas. Durante que illes occupa Europa occidental, Israel e Egypto, le truppas russe es terrorisate per « *nove informationes* » que concerne lor proprie territorio russe. Le Spirito cita « *le oriente* » in referentia al occupation de Europa occidental sed etiam «le *nord*» in referentia al occupation de Israel; Russia se trova al «*orient* » del prime e «al *nord*» del secunde. Le nove es si grave que illo declanche un follia homicida. Ecce ubi le SUA entra in le battalia, eligente annihilar per le foco nuclear le territorio russe. Le phase nuclear del conflicto es alora initiate. Fungos mortal se eleva in numerose locos, pro annihilare e « *exterminar multitudes* » de vitas human e animal. Il es in iste action que « *le tertio del homines es occidite*» conformemente a le annuncio del «*6e trompetta*». Repulsate usque super «*le montes*» de Israel, le truppas russe del «*rege del septentrione*» es annihilate sin reciper le plus parve succurso: «*sin que alcuno le ha venite in adjuta* ».

Ezechiel 38 e 39

Ezechiel 38 e 39 mentionant illos-etiam a lor maniera iste ultime conflicto del historia. On pote notar detalios interessante como iste precision que revela le intention de Deo de « *mitter un ansa al maxilla* » del rege russe pro traher lo e ingagiar lo in le conflicto. Iste imagine illustra un occasion tentante de enrichir se con su populo, a qual il non potera resister.

In iste longe prophetia, le Spirito nos da como punctos de referentia nomines: *Gog, Magog, Rosch* (Russe), *Meschec* (Moscova), *Tubal* (Tobolsk). Le contexto del ultime dies es confirmate per un detalio concernente le populos attaccate: « *Tu dicera: Io ascendra contra un pais aperte, **io venidrai** super homines tranquille, secur in lor domicilios, totes in habitationes sin muros, e sin serratura ni portas* (Ez.38:11) ». Le citates moderne es de facto completemente *aperte*. E le fortias que se oppone es tragicamente inequal. Le Spirito pone hic in le bucca del « *rege del septentrione*» de Daniel, iste vice le verbo «***io venira***» que suggere

un aggression massive, rapide, e aereesecundo le verbo e le imagine «***volvetur como un tempesta*** » de Dan.11:40, a partir de un loco bastante distante. In iste prophetia de Ezechiel, il non ha mysterio re le paises concernate ; Russia e Israel es clarmente identificate. Le mysterio esseva solmente in Dan.11:36 a 45 ubi il concerneva le papato roman e su territorio europee. E in dar le nomine de « *rege del septentrion* » a Russia que aggreder Europa catholic papal, Deo refere a su revelation date a Ezechiel. Proque io lo rememora, es principalmente in relation con le situation geographic de Israel que Russia se trova al « *septentrion* ». De facto, illo se trova al « *orient* » del position del Europa occidental papal catholic roman. Dunque, es precisemente pro confirmar le position del truppas russe in iste Europa papal que illes occupa e domina, que le Spirito situa le venita del mal novas desde « *l'orient* ». « *Io facera pluver foco e sulfure super ille e super su truppas* (Ezé.38:22) » ; « *Io inviara le foco in Magog* », on lege in Ezé.39:6. Ecce dunque le causa del mal nove que pone in furia le « *rege del septentrion* » de Dan.11:44. Como in Daniel, le aggressor russe essera aculiate e destruite super le montes de Israel : « *Tu tombaras super le montes de Israel, tu e tote tu truppas* (Ezé.39:4) ». Ma le mystere coperi le identitate del USA al origine de iste action. Io trova in Ezé.39:9 un detalio multo interessante. Le texto mentiona le possibilitate de facer foco durante « *septe annos* » per incender le armas usate in iste terribile conflicto mundial. Le ligno non es plus le materia prime del armas moderne, ma le « *sept annos* » mentionate traduce le intensitate de iste guerra e le quantitate del armas. Depost le 7 de martio 2021, il resta solmente nove annos usque al retorno de Christo; le ultime 9 annos del maledictione de Deo durante le quales se complira le ultime conflicto international; un guerra terribilemente destructive de vitas e benes. Secundo le versetto 12, le cadavres russe essera interrate durante « *septe menses* ».

Le justitia divine terribile e implacabile

Le cadavres essera numerose e Deo nos monstra in Ezechiel 9 un idea del salvageria massacrante que ille va organisar. Proque le tertie guerra mundial expectate pro le epocha comprendite inter 2021 e 2029 es le antitypo del 3e guerra ducite per Nebucadnetsar contra le ancian Israel in – 586. Ecce dunque lo que ordina le grande Deo creator frustrate e dispreciate per su populo in Eze.9:1 a 11:

« Eze.9:1 *Pois ille clamava con un voce forte a mi aure : Approcha, vos qui debe castigar le citate, cata uno su instrumento de destruction in le mano !*

Eze.9:2 *Et ecce, sex homines arrivava per le cammino del porta superior del latere del septentrion, cata un su instrumento de destruction in le mano. Il habeva in medio de illes un homine vestite de lino, e portante un scriptorio al cinctura. Illes veniva e se placiava presso del altare de aere.*

Eze.9:3 *Le gloria del Deo de Israel se elevava del cherubin super le qual illa esseva, e se dirigeva verso le liminar del domo; e ille appellava le homine vestite de lino, e portante un scriptorio al cinctura.*

Eze.9:4 *Le Senior diceva a ille: Passe per le medio del citate, per le medio de Jerusalem, e face un marca super le fronte del homines qui suspira e qui geme a causa de tote le abominationes que se committe ibi.*

Eze.9:5 *E, a mi aure, ille diceva al alteres : Passa post ille in le citate, e colpa; que vostre oculo sia sin pietate, e non habe misericordia !*

Eze.9:6 *Occide, destrue le vetules, le juvene homines, le virgines, le infantes e le feminas; ma non approcha de quicunque habera super ille le marca ; e comencia per mi sanctuario ! Illes comenciava per le ancianos qui esseva ante le domo.*

Eze.9:7 *Ille les diceva : Contamina le domo, e plena le atrios de mortos! Exi !... Illes exiva, e illes feriva in le citate.*

Eze.9:8*Durante que illes feriva, e io ancora remaneva, io cadeva super mi facie, e io clamava: Ah ! Senior Eterno, destruera tu toto lo que resta de Israel, per diffunder tu furor super Jerusalem ?*

Eze.9:9 *Ille me respondeva : Le iniquitate del casa de Israel e de Juda es grande, excessive ; le pais es plen de assassinatos, le citate es plen de injustitia, proque illes dice: Le Eterno ha abandonate le pais, le Eterno non vide nihil.*

Ezé.9:10 *Io anque, io essera sin pity, e io non habera misericordia ; io facera retornar lor obras sur lor capite.*

Ezé.9:11 *E ecce, le homine vestite de lino, e portante un scriptorio al cinctura, rendeva iste responsa : Io ha facite lo que tu me ha ordinate.* »

Tote illes qui es occidite pro rationes religiose non es martyres del fide. Il ha in iste categoria multe fanaticos preste a dar lor vita, eventualmente, pro lor religion, ma etiam pro qualcunque ideologia politic o altere. Le ver martyr del fide lo es, primarimente, exclusivemente, in Jesus-Christo. Postea, il es, obligatoriemente, un electe cuje vita offrite in sacrificio non es acceptabile al Deo creator, que si su morte ha essite precedite per un vita conforme a su exigentias revelate pro su tempore.

Retrovamo dunque ora, in le thema del « 6te *trompetta* » le mention del contexto moral del tempores que succede al guerra.

<u>Le irrepenitentia del superviventes</u>

Contrariemente a lo que pensa e time le major parte del homines, per destructive que illos sia, le armas nuclear non annihilara le humanitate; car «*superviventes*» subsistera post le fin del conflicto. Re le guerras, Jesus ha declaratein Matt.24:6: «*Vos audira parlar de guerras e rumores de guerras: garda vos de esser turbate, proque iste cosas debe evenir. Ma illo non essera ancora le fin.* » Le annihilation del humanitate essera debite al action del Deo creator post su retorno gloriose in le persona de Jesus-Christo. Proque le superviventes debe esser submittite a un ultime prova de fide. Desde 1945, data del prime uso del arma atomic, plus de duo mille explosions realisate pro tests per le potentias terrestre que lo detene se ha complite ; iIl es ver, successive, super un longitude de tempore de 75 annos e le terra es immense, ben que limitate, illa supporta le colpos que le humanitate le inflige. In le guerra nuclear que veni, al contrario, multitudes de explosions se realisara in un breve periodo e le dispersion del radioactivitate rendera impossibile le prolongation del vita super le terra. Per su retorno, le divine Christo terminara le suffrentias del humanitate rebelle agonisante.

Verso 20: « *Le altere homines qui non esseva occidite per iste plagas non se repentiva del obras de lor manos, de maniera a non adorar le demonios, e le idolos de auro, argento, aere, petra e ligno, que non pote nec vider, nec audir, nec ambular;* »

In le verso 20, le Spirito prophetisa le induration del populos supervivente. « *Le altere homines qui non esseva occidite per iste plagas non se repentiva del obras de lor manos*». Le « *secunde calamitate* » annunciate al tempore del imperio constitue vermente un « *plaga* » divin, sed illo precede le « *septe ultimes* » que va cader super le peccatores culpabile, post le fin del tempore de gratia de Apo.15. Esque on debe ancora rememorar lo, iste « *plagas* » puni tote le aggression roman portate contra le ordine del tempore create per le Omnipotente Deo creator.

« *… illes non cessava de adorar le demonios, e le idolos de auro, argento, aere, petra e ligno, que non pote nec vider, nec audir, nec ambular* ».

In iste enumeration, le Spirito visa le imagines cultual del fide catholic que es objectos de adoration per le adeptes de iste religion idolatra. Iste effigies representa, in prime loco, le « Virgine Maria », e detra illa, in grande numeros, sanctos plus o minus anonyme, proque illa lassa a cata uno multe libertate pro eliger su sancto preferite. Le grande mercato es aperte 24 horas per die. On propone cossinetos pro tote le axillas, de tote stilos e tote dimensiones. E

iste typo de practica irrita particularmente ille qui ha suffrite super le cruce de Golgotha; tamben, su vindicta sera terribile. E jam, post haber facite cognoscer in 2018 a su electos su potente e gloriose retorno pro le anno 2030, depost 2019, ille colpa le peccatores del terra per un virus contagioso mortal. Isto es solmente un micre signo de su ira veniente, ma ille ja ha le efficacia pro ille, pois que on debe jam a ille un ruina economic sin precedent in le historia del Occidente de origine christian. E quando illes es ruinose, le nationes se querela, pois se batte e se combatte.

Le reproche adressate per Deo es tanto plus justificate que sub le apparentia de Jesus-Christo, le ver Deo ha venite in le carne, in medio del homines e ibi como un de'illes, ille ha « *vidite, audite, e ambulato* », contrariemente al idolos sculptate o molate que non pote facer lo.

Versiculo 21 : « *e illes non se repentiva de lor assassinatos, ni de lor incantamentos, ni de lor impudicitate ni de lor furtos.*»

Con le verso 21, le thema se claude. En evocante «*lor homicidios* », le Spirito depinge le mortal lege dominic que, al fin, exigera le morte del fideles observatores del sancte sabbato sanctificate per Deo. Citante «*lor incantamentos*», Ille visa, le missas catholic honorate per illes qui justifica su «dominica», iste false die del Senior e authentic «die del sol» pagan. Rememorante «*lor impudicitate* », le Spirito monstra con le digito le fide protestante heredera de «le *impudicitate* » catholic del false «*prophetessa Jezabel* » de Apo.2:20. E in attribuer a illes «*lor furtos* », ille suggere le furtos spiritual facite, in prime loco, contra Jesus-Christo ipse, al qual, secundo Dan.8:11, le rege papal «*remove le perpetue*» sacerdotio e su titulo legittime justificate de « *Capite delAssemblea*», de Eph.5:23; ma tamben, su ordine del« *tempore e su lege* », secundo Dan.7:25. Iste interpretationes altemente spiritual non exclude applicationes ordinari literal, ma illos los supera multo in le judicio de Deo e su consequentias pro le autores culpabile.

Apocalypse 10: ***le parve libro aperite***

Retorno del Christo e punition del rebelles

Le *parve libro aperite* e su consequentias

-

Retorno del Christo al termino del quarte expectation adventista

Verso 1: «*Io vide un altere angelo potente, qui descendeva del celo, involvite in un nube ; super su capite esseva le arco del celo, e su facie esseva como le sol, e su pedes como columnas de foco.*»

Le capitulo 10 simplemente confirma le situation spiritual establite usque alora. Christo appare sub le aspecto del Deo del sancte alliantia divine, sub le imagine de«*le arco iris*»date post le diluvio a Noe e su descendentes. Illo esseva le signo del promissa de Deo de non plus destruer le vita super terra per le aquas diluvial. Deo mantenera su promissa, ma per le bucca de Petro, ille ha annunciate que le terra actual es «reservate pro le foco *»* ; un diluvio de foco. Le cosa se complira solmente pro le judicio final del septime millennio. Le foco non ha finite de destruer vitas pro tanto, proque illo es un arma que Deo ha jam usate contra le citates del valle de Sodoma e Gomorra. In iste breve capitulo, le Spirito illustra brevemente le eventos que succede al ; un déluge de feu. La chose s'accomplira uniquement pour le jugement dernier du septième millénaire. Le feu n'a pas fini de détruire des vies pour autant, car c'est une arme que Dieu a déjà utilisée contre les villes de la vallée de Sodome et Gomorrhe. Dans ce cours chapitre, l'Esprit illustre brièvement les événements qui succèdent à la «6ème *trompetta* ». Le apertura del capitulo se face super le imagine del retorno gloriose del Christo vengiator.

Le prophetia completamente disvellate

Versetto 2: «*Ille teneva in su mano* ***un parve libro aperite***. *Ille poneva su pede dextere super le mar, e su pede sinistre super le terra ;* »

Desde le comenciamento del libro, secundo Apo.1:16, Jesus veni combatter le adoratores del «*sol* » divinisate. Le rolo del symbolos se precisa: «*su facie esseva como le sol*» e que va devenir su inimicos, le adoratores del «*sol* »? Responsa: su scabello, e mal a illes! Proque «*su pedes es como columnas de foco*». Iste verso del Biblia, alora, se complira: «*Sede a mi dextera usque que io face de tu inimicos tu scabello* (Ps.110:1; Matt.22:44) ». Lor culpabilitate ha crescite perque ante su retorno, Jesus ha «*aperite le parve libro* » del Revelation disvellante, desde 1844, le «*septime sigillo* » que lo teneva ancora claudite in Apo.5:1 a 7. Inter 1844 e 2030, anno del contexto mentionate in iste capitulo 10, le comprehension e le senso del sabbato ha evolvite usque al plen lumine. Assi, le homines de iste epocha, es illes, sin excusa, quando illes elige de non honorar lo.Le « *parve libro* » ha alora essite « *aperite* » per le Spirito Sancte del Christo e le adoratores del *sol* non se preoccupa de illo. Al verso 2, lor destino es illustrate. Pro comprender le senso del symbolos « *mar e terra* » trovate in iste verso, nos debe studiar Apo.13 in le qual Deo los connecte a duo «*bestias*» spiritual que va apparer in le 2000 annos del era christian. Le prime «*bestia, que surge del mar*», symbolisa le regime inhuman, dunque bestial, del coalition del poteres civil e religiose, in lor prime forma historic del monarchias edel papismo catholic roman. Iste monarchias es symbolisate per le« *dece cornos* » associate al symbolo que designa Roma in Dan.7 per « *le parve corno* » e Apo.12, 13 e 17 per « *le septe capitess* ». Iste « *bestia* », secundo le judicio del valores divine, exhibe le symbolos mentionate in Daniel 7 : le imperios predecessor del imperio roman, in ordine inverse de illo de Dan.7 : *leopard, urso, leon*. «*Le bestia*» es dunque illa mesme le monstro roman de Dan.7:7. Ma hic, in Apo.13, le symbolo del «*parve corno*» papal, que succede al «*dece cornos*», es reimplaciate per illo del «*septe capites*» del identitate roman. E le Spirito le imputa «*blasphemias*» » id es,

mendaciosreligious. Le presentia de « *coronas* » super le « *dece cornos* » indica le epocha quando le « *dece cornos* » de Dan.7:24 ha comenciate regnar. Dunque, isto es equalmente le epocha quando le « *parve corno* » o « *rege differente* » est illa mesme in activitate. « *Le bestia* » identificate, le sequentia annuncia su futuro. Illa agera liberemente durante « *un tempore, tempores* (2 *tempores*) *e un medie tempore* ». Iste expression designa 3 annos e medie prophetic, id es, 1260 annos real, in Dan.7:25 e Apo.12:14; on lo retrova sub le forma de « *1260 dies* »-annos o « *42 menses* » prophetic in Apo.11:2-3, 12:6 e Apo.13:5. Ma al verso 3 de iste capitulo 13, le Spirito annuncia que illa essera ferite e « *como vulnerate a morte* », precisemente per le atheismo francese inter 1789 e 1798. E gratias al Concordato de Napoleon 1er, « *su vulnera mortal essera sanate* ». Assi, illes qui non ama le veritate divine potera continuar a honorar le mendacios que occide le anima e le corpore.

Al fin del dies, apparera un imagine del prime « *bestia que ascendeva del mar* ». Iste nove bestia se distingue per le facto que illa va, iste vice, « *ascender**del terra*** ». Basante se super le imagine del Genesis, ubi « *terra* » veni del « *mar* », subtilmente, le Spirito nos dice que iste secunde « *bestia* » ha sortite del prime, designante assi le ecclesia catholic pretendite reformate ; definition exacte de le fide reformate protestante. In 2021, illo jam representa le plus grande potentia militar del planeta Terra e face autoritate desde su victoria contra Japon e le Germania nazi in 1944-45. Il se tracta, naturalmente, del SUA, originalmente principalmente protestante, ma in grande parte catholic hodie, a causa del forte immigration hispanic accipite. In accusar lo de facer « *adorar le prime bestia in su presentia* », le Spirito denuncia su hereditage del dominica roman. Isto es dicer, si le etiquettas religiose es decepente. Le fide protestante moderne es tanto attachate a iste hereditage roman, que illa ira usque a promulgar un lege coercitive, rendente le reposo dominic obligatori sub pena de sanctiones: le boycott commercial in un prime tempore, e un condemnation a morte, a termino. Le dominica es designate como le « *marca*» del autoritate de «*le bestia*» roman, le prime «*bestia*». E le numero «*666*» es le summa obtenite con le litteras del titulo «VICARIVS FILII DEI», lo que le Spirito appella «*le numero del bestia*». Face le calculation, le numero es ibi:

V I C I V I L I I D I

5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501

112 + 53 + 501 = 666

Un precision importante : Le marca non es recipite « *super le mano* » o « *super le fronte* », solmente in le mesura ubi « *le mano* » symbolisa le obra, le action, e « *le fronte* » designa, ille, le voluntate personal de cata creatura libere de su electiones como Ezé.3:8 nos lo indica : « *io indurira tu fronte pro que tu lo oppone a lor fronte* ».

Ecce dunque ben identificate le futur « *scalinos*»de Jesus-Christo, le Juste Judice divine. E subtilmente, per le indication del «*pede dextere*» prioritaire o del «*pede sinistre*», le Spirito indica qui ille tene pro plus culpabile. Le «*pede dextere*» inflammate es pro le fide catholic papal roman a qual Deo imputa le*effusion del sanguine* de «*tote illes qui ha essite occidite super le terra* », secundo Apo.18:24. Su prioritate pro le ira es dunque meritate. Postea, equalmente culpabile, pro haber la imitata a su vice, in crear « *le imagine* » del prime «*bestia* » catholic, le fide protestante, appellate « *le terra* », recipe le foco del « *pede sinistre*» de Jesus Christo qui vengia assi le sanguine del ultime sanctos eligite que iba a esser versate sin su intervention salvatori.

Verso 3: «*e ille clamava con un voce forte, como rugi un leon. Quando ille clamava, le septe tonitruos faceva audir lor voces.*»

Le secreto celate o sigillate in le versos 4 a 7, proclamate per «*le voce del septe tonitros* » es hodie relevate. « *Le voce* » de Deo es assi comparate al rumore del « *tonitro* » associate al numero « *septe* » que symbolisa su sanctification. Iste voce proclama un message

longemente celate e ignorate per le homines. Il se tracta del anno del retorno in gloria de nostre divin e sublime Senior Jesus-Christo. Le data ha essite revelate a su electos in 2018; il se tracta del primavera 2030, en le qual se completara, desde le morte expiatori de Jesus le 3 April 30, le tertie tertio de 2000 annos del 6000 annos programmate per Deo pro su selection de electos.

Verso 4: « *E quando le sept tonitruos ha facite audir lor voces, io esseva preste a scriber ; e io audiva del celo un voce que diceva : Sigilla lo que le sept tonitruos ha dicite, e non lo scribe.*»

In iste scena, Deo persegue duo scopos. Le prime es que su electos debe saper que Deo ha fixate un tempore pro le fin del mundo; illo non es vermente celate, pois que illo depende de nostre fide al programma del 6000 annos prophetisate per le sex dies profan de nostre septimanas. Le secunde scopo es de discoragiar le recerca de iste data usque al tempore quando ille mesmo aperira le via del comprehension. Lo que se ha complite, pro cata un del tres probationes adventista utile pro cribrar e seliger le electos trovate digne de beneficiar del justitia eterne offerite per Jesus-Christo., in 1843, 1844 e 1994.

Verso 5: «*E le angelo, que io videva star super le mar e super le terra, levava su mano dextere verso le celo,*»

In iste attitude de grande Judice victoriose, su pedes ponite super su inimicos, Jesus-Christo va formular un juramento solenne que lo engage divinmente.

Verso 6: « *e jura per ille qui vive in le seculos del seculos, qui ha create le celo e le cosas que es ibi, le terra e le cosas que es ibi, e le mar e le cosas que es ibi, que il non haberea plus tempore,* »

Le juramento de Jesus-Christo es facite in le nom del Deo creator e il es dirigite a su electos qui honora le ordine del prime angelo de Apo.14:7; isto, demonstrante per lor obedientia, lor « *timore* » de Deo, per le observation de su quarte commandment que rende gloria a su acto creator. Le declaration « *que il non haberea plus tempore* » confirma que in su programma, Deo habeva previste le tres expectationes adventista van de 1843, 1844 e 1994. Como io jam ha exprimite, iste expectationes van esseva utile pro cribrar le credentes christian. Nam, ben que van, lor consequentias ha essite pro illes qui los ha experientiate, dramatic e spiritualmente mortal o, pro le electos, causas de lor benediction e sanctification per Deo.

Anuncio del 3^{e} grande mal prophetisate in Apo.8:13.

Verso 7: « *mais que in le dies del voce del septe angelo, quando ille sonarea (del trompetta), le mysterio de Deo se complira, como ille lo ha annunciate a su servitores, le prophetas.*»

Le tempore del construction del datas prophetic es finite. Illos que ha essite establite per le datos prophetisate ha complite lor rolo, pro probar, successive, le fide del protestantes in 1843-44, e illo del adventistas in 1994. Il non habera dunque plus de false datas, plus de false expectativas; le nove, initiate desde 2018, sera le bon, e le electos audira, pro lor salvation, le sono del « *septime trompetta* » que marcara le intervention del Christo del Justitia divine ; le hora secundo Apoc.11:15 : « *le regno del mundo es remittite a nostre Senior e a su Christo* », e dunque removite al diabolo.

Le consequentias e le epocha del ministerio prophetic

Verso 8 : « *E le voce, que io habeva audite del celo, me parlava de novo, e diceva : Va, prende le parve libro aperite in le mano del angelo qui sta super le mar e super le terra.* »

Le versos 8 a 11 illustra le experientia del mission del servitor incargate de presentar in clar le prophetia codificate.

Verso 9 : « *E io iva verso le angelo, dicente a ille de dar me le parve libro. E ille me diceva : Prende lo, e ingere lo ; illo sera amare a tu entranias, ma in tu bucca illo sera dulce como melle.* ».

Veniente in prime, « *le dolores del intestinos* » imagina multo ben, le suffrentias e le affliction causate per le rejection del lumine proponite per le christianos rebelle. Iste suffrentias attingera lor culmine pro le ultime prova de fide, al hora del lege dominic, ubi le vita del electos essera menaciate de morte. Usque al fin, le lumine e su depositarios essera combattite per le diabolo e su demonios celeste e terrestre, alliatos conscie o inconscie de iste « Destructor », «*le Abaddon o Apollyon*» de Apo.9:11. « *Le dulcor del melle*» imagina tamben perfectemente le felicitate de comprender le mysterios de Deo que ille face compartir a su ver electos sitibunde de veritate. Super le terra nulle altere producto non concentracomo ille, su dulcor naturalmente sucrate. In le normalitate, le esser human apprectia e cerca iste sapor dulce que le es agradabile. Equalmente, le electo de Christ cerca in Deo le dulcor de un relation amante e pacific assi como su instructiones.

Per dar a su revelation « Apocalypse » (= Revelation) « *le dulcor del melle* », le Spirito de Deo lo compara a « *le manna celeste* » que habeva « *le sapor del melle* » e que nutriva le Hebreos, in le deserto, durante le 40 annos que precedeva lor entrata in le terra promittite prendite del Canaanitas. De mesmo que un Hebreo non haberea potite superviver sin consumer iste « *manna*», desde 1994, termino del «*cinque menses*» prophetisate in Apo.9:5-10, le fide adventista supervive solmente per nutrir se de iste ultime«*nutrimento*» (Matt.24:45) spiritual prophetic«*preparate pro le tempore appropriate del venita*» gloriose de Jesus Christo. Iste inseniamento que le Deo del veritate me da de realisar solmente in iste sabbato matino a le 4te hora del 16 de januario 2021 (ma 2026 pro Deo) haberea essite utile pro responder a illequi me demandava un die re le studio del prophetias «Que pote isto apportar me?» le responsa de Jesus es curte e simple : le vita spiritual pro escappar al morte spiritual. Si le Spirito non reprende le imagine de un « *torta* », ma solmente « *le dulcor del melle* », il es proque le vita physic del Hebreo esseva concernite per iste alimento de « *manna*». Quanto al Revelation, le alimento es solmente pro le spirito del electos. Ma, in iste comparation, illo appare tanto necessari, indispensabile e exigite per le Deo vivente como un condition de mantenimento del vita spiritual. E iste exigentia es logic, proque Deo non ha preparate iste alimento pro que illo sia ignorate e dispreciate per su servitores del ultime dies. Illo constitue le elemento le plus sanctificate desde le sacrificio de Jesus-Christo e le ultime forma e le complimento final del Sancte Cena"; Jesus dante a su electos como alimento, su corpore e su instruction prophetic.

Verso 10: "*Io prendeva le parve libro del mano del angelo, e io lo ingurgitava ; illo esseva in mi bucca dulce como melle, ma quando io lo habeva ingurgitate, mi intestinos esseva plen de amaritude.* "

In le'experientia vivite, le servitor ha discoperite in le solitate, le luce fulgurante prophetisate per Jesus e ille le ha effectivemente, in prime, trovate « *le dulcor del melle* », un placer agradabile comparabile al dulcor sucrate del melle. Ma, le frigiditate manifestate per le membros e le instructores adventista alxquals io ha volite presentar lo ha producite in mi corpore authentic dolores ventral nominate colites. Io testimonia dunque del complimento spiritual e literal de iste cosas.

Nonobstante, un altere explication concerne le epocha final in le qual le lumine prophetic es illuminate. Illo comencia in un tempore de pace, sed va finir se in un tempore de guerra e de terror homicidal. Dan.12:1 lo ha prophetisate como «*un epocha de angustia tal que il non ha habite un simile, desde que le nationes existe usque a iste epocha* »; ecce ci, de que provocar « *dolores al* ***visceres*** ». Tanto plus que nos lege in Lam.1:20,: « *YaHWéH, reguarda mi angustia!* ***Mi visceres*** *bulli, mi corde es turbate intra me, proque io ha essite rebelle. Foris le spada ha facite su devastationes, intus le morte.* » Equalmente in Jer.4:19 :

« ***Mi visceras*** *!* ***Mi visceras*** *: io suffre intra mi corde, le corde me pulsa, io non pote tacer ; proque tu audi, mi anima, le sono del trompetta, le crito de guerra.* » Le amaritude del « *visceras* » stabilisce un comparation inter le mission adventiste final e illa que esseva confidite al propheta Jeremia. In ambe experientias, le electos labora in le hostilitate ambiente del dominatores rebelle de lor epocha. Jeremia e le ultime ver adventistas denuncia le peccatos committite per le dirigentes civil e religiose de lor tempore e, agente assi, le ira del culpabiles se converte contra illes, usque al fin del mundo marcate per le retorno in gloria de Jesus-Christo, le « *Rege del reges e Senior del seniores* » de Apo.19:16.

Le fin de un prime parte del Revelation

In iste prime parte, nos ha trovate le prologo e le tres themas parallel, del Litteras adressate al angelos del septe Ecclesias, del septe sigillos o signos del tempores, e del sex trompetas o castigos advertente suscitate per le indignation de Deo.

Verso 11: « *Pois on me diceva : Il es necesse que tu prophetisa de novo super multe populos, nationes, linguas, e reges.* »

Le verso 11 confirma le coverage complete del ultime 2000 annos del programma de 6000 annos preparate per Deo. Arrivatee al tempore del retorno gloriose de Jesus-Christo, le mention de le prophetia va reprender le survolo del era christian in le capitulo 11 sub un thema differente : « *Il es necessari que tu prophetisa* ***de novo*** *super multe populos, nationes, linguas, e reges* ».

-
-
-
-
-
-

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apertura del secunde parte del Revelation

In iste secunde parte, in un survolo parallel del era christian, le Spirito va destinar eventos importante jam mentionate in le prime parte del libro, sed hic, in le secunde parte, il va revelar su judicio de maniera plus detaliate super cata un de iste themas. De novo, cata capitulo va usar symbolos e imagines differente ma sempre complementari. Es per le gruppamento de tote iste doctrinas que le prophetia identifica le subjectos destinate. Desde le libro de Daniel, iste principio de poner in parallel le capitulos del prophetias es applicate per le Spirito revelator, como tu pote constatar.

Apocalypse 11, 12 e 13

Iste tres capitulos coperi in parallelo le tempore del era christian, ponente le lumine super eventos differente, sed que remane multo complementari. Io va resumir los, pois detaliar, le themas.

Apocalypse 11

Le regno papal – Le atheismo national – Lea *septime trompetta*

Versiculos 1 a 2: le regno del false propheta papal catholic de 1260 annos: Le persecutor.

Versiculos 3 a 6: durante iste regno intolerante e persecutor « *le duo testes* » de Deo, le scripturas sancte del duo alliantias, essera affligite e persecutate, per « *le bestia* », le coalition religiose roman alliate al monarchias de Europa occidental.

Le versos 7 a 13 ha como thema « *le bestia que ascende del abysso* », isto es, le « Revolution Francese » e su atheismo national que appare pro le prime vice in le historia del humanitate.

Le versos 15 a 19 habera como thema un disveloppamento partial del « *septime trompetta*».

Le rolo del regno papal imaginate

Versetto 1: « *On me dava un canna simile a un virga, dicente : Leva te, e mesura le templo de Deo, le altare, e illes qui ibi adora.* »

Le epocha visatee es un tempore de punition revelate per le parola « *virga* ». Le punition es justificate « *a causa del peccato* » restabilite civilmente desde 321 e religiosemente desde 538. Desde iste secunde data, le peccato es imponite per le regime papal symbolisate hic per « *le canna* » que designa « *le false propheta qui insenia le mendacio* » in Esa.9:13-14. Iste message imagina quello de Dan.8:12 : « *le armea esseva livrate con le perpetue a causa del peccato* », in le qual, « *le armea* » designa le Assemblantia christian, « *le perpetue* », le sacerdotio de Jesus levate per le regime papal, e « *le peccato* », le abandon del sabbato desde 321. Isto es solmente un repetition de un message multo repetite per aspectos e symbolos differentie. Illo confirma le rolo punitive que Deo da al institution del regime papal roman. Le verbo « *mesura* » significa « judica ». Le punition es dunque le resultato de un judicio de Deo contra « *le templo de Deo* », leAssembla collective de Christo, « *le altare* »

symbolo del cruce de su sacrificio, e « *illos qui ibi adora* » isto es, le christianos qui se reclama de su salvation.

Verso 2 : « *Ma le atrio exterior del templo, lassa lo in foras, e non lo mesura ; proque illo ha essite date al nationes, e illos calca le citate sancte durante quaranta-duo menses.*»

Le parola importante de iste verso es «*exterior*». Illo designa per se sol le fide superficial del catholicismo roman concernite in le imagine de su regno de 1260 dies-annos presentate hic sub le forma «*42 menses*».«*Le citate sancte* » imagine del ver electos « *era calpestate per le nationes* » coalisate con le regime despotic papal, id es le reges del regnos europee « *qui committe adulterio con* » le « *Jezabel* » catholic durante su longe regno intolerante de 1260 annos real inter 538 e 1798. In iste verso, Deo marca le differentia inter le fide ver e le fide false per appoiar se super le symbolismo del sanctuario hebreo: le tabernaculo de Moises e le templo construite per Salomon. On trova in ambe casos, super « *le atrio, al exterior del templo* », ritos religiose carnal: le altare del sacrificios e le cisterna del ablutiones. Le ver sanctitate spiritual se trova al interior del templo: in le loco sancte ubi son : le candelabro a septe lampadas, le tabula del 12 panes de proposition, e le altare del perfumes placiate ante le velo que cela le loco sanctissime, imagine del celo ubi Deo sede sur su throne royal. Le sinceritate del candidatos al salvation christian es cognoscite solmente per Deo, e super le terra, le humanitate es decepite per le religion de faciada « *exterior* » que le fide catholic roman representa primarimente in le historia del religion christian de nostre era.

Le sancte Biblia, le parola de Deo, persequite

Verso 3 : « *Io dara a mi duo testes le poter de prophetisar, vestite de sacco, durante mille duo cento sexanta dies.* »

Durante iste longe regno confirmate hic sub le forma « *1260 dies*», le Biblia symbolisate per le «*duo testes*» va esser partialmente ignorate usque al tempore del Reformation ubi illo es mesmo persecutate per le ligas catholic favorabile al papas que illes supporta con colpos de spada. Le imagine «*vestite de sacco*» designa un stato de affliction que le Biblia va endurar usque a 1798. Proque al fin de iste periodo, le atheismo revolutionari francese va brular lo in locos public, tentante etiam de facer lo disparer completemente.

Verso 4: "*Iste es le duo oliveros e le duo candelabros que se trova ante le Senior del terra.*"

Iste "*duo oliveros e duo candelabros*" es le symbolos del duo alliantias successive que Deo ha organisate in su plano del salvation. Duo dispensationes religiose consecutives portator de su Spirito cuje hereditage lassate es le Biblia e su textos del duo alliantias. Le projecto del duo alliantias esseva prophetisate in Zac.4:11 a 14, per « *duo oliveros placiate a dextra e a sinistra del candelabro* ». E jam, precedente « *le duo testes* » del verso 3, Deo diceva de illes in le testimonio de Zacharias : « *Iste es le duo filios del oleo qui se tene ante le Senior de tote le terra.*» In iste symbolismo « *le oleo*» designa le Spirito divine. « *Le candelabro*» prophetisa Jesus-Christo qui in un corpore human va apportar le lumine del Spirito in su sanctification (= 7) e diffunder le cognoscentia inter le homines, mesmo como le candelabro symbolic diffunde le lumine per arder le oleo continite in su « *septe* » vasos.

A notar: « *Le candelabro* » a « *septe* » lampas es centrate super le vaso del medio; isto, al imagine del medio del septimana que face, del 4ème die del septimana paschal, le die quando, per su morte expiatori, Jesus-Christo ha facite « *cessar le sacrificio e le offerta* », le rito religiose hebreo, conformemente al projecto divine prophetisate in Dan.9:27. Le « *candelabro* » a septe lampes portava dunque etiam un message prophetic.

Verso 5: « *Si alcuno vole nocer les, foco exi de lor bucca e devora lor inimicos ; e si alcuno vole nocer les, il debe esser occidite de iste maniera.* »

Hic, como in Apo.13:10, Deo confirma a su ver electos su interdiction de punir, ipse mesme, le mal facite al Biblia e a su causa. Isto es un action que il se reserva in exclusivitate.

Le malos exira del bucca del Deo creator. Deo se identifica con le Biblia que on nomina « *le parola de Deo* », de maniera que ille qui le face mal se attacca directemente a su persona.

Verso 6: « *Illes ha le poter de clauder le celo, a fin que il non plueva durante le dies de lor prophetia ; e illes ha le poter de cambiar le aquas in sanguine, e de ferir le terra con omne specie de plaga, cata vice que illes lo volera.* »

Le Spirito mentiona factos reportate in le Biblia. In su tempore, le propheta Elias obteneva de Deo que il non plueva excepte a su parola ; ante ille Moises recipeva de Deo le poter de cambiar le aquas in sanguine e de ferir le terra per 10 plagas. Iste testimonios biblic es tanto plus importante que in le ultime dies, le disprecio pro le parola de Deo scripte e inspirate va esser castigate per flagellos del mesme typo, secundo Apoc.16.

Le atheismo national del Revolution Francese

Le lumines tenebrose

Verso 7: « *Quando illes habera completate lor testimonio, le bestia que ascende del abysmo les facera guerra, les vincera, e les occidera.* »

Le Spirito nos revela hic, un cosa importante a notar; le data 1793 marca le fin del testimonio biblic, ma pro qui? Pro su inimicos del epocha que habeva perseguite le Biblia rejectante su autoritate divine in materia de supporto del fide;sia,le monarchas, le aristocraticos monarchista, le regime papal catholic roman e tote su clero. A iste data, Deo condamma, equalmente, le false credentes protestante qui in le practica non tene ja conto de su inseniamentos. In Dan.11:34, in su judicio, Deo les imputa «***le hypocrisia***»: «*In le tempore quando illes succumbera, illes essera un poco adjutate, e plure se unira a illes per* ***hypocrisia***.» Isto es solmente le prime parte del testimonio del Biblia que se completa, proque in 1843, su rolo va reprimer un importantia vital invitar le electos a discoperir le prophetias adventista. Le establimento del atheismo national in Francia va visar le Biblia e tentar de la facer disparer. Le uso sanguinose abundante de « su guillotina » lo face vermente un nove « *bestia* » que, iste vice, debeva « *ascender del abysso* ». Per iste termino prendite del recito del creation in Genesis 1:2, le Spirito rememora que si Deo, su Creator, non existeva, nulle vita se haberea disveloppate super le terra. «*Le abysmo*» es le symbolo del terra private de habitante, quando illa es «*informe e vacue*». Illo esseva assi «*al comenciamento*», secundo Gen.1:2, e illo lo redivinara durante «*mille annos*», al fin del mundo, post le retorno gloriose de Jesus-Christo, que es le thema que seque iste in iste capitulo 11. Iste comparation con le chaos original es ben meritate pro un regime republican que nasce in le chaos politic e le plus grande disordine. Proque le homines rebelle sape unir se pro destruer ma illes es multo dividite super le formas que deberea esser date al reconstruction. Iste testimonio offra post se le demonstration del fructo que le humanitate pote portar quando illa es integremente separate de Deo; private de su benefic action.

Ma in nominar lo « *abysso* » le Spirito del Deo creator suggere equalmente le contexto e le stato del creation original de nostre terra. Assi, visante le prime die de iste creation, ille nos monstra un terra plongate inns le « *tenebras* » absolute pois que in iste momento, Deo non ha ancora date al terra le lumine de ulle astro. E iste idea, connecte spiritualmente iste « *bestia que ascende del abysso* » al « *quarte sigillo* » de Apo.6:12 describite como un « *sol nigre como un sacco de crin*». Le connexion se face etiam con le «*4e trompetta*» de Apo.8:12 describitee per le «*colpos del tertio, del sol, del tertio del luna, e del tertio del stellas*». Per iste imagines, leSpiritu le attribue un character particularmente «**tenebrose**». Nonobste isto es in iste aspecto e iste stato « **tenebrose »** que Francia va glorificar su pensatores libere per attribuer les le titulo de « **lumines** ». On recorda alora le parolas de Jesus Christo cite in Matt.6:23 : « *ma si tu oculo es in mal stato, tote tu corpore essera in le tenebras.* ***Si dunque le lumine que es in te es tenebras, quanto grande essera iste tenebras!***» Assi le pensamento libere tenebrose entra in guerra contra le spirito religiose e iste spirito nove

libertari va prolongar se in le tempore e extender se super le mundo occidental … dicite christian e illo va mantener su influentia malefic usque al fin del mundo. Con le Revolution francese, le «tenebras» se installa in perpetuitate con le peccato. Nam, con illa, le libros scribite per le philosophos del pensata libere appare; lo que la liga al «peccato» que characterisa Grecia in le prophetias de Daniel 2-7-8. Iste nove libros va concurrer le Biblia e succeder a suffocar lo, in un enorme proportion. Le «*guerra*» denunciate es dunque principalmente ideologic. Post le Revolution e post le Secunde Guerra Mundial, iste tenebras prendera le apparentia del humanismo le plus elevate contrastante e rompente assi con le intolerantia de origine, ma le « *guerra* » ideologic se prolonga. Le humanos occidental essera preste a sacrificar toto pro iste « libertate ». De facto, illes sacrificara lor nationes, lor securitate, e non escappara nonobstante al morte programmate per Deo.

Versetto 8: « *E lor cadavres essera super le placia del grande citate, que es appellate, in un senso spiritual, Sodoma e Egypto, ibi mesmo ubi lor Senior ha essite crucifigite.* »

Le « *cadavres* » mentionate es illos del « *duo testes* » de qui le prime aggressores es equalmente executate super le «*placia*» del mesme«*citate*».Iste«*citate*» es Paris,e le«*placia* » mentionate se nominava, successivemente, «placia Louis XIV», «placia Louis XV»,«placia del Revolution», e designa le actual « Placia del Concordia ». L'atheismo non face favor a ulle forma religiose. Le victimas guillotinate es justemente colpate pro un affiliation religiose. E como le message del « *4e trompetta* » lo insenia, le objectivos es le ver luce (sole), le false collective (luna), e omne messager religiose individual (stella). In plus, certe formas religiose corrumpite es acceptate a condition que illes se submitte al normas del atheismo dominante. Alcun sacerdotes recipe assi le nomine de «defroqués» in derision.Le Spirito compara Paris, le capital francese, a « *Sodoma* » e a « *leEgypto* ». Le prime fructos del libertate esseva le excessos sexual accompaniate del ruptura del conventiones social e familial traditional. Iste comparation va portar in le tempore consequentias tragic. Le Spirito nos indica que iste citate subira le sorte de « *Sodoma* » e quello de « *Egypto* » devenite pro Deo le symbolo typic del peccato e del rebellion contra ille. Le ligamine establite plus alto con le « *peccato* » philosophic « grec » denunciate in Daniel 2-7-8 es hic confirmate.Pro comprender ben iste stigmatisation divine del peccato grec, tene in mente que, tentante de usar le parola philosophic pro presentar le Evangelio al habitantes de Athenas, le apostolo Paul falleva e esseva expulsate del loco. Pro isto le pensata philosophic va remaner perpetuemente le inimico del Deo creator. Con le tempore e usque a su fin, iste citate nominate « Paris » va mantener, e testificar per su actiones, del justessa de su comparation con iste duo nomines, symbolos del peccato sexual e religiose. Post su nomine « Paris », se trova le hereditage del « Parisii », parola cuje origine celtic significa « illos del caldiero », nomine dramaticamente prophetic. In le epocha roman le loco esseva un feudo del adoratores pagan de Isis le deessa del egyptianos, precisemente, ma etiam, le imagine scenic e cynicde Paris, le filiodel rege de Troia, le vetule Priam. Autor de un adulterio con le belle Helena sposa del rege grec Menelao, ille va esser responsabile de un guerra con Grecia. Post un assedio infructuose, le grecos se retirava lassante sur le plage un enorme cavallo de ligno. Pensante que illo esseva un deo grec, le troianos introducevaisintrava le cavallo in le citate. E in le medietate del nocte, quando le vino e le festa finiva, soldatos grec sortiva del cavallo e aperiva le portas al truppas grec que retornava silentemente; e tote le habitantes del citate esseva massacrate, del rege al ultime del subjectos. Iste action troian causara le perdita de Paris in le ultime dies proque ignorante le lection, illa reproducira su errores per facer installar sur su territorio su inimicos que illa habeva colonisate. Ante de prender le nomine de Paris, le citate se nominava « Lutetia » lo que significa « palude fetide » ; tote le programma de su triste destino. Le comparation con « *Egypto* » es justificate pois que, adoptante le regime republican, Francia deveni officialmente le prime regime de peccato del mundo occidental. Iste interpretation essera confirmate in Apo.17:3 per le color « *scarlatin* » del « *bestia* », imagine del coalitiones

monarchic e republican del ultime dies, construite super le modello de Francia. Dicente: « *illa mesme ubi lor Senior ha essite crucificate* », le Spirito stabiliva le comparation inter le rejection del fide christian del atheismo francese e le rejection national judee del Messia Jesus-Christo; nam le duo situationes es identic e illos va portar le mesme consequentias e le mesme fructos de impietate e iniquitate. Iste comparation va continuar in le versos sequente.

Appellante su capital « *Egypto* », Deo compara Francia al Pharaon, modello typic del resistentia human opponite a su voluntate. Illa va mantener usque a su destruction iste position rebelle. Il non habera de su parte jammais un repentance. Appellante « *le mal ben e le ben mal* », illa va committer le pejor del peccatos execrate per Deo ; isto per appellar « lumines », le « tenebrose » pensatores fundatores de « su derectos del homine », que se oppone al derectos de Deo. E per multe populos, su modello sera imitate, mesmo, in 1917, per le potente Russia que la destruera per un tiro atomic al tempore del « *sexte trompetta* », lo que prophetisava su nomine « Parisii » in lingua celtic, que significa « illos del caldiero ». Illa dunque va restar usque a su fin incapace de vider Deo in le provas que va ruinar la usque a destruer la. Proque il la ha prendite como objectivo e il non la lassara ante que illa non sia plus.

Verso 9: « *Homines inter le populos, le tribus, le linguas, e le nationes, videra lor cadavres durante tres dies e medie, e illes non permittera que lor cadavres sia ponite in un sepulcro.* »

In Francia, le populo entrava in Revolution in 1789, e in 1793, illes executa su rege poi su regina, ambes publicamente decapitates sur le grande placia central del citate appellate successivemente « Placia Louis XV », « Placia del Revolution », e actualmente, « Placia del Concordia ». In attribuer « *tres dies e medie* » al tempore del action destructive, le Spirito pare includer le battalia de Valmy ubi in 1792, le revolutionarios ha affrontate e vincite le armeas royalistas del regnos europee que ha aggressate le Francia republicanincluse Austria, pais del familia de origine del regina Marie-Antoinette. Pro comprender le origine de iste odio, on debe tener in mente que 1260 annos de exactiones de tote generes per le coalition papal-royal ha finalmente irritate le populo francese exploitato, maltratate, persecutate e completemente ruinose. Le ultime duo regnos de Louis XIV con fasto odiose e Louis XV rege debauched corrupte, ha finalmente plenate le copa del patientia de Deo e de illo del homines. Attention! Le Republica non es e non essera un benediction pro Francia. Illo va usque a su fin, sub su quinte forma, portar le maledictiones de Deo e committer illa mesme le errores que provocara su perdita. Iste regime sanguinari, a su origine, va devenir le pais del«derectos del homine» e del humanismo que finira per defender le culpabile e frustrar, per su injustitia, le victima. Illo mesmo accipera su inimicos e los installara in su territorio, imitante, usque al pejor, le exemplo celebre del citate troian celebre pro le introduction del cavallo de ligno lassate per le grecos, como vidite previemente.

Verso 10: "*E a causa de illes le habitantes del terra se gaudera e essera in allegressa, e illos se inviara donos le unes al alteres, proque iste duo prophetas ha tormentate le habitantes del terra."*»

In iste verso, le Spirito visa le tempore quando, como gangrena o cancere, le mal philosophic francese va propagar se e diffunder secomo un pestein le altere nationes occidental. Illo marca«le signo del tempores» del«*6te sigillo*»; illo ubi le «*sole deveni nigre como un sacco de crin*»: le lumine del Biblia dispare suffocate per le libros philosophic del pensatores libere.

In lectura spiritual, contrariemente «*al citatanos del regno del celos*»que defini le electos de Jesus, «*le habitantes del terra*» designa le protestantes american e plus generalmente, le humanos rebelle verso Deo e su veritate. Le populos del regnos europee e ancora plus american reguarda verso le Francia. Ibi, un populo opprime su monarchia e le religion christian catholic que menacia le populos qui lege le biblia, le « *duo testes* », del

«*atormentos* » de su « inferno » ; del «*tormentos*» real que es tamen solmente reservate pro le judicio final, pro annihilar le fals religiosos qui usa ipse deceptive iste typo de menacia, secundo Apo.14:10-11. Le estranieros, etiam illes, victimas del mesme exactiones foras de Francia, comencia a sperar poter profitar de iste initiativa. Isto, tanto plus que, con le supporto frances accordate per Ludovico XVI, in le mundo, alicun annos antea, le nove Statos Unite de America del Nord ha trovate lor independentia, liberante se del dominantia de Anglaterra. Le libertate es in marcha e va ganiar tosto multe populos. In signo de iste amicitate, « *illes se inviara donos le unes al alteres* ». Un de iste donos ha essite le don francese al Americanos del « Statua del Libertate» erecte in 1886 super un insula in facie de New York. Le americanos le retornara le gesto per offerer un replica que, erecte in 1889, se trova in Paris super un insula in le medio del Seine presso le Turre Eiffel. Deo visa iste typo de dono que revela le compartir e le excambio que constitue le maledictiοn del Dieu cible ce genre de cadeau qui révèle le partage et l'échange que constitue la malédiction de la **libertate excessiva** que visa a ignorar su leges spiritual.

Verso 11: "*Post le tres dies e medie, un spirito de vita, veniente de Deo, entrava in illes, e illes se teniva super su pedes ; e un grande terror se impadroniva de illes qui los videva.*"

Le 20 de april 1792, Francia es menaciate per Austria e Prussia e renversa su rege, Ludovico XVI, le 10 Août 1792. Le Revolutionarios essera vincitor a Valmy le 20 Septembre 1792. Le rege Louis XVI es guillotinate le 21 Januario 1793. Le dictator Robespierre e su amicos es guillotinate a lor vice le 28 Julio 1794. Le « Convention » es reimplaciate per le « Directorio » le 25 Octobre 1795. Le duo « Terrores » de 1793 e 1794 non ha durate insimul solmente un anno. Inter le 20 April 1792 e le 25 October 1795, io trova de maniera satis precise iste periodo de « *tres dies e medie* » prophetisate sia « tres annos e medie » real. Ma io pensa que le duration porta in plus, un message spiritual. Iste periodo representa le medietate de un septimana, lo que pote evocar un allusion al ministerio terrestre de Jesus-Christo que durava precisemente « tres dies e medie » prophetic e se concludeva con le morte del Messia Jesus-Christo. Le Spirito compara su action con illo del Biblia, su « *duo testes* », qui etiam illes, ha agite e inseniate ante esser ardite sur le placia del Revolution in Paris. Per iste comparation, le Biblia es, iste fide, identificate con Jesus-Christo qui es, in illa, de novo crucificate e « *perforate* » como indica Apo.1:7. Le fluxo de sanguine versate ha finite per terrificar le populo francese. Assi, post haber executate su chef del Convention sanguinari, Maximilien Robespierre, e su amicos Couthon e Saint-Just, le executiones sumari e systematic ha cessate. Le Spirito de Deo ha revivite le sete spiritual del homines e le practica del religion es redevenite legal, e specialmente, libere. Le salutar « timore de Deo » ha reapparite e le interesse pro le Biblia ha essite de novo manifestate ma illo essera usque al fin del mundo combattite e concurrite per le libros philosophic scribite per le pensatores libere cuje modello grec es al fonte de tote su diverse formas.

Versetto 12 : « *E illes audiva del celo un voce que les diceva : Ascende hic ! E illes ascendeva al celo in le nube ; e lor inimicos los videva.*»

Iste declaration divine se applica al « *duo testes*» biblic, post 1798.

Le comparation con Jesus se prolonga, proque ille es qui su electos ha vidite (post le propheta Elias) ascender al celo sub lor regardo. Ma, a lor vice, su electos del tempore final agera del mesme modo. Lor inimicos los vide, illes etiam, montar al celo in le nube ubi Jesus los attrahera presso de ille. Le supporto que Deo da a su causa es le mesme, pro Jesus-Christo, su electos, e in iste contexto del Revolution francese, le Biblia post 1798. Pro confirmar le fin del duration profetisate del «*1260 dies*»-annos, en 1799, le papa Pio VI moriva detenite a Valence-sur-Rhône, rendente assi possibile, inter 1843-44 e 1994, un long tempore de pace de 150 annos prophetisate sub le forma «*cinque menses*» in Apo.9:5-10. Le morte de Ludovico XVI, le arresto del monarchia, e le morte de un papa prisionero porta un colpo mortal al

intolerance religiose de «*le bestia que ascende del mar*» in Apo.13:1-3. Le Concordato del Directorio cura su plaga sed illa non beneficia plus delsupporto regal destruite, illa non persequera plus usque al tempore del fin ubi le intolerantia protestante apparera sub le nom de «*le bestia que ascende del terra*» in Apo.13:11.

Verso 13: « *A iste hora, il habeva un grande tremor de terra, e le decime parte del citate cadeva ; septe milles homines esseva occidite in iste tremor de terra, e le alteres esseva terrorisate e dava gloria al Deo del celo.* »

In iste epocha (*iste hora*) se ha complite, in forma spiritualle, le «*tremor de terra*» jamais prophetisate per le complimento de illo de Lisboa in 1755, concernite in le thema del «*sexte sigillo*» de Apo.6:12. Secundo le Spirito de Deo, lele citate de Paris perdeva « *un decime*» de su population. Ma un altere senso pote concerner secundo Dan.7:24 e Apo.13:1, le decime parte del « *dece cornos*» o regnos christian occidental submittite al catholicismo papal roman. Francia considerate per Roma como « le filia primogenita»» del ecclesia catholic roman cade in atheismo, la priva de su supporto, e va usque a destruer su autoritate. Le 4th trompetta lo ha revelate, «*le tertio del sol es ferite*»; le message «*septe mille homines esseva occidite in iste tremor de terra*» confirma le cosa dicente: un multitude (*mille*) de «*homines*» religious (*septe:* sanctification religious del epocha), esseva occidite in iste seismo politic societal.

Verso 14: « *Le secunde infortunio ha passate. Ecce, le tertie infortunio veni* ***promptemente*** ».

Assi, le intense effusion de sanguo ha revivite le timor de Deo, e le « Terror » ha cessate, reimplaciate per le imperio de Napoleon 1er, « *le aquila* » annunciator del tres ultime « *trompetas* », tres « *grande calamitates* » pro le habitantes del terra. Viste que le annunciation succede al Revolution Francese de 1789 a 1798, « *le secunde calamitate*» que es attribuite a illo in le versetto 14 non pote concerner lo directemente. Ma pro le Spirito, isto es le medio de dicer nos que un nove forma del Revolution Francese apparera justo ante le retorno in gloria de Jesus-Christo. Ora, secundo Apo.8:13, le «*secunde calamitate*» concerne clarmente le thema del 6ème *trompeta* de Apo.9:13 que va, precisemente, « *occider le tertio del homines* » ante que Jesus-Christo reveni pro vengar le injuste condemnation de su sancte fidelle servitores per exterminar lor inimicos mortal, le ultime rebelles. On pote comprender que, al imagine del hecatombe provocate per le Revolutionarios francese, Deo organisa le hecatombe del Tertie Guerra Mundial, iste vice nuclear, que reducira, considerablemente, le numero del habitantes del terra, ante su elimination complete que le redonara su aspecto « *abysso*» original, post le intervention final destructive de Jesus-Christo.

Le duple senso del «*secunde calamitate*» connecte le*quarte trompetta* al*sexte* pro un ration spiritual. Le structura del Apocalypse divide in duo partes le tempore del era christian. In le prime, le «*calamitate* » castiga le culpabile punite ante 1844 e in le secunde, illos qui lo es post 1844, justo ante le fin del mundo. Ora, le duo actiones punitive comparti le senso que Deo da a su quarte castigo de Levitico 26:25 : « *io inviara le spada que vindicara mi pacto* ». Le prime castigo ha colpito le gente **qui non ha recipite** le message del Reformation, obra preparate per Jesus pro su electos, e le secunde, illes qui non ha respondite al exigentia de Deo **de completar** iste Reformation a partir de 1843. Lumine revelate per le qual Deo construe iste permanente Reformation essera presentate usque al hora quando le tempore de gratia se completara.

In reprenentet le cosas e le actiones que Deo ha imputatees al homines del Revolution Francese de 1789 a 1795, nos retrova illos que ille pote imputar al homines occidental del ultime dies. On retrova le mesme disprecio, le mesme impietate e le odio del ordinationes religiose e de illes qui les insenia; comportamento que resulta iste vice del disveloppamento extraordinari del scientia e del technologias. Durante le annos de pace, le atheismo e le false religion ha conquistate le mundo occidental. Dio dunque ha un bon ration de nos proponer,

pro iste thema, un lectura duple; le comportamento del « *superviventes* » que face le principal differentia inter le epocha revolutionari e le tempore scientific del ultime dies del humanitate. Pro esser plus clar, secundo Apo.11:11 a 13, « *le superviventes* » del prime lectura que concerne le « *quarte trompetta* » « *se repentiva* », durante que « *le superviventes* » del secunde que concerne le « *sexte trompetta* » «*non se repentiva*», secundo Apo.9:20-21.

Le tertie«*grande mal*» (pro le peccatores): Le retorno gloriose del Christo justiciero

Verso15:«*Le septime angelo sonava(del trompetta). E il habeva in le celo forte voces que diceva : Le regno del mundo es date a nostre Senior e a su Christo ; e ille regnara in le seculos del seculos.*»

Le ultime thema del capitulo es ille del «*septime trompetta*» que designa, io lo rememora, le momento quando le Deo creator invisibile se rende visibile al oculos de su inimicos confirmante Apo.1:7: «*Ecce, ille veni con le nubes e omne oculo le vide;*<u>*mesmo illes qui lo ha transpassate*</u> ». « *Illes qui lo ha transpassate* », qui ha transpassate Jesus, es su inimicos de tote le epochas del era christian del quales illes del ultime. Illes lo ha transpassate, persequente su discipulos fidele, super le quales ille ha declarate: « *cata vice que vos ha facite iste cosas a un de iste plus parve de mi fratres, es a me que vos los ha facite* (Matt.25:40) ». Desde le celo, forte voces se eleva pro celebrar le evento. Illos es illes del habitantes del celo qui jam se ha exprimite pro festar le expulsion del celo del diabolo e su demonios per le Christo victoriose, appellate «*Micaël*» in Apo.12:7 a 12. Illes participa al gaudio del electos, a lor vice liberate e victoriose per Jesus Christo. Le historia del peccato terrestre va cessar pro manco de peccatores destruite per le bucca del Christo divine. Le diabolo, « *principe de iste mundo* » secundo Jesus, perde su possessione del mundo peccator annihilate per Deo. Ille va subsister ancora mille annos super le terra desolate sin nocer a alcuno, expectante su elimination totale al judicio final con tote le altere peccatores que Deo resuscitara pro iste proposito.

Le Grande Felicitate celeste del electos redimite per le sanguine de Jesus-Christo

Verso 16: « *E le vinti-quatro ancianos, qui se sedeva ante Deo super lor thronos, se prosternava super lor facies, e illes adorava Deo,* »

Le electos ha entrate in le regno celeste de Deo, sedente super thronos in le presentia de Deo, illes va regnar o judicar le malvados secundo Apo.20:4. Iste verso evoca le contexto del initio celeste del redimitos de Apo.4. Iste verso presenta le forma que debe prender le ver adoration de Deo. Le prosternation, a geniculos, facia contra terra, es le forma legitimite per Deo.

Verso 17: « e*n dicente : Nos te rende gratias, Senior Deo omnipotente, qui es, e qui esseva, pro que tu ha prendite tu grande potentia e prendite possession de tu regno.* »

Le redimite renova lor gratias e <u>se prosterna</u> ante Jesus-Christo, « *le Deo omnipotente qui es e qui esseva* » « **<u>e qui ha venite »</u>**, como Apo.1:4 lo annunciava. « *Tu ha prendite tu grande potentia* » a qual tu habeva renunciate pro salvar tu electos e expiar per tu morte le precio de lor peccatos in tu ministerio « *de agno* » ; « *le agno de Deo qui remove le peccatos del mundo* ». Tu ha « *prendite possession de tu regno* » ; le contexto suggerite es ben illo ubi le Spirito ha transportate Johannes in Apo.1:10 ; le historia del Assemblea de Christo super terra es in le passato. A iste stadio, le « *septe assembleas* » es post le electos. Le regno de Jesus, objecto del sperantia del fide del electos, ha devenite un realitate.

Verso 18: «*Le nationes se ha irritate ; e tu ira ha venite, e le tempore ha venite pro judicar le mortos, pro recompensar tu servitores le prophetas, le sanctos e illes qui time tu nomine, le parve e le grande, e pro destruer illes qui destrue le terra.*»

On trova in iste versetto 18 un information multo utile super le sequentia del eventos prophetisate. Le 6te *trompetta* ha ***occidite*** *le tertio del homines* isto es, «*Le nationes se habeva irritate*», e sub nostre oculos, in 2020-2021, nos assiste al causas de iste iriritation: leCovid-19 e le ruina economic provocate, le aggression islamic, e rapidemente, le offensive russe con su alliatos. Post iste conflicto terribile e destructive, post le promulgation del lege del dominica per le « *bestia del terra* » id es, le coalition protestante e catholic del superviventes american e europee, Deo ha versate super illes « *le septe ultime plagas de su ira* » describite in Apoc.16. Al momento del septime, Jesus ha apparite pro salvar su electos e destruer le cadites. Veni alora le programma preparate pro le « *mille annos*» del septe millennio. In le celo, secundo Apo.4:1, le judicio del malvados va effectuar se: «*e le tempore ha venite pro judicar le mortos*». Le sanctos obtene lor recompensa: le vita eternal promittite per Jesus-Christo a su electos. Illes obtene finalmente le stella del matinoe le coronapromittite al electos trovate victoriosos in le combatte del fide : «*de remunerar tu servitores le prophetas*». Deo rememora hic le importantia del prophetia pro tote le epochas (Secundo 2 Pet.1:19) e plus particularmente in le ultime dies. *«Le sanctos e illos qui time tu nomine*» isto es, illes qui ha respondite positive al messages del tres angelos de Apoc.14:7 a 13 ; del qual le prime recorda le sagessa que consiste in timer lo, obedir lo e non contestar su commandamentos, dicente: « *Timer Deo e dar gloria a ille* », in su aspecto de Deo creator, « *proque le hora de su judicio ha venite, e adora ille qui ha facite le celo, le mar, le terra, e le fontes de aquas* ».

Versetto 19: « *E le templo de Deo in le celo se aperiva, e le arca de su alliantia appareva in su templo. E il habeva fulgures, voces, tonitros, un tremor de terra, e un forte grandine.*»

Tote le themas mentionate in iste libro del Apocalypse converge verso iste momento historic del grande retorno gloriose de nostre divin Senior Jesus Christo. Iste versetto visa le contexto ubi se completa e se conclude le themas sequentes:

Apo.1: le adventismo:

Verso 4: «*Johanne al septeAssemblas que es in Asia : que le gratia e le pace sia date a vos ab ille qui es, qui era,**e qui veni**, e ab le septe spiritos que es ante su throno,* »

Verso 7: «***Ecce, ille veni con le nubes***. *E omne oculo le videva, mesmo illes qui le ha trapassate; e tote le tribos del terra se lamentara a causa de ille. Si. Amen!* »

Verso 8: « *Io es le alpha e le omega, dice le Senior Deo, ille qui es, qui era, **e qui veni**, le Omnipotente.* »

Verso 10: « ***Io esseva rapite in spirito al die del Senior**, e io audiva detra me un voce forte, como le sono de un trompeta,* »

Apo.3 : Le septime assemblea : fin del epocha « *Laodicea* » (= populo judicate).

Apo.6:17 : Le grande die del ira de Deo contra le humanos rebelle « ***proque le grande die de su ira ha venite**, e qui pote subsister?* »

Apo.13 : « *le bestia que ascende del terra* » (coalition protestante e catholic) e su lege dominical ; verso 15 : « *E ille recipeva le poter de animar le imagine del bestia, a fin que le imagine del bestia parla, **e que illa faceva que tote illes qui non adorarea le imagine del bestia essera occidite.*** »

Apo.14 : Le duo themas de « *le messe* » (fin del mundo e rapto del electos) e de « *le vindemia* » (massacres del fals pastores per lor adeptos seducite e decepite).

Apo.16 : Verso 16 : « ***le grande die del battalia Harmagedon*** »

In iste verso 19, nos retrova le formula clave del intervention directe e visibile de Deo, «*ee il habeva fulgures, voces, tonitros, un tremor de terra*», jam citate in Apo.4:5 e 8:5. Ma

hic le Spirito adde «*e un forte granizo*»; un«*granizo*» per le qual se conclude le thema del**septime** del«*septe ultime plagas*» in Apo.16:21.

Le contexto del retorno de Jesus-Christo es dunque marcate per le ultime thema adventista que apporta iste vice, alprimavera 2030, le ver salvation offerite al electos, obtenite per le sanguine versate per Jesus-Christo. Il es le hora de su confrontation con le rebelles qui se prepara a occider su electos qui refusant le dominica roman e mantene lor fide al sabbato sanctificate per Deo desde le prime septimana de su creation del mundo. Le « *sexte sigillo* » de Apo.6 illustra le comportamento e le disorientamento de iste rebelles prendite per le Senior in flagrante delicto intentional de genocidio de su benedicite e ben-amate electos. Le subjecto del disaccordo es mentionate in iste verso 19. Il se tracta del lege divine conservate in « *le arca del testimonio* » in le loco sanctissime del tabernaculo e del « *templo* » hebraic. Le arca debe su prestigio e su alte sanctitate solmente proque illo contine le tabulas del lege gravate per le digito de Deo mesme, in persona, in presentia de Moises, su fide servitor. Le Biblia permitte comprender lo que provoca le terror del rebelles al hora del retorno de Jesus-Christo. Ecce lo que declara le versos 1 a 6 del Psalm 50:

« *Psalm de Asaph. Deo, Deo, YaHWéH, parla, e convoca le terra, desde le sol levante usque al sol ponente. De Sion, beltate perfecte, Deo resplende. Ille veni, nostre Deo, ille non resta in silentio;* ***ante ille es un foco devorante, circum ille un tempestate violente****. Ille clama verso le celos in alto, e verso le terra,* ***pro judicar su populo*** *: Congrega me mi fideles, qui ha facite pacto con me per le sacrificio ! - E* ***le celos publicara su justitia****, proque es Deo qui es judice.*»

In un contexto de terror, le rebelles videra monstrar se in le celo le texto del quarte del dece commandamentos de Deo in litteras de foco. E per iste action divine, illes sapera que Deo los condanna al prime e al «*secunde morte*».

Iste ultime verso del thema del « *septime trompetta* » revela e confirma le importantia que Deo da a su lege contestate per le false christianismo rebelle. Le lege divine ha essite degradate sub le pretexto de un pretendite opposition del lege e del gratia. Iste error resulta de un mal lectura del parolas dicite per le apostolo Paulo in su epistolas. Dunque io va-ci dissipar le dubita in apportar explicationes clar e simple. In Rom.6, Paulo oppone illes qui es « *sub le lege* » a illes qui es « *sub le gratia* », solmente, a causa del contexto de su epocha ubi le nove alliance comencia. Per le formula « *sub le lege* », ille designa le judes del ancian alliance qui refusant le nove alliantia fundate super le justitia perfecte de Jesus Christo. E ille designa le electos qui entra in iste nove alliantia per le formula « *con le lege* ». Proque isto es le beneficio que apporta le gratia, in le nom del qual Jesus Christo, in Spirito Sancte, adjuta su electo e le insenia a amar e obedir al sancte lege divine. Obediente a ille, ille es alora « *con le lege*» e essente «*sub le gratia*», ille non es tampoco, «*sub le lege*». Io rememora ancora que Paulo dice del lege divine que illa es «*sancte eque le mandato es juste e bon*»; lo que io comparti con ille in Jesus-Christo. Alora que Paulo flagella le peccato, cercante de convicer su lectores que illes non debe plus peccar essente in Christo, le rebelles moderne usa su textos pro contradicer lo, facente de Jesus-Christo, de qui illes se reclama, un «***ministro del peccato***» establite per Roma le 7 de martio 321. Dum que Paulo ha declarate in Gal.2:17: « *Ma, durante que nos cerca esser justificate per Christo, si nos mesmo essera trovate peccatores,* ***esque Christo esserea un ministro del peccato? Loin de illo*** *!* » Relevante le importantia del precision, « ***longe de isto*** », que condanna le conception religiose del false fide rebelle christian moderne, e isto desde le 7 de martio 321, data quando le « ***peccato***» roman entrava in le fide christian occidental e oriental per le autoritate de un imperator roman pagan, Constantino 1^{e}.

In iste contexto del « *septime trompetta*» se completa le sex milleprimeannos separate per Deo pro su selection de electos terrestre, in su projecto global de septe mille annos. Le

septime millennio, o «*mille annos*» de Apo.20,se aperi postea, dedicate al judicio celeste del rebelles per le electos redimite per Jesus-Christo,thema de Apo.4.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apocalypse 12 : Le grande plano central

Le femina – Le aggressor roman – Le femina in le deserto – Parenthese: un combate in le celo – Le femina in le deserto – Le Reformation – Le atheismo – Le resto adventista

Le femina victoriose, sposa de Christo, le Agno de Deo

Verso 1: «*Un grande signo appareva in le celo : un femina involvite del sol, le luna sub su pedes, e un corona de dece-duo stellas super su capite.*»

Hic ancora, plure themas se succede in plure tabulas o scenas. Le prime tabula illustra le Assemblea Eligite que essera beneficiari del victoria de Jesus-Christo, su unic Capite, secundo Eph.5:23. Sub le symbolo de un « *femina*», «*le Sponse*» de Christo es involvite in le « *sole del justitia*» prophetisate in Mal.4:2. In duple application, «*le luna* » symbolo del tenebras es «*sub su pedes*». Iste inimicos es historicamente e in ordine chronologic, le judeeos del ancian alliance, e le christianos decadite, catholicos, orthodoxe, protestantes, e adventistas, del nove. Super su capite, «*un corona de dece-duo stellas* » symbolisa su victoria in le alliantia de Deo, le 7, con le homine, le 5, signification del numero 12.

Le femina persecutate ante le victoria final

Verso 2: « *Illo esseva pregnante, e illo clamava, essente in labor e in le dolores del parto.* »

In le verso 2, le « *dolores del parto* » evoca le persecution terrestrial que precedeva le tempore del gloria celeste. Iste imagine esseva usate per Jesus in Johannes 16:21-22 : « *Le femina, quando illa parturi, experientia tristitia, proque su hora ha venite; ma, quando illa ha date le nascentia al infante, illa non plus se rememora le suffrentia, a causa del gaudio que illa ha de que un homine ha nascite in le mundo. Vos dunque anque, vos es ora in le tristitia ; ma io vos revidera, e vostre corde se gaudera, e nemo vos privara de vostre gaudio.*»

Le persecutorpagano del femina: Roma, le grande citate imperial

Verso 3: « *Un altere signo appareva ancora in le celo ; e ecce, illo era un grande dracon rubie, con septe capites e dece cornos, e super su capites septe diademas.*»

Le verso 3 identifica su persecutor: le diabolo, certemente, ma ille age per potentias terrestre carnal que perseque le electos, secundo su voluntate. In su action, ille usa duo strategias successive; illo del « *dracon* » e illo del « *serpente* ». Le prime, illo del « *dracon* » es le attacco aperte empleate per le Roma imperial pagan. Nos retrova assi, le symbolos jam vidite in Dan.7:7 ubi Roma appareva sub le aspecto de un quarte animal monstruose dotate de « *dece cornos* ». Le contexto pagan es confirmate per le presentia del « *diademas* » que es hic placiate super le « *septe capites* », le symbolo del citate roman secundo Apo.17. Iste precision merita tote nostre attention, proque illo nos indica, cata vice que iste imagine es presentate, per le loco del « *diademas*», le contexto historic prophetate.

Le persecutor religiose del femina: le Roma catholic papal

Verso 4: « *Su cauda traheva le tertio del stellas del celo, e les jectava super le terra. Le dracon se teniva ante le femina qui iva parer, pro devorar su infante, quando illa haber parite.*»

Iste verso reprende sub nove symbolos, le message de Apo.11:1 a 3 ubi le Roma papal es autorisate per Deo, al titulo de « *virga* », a « *calcar le citate sancte durante 42 menses* ».

In Daniel, al « *dece cornos* » del imperio roman succedeva « le *parve corno* » papal (a partir de 538 usque a 1798). Iste succession es confirmate hic in Apo.12, in le verso 4.

Le termino « *cauda* » que visa le <u>false</u> « *prophetessa Jezabel* » de Apo.2:20, illustra iste succession del Roma religiose papal falsemente christian. Le accusation citate in Dan.8:10 es hic renovate. Le victimas de su astutias e de su seductiones digne del « *serpente* » del Genese, es calpestate sub le symbolo de « *stellas del celo*» sia, al titulo de «*cives del regno del celos*» que Jesus attribue a su discipulos. «*Le tertio es trahite in su cadita*». Le tertio non es citate pro su senso literal ma, como ubique in prophetia, como un parte importante del total del christianos probate. Le victimas pote mesmo exceder iste proportion de un tertio literal.

Verso 5: «*Illa parturiva un filio, qui debe pascer tote le nationes con un virga de ferro. E su infante esseva levate a Deo e a su throno.* »

In un application duple, le prophetia rememora como le diabolo ha combattite le causa del Messia desde su nascentia usque a su morte victoriose. Ma iste victoria, illo es le victoria del primogenito post le qual, tote su electos va succeder, pro continuar le mesme combatte usque al obtention del victoria final. A iste momento, recipiente un corpore celeste, illes va divider con ille, su judicio del malvates e ecce, que insimul, « *illos pascera le nationes con un virga de ferro* » que dara le veredicto del « *tormentos del secunde morte* » del judicio final. Le experientia de Christo e illo de su electos se funde in un sol experientia commun, e le imagine de « *le infante levate verso Deo e verso su throno*», dunque al celo, es illo de « le liberation » terrestrial del electos que se complirain 2030, al retorno del Christo vindicante. Illes essera liberate del « *dolores de parto* ». Le *infante* es le symbolo de un conversion christian authentic succedite e victoriose.

Verso 6: « *E le femina fugiva in le deserto, ubi illa habeva un loco preparate per Deo, a fin que illa poteva esser nutrite durante mille ducentos sexanta dies.* »

LeAssemblea persecutate es pacific e disarmate, su sol arma essente le Biblia, le parola de Deo, le spada del Spirito, illa non pote que fugir ante su aggressores. Le verso 6 rememora le tempore del regno papal persecutor durante « *1260 dies* » prophetic, id es, 1260 annos real secundo le codice de Eze.4:5-6. Iste tempore es pro le fide christian un tempore de prova dolorose suggerite per le mention del parola « *deserto* » ubi illa es « guidate per Deo ». Illa comparti assi le affliction del « *duo testes* » de Apo.11:3. In Dan.8:12, iste sententia divine

esseva formulate assi: « *le armada esseva livrate con le perpetue a causa del peccato* » ; le peccato complite per le abandono del respecto del die de reposo sabbatic desde le 7 de martio 321.

Apertura del parenthese: un combatto in le celo

Verso 7: «*E il habeva guerra in le celo. Michael e su angelos combatteva contra le dracon. E le dracon e su angelos combatteva,*»

Le annunciate rapto del sanctos merita un explication que le Spirito nos presenta in un specie de parenthese. Isto essera rendite possibile a causa del victoria de Jesus-Christo super le peccato e super le morte. Iste victoria ha essite confirmate post su resurrection, ma le Spirito nos revela hic le consequentias que illo ha habite pro le habitantes del celo qui frequentava le demonios e Satan mesme usque a iste momento.

Multo importante: iste conflicto celeste que remaneva invisibile al oculos human ha clarificater le significato del parolas enigmatic pronunciate per Jesus quando ille esseva super le terra. In Johannes 14:1 a 3, Jesus diceva: «*Que vostre corde non sia turbate. Crede in Deo, e crede in me. Il ha multe mansiones in le casa de mi Patre. Si isto non esseva ver, io lo haberea dicite a vos. Io va a preparar un loco pro vos**preparar un loco**. E, quando io habera partite, e quando io habera **preparate un loco**, io retornara, e io prendera vos con me, a fin que ubi io es, vos sia etiam.* » Le senso date al « preparation » de iste « ***loco*** » va apparer in le verso que veni postea.

Verso 8: « *mais illes non esseva le plus forte, e **lor loco** non esseva plus trovate in le celo.* »

Iste guerra celeste non ha nihil de commun con nostre guerras terrestre; illa non face immediatemente mortes, e le duo campos que se affronta non es equal. Le grande Deo creator qui se presenta sub le aspecto humile e fraterne del archangelo « *Micaël*» es totevia le Deo omnipotente ante qui tote su creaturas deberea prostrar se e obedir. Satan e su demonios es de iste creaturas rebelle, que non obedi excepte sub le coaction, e finalmente, illes non pote resister e es fortiate a obedir, quando le grande Deo les expulsa del celo per su toto-potentia. Durante su ministerio terrestre, Jesus esseva temite per le mal angeles qui le ha obedite e ha testificate que ille esseva vermente le « *Filio de Deo* » del projecto divine, designante lo assi.

In iste verso le Spirito specifica: «*lor loco non esseva plus trovate in le celo*». Iste «*loco*» occupate per le rebelles celeste in le regno de Deo debeva esser liberate pro que iste regno celeste sia «*purificate*» e «*preparate*» pro reciper le electos de Christo in le die de su ultime combatto contra le rebelles terrestre durante su venita in gloria. Tunc es que, prendente su electos con ille, «illos essera sempre con ille, ubi ille essera» sia, in le celo purificateassí « *preparate* » pro reciper los. Le parte del terra essera alora le desolation del typo prophetisate per le parola « *abysso* » desde Gen.1:2. A le lumine de iste combat, le projecto salvatori divine se illumina e cata parola clave de su plan revela su senso. Il es assí de iste versos citate, in Heb.9:23 : « *Il esseva dunque necessari, pois que **le imagines del cosas que es in le celos** debeva esser **purificate** de iste maniera, que **le cosas celeste mesme lo esseva per sacrificios plus excellente que illos.*** » Assi, le « ***sacrificio plus excellente*** » necessari esseva illo del morte voluntari del Messia nominate Jesus, offerite pro expiar le peccatos de ses electos, ma ante toto, pro obtener verso su creaturas e verso ille mesme le derecto legal legitime de condemnar a morte le rebelles celestial e terrestre. Il es de iste maniera que le « *sanctuario* celestial de Deo esseva « *purificate* », in prime loco e postea, al retorno del Christo victoriose, il sera le torno del terra que ille designo como su « *passopiede* » ma non como su « sanctuario » in Isa.66:1-2: « *Assi dice le Senior: Le celo es mi throno, **e le terra es mi scabello**. Qual casa poterea vos edificar pro me, e qual loco darea vos como mi habitation? Tote iste cosas, mi mano los ha facite, e tote ha recipite existentia, dice YaHWéH. Ecce super qui io portara mi reguardos: super illes qui suffre e qui ha le spirito abattite, super illes qui*

time mi parola. »; isto es, secundo Ezé.9:4, super «*illes qui suspira e geme a causa del abominationes*» committite.

Verso 9: «*E ille esseva precipitate, le grande dracon, le serpente antique, appellate le diabolo e Satan, ille qui seduce tote le terra, ille esseva precipitate super le terra, e su angelos esseva precipitate con ille.*»

Le esseres celestial ha essite le prime a beneficiar del nettamento spiritual intraprendite per le Christo victoriose. Ille ha expulsate del celo, le diabolo e su demonios angelic qui ha essite «*precipitate*» pro duo milles annos super le terra. Le diabolo cognosce assi, «*le tempore*» que ille ha personalmente restante, e anque su demonios, pro agir contra le sanctos eligite e le veritate divine.

A relevar : Jesus non ha solmente revelate le character de Deo al humanitate, ille ha etiam presentate iste formidabile personage que es le diabolo super le qual le ancian alliance diceva pauco, lassante lo quasi ignorar. Desde le victoria de Jesus contra le diabolo, le combatto que oppone le duo campos se ha amplificate a causa mesmo del confinamento del demonios qui vive de maniera invisibile ora in medio del homines super le terra e in tote nostre dimension terrestre que include le planetas e le stellas del celo. Istos es le sol extraterrestres de nostre dimension terrestre.

Io debe hic rememorar que le juste comprehension del projecto salvatori global del programma concipite per Deo es un privilegio exclusive reservate a su electos. Car, le false fide se recognosce in que illo sempre se erra in su interpretationes de su projecto. Le demonstration es facite desde le Judeeos qui ha date al Messia prophetisate in le sancte Scripturas le rolo de apportar un liberation carnal, durante que Deo habeva programmate solmente un liberation spiritual; illo del peccato. Similemente, hodie, le false fide christian expecta con le retorno de Jesus-Christo, le establimento de su regno e de su potentia super le terra; cosas que Deo non ha placiate in su programma como su Revelation prophetic nos lo apprende. Toto al contrario, su venite gloriose marcara le termino de lor vita remanite portator de lor peccatos e de tote lor culpabilitate verso ille.

Le electe de Christ sape que le vita libere ha comenciate in le celo e que post le parenthese terrestre rendite necessari pro le demonstration perfecte de su amor e de su justitia, le Deo creator prolongara le vita de su creaturas remanite fidele in le celo e super le terra, eternalmente in su forma celestial. Le rebelles celestial e terrestre habera tunc essite judicate, destruite e annihilate.

Le regno del celo es liberate

Versetto 10: « *E io audiva in le celo un voce forte que diceva : Ora le salvation ha arrivate, e le potentia, e le regno de nostre Deo, e le autoritate de su Christo ; proque ille ha essite precipitate, le accusator de nostre fratres, illo qui los accusava ante nostre Deo die e nocte.* »

Iste « *Ora* » visa le data del 7 de April 30, prime die del septimana que seque le Mercuridi 3 de April, in le qual, acceptante le cruce, Jesus ha vincite le diabolo, le peccato e le morte. Iste prime die del septimana, ille ha dicite a Maria: «*Non me tange; io non ha ancora ascendite a mi Patre*». Su victoria debeva ancora esser officialisate in le celo e desde alora, in su tote potentia divine, sub su nomine angelic«*Michaël* » retrovaite, ille ha expulsate le diabolo e su demonios del celo. Il es importante notar le citation « *le accusator de nostre fratres, illes qui los accusava ante nostre Deo die e nocte* ». Illo nos revela le immense fraternitate universal del campo de Deo que comparti su rejection del campo rebelle con le electos del terra. Qui es iste « *fratres* » ? Illes del celo e illes del terra, como Job qui es livrate partialmente al diabolo pro le probar que su « accusationes » es infundate.

Verso 11 : « *Illes lo ha vincite a causa del sanguine del agno e a causa del parola de lor testimonio, e illes non ha amate lor vita usque a timer le morte.* »

Le modello mentionate in iste verso se trova in le message del epocha « *Smyrna* », e iste message indica le norma del fide exigite per Jesus-Christo pro tote le epochas prophetisate usque a su retorno gloriose.

Le victoria de « *Micaël* », nomine divin celeste de nostre Salvator Jesus Christo, justifica su solemne declarationes facite in Matt.28:18 a 20 : « *Jesus, approchante se, les parlava assi:* ***Tote potera me ha essite date in le celo e super le terra****. Vade, face de tote le nationes discipulos, baptisante los in le nomine del Patre, del Filio e del Spirito Sancte, e inseniante los a observar toto lo que io ha ordinate a vos. E ecce, io es con vos omne le dies, usque al fin del mundo.* »

Assi, al fundamento de su prime alliance, Deo ha revelate a Moises le historia del origines de nostre dimension terrestre, sed illo es solmente a nos qui vive le ultime dies del humanitate, que ille revela le comprehension de su projecto salvatori global, claudente le parenthese del experientia del peccato terrestre que habera durate al fin, sex mille annos. Nos comparti dunque con Deo le expecta de un reunion eternal de tote su fideles eligite celeste e terrestre. Dunque, es un privilegio del electo portar a nostre vice nostre attention al celo e su habitantes. Nam de lor latere, illes non ha cessate de interessar se al sorte del electos e nostre historia terrestre, desde le Creation usque al fin del mundo, secundo que il es scribite in 1Cor.4:9 : «*Nam Deo, il me pare, ha facite de nos, apostolos, le ultimos del homines, condemnatos a morte in alique modo, proque****nos ha essite spectaculo al mundo, al angelos*** *e al homines.* »

Le situation del terra es aggravate

Verso 12: «*Pro isto, gaudite, celos, e vos qui habita in le celos. Guai al terra e al mar ! Perque le diabolo ha descendite a vos, animate de un grande colera, sapiente que il ha pauc tempore.* »

Le « *habitantes del celo*» ha essite le prime a se « *gauder*» del victoria de Christo. Ma le contraparte de iste gaudio es le intensification de le « *infortunio*» pro le « habitantes de *le terra*». Proque le diabolo sape que ille es un condemnate a morte con suspension, e que ille dispone de « *poco tempore* » pro ager contra su projecto de salvation. Le actiones menate durante 2000 annos per le campo demoniac confinate super le terra es toto revelate per Jesus-Christo in su Revelation o Apocalypse. Isto es le objecto de iste obra que io scribe pro te. E desde 2018, le electos de Jesus-Christo compartint iste cognoscentia del termino del tempore reservate al diabolo pro su obra de seduction; illo se completara in le primavera 2030 con le retorno gloriose de lor divine Magister. Le parenthese de iste thema se claude con le versetto 12.

Clausura del parenthese del combatto in le celo

Reprendita del thema del femina ducte al deserto

Versetto 13: «*Quando le dracon vide que ille habeva essite precipitate super le terra, ille persequeva le femina qui habeva parturite le infante mascule.*»

Iste parenthese permitte al Spirito de reprender le thema del regno papal del verso 6.Le termino «*dracon*» de iste verso designa ancora le diabolo, Satan, ipse. Ma su combatto contra«*le femina*» se effectua per le action roman, successivemente, imperial, pois papal.

Verso 14: "*E le duo alas del grande aquila esseva date al femina, a fin que illa volava al deserto, verso su loco, ubi illa es nutrita un tempore, tempores, e le medietate de un tempore, lontan del facie del serpente.*"

In iste verso 14, il reprende le message indicante le duration del regno papal sub le forma del « tres annos e medie », « *un tempore, tempores e un medie tempore* », jam usate in Dan.7:25. In iste repetition, nove detalios va esser revelate in sequentia chronologic del

eventos. Un detalio debe esser notate: « *le dracon* » del versetto 4 es reimplaciate per le « *serpente*» del mesme modo que in le «*dracon*» del verso 3 succede le «*cauda*». Le terminos «*serpente e cauda*» nos revela un cambio de tactica active que Deo, le «*grande aquila*», inspira al diabolo e su demonios. Post le aggression aperte del« *dracon* » succede le astucia e le mendacio religiose del « *serpente* » que se completa per le regno papal de 1260 annos prophetisate. Le mention del « *serpente* » permitte a Deo de suggerer nos un comparation con le circumstantias del peccato original. De mesmo como Eva esseva seducite per « *le serpente*» par le qual le diabolo se exprimava; «*le femina*», «*le sposa*» de Christo, es submittite al prova del parolas mendace que le diabolo le presenta per «*le bucca*» de su agentes del catholicismo papal roman.

Versetto 15: «*E, de su bucca, le serpente lanceva aqua como un fluvio detra le femina, pro arrastrar la per le fluvio.*»

Le verso 15 illustra le persecution catholic a qual le fide christian infidel es submittite; como «le *aqua* de un *fluvio*» que «*traina*» toto lo que es a su portata. Le «*bucca*» papal catholic roman ha lanceate su ligas catholic, fanatic e crudelecontra lor opponentes religiose. Le realisation perfecte de iste action es le creation del corpore del «dragones» per Ludovico XIV consiliate per le episcopo Le Tellier. Iste corpore militar, create pro persequer le resistentia protestante pacific, habeva como objectivo «*de arrastrar*» tote le debiles e dulce electos de Christo in su dogmas, per fortiar los a seliger inter, convertir se al catholicismo o esser ducites in captivitate o al morte post horribile tormentos e torturas.

Verso 16: « *E le terra succurreva al femina, e le terra aperiva su bucca e ingurgitava le fluvio que le dracon habeva lanceate de su bucca.* »

L'Spirito nos propone duo interpretationes superponite pro iste sol verso. Nota que « *le femina* » e « *le terra* » es hic <u>duo entitates distincte</u>, e que « *le terr*a » pote symbolisar le fide protestante o le terra literal, le solo de nostre planeta. Isto va dar a iste verso duo interpretationes qui se succede chronologicamente in le Revelation divine.

1er message: le false protestantismo bestial: In le ordine chronologic, in prime, «*le femina*» corresponde a le description imaginate del protestantes pacific del Reformation cuje le «*bucca* » official (illa de Martin Luther in 1517) denunciava le peccatos catholic ; lo que justificava lor nomine : « protestante » id es, illes qui protesta contra le injustitia religiose catholic qui pecca contra Deo e occide su ver servitores. Un altere componente hypocrita del protestantismo symbolisate per le parola « *terra* » ha equalmente aperite su « *bucca* » pro denunciar le fide catholic, sed illa ha prendite le armas e su colpos violente ha « *ingurgitate* » un parte importante dees combatentes del ligas catholic. Le parola « *terra* » symbolisa hic le celebre « huguenotes », combattantes protestante del Cévennes, e illes del locos forte militar como La Rochelle durante le « guerras de religiones » in le quale Deus non era ni servite, ni honorate per le duo gruppos de combatentes opposite.

2ème message: le spada vengiatrice del atheismo national francese. In le secunde lectura, e in le ordine chronologic, iste verso 16 revela como le Revolution Francese va inglutir in totalitate le aggression papal del monarchias catholic. Isto es le message principal de iste verso. E illo es lo que Deo da al rolo del « 4ème *trompetta* » de Apo.8:12, e « *bestia que surge del abysso* » de Apo.11:7, in analogia con Lev.26:25, illa veni, dice Deo, como « *un spada, vengiar* ***<u>mon</u>*** *alliance* » trahite per le peccatores rebelle catholic. Iste imagine se appoia super le castigo del rebelle « *Koré* » in Num.16:32 : « ***Le terra aperiva su bucca****, e los ingurgitava, illes e lor domos, con tote le gente de Koré e tote lor benes* ». In perfecte harmonía con le Revelation divine e le complimento historic, iste imagine comparative rememora le rejection del lege divine per le rebelles del duo situationes.

Ultime inimico del *<u>dracon</u>*: le *<u>reste</u>* adventista de *<u>le femina</u>*

Verso 17: «*E le dracon esseva irritate contra le femina, e ille sen va facer le guerra al resto de su posteritate, a illes qui observa le mandatos de Deo e qui ha le testimonio de Jesus.*»

Omittente le 150 annos del activitate del protestantes colpate per le maledictions divine, thema del « *5e trompetta* », le Spirito evoca le ultime combate terrestre del diabolo e de su sequaces celeste e terrestre, e ille nos monstra le objectivos de lor odio commun. Iste ultime objectivos sera le Electos, ultime descendentes e herederos del pioneros adventista de 1873 a qui iste ultime prova ha essite annunciate secundo Apo.3:10. De pioneros quos illes va completar le mission, portator de lor mesme benediction divine. Illes va deber supportar firmemente e fidelmente le obra que Jesus les ha confidite: refusar honorar de ulle modo «*le marca del bestia* » isto es, le dominica roman, in guardar, fidelmente, e qualcunque sia le precio, le practica del reposo sabbatic, durante le sabbato, le ver septime die del septimana, del tempore organisate e stabilite per le grande e omnipotente Deo creator. Il es iste veritate que appare in iste description del « *reste del posteritate del femina* » in iste verso: « *illos qui observa le mandatos de Deo*», le dece e non le nove; «*e qui retine le testimonio de Jesus*», proque illes non lassa necuno arracar lo a illes; ni«*le dracones*», ni «*le serpentes*». E iste «*testimonio de Jesus*» eslo que existe de plus preciose, pois, secundo Apo.19:10, « *le testimonia de Jesus es le spirito del prophetia* ». Iste testimonia prophetic es lo que face que il es « *impossibile al diabolo de seducer un ver electo* » de Christo, le Deo del veritate, como Matt.24:24 insenia : « *Proque surgira falsos Christos e falsos prophetas; illos facera grande prodigios e miraculos, a tal puncto de seducer, **si il esseva possibile**, **mesmo le electos***. ».

Un victoria de Satan quasi … complete

Verso 18: « *E ille se teniva super le arena del mar.*»

Iste ultime verso nos monstra un diabolo triumphante qui ha succedite a traher in su cadita e su condemnation mortal, **le totalitate del institutiones religiose christian** que il domina e mantene sub su autoritate. In Esa.10:22, Deo declara: «*Quando tu populo, o Israel, esserea como le arena del mar,un resto solmente retornara;la destruction es resolvite, illa facera debordar le justitia*.» Assi, secundo iste prophetia, al fin del mundo, solmente adventistas dissidente, constituente «*le resto del femina* », « *le Electe, le Sponse de Christo* », e « *le Israel* » spiritual de Deo, escappa a iste domination satanic. Io rememora que sub le nomine « adventista », le Spirito defini le norma de fide del salvation del ultime electes seligite desde 1843 ; in 2020, illo es un comportamento religiose, ma plus un institution que Deo ha judicate, condemnate e rejectate (« *vomite* ») in 1994.

-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apocalypse 13: Le false fratres de le religion christian

Le bestia del mar – Le bestia del terra

-

Le numero 13 representa pro le personas superstition idolatra un portator de fortuna o un portator de mal fortuna secun le opiniones de cata uno e le paises. Hic, in su gloriose Revelation, Deo nos revela su proprie codice del numeros, basate super le cifras 1 a 7 e lor differente combinationes. Le cifra 13 es obtenite per le addition del cifra «6» numero del angelo Satan e del numero «7», numero de Deo e dunque del religion legitime rendite al Deo creator in Jesus-Christo. Nos va dunque retrovara in iste capitulo le «false fratres del religion christian» sed ver ennemissos mortal del ver electos. Iste «*zizania*» se cela in medio del «*bon grano*» sub apparentias religiose decepente que iste capitulo veni a dismascarar.

Le prime *bestia* : que *ascende del mar*

Le prime combatto del ***dracon-serpente***

Verso 1 : « *Pois io vide ascender del mar un bestia que habeva* ***dece cornos e septe capites****, e* ***super su cornos dece diademas****, e* ***super su capites nomines de blasphemia***».

Como nos ha vidite in le studio de Apo.10, nos trova in iste capitulo le duo « *bestias*» dicite christian de nostre era. Le prime, « *que ascende del mar*», como in Dan.7:2, concerne le fide catholic e su regno persecutor de « *42 menses*» prophetic, id es, 1260 annos real. Reprendente le symbolos del imperios que la precede in Dan.7, nos trova le regno del « *parve corno*» que debeva apparer post que le « *dece cornos* » habeva recipite lor regnos secundo Dan.7:24. Le«*diademas* » placiate super le«*dece cornos* » monstra que esiste contexto historic que es visate. Hic, le Roma papal es symbolisate per «*sept capites*» que la characterisa particularmente a duple senso. Le plus literal es illo de« *sept collinas*» super lequales Roma es edificite secundo Apo.17:9. Lealtere, plus spiritual, es prioritarie; le expression «*sept capites*» designa le sanctification del magistratura: « *septe* » essente le numero del sanctification, e « *capites* » designante le magistrato o le ancian in Esa.9:14. Iste magistratura superior es imputabile al Roma papal proque illa se presenta sub le forma de un stato independente al mesme tempore civil e religiose cuje chef es le papa. Le Spirito specifica: « *e super su capites nomines de blasphemia* ». Le parola « *blasphemia* » es in singular e nos debe traducer per: « *nomines del mendacio* », secundo le signification del parola « *blasphemia* ». Jesus Christo imputa le « *mentita*» al regime papal roman. Ille dunque attribue a illo le titulo de «*patre del mentita*» per le qualille ha designate le diabolo, Satanas in persona in Johannes 8:44: «***Vos ha como patre le diabolo****, e vos vole complir le desiros de vostre patre. Ille ha essite homicida desde le comenciamento, e ille non se mantene in le veritate, proque il non ha veritate in ille. Quando ille profere le mentita, ille parla de su proprie fondo;****proque ille es mentitor e* ***le patre del mendacio*** ».

Verso 2: « *Le bestia que io videva esseva simile a* ***un leopardo*** *; su pedes esseva como illos de* ***un urso****, e su bucca como un bucca de* ***leon****. Le dracon le dava su potentia, e su throno, e un grande autoritate.* »

Le « *quarte animal*» de Dan.7:7 dice «*terribile, horribile, e extraordinariemente forte*» recipe hic un description plus precise. De facto, illo presenta per se sol le criterios del tres imperios que lo ha precedite desde le imperio chaldee. Illo possede le agilitate del «*leopardo*», le potentia opprimente del«*le urso*» e le fortia crudele carnivore del «*leon*». In Apo.12:3, «*le dracon*» del verso 3, ubi «*le diademas*» esseva super le «*septe capites*» representava Roma in su phase pagan imperial persecutor del prime christianos. Assi, como le « *parve corno* » de Dan.7:8-24 succede a illo de Dan.8:9, hic, le papato recipe su poter del imperio roman; lo que le historia confirma per le decreto imperial de Justinian 1st in 533

(scriptura) e 538 (application). Ma, attention! Le « *dracon* » designa anque « *le diabolo* » in Apo.12:9, lo que significa que le papato recipe su poter, « *su potentia, su throno e su grande autoritate* » del diabolo ipse. On comprende proque Deo face del duo entitates « *patres del mendacio* » in le verso precedente.

Nota : Sur le plano militar, le Roma papal retene le fortia e le potentia de su forma imperial, proque le armeas regal europee la servi e satisface a su decisiones. Como Dan.8:23 a 25 lo insenia, su fortia reposa super « *le successo de su astutias* » que consiste in pretender representar Deo super le terra, e a iste titulo, poter aperir o clauder le accesso al vita eterneproponite in le Evangelio de Christo: «*Al fin de lor domination, quando le peccatores essera consumate, il surgira* ***un rege impudente e artificiose***. ***Su potentia se augmentara, ma non per su proprie fortia****; il facera incredibile devastationes,* ***il succedera in su interprisas****, il destruera le potentes e le populo del sanctos.* ***A causa de su prosperitate e del successo de su astutias****, ille habera arrogantia in le corde, ille facera perir multe homines qui viveva pacificamente, e ille se elevara contra le chef del chefs; ma ille essera frangite, sin le effortio de ulle mano.* »

Al fin del 1260 annos, le atheismo del Revolution Francese pone fin a su poter despotic establite desde 538.

Verso 3: « *E io videva un de su capites como vulnerate a morte ; ma su vulnere mortal esseva sanate. E tote le terra era in admiration post le bestia.* »

Nunquam repentente in tote su historia, es per le constrainto que le magistratura papal va deber renunciar a su poter persecutor. Isto va complir se a partir de 1792 ubi le monarchia, su supporto armate, es renversate e decapitate per le atheismo francese. Como annunciate in Apo.2:22, iste « *grande tribulation* » athee vole annihilar le poter religiose roman de « *le femina Jezabel* » e su objectivos es « *illos qui committe adulterio con illa* » ; le monarchas, le monarchistas e le sacerdotes catholic. Assi illa debeva esser « *como vulnerate a morte* ». Ma pro rationes opportunista, le imperator Napoleon 1^{il} la restabliva in 1801 in nomine de su Concordato. Illa non perseguera directemente plus jammais. Ma su poter seductor se prolongara pro multitudes de credentes catholic qui tote credeva a su mendacios e su pretensiones usque al retorno in gloria de Jesus Christo: «*E tote le terra era in admiration post le bestia*» ». « *Le terra integre sequeva le bestia* », e iste parola *terra*, in duple senso, concerne le planeta, ma etiam, le fide protestante reformate que ha sortite de illa. Le alliantia œcumenic (= terrestrial, in greco) realisate desde confirma iste annuncio. Si le Spirito habeva volite exprimer in linguage clar iste message, nos legerem: «le religion protestante*integro sequeva le* religion catholic intolerant». Iste declaration essera confirmate per le studio del secunde «*bestia*» que iste vice «*monta del terra*» in le versetto 11 de iste capitulo 13.

Versetto 4:«*E illes adorava le dracon, perque ille habeva date le autoritate al bestia ; illes adorava le bestia, dicente : Qui es simile al bestia, e qui pote combatter contra illa ?*»

Designante tanto le Roma imperial como etiam Satan, secundo Apo.12:9,*le dracon*, dunque*le diabolo* ipse, es*adorate* per illes qui honora le regime papal; isto per consequentia e in tote ignorantia, pois que ille ha « *dato su poter al bestia* ». Assi, le « *successo del interprisa* » papal prophetisate in Dan.8:24 es confirmate per le historia. Illa regna super le reges per su poter religiose, de maniera absolute, durante longe tempore incontestate. Illa attribue terras e honora con titulos illes qui la servi pro recompensar los, como on pote leger lo in Dan.11:39: "*Ille agera con le deo estranie contra le locos fortificate; e ille honorara multo illes qui le recognosce, ille les facera dominar super multe,* ***ille distributera terras a illes como recompensa***". Le cosa se ha complite literalmente de maniera cognoscite quando le papa Alexandro VI Borgia (assassino notori) a dividite le terra in 1494 e attribuite al Portugal, le puncta avantiate Est de Brasil e l'India, e al Espania, tote le resto del nove terras discoperite. Le Spirito insiste. **Le elige de Jesus-Christo debe esser completemente**

convince que le fide catholic es diabolic, e que tote su actiones aggressive o humanista es dirigite per Satan, le adversario de Deo e del eligites. Iste insistentia es justificate poisque ille prophetisa in Dan.8:25, « *le successo de su interprisas e le triumpho de su astutias* ». Su autoritate religiose recognoscite per le reges, le potentes, e le populos christian de Europa le confere un prestigio basate super le confidentia, dunque in realitate extrememente fragile. Ma quando Deo e le diabolo se associa pro un action punitive, le turbas, le massas human del populos seque docilmente le false cammino traciate e specialmente, imponite. Super le terra, le potentia appella le potentia, proque le populos ama sentir se potente, e in iste dominio, le regime papal que pretende representar Deo, es un maestro del genere. Como in Apo.6, le thema pone un question: « *Qui es simile al bestia, e qui pote combatter contra illa?* ». Le capitulos 11 e 12 ha date le responsa: Deo in Christo qui va suscitar in 1793, le atheismo revolutionari francese que va inglutir lo in un bano de sanguine. Ma usque al apparition de iste « *spada vengiator*» (rolo attribuite al 4th castigo in Lev.26:25), jam, le protestantes armate la combate, sin totevia poter la vincer. De homines, protestantes, francese e german, e anglicanos, tote tanto dur como illa, va combatter la a partir del 16e seculo, rendente a illa su colpos mortal, proque lor fide es ante toto, politic.

Verso 5: «*E ille recipeva un bucca que profereva parolas arrogante e blasphemias ; e ille recipeva le poter de ager durante quaranta-duo menses.*»

Iste parolas esidentic a illos que nos pote leger in Dan.7:8 que concerne « *le parve corno* » papal roman que se eleva post le « *dece cornos* » del regnos europee. On trova hic su « *arrogantia* » ma ici le Spirito le adde alcun « *blasphemias*» o, falsas pretensionese mendaciosreligious super le quales«*su successo*» se ha construite. Deo confirma su regno de «*1260* »annos real presentate in le formaprophetic biblic «*quaranta-duo menses*», secundo le codice «*un die pro un anno* » de Ezé.4:5-6.

Verso 6: «*E illa aperiva su bucca pro **pronunciar blasphemias contra Deo**, pro blasphemiar su nomine, e su tabernaculo, e illes qui habita in le celo.*»

Io debe hic attirar le attention super le senso commun que le humanitate da al parola «*blasphemia*» sia, le insulto. Iste conception es fallace perque designante les mendacios, le « *blasphemias* » non prende del toto le apparentia del insulto, e in quanto a illos que Deo imputa al Roma papal, illos ha al contrario le apparentia de un false e deceptive sanctitate.

Le bucca papal « ***profere blasphemias contra Deo***»; lo que confirma su identitate in Dan.11:36 ubi nos pote leger: «*Le rege facera lo que ille vole; ille se elevara, ille se gloriara super tote le deos, **e ille dicera cosas incredibile contra le Deo del deos**; ille prosperara usque que le ira es consummate, proque lo que es decidite se complira.*» Le Spirito imputa al regime papal mentitas, o «*blasphemias* », que characterisa totes su doctrinas religiose; «*contra Deo, pro blasphemiar su nomine*», illa prende in van le nomine de Deo, deforma su character, attribuente a ille su actiones diabolic homicida; «*su tabernaculo*», isto es, su sanctuario spiritual que es suAssemblea, su Electe ; «*e illes qui habita in le celo* », proque illa presenta le celo e su habitantes a su maniera mendace, evocante in su dogmas, le infernos celestial, hereditage del grecos que los situava ipse sub le terra, le paradiso e le purgatorio. « *Le habitantes del celo* », pur e sancte, suffre e sont indignate del facto que le modello de malitias e de crudelitates inspiratees al homines, per le campo demoniac terrestre, les es injustemente imputate.

Versiculo 7: « *E ille recipeva le poter de facer guerra al sanctos, e de vincer los. E ille recipeva autoritate super omne tribu, omne populo, omne lingua, e omne nation.*»

Iste verso confirma le message de Dan.7:21: «*Io vide iste corno facer guerra al sanctos, e triumphar super illos*». Le christianismo europee e mundial es vermente le objectivo, pois que le fide catholic roman ha essite imponite a tote le populos europee componite, de facto, «*de tribus, de populos, de linguas, e de nationes* » civilmente independente. Su « *autoritate super tote tribu, tote populo, tote lingua, e tote nation* »

confirma su imagine de « *prostituta Babylon le grande* », de Apo.17:1 qui la presenta « *sedite super grande aquas* » ; de « *aquas*» que symbolisa «*le populos, le multitudes, le nationes e le linguas*» secundo Apo.17:15. On pote notar, con interesse, le absentia del parola «*tribu*» in iste capitulo 17. Le ration es le contexto final del epocha visate que concerne Europa e le christianismo occidental in lesquals le forma tribal ha essite reimplaciate per les differente formas nationales.

Al contrario, in le contexto del initio del instauration del regime papal, le populationes europee es organisate principalmente in « *tribus*» secundo le exemplo del Gallia roman disunite e dividite per « *linguages*» e dialectos differente. Chronologicamente, Europa esseva populate de « *tribus*», pois de « *populos*» submittite a reges, e finalmente, con le 18e seculo, a « *nationes*» republican, como le Statos Unite de America del Nord que constitue su importante excrescentia. Le constitution del «populos» es debite al submission al regime papal roman, proque ille es qui recognosce e face le autoritate del reges de le Europa christian, desde Clovis 1e rege del Francos.

Verso 8: « *E tote le habitantes del terra le adorara, illes cuje nomine non ha essite scribite desde le fundation del mundo in le libro de vita del agno que ha essite immolate.* »

Al tempore del fin, ubi le symbolo « *terra* » designa le fide protestante, iste message prende un senso precise: tote le protestantes adorara le fide catholic ; tote, exceptes le electos a qui le Spirito da subtilmente iste definition: "*illos cuje nomine ~~non~~ ha ~~non~~ essite scribite desde le fundation del mundo in le libro del vita del agno que ha essite immolate*." E io lo mentiona hic, su electos es le "*cives del regno del celos*» in opposition al rebelles qui es, illes, le « *habitantes del terra*». Le factos testimonia del veracitate de iste annuncio prophetic formulate per le Spirito de Deo. Nam desde le initio del Reformation, excepte le caso de Petro Valdo in 1170, le protestantes ha adorate le fide catholic in honorante su « dominica » hereditate del imperator pagan Constantino 1er desde le 7 de martio 321. Iste accusation prepara le thema del secunde « *bestia* » presentate in le verso 11.

Verso 9 : « *Si alcuno ha aures, que ille ascolta !* »

Ille qui ha le « *aure* » del discernimento aperite per Deo va comprender le message proponite per le Spirito.

Annuncio del castigo executate per le spada vengiative del atheismo national francese

Versetto 10: «*Si alcuno mena in captivitate, ille ira in captivitate ; si alcuno occide per le spada, il debe esser occidite per le spada. Ecce le perseverantia e le fide del sanctos.*»

Jesus-Christo rememora le docilitate pacific que ille exige de su electos in omne tempore. Al imagine del prime martyres, le electos del regno crude papal debe acceptar le sorte que Deo ha preparate pro illes. Ma ille annuncia lo que sera su justitia que punira al tempore determinate., le excessos religiose del reyes e del papas assi como lor clero. Havente « *ducite* » le electos in captivitate, illes ipse ira in le prisiones del revolutionarios francese. E havente « *occidite per le spada* » electos que Jesus amava, illes essera ipse occidite per « *le spada* » vengatrice de Deo cuje rolo essera complite per le guillotina del mesme revolutionarios francese. Es per le Revolution francese que Deo va responder al desiro de ***vindicta*** exprimite per le sanguine del martyres in Apo.6:10: "*Illes clamava a alte voce, dicente: Usque quando, Maitre sancte e veridic, tardara tu a judicar, e a prender **vindicta** de nostre sanguine super le habitantes del terra?* ". E le guillotina revolutionari "*frappera de morte le infantes*» catholic del monarchia e del clero roman papal como annunciate in Apo.2:22. Ma inter le numero de su victimas on trovara etiam protestantes hypocrite qui ha confundite le fide con le opiniones politic civil e ha defendite, «*le spada*» in mano, lor opiniones personal e lor hereditage religiose e material. Iste comportamento esseva illo de Jean Calvin e illo de su sinistre e sanguinose collaboratores de Geneva. Evocante le actiones

complite in 1793 e 1794, le prophetia nos face intrar in le contexto del longe pace religiose establite pro le «150» annos prophetisate per le « *cinque menses* » prophetics de Apo.9:5-10. Ma post 1994, termino de iste duration, desde 1995, le derecto « *de occider* » per motivos religiose es restabilite. Le inimico potential deveni alora clarmente le religion islamic usque a su extension guerrier que va ducerre al « Tertie Guerra Mundial » inter 2021 e 2029. Poco tempore ante le retorno de Christo expectate pro le primavera 2030 apparera le secunde « *bestia* » presentate in iste capitulo 13.

Le secunde bestia : qui *monta del terra*

Le ultime combatto del ***draco-agnello***

Versetto 11: « *Pois io vide montar del terra un altere bestia, que habeva duo cornos simile a illos de un agnello, e que parlava como un draco.* »

Le clave del identification del parola « *terra* » se trova in Gen.1:9-10: « *Deus diceva: Que le aquas que es sub le celo se assembla in un sol loco, e que le sicc appare. E isto esseva assi. Deus appellava le sicc terra, e ille appellava le aggregation del aquas mares. Deus videva que isto esseva bon.* »

Assi, mesmo como « *le terra* » sic ha sortite de « *le mar* » al secunde die del creation terrestre, iste secunde « *bestia* » ha sortite del prime. Iste prime « *bestia* » designante le religion catholic, le secunde, sortite de illa, concerne le religion protestante, isto es, le ecclesia reformate. Iste surprendente revelation non debe plus tamen surprender nos, pois que le studios del capitulos previe nos ha revelate, de maniera complementari, le statuto spiritual que Deo da in su judicio divine a iste religion protestante que, post le epocha appellate « *Thyatira* », non consente a completar le Reformation initiate. Totevia iste completion ha essite exigite per le decreto de Dan.8:14, al qual illa debe le message de Deo de Apo.3:1 : « *Tu pare esser vive; e tu es morte* ». Iste morte spiritual la jecta inter le manos del diabolo qui la prepara per su inspiration pro su « *combatto de Harmagedon* », de Apo.16:16, del ultime hora del peccato terrestre. Il es in le hora de iste ultime prova de fide, prophetisate in le message dirigite a su servitores adventista del epocha*Philadelphia*, que illa va prender initiativas intolerante que va render la, le « *bestia que ascende del terra* ». Illa ha « *duo cornos* » que le versetto 12 que veni va justificar e identificar. Poque reunite in le alliantia œcumenic, le religiones protestante e catholic es unite in lor combatto contra le die de reposo sanctificate per Deo super le septime die authentic del septimana; le sabbato del Judeeos, ma etiam de Adam, de Noe, de Moses, e de Jesus-Christo qui non lo ha remittite in question durante su ministerio e su inseniamento super le terra proque le accusationes de transgression del sabbato portate contra Jesus per le judeeos rebelle esseva infundate e injustificate. Per facer intentionmente miraculos le die del Sabbato, su motivation visa redefinir le real conception divine del reposo sabbatic. Iste duo religiones, que se reclama del salvation obtenite per « *le agno que remove le peccatos del mundo*», merita ben, pro lors criterios descriptive, le imagine de un «*agnello que parla como le dracon*». Proque predicante le intolerantia verso le observatores del sabbato que illes ira usque a condemnar a morte, es ben le guerra aperte, strategia del «*dracon*», que reappare.

Verso 12: "*Illa exerceva tote le autoritate del prime bestia in su presentia, e faceva que le terra e su habitantes adorava le prime bestia, cuje plaga mortal habeva essite sanate.*"

Nos assiste a un typo de relevos, le fide catholic non domina plus, ma su ancian autoritate es date al religion protestante. Isto, perque iste religion protestante es officialmente illa del pais le plus potente del terra: le Statos Unite de America del Nord o U.S.A. La fusion del religiones protestante europee e american a jam essite realisate, includente mesmo, le institution adventista del septime die, desde 1995. Le nove « *Babel*» del terra es obligate al mixtura religiose desde que illes se construi accipiente immigratos de diverse confessiones religiose. Si le homines trova iste cosas normal, a causa de lor spirito superficial e lor

disinteresse religiose, pro su parte, le Deo creator qui non cambia, non cambia tampoco de opinion, e ille puni iste disbedientia que ignora su lectiones historic testificate in le Biblia. In defendente a su vice, le dominica roman del prime die, die de reposo stabilite per Constantino 1e, le secunde « *bestia* » protestante « *face adorar le prime bestia* » catholic que le ha recognoscite un statuto religiose official e le ha date su nomine « dominica » decepente. Le Spirito rememora que iste ultime alliantia inter protestantes e catholicos ha essite rendite possibile perque « *le vulnere mortal* » infligite per le « *bestia que ascende del abysso* » ha essite « *sanate* ». Il lo mentiona perque le secunde bestia non habera iste chance de esser sanate. Illo essera destruite per le advento gloriose de Jesus-Christo.

Verso 13 : « *Illo operava grande miracolos, mesmo usque a facer descender foco del celo super le terra, in le vista del homines.*»

Depost su victoria contra Japon in 1945, le America protestante deveniva le prime potentia nuclear del terra. Su alte technologia es constantemente imitate ma nunquam equalate; illo ha sempre un mesura de avantage super su concurrentes o adversarios. Iste primato essera confirmate in le contexto del «Tertie Guerra Mundial» ubi secundo Dan.11:44, illo destruera su inimica, Russia, pais del «rege del septentrion» in iste prophetia. Su prestigio essera alora immense, e le superviventes del conflicto, stupefacte e admirative, le confidera lor vitas e recognoscera su autoritate super tote vita human. «*Le foco del celo* » non pertineva solmente a Deo, ma desde 1945, America lo possede e lo domina. Illa debe su victoria e tote su prestigio actual que crescera ancora con su victoria in le guerra nuclear que veni.

Verso 14: « *E illa seduceva le habitantes del terra per le prodigios que ille esseva date de operar in presentia del bestia, dicente al habitantes del terra de facer un imagine al bestia que habeva le plaga del spada e que viveva.*»

Le «*prodigios*» technic operate es innumerabile. Le «*habitantes del terra*» ha devenite dependente de tote su inventiones que absorbe lor vidas e lor pensamentos. Dum que America non les demanda de privar se de iste gadgets que occupa lor animas, como toxicomanos, le «*habitantes del terra*» es preste a legitimar le intolerantia religiose verso un « parve gruppo », le «*reste del femina*» de Apo.12:17. «*… facer un imagine al bestia*» consiste a copiar le actiones del religion catholic e reproducer los sub le autoritate protestante. Iste retorno al duritia del spiritos reposara super duo actiones. Le« *superviventes* » habera supervivite a factos bellic horribile, e Deo les colpara continuemente e gradualmente per le « *septe ultime plagas de su ira* », describite in Apo.16.

<u>Le decreto de morte dominic</u>

Verso 15 : « *E ille recipeva le poter de animar le imagine del bestia, a fin que le imagine del bestia parla, e que illa faceva que tote illes qui non adorarea le imagine del bestia essera occidite.*»

Le projecto del diabolo, inspirate per Deo, prenderá forma e se complira. Le Spirito revela le forma del mesura extreme que essera prendite durante le sexte del «septe ultime plagas». Per un decreto official acceptate per tote le rebelles supervivente del terra, essera decidite que a un data situate inter le comenciamento del primavera e le 3 de april 2030, le ultime adventistas observante le sabbato del septime die essera occidite. In logica perfecte, iste data marca le anno del retorno in gloria de Jesus-Christo. Le primavera de iste anno 2030 es obligatoriamente le momento quando il interviene pro impedir le projecto funeste del rebelles de complir se contra su electos que il veni salvar in «*abbreviante le dies*» de lor «*grande affliction*» (Matt.24:22).

Verso 16: «*E illa faceva que tote, parve e grande, ric e povre, libere e sclave, recipeva un marca super lor mano dextere o super lor fronte,*»

Le mesura adoptate divide le superviventes del epocha in duo campos. Celle del rebelles se identifica per «*un marca*» del autoritate human que designa «le dominica»

catholic, ancian «die del sol invincite» imponite per un de su adoratores, le imperator roman Constantino 1e, desde le 7 de martio 321. Le «*marca*» es recipite «*super le mano*», proque illo constitue «un obra» human que Jesus judica e condanna. Illo es tamben recipite «*super le fronte* » que symbolisa le voluntate personal de omne creatura human cuje responsabilitate es assi totalmente implicate sub le juste judicio del Deo creator. Pro authenticar per le Biblia iste interpretation del symbolismo del « *mano* » e del « *fronte* », il ha iste verso de Deut.6:8, ubi Deo dice re su commandamentos: «*Tu los ligara como un signo**super tu manos**, e illos essera**como frontales** inter tu oculos.*»

-

Le represalias precedente

Verso 17: « *e que necuno poteva comprar ni vender, sin haber le marca, le nomine del bestia o le numero de su nomine.*»

Post iste parola «*persona*» se trova le campo del sanctos adventistas qui ha remanite fidele al sabbato sanctificate per Deo. Proque illes refusa honorar«*le marca*»,le dominica, le reposo del prime die pagan, illes es marginalisate. In un prime tempore, illes es victimas de un«boycott» ben cognoscite in le mesuras american contra le opponentes qui les resiste. Pro haber le derecto al commercio, il debe honorar «*le marca*», le dominica, lo que concerne le protestantes, «*le nomine del bestia*», «le vicario delFilio de Deo», lo que concerne le catholicos, o«*le numero de su nomine* », id es le numero 666.

Verso 18: « *Ecce le sapientia. Que ille qui ha intelligentia calcula le numero del bestia. Proque illo es un numero de homine, e su numero es sex centos sexanta-sex.* »

Le sapientia human non suffice pro comprender le message del Spirito de Deo. On debe necessarimente heridar lo de ille, como le caso de Salomon cuje sapientia superava illo de tote le homines e faceva su reputation super tote le terra cognoscite. Ante le adoption del cifras arabic, inter le Hebreos, le Grecos, e le Romanos, le litteras de lor alphabeto habeva etiam valor de cifra, de maniera que le addition del valores del litteras que compone un parola, determina su numero. On lo obtene ben per un « calculation » como le verso lo specifica. « … *le numero de su nomine* » es « *666* », isto es, le *numero* obtenite per le addition del valor numeric del litteras roman continite in su nomine latin « VICARIVS FILII DEI » ; cosa demonstrate in le studio del capitulo 10. Iste nomine constitue in se mesme le plus grande « *blasphemia* » o « *mentita* », de su pretensiones, pois que in ulle modo, Jesus se ha date un « substituto », signification del parola « vicario ».

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

Apocalypse 14: le tempore del adventismo del septime die

Le messages del tres angelos – le messe – le vindemia

Isto es un capitulo que visa le tempore comprendite inter 1843 e 2030.

In 1843, le uso particular del prophetia de Dan.8:14 conduce le « adventistas » a expectar le retorno de Jesus-Christo fixate pro le primavera de iste data. Es le comenciamento de un succession de provas de fide o le interesse pro le spirito del prophetia sia, « *le testimonio de Jesus* » secundo Apo.19:10, va esser demonstrate individualmente per le christianos qui se reclama del salvation de Jesus-Christo sub etiquettas religioses multiples. Le «**obras**» demonstrate solmente le selection o non. Iste obras se resume in duo optiones possibile: le acceptation o le rejection del lumine recipite e de su exigentias divine.

In 1844, post un nove expectation fixate pro le autumno 1844, Jesus va ducer su electos seligite verso un mission de completion del obra del Reformation que comencia con le restauration del practica del sabbato sanctificate per Deo desde le creation del mundo. Isto es le subjecto le plus importante del « *sanctitate* » que es « *justificatee* » a partir de 1844, data quando iste transgression es revocate al cognoscentia de su servitores. Iste traduction de Dan.8:14, traducite usque a mi ministerio per: « *duo mille tre centos vespere matino e le sanctuario sera purificate*», es authenticamente, conforme al texto original hebreo: «*duo mille tres cento vespere matino e le sanctitate sera justificate*». Cata uno pote discoperir que le transgression del sabbato divin desde 321, se accompania de multe altere abandonos de veritates doctrinal establite per Deo al tempore del apostolos. Post 1260 annos de regnos mentiente successor destructor del fide, le papismo ha lassate in le doctrina protestante multe mentiras intolerabile pro le Deo del veritate. Per isto, in iste capitulo 14, le Spirito presenta tres themas principal que es, successive: le mission adventista o message del «*tres angelos*»; «*le messe*» del fin del mundo, le selection e le rapto del electos;« *le vindemia* » del uvas del ira, le punition final del fals pastores, fals instructores religiose del christianismo.

Insegnate, desde 1844, pro subtraher le electos al ira divine, le ultime prova es reservate pro le fin extreme del tempore date al humanitate pro se positionar inter le voluntate divine revelate e le exigentia human rebelle cadite in le apostasia le plus total. Ma, le selection facite ha consequentias pro tote illes qui mori desde 1844. Solmente, le electos illuminate e fideles «*mori in le Senior*» secundo le inseniamento del verso 13 ubi illes es declarate «*beate*» isto es, beneficiarios del gratia de Christo, con tote su benediction jam confirmate in le message addressate al angelo de«*Philadelphia* » que les concerne, proque non es sufficiente esser baptisate «adventista» pro esser considerate, per Deo, como un elige.»

Si le detalios del abandonos resta a discoperir, del altere latere, le punctos essential es sublineate e resumite per le Spirito sub le forma del « messages del tres angelos » del versiculos 7 a 11. Iste messages se succede per consequentias successive.

Io lo mentiona hic, post le nota super le copertura in pagina 2 de iste obra, iste tres messages pone in evidentia tres messages jam revelate in imagines symbolic in le libro de Daniel in Dan.7 e 8. Lor mention, in iste capitulo 14 de Apocalypse, sublinea e confirma le importantia extreme que Deo les da.

Le redimite adventistas victoriose

Versetto 1: «*Io regardava, e ecce, le agno se teniva super le monte Sion, e con ille cento quaranta-quatro mille [personas], qui habeva su nomine e le nomine de su Patre scribite super lor frontes.*»

«*Le monte de Sion*» designa le loco de Israel ubi Jerusalem ha essite construite. Illo symbolisa le sperantia del salvation e le forma que iste salvation prendera al fin del provas del fide terrestre e celeste. Iste projecto se realisara integremente al renovation de toto, concernente *le terra e le celo* secundo Apo.21:1. Le «*144 000[personas]*» symbolisa le electos de Christo seligite inter 1843 e 2030, isto es, christianos adventista testate, probate e approbate per Jesus-Christo cuje judicio se applica collective e individualmente. Le judicio collective judica le institution e le judicio individual concerne cata creatura. Le «*144000 [personas]*» representa le electos seligite per Jesus-Christo inter le adeptos del fide adventista. Iste numero es strictemente symbolic e le numero real del electos seligite es un secreto cognoscite e guardate per Deo. On pote comprender le ration de lor selection al definition del imagine proponite. «*Sur lor fronte*» symbolo de lor voluntate e de lor pensamento,« *le nomine del agno* », Jesus, e « *ille de su Patre* », le Deo revelate in le ancian alliance, es inscripte. Isto significa que illes ha retrovate e reproducite le imagine de Deo que le Deo creator habeva date al prime homine ante le peccato, quando ille lo ha formate e le ha date vita ; e iste imagine es illo de su character. Illes constitue le fructo que Deo voleva obtener per redimer in Jesus-Christo le peccatos de su sol elegite fideles. Il appare que super le fronte del elegite seligite, sia, in lor spirito, lor pensamento e lor voluntate se trova, le sigillo de Deo de Apo.7:3 sia, le sabbato del quarte commandmento del decalogo e le character inseparabile del agnello Jesus-Christo e illo de su revelation in le ancian alliance como Patre sia, Deo creator. Assi le ver fide christian non oppone le normas religiose attachate al Filio e al Patre como le adeptos del dimulte romanos lo pretende, sinon in parolas, al minus, in action.

Verso 2: «*E io audiva del celo un voce, como un sono de grande aquas, como le sono de un forte tonitro ; e le voce que io audiva esseva como illo de jocatores de harpa jocante lor harpas.*»

Le characteres contradictori mentionate in iste verso es in realitate complementari. Le«*grande aquas*» symbolisa multitudes de creaturas vivente que, in exprimer se, prende le apparentia de un «*grande tonitro*». Al contrario, per le imagine del «*harpa*», Deo revela le perfecte harmonio que uni su creaturas victoriose.

Verso 3: «*E illes cantava un canto nove ante le throno, e ante le quatro esseres vivente e le ancianos. E nemo poteva apprender le canto, excepte le cento quaranta-quatro milles, qui habeva essite redimite del terra.* »

Deo confirma e sublinea hic le alte sanctification del fide « adventista » establite desde 1843-44. Su electos se distingue del altere gruppos symbolisate ; « *le throno, le quatro esseres vivente e le ancianos* » ; iste ultimos designante le conjunto del redimite del experientia vivite super le terra.Ma le Revelation divine appellate Apocalypse visa solmente le duo milles annos del fide christian que le decreto de Dan.8:14 separa in duo phases successive. Usque a 1843-44, le electos es symbolisate per 12 « *seniores* » super le « *24* » mentionate in Apo.4:4. Le altere 12 « *seniores* » son le « *12 tribus* » adventista « *sigillate* » in Apo.7:3 a 8 a partir de 1843-44.

Verso 4 : « *Iste son illes qui non se ha contaminite con feminas, proque illes es virgines ; illes seque le agno ubique ille va. Illes ha essite redimite inter le homines, como primitias pro Deo e pro le agno ;*»

Le parolas de iste verso se applica solmente in un senso spiritual; le parola «*feminas*» designante ecclesias christian que ha cadite in apostasia desde lor origine, como le fide catholic roman, o desde 1843-44, pro le fide protestante, e desde 1994, pro le fide institutional adventista. Le «*contamination*» mentionate visa le peccato que resulta del transgression del lege divine e del qual«*le salario es le morte*», secundo Rom.6:23. Es pro liberar los del

practica del peccato que Jesus-Christo ha sanctificate, id es, separate, le symbolic «*144 000[personas]*». Lor «*virginitate*» es anque spiritual e illes los designa como esseres «pur» cuje justitia ha essite blanchite per le sanguine versate per Jesus-Christo in lor favor. Heredes del peccato e de su contamination, como tote le descendentes de Adam e Eva, lor fide recognoscite per Jesus-Christo los ha perfectemente «purificate». Ma pro que iste fide sia effectivemente recognoscite per Jesus-Christo, iste purification debe esser real e concretisate in lor« ***obras*** ». Isto dunque implica le abandon del peccatos hereditate de falsas religiones christian o judee o plus largemente, monotheistic. E in su revelation prophetic, Deo visa particularmente le facto de non respectar le ordine del tempore que ille ha establite desde le prime septimana de su creation del terra e de su systema celestial.

Detra le imagine de « *cantar un canto nove* » se trova un experientia specifica vivite solmente per le « *144 000 [personas]* » sigillate. Post « *le canto de Moises* » que celebrava le gloriose exito de Egypto symbolo del peccato, « *le canto*» del « *144 000*» electes celebra lor liberation del peccato perque illes ha obedit le decreto de Dan.8:14 e ha collaborate a lor sanctification desirate, e mesmo exigite, per Deo desde 1843-44. A iste data, un vision celestial ha revocate le purification del peccatos complite sur le cruce de Golgotha per le morte de Jesus-Christ. Iste message esseva al mesme tempore un reproche e un inseniamento que Deo presentava a un typo de credentes protestantes herederos del dominica roman e de alcun de su altere peccatos mendace. In le typologia del ritos hebraic, iste « *purification del peccatos* » esseva in autumno un festa religiose durante le qual, le sanguine del capro occidite esseva portate in le loco sanctissime super le propitiatorio placate in ille loco inaccessibile e interdicite durante le resto del tempore del anno. Le sanguine de iste capro, imagine symbolic del peccato, prophetisava le sanguine de Jesus-Christ devenite ipse le portator del peccatos de su electos pro expiar a lor place le castigo que illes merita; Jesus esseva ipse facite peccato. In iste ceremonia, le capro representa le peccato e non le Christo qui lo porta.Il es a iste displacement physic del supreme sacerdote qui passa del loco sancte permittite al loco sanctissime interdicite le resto del anno que iste verso allude dicente: «*illes seque le agno ubique ille va*». Rememorante iste scena in le vision del 23 de octobre 1844, le Spirito de Christo rememorava a su electos hereditores inconsciente des falsitates doctrinal, le interdiction de peccar. Assi, a partir de 1844, le peccato **de origine voluntari** practicate, lo que es le caso del dominica roman, rend impossibile le relation con Deo, e le peccato abandonate permitte le prolongation de iste relation que conduce le electo concernite al plenitude de su sanctification per le reception, le comprehension e le mise in action de le veritate divine revelate.

Essente considerate como « *primicias pro Deo e pro le agno* », illes constitue lo que Deo ha trovate de melior in su selection de electos terrestrial. In le ritos hebraic, « *le primitias* » esseva declarate « *sancte* ». Offertas de iste primitias animal o vegetal esseva reservate pro Deo pro honorar lo e pro marcar le recognition human de su bonitate e largessa. Un altere ration, de facto del « *primitias sancte* », es lor reception del lumine divine que les es revelate in su integritate pois que illes vive le tempore del fin ubi le lumine revelate attinge su apogeo, su zenit spiritual.

Verso 5: «*e in lor bucca on ha trovate nulle mendacio, proque illes es irreprehensibile.*»

Le vermente eligite, illes qui ha nascite del veritate per le nove nascentia non pote sinodetestar le«*mendacio*» in le qual ille trova nulle placer. Le mendacio es detestabile proque illo porta solmente consequentias nocive e face suffrer le gente del ben. Celui qui crede al « *mentita* » cognosce postea le suffrentia del deception, le amaritude de esser decepite. Nulle electe de Christo pote gauder de seducer e de trompar su fratres human. Al contrario, le veritate reassura, illo construe positive relationes con le ver fratres, ma specialmente in prime loco, con le Deo creator e redemptor de nostre salvation qui revindica e exalta su nomine al

titulo de « *Deo de veritate* ». Assi, non plus practicante le peccato doctrinal, in obediendo al veritate revelate, le electo es judicate « *irreprehensibile* » per le Deo de veritate ipse.

Message del prime angelo

Verso 6 : « *Io vide un altere angelo qui volava per le medio del celo, habente un Evangelio eternal, pro annunciar lo al habitantes del terra, a omne nation, a omne tribu, a omne lingua, e a omne populo.* »

« *Un alter angelo* » sia un alter messagero proclama un plen lumine divin symbolisate per « *le medio del celo* » sia le zenith del sol. Iste lumine es in relation con « *le Evangelio* » sia « *le bon nove* » del salvation portate per Jesus-Christo. Ille es qualificate « *de eternal*» proque su message es authentic e non cognosce alcun variation in le tempore. De iste maniera, Deo lo certifica conforme a illo que ha essite inseniate al apostolos de Jesus-Christo. Iste retorno al veritate veni a partir de 1843 post le numerose deformationes hereditate del fide catholic roman. Le proclamation es universal in analogia con le message presentate in Daniel 12:12 qui revela le benediction divine del obra adventista. « *L'Evangelio eternal* » es mentionate hic sub le aspecto del ver fructo del fide, sequente le exigentia divine revelate per le decreto de Daniel 8:14. Le interesse pro le parola prophetic es un fructo legitime del norma de « l'*Evangelio eternal* ».

Versetto 7: «*Ille diceva con un voce forte : Teme Deo, e da le gloria, proque le hora de su judicio ha venite ; e adora ille qui ha facite le celo, e le terra, e le mar, e le fontes de aquas.*»

In le versetto 7, le prime angelo denuncia le transgression del sabbato que glorifica, in le decalogo divine, le gloria del Deo creator. Ille exige dunque su restauration a partir de Octobre 1844, sed imputa su transgression al Protestantos, desde leprimavera 1843.

Message del secunde angelo

Versetto 8 : « *E un altere, un secunde angelo sequiva, dicente : Illa ha cadite, illa ha cadite, Babylon le grande, que ha inebriate tote le nationes del vino del furor de su impudicitate !*»

In le versiculo 8, le secunde angelo revela le enorme culpabilitate del ecclesia catholic roman papal que ha seducite e decepite le homines per rebaptisar «le die del sol» pagan de Constantino 1er con le nomine «die del Senior» traduction del montage latin que es al origine de su «dominica»: dies dominica. Repetite duo vices, le expression, «*Illa ha cadite, illa ha cadite Babylon le Grande*», confirma que pro illa e illes qui heredita de illa, le tempore del patientia divine ha finite definitivemente. Individualmente, le conversion remane possibile, sed al precio de un production de fructos, «**de obras**» de repentantia, solmente.

Rememoration: «*illa ha cadite*» significa: illa es prendite e vincite per le Deo de **veritate** como un citate cade in le manos de su inimico. Ille se leva e illumina post 1843, inter 1844 e 1873, pro su servitores fideles adventistas del septime die, le « *mysterio* » que la characterisa in Apo.17:5. Le seduction de su **mentitas** perde su efficacia.

In le verso 8, le judicio portate in le messages precedente es confirmate, con un terribile admonition. Le selection consciente e **voluntari** del die de reposo establite per Constantino 1^{e} in 321, face desde 1844, le rebelles qui lo justifica, passive del condemnation divine del *tormentos del secunde morte* del judicio final. Pro celar su accusation contra le dominica, Deo lo cela sub le nomine de « *marca*» infame que se oppone a su proprie « *sigillo*» divine. Iste signo de un autoritate human, que remette in question su ordine del tempore, constitue un enorme outrage digne de esser punite per Ille. E le punition annunciate sera, de facto, terribile: « *ille sera tormentate in le foco e le sulfure*» que annihilara le rebelles, ma solmente al momento del judicio final.

Message del tertie angelo

Versetto 9: «*E un altere, un tertie angelo les sequeva, dicente con un voce forte : Si alcuno adora (se prosterna ante) le bestia e su imagine, e recipe un marca super su fronte o super su mano,* »

Le character complementari e successive de iste tertie message con le duo precedentes es specificate per le formula «*les sequeva* ». Le « *voce forte* » confirma le alte autoritate divine de illo qui lo proclama.

Le menacia es dirigite al rebelles human qui supporta e approba le regime del « *bestia que ascende del terra* » e que adopta e honora, per lor obedientia, le dominica, le «*marca*» de su autoritate, citate in Apo.13:16 sia, actualmente, le totalitate del populations christian.

Le opposition directe de iste «*marca*» al «*sigillo de Deo*» sia, del dominica del prime die al sabbato del septime die, es confirmate per le facto que le un e le altere es recipite « ***super le fronte*** », sede del voluntate, secundo Apo.7:3 e 13:16. Nota que le « *sigillo de Deo* » de Apo.7:3 deveni in Apo.14:1: « *le nomine del Agno e illo de su Patre* ». Le reception « ***sur le mano***» se clarifica per iste versos de Deut.6:4 a 9:

«*Audi, Israel! YaHWéH, nostre Deo, es le sol YaHWéH*. ***Tu amara YaHWéH, tu Deo, con tote tu corde, con tote tu anima e con tote tu fortia***. *E* ***iste commandamentos, que io te da hodie, essera in tu corde***. *Tu les inculcara a tu infantes, e tu parlara de illos quando tu essera in tu domo, quando tu ira in viage, quando tu te jacera e quando tu te levara. Tu los ligara* ***como un signo sur tu manos***, *e illos essera* ***como frontalettos inter tu oculos***. *Tu los scribera sur le postes de tu domo e sur tu portas.*» Le «*mano*» designa le action, le practica, e le «*front* », le voluntate del pensamento. In iste verso, le Spirito dice: « ***Tu amara YaHWéH tu Deo con tote tu corde, con tote tu anima e con tote tu fortia***»; isto que Jesus cita in Matt.22:37 e que ille presenta como le «*prime e le plus grande commandmento*». Le electos portator del « *sigillo de Deo* » debe dunque responder a iste tres criterios: « *Amar Deo con tote lor corde* » ; honorar in le practica le reposo del sabbato de su septime die sanctificate; e haber « *le nomine del Agno* » Jesus-Christo « *e illo de su Patre* » YaHWéH in su pensamento. Specificante « *e le nomine de su Patre* », le Spirito confirma le necessitate de obedir al dece commandamentos de Deo e al preceptos e ordinationes que favora le sanctitate del electe in le ancian alliance. Jam in su epocha, le apostolo Johannes ha confirmate iste cosas dicente in 1 Johannes 5:3-4 :

« *Proque le amor de Deo consiste in observar su commandamentos. E su commandamentos non es penose, proque toto lo que es nascite de Deo triumphara super le mundo ; e le victoria que triumphara super le mundo, es nostre fide.* »

Verso 10 : « *ille etiam bibera del vino del furor de Deo, versate sin mixtura in le copa de su ira, e ille essera tormentate in le foco e le sulfure, ante le sancte angelos e ante le agno.* »

Le ira de Deo essera amplemente justificate proque illes qui recipe le « *marca del bestia* » honora le peccato human durante que illes reclama le justitia de Jesus Christo. In Apo.6:15 a 17, le Spirito ha date in imagine le consequentias de lor confrontation final con le juste ira destructive de Jesus Christo.

Nota extrememente importante : Pro comprender melio iste ira divine, nos debe realisar proque le disprecio pro le sancte sabbato suscita tanto le ira de Deo. Il existe peccatos venial, ma le Biblia nos adverti contra le peccato portate contra le Spirito Sancte, dicente nos que il non ha plus sacrificio pro obtener le pardono divin. Al epocha del apostolos, le sol exemplo que nos es date de iste typo de peccato, il es le rejection del Christo per un christiano qui se ha convertite. Sed isto es solmente un exemplo, pro que in realitate le blasphemia contra le Spirito Sancte consiste in negar e refusar un testimonio date per le Spirito de Deo.

Pro convincer e inseniar le esseres human, le Spirito ha inspirate le scripturas sancte del Biblia. Dunque, ille qui contesta le testimonio date per le Spiritoin le Biblia jam committe le blasphemia contra le Spirito de Deo. Pote Deo facer melior, pro facer cognoscer su voluntate, que guidar le vocatos verso le Biblia e su scripturas? Pote ille exprimer plus clarmente su voluntate, su pensamento e su judicio sovran? Al 16ème seculo, iste disprecio pro le Biblia al qual illa ha facite le guerra ha marcate le fin definitive del patientia de Deo pro le religion catholic roman; le fin de su patientia pro un doctrina que ille non ha jammais recognoscite. Postea, in 1843, le disprecio pro le parola prophetic ha marcate le fin de reciper del fide protestante sub tote su formas multiple heredes del dominica roman isto es, de « *le marca del bestia* ». E finalmente, a su vice, le adventismo ha committite le blasphemia contra le Spirito Sancte per rejectar le ultime revelation prophetic que Jesus le ha presentate per su humile servitor que io incarna ; blasphemia que ha essite confirmate e amplificate per lor alliantia con le observatores del dominica desde 1995. Le blasphemia contra le Spirito recipe cata vice de parte de Deo le juste responsa que illo merita; un juste sententia de condemnation al prime e le «*secunde morte*» confirmate in iste verso 10.

Verso 11: «*E le fumo de lor tormento monta al seculos del seculos ; e illes non ha reposo ni die ni nocte, illes qui adora le bestia e su imagine, e quicunque recipe le marca de su nomine.*»

Le « *fumo*» essera solmente al tempore del judicio final, hora quando le rebelles cadite essera « *tormentate in le foco e le sulfure*» de « *le stagno de foco*» de Apo.19:20 e 20:14 ; isto, al fin del septe millennio. Ma jam ante iste momento terribile, le hora del retorno gloriose de Jesus Christo confirmara lor destino final. Le message de iste verso evoca le subjecto del « *reposo* ». Pro lor parte, le electes es attentive al tempore del reposo sanctificate per Deo, ma le cadite non ha, al contrario, le mesme preoccupation, proque illes non da al declarationes divin le importantia e le seriositate que illes merita. Ecce proque, in responsa a lor disprecio, al hora de lor castigo final, Deo non les accordara alcun reposo pro alleviar lor suffrentia.

Versetto 12: «*Ecce le perseverantia del sanctos, qui observa le mandatos de Deo e le fide de Jesus.*»

Le parolas «*perseverantia o patientia*» characterisa le ver sanctos del divine Messia Jesusdepost 1843-44 usquea su retorno in gloria. In iste versetto, «*le nomine del Patre*» del verso 1 deveni «*le mandatos de Deo*», e «*le nomine del Agno*» es reimplaciate per «*le fide de Jesus*». Le ordine del prioritates es etiam cambiate. In iste verso, le Spirito mentiona primo «*le mandatos de Deo*», e secundo, «*le fide de Jesus*»; lo que es historicamente e al nivello del valor le ordine approbate per Deo in su projecto de salvation. Le verso 1 dava le prioritate al «*nomine de le Agno*» pro connecter le «*144 000* » electe al fide christian.

Verso 13: « *E io audiva del celo un voce que diceva : Scribe : Felice desde ora le mortes qui mori in le Senior ! Si, dice le Spirito, a fin que illes se reposa de lor labores, proque* ***<u>lor obras</u>*** *les seque.* »

Le expression « *desde ora* » merita un explication detaliate tanto illo es importante. Proque illo visa le data del primavera 1843 e illo del autumno 1844 in le qual, respectivemente, le decreto de Daniel 8:14 entra in application, e le duo probationes adventista organisate per William Miller fini.

Con le tempore, le adventismo official institutional, ha perdite de vista le implicationes de iste formula « *de ora in avante* ». Solmente le pioneros fundatores del fide adventista ha comprendite le consequentias del exigentia del sabbato per Deo desde 1843. Pro adoptar iste practica del septime die, illes esseva guidate a realisar que le dominica practicate usque-alora esseva maledicite per Deo. Post illes, le adventismo hereditate deveniva traditional e formalista, e pro le immense majoritate del adeptos e del professores, le dominica e le sabbato ha essite <u>injustemente</u> placate super un nivello de equalitate. Iste perdita del senso del sacrate e del ver sanctitate ha habite como consequentia le disinteresse pro le parola prophetic e le

tertie message adventiste que io ha liberate inter 1983 e 1994. Desde iste disprecio mamanifestate in le adventismo de Francia, le institution adventista mundial ha passate desde 1995 un alliantia con le clan ecumenic, pro su plus grande maledictiion. Le menacia del « *tormentos* » del verso 10 le concerne a su vice, per le suggestion de le expression « *ille bibe* ***<u>ille etiam</u>*** » ; desde 1994, le adventismo institutional, post le fide protestante, judicate e condemnate desde 1843.

Como iste verso lo suggere, le decreto de Daniel 8:14 provoca le separation del christianos protestante de 1843 in duo campos, includente le gruppo adventista, beneficiario del beatitude pronunciate: « *Felice desde ora le mortes qui mori in le Senior!*». Il va de se dicer que Jesus annunciava in «*Laodicea*» que ille iva a la «*vomitar*», le institution adventista, messagero official del Christo in 1991, data del rejection official del lumine, dice «*nude*» non pote plus de ora in avante beneficiar de iste beatitude.

Le tempore del messe

Verso 14: «*Io regardava, e ecce, il habeva un nube blanc, e super le nube sedeva alcuno qui simileva a un filio de homine, portante super su capite un corona de auro, e in su mano un falce acute.*»

Iste description evoca Jesus-Christo al momento de su gloriose retorno.Le «*nube blanc*» rememora le conditiones de su partita e de su ascension al celo vivite duo mille annos antea. Le «*nube blanc* » designa su puritate, su « *corona de auro* » symbolisa su fide victoriose, e « *le falce acute* » imagina le « *parola acute* » de Deo de Heb.4:12, mise in operation per « *su mano* ».

Verso 15 : « *E un altere angelo exiva del templo, clamante con un voce forte a illo qui sedeva super le nube : Lance tu falce, e messe ; proque le hora de messe ha venite, proque le messe del terra es matur.*»

Sub le aspecto de «*le messe*», como in su parabola, Jesus recorda que in illo, venirea le tempore de separar definitivemente «*le bon grano del zizania*». Per su Revelation, ille nos face discoperir iste subjecto que separa le duo campos: le sabbato del electos e le dominica del cadite, proque detra iste nomine religiose se cela le adoratione le autoritate de un divinitate solar pagan. E malgrado le evolutiones del tempore human, Deo continua a reguardar lo pro lo que il es realmente pro ille. Le opiniones differente del homines non influe super su judicio; in su ordine del tempore, le prime die es profan, ille non pote in ulle caso revestir le sanctitate divine. Iste es attachate exclusivemente al septime die sanctificate in su ordine del tempore gravate desde le comenciamento del tempore terrestre perpetue; isto pro un duration de 6000 annos solar.

Versetto 16: «*E ille qui se sedeva super le nube jectava su falce super le terra. E le terra esseva messe.*»

Le Spirito confirma le futuro complimento de «*le messe del terra*». Le Christo Salvator e Vindicator vigilara super illo e lo complira secundo su annunciation facite in parabola, a su apostolos, in Matt.13:30 a 43. Le «*messonia*» concerne principalmente le levamento al celo del sanctos eligite remanite fidele al Deo creator.

Le tempore del vendemia (e del vindicta)

Verso 17: «*E un altere angelo exiva del templo que es in le celo, habente, etiam ille, un falce acute.*»

Si «*le angelo*» previe habeva un mission favorabile al electos, al contrario, iste « *altere angelo*» ha un mission punitive dirigite contra le rebelles decadite. Iste secunde « *falce*» symbolisa, illa tamben, le « *parola acute de Deo*» mise in action per su voluntate, ma non per su mano poisque, contrari al messe, pro le vendemia, le expression « *in su mano* » es absente.

Le action punitive dunque essera confidate a agentes executores del voluntate divine; de facto, le victimas de su seductiones.

Verso 18 : « *E un altere angelo, qui habeva autoritate super le foco, sortiva del altare, e se adressava con un voce forte a illes qui habeva le falce trenchante, dicente : Lance tu falce trenchante, e vendemia le racemos del vite del terra ; proque le uvas del terra es matur.*»

Veni postea, post le elevation del electos al celo, le momento de «*le vendemia*». In Esa.63:1 a 6, le Spirito disveloppa le action visate per iste termino symbolic. In the Bible, the juice of the red grape is compared to human blood. Its use by Jesus in the Holy Supper confirms this idea. But "*the harvest*" is linked to "*the wrath of God*" and it will concern those who have worked unworthily under the aspect of His servants, for the blood voluntarily shed by Christ did not deserve their many betrayals. For Jesus can feel betrayed by those who distort His saving project to the point of justifying the sin for which He gave His life and bore suffering so that its practice would cease. The willful transgressors of His law therefore have accounts to settle with Him. In their blind folly, they will go so far as to seek to kill His true elect, in order to eradicate from the earth the practice of the seventh-day Sabbath sanctified and required by God since 1843-44. The elect were not authorized by God to use le fortia contra lor inimicos religiose; Deo se habeva reservate de maniera exclusive iste action. « *A me le vindicta, a me, le retribution* » ille ha declarate a su electos, e le hora ha venite de poner iste vindicta in execution.

In iste capitulo 14, le versiculos 17 a 20 mentiona iste thema del « *vendimia* ». Le uvas peccatori es declarate matur proque illes ha plenmente demonstrate per lor obras lor ver natura. Lor sanguine va fluer como le succo del uvas in un cupa quando illes es calcat per le pedes del vendimiatores.

Verso 19: «*E le angelo jectava su falce super le terra. E ille vindemiava le vite del terra, e jectava le vindemia in le grande cupa del ira de Deo.*»

Le action es certificate per iste annuncio revelate per iste scena. Deo prophetisa in certeza le castigo del arrogantia catholic e protestante. Illes va subir le consequentias del ira de Deo, imaginate per le cupa in le qual le uvas vindemiate es concassate per le pedes del torculatores.

Verso 20: «*E le torculo esseva pressate foras del citate ; e sanguine exiva del torculo, usque al frenos del cavallos, super un distantia de mille sexcentos stadios.*»

Isa.63:3 specifica: «*Io ha essite sol a tunder in le torculo; necun homine esseva con me …*». Le vindemia effectua le castigo de Babylon le Grande cites in Apo.16:19. Illa ha plenate le copa del ira divine que illa debe ora biber usque al fece. « *Le cupa esseva pressate foras del citate* » sia, sin le presentia del electos jam levate al celo. In Jerusalem, le executiones del condemnatos a morte se effectuava foras del muros del citate sancte pro non contaminar lo. Isto esseva le caso pro le crucifixion de Jesus-Christo que rememora, per iste message, le precio a pagar pro illes qui ha subestimate su proprie morte. Le tempore ha venite pro su inimicos de versar a lor torno lor sanguine pro expiar ipse lor numerose peccatos. « *E sanguine exivit del cupa usque al morso del cavallos* ». Le objectivos del ira es le professores religiose christian, e Deo los designa per le imagine del « *morso* » que le cavalleros mitte « *in le bucca del cavallos* », pro los diriger. Iste imagine es proponite in Jac.3:3, cuje thema es precisemente: le professores religiose. Jacobo specifica desde le comenciamento del capitulo 3: « *Mes fratres, que il non ha, inter vos, un grande numero de personas qui se pone a inseniar, proque vos sape que nos essera judicate plus severmente* ». Le action del « *vendemia* » justifica iste sage advertimento. In precisante « *usque al mors del cavallos* », le Spirito suggere que le cupa concerne, in prime, le clero catholic roman de « *Babylonia le Grande*», ma illo se extende *usque al* professores protestante qui, desde 1843, face un uso «destructor» del sancte Biblia secundo le accusation portate per le Spirito in Apo.9:11. Nos

trova hic le application del advertimento date in Apo.14:10: «*ille bevera, **ille angue**, del vino del furor de Deo versate sin mixtura in le copa de su ira …*».

Pro le message « *super un extension de mille sex cent stadios*», in continuitate del message precedente, le castigo se extende al fide reformate desde le 16ème seculo al qual le numero 1600 allude. Il es le epocha quando Martin Luther officialisava le accusation portate contra le fide catholic in 1517. Ma il es etiam, in in iste 16th seculo que se formava le doctrinas protestante del « *falso christos* » e falso christianos qui ha legitimat le violentia e le spada prohibites per Jesus Christo. Le Apocalypse offere su proprie claves de interpretation e iste 16th seculo es ibi designate in Apoc.2:18 a 29 sub le nomine symbolic del epocha « *Thyatira* ». Le parola « *stadio* » revela lor activitate religiose, lor participation al cursa cuje premio in joco, es le corona del victoria promittite al vincitor. Isto es le inseniamento de Paulo in 1 Cor.9:24 : « *Non sape vos que illes qui curre in le stadio, curre tote, ma que un sol remporta le premio? Curre de maniera a remportar lo* ». Le premio del vocation celeste non se gania dunque de qualcunque maniera; le fidelitate e le perseverantia in le obedientia es le sol maniera de vincer in le combatte del fide. Ille confirma in Phil.3:14 dicente: « *Io curre verso le meta, pro ganiar le premio del vocation celeste de Deo in Jesus-Christo* ». Al hora del « *vendemia* » se verificara iste parolas de Jesus: « *Proque il ha multe vocate, ma pauc eligite* (Mat.22:14)».

Apocalypto 15: Le fin del tempore de gratia

Ante que le « *messio e le vendemia* » se completa, veni le momento temite, del fin del tempore de gratia. Illo ubi le electiones human es gravate in le marmore del tempore, sin ulle possibilitate de retornar super iste electiones. A iste momento, le offerta del salvation in Christo fini. Isto es le thema de iste brevissime capitulo 15 del Apocalypto de Jesus-Christo. Le fin del tempore de gratia interviene post le six prime « *trompettas* » del capitulos 8 e 9, e ante « *le septe ultime plagas de Deo* » del capitulo 16. Il va de se, que illa succede al ultime election del cammino que Deo da al homine de facer. Sub le egida autoritari de « *le bestia que ascende del terra* » de Apo.13:11 a 18, le duo ultime vias conduce, le un, al sabbato o sabbato sanctificate de Deo, le altere, al dominica, del autoritate papal roman. Nunquam le electiones inter le vita e le ben, le morte e le mal, ha essite si clar. Qui le homine time le plus? Deo, o lehomine? Isto es le dato del situation. Ma io pote dicer tamben: Qui le homine ama le plus? Deo o le homine? Le electos respondera in ambe casos: Deo, cognoscente per su revelation prophetic le detalios super le fin de su projecto. Le vita eternal essera alora multo proxime, a portata de lor mano.

Verso 1: « *Tunc io videva in le celo un altere signo, grande e admirabile : septe angelos, qui teniva septe plagas, le ultimes, proque per illes se completa le ira de Deo.* »

Iste verso presenta le « *septe ultime plagas* » que va colpar le false credentes pro lor election del die dominic roman. Le thema de iste capitulo, le fin del tempore de gratia, aperi le tempore del « *septe ultime plagas del ira de Deo* ».

Verso 2 : *« E io videva como un mar de vitro, misculate con foco, e illes qui habeva vincite le bestia, e su imagine, e le numero de su nomine, stante super le mar de vitro, habente harpas de Deo.*»

Pro incoragiar su servitores, su electos, le Senior presenta alora un scenna que evoca lor imminente victoria per varie imagines prendite de altere passos del prophetia. « *Super le mar de vitro, miscite de foco, illes sta in pede*», proque illes ha transpassate un prova de fide in le qual illes esseva persequite (*miscite de foco*) e ha emergite victoriose. Le «*mar de vitro*»designa le puritate del populo eligite, como in Apo.4:1.

Versetto 3 : « *E illes canta le cantico de Moises, le servitor de Deo, e le cantico del agno, dicente : Tu obras es grande e admirabile, Senior Deo omnipotente! Tu vias es juste e veridic, rege del nationes!*»

« *Le cantico de Moises* » celebrava le gloriose exito de Israel de Egypto, terra e symbolo typic del peccato. Le entrata in Canaan terrestre que sequeva 40 annos plus tarde prefigurava le entrata del ultime electos in le Canaan celestial. A su vice, post haber date su vita pro expiar le peccatos del electos, Jesus, « *le agno* », ha ascendite al celo, in su gloria e su potentia divine celestial. Le ultime testes fidele de Jesus, tote adventistas de fide e obra, experimenta a lor vice le ascension verso le celo quando Jesus retorna pro salvar los. Exaltante, sin « *obras grande e admirabile* », le electes rende gloria al Deo creator qui ha incarnate su valores in Jesus-Christo: su perfecte « *justitia* » e su « *veritate* ». Le mention del parola « *ver* » attacca le contexto del action al fin del epocha « *Laodicea* » in le qual ille se presentava como « *le Amen e le Veritabile* ». Alora es le hora de « *le liberation* » que marca le fin del tempore de « *le parto del femina* » de Apo.12:2. « *Le infante* » es nascite in le forma del puritate del character celeste revelate in e per Jesus-Christo. Le electos pote laudar Deo pro su stato « *omnipotente* » proque es a iste potentia divine que illes debe lor salvation e liberation. Havente colligite e seligite su redimitos inter tote le nationes terrestre, Jesus-Christo es vermente le « *Rege del nationes* ». Illes que se ha opponite a ille e a su electos non existe plus.

Verso 4 : « *Qui non timearea, Senior, e non glorificarea tu nomine? Proque sol tu es sancte. E tote le nationes venira e se inclinara ante te, proque tu judicios ha essite manifestate.* »

In clar, isto significa: Qui refusarea de te timer, Deo creator, e osarea te privar de tu gloria legitime per refusar honorar tu sancte sabbato del septime die? Proque **solmente tu es sancte** e solmente tu ha sanctificate tu septime die e illes a qui tu lo ha date, como signo de lor approbation e de pertiner a tu sanctitate. De facto, evocante « *su timor* », le Spirito allude al message del prime « *angelo* » de Apo.14:7 : « *Teme Deo e da a ille gloria proque le hora de su judicio ha venite; e adora (prosternate vos ante) ille qui ha facite le celo e le terra e le mar e le fontes de aquas* ». In le projecto de Deo, le nationes rebelle destruite essera resuscitate con un duple objectivo: ille de humiliar se ante Deo e render gloria a ille, e ille de subir su juste ultime castigo que les anihilara definitivemente, in « *le stagno de foco e sulfure*» del judicio final, annunciate in le message del «*tertie angelo*» de Apo.14:10. Ante que iste cosas se realisa, le electos debera passar per le tempore del judicios divine que se manifestara per le action del «*septe plagas*» annunciate in le prime verso.

Verso 5: «*Postea io regardava, e le templo del tabernaculo del testimonio esseva aperite in le celo.*»

Iste apertura del « *templo* » celestial signala le cessation del intercession de Jesus-Christo, proque le tempore del appello del salvation prende fin. « *Le testimonio* » designa le dece commandamentos de Deo que esseva placiateera in le arca sancte. Assi, a partir de iste momento, le separation inter electos e perdite es definitive. Super le terra, le rebelles ha justo decidite, per un decreto de lege, le obligation del respecto del reposo hebdomadari del prime die establite civilmente e confirmate religiosemente, successivemente, per le imperatores roman, Constantino 1er, e Justiniano 1er qui ha facite de Vigilio 1er le prime papa, chef temporal del fide christian universal, id es, catholic, in 538. Le ultime decreto de morte esseva prophetisate in Apoc.13:15 a 17 e placate sub le action dominante del fide protestante american supportate per le fide catholic europee.

Versetto 6: «*E le septe angelos qui teneva le septe plagas sortiva del templo, vestite de lino pur e brillante, con cincturas de aure circa le pectore.*»

In le symbolismo del prophetia, le «*sept angeles*» representa solmente Jesus-Christo o «*sept angeles*» fideles de su campo simile a ille. «*Le fin lino pur, brillante*» imagine «*le obras*

juste del sanctos» in Apo.19:8. Le «*cinctura de auro circa del pectore*», dunque al nivello del corde, evoca le amor del veritate jam mentionate in le imagine de Christo presentate in Apo.1:13. Le Deo del veritate se prepara a punir le campo del mendacio. Per iste mention, le Spirito suggere «*le grande calamitate*» del qual le forma esseva revelate per su facie comparate al «*sol quando illo brilla in su fortia*» ». Le hora del confrontation final inter Jesus-Christo e le rebelles adoratores del sol pagan ha arrivate.

Verso 7 : « *E un del quatro esseres vivente dava al septe angelos septe cuppas de auro, plen del ira del Deo qui vive in le seculos del seculos.* »

Jesus esseva ipse le modello imaginate per le « *quatro esseres vivente* » de Apo.4. Ille es etiam, « *le Deo qui vive in le seculos del seculos* » ponite in « *ira* ». Su divinitate attribue a ille tote le rolos: Creator, Redemptor, Intercessor, e de maniera permanente, Judice, pois finiente su intercession, ille deveni le Deo justiciero qui colpa e puni con morte su opponentes rebelles, proque illes ha plenate « *le cuppa* » de su juste « *ira* ». « *Le cuppa* » es ora plen, e iste ira va prender le forma des « *septe ultime*» castigos in le quales le misericordia divine non haura plus su loco.

Verso 8: «*E le templo esseva plen de fumo, a causa del gloria de Deo e de su potentia; e nemo poteva entrar in le templo, usque al completion del septe plagas del septe angelos.*»

Pro illustrar iste thema del cessation del gratia, le Spirito presenta in iste verso, le imagine de un«*templo plen de fumo a causa de* »le presentia « *de Deo*»e il specifica: «*e nemo poteva entrar in le templo, usque le septe plagas del septe angelos essera complite*». Deo previde assi su electos que illos va restar super le terra durante le tempore del«*septe ultime plagas*»»de su ira. Le ultime electos va reviver le experientia del Hebreos al hora del «*dece plagas* » que colpava Egypto rebelle. Le *flagellos* non es pro illes, ma pro le rebelles, objectivos del ira divine. Ma le imminente entrata in le«*templo*» es assi confirmate, le possibilitate in illo essera date, desde le fin del«*septe ultime plagas*».

<u>Apocalypse 16: le septe ultime plagas del ira de Deo</u>

Le capitulo 16 presenta le effusion de iste«*septe**<u>ultime</u>** *plagas*» per le quales « *le ira de Deo* » se exprime.

Le studio del capitulo integre lo confirmara, sed il es necessari notar que le objectivos de « *le ira de Deo* » essera identic a illes que ha essite colpate per le castigos del sex prime « *trompettas* ». Le Spirito revela assi que le castigos del « *septe **<u>ultime</u>** plagas* » e illes del « *septe trompetas* » puni le mesme peccato : le transgression del reposo sabbatic del « *septime die sanctificate* » per Deo desde le fundation del mundo.

Io aperi hic, tardivemente, un parenthese. Observa ben le differentia que characterisa le « *trompettas* » e « *le plagas o flagellos* » divine. Le « *trompettas* » es tote massacres human executate per le homines ma ordinate per Deo, le quinte essente de natura spiritual. Le « *flagellos*» son actiones desagradabile imponite directemente per Deo per le medios natural de su creation vivente. Apocalypse 16 nos presenta le «*septe **<u>ultime</u>** plagas*» lo que nos suggere, subtilemente, que illos ha essite precedite per altere «*plagas*» subite per le homines ante le fin del tempore de gratia que separa, spiritualmente, in duo partes, « *le tempore del fin* » mentionate in Dan.11:40. In le prime, iste fin es illo del tempore del nationes, e in le secunde, illo del tempore del governamento mundial universal organisate sub le tutela e le initiativa del SUA. In iste actualisation, effectuate le sabbato 18 decembre 2021, io pote confirmar iste explication, pois que desde le comenciamento del anno 2020, le humanitate integre es affligite per ruina economic a causa de un virus contagioso, le Coronavirus Covid-

19, apparite primarimente in China. In un contexto de intercambios e cognoscentias mundialista, amplificante mentalmente su effectos real, panicante, le dirigentes del populos ha stoppate net, le disveloppamento e le crescimento continue de tote le economia occidental europee e american. Considerate, injustemente, como un pandemia, le occidente, que pensava vincer un die le morte, es consternate e disorientate. In le panica, le sin-Deo se ha dedicate corpore e anima al nove religion que lo reimplacia: le omnipotente scientia medical. E le pais del fraudatores, le plus ricos del terra, ha profitate del occasion pro render le homines captive e sclaves de lor diagnosticos, de lor vaccinos, de lor remedios, e de lor decisiones corporativista. Al mesme tempore, on audi in Francia directivas, al minus paradoxal, que io resume assi: « il es consiliate de aerar le appartamentos e de portar durante horas le mascara protector post le qual, le portator se asphyxia ». Revela le «bon senso» del juven governantes de Francia e del altere paises imitator. Nota con interesse que le pais leader de iste comportamento destructive esseva primo Israel; le prime pais maledicte per Deo, del historia religiose. Le uso del mascara, prohibite primemente quando illo non esseva disponibile, esseva postea rendite obligatori, pro proteger contra un maladia que concerne le systema respiratori. Le malediction de Deo porta fructos inexpectate, ma destructivemente multo efficace. Io es convince que, inter 2021 e le comenciamento del « *sexte trompetta* », le Tertie Guerra Mundial, altere « *flagellos de Deo*» va ferir le humanitate culpabile in diverse locos super le terra, e particularmente in le occidente ruinose; « flagellos» tal como « *le fame*» e altere ver pandemias universal, jam cognoscite como le peste e le cholera. Deo revindica iste typo de castigo in Eze.14:21: *« Si, assi parla le Senior, YaHWéH : Ben que io invia contra Jerusalem mi quatro castigos terribile, le spada, le fame, le bestias feroc e le peste, pro exterminar le homines e le bestias,* ». Nota que iste lista non es exhaustive, pois in le tempores moderne, le castigos divin prende multiple formas : Cancere, Sida, Chikungunya, Alzheimer ... etc... Io etiam nota le apparition de un timor causate per le calefaction climatic. Massas human es terrorisate e panicante al idea de le fusion del glacias e del inundationes que pote resultar. Ancora, un fructo del malediction divine que colpa le mentes human e construe muros de separation e odio. Io claude iste parenthese pro reprender le etude in iste contexto del post-fin de gratia que characterisa le « *septe **ultime** plagas del ira de Deo* ».

Un altere ration justifica le selection del objectivos. Le « *septe ultime plagas* » comple le destruction del creation del fin del mundo. Pro Deo, le Creator, le hora es al destruction de su obra. Dunque il seque le processo del creation, ma in vice de crear, ille destrue. Con « *le septime ultime plaga* », super le terra, le vita human cessara, lassante detra se, le terra redevenite « *abysmo*» in un stato chaotic, con como sol habitante, Satan, le autor del peccato; le terra desolate essera su prision durante«*mille annos*» usque al judicio final ubi con tote le altere rebelles il essera annihilate secundo Apo.20.

Verso 1: «*E io audiva un voce forte que veniva del templo, e que diceva al septe angelos : Ite, e infunde super le terra le septe cuppas del ira de Deo.* »

Iste « *voce forte que veniva del templo* » es illa del Deo creator frustrate in su derecto le plus legitime. Al titulo de Deo creator, su autoritate ha un character supreme e il non es ni juste ni sage contestar su desiro de esser adorate e glorificate per le observation del die de reposo que il ha « *sanctificate* » a iste effecto. In su grande e divine sagessa, Deo ha facite que ille qui contesta su derectos e su autoritate va ignorar su plus importante secretos ante expiar in le « *secunde morte* » le precio de su insultos verso le Deo Omnipotente.

Verso 2 : « *Le prime angelo se ha disvelate, e ille ha versate su cuppa super le terra. E un ulcer maligne e dolorose ha colpate le homines qui habeva le marca del bestia e qui adorava su imagine.* »

Essente le potentia dominante e le autoritate dirigente del ultime rebellion, le objectivo prioritaire es in iste contexto « *le terra*» symbolo del fide protestante decadite.

Le prime plaga es « *un ulcer maligne* » que provoca suffrentias physic al corpores del rebelles qui ha facite election de obedir al die de reposo imponite per le homines. Le objectivos es le catholicos e le protestantes supervivente del conflicto nuclear qui ha, con iste election del prime die, le dominica roman, «*le marca del bestia*».

Verso 3: «*Le secunde versa su cuppa in le mar. E illa deveniva sanguine, como illo de un morto ; e omne esser vivente moriva, toto lo que esseva in le mar.*»

Le«*secunde*» colpa«*le mar*» que il transforma in «*sanguine*», como il lo faceva pro le Nilo egyptian al epocha de Moises; «*lemar*», symbolo del catholicismo roman, lo que visa le Mar Mediterranee.A iste momento, Deo annihila tote le vitas animal de «*le mar* ». Ille initia le processo del creation al contrario, a termino, «*le terra*» va reverter a «*informe e vacue*»; illa va retrovar su stato «*abysso*» original.

Verso 4: «*Le tertio versa su copa in le fluvios e in le fontes de aquas. E illes deveniva sanguine.*»

Le«*tertio*» colpa «*aqua*» dulce del «*fluvios e fontes de aqua*» que deveni subitemente, a lor vice, «*sanguine*». Nulle plus aqua pro extinguer le sete. Le castigo es dur e meritate proque illes se preparaa a versar le «sanguine» del electos. Iste castigo esseva le prime que Deo infligite per le baston de Moises al Egyptios, « bibitor del *sanguine*» del Hebreosx qui esseva tractate como animales in le dur servitude ubi multe moriva.

Verso 5 : « *E io audiva le angelo del aquas qui diceva : Tu es juste, tu qui es, e qui esseva ; tu es sancte, proque tu ha exercite iste judicio.* »

Nota jam, in iste verso, le terminos « *juste* » e « *sancte* » que confirmant mi bon traduction del texto del decreto de Dan.8:14 : « *2300 ser matin e le sanctitate essera justificate* » ; le « *sanctitate* » que include toto lo que Deo considera sancte. In iste contexto final, le attacco de su sabbato « *sanctificate* » merita in tote justitia le judicio de Deo que face cambiar « *aqua* » a biber in « *sanguine* ». Le parola « *aquas* » designa symbolicamente e duplamente massas human e le doctrina religiose. Pervertite per le Roma papal, in Apo.8:11, ambes ha essite cambiate in « *absinthio* ». Dicente « *tu es juste … proque tu ha exercite iste judicio* » le angelo justifica le mesura exigite per le ver justitia perfecte que solmente Deo pote complir. Subtilemente, e multo precise, le Spirito face disparer del nomine de Deo, le forma « *e qui veni* », proque il ha venite ; e su apparition aperi un presente permanente pro ille e su redimitos, sin oblidar, le mundos remanite pur e le sancte angelos que le ha remanite fidele.

Versetto 6 : « *Proque illes ha effundite le sanguine del sanctos e del prophetas, e tu les ha date sanguine a biber : illes es digne de illo.* »

Le rebelles essente preste a occider le electos qui debe lor salvation solmente al intervention de Jesus, tamben Deo les imputa le crimines que illes iva committer. Pro le mesme causas, illes es dunque tractate como le egyptianos del Exodo. Il es le secunde vice que Deo dice : « *illes es digne de illo*». In iste phase finale, nos retrova como aggressor del electos adventistas, le messagero de Sardes a qui Jesus habeva dicite: «*Tu pare esser vive, e tu es morte*». Ma in le mesme epocha, ille diceva del electos de 1843-1844: «*illes ambulara con me, in vestimentos blanc, proque illes es digne de illo*» ». Assi, a cata uno le dignitate que le corresponde secundo le obras de su fide : « *vestimentos blanc* » pro le electos fidele, del « *sanguine* » a biber pro le rebelles cadite infidele.

Verso 7 : « *E io audiva de le altare un alter angelo qui diceva : Si, Senior Deo Tote-Potente, tu judicios es ver e juste.* »

Iste voce que veni de « *le altare* », symbolo del cruce, es illo del Christo crucificate qui ha particularmente rationes de approbar iste judicio. Proque illes queil puni in iste momento ha audaciate de reclamar su salvation, durante que illes justificava un peccato odiose,

preferente obedir a un commandmento human; isto malgrado le advertimentos del sacreScripturas: in Isa.29:13 «*Le Senior dice : Quando iste populo se approcha de me, ilo me honora con le bucca e le lobras; mas su corde es distante de me, e le timor que illes ha de me* ***non es que un precepto de tradition human*** ». Mat.15:19 : « *Es in van que illes me honora, inseniante* ***preceptos que es commandamentos de homines.***»

Verso 8 : « *Le quarte versa su copa super le sol. E a ille esseva date de arder le homines per le foco ;* »

Le quarte age « *super le sol* » e lo face calefacer plus que usualmente. Le carnes del rebelles es « *ardite* » per iste intense calor. Post punir le transgression del « *sanctitate* », Deo va ora punir le idolatria del « die del sol » hereditate de Constantino 1er. « *Le sol* » que multe honora sin saper lo actualmente comencia a « *arder* » le pelle del rebelles. Deo face retornar le idolo contra le idolatras. Isto es le puncto culminante del « *grande calamitate*» annunciate in Apo.1. Le momento quando ille qui commanda al « *sol* », lo usa pro punir su adoratores.

Verso 9: « *e le homines esseva ardate per un grande calor, e illes blasphemava le nomine del Deo qui ha le autoritate super iste plagas, e illes non se repentiva pro dar gloria a ille.* »

In le nivello de induration que illes ha attingite, le rebelles non se penti de lor culpa e illes non se humilia ante Deo, ma illes lo insulta per « *blasphemar* » su « *nomine* ». Isto jam esseva in lor natura un comportamento habitual, que se trova in le credentes superficial; illes non cerca cognoscer su veritate e interpreta a lor avantage su silentio dispreciante. E quando le difficultates se presenta, illes maledi su «*nomine*». Le incapacitate de se«*repentir*» confirma le contexto del «*superviventes*» del «*sexte trompetta*» de Apo.9:20-21. Le incredulos rebelles es gente religiose o non qui non crede in le Deo creator Omnipotente. Lor oculos ha essite un trappa mortal pro illes.

Versetto 10: «*Le quinte versa su copa super le throno del bestia. E su regno esseva coperite de tenebras ; e le homines se mordeva le lingua de dolor,*»

Le«*quinte*»prende como objectivo specific, «*le throno del bestia*» isto es,le region de Roma ubi se trovale Vaticano, microstato religiose del papismo ubi se eleva le basilica de San Petro. Nonobstante, como nos ha vidite, le ver « *trono* » del papa se trova in le Roma antique, super le monte Celio in le ecclesia matre de tote le ecclesias del mundo, le basilica de San Giovanni in Laterano. Deo lo immerge in « *tenebras* » de tinta que placiant tote vidente in le situation de un ceco. Le effecto es terribilemente dolorose, ma pro iste base de initio del mendacio religiose presentate como lumine del Deo unic e in le nomine de Jesus-Christo, illo es integremente meritate e justificate. Le « *repentantia* » non es plus possibile, ma Deo sublinea le induration del mentes de su objectivos vivente.

Verso 11: «*e illes blasphemava le Deo del celo, a causa de lor dolores e de lor ulceres, e illes non se repentiva de lor obras.*»

Iste verso permitte comprender que le plagas se adde e non se arresta. Sed insistente super le absentia del «*repentantia*» e super le continuitate del «*blasphemias*», le Spirito nos face comprender que le ira e le malitia del rebelles non face que crescer. Isto es le objectivo cercate per Deo qui los spinge al extremo, a fin que illes decreta le morte del electos.

Versetto 12: «*Le sexto versa su copa super le grande fluvio, Euphrates. E su aqua se siccava, a fin que le cammino del reges veniente del Oriente esseva preparate.* »

Le « *sexte* » prende como objectivo, Europa designate per le nomine symbolic del « *fluvio Euphrate* » que designa assi, in le lumine del imagine de Apo.17:1-15, le populos adoratores de « *le prostituta Babylon le Grande* », le Roma papal catholic. Le « *siccamento de su aqua* » poterea suggerer le annihilation de su population que es de altere parte imminente sed il es ancora troppo tosto pro que isto sia le caso. De facto, le cosa es un rememoration historic, pois que es per le assiccamento partial del «*fluvio Euphrate*» que le rege Mede

Darius se ha appropriat del «*Babylonia* » chaldee. Le message del Spirito es dunque le annuncio del disfacta complete imminente del «*Babylonia* » catholic roman que ancora conserva supportatores e defensores, sed pro pauc tempore. «*Babylonia le grande*», va iste vice, vermente«*cader*», vincite per le Deo Omnipotente Jesus-Christo.

Le concertation del tres spiritos impur

Versetto 13 : « *E io videva exir del bucca del dracon, e del bucca del bestia, e del bucca del false propheta, tres spiritos impur, simile a ranas.* »

Le versettos 13 a 16 illustra le preparativos del « *combatto de Harmagedon* » que symbolisa le decision de occider le observatores recalcitrante del sabbato irreductibile fideles verso le Deo creator. Al origine, per medio del spiritismo, le diabolo simulante le persona de Jesus-Christ, appare pro convincer le rebelles que lor election del dominica es justificate. Ille los encourage dunque a prender le vita del resistentes fideles qui honora le sabbato. Le trio diabolic reuni dunque in un mesme combatto, le diabolo, le fide catholic, e le fide protestante, isto es, « *le dracon, le bestia e le false propheta* ». Hic se completa le « *combate* » mentionate in Apo.9:7-9. Le mention del « *buccas* » confirma le intercambios verbal del concertationes que conduce a decretar le morte del ver electos ; lo que illes ignora o contesta totalmente. Le « *ranas* » es incontestabilemente, pro Deo, animales classificate como impur, sed in iste message, le Spirito allude al grande saltos que iste animal es capace de facer. Inter « *le bestia* » europee e « *le false propheta* » american, il ha le large oceano Atlantic e le incontro del duo implica facer grande saltos. Juxta le Angleses e del Americanos, le Franceses es caricaturisate como « ranas » e « mangitores de ranas ». Le impur es un specialitate de Francia, cuje valores moral ha collapsate con le tempore, desde su Revolution de 1789 ubi illa ha placite super toto, le libertate. Le spirito impur que anima le trio es illo del libertate que non vole « ni Deo ni Patrono ». Illes ha omnes resistite al voluntate divine e a su autoritate, e dunque es unite super iste subjecto. Illes se assembla perque illes se assimila.

Versetto 14 : « *Proque illes es spiritos de demonios, qui face prodigios, e qui va verso le reges de tote le terra, pro assemblar los pro le combate del grande die del Deo omnipotente.* »

Depost le maledictiion del decreto de Dan.8:14, le spiritos del demonios se ha manifestate con multe successo in Anglaterra e in le SUA. Le spiritismo esseva in le moda del momento, e le homines se ha habituate a iste typo de relation con spiritos invisibile, ma active. In le fide protestante, gruppos religiose multo numerose mantene relationes con le demonios, credente haber relation con Jesus e su angeles. Le demonios ha grande facilitate pro deceper christianos rejectate per Deo, e illes potera ancora les convicer facilemente de congregar se pro occider, usque al ultime, le christianos e le judeeos pie, observatores del sabbato. Iste mesura extreme que minaccia de morte le duo gruppos va les unir in le benediction de Jesus-Christo. Pro Deo, iste reunion ha como objectivo *reunir* le rebelles « *pro le combatto del grande die del Deo Omnipotente* ». Iste reunion visa dar al rebelles un intention de mitter a morte qui los rendera ipse digne de subir le morte per illes qui ha essite seducite e decepite per lor mendacios religiose. Le ration principal del combatto initiate esseva, precisemente, le selection del die de reposo, e subtilmente, le Spirito face notar que le dies proponite non es equal. Proque illo que concerne le sabbato sanctificate es nihil minus secundo su natura que « *le grande die del Deo Omnipotente* ». Le dies non es equal e le fortias que se oppone non lo es tampoco. Como ille expulsava le diabolo e su demonios del celo, Jesus-Christo in potente « *Micaël* », va imponer su victoria a su inimicos.

Verso 15 : « *Ecce, io veni como un fur. Felice illes qui vigila, e qui guarda su vestimentos, a fin que ille non ambula nude e que on non vide su vergonia!*»

Le campo que combate contra le observatores del sabbato divine es illo del false christianos infideles incluse illes del protestantismo a qui Jesus ha dicite, in Apo.3:3 :

« *Memora dunque como tu ha recipite e audite, e guarda e repente te. Si tu non vigila, io venira como un fur, e tu non sapera a qual hora io venira super te* ». Al contrario, le Spirito declara al electos adventistas qui beneficia de su plen lumine prophetic in le epocha final de « *Laodicea* » : « *Felice ille qui vigila, e qui guarda su vestimentos*», e facente allusion al institution adventista vomite desde 1994, ille dice etiam: «*a fin que ille non ambula nude e que on non vide su vergonia!»* ». Declarate e remanite « nude », al retorno del Christo, illa essera in le campo del vergonia e rejection, conforme a 2 Cor.5:2-3 : « *Tamben nos geme in iste tabernaculo, desirante revestir nostre domicilio celeste, **si al minus** nos es trovate vestite e **non nude*** ».

Verso 16 : « *Illes les congregava in le loco nominate in hebreo Harmagedon.* »

Le « assemblamento » del qual il es question non concerne un loco geographic, proque illo es un « assemblamento » spiritual que gruppa in su projecto mortal le campo del inimicos de Deo. In plus, le parola « har » significa montania e il occurre que il existe vermente in Israil existe un valle de Meguiddma non un monte de iste nomine.

Le nomine « *Harmagedon* » significa: « monte preciose », un nomine que designa, pro Jesus-Christo, su Assemblea, su Electe que reuni tote su electos. E le verso 14 nos ha revelatelé quasi clarmente in que consiste le combatto « *Harmagedon* » ; pro le rebelles, le objectivo es le sabbato divine e su observatores ; ma pro Deo, le objectivo es le inimicos de su electos fideles.

Iste « montania preciose » designa, al mesme tempore, le « montania de Sinai» desde le qual, Deo proclamava su lege a Israel pro le prime vice post le exito de Egypto. Proque le objectivo del rebelles es, al mesme tempore, le sabbato del septime die sanctificate de su quarte commandmento e su observatores fidele. Pro Deo, le character «preciose» de iste «montania» es sin contestation possibile, proque illa non ha equal in tote le historia human. Pro proteger lo contra le idolatria human, Deo ha lassate ignorar per le homines, le loco real de su emplaciamento. Falsemente, situate al Sud del peninsula egyptian in le tradition, illo se trova in veritate, al Nord-Est de « *Madian* », ubi viveva « *Jethro* » le patre de « *Sephora* », le sposa de Moises, isto es al Norde del actual Arabia Saudita. Su habitantes da al ver monte Sinai le nomine « al Lawz » que significa « le Lege »; un nomine justificate que testimonia in favor del recito biblic scribite per Moises. Ma isto non es super iste « *loco*» geographic que le rebelles va affrontar le gloriose e divin Christo vincitor. Proque iste parola « *loco* » es deceptive e illo prende in le realitate un aspecto universal, post que le electos es, a iste momento, ancora disperse super tote le terra. Le electos vivente e illes qui es resurrecte va esser « congregate » per le bon angelos de Jesus-Christo pro juner se a Jesus super le nubes del celos.

Versetto 17: «*Le septime versa su cuppa in le aere. E il exiva del templo, del throno, un voce forte que diceva : Il es finite !*»

Sub le signo del «*septime plaga versate in le aere*», ante que le rebelles executa lor designio criminal, Jesus-Christo, le ver, appare tote-poderose e gloriose, in un gloria celeste inimitable, accompaniate de myriades de angelos.**Nos retrova le momento del « *septime trompetta* »** ubi secundo Apo.11:15, Jesus-Christo, le Deo Omnipotente, prende al diabolo le regno del mundo. In Eph.2:2, Paulo designa Satan per le titulo de « *principe del potentia del aere* ». « *Le aere* » es le elemento del partition de tote le humanitate terrestre super le qual il domina usque al retorno in gloria de Jesus-Christo. Le momento de su venita gloriose es illo ubi su potentia divine arrache al diabolo iste domination e su potentia super le esseres human e ille lo termina.

Realisa le patientia de Deo qui attende desde 6000 annos le momento quando il va dicer: «*Il es finite!*» e comprende alora le valor que il da al «septime die sanctificate» qui prophetisa le venita de iste momento quando le libertate lassate a su creaturas infideles va cessar. Le creaturas rebelle cessara de le frustrar, de le irritar, de le despicer, e de le

deshonorar proque illes sera destruite. In Dan.12:1 le Spirito ha prophetisate iste gloriose advento que ille attribue a « ***Michaël*** », le nomine celestial angelic de Jesus-Christo : « *In ille tempore se levara* ***Michael****, le grande chef, le defensor del infantes de tu populo ; e isto sera un epocha de angustia, tal como non ha existite un simile desde que le nationes existe usque a iste epocha. In ille tempore, illes de tu populo qui essera trovate inscripte in le libro essera salvate* ». Deo non facilita le comprehension de su projecto salvific perque le Biblia non mentiona le nomine « Jesus » pro designar le Messia e illa le da nomines symbolic que revelant su divinitate celate: «***Emmanuel***» (Deo con nos) Isa.7:14: «*Pro isto le Senior ipse dara a vos un signo, ecce, le juvene femina devenira pregnante, illa parturira un filio, e illa le dara le nomine de****Emmanuel*** » ; « ***Patre eternal*** » in Esa.9:5 : « *Proque un infante nos ha nascite, un filio nos ha essite date, e le domination reposara super su spatula; on lo appellara Admirabile, Consiliator, Deo potente,* ***Patre eternal****, Principe del pace*».

Verso 18 : « *E il habeva fulgures, voces, tonitros, e un grande tremor de terra, tal como non habeva essite desde que le homine es super le terra, un tremor tanto grande.* »

Nos retrova hic, le phrase del verso clave de referentia de Apo.4:5 renovate in Apo.8:5. Deo ha sortite de su invisibilitate, credentes infideles e incredulos, ma etiam, electos adventistas fideles, pote vider le Deo creator Jesus-Christo in le gloria de su retorno. Apo.6 e 7 nos ha revelate le comportamentos opposite del duo campos in iste contexto terribile e gloriose.

E subiente un potente tremor de terra, illes assiste terrorisate al prime resurrection reservate al electos de Christo, secundo Apo.20:5, e a lor rapto in le celo ubi illes se junge a Jesus. Le cosas eveni como illes ha essite annunciate in 1 Thes.4:15 a 17: « *Ecce, in effecto, lo que nos vos declara* ***secundo le parola del Senior*** *: nos le viventes, remanite pro le advento del Senior, nos non precedera illes qui es morte. Nam le Senior ipse, a un signal date, al voce de un archangelo, e al sono del trompetta de Deo, descendera del celo, e le mortes in Christo resurgera primarimente. Postea, nos le viventes, qui remanera,* ***nos essera tote insimul elevate*** *con illes super nubes,* ***al incontro del Senior in le aere****, e assi nos essera sempre con le Senior* ». Io profita de iste verso pro relevar le conception apostolic del stato del « *mortos* » : « *nos le viventes, remanite pro le advento del Senior,* ***nos non precedera illos qui es morte*** ». Paulo e su contemporaneos non pensava como le false christianos hodie que le electos « *morte* » esseva in le presentia de Christo, nam su reflexion monstra que al contrario, tote pensava que le electos « *vivente* » intrarea in le celo ante le « *morte* ».

Verso 19 : « *E le grande citate esseva divise in tres partes, e le citates del nationes cadeva, e Deo se recordava de Babylon le grande, pro dar le le calice del vino de su ardente ira.* »

Le « *tres partes* » concerne « *le dracon, le bestia e le false propheta* » reunite al verso 13 de iste capitulo. Un secunde interpretation se basa super iste texto de Zac.11:8: « *Io exterminara le tres pastores in un mense; mi anima esseva impatiente con respecto a illes, e lor anima anque habeva disgusto verso me* ». In iste caso, le « *tres pastores* » representa le tres componentes del populo de Israel: le rege, le clero e le prophetas. Tenente conto del contexto final, in le qual le fide protestante e le fide catholic es alliate e unificate, « *le tres partes* » se identifica per: « *le dracon* » = le diabolo; « *le bestia* » = le populos catholic e protestante seducite; « *le false propheta* » = le clericos catholic e protestante.

In le campo vincite, le belle accordo cessa, « *le grande citate esseva divise in tres partes*»; inter le victimas decepite e seducite, le campos del bestia e del false propheta, le odio e le rancor inspira le vindicta contra le seductores deceptive responsabile de lorlor perdita del salvation. Il es alora que se realisa le thema del «*vendemia*» per un reguardo de conto sanguinose del qual le objectivosprincipal es, in tote logica e justitia, le professores religiose. Iste advertimento de Jac.3:1 prende alora tote su senso: «*Mi fratres, que il non ha inter vos un grande numero de personas qui se pone a inseniar, proque* ***vos sape que nos essera judicate***

plus severmente». In iste tempore del «*plagas*», iste action es mentionatee per iste citation: «*E Deo se recordava de Babylon le Grande pro dar le le calice del vino de su ardente ira*». Apo.18 essera integremente dedicate al mention de iste castigation del religiosos impie.

Verso 20: «*E tote le insulas fugiva, e le montes non esseva trovate.* »

Iste verso resume le cambio del terra que, submittite a de enorme tremores, prende un aspecto de chaos universal, jam « *informe* » e tosto « *vacue* » o sia, « *desolate* ». Isto es le resultato, le consequentia, del « *peccato desolante* » denunciate in Daniel 8:13 e del qual le castigo final es prophetisate in Dan.9:27.

Versetto 21 : « *E un grande tempesta de grandine, con grandines que pesava **un talento**, cadeva del celo super le homines ; e le homines blasphemava Deo, a causa del **plaga** del grandine, proque iste **plaga** esseva multo grande.* »

Lor sinistre labor complite, le habitantes del terra seran, a lor vice,, annihilate per un plaga al qual il lor essera impossibile de escappar: petras de chapper : des pierres de « *grandine* » se abatteva super illes. Le Spirito les imputa le peso de « « *un talento* » id es, 44,8 kg. Sed iste parola « *talento* » es plus tosto un responsa spiritual basate super « le parabola del *talentos*». De iste modo, ille imputa al cadites le rolo de illes qui non ha facite fructificar le «*talento*» sia, le donos, que Deo les ha date in le parabola. E iste mal comportamento finalmente costa les le vita, le prime, e le secunde que esseva accessibile solmente al ver electos. Usque a lor ultime halito de vita, illes continua a « *blasphemar* » (insultar) le « *Deo* » del celo qui les puni.

« Le parabola del *talentos* » se habera complite alora literalmente. Deo dara a cata uno, secun le testimonio del obras de su fide; al christianos infideles, ille dara le morte e se monstrara tanto dur e crude como illes lo pensava e lo judicava. E al electos fideles, ille dara le vita eternal secundo le fide que illes habeva placiate in su amor e su fide perfecte magnificate in Jesus-Christopro illes; toto isto secundo le principio citate per Jesus in Mat.8:13 : «*que il te sia facite secunde tu fide*».

Post iste ultime plaga, le terra deveni desolate, private de omne forma de vita human. Illo retrova assi le characteristic « *abysso* » de Gen.1:2.

<u>Capitulo 17: *Le prostituta* es disvelate e identificate</u>

Verso 1: « *Tunc un del septe angelos qui teniva le septe cuppas veniva, e ille me parlava, dicente : Veni, io te monstrara le judicio del grande prostituta qui es sedite super le grande aquas.* »

Desde iste prime verso, le Spirito indica le scopo de iste capitulo 17: le « ***<u>judicio</u>***» del « ***grande prostituta*** » qui es « ***sedite super grande aquas***» isto es, qui domina, secundo le verso 15, « *populos, turbas, nationes e linguas* » que, sub le symbolo « *Euphrate* », designaja Europa e su extensiones planetari del religion christian in le « *sexte trompeta* » de Apo.9:14 : le SUA, America del Sud, Africa e Australia. Le obra del judicio es connectite al contexto del « *septe ultime plagas* », o « *septe cuppas* » versate per le « *sept angelos* » in le capitulo 16 precedente.

Iste signification numeric del « ***<u>judicio</u>*** » del numero 17 es confirmate per Daniel 4:17 : « *Iste **<u>sententia</u>** es **<u>un decreto</u> de illes qui vigila**, **<u>iste resolution</u>** es un ordine del sanctos, **a fin***

que le viventes sape que le Altissime <u>domina</u> super le regno del homines, *<u>que il lo da a qui il place</u>, e que il eleva le plus vile del homines*»

Le «*judicio*» de que il es question, es illo que porta le Deo Omnipotente al qual tote creatura in le celo e super le terra ha e habera contos a render; es a dicer si iste capitulo es iimportante. Nos ha vidite in le message del 3e angelo del capitulo 14 que iste identification ha como consequentia le vita o le morte eternal. Le contexto de iste « *judicio* » es dunque illo del « *bestia que ascende del terra* » in le capitulo 13.

In despecto del advertimentos historic e prophetic, alternemente, le fide protestante in 1843, e le fide adventista official in 1994, ha essite judicate per Deo indigna del salvation offerite per Jesus-Christo. In confirmation de iste judicio, illes ha ambes entrate in le accordo ecumenic proponite per le fide catholic roman, durante que le pioneros del duo gruppos habeva denunciate su natura diabolic. Pro non committer iste error, le electe debe <u>imperativemente</u> esser convincite del identitate del inimico principal de Jesus-Christo: Roma, in tote su historia pagan e papal. Le culpabilitate del religiones protestante e adventista es tanto plus grande que le pioneros del una e del altere ha denunciate e inseniate iste natura diabolic del catholicismo roman. Iste cambio de position del duo constitue <u>un acto de traition</u> verso Jesus-Christo le sol Salvator e grande Judice. Como le cosa ha devenite possibile? Le duo religiones ha date importante solmente al pace terrestre e le bon accordo inter le homines ; assi desde que le fide catholic non perseque plus, illo deveni pro illes, frequentabile o mesmo melior, associabile usque al puncto de pactar e facer alliantia con illo. Le opinion e le juste judicio de Deo revelate es assi dispreciate e calpestate. Le error esseva creder que Deo cerca essentialmente le pace inter le homines, proque in veritate, ille condanna le tortos que es facite, a su persona, a su lege, e su principios del ben revelate in su ordinationes. Le facto es tanto plus grave que Jesus se ha exprimite multo clarmente super le subjecto dicente in Mat.10:34 a 36: « *Non crede que io ha venite pro apportar le pace super le terra; io non ha venite pro apportar le pace, ma le spada. Proque io ha venite pro poner le division inter le homine e su patre, inter le filia e su matre, inter le nur e su bella-matre; e le homine habera como inimicos le gente de su casa* ». Pro su parte, le adventismo official non ha audite le Spirito de Deo qui, per su restauration del sabbato del septime die inter 1843 e 1873, le monstrava le dominica roman que ille nomina « *marca del bestia* » desde su institution le 7 de martio 321. Le mission del adventismo institutional ha fallite proque, con le passar del tempore, su judicio super le dominica roman ha devenite amical e fraternal, contrariemente a illo de Deo que remane **<u>invariabilemente le mesme</u>**, le dominica christian hereditate del paganismo solar constitue le causa principal de su ira. Le sol judicio que importa es illo de Deo e su Revelation prophetic ha como objectivo de associar nos a su judicio. In consequentia de isto, le pace non debe celar le irritation legitime del Deo vivente. E nos debe judicar como ille judica e identificar le regimenes civil o religiose secundo su divin regardo. In consequentia de iste approche, nos vide « *le bestia*» e su actiones, mesmo in tempore de pace deceptive.

Verso 2 : « *Con illa, le reges del terra se ha dedicate al impudicitate, e del vino de su impudicitate le habitantes del terra se ha inebriate.*»

In iste verso, un connexion es establite con le actiones del «*femina Jezabel*»» accusate per Jesus-Christo de facer biber un « *vino de impudicitate (o de debaucho)*» spiritual a su servitores in Apo.2:20; cosas confirmate in Apo.18:3. Iste actiones etiam connecte « *le prostituta* » a « *le stella Absinthio* » de Apo.8:10-11; le absinthio essente su vino toxic al qual le Spirito compara su doctrina religiose catholic roman.

In iste verso, le reproche que Deo face contra le religion catholic es justificate mesmo in nostre tempore de pace pois que le culpa reprochate offende su autoritate divine. Le scripturas del Sancte Biblia que constitue su « *duo testes* », testimonia contra le false doctrina religiose de iste religion roman. Ma il es ver que su false doctrina habera por su victimas

seducite le pejor del consequentias: le morte eternal; lo que justificara lor action vengiative del « *vendemia* » de Apo.14:18 a 20.

Verso 3 : « *Ille me transportava in spirito a un deserto. E io videva un femina sedente super un bestia scarlate, plen de nomines de blasphemia, habente septe capites e dece cornos.* »

«*… in un deserto* », symbolo del prova de fide ma etiam del clima spiritual « aride » del contexto de nostre « *tempore del fin* (Dan.11:40) », iste vice, le ultime prova de fide del historia terrestre, le Spirito imagina le situation spiritual que prevale in iste contexto final. « *Le femina domina un bestia scarlate* ». In iste imagine, Roma domina le « *bestia que ascende del terra* » que designa le SUA protestante al momento quando illes face « *adorar le marca del bestia* » catholic per imponer su die de reposo hereditate del imperator Constantino 1er. In iste contexto final, il non ha plus de diademas, ni super le « *septe capites*» del Roma religiose, ni sur le «*dece cornos*» symbolos, in iste caso, del dominatorescivil del populos christianeuropee emundial que illa manipula. Sed le conjunto de iste association es al color del peccato: «*scarlate*».

InApo.13:3 nos lege: «*E io videva un de su capites como vulnerate a morte; ma su vulnere mortal esseva sanate. E tote le terra esseva in admiration post le bestia*». Nos sape que iste sanation es debite al Concordato de Napoleon 1er. A partir de iste momento, le papismo catholic roman non perseque plus, nonobstante, releva su importantia, Deo continua anomina lo « ***le bestia*** » : « *E tote le terra esseva in admiration detra* ***le bestia*** ». Isto confirma le explication date plus tosto. Le inimico de Deo remane su inimico proque su peccatos contra su lege non cessa, in tempore de pace como in tempore de guerras. E le inimico de Deo es dunque equalmente illo de su electos fideles in tempore de pace o de guerra.

Verset 4 : « *Iste femina esseva vestite de purpura e scarlatto, e ornate de auro, petras preciose e perlas. Illa teneva in su mano un copa de auro, plen de abominationes e del impuritates de su prostitution.* »

Hic ancora, le description presentate visa culpas spiritual doctrinal. Deo condamma su ritos religiose; su missas e su odiose eucharistias e in prime, su gusto del luxo e del ricchessas que la conduce al compromissos desirate per le reges, le nobiles e tote le riccos del terra. Le « *prostituta* » debe satisfacer su « clientes » o su amantes.

Iste color « *scarlatin* » ha su origine in le « *prostituta* » ipse : « *purpura e scarlatin* ». Le termino « *femina* » designante un « *ecclesia* », un assemblea religiose, secundo Eph.5:23 ma etiam, « *le grande citate que ha le regno super le reges del terra* », como lo insenia le verso 18 de iste capitulo 17. In synthese, nos pote recognoscer le colores del uniformes « del cardinales e del episcopos » del Vaticano roman. Deo pone in imagine le missas catholic, con le uso del calice « *de auro* » in le qual un vino alcoholic es supponite representar le sanguine de Jesus-Christo. Ma que pensa dunque le Senior? Ille nos lo dice : in loco de su sanguine redemptor, ille non vide solmente le « *abominationes e le impuritates de su prostitution* ». In Dan.11:38, « *auro* » esseva citate como paramento de su ecclesias que le Spirito imputa al « *deo del fortresses* ».

Verso 5 : « *Super su fronte esseva scribite un nomine, un* ***mysterio*** *: Babylon le grande, le matre del impudicos e del abominationes del terra.* »

Le « *mysterio* » que es citate in iste verso es un « *mysterio* » solmente pro illes que le Spirito de Jesus Christo non illumina; illes es etiam, helas, le plus numerose. Nam, « *le successo e le triumpho del astutias* » del regime papal annunciate desde Dan.8:24-25 essera confirmate usque al hora de su judicio, al fin del mundo. Pro Deo, il se tracta del «*mysterio de iniquitate*» que era annunciate e jam in curso de execution per le diabolo al tempore del apostolos, secundo 2 Thes.2:7: «*Nam le mysterio de iniquitate jam opera; solmente ille qui ora lo retine debe disparer*». Le«*mysterio*» es ligate al nomine «*Babylon*» mesme, lo que es

logic, post que le antique citate de iste nomine non existe plus. Ma Petro jam dava, spiritualmente, iste nomine a Roma, in 1 Pet.5:13 e, unfortunate pro le turbas decepite, solmente le electes es attentive a iste precision offerite per le Biblia. Attention al duple senso del parola «*terra*» que designaanquehic, le obedientia protestante, pois tanto le fide catholic es unificate, tanto le fide protestante esmultiple, pro esser designate como « *prostitutas* », filias de lor « *matre* » catholic. Le filias comparti le « *abominationes* » de lor « *matre* ». E le principale de iste « *abominationes* » es le dominica, « *le marca* » de su autoritate religiose que es attachate a illa.

Le senso literal del parola « *terra* » es equalmente justificate perque le intolerantia religiose catholic es le instigatrice del grande aggressiones religiose international. Illa ha maculate e facite odiar le fide christian per incitar le reges a converter a su obedientia le populos del terra. Ma post haber perdite su poter, su « *abominationes* » se ha prolongate benedicente illes que Deo maledice e maledicente illes que ille benedice. Su natura pagan se revela quando illa nomina « frater » le musulmanos cuje religion presenta Jesus-Christo como un del plus parve prophetas.

Verso 6 : « *E io vide iste femina inebriate del sanguine del sanctos e del sanguine del testes de Jesus. E, quando io la vide, io esseva prendite de un grande stupor.* »

Iste verso reprende un citation de Dan.7:21, specificante hic que, « *le sanctos* » que illa combate e domina, es vermente le « *testes de Jesus* ». Isto veni a clarificar grandemente le mysterio de « *Babylone le Grande* ». Le religion roman bibe « *le sanguine* » del electos usque al ebrietate. Qui suspicarea un ecclesia christian, como le Roma papal del tempores moderne, de esser iste « *prostituta* » rendite « *ebria del sanguine versate per le testes de Jesus* » ? Le electos, sed solmente illes. Proque, per le prophetia, le Spirito les ha facite cognoscer le designios homicida de lor inimica. Iste retorno a su natura maligne e crudele essera le consequente visibile del fin del tempore de gratia. Ma iste malitia essera specialmente, de un maniera ancora plus surprendente, le natura del fide protestante dominante de iste tempore del fin del mundo. Le Spirito mentiona separatemente « le *sanctos* » e « *le testes de Jesus* ». Le prime « *sanctos* » ha suffrite le persecutiones roman pagan republican e imperial ; « *le testes de Jesus* », illes, es ferite per le Roma pagan imperial e papal. Proque le prostituta es un citate : Roma ; « *le grande citate que ha le regno super le reges del terra* » desde su arrivata in Israel, in Judea in – 63, secundo Dan.8:9 : « *le plus belle del paises* ». Le historia del salvation va finir con un prova de fide in le qual « *le testes de Jesus* » va apparer e ager pro justificar iste expression ; illes va dunque dar a Deo un bon ration pro intervenir pro salvar los del morte programmate. A su epocha, Johannes habeva bonhabeva rationes pro esser stupefacte per le « *mysterio* » que concernava le citate de Roma. Ille la cognosceva solmente sub su aspecto imperial pagan, dur e impietose, que lo habeva inviate in detention sur le insula de Patmos. Le symbolos religiose como le « *cuppa de auro* » tenite per le « *prostituta* » dunque poteva justemente surprender lo.

Versetto 7: « *E le angelo me diceva : Proque te surprende tu? Io te dicera le mysterio del femina e del bestia que la porta, que ha le septe capites e le dece cornos.* »

Le « *mysterio* » non ha le vocation de durar sempre, e a partir del versetto 7, le Spirito dara detalios que permittera a Johannes e a nos mesmes de revelar le « *mysterio* » e de identificar clarmente, le citate de Roma, e su rolo in le imagine del verso 3 cuje symbolos es, de novo, citate.

« *Le femina* » designa le natura religiose de le Roma papal, su pretension de esser « *le sposa del Agno* », Jesus-Christo. Ma Deo nega iste reclamo in le essa « *prostituta* ».

« *Le bestia que la porta* » representa le regimenes e le populos que recognosce e legitima su pretensiones religiose. Illes ha como origine historic le « *dece cornos*» del regnos formate in Europa post que illes esseva liberate del domination del Roma imperial conforme al imagine date in Dan.7:24. Illes succede al Roma imperial del «*quarte animal*». E iste

territorios concernite remane usque al fin le mesme. Le frontieras se move, le regimenes cambia, passante del monarchia al republicas ma le norme del false christianismo papal roman les uni pro le pejor. Durante le 20e seculo, iste union sub le egida roman es concretisate per leUnion European actate super « le tractatos de Roma » del 25 de martio 1957 e 2004.

Verso 8 : « *Le bestia que tu ha vidite esseva, e illo non es plus.* ***Illo debe ascender del abysso****, e ir al perdition. E le habitantes del terra, illes cuje nomine non ha essite scribite desde le fundation del mundo in le libro del vita, se stupira al vider le bestia, proque illo esseva, e que illo non es plus, e que illo reapparera.* »

« *La bestia que tu ha vidite esseva e illa non es plus*». Traduction: l'intolerantia religiose christian esseva desde 538, e illa non es plus, desde 1798. Le Spirito suggera le duration prophetisate sub formas differente pro le regno papal intolerant desde Dan.7:25: «*un tempore, tempores, e un medie tempore; 42 menses; 1260 dies*». Ben que su intolerantia ha finite per le action de «*le bestia que ascende del abysso*», que designa le Revolution francese e su atheismo national in Apo.11:7, hic le termino «*abysso*» es presentate como un activitate ligate al diabolo, le «*Destructor*», qui destrue le vitas e dishumanisa le planeta Terra, e que Apo.9:11 nomina «*le angelo del abysso*». Apo.20:1 dara le explication: le «*diabolo*» essera ligate durante «*mille annos*» super le terra dehumanisate nominate «*abysso*». In imputar a ille su origines in «*le abysso*», Deo revela que iste citate ha **nunquam** habite relation con ille; sia durante su domination pagan, lo que es multo logic, ma etiam, durante tote su activitate religiose papal, contrariemente a lo que multe esseres human decepite crede**pro lor perdita**, pois que illes va divider con illa, su « *perdition* » final hic revelate. Havente dispreciate le parola prophetic, le victimas del seductiones de Roma, va esser surprisate perque le intolerantia religiose va « ***reapparer*** » in iste contexto final annunciate e revelate. Deo rememora assi, que ille cognosce le nomine del electos, desde « *le fundation del mundo*». Lor «*nomines*» esseva inscribite in «*le libro de vita del Agno*» Jesus Christo. E pro salvar los, ille ha aperite lor intelligentia super le mysterios de su prophetias biblic.

Io propone hic un secunde analyse de iste verso concernente le parola «*abysso*». In iste reflexion, io prende in consideration le contexto final visate per le Spirito secundo su description del«*bestia scarlate*» del verso 3. Nos lo ha vidite, l'absentia del «*diademas*» super le «*dece cornos*» e le «*septe capites*» lo situa in «*le tempore del fin*»; illo de nostre epocha. Io ha longemente considerate que le notion «*bestia*» non poteva concerner solmente un action intolerante e despotic, e que per consequentia non poteva esser imputate solmente al regime intolerante del ultime dies marcate per le ultime prova de fide universal. Ma in facto, in iste fin del hiberno 2020 deltempore divine, un altere idea me es inspirate. Le «*bestia*» occide in facto constantemente le animas human, e le victimas de su doctrinas humanistic exacerbate e excessive es multo plus numerose que illes que su intolerance faceva. De ubi veni a illa iste nove comportamento humanistic?seductor e decepter ? Il es le fructo del hereditage del pensamento libere exite del philosophos revolutionaris que Deo visa in Apo.11:7 sub le nomine del « *bestia que ascende del abysso* ». Le color « *scarlate* » attachate al « *bestia* » de nostre tempore, del verso 3 de iste capitulo, denuncia le peccato generate per le excesso de libertate que le homine se ha concedite. Que representa illa? Le dominantes occidental de origine christian cuje bases religiose es hereditate del catholicismo europee : le SUA e Europa completemente seducite per le religion catholic. Le « *bestia* » que Deo nos monstra es le resultato final del actiones prophetisate in le message del « *quinte trompetta* ». Le fide protestante, seducite per le fide catholic rendite pacific, uni le protestantismo e le catholicismo maledicite per Deo, rejuncte per le adventismo official institutional in 1994, pro « *le preparation del combatto* » de Apo.9:7-9, « *de Harmagedon*», secundo Apo.16:16, que illes va insimul, post le «*sexte trompetta*», ducer contra le ultime fidele servitores de Deo, qui guarda e practica su sabbato; le reposo del septime die ordinate per le quarte de su dece commandamentos. In le tempore del pace, lor discursos exalta le amor fraternal e le libertate

de conscientia. Ma iste libertate scandalose e mendace rendite libertari conduce al « *secunde morte* » le multitudes que popula le mundo occidental ; le qual se characterisa, in parte, per atheismo, in parte, per indifferentia, e in plus parve parte, per de obligationes religiose rendite sin valor, perque illes es condemnate per Deo, a causa de lor doctrinas religiose false. De iste modo, iste « *bestia* » humanista ha vermente prendite su origines in « *le abysso* » como le Spirito lo revela in iste verso, in le senso que le religion christian ha devenite le imagine e le application del pensata humanista del philosophos, grec, revolutionarios francese o estranie. **Como le basio de Juda pro Jesus, le falso amor humanista seductor del tempore del pace occide plus que le spada**. Le « *bestia* » de nostre tempore de pace heredita equalmente del character « *tenebras* » que le parola « *abysso* » le confere in Gen.1:2 : « *Le terra esseva informe e vacue : il habeva* ***tenebras super le facie del abysso****, e le spiritu de Deo se moveva super le aquas* ». E iste character « ***tenebrass*** » del societates de origine christian es ipse paradoxalmente hereditate del « **lumines** », nomine date al pensatores libere revolutionaris francese.

Per proponer iste synthese, le Spirito attinge su scopo que consiste in revelar a su fideles servitores su judicio super nostre mundo occidental e le reproches que ille adressa a illo. Ille denassim, su numerose peccatos e su traditiones verso Jesus-Christo, le unic Salvator que lor actiones deshonora.

Verso 9 : « *Ecce le intelligentia que ha sapientia : le septe capites es septe montes, super le quales le femina es sedite.* »

Iste verso veni confirmar le expression per le qual Roma esseva longemente designate : « Roma, le citate del septe collinas ». Io ha trovate iste appellation citate in un vetere Atlas geographic scholar del anno 1958. Ma lecosa non es contestabile; le « *septe montes*» appellate « collinas » remane ancora hodie portante le nomines: Capitolio, Palatino, Celio, Aventino, Viminal, Esquilino, e Quirinal. In su phase pagan, iste collinas "locos elevate" ha omnes portate templos dedicate al idolosdivinisate condemnate per Deo. E pro honorar "*le deo del fortresses*", le fide catholic ha elevate a su vice su basilica, super leCaelius designante"le celo"» secundo Roma. Sur le Capitolio, le «capite», se eleva le palatio del Municipalitate, aspecto civil del magistratura. Precisa que le alliatea del ultime dies, America, domina etiam illa a partir de un «Capitolio» situate in Washington. De novo, le symbolo «capite» es justificate per iste alte magistratura qui va reimplaciar Roma, e dominar, a su vice, le habitantes del terra, «*in su presentia*» secundo Apo.13:12.

Verso 10: «*Iste es etiam septe reges : cinque ha cadite, uno existe, le altere non ha ancora venite, e quando il venira, il debe remaner pauco tempore.*»

In iste versiculo, per le expression « *septe reges* », le Spirito attribue a Roma « *septe* » regimens de governamentos que es successivemente, pro le prime sex: le monarchia depost – 753 usque – 510 ; le Republica, le Consulate, le Dictatura, le Triumvirato, leImperio desde Octavio, Cesar Augusto sub le qual Jesus nasceva, e le Tetrarchia (4 imperatores associate) in septime position inter 284 e 324, lo que confirma le precision « *illo debe durar pauco tempore* » ; in facto 30 annos. Le nove imperator Constantine 1er va rapidemente quitar Roma e installar se in Oriente a Byzantium (Constantinopole renominate Istanbul per le Turcos). Ma desde 476, le imperio occidental de Roma se disintegra e le «*dece cornos*» de Daniel e Apocalypse prende lor independentia formante le regnos de Europa occidental.Desde 476, Rome remane sub le occupation del barbaros Ostrogothos, del quales illa essera liberate in 538, per le general Belisario inviate con su armeas per le imperator Justiniano qui reside in Oriente a Constantinopole.

Verso 11: « *E le bestia que esseva, e que non es plus, es illa mesme un octavo rege, e illa es del numero del septe, e illa va al perdition.* »

Le « octavo rege » es le governamento religiose papal establite in 538 per le decreto imperial favorabile del imperator Justiniano 1er. Ille respondeva assi a un demanda de su

sposa Theodora, ancian « prostituta », qui interveniva in favor de Vigile, un de su amicos. Como le verso 11 specifica, le regime papal appare durante le tempore del «septe» governancias mentionate durante que constitue un nove forma inedite que Daniel indicava como essente un rege «*differente*». Lo que preexiste del tempore del «septe» reges precedentes, es le titulo del chef religiose roman jam attribuite a su imperatores e desde su origines: «Pontifex Maximus», expression latin traducite per « Sovere Pontefice », que es etiam, depost 538, le titulo official del Papa catholic roman. Le regime roman que existe al momento quando Johannes recipe le vision, il es le Imperio sia, le sexte governamento roman ; e a su epocha, le titulo de « sovere pontefice » es portate per le imperator ipse.

Le retorno de Roma al scena historic es debite al rege Franco, Clovis 1er, « convertite » al false fide christian del epocha, in 496; id es, al catholicismo roman que habeva obedite a Constantino 1er e que jam esseva colpite per le maledictions de Deo desde le 7 de martio 321. Post le domination imperial, Roma esseva invadite e dominate per populos estranie arrivante in migrationes massive. Le incomprehension del linguas differente e del culturas es al base del problemas e del luctas interne que ha destruite le unitate e le fortia roman. Iste action es applicate per Deo hodie in Europa pro debilitar lo e livrar lo a su inimicos. Le maledictions del experientia del « turre de Babel » mantene assi trans le seculos e le millennios tote su effectos e su efficacia pro ducer le humanitate in le miserias. Quanto a Roma, in ultime, illa passava sub le domination del Ostrogothos arian opponite doctrinalmente al fide catholic roman supportate per le imperatoress byzantin. Illo debeva ergo esser liberate de iste domination pro render possibile super su solo le establimento del regime papal roman in 538. Pro compler lo secundo Dan.7:8-20, « *tres cornos esseva abassate* » ante le papismo (*le parve corno*) ; son concernate populos hostil al catholicismo roman del Episcopos de Roma, successivemente, in 476, le Herulos, in 534, le Vandales, e le 10 de Julio 538, « per un tempesta de nive », liberate del occupation del Ostrogothos per le general Belisario inviate per Justinian Iera, Roma poteva entrar in su regime papal exclusivesi, dominante e intolerante, instituite per iste imperator, super le demanda del intrigante Vigilio, le prime papa in titulo. Desde iste instante, Roma es **re**devenite « *le grande citate que ha le regno super le reges del terra* », del verso 18, **que va al « *perdition* »**, como le Spirito lo specifica, hic, un secunde vice, post le verso 8.

Le papismo dunque non retrodata a San Petro como illo lo pretende ma al decreto de Justinian 1e le imperator byzantin qui le ha datee su titulo e su autoritate religiose. Assi, le dominica esseva ordinate per le imperator roman Constantino 1e le 7 de martio 321 e le papismo que lo justifica esseva installate per le imperator byzantin Justiniano 1er in le anno 538; duo datas con le consequentias le plus terribile pro le humanitate integre. Il es etiam in 538 que le Episcopo de Roma prende pro le prime vice le titulo de Papa.

Versetto 12: « *Le dece cornos que tu ha vidite es dece reges, qui non ha ancora recipite un regno, ma qui recipe autoritate como reges durante un hora con le bestia.* »

Hic, contrariemente a Dan.7:24, le message visa un tempore multo curte situate al fin del « *tempore del fin* ».

Como al tempore de Daniel, al tempore de Johannes, le « *dece cornos* » del imperio roman non habeva ancora prendite o recuperate lor independentia. Sed, le contexto visate in iste capitulo 17 essente illo del fin del mundo, es le rolo que le « *dece cornos* » joca in iste contexto specific que es mentionate per le Spirito, como le versiculos sequente lo confirmara. « *Le hora* » prophetic designa le tempore del ultime probation de fide annunciate, in Apo.3:10, al pioneros fidele del adventismo del septime die de 1873. Le message esseva pro nos, lor heredes, le fideles del lumine adventiste date per Jesus-Christo, a su electos, in 2020.

Secundo le codice prophetic dateal propheta Ezechiel (Eze.4:5-6), « *un die* » prophetic vale « *un anno* » real, e dunque, un « *hora* » prophetic vale 15 dies real. Le grande insistentia del message del Spirito que va citar tres vices le expression « *in un sol hora* » in le capitulo 18, me induce a deducer que iste « *hora* » visa le tempore comprendite inter le

comenciamento del 6te del « *septe ultime plagas* » e le retorno in gloria de nostre divine Senior Jesus qui retorna in le gloria del Archangelo « *Micaël* » pro arracher su electos al morte programmate. Iste « *hora* » es dunque illo que dura le « *combate Harmagedon* ».

Versetto 13 : « *Illes ha un mesme designio, e illes da lor potentia e lor autoritate al bestia.* »

Ciblando le epocha de iste ultime proba, le Spirito dice del « *dece cornos*»: «*Illes ha un mesme designio, e illes da lor potentia e lor autoritate al bestia*». Iste designio que illes compartisc consiste a facer respectar le repos dominic per tote le superviventes del tertie guerra mundial nuclear. Le ruina ha multo reducite le potentia militar del ancian nationes europee. Ma, le victores del conflicto, le protestantes american obtene del superviventes, un abandon total de lor soveranitate. Le motivo es diabolic, ma le cadites lo ignora, e lor spiritos livrate a Satan non pote que complir su voluntate.

Il es solmente a partir del coalition del « *dracon* », del « *bestia* » e del « *falso propheta* », que le « *dece cornos* » abandona lor autoritate al « *bestia* ». E iste renunciation es causate per le intensitate del suffrentias que le plagas de Deo les face subir. Inter le proclamation del decreto de morte e su application, un periodo de 15 dies es date al observatores del sabbato pro adoptar« *le marca del bestia* », su « dominica » roman maculate per le culto solar pagan. Le retorno de Jesus-Christo essera previste pro le primavera que precede le 3 de april 2030, excepte error in le interpretation del termino « *hora* », le decreto de morte deberea esser promulgate pro iste data o un data situate inter illo e le die del primavera 2030 de nostre calendario usual actual.

Pro comprender ben lo que essera le situation del tempore final, prende in consideration le factos sequente. Le fin del tempore de gratia es identificabile solmente per le electos qui lo connecte al promulgation del lege dominical; plus precisemente, post illo. Pro le miscellanea del populos incredulo e rebelle ancora in vita, le promulgation del lege dominical appare solmente como un mesura de interesse general sin consequentias pro illes. E es solmente post haber subite le prime cinque plagas, que lor ira vengatrice los conduce a approbar integremente le decision de « *occider* » illes qui es presentate como le responsabile de lor punition celestial.

Verso 14 : « *Illes combattera contra le Agno, e le Agno les vincera, proque ille es le Senior del seniores e le Rege del reges, e le vocate, le eligite e le fideles qui es con ille anque les vincera.* »

« *Illes combattera contra le Agno, e le Agno les vincera…*», proque ille es le Deo omnipotente a qual necun potentia pote resister. « *Le Rege del reges e Senior del seniores*» va imponer su fortia divine al reges e seniores, le plus potente, del terra. E le electe qui ha comprendite le cosa vincera con ille. Le Spirito rememora hic le tres criterios exigite per Deo de le parte de illos que ille salva e qui se ha engageate super le via del salvation que comencia pro illes per le stato spiritual « *de vocate* » e que se transforma postea, quando il es le caso, in stato « *de eligite* », per « *le fidelitate* » manifestate verso le Deo creator e tote su lumine biblic. Le combatto visate es le combatto « de *Harmagedon* », de Apo.16:16 ; « *le hora*» ubi le « *fidelitate*» del « *electos*» « *appellate*» es ponite a proba. In Apo.9:7-9, le Spirito ha revelate le preparation del fide protestante pro iste « *combate*» spiritual. Condemnate a morir, a causa de lor fidelitate al sabbato, le electos testimonia del confidentia placiate in le promissas prophetisate per Deo e iste testimonio que es rendite a ille, da a ille le « *gloria*» que il exige in le message del prime angelo de Apo.14:7. Le defensores e partisanes del dominica rendite obligatori trovara, in iste experientia, le morte que illes se preparara a dar al electos de Jesus-Christo. Io rememora hic, a ille qui es sceptic e dubita que Deo da tanto importantia a dies de reposo, que nostre humanitate ha perdite su eternitate a causa del importantia que ille habeva date a « duo arbores » del jardin terrestre. « *Harmagedon* » se basa super le mesme

principio in substitution del « duo arbores » nos ha hodie « le die del cognoscentia del ben e del mal», le dominica, e «le die del vita sanctificate», le sabbato o sabbato.

Verso 15: «*E ille me diceva : Le aquas que tu ha vidite, super le quales le meretrice es sedite, illos es populos, turbas, nationes, e linguas.*»

Le verso 15 nos da le clave que permitte attribuer al «*aquas* » super le quales « *le prostituta es sedite* », le identitate del populos europee dicite « christian », ma principalmente, false e deceptive « christian ». Europa ha le characteristic de gruppar populos qui parla « *linguages* » differente; lo que debilita le union e alliantias realisate. Ma in le ultime tempores, le lingua anglese servi como ponte e fafavoresce le intercambios internationale; le instruction generalisate del esseres human reduce le efficacia del arma del maledictions divine e se oppone al proposito de su Creator. Su responsa dunque essera plus terribile: le morte per le guerra e al fin, per le splendore de su gloriose advento.

Verso 16: « *Le dece cornos que tu ha vidite e le bestia odiara le prostituta, la despoliara e la rendera nude, mangera su carnes, e la consumara per le foco.* »

Le verso 16 annuncia le programma del capitulo 18 que veni. Il confirma le inversion del « *dece cornos e del bestia* » que, post haber la supportate e approbate, fini per destruer « *le prostituta* ». Io rememora hic, que « *le bestia* » es le regime del association del poteres civil e religiose e que illo designa in iste contexto, le potentia del populo american officialmente protestante e del populos europee catholic e protestante, durante que « *le prostituta* » designa le clero, isto es, les autoritates docente del poter religiose catholic: le monachos, le sacerdotes, le episcopos, le cardinales e le Papa. Assi, in le inversion, le populos europeecatholicos e le populo american protestante isto es, le duo victimas del mendacio roman, se leva contra le clero del catholicismo papal roman. E illes « *la consumerá per le foco* » quando per su intervention gloriose, Jesus destrue su mascara seductor fallace diabolic. Le « *dece cornos* », « *la despoliará e la rendera nude* » proque illa viveva in le luxo, illa essera despoliada, e proque illa se vestiva de un apparentia de sanctitate, illa apparera « *nude*» isto es, in le vergonia spiritual, sin alcun justitia celeste pro vestir la. Le precision, «*illes mangera su carnes*», exprime le ferocitate sanguinose de su punition. Iste verso confirma le thema del «*vendemia*» de Apo.14:18 a 20: Misfortune al uvas del ira!

Verso 17: «*Proque Deo ha ponite in lorcordes de exequer su proposito e exequer un mesme proposito, e dar lor regno al bestia, usque al momento que le parolas de Deo sia complite.* »

Le versetto 17, sub le cifra del judicio, nos revela un importante pensamento del Deo celeste que le homines ha torto de despicer o tractar con indifferentia. Deo insiste hic, pro que su electos sia convince, que ille es le sol Maitre del « joco terribile » que va comenciar al tempore previdite. Le programma non ha essite concipite per le diabolo, ma per Deo ipse. Toto lo que ille ha annunciate in su grande e sublime Revelation que concerne Daniel e Apocalypse se ha, o jam complite, o resta a compler se. E proque « *le fin de un cosa vale melio que su comenciamento* » secundo Ecc.7:8, Deo visa pro nos, iste ultime prova de fide que nos separara del false christianos e nos rendera digne de intrar in su eternitate celeste post le destruction nuclear del Tertie Guerra Mundial. Nos ha sol mente a attender con confidentia pois toto lo que va esser organisate super le terra es un « *designio* » concipite per Deo, ipse. E si Deo es pro nos, qui sera contra nos, excepte illes cuje « *designios* » homicidal se volvera contra illes?

Que significa le precision « *usque le parolas de Deo esser complite* » ? Le Spirito refere al destino final reservate al « *parve corno* » papal como illo es jam prophetisate, in Dan.7:11 : « *Io regardava alora, a causa del parolas arrogante que le corno pronunciava ;* ***<u>e durante que io regardava, le animal esseva occidite, e su corpore esseva annihilate, livrate al foco pro esser ardite</u>*** » ; in Dan.7:26: "*Tunc venira le judicio,* ***<u>e su domination essera removite, destruite e annihilate pro sempre</u>***"; e Dan.8:25: "*A causa de su prosperitate e del*

successo de su astutias, ille habera arrogantia in le corde, ille occidera multe homines qui viveva pacificamente, e ille se elevara contra le Capite del capites ; ***mais il essera franqite, sin le efforto de ulle mano*** ». Le resto del « *parolas de Deo* » concernente le fin de Roma essera presentate in Apo.18, 19 e 20.

Verso 18 : « *E le femina que tu ha vidite, es le grande citate que ha le regno super le reges del terra.* »

Le verso 18 nos offere le prova le plus convincente que « *le grande citate* » es vermente Roma. Realisa lo, le angelo se adressa a Johannes personalmente. Assi, dicente a ille: « *E le femina que **tu** ha vidite, es le grande citate que ha le regno super le reges del terra* », Johannes es guidate a comprender que le angelo parla de Roma, « le citate del septe collinas », que, in su epocha, domina de maniera imperial le differente regnos de tote su immense Imperio colonial. Sub su aspecto imperial, illa ha jam « *le regno super le reges del terra* » e lo conservara sub su domination papal.

In iste capitulo 17, tu pote vider lo, Deo ha concentrate su revelationes permittente identificar con certeza le « *prostituta* », su inimica de « le tragedia del seculos » christian. Ille da assi al numero 17 un authentic senso de su judicio. Es iste constatation que me ha conducite a valorar le anniversario del 17^{e} centenario del institution del peccato que constitue le adoption del die del sol del 7 Martio 321 (data official sed 320 pro Deo) que nos ha vivite in iste anno 2020 ora passate. Nos pote constatar que Deo lo ha vermente marcate con un maledictione sin precedent in le historia del era christian (Covid-19) que ha provocate un collapso economic mundial plus disastrose que le Secunde Guerra Mundial. Le altere maledictiones del juste judicio divine veni postea, nos va discoperir los, die post die.

Apocalypse 18: le prostituta recipe su castigo

Post haber revelate le detalios que permitte le identification del prostituta, le capitulo 18 nos va ducer in le contexto, multo particular, del fin del "*combatto de Harmagedon*". Parolas revela su contento: "*le hora del castigo de Babylon le grande, le matre del prostitutas del terra*"; le hora del "*vendimia*» sanguinose.

Versetto 1: «*Postea, io videva descender del celo un altere angelo, qui habeva un grande autoritate; e le terra esseva illuminate de su gloria.*»

Le angelo portator de un grande autoritate es del campo de Deo, de facto, Deo mesme. Michael, chef del angelos, es un altere nomine que Jesus Christo ha portate in le celo ante su ministerio terrestre. Es sub iste nomine, e per le autoritate que le ha essite recognoscite per le sancte angelos, que il ha expulsate del celo le diabolo e su demonios, post su victoria super le cruce. Dunque, es sub iste duo nomines que il retorna verso le terra, in le gloria del Patre, pro retirar su preciose electos; preciose proque fideles e que iste fide probate ha essite demonstrate. Es in iste contexto que il veni honorar de su fide illes qui ha sapientemente obedit in dar le «*gloria*» que il exigiva desde 1844 secundo Apo.14:7. In guardar le sabbato, su electos le ha glorificate in le titulo de Deo creator que ille possede solmente legitimemente desde su creation del vitas celeste e terrestre.

Verso 2: «*Ille clamava con un voce forte, dicente : Illa ha cadite, illa ha cadite, Babylon le grande ! Illa ha devenite un habitation de demonios, un refugio de omne spirito impur, un refugio de omne ave impur e odiose,* »

«*Illa ha cadite, illa ha cadite, Babylon le grande!*». Nos retrova le citation de Apo.14:8 in iste verso 2, ma iste vice, illo non es pronunciate como prophetic, ma proque le provas de su cadita es date al humanos supervivente de iste momento final de su activitate seductrice deceptive. Le mascara de sanctitate del Babylon papal roman cade etiam. Illa es de facto «*un habitation de demonios, un repairo de tote spirito impur, un repairo de tote ave impur e odiose,* ». Le mention de « le »*ave* » veni a nos rememorar que detra le actiones terrestre se trova le inspirationes celeste del mal angeles del campo de Satan, lor chef, e prime rebelle del creation divine.

Verso 3 : « *proque tote le nationes ha bibite del vino del furor de su impudicitate, e que le reges del terra se ha livrate con illa al impudicitate, e que le mercatores del terra se ha inrichite per le potentia de su luxo.* »

«*… proque tote le nationes ha bibite del vino del furor de su impudicitate,…* » Le aggressivitate religiose ha apparite sub le instigation del poter papal catholic roman que, reclamante esser al servicio de Jesus-Christo, ha monstrate un disprecio total pro le lectiones de comportamento que ille ha inseniate super le terra a su discipulos e apostolos. Jesus plen de dulcor, le papas plen de furor; Jesus, modello de humilitate, le papas, modelos de vanitate e orgolio, Jesus vivente in le paupertate material, le papas vivente in le luxo e le ricchessas. Jesus ha salvate vitas, le papas ha facite morir injustemente e inutilmente multe vitas human innumerabile. Iste christianismo catholic papal roman non habeva dunquealcun similitudine con le fide date como modello per Jesus. In Daniel, Deo ha prophetisate « *le successo de su astutias* », sed proque iste successo ha essite obtenite? Le responsa es simple: proque Deo lo ha date a ille. Pois nos debe rememorar que es como castigo de « *le secunde trompetta* » de Apo.8:8, que ille ha suscitate iste regime crude e dur pro punir le transgression del sabbato abandonate desde le 7 de martio 321. In un studio comparative con le plagas que va colpar Israel pro su infidelitate verso le mandatos de Deo, in Lev.26:19, Deo diceva: « *Io frangera le orgolio de vostre fortia, io rendera vostre celo* ***como ferro****, e vostre terra* ***como aere***". In le nove alliance, le regime papal esseva suscitate pro complir iste mesme maledictiones. In su projecto, Deo es al mesme tempore Victima, Judice e Carnifice pro satisfacer le exigentias de su lege de amor e de su perfecte justitia. Le transgression del sabbato ha costate, desde 321, multo car al humanitate, que ha pagate su tributo, in guerras e massacros inutile, e in epidemias mortal devastante create per le Deo creator. In iste verso, « *le impudicitate*» (o « *le debaucheria*») es spiritual, e illo qualifica un comportamento religiose indigno. Le « *vino*» symbolisa su inseniamento que distilla, in nomine de Christo, « *le furor*» e le odio diabolic inter tote le populos devenite, a causa de illo, victimas aggredite o aggressores.

Le culpa del inseniamento catholic non debe celar le culpa del humanitate integre que, in su quasi totalitate non comparti le valores exaltate per Jesus-Christo. Si le reges del terra ha bibite «*le vino d'impudicitate*» (*debaucho*) de «*Babylonia*», il es perque al titulo de « *prostituta* », su sol preoccupation esseva complacer le clientes; illo es le regula, le cliente debe esser satisfacite, alteremente ille non retorna. E le catholicismo ha exaltate al plus alte nivello le cupiditate, usque al crimine, e le amor del ricchessas e del vita luxuriose. Como Jesus lo ha inseniate, illes qui se similava se assembla. Le homines mal e orgoliose se haberea perdite de omne maniera con illa o sin illa. Rememoration: le malitia ha entrate in le vita human per Cain, le assassino de su fratre Abel desde le comenciamento del historia terrestre. « *Le mercatores del terra se ha inrichite per le potentia de su luxo* ». Isto explica le successo del regime catholic papal roman. Le mercatores del terra crede solmente in le moneta, illes non es fanaticos religiose ma si le religion los inrichi, illo deveni un partenario acceptabile, e mesmo appreciabile. Le contexto final del thema me porta a identificar principalmente le

mercatores protestante american proque le terra designa spiritualmente le fide protestante. Desde le 16ème seculo, America del Nord, essentialmente protestante in su origine, ha accipite hispanos catholic e desde alora, le fide catholic es tanto representate como le fide protestante. Pro iste pais, ubi solmente le «business» conta, le differentias religiose non ha plus importantia. Ganiate per le placer de inrichir se que le reformator de Geneva, Jean Calvin, encourageva, le mercatores protestante trova in le fide catholic le medio de inrichir se que le norma protestante original non offereva. Le templos del protestantes es vacue con muros nude, durante que le ecclesias catholic es supercargate de reliquias facite de materiales preciose, auro, argento, ebore, tote materiales que iste thema enumera al verso 12. Le ricchessas del cultos catholic es dunque, pro le Senior Deo, le explication del debilitamento del fide protestante american. Le Dollar, nove Mammon, ha venite reimplacer Deo in le cordes, e le subjecto del doctrinas ha perdite tote interesse. Le opposition existe ma solmente sub le forma politic.

Verso 4 : « *E io audiva del celo un altere voce que diceva : Exi del medio de illa, mi populo, pro que vos non participa in su peccatos, e que vos non habe parte in su plagas.* »

Le verso 4 mentiona le momento del separation ultime : « *Exi del medio de illa, mi populo* » ; es le hora quando le electos essera levate al celo, al incontro de Jesus. Lo que iste verso illustra, es le momento del « *messonia*», thema de Apo.14:14 a 16. Illes es elevate, proque como le verso lo specifica, illes non debe «haber parte» in le «plagas» que va frappar le Roma papal e su clero. Ma, le texto specifica que pro esser del numero del electos elevate, il non debe haber «*participate in su peccatos*» ». E como le peccato principal es le reposo dominic, « *marca del bestia* » honorate per le catholicos e le protestantes in le ultime proba de fide, le credentes de iste duo gruppos religiose principal non pote participar in le levamento del electos. **Le necessitate de « Sortir de Babylon » es constante**, nonobstante in iste verso, le Spirito visa le momento quando se presenta le ultime opportunitate de ubiobedir a iste ordine de Deo proque le proclamation del lege del dominica marca le fin del tempore de gratia. Iste proclamation favorisa le conscientia de tote le superviventes del «*sexte trompetta*» (Tertie Guerra Mundial) lo que responsabilisa lor election sub le regardo attentive del Deo creator.

Verso 5: «*Proque su peccatos se ha accumulate usque al celo, e Deo se ha recordate de su iniquitates.*»

In su parolas, le Spirito suggere le imagine del « turre de Babel » cuje nomine se trova in radice in illo de « Babylon ». Desde 321 e 538, Roma, « *le grande citate* » ubi le « *prostituta* » ha su « *trono* », su « sancte » sede papal desde 538, ha multiplicite su culpas contra Deo. Desde le celo, Ille ha tenite le conto e ha registrate su peccatos accumulate durante 1709 annos (desde 321). Per su retorno gloriose, Jesus ha disvelate le regime papal e pro Roma e su false sanctitate, es le hora de pagar lor crimines.

Verso 6: « *Pagate la como illa ha pagate, e reddite le duple secundo su obras. In le copa ubi illa ha versate, versa le duple.* »

Sequente le progression del themas de Apo.14, post *le messe* veni *le vendemia*. E es al plus mal del victimas catholic e protestante del mendacios del catholicismo que Deo adressa su parolas: « *Payez-la como illa ha pagate, e rende a illa le duple secundo su obras*». On retene del historia que su obras esseva le rogos e le torturas de su tribunales inquisitorial. Dunque, iste typo de sorte es lo que le professores religiose catholic va subir in duple, si le cosa es possibile. Le mesme message es repetite sub le forma: «*In le copa ubi illa ha versate, versa a illa le duple*». Le imagine del copa a biber esseva usate per Jesus, pro designar le tortura que su corpore iva suffrer, usque al agonia final super un cruce, jam erigite per Roma, al pede del monte Golgotha. Per iste medio, Jesus rememora que le fide catholic ha testimoniato un odiose disprecio pro le suffrentias que ille ha acceptate de supportar, tamben, ora es su torno de experimentar los. Un vetere proverbio va prender in iste momento tote su

valor: non face jammais al alteres lo que tu non amarea que on te face. In iste action, Deo realisa le lege del talion: oculo pro oculo, dente pro dente; un lege perfectemente juste del qual ille se ha reservate le uso individual. Ma al nivello collective, su application esseva autorisate al esseres human, qui nonobstante lo ha condemnate, pensante poter esser plus juste e bon que Deo. Le consequentia es desastrose, le mal e su spirito rebelle ha pejorisate e dominate le populos occidental de origine christian.

In Apoc.17:5, "*Babylon le grande*", "*le meretrice*", "*teneva un calice de aure plen de su abominationes*". Iste detalio visa su activitate religiose e su uso particular del calice del eucharistia. Su manco de respecto de iste rito sacre insegnate e sanctificate per Jesus-Christo le merita un castigo de su parte equalmente particular. Le Deo amor face loco al Deo justitia e le pensamento de su judicio es clarmente revelate al homines.

Versetto 7: « *Quanto illa se ha gloriate e immergite in le luxo, tanto date a illa tormento e lucto. Proque illa dice in su corde : Io es assidite como regina, io non es vidua, e io non vide lucto !* »

In le verso 7, le Spirito pone in evidentia le opposition del vita e del morte. Le vita non-affligite per le infortunio del morte es gaie, insouciante, frivole, in le recerca de nove placimentos. Le « Babylonia » roman papal recercava le ricchessa que compra le vita de luxo. E pro obtener lo del potentes e del reges, illa ha usate e usa ancora le nomine de Jesus-Christo pro vender in « indulgentias » le pardon del peccatos. Il es un detalio que pesa multo in le balancia del judicio de Deo que illa debe expiar ora de maniera psychic e physic. Le reproche de iste ricchessa e de iste luxo reposa super le facto que Jesus e su apostolos viveva, illes mesme, paupermente, contentante se con le necessari. Le « *tormento* » e le « *lucto* » veni dunque a reimplaciar « *le ricchessa e le luxo* » del clero catholic papal roman.

Durante su activitate deceptive, Babylon dice in su corde: « *Io se sede como regina* »; lo que confirma « *su regno super le reges del terra* » de Apo.17:18. E secundo Apo.2:7 e 20, se « *throno* » es in le Vaticano (vaticinar = prophetisar), in Roma. « *Io non es vidua* » ; su sposo, Christo, del qual illa pretende esser le sposa, es vive. « *E io non vide lucto* ». Foras del Ecclesia necun salvation, illa dice a tote su opponentes. Illa lo ha tanto repetite que illa ha finite per creder lo. E illa es vermente convince que su regno va durar eternalmente. Desde que illa reside ibi, non se ha date a Roma le nomine de « citate eternal »? De plus, essente supportate per le potentias occidental del terra, illa habeva bon rationes de creder se humanmente intoccabile e invulnerabile. Illa non timeva tampoco le potentia de Deo pois que illa pretendea servir lo e representar lo super le terra.

Verso 8: « *A causa de isto, in un mesme die, su plagas arrivara, le morte, le lucto e le fame, e illa essera consumite per le foco. Pois que ille es potente, le Senior Deo qui la ha judicate.* »

Iste versetto pone fin a tote su illusiones: «*a causa de isto, in un sol die*»; illo ubi Jesus retornara in gloria, «*su plagas arrivara*» id es, le castigo per Deo arrivara; «*le morte, le lucto, e le fame*» de facto, es in le ordine inverse que le cosas se realisa. On non mori de fame in un sol die, dunque, in prime, «*le fame*» spiritual es le perdita del pan de vita que es al base del fide religiose christian. Postea « *le lucto* » es portate pro marcar le morte del personas qui nos es proxime, con le quales nos comparti sentimentos familial. E finalmente, « *le morte* » colpa le peccator culpabile, pois que « *le salario del peccato, es le morte* », secundo Rom.6:23. « *E illa essera consumite per le foco*», conforme al annuncios prophetic repetite in Daniel e Apocalypse. **Illa ha facite arder super su rogos tante creaturas, injustemente, que il es in le perfecte justitia divine que illa perisse ipse in le foco.** «*Proque il es potente, le Senior qui la ha judicate*»; durante su activitate seducente, le fide catholic ha rendite un culto a Maria, le matre de Jesus qui non appareva que sub le forma del parve infante que illa teneva inter su bracios. Iste aspecto seduceva le spiritos human subjicite al sentimentalismo. Un femina, melior, un matre, quanto le religion deveniva rassicurante! Ma es le hora del veritate, e le

Christo qui la ha judicate ha justo apparite in le gloria del Deo Omnipotente; e iste potentia divine de Jesus-Christo, qui la ha disvelate, la destrue, in livrar la al ira vengiator de su victimas decepite.

Verso 9: « *E tote le reges del terra, qui se ha dedicate con illa al impudicitate e al luxo, plorara e se lamentara a causa de illa, quando illes vide le fumo de su incendio.* »

Iste verso revela le comportamento del « *reges del terra qui se ha dedicate con illa al impudicitate e al luxo* ». Assi es concernite, le reges, le presidentes, le dictatores, tote le dirigentes del nationes qui ha favorisate le successo e le activitate del fide catholic, e qui, in le ultime proba, ha approbate le decision de occider le observatores del sabbato. Illes « *plorara e se lamentara a causa de illa, quando illes vide le fumo de su incendio* ». Evidentemente, le reges del terra vide le situation escappar de lor controlo. Illes non dirige plus alcuno e constata solmente le incendio de Roma accendite per le victimas decepite, instrumentos executores del vindicta divine. Lor ploratos e lamentationes es justificate per le facto que le valores del mundo, que les ha conducite al poter le plus alte, se collabe brutalmente.

Verso 10 : « *Stante a distantia, in timor de su tormento, illes dira : Ve ! Ve ! Le grande citate, Babylon, le citate potente ! In un sol hora ha venite tu judicio !* »

Le « citate eternal » morite, illa arde e *le reges del terra* se mantene distante de Roma. Illos ora time compartir su sorte. Lo que eveni constitue, **pro illos**, un enorme ***malheur*** : « *Malheur ! Malheur ! Le grande citate, Babylon* », *malheur* es repetite duo vices como, « *illa ha cadite, illa ha cadite, Babylon le grande*». «*Le citate potente!*»; si potente que illa dirigeva le mundo per su influentia super le dirigentes del nationes christian; es precisemente a causa de iste ligamine condemnate per Deo, que le rege Louis XVI e su sposa austriac Marie-Antoinette montava al scaffoldo del guillotina, assi como lor partisantes, victimas del «*grande tribulation*», como le Spirito lo habeva annunciate, in Apo.2:22-23. «*In un sol hora ha venite tu judicio!*»; le retorno de Jesus veni marcar le tempore del fin del mundo. Le ultime prova ha marcate «*un hora* »symbolic prophetisate in Apo.3:10, ma il suffira que Jesus-Christo appare, pro que tote le situation actual sia reversate, e iste vice, «*un hora* »al senso literal suffira pro obtener iste cambiamento stupefacente.

Verso 11 : « *E le mercatores del terra plora e es in lucto pro illa, proque necuno compra plus lor carga,* »

Le Spirito visa iste vice « *le mercatores del terra* » visante particularmente le spirito mercantil american adoptate per le superviventes super tote le terra como isto ha essite mentionate in le studio del capitulo 17 precedente. Illes tamben « *plora e es in lucto a causa de illa, proque necuno compra plus lor carga* ; …». Iste verso sublinea le culpa del affection del protestantes pro le fide catholic que illo porta*le lucto,* testificante assi lor attachamento personal a *illa* per interesse economic. Alora, que in contrasto absolute, le obra de reforma esseva suscitate per Deo pro denunciar le culpa catholic papal roman e restaurar le veritates comprendite; lo que faceva in lor tempore le ver reformatores como Petro Valdo, John Wicleff e Martin Luther. Le mercantes vide con tristessa, illes etiam, le valores que illes ama collaber sub lor oculos, pois que illes vive solmente pro le placer de inrichir se per lor activitates commercial; facer affaires resume le gaudios de lor existentia.

Verso 12 : « *carga de auro, argento, petras preciose, perlas, lino fin, purpura, seta, escarlata, tote typo de ligno aromatic, tote typo de objectos de ebore, tote typo de objectos in ligno multo preciose, in bronzo, ferro e marmore,* »

Ante de enumerar le diverse materiales que es a le base del religion idolatra catholic roman, io rememora hic, iste puncto particular del ver fide insegnate per Jesus-Christo. Ille habeva declarate al femina samaritan: « *Femina, Jesus le dice, crede me, le hora veni quando vos non adorara le Patre super iste monte ni in Jerusalem. Vos adora lo que vos non cognosce; nos, nos adora lo que nos cognosce,* ***proque le salvation veni del Judeeos***. *Ma le hora veni, e illo ja ha venite, quando le ver adoratores adorara le Patre in spirito e in veritate*

; proque istes son le adoratores que le Patre demanda. Deo es Spirito, e ***il es necessari*** *que illes qui lo adora, lo adora in spirito* ***e in veritate****.* (Johannes 4:21-23)". Assi, le ver fide non require alcun material ni material, pois que illo se basa solmente super un stato de spirito. E como consequentia, iste ver fide interessa pauco al mundo cupide e fur, pois que illo non enriquece, illo, necuno, excepte, spiritualmente, le electos. Le electos adora Deo in spirito, dunque in lor pensamento, ma tamben, in veritate, lo que significa que lor pensamentos debe construer se super le norma indicate per Deo. Toto lo que non es in iste norma es un forma de paganismo idolatra ubi le ver Deo es servite como un idolo. Durante su conquistas, le Roma republican adoptava le religiones del paises vincite. E un grande parte de su dogmas religiose esseva de origine grec, le prime grande civilisation del antiquitate. In nostre era, sub le forma papal, on trova tote iste hereditage juncte al nove « sanctos » « christianos » comenciante con le 12 apostolos del Senior. Ma, habente mesmo eliminate le secunde mandamento de Deo que condemna iste practica idolatric, le fide catholic perpetua le adoration del imagines sculptate, pingite, o apparente in visiones demoniac. Assi, in le ritos de su cultos nos retrova iste idolos sculptate que require materiales, pro prender forma; materiales que Deo mesme presenta le lista: « … ; … *cargaison de auro, argento, petras preciose, perlas, lino fin, purpura, seta, escarlata, tote typo de ligno aromatic, tote typo de objectos de ebore, tote typo de objectos de ligno multo preciose, de aere, ferro e marmore, …* ». « *Le auro, le argento, le petras preciose, e objectos de valor* » « *rende hommage al deo del fortresses* » del rege papal de Dan.11:38. Postea, « *le purpura e le scarlatto* » vesti *le prostituta Babylon le Grande* in Apo.17:4 ; « *le auro, le petras preciose e le perlas* » es su *ornamentos* ; « *le lino fin* » designa su pretension al sanctitate, secundo Apo.19:8 : « *Nam le lino fin, illos es le obras juste del sanctos* ». Le altere materiales mentionate es illos que illa usa pro su idolos sculptate. Iste materiales de luxo exprime le alte nivello de devotion del adorator catholic idolatra.

Verso 13 : « *de cinnamomo, de aromates, de perfumes, de myrrha, de incenso, de vino, de oleo, de farina fin, de frumento, de boves, de oves, de cavallos, de carros, de corporas e animas de homines.* »

Le « *perfumes, de myrrha, de incenso, le vino, e le oleo,* » citates suggere suo ritos religiose. Le altere cosas es elementos nutritive e benes que allude al regno de Salomon, le filio de David, constructor del prime templo construite pro Deo, secundo 1 Regnas 4:20 a 28. Assi, le Spirito denuncia su tentativa illegitime de reproducer le construction del « *templo de Deo* » que illa « *blasphemia* », in Apo.13:6, e que illa « *renversa* », in Dan.8:11. Le precision final del verso, concernente « *le corpores e le animas de homines* », denuncia su collaboration con le monarchas con qui illa comparti, illegalmente, le poter temporal. In nomine de Christo, illa ha justificate religiosemente actiones abominabile, como le sclavitude, le tortura, e le occision del creaturas de Deo ; cosa que Deo se reserva in le dominio religiose ; isto al puncto que ille resume su actiones in iste terminos : « *on ha trovate in illa, le sanguine de tote illes qui ha essite occidite super le terra*", al verso 18 de iste capitulo 18. Citante "*le animas de homines*", Deo le imputa le perdita del "*animas*" livrate al diabolo per su activitate e su false pretensiones religiose.

Memoranda: In le Biblia e le pensamento divine, le parola « *anima* » designa un persona in tote su aspectos, su corpore physic e su pensamento mental o psychic, su intellecto e su sentimentos. Le theoria que presenta « *le anima* » como un elemento de vita, que se separa del corpore al morte e supervive a illo, es purmente de origine pagan grec. In le ancian alliance, Deo identifica « le anima al sanguine» de su creaturas human o animal: Lev.17:14: «***Proque le anima de omne carne es su sanguine, que es in illa.*** *Pro isto io ha dicite al infantes de Israel: vos non mangera le sanguine de alcun carne;* ***proque le anima de omne carne es su sanguine****: quicunque lo mangera essera excidite.*». Ille prende assi le contrario del futur theorias grec e prepara un parada biblic contra le pensatas philosophic que va nascer in le populos pagan. Le vita human e animal depende del functionamento del sanguine.

Effundite, o contaminite per suffocation, le sanguine non alimenta plus con oxygene, le elementos del corpore physic del qual le cerebro, supporto del pensamento. E si iste ultime non es oxygenate, le principio del pensamento se arresta e nihil remane in vita post iste stadio ultime; si non le memoria del composition de «*le anima*» morte in le pensamento eternal de Deo in vista de su futur «resurrection», quando ille la «re»ressuscitara » sia, quando il la « ressuscitara de novo », secundo le caso, pro le vita eternal o pro le destruction definitive del « *secunde morte* ».

Versetto 14 : « *Le fructos que tu anima desirava ha partite lontan de te ; e tote le cosas delicat e magnific es perdite pro te, e tu non les trovará plus.* »

In confirmation de lo que ha essite explicate in le verso precedente, le Spirito imputa le « *desiros* » del Roma papal a su « *anima* », su personalitate seducente e deceptive. Herede del philosophias grec, le fide catholic ha essite le prime a poner le question del attribution del anima al animales e al homines discoperite in le nove terras. De facto le question ha su responsa; illo reposa super le selection del verbo auxiliar correcte: le homine non **a** non un anima, proque ille **es** un anima.

Le Spirito resume le consequentias del ver morte que ille ha establite e revelate in Ecc.9:5-6-10. Iste precisiones non essera renovate in le scriptos del nove alliantia. On vide dunque le importantia del studio del integre Biblia. Destruite, « *Babylonia* » habera « *perdite*» pro sempre «*le fructos que su anima desirava*» e «*tote le cosas delicat e magnific*» que illa appreciava e cercava. Ma le Spirito specifica etiam: «*pro te*»; nam le electos, al contrario de illa, va poter prolongar, eternalmente, le appreciation del meravilias que Deo va offerer a illes in compartimento.

Versetto 15 : « *Le mercatores de iste cosas, qui se ha enrichite per illa, se tenira lontano, in le timor de su tormento ; illos plorara e essera in lucto,* »

In le versettos 15 a 19, le Spirito prende como objectivos « *le mercatores qui se ha enrichite per illa* ». Repetitiones face apparer un insistentia super le expression « *in un sol hora*», repetite tres vices in iste capitulo, como etiam le crito « *Ve! Ve!*». Le numero 3 symbolisa le perfection. Deo insiste dunque, pro affirmar le character irrevocabile del annunciation prophetic; iste castigo se complira in tote su perfection divine. Le crito, « *Ve! Ve!*», lanceate per le mercatores, face echo al crito de advertimento lanceate per su electos in Apo.14:8: « *Illa ha cadite! Illa ha cadite! Babylon le Grande* ». Iste mercatores assiste a su destruction de lontano, « *in le timor de su tormento* ». E illes ha tote le ration de timer iste fructo del juste ira del Deo vivente, pois que, regrettante su destruction, illes se colloca in su campo, e va a lor vice esser destruite per le ira homicida human del victimas inconsolabile del deception religiose. Iste verso nos face prender conscientia del enorme responsabilitate del interesses commercial in le successo ganiate per le ecclesia catholic roman. Le « *mercatores* » ha supportate le prostituta e su pejor decisiones crude e despotic, solmente, per appetito pro le enrichmento financiari e material. Illes ha claudite le oculos ante tote su exactiones altemente abominabile e merita de divider su sorte final. Un exemplo historic concerne le parisianos qui ha prendite partito pro le fide catholic contra le fide reformate desde le comenciamento del Reformation in le tempore del rege Francisco 1^{il} e post ille.

Verso 16: «*e dicera : Guai ! Guai ! Le grande citate, que esseva vestite de fino lino, purpura e scarlatto, e ornate de auro, petras preciose e perlas ! In un sol hora tanto de ricchessas ha essite destruite !* »

Ie le versetto confirma le objectivo; «*Babylonia le grande, vestite de fin lino, de purpura e de scarlatto*»; le colores del mantellos del reges, poisque es a iste titulo que le soldatos roman burlator coperiva le spatulas de Jesus con un mantello de«*purpura* ». Illes non poteva imaginar le senso que Deo dava a lor action: como victima expiatori, Jesus deveniva portator del peccatos de su electos designate per iste colores,*le crimson, o le purpura*, secundo Isa.1:18. «*Un sol hora*» suffira pro destruer Roma, su papa, e su clero, post le retorno in gloria

de Jesus-Christo qui veni impedir le morte de su electos. In iste probation final, lor fidelitate facera tote le differentia, tamben, pote nos comprender proque Deo insiste particularmente pro fortificar lor fide e le confidentia absolute que illes debe habituar se a poner in ille. Durante longe tempore, le homine non poteva esser que convincite que un tal destruction «*in un sol hora*» pareva un miraculo e dunque, de un intervention directe de Deo, como pro Sodoma e Gomorra. In nostre epocha ubi le home dominale foco nuclear, le cosa es minus surprendente.

Versetto 17: «*E tote le pilotos, tote illes qui naviga verso iste loco, le marineros, e tote illes qui exploita le mar, se teneva distante,*»

Iste verso specificamente visa « *illos qui exploita le mar, le pilotos, le marineros qui navigava verso iste loco, tote se teneva distante* ». Es profitante del desiro del reges de inrichir se que le ecclesia papal se ha inrichite. Illo ha supportate e justificate le conquesta de terras ignorate per le homines usque al epocha de lor discoperta ubi su servitores catholic ha practicate horribile massacres de populationes in le nomine de Jesus-Christo. Isto esseva le caso principalmente de America del Sud e del expeditiones sanguinose dirigite per le general Cortes. Le aurite extrahite de iste territorios retornava a Europa pro enrichir le reges catholic e le papato complice. In plus, le insistentia super le aspecto marin rememora que es como regime del «*bestia que ascende del mar*» que su ligamine con «*le marineros*» se ha fortificate pro lor enrichimento commun.

Versetto 18 : « *e illes clamava, vidente le fumo de su incendio : Qual citate esseva simile al grande citate ?* »

« *Qual citate esseva simile al grande citate?* » clama le marineros vidente « *le fumo de su incendio* ». Le responsa es simple e rapide : necun. Proque necun citate ha concentrate tanto poter, civil como citate imperial, postea religiose desde 538. Le catholicismo se ha exportate in tote le terras del planeta excepte in Russia ubi le fide orthodoxe oriental lo ha rejectate. Post haber lo accipite, China tamben lo ha combattite e persequite. Ma illo domina ancora hodie tote le Occidente e su excrescentias de America, Africa, e Australia. Il es le prime sito touristic religiose del mundo que attrahe visitatores de tote le terra. Alcunes veni pro vider « ruinas antique », alteres va ibi pro vider le loco ubi reside le Papa e su cardinales.

Verso 19 : « *Illes jectava pulvere super lor capites, illes plorava e illes esseva in lucto, illes clamava e diceva : Affliction ! Affliction ! Le grande citate, ubi se ha inrichite per su opulentia tote illes qui ha naves super le mar, in un sol hora illa ha essite destruite!* »

Isto es le tertie repetition ubi tote le expressiones previe es reunite, assi como le precision « *in un sol hora, illa ha essite destruite* ». « *Le grande citate ubi se ha inrichite per su opulentia, tote illes qui ha navios super le mar* ». Le accusation deveni multo clar, il es precisemente per le opulentia del regime papal que le armatores marin se ha inrichite per apportar a Roma, le ricchessas del mundo. Su inrichimento, Roma lo obtene de su partition del benes de su opponentes occidite per su alliate perpetue, le poter monarchic civil, su bracio armate. Como exemplo historic, nos ha le morte del « Templiers », de qui le benes esseva dividite inter le corona de Philippe Le Bel e le clero catholic roman. Plus tarde isto essera le caso del « Protestantes ».

Versetto 20 : « *Celo, regoja te super illa ! E vos, le sanctos, le apostolos, e le prophetas, regojate vos tamben ! Proque Deo ha facite justitia a vos in judicar la.* »

L'Spirito invita le habitantes del celo e le ver sanctos, le apostolos, e le prophetas, del terra, a gauder del destruction del Babylon romano. Le gaudio dunque essera al mesura del penas e del suffrentias que illa ha facite suffrer o voleva facer subir al servitores del Deo del veritate, in quanto concerne le ultime electos fideles al sabbato sanctificate.

Verso 21: «*Alora un angelo potente prendeva un petra simile a un grande mola, e ille la jectava in le mar, dicente : Assi sera precipitate con violentia Babylon, le grande citate, e illa non sera plus trovate.*»

Le comparation de Roma con un «*petra*» suggeretres ideas.Primo, lee le papismo rivalisa con Jesus-Christo qui es ipse symbolisate per un « *petra* » in Dan.2:34 : «*Tu regardava, quando un petra se detachava sin le adjuta de ulle mano, frappava le pedes de ferro e argilla del statua, e los frangeva in pecias.* » Altere versos del Biblia anque le attribue iste symbolo de « *petra* » in Zac.4:7 ; « *principal del angulo* » in Psalmo 118:22 ; Mat.21:42 ; e Act.4:11 : « ***Jesus es le petra rejectate per vos qui construe**, e que ha devenite le principal del angulo* ». Le secunde idea es le allusion al pretension papal de succeder al apostolo « *Petro* » ; le causa principal de « *le successo de su interprisas e del successo de su astutias* », cosas denunciate per Deo in Dan.8:25. Isto tanto plus que le apostolo Petro non ha jamais essite le chef del Ecclesia christian proque iste titulo pertine a Jesus-Christo ipse. Le « *astutia* » papal es dunque anque un « *mentita* ». Le tertie suggestion concerne le nom del feudo religiose papal, su prestigiose basilica nominate « San Petro de Roma », del qual le construction multo costose ha facite adoptar le venda del « indulgentias » que lo ha disvelate al oculos del monacho reformator Martin Luther. Iste explication resta in stricte relation con le secunde idea. Le loco del Vaticano ha servite como cemeterio ma le tombo presumite de Petro le apostolo del Senior esseva in realitate illo de « Simon Petro le mago », un adorator e sacerdote del deo serpente nominate Esculapio.

Retornante a nostre epocha, le Spirito prophetisa contra le « *Babylonia* » roman. Ille compara su destruction futur al imagine de un « *grande mola*» de «*petra*» que un «*angelo jecta in le mar*». Per iste illustration, ille porta contra Roma un accusation identificate in Matt.18:6: «*Ma, si alcuno scandalisa un de iste parve qui crede in me, il esserea melior pro ille que on suspende a su collo**un mola** de molino, **e que on lo jecta al fundo del mar***». E in su caso, illa non ha scandalisate un sol de iste parve qui crede in ille, sed multitudes. Un cosa remane secur, es que un vice «*destruite, on non la retrovará plus*». Illa non facera plus jammais mal a alcuno.

Verso 22 : «*E on non audirá plus in te le sonos del jocatores de harpa, del musicos, del jocatores de flauta e del jocatores de trompetta, on non trovará plus in te alcun artifice de un mestiero qualcunque, on non audirá plus in te le bruito del mola,* »

Le Spirito evoca alora le sonos musical que exprimeva le insouciantia e le gaudio del habitantes de Roma. Un vice destruite, on non les audira plus ibi. In un senso spiritual il face allusion al messageros de Deo cujos parolas ha essite audite con le mesme effecto que le sonos musical del « *sonatores de flauta o de trompetta* » ; un imagine date in parabola in Matt.11:17. Il evoca equalmente, le «*sonos*» facite per le artisanos surcargate de commandas de labor, pois de un citate antique solmente sortiva «*sonos*» de activitates professional inter le quales, «*le sono del mola*» que girava pro moler le grano del cereales, o pro affilar le instrumentos trenchante como le falce e le falx, le cultellos e le spadas; isto, jam in le antique Babylon chaldee, secundo Jer.25:10.

Versetto 23 : « *le lumine del lampa non brillara plus in te, e le voce del sposo e del sposa non se audira plus in te, proque tu mercatores era le grandes del terra, proque tote le nationes ha essite seducite per tu incantamentos,* »

« *Le lumine del lampa non brillara plus in te.* » In linguage spiritual, le Spirito previde Roma que le lumine del Biblia non venira plus offerer le chance de esser illuminate pro cognoscer le veritate secundo Deo. Le imagines de Jer.25:10 es reprisate ma « *le cantos del sponso e del sponsa* » deveni hic « *le voce del sponso e del sponsa que non essera plus audite in tu* ». Spiritualmente, illos es le voces del appellos lanceate per Christo e su Assemblea Eligite verso le animas perdite pro que illes se converte e sia salvate. Iste possibilitate habera disparite pro sempre, post su destruction. « *Proque tu negotiantes esseva le grandes del terra* ». Illo es per su seduction del grandes del terra que Roma ha potite extender su religion catholic super multe populos del terra. Illo se ha servite de illes como representantes de su commercio religiose. E le resultato es que « *tote le nationes ha essite seducite per tu*

incantamentos ». Hic, Deo qualifica le missas catholic como « *incantamentos* » que characterisa le cultos pagan del magos e magas diabolic. Il es ver que, usante formulas repetitive formalista, van repetitiones, le religion catholic lassa pauco spatio al Deo creator pro exprimer se. Ille non tenta mesmo de lo facer, proque ille attribue a ille un « *deo estranie*» in Dan.11:39 e non lo ha jammais recognoscite como serviente; le « vicario del Filio de Deo », titulo del Papa, non es dunque su vicario. Le verso sequente va dar le ration.

Verso 24: « *e proque on ha trovate in illa le sanguine del prophetas e del sanctos e de tote illes qui ha essite occidite super le terra.*»

«*… e proque on ha trovate in illa le sanguine del prophetas, del sanctos,*» : Dur, inflexibile, insensibile e crude in tote su historia, Roma se ha aperite un cammino in le sanguine de su victimas. Isto esseva ver pro le Roma pagan ma anque pro le Roma papal que ha facite occider per le reges su opponentes, le servitores illuminate per Deo qui osava denunciar su natura diabolic. Alcunes esseva protegite per Deo como Valdo, Wyclif e Luther, alteres non lo esseva e illes finiva lor vita como martyres del fide, super rogos, blocos de execution, piloris o patibulos. Le perspectiva prophetic de vider cessar, definitivemente, su action non pote que gauder le habitantes del celo e le ver sanctos del terra. «*… e de tote illes qui ha essite occidite super le terra*» : Ille qui porta iste judicio sape de lo que ille parla, proque ille seque le actiones de Roma desde su fundation in 747 ante nostre era. Le situation mundial del ultime dies es le ultime fructo portate per le occidente conquirente e dominante del altere populos del terra. Le Roma monarchic e postea republican ha devorate le populos del terra que illa ha subjugate. Le modello de iste societate ha remanite ille de 2000 annos de ver e false christianismo. Postea, le Roma pagan, le Roma papal ha destruite le imagine del pace de Christo e illa ha privato le humanitate del modello que haberea facite le felicitate del populos. Justificante le gorgitation del ver agnos discipulos de Jesus-Christo, illa ha aperite le via al conflictos religiose que conduce le humanitate a un tertie guerra mundial terrorific genocida. Non es sin ration que le norma del gorgitation es monstrate de maniera public per le gruppos armate islamic. Iste odio del islam es un tarde responsa al guerras del cruciadas lanceate per Urbano II desde Clermont-Ferrand le 27 de novembre 1095.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apocalypse 19 : Le *combate Harmagedon* de Jesus Christo

Versetto 1: « *Post isto, io audiva in le celo como un voce forte de un multitudine numerose que diceva : Alleluia ! Le salvation, le gloria, e le potentia es a nostre Deo,* »

In continuation del capitulo 18 precedente, le electos redimite salvate se trova in le celo, portatores del « *nomine nove* » que designa lor nove natura celestial. Le gaudio e le allegressa regna e le angelos celestial fidele exalta le Deo salvator. Iste « *turba numerose* » differe del « *turba que necuno poteva contar* » cite in Apo.7:9. Illa representa un assemblea de sancte angelos celestial de Deo qui exalta sa « *gloria* » nam al verso 4, le electos terrestre symbolisate per le « *24 ancianos* » responde e confirma lor adhesion al parolas dicite, dicente: «*Amen!*» Isto que significa: In veritate!

Le ordine del terminos «*salvation, gloria, potentia*» ha su logica. Le«*salvation*» ha essite date al electosterrestre e al sancte angelosqui ha date«*gloria*» al Deo creator qui, pro salvar los, ha facite appello a su « *potentia* » divine pro destruer le inimicos commun.

Verso 2 : « *proque su judicios es ver e juste ; proque ille ha judicate le grande prostituta qui corrumpeva le terra per su impudicitate, e ille ha vindicate le sanguine de su servitores per demandar lo de novo de su mano.* »

Le electos qui habeva in commun le sete del veritate e del ver justitia es ora plenmente satisfacite e reimplite. In su folia cec, le humanitate separate de Deo ha pensate poter facer le felicitate del ultime populos per mitigar le norma de su justitia; solmente le mal ha profitate de iste election e como le gangrena, illo ha invadite tote le corpore del humanitate. Le Deo bon e misericordiose monstra in su judicio de « *Babylonia le grande* » que ille qui da le morte debe subir le morte. Isto non es un acto de malitia, ma un action de justitia. Assi, quando illo non sa plus punir le culpabile, le justitia deveni le injustitia.

Versetto 3 : « *E illes diceva un secunde vice : Alleluia ! ...e su fumo ascende al seculos del seculos.* »

Le imagine es deceptive, proque « *le fumo* » del foco que destrue Roma va disparer post su destruction. Le « *seculos del seculos*» designa le principio del eternitate que concerne solmente le victores del probas universal celestial e terrestrial. In iste expression, le parola «*fumo*» suggere le destruction e le expression «*seculos del seculos*» le confere un effecto eterne, isto es, un destruction definitive ; illa non se relevara jammais. De facto, in le pejor caso, « *le fumo* » potera montar in le spiritos del viventes como memoria de un action divine gloriose complite per Deo contra Roma, le inimica sanguinari.

Verso 4 : « *E le viginti-quatro ancianos e le quatro essentes vivente se prosternava e adorava Deo sedente super le throno, dicente : Amen ! Alleluia !* »

In veritate! Laudes a YaHWéH! … dice insimul le redemptos del terra e le mundos que ha remanite pur. Le adoration de Deo es marcate per le prosternation; un forma legitime que es reservate a Ille de maniera exclusive.

Verso 5: « *E un voce sortiva del throno, dicente : Laudate nostre Deo, vos omne su servitores, vos qui Le time, parve e grande !* »

Iste voce es illo de « *Michaël* », Jesus-Christo sia, le duo expressiones celeste e terrestre sub le quales Deo se revela a su creaturas. Jesus dice: « *vos qui le time* », ille dunque rememora le « *timore* » de Deo exigite in le message del prime angelo de Apo.14:7. Le « *timore de Deo*» solmente resume le attitude intelligente de un creatura verso su Creator, qui ha le poter de vita e morte super illa. Como le Biblia lo inseniain 1 Joannes 4:17-18: «*le amor perfecte expulsa le timore*»: «*Qual ille es, tal nos etiam es in iste mundo: in isto le amor es perfecte in nos, a fin que nos habe confidentia in le die del judicio. Le timore non es in le amor, sed le amor perfecte expulsa le timore; proque le timore implica un punition, e ille qui time non es perfecte in le amor*». Asi, plus le electe ama Deo, plus ille obedi a Ille, e minus

ille ha rationes de timer Lo. Electes es seligite per Deo inter le parve, como le apostolos e le discipulos humile, ma etiam inter le grande como le grande rege Nebucadnetsar. Iste rege del reges de su epocha es un exemplo perfecte de que, mesmo si ille esseva tanto grande inter le homines, un rege es solmente un debile creatura in comparation con le Deo creator Omnipotente.

Verso 6 : « *E io audiva como un voce de un multitude numerose, como un strepito de grande aquas, e como un strepito de forte tonitros, dicente : Alleluia ! Proque le Senior nostre Deo omnipotente ha entrate in su regno.* »

Iste verso gruppa expressiones jam vidite. Le « *multitude numerose* » comparate al «*sono de grande aquas*» es representate per su Creator in Apo.1:15. Le«*voces*» que se exprime es si«*numerose*» que illos non poteesser comparate solmente al rugitos, le «*sono del tonitro*». «*Alleluia! Proque le Senior nostre Deo omnipotente ha entrate in su regno.*» Iste message ha marcate le action del «*septime trompetta*» in Apo.11:17: «*dicente: Nos te rende gratias, Senior Deo omnipotente, qui es, e qui esseva, proque tu ha prendite tu grande potentia e prendite possession de tu regno*».

Versetto 7: « *Rejocemonos e esser in allegressa, e dar a ille gloria ; proque le nuptias del agno ha venite, e su sposa se ha preparate,* »

Le « *rejocimento* » e « *allegressa* » es plenmente justificate, proque le tempore del «*combate*» es superate. In le«*gloria*» celestial,«*le sposa*», leAssemblea del electos redimite del terra ha juncte su«*Sposo*», Christo, le Deo vivente«*Michael* », YaHWéH. In le presentia de tote lor amicos celeste, le redimite e Jesus-Christo va celebrar le festa del « *nuptias* » que les unit. « *Le sposa se ha preparate* » per restaurar tote le veritates divine que le fide catholic ha facite disparer in su version del fide christian. Le « *preparation* » ha essite longe, construite super 17 seculos de historia religiose, ma principalmente desde 1843 data del comenciamento del exigentia divine del diverse restaurations devenite indispensabile, isto es tote le veritates non restaurate per le reformatores protestante persecutate. Le completion de iste preparation ha essite realisate per le ultime adventistas del septime die dissidente remanite in le approbation de Deo e le lumine que Jesus le ha date usque al fin e jam usque a iste initio 2021 ubi io scribe iste version de su lumines.

Verso 8: « *e ille ha recipite le poter de vestir se de un lino fin, brillante, pur. Proque le lino fin, illo es leobras justes del sanctos.* »

« *Le fin lin* » designa « *<u>le obras justes</u> del* » ver ultime « *sanctos* ». Iste « *obras* » que Deo nomina « *justes* » es le fructo del revelationes divine portate successivemente desde 1843 e 1994. Le presente obra es le ultime fructo que revela le inspirationes divine date desde 2018 a illes que il ama e benedice e « *prepara* » pro le « *nuptias* » mentionate in iste verso. Si Deo benedi le « *obras juste* » de su ver « *sanctos* », al contrario, ille ha maledicite e combatete, usque a destruer lo, le campo del falses sanctos cuje « *le obras* » esseva « injuste ».

Verso 9 : « *E le angelo me diceva : Scribe : Beate illes qui es invitate al festino de nuptias del agno ! E ille me diceva : Iste parolas es le ver parolas de Deo* »

Iste beatitude es concedite al sanctos redimite per le sanguine de Jesus-Christ, cuje pioneros esseva concernite per illo de Dan.12:12 (*Beate illes qui attender usque a 1335 dies*) del pioneros qui va precisemente esser symbolisate per le « *144 000* » o 12 X 12 X 1000 de Apo.7. Entrar in le celo pro le eternitate es de facto un motivo de grande felicitate que rendera divinemente « *felice* » illes qui habera iste fortuna. Le fortuna non es sol in causa pro beneficiar de iste privilegio, sed le offerta del salvation nos es offerite per Deo como un « secunde chance » post le hereditage e le condemnation del peccato original. Le promissa del salvation e del gaudios celestial futur es certificate como le del compromisso oral de Deo digne de nostre fide pois que ille mantene su compromissos permanentemente. Le probationes del ultime dies require <u>certitudes</u> in le quales le dubita non habera plus loco. Le electos debera appoiar se super le fide construite super le promissas de Deo revelate pois que lo que es

scripto es previemente dicite. Pro isto le Biblia, le Scriptura sancte es nominate: le Parola de Deo.

Verso 10: « *E io cadeva a su pedes pro adorar lo ; ma ille me diceva : Garda te de facer lo ! Io es tu compagno de servicio, e illo de tu fratres qui ha le testimonio de Jesus. Adora Deo. Proque le testimonio de Jesus es le spirito del prophetia.* »

Deo exploita le error de Johannes pro revelar nos su condemnation del fide catholic que insenia a su membros iste typo de adoration del creatura. Ma, ille visa equalmente le fide protestante que commite etiam iste falta in honorar « le die del sol » pagan hereditate de Roma. Le angelo qui le parla es sin dubita « Gabriel » le incargate de mission divine proxime a Deo qui ha apparite jam a Daniel e Maria, le matre« portator » de Jesus. Per alte que il sia, « Gabriel » testimonia del mesme humilitate como Jesus. Ille non reclama que le titulo de « *companero de servicio* » de Johannes usque alx ultime electos adventista dissidente del tempore final. Desde 1843, le electos ha con illes « *le testimonia de Jesus* » que designa secundo iste verso « le spirito del prophetia ». De adventistas ha, pro lor proprie perdita, limitate iste « *spirito de prophetia* » al obra complite per Ellen G. White le messagero del Senior inter 1843 e 1915. Assi illes ha mesme fixate un limite al lumine date per Jesus. Ora, « *le spirito del prophetia*» es un don permanente que resulta de un authentica relation inter Jesus e su discipulos e que reposa ante toto super su decision de confider un mission a un servitor que ille elige con tote le autoritate de su divinitate. Le presente obra lo testimonia, «*le spirito de prophetia*» es ancora multo active e illo pote continuar usque al fin del mundo.

Versetto 11 : « *Pois io videva le celo aperite, e ecce, appareva un cavallo blanc. Ille qui lo cavalcava se appella Fidel e Veritabile, e ille judica e combatte con justitia.*»

In iste scena, le Spirito nos retorna retro, super le terra, ante le victoria final e le destruction de « *Babylonia le grande* ». Le Spirito illustra le momento quando, a su retorno, le Christo gloriose confronta le rebelles terrestre. In Jesus-Christo glorificate Deo sorti de su invisibilitate: « *le celo es aperite* ». Ille appare in le imagine del « *prime sigillo* » de Apo.6:2, como cavaliero id es, Conductor, partite « *como vincitor e pro vincer*» montate super un «*cavallo blanc*» imagine de su campo marcate per le puritate e le sanctitate. Le nomine «*fidel e Ver*» que ille se da in iste scena situa le action in le prolongation del ultime tempore prophetisate per le nomine «*Laodicea*» in Apo.3:14. Iste nomine significa «populo judicate» lo que confirma hic le precision : « *Ille judica* ». Precisante que ille « *combatte con justitia* », le Spirito evoca le momento del « *combatte de Harmagedon* » de Apo.16:16, in le qual ille combate contra le campo del injustitia dirigite per le diabolo e unificate per le honor rendite al « die del sol » hereditate de Constantino 1er e del papas catholic roman.

Verso 12: « *Su oculos esseva como un flammas de foco ; super su capo esseva plure diademas ; ille habeva un nomine scribite, que nemo cognosce, excepte ille mesme ;* »

Cognoscente le contexto del scena, on pote comprender que «*su oculos*» comparate a un « *flamma de foco*» reguarda le objectivos de su ira, le rebelles unificate « *preparate pro le combatto*» desde Apo.9:7-9, isto es, desde 1843. Le signification de « *plure diademas*» portate super « *su capite*» essera date al verso 16 de iste capitulo: ille es le «*Rege del reges e Senior del seniores*». Su «*nomine scribite que necuno cognosce excepte ille ipse*» designa su natura divine eternal.

Verso 13: « *e ille esseva vestite de un veste tincte de sanguine. Su nomine es le Parola de Deo.*»

Isto « *vestimento tincte de sanguine* » designa duo cosas. Le prime es su justitia que ille ha obtenite per versar su proprie « *sanguine* » pro le redemption de su electos. Ma iste sacrificio consentite voluntarimente per ille pro salvar su electos require le morte de lor aggressores e persecutores. Su «*vestimento*» se coverara de novo de «*sanguine*», sed iste vice illo sera illo de su inimicos «*calcatos in le torculario del vindemia del uvas del ira de Deo*» secundo Isaia 63 e Apoc.14:17 a 20. Iste nomine «*le Parola de Deo*» revela le importantia

vital del ministerio terrestre de Jesus e de su revelationes datos successive super le terra e desde le celo post su resurrection. Nostre Salvator esseva Deo mesme celate in un apparentia terrestre. Su inseniamento permanente recipite per su electos va facer tote le differentia inter le campo salvate e le campo perdite.

Verso 14 : « *Le armeas que es in le celo lo sequeva super cavallos blanc, vestite de lino fin, blanc, pur.* »

Le imagine es gloriose, le « *blanc* » del puritate characterisa le sanctitate del campo de Deo e de su multitudes de angelos remanite fideles. Le « *fin lino*» revela lor «*obras juste*» e pur.

Verso 15: « *De su bucca sortiva un spada acute, pro frappar le nationes ; ille los pasturara con un virga de ferro ; e ille calcará le cupa del vino del ardente ira del Deo omnipotente* ».

Le « *parola de Deo* » designava le Biblia, su sancte « *parola* » que congregava su inseniamento que guidava le electo in su veritate divine. Al die de su retorno, le « *Parola de Deo* » veni como un « *spada trenchante*» dar le morte a su inimicos rebelle, contestatari, ergotante, preste a versar le sanguine de su ultime electos. Le destruction de su inimicos clarifica le expression «*ille les pascera con un virga de ferro*» que designa equalmente le obra del judicio realisate per le electos qui vincera secundo Apo.2:27. Le projecto del vindicta divine appellate «*vendemia*» in Apo.14:17 a 20 es ancora hic confirmate. Iste thema es disveloppate in Isa.63 ubi le Spirito specifica que Deo age sol sin ulle homine con ille. Le ration es que le electos jam ducte al celo non assiste al drama que colpe le rebelles.

Verso 16: « *Ille habeva super su vestimento e super su coxa un nomine scribite : Rege del reges e Senior del seniores.* »

Le « *vestimento* » designa le obras de un esser vivente e « *su coscia* » suggera su fortia e su potentia, pois detalio importante, ille appare como cavaliero, e pro mantener se super un cavallo, le musculos del « *coscias* », le plus grande del homine, es submittite al prova e rende le action possibile o non. Su imagine de cavalero esseva significative in le passato pois que ille esseva le aspecto que le combatentes guerriero prendeva. Hodie, il nos resta le symbolismo de iste imagine que nos dice que le cavalero es un instructor qui domina un gruppo de esseres human symbolisate per le « *cavallo* » montate. Illo que Jesus monta concerne su electos disperse actualmente super tote le terra. Su nomine « *Rege del reges e Senior del seniores* » constitue le subjecto de un ver consolation pro su benamate electos submittite al dictato injuste del reges e del seniores del terra. Iste subjecto merita clarificationes. Le modello del regalitate terrestre non ha essite concipite super le principios approbate per Deo. In effecto Deo ha accordate a Israel, **secundo su requesta**, de esser dirigite super le terra per un rege, io cita, « como le altere nationes » pagan que existeva in ille epocha. Deo ha solmente respondite al requesta de lor mal cordes. Super le terra, le melior del reges es solmente un esser « abominabile » qui « *mesona ubi ille non ha seminante*» e ille qui cognosce Deo non attende esser renversate per su populo pro reformar se ipse. Le modello presentate per Jesus condanna le modello transmittite super le terra de generation in generation per populos stupide, ignorante e malitiose. In le mundo celestial de Deo, le chef es servitor de su populo, e ille retira tote su gloria de illo. Le clave del felicitate perfecte es ibi, nam necun esser vivente suffre a causa de su simile. In su retorno gloriose, Jesus veni destruer le reges e senioros malitiose, e lor malitia, que illes le imputant pretendente que lor regno es un derecto divine. Jesus va inseniar les que il non es assi; a illes, ma etiam al massas human que justifica lor injustitia. Il es le explication de « le parabola del talentos » que es alora complite e applicate.

Post le confrontation

Versetto 17: «*E io vide un angelo qui se teniva in le sol. E ille clamava con un voce forte, dicente a tote le aves que volava per le medio del celo: Veni, congregate vos pro le grande festa de Deo,* »

Jesus Christo « *Michael* » veni in le imagine del sol symbolo del lumine divine combatter le falso christianos adoratores del deo sol qui justifica le cambio del die de reposo effectuate per le imperator Constantino 1er. In lor confrontation con Christo Deo, illes va discoperir que le Deo vivente es plus temibile que lor deo sol. Con un voce forte, Jesus Christo convoca un assemblea del aves carnivore.

Nota: Io debe ancora hic precisar que le rebelles non desira adorar le divinitate solar de maniera consciente e voluntari, sed illes subestima le facto que pro Deo, le prime die que illes honora pro lor reposo hebdomadari conserva le macula de su uso pagan del passato. Similemente, lor selection revela un grande disprecio pro le ordine del tempore que ille ha establite desde le comenciamento de su creation del terra. Deo conta le dies marcate per le rotation del terra super su axe. Durante su interventiones pro su populo Israel, ille ha revocate le ordine del septimana indicante, nominante lo, le septime die nominate «sabbato». Multe crede poter esser justificate per Deo a causa de lor sinceritate. Ni le sinceritate, ni le conviction ha valor pro illes qui contestant le veritate clarmente exprimite per Deo. Su veritate es le sol norma que permitte le reconciliation per le medio del fide in le sacrificio voluntari de Jesus-Christo. Le opiniones personal non es audite ni recognoscite per le Deo creator, le Biblia confirma iste principio per iste verso de Isaia 8:20: «*Al lege e al testimonio! Si on non parla assi, il non habera alba pro le populo*».

Duo «*festinos*» es preparate per Deo: le «*festino de nuptias del Agno*» cuje invitates son le electos mesme a titulo individual, pois que, collectivemente, illes representa «*le Sponse*». Le secunde«*festino*» es del typo macabre e le beneficiarios de isto es solmente«*le aves*» de preda, le vultures, le condores, le milanos, e altere species del genere.

Versetto 18: « *pro mangiar le carne del reges, le carne del commandantes militar, le carne del potentes, le carne del cavallos e de illes qui los cavalca, le carne de tote, libere e sclavos, parve e grande.* »

Post le destruction del humanitate integre, il non restara necuno pro poner le corporessub le terra e secundo Jer.16:4, «*illos essera extendite como stercore super le terra*». Retrovamos le versetto integre que nos insenia le sorte que Deo reserva a illes que ille maledice: «*Illes morira consumite per le maladia; onnes dara nec lacrimas nec sepultura; illes essera como stercore super le terra; illes perira per le gladio e per le fame; e lor cadaveres servira de pastura al aves dal celo e al bestias del terra* ». Secundo le enumeration presentate per le Spirito in iste verso 18, necun homine escappa al morte. Io rememora que le « *cavallos* » symbolisant le populos ducites per lor conductores civil e religious secundo Jac.3:3 : « *Si nos mitte le freno in le bucca del cavallos pro que illes nos obedi, nos etiam dirige lor corpore integre.*»

Versiculo 19: «*E io videva le bestia, e le reges del terra, e lor armeas congregate pro facer le guerra a illo qui sedeva super le cavallo e a su armea.*»

Nos ha vidite que le «*combatto de Harmagedon*» esseva spiritual e que super le terra, su aspecto consistiva in decretar le morte de tote le ultime ver servitores de Jesus-Christo. Le prise de iste decision ha occurrite ante le retorno de Jesus-Christo e le rebelles esseva secur de lor election. Ma al hora de su application, le celo se ha aperite facente apparer le divin Christo vengiator e su armeas angelic. Il non ha plus alora de combatto possibile. Necuno pote combatter Deo quando ille appare e le resultato es illo que Apo.6:15 a 17 nos ha revelate: «*Le reges del terra, le grandes, le commandantes militar, le ricos, le potentes, tote le sclavos e le homines libere, se celava in le cavernas e in le roccas del montanias. E illes diceva al montanias e al roccas: Cade super nos, e cela nos ante le facie de illo qui es sedite super le throno, e ante le ira del agno; proque le grande die de su ira ha venite, e qui pote subsister?* »

Al ultime question, le responsa es: le electos qui iva esser occidite per le rebelles; electos sanctificate per lor fide al sancte sabbato que prophetisava le victoria de Jesus super tote su inimicos e illes de su redimitos.

Verso 20: « *E le bestia esseva prendite, e con illa le false propheta, qui habeva facite ante illa le miracolos per que ille habeva seducite illes qui habeva prendite le marca del bestia e adorate su imagine. Illes esseva ambes jectate vive in le stagno ardente de foco e sulfure.*»

Attention! Le Spirito nos revela le sorte final del judicio final como Deo lo prepara pro «*le bestia e le false propheta»*» sia le fide catholic e le fide protestante reunite per le false adventistas desde 1994. Proque «*le stagno ardente de foco e de sulfure* » coperira le terra solmente al fin del septime millennio pro destruer e annihilar le peccatores, definitivemente, post le judicio final. Iste verso nos revela le meraviliose senso del perfecte justitia de nostre Deo creator. Ille stabilisce le differentia inter le ver responsabiles e le victimas fraudate ma culpabile proque responsabile de lor election. Le dominatores religiose es « *jectate vive in le stagno de foco* » nam secundo Apoc.14:9, illes ha incitate le homines e le feminas del terra a honorar « *le marca del bestia* » de que le punition esseva annunciate.

Verso 21 : « *E le alteres esseva occidite per le spada que exiva del bucca de illo qui esseva sedite super le cavallo ; e tote le avesx se satiava de lor carne*»

Iste « *alteres* » concerne humanos non-christian o non-credentes qui ha sequite le movimento international e obedithe al ordine general sin compromisso personal in le action complite per le rebelles religiose christian. Non essente coperite per le justitia del sanguine versate per Jesus Christo, illes non supervive al retorno de Christo ma es tamen occidite per su parola symbolisate per « *le spada que exiva de su bucca* ». Iste esseres cadite testes ocular del apparition del ver Deo venira al judicio final ma illos non suffrera le dolor del morte prolongate de « *le stagno de foco* » reservate al grande culpabiles religiose active in le rebellion. Post haber essite confrontate al gloria del grande Deo creator, le Grande Judice, illos essera annihilate subitemente.

Apocalypse 20:
le *mille annos* del septe millennio
e le judicio final

Le punition del diabolo

Verso 1: « *Tunc io videva descender del cel un angelo, qui habeva le clave del abysmo e un grande catena in su mano.* »

« *Un angelo* » o messagero de Deo « *descende del celo* » super le terra que private de omne forma de vita terrestre, human e animal reprende hic su nomine « *abysso* » que la designa in Gen.1:2. « *Le clave* » aperi o claude le accesso a iste terra desolate. E « *le grande catena* » tenite in « *su mano* » face comprender que un esser vivente va esser incatenate super le terra desolate que va devenir su prision.

Verso 2 : « *Ille prende le dracon, le serpente antique, qui es le diabolo e Satan, e ille lo ligava pro mille annos.* »

Le expressiones que designa « *Satan* » le angelo rebelle, in Apo.12:9 es hic de novo citate. Illes nos rememora su alte responsabilitate in le suffrentias generate per su character rebelle; suffrentias e dolores physic e moral imponite al esseres human per le dominatores submittite a su inspirationes e influentias proque illes esseva etiam malvage como ille. In « *dracon* » ille ha dirigite le Roma pagan imperial, e in « *serpente* », le Roma christian papal ma disvelatee al tempore del Reformation, ille se ha comportate de novo como « *dracon* »

servite per le ligas catholic e protestante armate e le « dragonnades » de Ludovico XIV. Del campo del angelos demoniac, « *Satan* » es le sol supervivente, in expecta de su morte expiatori del judicio final, il va remaner vive ancora « *mille annos* » isolate, sin ulle contacto con ulle creatura, super le terra devenite un prision desertic informe e vacue, unicamente populate de cadaveres in decomposition e de ossos de homines e animales.

Le angelo del abysso super le terra desolate: le Destructor de Apo.9:11.

Verso 3: « *Ille lo jectava in le abysso, claudeva e sigillava le entrata super ille, a fin que ille non seduce plus le nationes, usque que le mille annos essera complite. Post isto, il debe esser disligate pro un poco de tempore.*»

Le imagine date es precise, Satan es placate super le terra desolate sub un coperculo que le impedi de acceder al celo; de maniera que ille se trova submittite ipse al limitationes del norma human del qual ille ha causate o encourageate le perdita. Le altere esseres vivente, angelos celeste e homines devenite angelos a lor vice es super ille, isto es, in le celo al qual ille non ha plus accesso. jam desde le victoria de Jesus-Christo super le peccato e le morte. Ma su situation ha pejorato pois que ille non ha plus ulle compania, ni angelo, ni homine. In le celo son « *le nationes* » que iste verso mentiona sin le mention « del terra ». Isto pro le ration que le redimite de iste nationes es totes in le celo in le regno de Deo. Le rolo del « *catena* » es assí revelate; illo le constringe a restar sol e isolate super le terra. In le programma divine, le diabolo va restar prisionero durante « *mille annos* » al termino del quales il essera liberate, habente accesso e contacto con le mortos malvage resuscitate in un secunde resurrection, pro le « *secunde morte* » del judicio final, super le terra que essera alora, momentaneemente, de novo populate. Ille subjugara de novo le nationes rebellante condemnate pro tentar vanemente de luctar contra le sancte angelos redimite e Jesus-Christo le grande Judice.

Le redimite judica le malitiose

Verso 4 : « *E io videva thronos; e a illes qui se sedeva ibi esseva date le poter de judicar. E io videva le animas de illes qui habeva essite decapitate a causa del testimonio de Jesus e a causa del parola de Deo, e de illes qui non habeva adorate le bestia ni su imagine, e qui non habeva recipite le marca super lor fronte e super lor mano. Illes reveniva al vita, e illes regnat con Christo durante mille annos* ».

« *Illes qui se sede sur le thronos* » ha le « *poter* » regal « *de judicar* ». Isto es un clave importante que permitte comprender le significato que Deo da al parola « *rege* ». Ora, in su regno, in Jesus Christo «*Micaël*», Deo comparti su judicio con tote su creaturas human redimite del terra. Le judicio del malvates terrestre e celeste sera collective e compartite con Deo. Isto es le sol aspecto del regno del electos redimite. Le domination non es reservate a un categoria de electos, sed a toto, e le Spirito rememora que in le tempore que ha passate super le terra, il ha habite in primis terribile persecutiones mortal que il mentiona citante: «*le animas de illes qui ha essite decapitate a causa del testimonio de Jesus e a causa del parola de Deo*»; Paulo esseva un de illes. Le Spirito mentiona assi le victimas christian del paganismo roman e del fide intolerante papal roman actives inter le anno 30 e 1843. Postea ille mentiona, le ultime electos menaciate de morte per le «*bestia que ascende del terra* » de Apo.13:11-15, in le ultimehora del tempore terrestre; durante le anno 2029 usque al prime die del primavera que precede le Pascha del anno 2030.

Secundo le annuncio del « *septime trompetta* » in Apo.11:18, « *le tempore ha venite de judicar le mortos* » e isto es le utilitate del tempore del « *mille annos* » mentionate in iste verso 4. Isto essera le occupation del redemptos qui ha entrate in le eternitate celeste de Deo. Illes debera « *judicar* » le homines mal e le angelos celeste cadite. Paulo declara in 1 Cor.6:3 : « *Non sape vos que nos judicara le angelos? E nos non judicarea, a plus forte ration, le cosas de iste vita?*»

Le secunde resurrection pro le rebelles cadite

Verso 5: «*Le altere mortes non reviveva usque le mille annos esseva complite. Isto es le prime resurrection.*»

Attention al trappa! Le phrase «*Le altere mortes non reviveva usque le mille annos esseva complite*» constitue un parentheses e le expression que lo seque «*Isto es le prime resurrection*», concerne ben le prime mortes in Christo resuscitate al comenciamento del « *mille annos* » mentionate. Le parenthese evoca sin nomina lo le annuncio de un secunde « *resurrection* » reservate al mortes mal que va esser resuscitate al fin del « *mille annos* » pro le judicio final e le castigo mortal de « *le stagno de foco e sulfure* » ; lo que completa le « *secunde morte*».

Verso 6: « *Beate e sancte illes qui ha parte in le prime resurrection! Le secunde morte non ha alcun poter super illes; ma illes essera sacerdotes de Deo e de Christo, e illes regnara con ille durante mille annos.* »

Iste verso resume multo simplemente le juste judicio revelate de Deo. Le beatitude es adressate al ver electos qui participa al initio del « *mille annos* » al « *resurrection del mortos in Christo* ». Illes non venira a judicio ma essera ipse le judices in le judicio organisate per Deo, in le celo, durante « *mille annos* ». Le « *regno* » de « *mille annos* » annunciate es solmente un « *regno*» de activitate de judice e illo es limitate a iste « *mille annos*». Entrate in le eternitate le electos non ha a timer o a subir « *le secunde morte*», nam al contrario, illes es qui va facer lo subir al mortos malvagi judicate. E nos sape que le culpabile religiose es le plus grande e le plus malvagi, crudele, e homicida. Le electos judices va deber determinar le longitude del tempore de suffrentias que debe, individualmente, experientiar cata un del esseres judicate, in le processo de su destruction de « *le secunde morte* », que ha nihil de commun con le prime morte terrene actual. Proque il es le Deo creator qui da al foco le forma de su action destructrice. Le foco es sin effecto contra le corpores celeste e le corpores terrene protegite per Deo como le experientia del tres companiones de Daniel lo prova in Daniel 3. Pro le judicio final, le corpore del resurrection va reager de maniera differente del corpore terrene actual. In Marc 9:48, Jesus nos revela su particularitate dicente: «*ubi lor verme non mori, e ubi le foco non se extingue*». De mesmo que les annellos del corpore de un verme de terra remane animate individualmente, le corpore del damnatos possedera le vita usque a su ultime atomo. Le velocitate de lor consumption va dunque depender del longitude del tempore de suffrentia decidite per le sancte judices e Jesus-Christo.

Le ultime confrontation

Versiculo 7: « *Quando le mille annos essera complite, Satanas essera liberate de su prision.* »

Al fin del « mille annos », durante pauco tempore, il va retrovar compania. Isto es le momento del secunde « *resurrection* » reservate al rebelles terrestre.

Versiculo 8: « *Et ille sortira pro seducer le nationes que es al* ***quatro angulos*** *del terra, Gog e Magog, pro les assemblar pro le guerra; lor numero es como le arena del mar.* »

Iste compania es illo del « *nationes* » resurgite super le terra integre como indica le formula del « ***quatro angulos*** *del terra* » o le quatro punctos cardinal que da al action un character universal. Un tal raduno non ha comparabile, si non a nivello del strategia guerrier un similitudine con le conflicto del Tertie Guerra Mundial del « *sexte trompeta* » de Apo.9:13. Es iste comparation que conduce Deo a dar al radunatos del judicio final le nomines « Gog e Magog » citate originalmente in Eze.38:2, e antea in Gen.10:2 ubi « Magog » es le secunde filio de Japhet ; ma un micre detalio revela le aspecto comparative solmente de iste evocamento, proque in Ezechiel, Magog es le pais de Gog, e illo designa Russia que va poner in action, durante le tertie guerra mundial, le plus grande numero de soldatos de tote le

historia guerrier human; lo que justifica su enorme expansion e su conquista rapide del terras del continente europee occidental.

Le Spirito los compara al « *sabla del mar* » sublineante assi le importantia del numero del victimas del judicio final. Illo es etiam un allusion a lor submission al diabolo e su agentes human revelate in Apo.12:18 o 13:1 (secundo le version biblic): parlante del « *dracon*» nos lege : «*E ille se teniva super le arena del mar*.»

Rebelle incorrigibile, Satanas reprende a sperar de poter vincer le armea de Deo e ille seduce le altere condemnatos, convincente los a initiar un combate contra Deo e su electos.

Verso 9 : «*E illes ascendeva super le superficie del terra, e illes investiva le campo del sanctos e le citate amate. Ma un foco descendeva del celo, e los devorava.*» Ma un conquesta de terreno non significa plus nihil quando on non pote prender le adversario proque ille ha devenite intangibile; como le companiones de Daniel, ni le foco ni altere cosa pote nocer les. E al contrario, « *le foco del celo* » les colpe usque a « *le campo del sanctos* » super le quales illo non ha ulle effecto. Ma iste foco « *devora* » le inimicos de Deo e de su electos. In Zacharia 14, le Spirito prophetisa le duo guerras separate per le « *mille annos* ». Illo que precede e se realisa per le « sexte trompetta » es presentate in le versos 1 a 3, le sequente concerne le secunde guerra ducite al hora del judicio final, e post illo, le ordine universal establite super le nove terra. Al verso 4, le prophetia evoca le descenso super le terra del Christo e de su electos in iste terminos : « *Su pedes se posara in iste die super le monte del oliveto, que es vis-a-vis de Jerusalem, del latere del oriente; le monte del oliveto se fendera per le medie, al oriente e al occidente, e il se formara un valle multo grande: un medietate del monte retrocedera verso le septentrione, e un medietate verso le meridie.*" Le campo del sanctos del judicio final es assi identificate e localisate. Nota ben que es solmente al fin del « *mille annos* » celeste que le « *pedes* » de Jesus « *se collocara* » super le terra, « *super le monte del olivieros que es vis-à-vis de Jerusalem, del latere del oriente* ». Mal interpretate, iste verso ha date existentia al credentia erronee del regno terrestre de Jesus-Christo durante le « millennio ».

Verso 10: « *E le diabolo, qui les seduceva, esseva jectate in le stagno de foco e sulfure, ubi es le bestia e le false propheta. E illes essera tormentate die e nocte, in le seculos del seculos.* »

Le hora ha venite pro poner in application le judicio del rebelles religiose revelate in Apoc.19:20. Conforme al annuncio de iste verso, « *lle diabolo, le bestia, e le false propheta*» es insimul, «*jectate vive in le stagno de foco e de sulfure*» que resulta del action del«*foco del celo*» a que se adde le magma subterranee in fusion liberateper le fracturas del crusta del terra super tote le superficie del planeta. Le terra prende alora le apparentia del« sole » del qual « le foco » devora le carnes del rebelles, illes mesme essente adoratores (inconsciente ma culpabile) del sole create per Deo. Es in iste action que le culpabiles terrestre e celeste subi le « *tormentos*» del «*secunde morte*» prophetisate desde Apo.9:5-6. Le supporto accordate injustemente al false die de reposo ha causate iste terribile fin. Car fortunatemente pro le condemnatos, per longe que illo sia, le «*secunde morte*» ha etiam un fin. E le expression «*in le seculos del seculos*» non se applica al «*tormentos*» mesme ma al consequentias destructive del «*foco*» que los provoca, proque il es le consequentias que essera definitive e eterne.

Le principios del judicio final

Verso 11: « *Alora io vide un grande throno blanc, e ille qui se sedeva super illo. Le terra e le celo fugiva ante su facie, e non se trovava plus loco pro illos*».

« *Blanc* » de puritate perfecte, su « *grande throno* » es al imagine del character perfectemente pur e sancte del Deo creator de tote le vitas e cosas. Su perfection non pote tolerar le presentia de « *le terra* » sub su aspecto devastate e consumite que le judicio final le ha date. Plus, le malvates de tote le origines ha essite destruite, le tempore del symbolos ha

finite e le universo celestial e su milliardes de stellas non ha plus ration de esser; « *le celo* » de nostre dimension terrestre e toto lo que illo contine es dunque eliminate, disparite in le nihil. Le hora es pro le vita eternal in un die eternal.

Verso 12 : « *E io videva le mortos, le grandes e le parve, qui se teneva ante le throno. Libros esseva aperite. E un altere libro esseva aperite, illo que es le libro del vita. E le mortos esseva judicate secundo lor obras, secundo lo que esseva scribite in iste libros.* »

Iste « *mortos* » judicate culpabile ha essite resurrecte pro le judicio final. Deo non face exception de persona, su juste judicio tocca le « *grandes* » e le « *parves* », le ricos e le povres e impone a illes un mesme destino, le morte, pro le prime vice in lor vitas, equalitari.

Iste versiculos que seque apporta detalios super le action del judicio final. Jam prophetisate in Dan.7:10, le « *libros* » del testimonios del angelos es « *aperite* » e iste testes invisibile ha notate le faltas e le crimines committite per le condemnatos e post le judicio de cata caso per le electos e Jesus-Christo, un veredicto final definitive irrevocabile ha essite adoptate al unanimitate. Al hora del judicio final le veredicto pronunciate va esser executate.

Verso 13: « *Le mar rendeva le mortes qui esseva in illo, le morte e le domicilio del mortes rendeva le mortes qui esseva in illes; e cata uno esseva judicate secundo su obras.* »

Le principio definite in iste verso vale pro le duo resurrectiones. Le «*mortes*» dispare in «*mar*» o super le « terra » ; iste son le duo possibilitates que es designate in iste verso. Nota le forma « sede del mortos *» per le qual, le entitate* « terra » es mentionate. De facto, iste nomine es justificate, Deo havente declarate al homine peccator : « : « *Tu es pulvere e tu retornara al pulvere*» in Gen.3:19. Le « *sejor del mortos* » es dunque le « *pulvere* » del « terra ». Le morte a a vices consumite per le foco esseres human qui dunque non ha « *retornate al pulvere* » secundo le rito normal de inhumation. Pro isto, non excludente iste caso, le Spirito specifica que « *le morte* », illa mesme, va render illes que illa ha colpites sub qualcunque forma que sia ; comprendente le disintegration causate per le foco nuclear que non lassa ulle tracia de un corpore human integremente disintegrate.

Versetto 14: « *E le morte e le loco del mortes esseva jectate in le stagno de foco. Isto es le secunde morte, le stagno de foco.*»

«*Le morte*» esseva un principio opposite in le absoluto a illo del vita e illo habeva como objectivo eliminar creaturas cuje experientia de vita esseva judicate e condemnate per Deo. Le vita ha como unic objectivo presentar a Deo un nove candidatura pro su selection de amicos eternal. Iste selection habente occurrite, e le malvados essente destruite,« *le morte* » e « le terra » « *sejour del mortes* » non ha plus ration de esser. Le principios destructive de iste duo cosas es mesme destruite per Deo. Post « *le stagno de foco* », loco es facite al vita e al lumine divin que illumina su creaturas.

Verso 15: « *Quicunque non esseva trovate scribite in le libro del vita esseva jectate in le stagno de foco.* »

Iste verso lo confirma, Deo realmente ha placiate ante le homine solmente duo camminos, duo selectiones, duo sortes, duo destinos (Deu.30:19). Le nomines del electos es cognoscite per Deo desde le fundation del mundo o ancora plus longe, desde le programmation de su projecto visante a dar se como compania creaturas libere e independente. Iste selection iva costar le terribile suffrentias in un corpore de carne ma su desiro de amor essente plus grande que su pavor, ille ha lanceate su projecto e ha cognoscite in avante le realisation detaliate de nostre historia del vita celeste e del vita terrestre. Ille ha sapite que su prime creatura devenirea un die su inimico mortal. Ma ille le ha date, malgrado iste cognoscentia, tote su chances de renunciar a su projecto. Ille sapiva le cosa impossibile ma ille lo ha lassate complir se. Assi ille ha cognoscite le nomines del electos, lor actiones, le testimonio de lor vita integre e los ha guidate e conducite verso ille cata uno in su tempore e epocha. Un sol cosa es impossibile pro Deo: le surpresa.

Ille ha etiam cognoscite le nomines del multitudes de creaturas human indifferent, rebelle, idolatra que le processo del reproduction human ha create. Le differentia del judicio de Deo revelate in Apo.19:19-20 se applica a tote su creaturas. Alcunes de illos minus culpabile essera occidite per « *le parola de Deo* » sin cognoscer « *le tormentos del foco del secunde morte* » que es destinate exclusivamente al culpabiles religiose christian e judee. Ma le secunde « *resurrection* » concerne tote su creaturas human nascite super le terra e angelic create in le celos, proque Deo ha declarate in Rom.14:11 : « *Proque il es scribite: Io vive, dice le Senior, tote genu se flectera ante me, e tote lingua dara gloria a Deo*».

-
-
-
-
-
-

Apocalypse 21: le *Nove Jerusalem* glorificate symbolisate

Verso 1: « *Tunc io videva un nove celo e un nove terra; proque le prime celo e le prime terra habeva disparite, e le mar non esseva plus.* »

Le Spirito nos face compartir le sentimentos que le inspira le instauration del nove ordine multidimensional post lefin de le 7ème millennio. Ab iste momento, le tempore non essera plus contate, toto lo que vive entra in le eternitate sin fin. Toto es nove o plus precisemente renovate. « *Le celo e le terra* » del era del peccato ha disparite, e symbolo del « *morte* », le « *mar*» non existe plus. Como Creator, Deo ha cambiate le aspecto del planeta terra, facente disparer toto lo que representava un risco o un periculo pro su habitantes; dunque nulle oceanos, nulle montanias con cimas roccose abrupte. Illo ha devenite un grande jardin como le prime «*Eden*» ubi toto es gloria e pace; lo que sera confirmate in Apo.22.

Versetto 2: « *E io vide descender del celo, presso Deo, le citate sancte, le nove Jerusalem, preparate como un sposa que se ha ornate pro su sposo.* »

Iste nove recreation va acciper le assemblea del sanctes eligite redimite del terra nominate in iste versetto « *citate sancte* », como in Apo.11:2, « *Nove Jerusalem* », « *le sposa* » de Jesus Christo su « *sposo* ». Illa « *descende del celo* », del regno de Deo ubi illa ha entrate al retorno in gloria de su Salvator. Postea illa ha descendite super le terra un prime vice al fin del « *mille annos* » del judicio celeste pro le judicio final. Post que, remontate al celo, illa ha attendite que le «*nove celo e le nove terra*» sia preste pro reciper la. Nota que le parola«*celo* » es in singular, pois que illo evoca le unitate perfecte, in opposition al plural, «*celos*», que suggereva in Gen.1:1, le division del esseres celeste in duo campos adverse.

Verso 3: « *E io audiva del throno un forte voce que diceva : Ecce le tabernaculo de Deo con le homines ! Ille habitara con illes, e illes essera su populo, e Deo ipse essera con illes.* »

Le « *nove terra* » accoglie un hospite de marca, pois que « *Deo-ipse* », abandonnante su ancian throno celeste, veni installar su nove thône super le terra ubi ille ha vincite le diabolo, le peccato e le morte. « *Le tabernaculo de Deo* » designa le corpore celestial del Deo Jesus-Christo « *Michaël* » (= qui es como Deo). Ma illo es tamben le symbolo del Assemblea

del electos super le qual le Spirito de Jesus-Christo regna. «*Tabernaculo, templo, synagoga, ecclesia*», tote iste terminos es symbolos del populo del sanctos redimite ante de esser edificios construite per le homine; catauno de illes marca un passo del progresso del projecto divine. E in prime, «*le tabernaculo*» designa le exito de Egypto del Hebreos guidate e conducite al deserto per Deo manifestate visibilemente per le nube que descendeva como un columna super le tent sacratee. Ille esseva alora jam « *con le homines* » ; isto que justifica le uso de iste termino in iste verso. Postea le « *templo* » marca le construction in petra del « *tabernaculo* » ; obra ordinate e realisate sub le rege Salomon. In hebreo, exclusivemente, le parola « *synagoga* » significa: assemblea. In Apo.2:9 e 3:9, le Spirito del Christo designa le nation judee rebelle per le expression « *synagoga de Satan*». Le ultime parola «*ecclesia*» designa le assemblea in greco (ecclesia); le lingua del diffusion del doctrina christian del Biblia.Jesus ha comparate «*su corpore*» al «*templo*» de «*Jerusalem*», e secundo Eph.5:23, leAssembla, su «*Ecclesia*», es«*sucorpore* »: «*proque le sposo es le capite del sposa, como Christo es le capite del Ecclesia, que es su corpore, e del qual ille es le Salvator*». On se recorda del tristessa experientiate per le apostolos de Jesus quando ille los quittava pro montar al celo. Iste vice, «*mi marito habitara con me*» pote dicer le Electa in su installation super le «*nove terra*». Es in iste contexto que le messages del dece-duo nomines del «*dece-duo tribus*» de Apo.7 pote exprimer le gaudio e le felicitate sin mixtura de lor victoria.

Verso 4: « *Ille essugara omne lacrima de lor oculos, e le morte non essera plus, e il non habera plus ni lucto, ni crito, ni dolor, proque le prime cosas ha disparite.* »

Le connexion con Apo.7:17 es confirmate per trovar hic le promissa divine con le qual Apo.7 se conclude: «*Ille essugara omne lacrima de lor oculos*». Le remedio contra le plorar es le gaudio e le allegressa. Nos evoca le hora quando le promissas de Deo essera tenite e complite. Reguarda ben iste futuro meraviliose, proque ante nos se trova le tempore programmate pro «*le morte, le lucto, le critos, le dolores*» que non essera plus, solmente, al renovation de tote le cosas per nostre Deo creator sublime e meraviliose. Io specifica que iste cosas terribile non disparera que post le judicio final que se complira al fin del « mille annos ». Pro le electos, ma solmente pro illes, le effectos del mal cessara al retorno in gloria del Senior Deo omnipotente.

Verso 5: « *E ille qui sedeva super le throno dice: Ecce, io face tote le cosas nove. E ille dice: Scribe; proque iste parolas es certe e veridic.*»

Le Deo creator, in persona, se obliga con promissa, e ille attesta iste parola prophetic: «*Ecce, io face tote cosas nove*». Inutile de cercar un imagine in nostre actualitate terrestre pro tentar de se facer un idea de lo que Deo prepara, pois lo que es nove non pote esser describite. E usque alora, Deo nos ha solmente rememorate cosas penose de nostre tempore, dicente nos que illos non essera plus in le « *nove terra e le nove celo* » que conserva assi tote lor mysterio e su surprendas. Le angelo adde a iste declaration: « *proque iste parolas es certe e ver* ». Le appello del gratia lanceate per Deo in Jesus-Christo require un fide inebranlabile pro obtener le recompensa del promissas divine. Il es un cammino difficile que es contra-contra le currente del normas del mundo. Illo require un grande spirito de sacrificio, de renunciation a se mesme, in le humilitate de un sclavo submittite a su Maitre. Le effortios de Deo pro fortificar nostre confidentia es dunque ben justificate: «le certeza in le veritate revelate e exprimite» es le norma del ver fide.

Verso 6: « *E ille me diceva: Es facite! Io es le alpha e le omega, le comenciamento e le fin. A illes qui ha sete io dara del fonte de le aqua del vita, gratuitemente* ».

Le Deo creator Jesus-Christo crea « *tote cosa nove* ». « *Illo es facite !* » ; Psalmo 33:9 : « *Proque ille dice, e le cosa eveni; ille ordina, e illo existe* ». Su parola creator se realisa tosto que le parolas sorti de su bucca. Desde le anno 30, detra nos, le programma del era christian revelate in Daniel e Apocalypse se ha complite usque in su plus minute detalios. Deo nos propone de reguardar ancora in le futuro que ille ha preparate pro su electos ; le cosas

annunciate se realisadel mesme maniera, con tote certeza. Jesus nos dice como in Apo.1:8 : « *Io es le alpha e le omega, le comenciamento e le fin* ». Le idea de « *comenciamento* e de *fin* » ha senso solmente in nostre experientia del peccato terrestre que se completara integremente al « *fin* » del septime millennio post le destruction del peccatores e del morte. Al filios de Deo disperse super un terra mercantil, Jesus offere, « *gratuitemente* », « *del fonte del aqua del vita* ». Ille es ipse, « *le fonte* » de iste « *aqua del vita* » que symbolisa le vita eternal. Le dono de Deo es gratuite, iste precision condanna le vendita del «indulgentias» catholic roman que significavan un pardon obtenite a precio de moneta presso le papato.

Verso 7: « *Ille qui vincera heredera iste cosas; io essera su Deo, e ille essera mi filio* ».

Le electos de Deo es coheredes de Jesus-Christo. In prime loco, per su proprie«*victoria*», Jesus ha«*hereditate*» de un gloria regal recognoscite per tote su creaturas celeste. Post ille, su electos, equalmente«*victoriosos*», ma per su«*victoria*»,«*hereditara iste cosas nove*» specialmente create per Deo pro illes. Jesus ha confirmate su divinitate a le apostolo Philippo, in Johannes 14:9: «*Jesus le diceva : Il ha si longe tempore que io es con vos, e tu non me ha cognoscite, Philippo ! Ille qui me ha vidite ha vidite le Patre ; como dice tu : Monstra nos le Patre ?* » L'homine messia se ha presentate como essente le « *Patre eternal* », confirmante assi le annuncio prophetisate in Isa.9:6(o 5) que lo concernava. Jesu-Christo es dunque pro su electos, al mesme tempore, lor fratre e lor Patre. E illes mesme es su fratres e su filios. Ma le appello es individual, tamben le Spirito dice, como al fin del 7 epochas del thema del « Litteras »: « *a ille qui vince* », « *ille essera mi filio* ». Le victoria super le peccato es exigite pro beneficiar del statuto de « *filio* » del Deo vivente.

Verso 8: « *Ma pro le timorose, le incredulos, le abominabile, le homicidas, le impudic, le magos, le idolatras, e tote le mentitores, lor parte essera in le stagno ardente de foco e sulfure, lo que es le secunde morte.*»

Iste criterios de character human se trova in tote le humanitate pagan, nonobstante, le Spirito visa hic, le fructos del false religion christian; le condemnation del religion judee esser clarmente exprimite e revelate per Jesus in Apo.2:9 e 3:9.

Secundo Apo.19:20, « … *le stagno ardente de foco e sulfure* » essera, al judicio final, le parte reservate al « *bestia e al falso propheta* » : le fide catholic e le fide protestante. Le false religion christian non es differente del false religion judee. Su valores prioritar es al opposite de illos de Deo. Assi, durante que le Judeeos phariseos reprochava al discipulos de Jesus de non lavar se le manos ante de mangiar (Mat.15:2), Jesus non les haveva jammais facite iste reproche e ille diceva alora, in Mat.15:17 a 20: « *Non comprende vos que toto lo que entra in le bucca va in le ventre, e pois es jectate in le locos secret? Ma lo que sorti del bucca veni del corde, e isto es lo que contamina le homine. Nam es del corde que veni le mal pensamentos,* ***le homicidios, le adulterios, le impudicitates, le furtos, le false testimonios, le calumnias****. Ecce le cosas que contamina le homine;* ***mais mangiar sin esser lavate le manos, isto non contamina le homine*** ». Similemente, le false religion christian mascara su peccatos contra le Spirito in castigante in prioritate le peccatos del carne. Jesus ha date su opinion dicente al judeeos in Mat.21:3: «*le publicanos e le prostitutas vos precederat in le regno del celos*»; evidentemente, sub condition que tote se repenta, e se converte a Deo e a su puritate. Il es al false religion que Jesus tracta de « *guidas cec*» que il reprocha in Mat.23:24, de«*filtrare le musca e ingerer le camelo*», o ben, de «*vider le festuca in le oculo del proxime sin vider le trabe que es in le su*» secundo Luca 6:42 e Mat.7:3 a 5.

Il ha pauc sperantia pro quicunque se recognosce in le totalitate de iste criterios de personalitate que Jesus enumera.Si solmente un corresponde a tu natura, tu va deber combatter contra illo e vincer tu defecto. Le prime combate del fide se face contra se mesme; e illo es le adversitate la plus difficile a vincer.

In iste enumeration, privilegiante lor senso spiritual, Jesus-Christo, le grande judice divine, mentiona le culpas reprochate al false fide christian del typo del catholicismo papal roman. Per targetar « los timidos », ille designa illes qui refusa vincer in lor combatto del fide, nam su promissas es toto reservate « *a illo qui vincera* ». Ora, il non ha victoria possibile pro illo qui refusa combatter. Le « *testimonio fide* » debe esser coragiose; exi le coward. « *Sin fide il es impossibile esser acceptabile a Deo* » (Heb.11:6) ; exi, « *le incredulo* ». E le fide que non es conforme a le fide de Jesus date como modello a imitar, non es plus que incredulitate. «*Le abominationes*» es in horror a Deo e illos remane le fructos del paganos; exi, «*le abominabile*». Il es un fuga imputate a «*Babylonia le grande, le matre del prostitutas e del abominationes del terra*» secundo Apo.17:4-5. «*Le homicidas*» transgride le sexte commandmento; exit, «*le homicida*». Le homicidio es imputate al fide catholic e al fide protestante del «*hypocritas*»» secundo Dan.11:34. Le «*impudic*» pote cambiar de conducta e vincer lor mal, alteremente; exit «*le impudic*». Ma «*le impudicitate*» spiritual imputate al fide catholic comparate con un «*prostituta*» illa claude completemente le porta del celo. In plus, Deo condanna in illa ««*le impudicitate*» que conduce a «*le adulterio*» spiritual: le commercio con le diabolo. «*Le magos*» es le sacerdotes catholic e le protestantes adeptos del spiritismo demoniac; exit,«*le mago*»; iste action es imputate a «*Babylon le grande*» in Apo.18:23.«*Le idolatras* » designa equalmente le fide catholic, suobjectos de adoration e preces sculptate; exit,«*le idolatra*». E in ultime, Jesus cita «*le mentitores* » qui ha como patre spiritual «*le diabolo, mentitor e homicida desde le comenciamento e patre del mentita*» secundo Joanne 8:44; exit «*le mentitor*».

Verso 9: « *Tunc un del septe angelos qui teniva le septe cuppas plen del septe ultime plagas veniva, e ille me parlava, dicente : Veni, io te monstra le sponse, le femina del agno.* »

In iste verso, le Spirito adressa un message de encouragemento al electos qui passara victoriosemente le tempore tragic e terribile del « *septe ultime plagas* » divine. Lor recompensa essera vider (« *io te monstra* ») le gloria reservate al electos victoriose qui constitue e representa, in iste ultime phase historic del terra del peccato, « *le sposa, le femina del Agno*», Jesus Christo.

Le «*septe angelos qui teneva le septe cuppas plen del septe ultime plagas*» ha prendite como objectivos le esseres human que responde al criterios del false religion christian mentionate in le verso precedente. Iste «*septe ultime plagas*» esseva le parte que Deo va tosto dar al campo cadite. Il va ora, nos monstrar, in imagines symbolic, le parte que va revenir al electos redimite victoriose. In un symbolismo revelator del sentimentos que Deo senti pro illes, le angelo va monstrar le electos del quales le assemblea constitue, collectivemente, « *le sposa del agno* ». Specificante, « *le femina del agno*», le Spirito confirma le inseniamento date in Ephesios 5:22 a 32. Le apostolo Paulo ibi describe un relation ideal inter marito e femina que, helas, solmente se realisara in le relation del Electe con Christo. E on debe apprender a religer le reconto del Genese, sub le lumine de iste lection date per le Spirito del Deo vivente, creator de tote vita, e genial inventor de su perfecte valores. Le parola « *femina* » connecte « *le sposa* », « le *Electa* » de Christo al imagine del « *femina* » presentate in Apocalypse 12.

Le description general del Electa glorificate

Verso 10 : « *E ille me transportava in spirito super un grande e alte montania. E ille me monstrava le citate sancte, Jerusalem, que descendeva del celo presso Deo, habente le gloria de Deo.* »

In spirito, Johannes es transportate al momento quando Jesus-Christo e su electos descende del celo post le judicio celeste del « *mille annos* » del septe millennio. In Apo.14:1, le « *144000* » adventistas « *sigillates* » del « *dece-duo tribus*» spiritual christian esseva monstrates super «*le monte de Sion*». Post le «*mille annos*» le cosa prophetisate se realisa in le realitate del «*nove terra*». Desde le retorno de Jesus-Christo, le electos ha recipite de Deo un

corpore celestial glorificate rendite eternal. Illos reflecte assi « *le gloria de Deo* ». Iste transformation es annunciate per le apostolo Paulo in 1 Cor.15:40 a 44 : « *Il ha etiam corpores celeste e corpores terrestre ; ma altere es le splendore del corpores celeste, altere illo del corpores terrestre. Altere es le splendore del sol, altere le splendore del luna, e altere le splendore del stellas ; mesmo un stella differe in splendore de un altere stella. Assi es con le resurrection del mortos. Le corpore es seminate corruptibile ; illo resurgi incorruptibile ; illo es seminate despicabile, illo resurgi gloriose ; il es seminate infirm, il ressurge plen de fortia; il es seminate corpore animal, il ressurge corpore spiritual. Si il ha un corpore animal, il ha etiam un corpore spiritual*».

Verso 11: « *Su splendore esseva simile a illo de un petra multo preciose, de un petra de jaspide transparente como crystallo.*»

Citato in le verso precedente,« *legloria de Deo* » qui la characterisa es confirmate proque le « *petra de jaspide* » designa tamben le aspecto de « *Ille qui es sedite super le throno* » in Apo.4:3. Inter le duo versos, on nota un differentia proque in Apo.4, pro le contexto del judicio, iste «*petra de jaspide*» que symbolisa Deo ha etiam le apparentia de un «*sardonyx*». Hic, le problema del peccato habente essite resolvite, le Electe se presenta in un apparentia de puritate perfecte «*transparente como crystallo*».

Verso 12 : « *Illa habeva un grande e alte muro. Illa habeva dece-duo portas, e super le portas dece-duo angelos, e nomines scribite, illos del dece-duo tribus del filios de Israel :* »

Le imagine proponite per le Spirito de Jesus-Christo se appoia super le symbolismo del «***templo sancte***» spiritual mentionate in Eph.2:20 a 22. : «*Vos ha essite edificite super le fundamento del apostolos e del prophetas, Jesus Christo mesme essente le petra angular. In ille tote le edificio, ben coordinate, se eleva pro esser un* ***templo sancte*** *in le Senior. In ille vos es anque edificite pro esser un habitation de Deo in Spirito.* ». Ma iste definition concerneva solmente le Electa del tempore apostolic. Le « *alte muro*» imagina le evolution del fide christian ab le anno 30 usque al anno 1843; notabile que usque a iste data, le norma del veritate comprendite e inseniate per le apostolos remane inalterate. Pro isto, le cambio del die de reposo stabilite in 321 veni **rumper** le alliantia sancte pactate con Deo per le sanguine de Jesu-Christo. Concernente le ver destinatarios del Revelation de iste prophetia, le symbolos que imagina le fide adventista, separate per Deo desde 1843, es imaginate per « *dece-duo portas* », « *aperite* » ante le electos de «*Philadelphia*» (Apo.3:7) e «*claudite*» ante le cadite «*mortos vivente*» de «*Sardes*» (Apo.3:1) Illes «*porta le nomines del 12 tribus sigillate con le sigillo de Deo*» in Apo.7.

Verso 13: « *al oriente tres portas, al nord tres portas, al sud tres portas, e al occidente tres portas.* »

Iste orientation del «*portas* » al quatro punctos cardinal illustra su character universal; lo que condanna e rende illegitime le religion que pretende a le universalismo traducite per le radice grec «katholikos» sia, «catholic». Assi, desde 1843, pro Deo, le adventismo es lesol religion christian al qual il ha confidate su «*Evangelio eternal*» (Apo.14:6) pro un mission universal de inseniamento del populos del terra. Foras del veritate que ille revela a su Electa spiritual usque al fin del mundo, il non ha salvation. Le adventismo nasceva sub le forma de un movimento de revivification religiose motivate per le annuncio del retorno de Jesus-Christo expectate, le prime vice, pro le primavera 1843; e il debe conservar iste character usque al ver retorno final de Jesus-Christo previste pro le primavera 2030. Isto es un « movimento », illo es un activitate in constante evolution, si non illo non es plus un « movimento », ma un «institution blocate» e morte, que privilegia le tradition e le formalismo religiose; isto es, toto lo que Deo odia e condanna; e ja condannate in le judeeos rebelle, le prime incredulos.

Le description detaliate in ordine chronologic

Le bases del fide christian

Verso 14: « *Le muro del citate habeva dece-duo fundamentos, e super illos le dece-duo nomines del dece-duo apostolos del agno.* »

Iste verso imagina le fide christian apostolic que coperi, nos lo ha vidite, le periodo del tempore comprendite inter 30 e 1843, e cuje inseniamento ha essite deformate per Roma in 321 e 538. Le « *alte muro* » es formate per le assemblage secular del « ***petras vivente***» secundo 1 Pet.2:4-5: «*Approcha vos a ille, **petra vivente**, rejectate per le homines, sed eligite e preciose ante Deo; e vos mesme, **como petras vivente**, edifica vos pro formar un casa spiritual, **un sancte sacerdotio**, pro offerer victimas spiritual, acceptabile a Deo per Jesus Christo* ».

Versetto 15 : « *Ille qui me parlava habeva como mesura un canna de auro, pro mesurar le citate, su portas e su muro.*»

Hic, como in Apoc.11:1, il es question de « *mesurar* » isto es, de portar un judicio, super le valor del Electa glorificate, sur le epocha adventista (*le 12 portas*), e sur le fide apostolic (*le fundamento e le muro*). Si le « *canna* » de Apo.11:1 esseva « *simile a un virga* », instrumento del castigo, al opposite absolute, illo de iste verso es un «*canna de auro*»; «*le auro*» essente le symbolo de «*le fide purificate per le probation*», secundo 1 Pet.1:7: «*a fin que le probation de vostre fide, plus preciose que le auro peribile (que tamen es probate per le foco), ha como resultato le laude, le gloria e le honor, quando Jesus Christo apparera* ». Le fide es dunque le mesura del judicio de Deo.

Verso 16 : « *Le citate habeva le forma de un quadrato, e su longitude esseva equal a su latitude. Ille mesurava le citate con le canna, e trovava dece-duo millia stadios ; le longitude, le latitude e le altitude de illo esseva equal.* »

Le « *quadrato* » es in superficie le forma ideal perfecte. On lo trova al origine in le aspecto del « sancto del sanctos » o « loco multo sancte » del tabernaculo construite al tempore de Moises. Le forma del « *quadrato* » es le proba de un implication intelligente, le natura non presenta ulle « *quadrato* » perfecte. Le intelligentia de Deo appare in le dimensiones del sanctuario hebreo que esseva formate de un allineamento de tres « *quadratos* ». Duo esseva usate pro le « *loco sancte* » e le tertie, pro « *le sancte del sanctes* » o « *loco multo sancte* », que esseva exclusivemente reservate pro le presentia de Deo e in consequentia, separate per « *un velo* », imagine del peccato que Jesus va expiar in su hora. Iste proportiones del tres tertios esseva al imagine del 6000 o tres vices 2000 annos dedicate al selection del electos in le projecto salvific concepite per Deo. Al termino de iste selection, le electos retinite es assi imaginates per le « *quadrato* » del « *loco sanctissime* » que prophetisava le completion del projecto del salvation; iste loco spiritual deveniente accessibile a causa del reconciliation operate per le alliantia in Christo. E le « *quadrato* » spiritual del templo describite recipeva assi su fundamento le 3 de april 30, quando le salvation comenciava per le morte expiatori voluntari de nostre Redemptor Jesus Christo. Le imagine del « *quadrato* » non suffice pro perfacer iste definition del ver perfection cuje numero symbolic es le « tres ». Assi, illo es illo de un « cubo » que nos es presentate. Habente le mesme mesura, in « *longitude, latitude, e altitude* », nos ha iste vice, le symbolo « tres » del perfecte perfection « cubic », del assemblea del electos redimite per Jesus Christo. In 2030, le construction de « *le citate quadrate*, (e mesmo cubic : « *su altitude* »), *su fundamento e su dece-duo portas* » essera completate. Per attribuer a illo un forma cubic, le Spirito prohibi le interpretation literal de « citate » que multe personas da a illo.

Le numero mesurate, « *12000 stadios* », porta le mesme significato que le « *12000 sigillos* » de Apo.7. Pro recordo: 5 + 7 x 1000, isto es, homine (5) + Deo (7) x in multitudine (1000). Le parola « *stadios* » suggere lor participation al cursa cuje objectivo es «*ganar le premio del vocation celestial*» secundo le inseniamento de Paulo, in Phi.3:14: «*io curre verso*

le objectivo, pro ganar le premio del vocation celestial de Deo in Jesus Christo.»; e in 1 Cor.9:24: «*Non sape vos que illes qui curre in le**stade** curre tote, ma solmente uno gania le premio ? Curre de maniera a ganiar lo.* » Le Electos victoriose ha currite e illes ha ganiate le premio adjudicate per Deo in Jesus-Christo.

Verso 17 : « *Ille mesurava le muro, e trovava cento quaranta-quatro cubitos, mesura de homine, que era illo del angelo.*»

Detra le « *cubitos* », mesuras fallace, Deo nos revela su judicio e ille nos revela que solmente homines symbolisate per le numero « 5 », qui ha facite un alliance con Deo (cuje numero es « 7 »), compone le Electe. Le summa de iste duo numeros es « 12 », le qual, al « quadrato », da le numero « 144 ». Le precision « *mesura de homine* » confirma le judicio « *de homines* » eligite redimite per le sanguine versate per Jesus-Christ. Le numero « 12 » es assi presente in tote le phases del projecto del alliantia sancte concluse con Deo: 12 patriarchas hebreo, 12 apostolos de Jesus-Christ, e 12 tribos pro imager le fide adventiste establite desde 1843-1844.

Verso 18: « *Le muro esseva construite de jaspide, e le citate esseva de oro pur, simile a vitro pur.* »

Per iste symbolos, Deo revela su appreciation del fide demonstrate per su electos seligite usque 1843. Illes habeva frequentemente pauc lumine, ma lor testimonio verso Deo, compensava e le plenava de amor. «*Le auro pur e le vitro pur* » de iste verso illustra le puritate de lor animas. Illes ha frequentemente renunciate a lor vita in le nomine del confidentia que illes ha placiate in le promissas de Deo revelate per Jesus-Christo. Le confidentia placiate in ille non essera decepte, ille los accueillera ipse a « *le prime resurrection* », illo del ver « *mortuos in Christo* », al primavera 2030.

Le fundamento apostolic

Verso 19 : « *Le fundamentos del muro del citate esseva ornate de petras preciose de omne specie : le prime fundamento esseva de jaspide, le secunde de sapphiro, le tertie de chalcedonia, le quarte de esmeralda,* »

Verso 20 : « *le quinte de sardonyx, le sexte de sardonia, le septime de chrysolitho, le octave de beryllo, le none de topazio, le decime de chrysopraso, le undecime de hyacintho, le duodecime de amethysto.* »

Deo cognosce le pensatas del esseres human e lo que illes senti quando admira le beltate del petras preciose quando illes es talliates o polite. Pro acquirer iste cosas, alcunos gasta fortunas usque a ruinar se, tanto que lor affection, pro illos, es grande. In le mesme approche, Deo va usar iste sentimento human pro exprimer le sentimentos que ille senti pro su ben-amate e benedictite electos.

Iste diverse « *petras preciose* » nos insenia que le electos non es clones identic, proque cata persona ha su proprie personalitate, super le plan physic, evidentemente, ma specialmente super le plan spiritual, al nivello de su character. Le exemplo date per le « *dece-duo apostolos*» de Jesus confirma iste pensamento. Inter Johannes e Petro, qual differentia! Totevia Jesus les amava ambes con e pro lor differentias. Le ver ricchessa del vita create per Deo se trova in iste diversitates de personalitate que ha omnes sapite dar le prime loco in lor corde e tote lor anima.

Le adventismo

Versetto 21 : « *Le dece-duo portas esseva dece-duo perlas ; cata porta esseva de un sol perla. Le placia del citate esseva de auro pur, como vitro transparente.*»

Depost 1843, le electos seligite non ha testificate un fide superior a illes qui les ha precedite in le judicio del Salvator Judice. Le symbolo de' « *un sol perla* » es debite al

accesso del adventismo benedicite al plen comprehension del projecto del salvation divine. Pro Deo, desde 1843, le electos adventistas seligite se monstra digne de reciper tote su lumine. Ma iste essente livrate in crescentia constante, solmente le ultime adventistas dissidente recipe le ultime forma perfecte del explicationes prophetic. Lo que io vole dicer, es que le ultime adventista seligite non habera un valor superior al altere redimite del tempore apostolic. Le « *perla* » signala le culmine del projecto salvator initiate per Deo. Illo revela un experientia specific que ha consistite in restaurar **tote** le veritates doctrinal distorquite e attaccate per le fide catholic papal roman e le fide protestante cadite in apostasia. E finalmente, illo nos revela le immense importantia que Deo da al entrata in application del decreto de Daniel 8:14 in primavera 1843: « *Usque a duo mille trecentos vespere et matutino e le sanctitate essera justificate*». « *Le perla*» es le imagine de iste « *sanctitate justificate*» que, contrariemente al altere petras preciose, non debe esser talliate pro revelar su beltate. In iste contexto final le assemblea del electos sanctificate appare harmoniosa, « *irreprehensibile* » secundo Apo.14:5, dando a Deo tote le gloria que ille merita. Le sabbato prophetic e le septe millennio prophetisate per illo se incontra e se completa in tote le perfection del projecto salvific concepite per le grande Deo creator. Su « *perla de grande precio* » de Matt.13:45-46 exprima tote le splendore que il ha volite dar a illo.

Le grande cambios del nove Jerusalem

Le Spirito specifica: « *le loco del citate esseva de auro pur, como vitro transparente.*» Citante iste «*loco de auro pur*» id es, de fide pur, il suggere un comparation con illo de Paris que porta le imagine del peccato in reciper le nomines «*Sodoma e Egypto*» in Apo.11:8.

Verso 22: « *Io non vide alcun templo in le citate ; proque le Senior Deo omnipotente es su templo, e etiam le agno.* »

Le tempore del symbolos ha passate, le electes ha entrate in le ver realisation del projecto salvific divine. Tal como nos lo concipie hodie super le terra, « *le templo* » del congregation non habera plus ulle utilitate. Le entrata in le eternitate e le realitate rendera inutile « ***le umbras*** » que los prophetisava secundo Col.2:16-17 : « *Que nemo dunque vos judica super le mangiar o le biber, o super un festa, un nove luna, o le sabbatos : illo esseva* ***le umbra*** *del cosas a venir, ma le corpore es in Christo* ». Attention! In iste verso, le formula « *del sabbatos* » concerne « *le sabbatos* » causate per le festas religiose e non « *le sabbato* » hebdomadari instaurate e sanctificate per Deo super le septime die depost le creation del mundo. De mesmo que le prime venita del Christo ha rendite inutile le ritos festive que lo prophetisava in le ancian alliantia, le entrata in le eternitate rendera caduc le symbolos terrestre e illo permittera al electos vider, audir e sequer l'Agnello sia, Jesus-Christo, le ver sancte «*templo*» divine que sera, eternalmente, le expressionvisibile del Spirito creator.

Verso 23: « *Le citate non ha besonio ni del sol ni del luna pro illuminar lo ; nam le gloria de Deo lo illumina, e le agnello es su lampada.»*»

In le eternitate divine, le electes vive in un luce permanente sin fonte luminose como nostre sol actual, cuje existentia se justifica solmente per le alternantia « *die e nocte*»; « *nocte o tenebras*» justificate a causa del peccato. Le peccato resolvite e disparite, il remane solmente loco pro « *le lumine*» que Deo habeva declarate «*bon*» in Gen.1:4.

Le Spirito de Deo remane invisibile e Jesus-Christo es le aspecto sub le qual su creaturas pote vider lo. Il es a iste titulo que il es presentate como «*le lampada*» del Deo invisibile.

Ma le interpretation spiritual revela un grande cambiamento. Entrate in le celo, le electe essera directemente instruite per Jesus, illes non habera plus besonio del «*sole*», symbolo de le nove alliance, ni del «*luna*» symbolo de le ancian alliance judee; ambes essente, secundo Apoc.11:3, in Scriptura, le «*duo testes*» biblic de Deo, utile pro illuminar le

homines in lor discoperta e comprension de su projecto salvatori. In summario, le electos non habera plus besonio del sancte Biblia.

Versetto 24: « *Le nationes marchara a su lumine, e le reges del terra apportara ibi lor gloria.*»

«*Le nationes*» concernite es le «*nationes*» celeste o devenite celeste. Le «*nove terra*» essente devenite, equalmente, le nove regno de Deo, illac es ubi omne creatura vivente pote trovar le Deo creator. «*Le reges del terra*» que constitue le electos va«*apportar le gloria*» de lor puritate de anima in iste vita eternal establite super le«*nove terra*». Iste expression «*reges del terra*» que visa le plus frequentemente, pejorativamente, le autoritates terrestrial rebelle, designa, de maniera subtil, le electos in Apo.4:4 e 20:4 ubi illes es presentate « *sedite* » super « *thronos* ». Similemente, nos lege in Apo.5:10 : « *tu ha facite de illes **un regno** e sacerdotes pro nostre Deo, e **illos regnara** super le terra*».

Verso 25: « *Su portas non se claudera durante le die, proque ibi il non habera nocte.* »

Le message evidencia le disparition del insecuritate actual. Le pace e le securitate essera perfecte in le lumine de un die eternal sin fin. In le historia del vita, le imagine del tenebras ha essitees create solmente super le terra in ration del combatto que va opponer le « *lumine* » divine al « *tenebras* » del campo del diabolo.

Verso 26: « *On va apportar ibi le gloria e le honor del nationes.* »

Durante 6000 annos le homines se ha organisate in tribus, in populos e in nationes. Durante le era christian, in Occidente, le populos ha cambiate lor regnos in nationes e le electos christian ha essite seligite inter illes a causa de « *le gloria e le honor* » que illes ha rendite a Deo, in Jesus-Christo.

Verso 27 : « *Nihil contaminato entrara in illo, nec alcuno qui se dedica al abomination e al mendacio ; solmente illes qui es scribite in le libro del vita del agno entrara* ».

Deo lo confirma, le salvation es subjecto a un grande exigentia de su parte. Solmente le animas perfectemente pur, testimoniante de le amor pro le veritate divine, pote esser seligite pro obtener le vita eternal. Un vice ancora, le Spirito renova su rejection del «*contaminate*» que designa le fide protestante cadite in le message de«*Sardes* » in Apoc.3:4,e le fide catholic cuje adepte « *se dedica al abomination e al mendacio* » religiose e civil. Proque, illes qui non pertine a Deo se lassa manipular per le diabolo e su demonios.

Un vice ancora, le Spirito nos lo rememora, le surpresas es reservate al homines proque Deo, ille, cognosce desde le fundation del mundo le nomines de su electos proque illes « *es scribite in su libro de vita* ». E precisante « *in le libro de vita **del agno*** », Deo exclude tote religion non christian de su projecto de salvation. Havente revelate in su Apocalypse le exclusion del false religiones christian, le cammino del salvation appare etiam « *stricte e restringite* » como Jesus lo ha declarate in Mat.7:13-14 : « *Intra per le porta stricte. Proque large es le porta, spatiose es le cammino que conduce al perdition, e il ha multe qui entra per ibi. Ma **stricte** es le porta, **constringite** le cammino que conduce al vita, e il ha paucos qui los trova* ».

-

-

-

-

-

-

-

-
-
-
-
-
-
-
-
-

Apocalypse 22 : Le die sin fin del eternitate

Le perfection del tempore terrestrial del selection divine se ha completate con Apo.21 : 7 x 3. Le numero 22 marca paradoxalmente un comencio de historia ben que illo constitue, in iste libro, su epilogo. Iste renovation, que concerne « *tote cosa* » secundo Deo, es connectite al « *nove terra e al nove celo* », ambes, eternal.

Versetto 1: « *E ille me monstrava un fluvio de aqua de vita, limpide como crystallo, que exiva del throno de Deo e del agno.* »

In iste sublime imagine vivificante de frescor, le Spirito nos rememora que le assemblea del electos devenite eternal, imaginate como le «*fluvio de aqua del vita*», es un creation, un obra de Deo recreate spiritualmente in Christo cuje presentia visibile es suggeritee per su « *throno* » ; e isto, per medio del sacrificio de « *le agno* », Jesus-Christo ; le eternitate essente le fructo del nove nascentia que iste sacrificio ha producite in le electos.

« *Le fluvio* » es un fluxo de aqua dulce con forte currente. Ille imagina le vita que, como ille, es in constante activitate. Le aqua dulce compone 75% de nostre corpore human terrestre; isto demonstra quanto le aqua dulce es indispensabile, e isto es le ration pro que Deo compara su parola, equalmente indispensabile pro obtener le vita eternal, a « *un fonte del aquas del vita* » secundo Apoc.7:17, essente ille mesme iste « *fonte de aqua vive* » secundo Jer.2:13. In su Revelation, nos ha vidite in Apoc.17:15 que le « *aquas* » symbolisa « *populos* » ; hic, le « *fluvio* » es un symbolo del electos redimite devenite eternal.

Verso 2 : « *In le medio del placia del citate e super le duo margines del fluvio, il habeva un arbore de vita, producente dece-duo vices fructos, rendente su fructo cata mense, e cujas folios serviva al sanitation del nationes.* »

In iste secunde imagine, Jesus-Christo, « *le arbore de vita* » se trova « *in medio* » de su assemblea de electos regroupate circum illo super « *le placia* » del reunion. Ille es « *in medio* » de illes ma etiam a lor lateres, figurate per le « *duo margines del fluvio*». Proque le Spirito divine de Jesus-Christ es omnipresente; presente ubique e in tote. Le fructo de iste «*arbore*» es «*le vita*» que es renovate, constantemente, proque «*su fructo*» es obtenite in cata un del «*12 menses*» de nostre anno terrestre. Isto esibi,un altere belle imagine del vita eternal e un recordatorio que illo es mantenite eternal per le voluntate de Deo.

Jesus ha sovente comparate le homine a«*arbores*» fructifere que«*on judica per lor fructos*». Ille se ha attribuite ipse, desde le comenciamento in Gen.2:9, le imagine symbolic de un «*arbore de vita*». Ora le arbores ha como «*vestimento*», le ornamento de lor «*folios*». Pro Jesus, su «*vestimento*» symbolisa su obras justes e dunque su redemption del peccatos de ses electos qui le debe lor salvation. Assi como le « *folios*» del « *arbores*» cura maladias, le obras juste effectuate per Jesus-Christo «*sana*» le maladia mortal del peccato original hereditate per

le electos desde Adam e Eva qui habeva usate «*folios*» de arbores pro coperir lor nuditate physic e spiritual discoperite per le experientia del peccato.

Verso3: « *Il non habera plus anathema. Le throno de Deo e del agno essera in le citate ; su servitores le servira e vide su facie,* »

A partir de iste verso, le Spirito se exprime in le futuro, dando a su message le senso de un incoragiamento pro le electos qui ancora debera combatter le mal e su consequentias usque al retorno de Christo e lor elevation del terra del peccato.

Isto es « *le anathema* », le malediction del peccato committite per Eva e Adam, que habeva rendite Deo invisibile al regardo human. Le creation del Israel del ancian alliantia non habeva cambiate nihil, proque le peccato ancora rendeva Deo invisibile. Ille debeva ancora celar se sub le apparentia de un nube de die deveniente flammante de nocte. Le loco multo sancte del sanctuario, esseva exclusivemente reservate a ille, sub pena de morte pro un transgreditor. Ma iste conditiones terren non existe plus. Sur le nove terra, Deo es visibile per tote su servitores, lo que essera lor servicio remane ancora un mysterio, ma illes habera contacto con ille como le apostolos videva Jesus-Christo e conversava con ille; facie a facie.

Verso 4: « *e su nomine essera super lor frontes.* »

Le nomine de Deo constitue le ver «*sigillo del Deo vivente*». Le repos del sabbato non es que « le signo » exterior. Proque le « *nomine* » de Deo designa su character que ille symbolisa per le facies del « *quatro animales* »: « *le leon, le vitello, le homine, e le aquila* » que illustrant perfectemente le contrastes harmonic del character de Deo: regal e forte, mais preste al sacrificio, aspecto human, ma natura celestial. Le parolas de Jesus se ha complite; illes qui se simila se assembla. Assi, illes qui comparti le valores divine ha essite seligite per Deo pro le vita eterne e illes es congregate presso de ille. Le « *fronte* » protege le cerebro del homine, le centro motor de su pensamento e de su personalitate. E iste cerebro animate studia, reflecte e approba o rejecta le norma del veritate que Deo le presenta pro salvar lo. Le cerebros del electes ha amate le demonstration de amor organisate per Deo in Jesus-Christo e illes ha combattite, secundo le regulas fixate, pro vincer le mal con su adjuta, pro obtener le derecto de viver presso ille.

Finalmente, tote illes qui comparti le character de Deo revelate per Jesus-Christo se retrova presso ille pro servir lo eternalmente. Le presentia del « *nomine* » de Deo « *scribite super lor frontes* » explica lor victoria ; e isto, particularmente, in le ultime proba de fide adventista in le qual, le homines habeva le election de inscriber super « *lor fronte*», «*le nomine de Deo*» o illo del «*bestia*» rebelle.

Verso 5: « *Il non habera plus nocte ; e illes non habera besonio de lampada ni de lumine, proque le Senior Deo les illuminara. E illes regnara in le seculos del seculos.*»

Secundo Gen.1:5, detra le parola «*nocte* » se trova le parola « *tenebras* » symbolo del peccato e del mal. Le « *lampada* » designa le Biblia, le sancte parola scripte de Deo que revela le norma de « *su lumine* », illo del ben e del bon. Illo non sera plus utile, le electos habera accesso directe a su inspirator divine, ma illa conserva actualmente, super le terra del peccato, su rolo «*illuminante*» indispensabile que conduce, sol, al vita eternal.

Verso 6: « *E ille me diceva : Iste parolas es certe e veridic ; e le Senior, le Deo del spiritos del prophetas, ha inviate su angelo pro monstrar a su servitoreslo que debearrivar* ***promptemente*** ».

Pro le secunde vice, nos trova iste affirmation divine: « *Iste parolas es certe e ver* ». Deo se effortia de convincer le lector del prophetia, proque su vita eternal es le joco de su electiones. Face a su affirmationes divine, le esser human es conditionate per le cinque sensos que su Creator le ha date. Le tentationes es multiple e efficace pro distraher lo del spiritualitate. Le insistentia de Deo se justifica dunque plenmente. Le periculo pro le animas es real e omnipresente.

Il conviene actualisar, nostre lectura de iste verso que presenta un character literal rar in iste prophetia. Il non ha in iste verso ulle symbolo, ma le affirmation que Deo es le inspirator del prophetas qui ha scribite le libros del Biblia e que in ultime revelation, ille ha inviate «Gabriel» verso Johannes, pro que ille le revela in imagineillo que, in 2020, va evenir « ***promptemente*** », o se ha jam complite, in grande mesura. Ma inter 2020 e 2030, le plus terribile del epochas debera esser transite; tempores horrific marcate per le morte, le destruction nuclear, e le terribile « *septe ultime plagas del ira de Deo »*» ; le homine e le natura va terribilemente suffrer usque a disparer.

Versetto 7 : « *E ecce, io veni* ***promptemente****. Felice illes qui guarda le parolas del prophetia de iste libro !* »

Le retorno de Jesus es annunciate pro le primavera 2030. Le beatitude es pro nos, in le mesura que nos « *observara* », **usque al fin**, « *le parolas del prophetia de iste libro* » Apocalypse.

Le adverbio « *promptemente* » defini le apparition subitanee de Christo al hora de su retorno, proque le tempore, illo, se disveloppa regularmente sin acceleration o retardation. Desde Daniel 8:19, Deo nos lo rememora : « *il ha un tempore marcate pro le fin* » : « *Alora ille me dice: Io va inseniar te, lo que evenira al termino del ira, proque il ha un tempore marcate pro le fin* ». Illo pote intervenir solmente al termino del 6000 annos programmate per Deo pro su selection de electos sia, le prime die del primavera que precede le 3 April 2030.

Versetto 8 : « *Io es Johannes, qui ha audite e vidite iste cosas. E quando io habeva audite e vidite, io cadeva al pedes del angelo qui me los monstrava, pro ~~adorar lo~~ prostrar me ante ille.* »

Pro le secunde vice, le Spirito veni nos adressar su avertimento. In les textos grecs original le verbo «proskunéo» se traduce per «se prosternar ante». Le verbo «adorar» es un hereditage del version latin nominate «Vulgata».Sin apparentia, iste mal traduction ha preparate le cammino al abandono del prostration physic in le practica religiose del christianismo apostata usque al puncto de pregar le«debout», a causa de un altere false traduction del verbogrec «istémi», in Marco 11:25. In le texto, su forma«stékété» ha le senso de«remaner firme o perseverar», ma lea traductione Oltramare reprisa in le version L.Segond, lo ha traducite como « stasis » que significa « debite » in le senso literal. Un false traduction del Biblia legitima assi, deceptivemente, un attitude indign, arrogante e insultante verso le grande Deo creator, le Omnipotente, de parte de personas qui perde le senso del ver sacrate. E isto non es le sol… Pro isto nostre attitude verso le traductiones biblic debe esser suspicace e prudente, tanto plus que in Apo.9:11, Deo revela le uso «destructor» (*Abaddon-Apollyon*), del Biblia scribite « *in hebreo e in greco* ». Le veritate se trova solmente in le textos original, conservates in hebreo ma disparite e reimplaciate pro le scriptos grec del nove alliance. E ibi, il debe esser recognoscite, le oration « stante » ha apparite inter le credentes protestante, visate per le parolas divine del *« 5e trompetta*». Car, paradoxalmente, le pregar genuflecte se ha prolongate plus longemente inter le catholicos, sed non es surprendente, proque es in iste religion catholic que le diabolo conduce su adeptos e victimas a prostrar se ante le imagines sculpte prohibite per le secunde del dece commandamentos de Deo; commandamento que le catholicos ignora, pois que in le version roman, illo es supprimite e reimplaciate.

Verso 9: « *Ma ille me dice : Garda te de facer lo ! Io es tu compagnon de servicio, e illo de tu fratres le prophetas, e de illes qui guarda le parolas de iste libro.~~Adora~~ Ante Deo prosterna te.* »

Le culpa committite per Johannes es proponite per Deo como un admonition adressate a su electos: « prende guarda de non cader in idolatria !» isto que constitue le culpa principal del religiones christian rejectate per Deo in Jesus-Christo. Ille organisa iste scena del mesme maniera como ille organisava su ultime lection in ordinava a su apostolos de prender lor armas pro le hora de su arresto. Al momento appropriate, ille les ha prohibite de usar los. Le

lection esseva date e illo diceva: «*Guarda te de facer lo*». In iste verso, Johannes recipe le explication: «*Io es tu compagnon de servicio*». Le«*angeles*», de qui «*Gabriel*», es, como le homines, creaturas deu Deo creator qui ha prohibite in le secunde de su dece commandamentos de inclinar se ante su creaturas, ante imagines sculptate, o imagines pingite; tote le formas que pote prender le idole. On pote assi tirar lection de iste verso per notar le comportamentos opposite del angelos. Hic Gabriel, le creatura celeste le plus digne post Michael,prohibe le prostration ante ille. D'altere parte,Satan,in su apparitiones seductor, sub le apparentias dele « Virgine», demanda que on le eleva monumentos e locos de culto pro adorar lo e servir lo... le mascara luminose del tenebras cade.

Le angelo specifica ancora « *e illo de tu fratres, le prophetas e de illes qui guarda le parolas de iste libro* ». Inter iste phrase e illo de Apo.1:3 on nota le differentia debite al tempore passate inter le comenciamento del epocha del deciframento, 1980, e illo del version actual de 2020. Inter iste duo datas, « *ille qui lege* » ha facite compartir a altere infantes de Deo le lumine decryptate e illes ha entrate a lor vice in le obra del « *prophetas* ». Iste multiplication permitte ancora a un plus grande numero de altere vocatos de acceder al election per audir le veritate revelate, e per poner lo in practica concretemente.

Versetto 10: « *E ille me diceva : Non sigilla le parolas del prophetia de iste libro. Proque le tempore es proxime.*»

Le message es deceptive, proque illo se adressa a Johannes, que Deo ha transportate a nostre epocha final desde le comenciamento del libro, secundo Apoc.1:10. Assi, nos debe comprender que le ordine de non sigillar le parolas del librome es directemente adressate al tempore quando le libro es completemente dissigillate; illo deveni alora, le «*parve libro aperte*» de Apo.10:5. E quando illo es«*aperte*» con le adjuta e le permission de Deo, il non es plus question de clauder lo per medio de«sigillate». E isto, «*proque le tempore es proxime*»;in leprimavera 2021, il resta 9 annos,ante le retorno gloriose del Senior Deo Jesus-Christo.

Tamen, le prime apertura del « *parve libro* » ha comenciate post le decreto de Dan.8:14, id es, post 1843 e 1844 ; nam le importante comprehension del thema de le ultime probation de fide adventista es debite al revelationes date directemente per Jesus-Christo ipse, o per su angelo, a nostre soror Ellen.G.White, durante su ministerio.

Verso 11: « *Que illes qui es injuste sia ancora injuste, que illes qui es immunde se immunda ancora ; e que le juste practica ancora le justitia, e que illes qui es sancte se sanctifica ancora.* »

In prime lectura, iste verso confirma le entrata in application del decreto de Dan.8:14. Le separation del adventistas seligite per Deo inter 1843 e 1844 confirma le message de « *Sardes* » ubi on trova le protestantes « *vivente* » ma « *morte* » e « *sordide* » spiritualmente, e le pioneros adventista « *digne del blancura*» appellate in iste verso «*justitia e sanctification*». Ma le apertura del «*parve libro*» es progressivecomo«*le sentiero del juste que va crescente como le lumine del die, desde le aurora usque a su zenit*». E le pioneros adventistas ignorava que un prova de fide los criblarea inter 1991 e 1994 como le studio del« 5ème *trompeta* » nos lo ha revelate. Subito altere lecturas de iste verso deveni possibile.

Le tempore del sigillation es sur le puncto de finir pois que nos lege in Apo.7:3 : « *No damno le terra, ni le mar, ni le arbores, usque que nos ha marcate con le sigillo le fronte del servitores de nostre Deo.* » Ubi debe nos poner le permission de facer mal al terra, al mar, e al arbores? Duo possibilitates existe. Ante le « *sexte trompetta* » o ante le « *septe ultime plagas* » ? Le « *sexte trompetta* » constituente un sexte castigo de advertimento date per Deo al peccatores terrestre, il me pare logic in iste caso, de retener le secunde possibilitate. Proque le « *septe ultime plagas del ira de Deo*» ha como objectivo, «*le terra*» protestante e «*le mar*» catholic. Considera que le destructiones effectuate per le «*sexte trompetta*» non impedi, ma favori le conversion del electos appellate redimite per le sanguine de Jesus Christo.

Dunque, post le «*sexte trompetta*» e justo ante le « *septe ultime plagas*», e al hora del arresto del sigillation que marca le fin del tempore de gratia collective e individual que nos pote ancora placar le parolas de iste verso: « *Que illo qui es injuste sia ancora injuste, que illo qui es contaminato se contamina ancora; e que le juste practica ancora le justitia, e que illo qui es sancte se sanctifica ancora.*» Cata uno potera hic constatar le maniera in que le Spirito veni confirmar in iste verso le bon traduction que io ha presentate pro le verso fundamental «adventista» que es Daniel 8:14:«*... le sanctetate essera justificate*». Le parolas «*justitia* e *sancte* » es fortemente supportate e dunque confirmate per Deo. Iste message anticipa dunque le hora del fin del tempore de gratia, sed un altere explication es le sequente. Arrivante al fin del libro, le Spirito visa le tempore quando le libro integremente decifrate deveni le « *parve libro aperte* » e a partir de iste momento, su acceptation o su rejection va facer le differentia inter « *ille qui es juste e ille qui se contamina* » e nostre Senior invita « *le sancte a se sanctificar ancora* ». Io rememora ancora que le « *contamination* » esseva imputate al Protestantismo in le message de «*Sardes*». Le Spirito visa per su parolas iste protestantismo e leadventismo institutional que comparti su malediction desde 1994, data quando illo loha rejoinite per entrar in le alliantia ecumenic. Le acceptation del message decifrate de iste libro va dunque «*un vice ancora*, sed le ultime, *facite le differentia inter illes qui servi Deo e illes qui non lo servi*» secundo Mal.3:18.

Io resume dunque le lectiones de iste verso. In prime loco, illo confirma le separation adventista del protestantismo inter 1843 e 1844. In secunde lectura, illo se applica contra le adventismo official que retorna al alliantia protestante e ecumenic post 1994. E io propone un tertie lectura que se applicara al fin del tempore de gratia in 2029 ante le retorno de Jesus-Christo fixate pro le initio del primavera que veni ante le 3 de april de le Pascha 2030.

Il nos resta post iste explicationes, a comprender que le causa del cadita del adventismo institutional, que lo conduce a esser « *vomitate* » per Jesus-Christo in su message adressate a Laodicea, es minus le refusa de creder a su retorno pro 1994, que le refusa de prender in conto le contribution de lumine venite a illuminar le ver traduction de Daniel 8:14; un lumine demonstrate de un maniera incontestabile per le texto biblic hebraic original ipse. Iste peccato non poteva esser que condemnate per le Deo de justitia qui non tene le culpabile pro innocente.

Versetto 12 : « *Ecce, io veni **promptemente**, e mi recompensa es con me, pro render a cata uno secundo lo que es su obra* ».

In 9 annos, Jesus va retornar in un gloria divine indescribibile. In Apo.16 a 20, Deo nos ha revelate le natura del parte de su recompensa reservate al rebelles peccatores catholic, protestantes e adventistas injuste e intolerante. Ille nos ha etiam presentate le parte reservate pro su electos adventistas remanite fidele qui honora su parola prophetic e su sancte sabbato del septime die, in Apo.7, 14, 21 e 22. « *Le retribution* » va « *render a cata uno secundo lo que es su obra*», lo que lassa pauc spatio pro le culpabiles de justificar se al oculos de Christo. Le parolas de auto-justification deveni inutile pois que il essera tunc troppo tarde pro transformar le errores del electiones passate.

Verso 13: « *Io es le alpha e le omega, le prime e le ultime, le comenciamento e le fin.* »

Lo que ha un comenciamento ha tamben un fin. Iste principio se applica al duration del tempore terrestre previdite per Deo pro su selection de electos. Inter le alpha e le omega, 6000 annos se habera passate. In le anno 30 le 3 de april, le morte expiatori voluntari de Jesus Christo haura alsi marcava le tempore alpha del alliantia christian de 2000 annos; le primavera 2030 sonara in potentia su tempore omega.

Ma le alpha, es etiam 1844 con su omega 1994. E in ultimo, le alpha es pro me e le ultime electos, 1995 con como omega, 2030.

Verso 14: « *Beate illos qui observa su mandatos*(e non ~~*lava lor robas*~~), *pro haber le derecto al arbore del vita, e pro entrar per le portas in le citate»!*»

Le secunde forma del « *grande tribulation* » es ante nos con su corollario de mortes in multitudes. Dunque, il deveni urgente obtener le protection e le adjuta de Deo per Jesus-Christo. Como le imagine lo suggere, le peccator debe « *guardar su commandamentos* **» ; illos de Deo e illos de Jesus, « *le agno de Deo* » lo que significa que il debe renunciar a tote le formas que le peccato pote prender.** Le traduction velate de iste verso conservate in nostre Biblias actual es debite al catholicismo roman dirigite desde le Vaticano. Le altere manuscripto, le plus ancian, e dunque plus fidele, proponent: «*Beate illes qui observa su commandamentos*». E como le peccato es le transgression del lege, le messagees distorcite e reimplacia le necessari e vital obedientia per le simple reclamation de appertinentia christian. A qui beneficia le crimine? A illes qui va combatter le Sabbato usque al retorno gloriose de Jesus-Christo. Le ver message se resume assi:« Beate qui obedi a su Creator ». Iste message solmente repete lo que es citate in Apocalypse 12:17 e 14:12, isto es: « *illos qui observa le mandatos de Deo e le fide de Jesus* ». Illes es le destinatarios del ultime message inviate per Jesus. Ille qui judica le resultato obtenite es Jesus-Christo mesme, e su exigentia es al altessar del suffrentias supportate in su martyrio. Le recompensa del electos seligite sera multo grande; illes obtenera le immortalitate, e entrara in le vita eternal per le via adventista symbolisate per le « *dece-duo portas* » del symbolo « *nove Jerusalem*».

Verso 15: « *Foras le canes, le magos, le impudicos, le homicidas, le idolatras, e quicunque ama e practica le mendacio !* »

Qui es illes que Jesus nomina assi? Iste accusation mascate concerne tote le fide christian que ha apostasiate; le fide catholic, le fide protestante multiforme includente le fide adventista que ha entrate in su alliantia desde 1994; le fide adventista si ricamente benedite per ille al initio de su existentia, e ancora plus in quanto a su ultime representantes constringite al dissidentia. Le « *canes*» es le paganos ma anque, e specialmente, illos qui pretende esser su fratres **e lo trahi**. Iste termino «*canes*» es paradoxalmente pro le humanos occidental contemporanee illo del animal tenite como symbolo del fide, ma pro le Orientales le imagine mesme del execration. E hic, Jesus contesta usque a lor natura human e los tene pro animales pauco delicate. Le altere terminos confirma iste judicio. Jesus confirma le parolas dicite in Apo.21:8 e hic, le addition del termino «*canes*» exprime su judicio personal. Post le sublime demonstration de amor que il ha date al homines, nihil es plus terribile que esser trahite per illes qui se reclama de ille e de su sacrificio.

Postea, Jesus los tracta de « *magos* » a causa de lor commercio con le mal angeles, le spiritismo, que ha seducite in prime le fide catholic con le apparitiones del « Virgine Maria », cosa biblicamente impossibile. Ma le miraculos realisate per le demonios es simile a lo que operava le « *magos*» de Pharaon ante Moises e Aaron.

In nominar los, «*impudic*», Jesus condemna le liberation del mores ma specialmente lealliantias religiose contranatura que es realisateper le ecclesias protestantecon le fide catholic denunciate per le prophetas de Deo como serva del diabolo. Illas reproduce, «in filias», «*le impudicitate*» de lor«*matre prostitute Babylon le Grande,*» denunciate in Apo.17:5.

Le apostatas es etiam del «*assassinos*» qui se prepara a occider le electos de Jesus si ille non interveniva pro impedir los per su gloriose advento.

Illes es «*idolatras*» proque illes da plus interesse al vita material que al vita spiritual. Illes remane indifferente quando Deo propone a illes su lumine que illes rejecta effrontemente in diabolisar su ver messageros.

E pro finir iste verso, ille specifica : «*e quicunque ama e practica le mendacio!*» Assi facente, ille denuncia illes cuje natura es attachate al mendacio, al puncto que illes es totalmente insensibile al veritate. On ha dicite del gustos e del colores que illos non se discute; il es le mesme delamor del veritate o del mendacio. Ma pro su eternitate, Deo selectiona,

exclusivemente, inter su creaturas que le reproduction human suscita, illes que ha iste amor del veritate.

Le bilan final del plan del salvation concepite per Deo es terribile. Es jectate foras, successivemente, le antediluvianos peccatores indurate irrepentente, le ancian alliance judee incredulo, le fide catholic papal roman abominabile, le fide orthodox idolatra, le fide protestante al character calvinista, e in ultime, le fide adventista institutional, ultime victima del spirito del tradition que le precedentes ha tote equalmente privilegiate.

Le message « adventista » ha habite consequencias fatal, primo, pro le Judeeos, qui ha cadite per lor refusa de creder in **le prime venita** del Messia annunciate in Dan.9:24 a 27. Secundo, le christianos jectate foras per Jesus qui comparti tote le culpa de testificar un disinteresse pro le ultime message « adventista » que annuncia **su secunde venita**. Lor manco de amor pro su veritate les es fatal. In 2020, iste grande religiones official comparti tote iste terribile message que Jesus ha dirigite in 1843 al protestantismo del epocha « *Sardes* » in Apo.3:1 : « *Tu pare esser vive, e tu es morte* ».

Verso 16 : « *Io, Jesus, ha inviate mi angelo pro attestar vos iste cosas in le Ecclesias. Io es le germine e le posteritate de David, le stella brillante del matino.*»

Jesus ha inviate su angelo Gabriel a Johannes, e per Johannes a nos, su fidite servitores del ultime dies. Nam, solmente hodie iste message completemente decifrate nos permitte comprender le messages que il adressa a su servitores e discipulos del septe epochas o septeAssemblias. Jesus remove le dubita super su mention symbolic de Apo.5: «*le germine e le posteritate de David* ». Ille adde : « *le stella brillante del matino* ». Iste stella es le sol ma ille non se identifica con illo excepte como symbolo. Proque, de maniera inconsciente, esseres sincer qui ama Jesus-Christo pro su sacrificio honora nostre sol, iste astro divinisate per le paganos. Si multe non es conscie de isto, multitudes, mesmo illuminate super le subjecto, non es preste, ni capace de comprender le gravitate de istete action idolatric pagan. Il es necessari que le homine oblida se mesme, pro poner se in le loco de Deo qui senti le cosas de maniera multo differente a causa del facto que su spirito ha sequite durante quasi 6000 annos jam le actiones del homines. Ille identifica cata action pro lo que illo realmente representa; lo que non es le caso del homines, cuje curte vita se preoccupa ante toto de satisfacer lor desiros, prioritarirement carnal e terren, ma il es tamben le caso de illes qui es spiritual e multo religiose e qui remane blocate per respecto del traditiones del patres.

Al fin del message de *Thyatira*, le Spirito diceva a « *ille qui vince* » : « *E io le dara le stella del matino* ». Hic Jesus se presenta ipse como essente « *le stella del matino*". Le vincitor obtinera dunque Jesus e con ille tote le lumine del vita que ha in ille su fonte. Le mention de iste termino suggere tote le attention del ver ultime "adventistas" super iste versos de 1 Pet.2:19-20-21: "*E nos tene pro tanto plus certe le parola prophetic, a qual vos face ben de prestar attention, como a un lampada que brilla in un loco obscur, usque al die que veni a parer e que le stella del matino se leva in vostre cordes; sapiente ante toto vos mesme que nulle prophetia del Scriptura pote esser un objecto de interpretation particular, proque non es per un voluntate de homine que un prophetia ha unquam essite apportate, ma es pulsate per le Spirito Sancte que homines ha parlate del parte de Deo.* » On non pote dicer melio. Post audir iste parolas, le elige los transforma in obras prendite in conto per Jesus-Christo.

Versetto 17 : « *E le Spirito e le sposa dice : Veni. E que ille qui audi dice : Veni. E que ille qui ha sete veni ; que ille qui vole, prende de aqua del vita, gratuitemente* ».

Desde le comenciamento de su ministerio terrestre, Jesus lance iste appello: « *Veni* ». Ma prenente le imagine del « *sede* », ille sape que illes qui non ha « *sede* » non venira a biber. Su appello essera audite, solmente, per illes qui ha « *sitia* » de iste vita eternal que su justitia perfecte nos propone per su sol gratia, como un secunde chance. Solmente Jesus ha pagate le precio; dunque ille lo offere « ***gratuitemente*** ». Nulle « indulgentia » catholic o divine permitte obtener lo a precio de moneta. Iste appello universal prepara un reunion de electos

veniente de tote le nationes e de tote le origines. Le appello « *Veni*» deveni le clave de iste regruppamento de electos que le prova de fide del ultime dies va crear. Ma, illes vivra le prova disperse super le terra e essera reunite solmente quando Jesus-Christo retornara in su gloria pro les levar del terra del peccato.

Verso 18: « *Io lo declara a quicunque audi le parolas del prophetia de iste libro : Si alcuno adde alique, Deo lo colpara con le plagas describite in iste libro ;* »

Le Apocalypse non es un libro biblic ordinari. Illo es un obra litterari divinmente codificate in un linguage biblic que pote esser recognoscite per illes qui examina le Biblia integre del comenciamento al fin. Expressiones deveni familiar per lecturas repetite. E le « concordantias biblic » permitte retrovar expressiones analoge. Ma precisemente, proque su le codice es multo precise, le traductores e transcriptores es advertite: « *Si alcuno adde alicun cosa, Deo lo colpara con le plagas describite in iste libro* ».

Verso 19 : « *e si alcuno remove alicun cosa del parolas del libro de iste prophetia, Deo removera su parte del arbore del vita e del citate sancte, describite in iste libro.* »

Pro le mesme rationes, Deo menacia ille qui «*remove alique del parolas del libro de iste prophetia*». Ille qui prenderá iste risco es equalmente advertite: « *Deo removerea su parte del arbore del vita e del citate sancte, describite in iste libro*». Le cambios relevate habera dunque terribile consequentias pro illes qui les habera committite.

Io attira tu attention super iste lection. Si le modification de iste libro codificate incomprensibile es punite per Jesus-Christo de iste duo manieras rigorose, que evenira pro ille qui rejectara su message decodificate perfectemente comprensibile?

Deo ha bon rationes de presentar clarmente iste advertimento, proque iste Revelation, cuje parolas es eligite per ille, ha le mesme valor como le texto de su « dece commandamentos » « incisate con su digito super tabulas de petra ». Ora, in Dan.7:25, ille ha prophetisate que su «*lege*» regal esserea «*cambiate*» assi como le «*tempore*». Le action se ha complite, nos lo ha vidite, per le autoritate roman successive imperial in 321, poi papal, in 538. Iste action que il ha judicate « *arrogante* » essera punite de morte, e Deo nos exhorta a non reproducer, verso le prophetia, iste typo de culpa que ille condamma fermemente.

Le obra de Deo remane su obra qualcunque le tempore quando illo es realisate. Le deciframento de su prophetia es impossibile sin su direction. Isto significa que le obra decifrate es del mesme valor que illo que es cryptate. Prende dunque conscientia que iste obra ubi le pensamento de Deo es revelate in clar es de un altissime « *sanctitate* ». Illa constitue le ultime « *testimonio de Jesus* » que Deo adressa a su ultime servitores adventistas del septime die dissidente ; e al mesme tempore, con le practica del ver sabbato del sabbato, il es in 2021, le ultime « *sanctitate justificate* » programmate desde le entrata in application del decreto de Dan.8:14 in 1843.

Verso 20: « *Ille qui testimonia iste cosas dice : Si, io veni* ***promptemente****. Amen ! Veni, Senior Jesus !* »

Proque illo contine le ultime parolas que Jesus-Christo ha dirigite a su discipulos, iste libro Apocalypse es de un sanctitate multo alte. In illo, nos retrova le equivalente del tabulas del lege, gravate con le digito de Deo e date a Moises. Jesus testimonia; qui osara contestar iste attestation divine? Toto es dicite, toto es revelate, il non ha plus nihil a dicer si non: " *Si, io veni* ***promptemente*** ". Un simple "*Si*" que involve tote su persona divine, isto es dicer si su venita proxime es certe pois que il renova su promissa: "*io veni* ***promptemente*** "; un "***promptemente*** " datate que prende tote su senso: al primavera 2030. E ille confirma su declaration dicente « *Amen* » ; lo que significa: « In veritate ».

Qui dice alora: « *Veni, Senior Jesus* » ? Secundo le versetto 17 de iste capitulo, illo es « *le Spirito e le sposa* ».

Versetto 21: « *Que le gratia del Senior Jesus sia con tote le sanctes!*»

Iste ultime versetto del Apocalypse claude le libro evocante «*le gratia del Senior Jesus*». Illo es un thema que sovente ha essite opponite al lege, al initio delAssembla christian. A ille epocha, le gratia esseva opponibile al lege per illes qui refusava le offerta del Christo. Le hereditage del lege per le judes faceva que illes non videva le justitia divine solmente per illo. Jesus non voleva subtraher los al obedientia del lege ma ille veniva « ***complir*** » lo que le sacrificios animal ha prophetisate usque a ille. Ecce perque ille diceva in Mat.5:17: « *Non crede que io ha venite pro abolir le lege o le prophetas; io ha venite non pro abolir, ma pro* ***complir*** ».

Le plus stupefaciente es audir christianos opposar le lege e le gratia. Nam, como le apostolo Paulo lo explica, le gratia ha como objectivo adjutar le homine a complir le lege al puncto que Jesus declarain Johannes 15:5: « *Io es le vite, vos es le sarmentos. Qui demora in me****e in qui io demora*** *porta multe fructo, nam sin me vos non pote facer nihil*». De qual cosas a«*facer*» ille parla e de qual « *fructo* » se tracta ? Del respecto del lege que su gratia rende possibile gratias a su adjuta in Spirito Sancte.

Il haberea essite desirabile e salubre que « *le gratia del Senior Jesus esserea* », e que illo haberea potite ager, « *in toto*»; sed iste verso distortite exprime solmente un desiro inrealisabile. Desira jam toto, que illes sia multo numerose; le plus numerose possibile; nostre admirabile Deo, Creator e Salvator lo merita; ille es supremamente digne. Specificante «*con tote le sanctos*», le texto original leva tote ambiguitate; le gratia del Senior non poteva profitar exclusivemente a illes solmente, illes «*que il sanctifica per su veritate*» (Joannes 17:17). E a illes qui pensa attinger le vita eternal per sequer le cammino que Jesus-Christo reclama, io rememora que inter «*cammino*» e «*vita*», il ha le inevitabile «*veritate*», secundo Johannes 14:6. Non obstante le rebelles qui reclama le benediction de iste verso, desde 1843, le gratia del Senior beneficia solmente a illes qui ille sanctifica per le restauration de su reposo del sancte Sabbato le sabbato. Iste action que associa al testimonio de amor pro su «*veritate*» face del electos le sanctos digne del gratia de que il es question. Dunque le gratia non pote esser dedicate a «totos». Attention dunque al mal traductiones deceptive del Biblia, que conduce a un terribile disillusion final illes qui pro lor infortunio se appoia super illas!

Le Revelation divine presentate in iste obra ha venite confirmar le lectiones prophetisate in le recitation del Genese del qual nos ha potite relevar le importantia vital. Al fin de iste obra, il me pare utile de rememorar iste lectiones principal. Isto se justifica e io precisa ancora que in nostre mundo contemporanee, le fide christian es massivemente presentate sub un forma deformate debite al hereditage cultic del catholicismo roman. Le veritate exigite per Deo ha remanite in le stato simple e logic comprendite per le prime apostolos de Jesus-Christo ma iste simplicitate sovente ignorate deveni, per su character minoritari, complexe pro le non-initiate. De facto, pro identificar le ultime sanctos de Jesus-Christo del ultime dies e le structura spiritual del Apocalypse, le decreto de Daniel 8:14 es indispensabile. Ma pro identificar iste decreto, le studio del integre libro de Daniel e le decryptage de su prophetias es equalmente indispensabiles. Iste cosas comprendite, le Apocalypse nos revela su secretos. Iste studios necessari explica le difficultate incontrate quando on se effortia de convincer le homine de nostre epocha incredulo in Occidente, e toto particularmente, in Francia.

Jesus ha dicite que necuno pote venir a ille si non es le Patre qui lo conduce e ille ha dicite etiam, a proposito de su electos, que illes debe esser nate de aqua e de Spirito. Iste duo inseniamentos significa de maniera complementari que Deo cognosce le natura spiritual de su electos inter tote su creaturas. In consequentia, cata un de illos va reagir secundo iste natura que le es proprie; tamben ille qui ha prejudicios favorabiles al sabbato jam practicate per le Judes acceptara sin troppo de difficultates le revelationes prophetic que lo monstra exigite per Deo desde 1843. Al contrario, ille qui ha prejudicios disfavorabile a su subjecto, rejectara tote le argumentos biblic presentate e ille trovara bon rationes pro justificar su rejection.

Comprender iste principio nos protege contra tote disillusion super illes a qui nos presenta le veritate de Christo. Revelante le veritate del pensamento divine, le prophetia da tote su potentia a « *le Evangelio eternal* » que le discipulos de Jesus debe « *insignar al nationes usque al fin del mundo* ».

Le « *bestias* » del Apocalypse

Chronologicamente e successivemente le inimicos de Deo e de su electos ha apparite in imagine de « *bestias* ».

Le prime designa le Roma imperial imaginate per le « *dracon con dece cornos e septe capites portante diademas* », in Apo.12:3 ; « *Le Nicolaïtes* » in Apo.2:6 ; « *le diabolo* » in Apo.2:10.

Le secunde concerne le Roma catholic papal imaginate como « *le bestia que ascende del mar, con dece cornos portante diademas e septe capites » de Apo.13:1* ; « le throne de Satan*le trône de Satan*» in Apo.2:13; «*le femina Jezabel*» in Apo.2:20; «*le luna tincte de sanguine*» in Apo.6:12; «*le tertio ferite del luna*» del «*quarte trompetta*» in Apo.8:12; «*le mar*» in Apo.10:2; «*le canna simile a un virga*» in Apo.11:1; «*le cauda*» del «*dracon*» in Apo.12:4; «*le serpente*» in Apo.12:14; e «*dracon*» del versos 13, 16 e 17; «*Babylon le grande*» in Apo.14:8 e 17:5.

Le tertie objectivo es le atheismo revolutionari francese, imaginate como le «*bestia que ascende del abysso*» in Apo.11:7; le «*grande tribulation*» in Apo.2:22; le «*quarte trompetta*» in Apo.8:12; «*le bucca que inglute le fluvio*» que symbolisa le populo catholic, in Apo.12:16. Isto concerne le prime forma del « *secunde affliction* » mentionate in Apo.11:14. Su secunde forma essera complite per le « *sexte trompetta* » de Apo.9:13, isto es, secundo Apo.8:13 sub le titulo de « *secunde affliction* », inter le 7 de martio 2021 e 2029, sub le aspecto real de un Ttertie Guerra Mundial finiente in guerra nuclear. Le genocidio human que depopula le terra (*le abysso*) es le ligamine establite inter « *le quarte e le sexte trompetta* ». Le detalios super le disveloppamento de iste guerra es revelate in Dan.11:40 a 45.

Le quarte « *bestia* » designa le fide protestante e le fide catholic, su alliate, in le ultime probation de fide del historia terrestrial. Illa « *ascende del terra* », in Apoc.13:11 ; lo que significa que illa mesme ha sortite del fide catholic symbolisate per « *le mar* ». In majoritate écrasante, le epocha del Reformation ha establite un religion protestante, con aspectos multiple, marcate per le apostasia, testificante in le obras de Jean Calvin, de un character guerrier, dur, cruel, e persecutor. Le entrata in application del decreto de Dan.8:14, la condamma globalmente a partir del primavera 1843.

Le fide adventista institutional, sortite vivente del prova de fide protestante de 1843-1844, ha recadite e retornate verso le statuto del fide protestante e su maledictionfficial divine desde le autumno 1994; isto a causa del rejectionofficial del lumine prophetic divine revelate in iste obra desde 1991. Iste morte spiritual del forma institutional es prophetisate in Apo.3:16: "*io te vomitara de mi bucca*".

Le ultime complimentos del prophetias es ante nos, e le fide de cata uno va esser probate. Le Senior Jesus-Christo recognoscera, inter tote le esseres human, illes qui pertine a ille isto es, illes qui accipe su revelationes vital fructo del amor divine, con gaudio e fidelitate gratia.

Al hora del ultime election, le electos se distinguera per le facto que illes sapera proque le cadite cade, le Revelation divine facera assi le differentia inter le salvate e le perdite a quales desde le epocha apostolic « *Ephesos*», in Apoc.2:5, Deo diceva: «*recorda dunque de ubi tu ha cadite*»; e in 1843, in le epocha «*Sardes*», ille diceva etiam al protestantes, in Apoc.3:3: «*recorda como tu ha recipite e audite; e guarda e repente te*»; isto usque al adventistas cadite desde 1994, qui ben que observatores del sabbato, recipe de Jesus, iste message de Apo.3:19 : «*Io io reprende e io castiga tote illes que io ama; habe dunque zelo e repente te*».

In preparar iste Revelation prophetic, le Deo creator, incontrate in le persona de Jesus-Christo, se ha date le objectivo de permitter a su electos de identificar clarmente lor inimicos; le cosa es facite e le objectivo de Deo es attingite. Assi inrichite spiritualmente, su Electa deveni « *le Sposa preparate pro le repasto del Nuptias del Agno* ». Ille la ha « *vestite de fin lino blanc que es le obras juste del sanctos*» in Apo.19:7. Tu qui ha cognoscite le contento de iste obra, si tu ha le fortuna e le benediction deesser de lor numero, «*prepara te al incontro de tu Deo*» (Amos 4:12), in su veritate!

Durante que le deciframento del prophetias mysteriose de Daniel e Apocalypse es completemente effectuate e que le tempore del ver retorno de Christo es ora cognoscite a nos, iste question de Jesus-Christo citate in Luca 18:8 lassa suspender un dubita un poco angustiante: «*Io vos dice, ille les facera justitia promptemente.* ***Ma, quando le Filio del homine venira, trovara ille le fide super le terra?***». Proque le abundantia del cognoscentia intellectual del veritate non pote compensar le debilitate del qualitate de iste fide. Le humanitate que va esser confrontate al retorno de Jesus-Christo se ha disveloppate in un clima favorabile a tote le formas del egoismo fortemente encourageate. Le successo individual ha devenite le scopo a attinger a qualcunque precio, mesmo si illo significa opprimer su proxime e isto durante un longe tempore de pace mundial sur plus de 70 annos. Quando on sape que le valores del celo proponite per Jesus-Christo es in opposito absolute a iste norma de nostre epocha, su question appare tragicamente justificate, proque illo pote concerner personas qui se credeva « eligite », ma remanera pro lor malheur solmente « appellate »; proque Jesus non habera trovate in illes le qualitate del fide exigite pro esser digne de su gratia.

La littera occide ma le Spirito vivifica

Iste ultime capitulo completa le deciframento del Revelation Apocalypse. De facto, io ha justo presentate le codices biblic que permitte identificar le symbolos que Deo usa in su prophetias, ma durante que lor objectivo es revelar su exigentia del retorno del sabbato desde 1843-1844, le parola sabbato non appare un sol vice in iste textos prophetic de Daniel o de Apocalypse. Illo es sempre suggerite ma non citate clarmente. Le ration de non nominar lo clarmente es que le practica del sabbato es un normalitate de base del fide christian apostolic, proque omnes pote constatar que le subjecto del sabbato non ha jammais essite subjecto de controversia inter le Judeeos e le prime apostolos, discipulos de Jesus-Christo. Nonobstante, le diabolo non ha cessate de attaccar lo, incitante, in primieros le Judeeos a lo « contaminar », e in secundo le Christianos, a facer lo completemente « ignorar ». Pro attinger iste resultato, ille ha inspirate false traductiones del textos original que lo mentionava. Assi, iste

presentation del veritate divine non esserea complete sin le denunciation de iste odiose malefactos, del quales le victimas es, in prime loco, Deo in Jesus-Christo, postea illes a qui su morte expiatori poteva offerer le vita eternal.

Io affirma, ante Deo, que il non existe in le scriptos del ancian e del nove alliance, isto es, le Biblia integre, **alcun** verso que insenia un cambio del statuto del sabbato del quarte de su dece commandamentos; plus ancora, sanctificate per Deo, desde le initio de su creation de nostre mundo terren.

Desde le apostasia protestante debite al entrata in application del decreto de Daniel 8:14, al primavera 1843 usque hodie, le lectura del Bible occide. Io lo specifica, non es le Bible que occide voluntarimente, es le uso que se face de illo a partir Je le précise, ce n'est pas la Bible qui tue volontairement, c'est l'usage qui en est fait à partir de errores de traduction que appare in le versiones traducite del textos original « *hebraic e grec* »; sed es specialmente tamben un problema debite a mal interpretationes. Deo confirma ipse le cosa, in imagine, in Apo.9:11: « *Illes habeva super illes como rege le angelo del abysso, nominate in hebraico Abaddon, e in greco Apollyon* ». Io rememora hic le message celate in iste verso: « *Abaddon e Apollyon* » significa, « *in hebreo e in greco* » : Destructor. « *Le angelo del abysso* » destrue le fide usante le « *duo testes* » biblic de Apo.11:3.

Equalmente, desde 1843, le false credentes ha committite duo errores in lor lectura del testimonio historic del Biblia. Le prime es haber date plus importantia al nascentia de Jesus-Christo que a su morte e le seconde reinfortia iste error, per dar plus importantia a su resurrection que a su morte. Iste duple error testifica contra illes, proque le demonstration del amor de Deo pro su creaturas reposa, essentialmente, super su decision voluntari de dar, in Christo, su vita pro le redemption de su electos. Dar le prioritate al resurrection de Jesus consiste a deformar le projecto salvatori de Deo, e isto porta pro le culpabiles le consequentia de se separar de ille e de rumper su alliance sancte, juste e bone. Le victoria de Christo reposa super su acceptation del morte, su resurrection es solmente le felice e juste consequentia de su perfection divine.

Colossenses 2:16-17 : « *Que nemo dunque vos judica super le mangiar o le biber, o super un festa, un nove luna, o le sabbatos: illo esseva le umbra del cosas a venir, ma le corpore es in Christo.*»

Iste verso es sovente usate pro justificar le cessation del practica del « *sabbato* » hebdomadari. Duo rationes condanna iste election. Le prime es que le expression « *del sabbatos* » designa « *le sabbatos*» occasionate per le «*festas*» religiose annual ordinate per Deo in Levitico 23. Il se tracta de «*sabbatos*» mobile que se colloca al comenciamento e a vices al fin del tempore des «*festas*» religiose. Illes es mentionate per le expression « *vos non facera alcun obra servile in iste die* ». Illes ha nulle relation con « *le sabbato* » hebdomadari excepte lor nomine « *sabbato* » que significa « cessar, reposar » e que appare pro le prime vice in Gen.2:2 : « *Deo reposava*». Es etiam importante notar que le parola «*sabbato*» mentionate in le texto hebraic del quarte commandmento non appare in le traduction L.Segond que lo designa, solmente, sub le nom de « *die de reposo* » o « *septime die* ». Totevia il y reprinde su radice de verbo citate in Gen.2:2 : « *le reposo* » sia, « *le sabbato* » que nomina clarmente le version J.N.Darby del Biblia.

Le secunde ration es le sequente: Paulo ha dicite a proposito « *del festas e del sabbatos* » que illos es « *umbros del cosas a venir* » id es, cosas que prophetisa un realitate que iva o va venir. Supponente que le « *sabbato del septime die*» si il es concernite in iste verso, il resta un«*umbra veniente*» usque al arrivata del septime millennio que illo prophetisa. Le morte de Jesus Christo ha revelate le senso del«*sabbato del septime die*» que prophetisa, a

causa de su victoria super le peccato e le morte, le «*mille annos* » celeste durante le quales su electos judicara le mortes terren e celeste cadite.

In iste verso, « *le festas, le nove lunas* » e lor « *sabbatos* » esseva attachate a le existentia de le forma national del Israel del ancian alliance. Per stabilir, per su morte, le nove alliance, Jesus Christo ha rendite iste cosas prophetic inutile; illos debeva cessar e disparer como un «*umbra*» que se dispare ante le realitate de su ministerio terrestre complite. Durante que le «sabbato» hebdomadari attende, illo, le venita del septime millennio pro incontrar su realitate prophetisate e perder su utilitate.

Paulo etiam mentiona «*le mangiar e le biber*». Como servitor fide, ille sape que Deo se ha exprimite super iste cosas in Levitico 11e Deuteronomio 14ubi ille prescribe le alimentos pur permittite e le impur prohibite.Le parolasde Paulonon ha le intention de contestar iste ordinationes divine ma solmente le opiniones human(*que necuno…*)exprimite super iste subjecto que ille va disveloppar in Romanos 14 e 1 Cor.8 ubi su pensamento appare plus clarmente. Le subjecto concerne le alimentos sacrificate al idolos e al false divinitates. Ille recorda al electos qui forma le Israel spiritual de Deo, lor deberes verso ille, dicente in 1 Cor.10:31: «*Sia dunque que vos mangia, sia que vos bibe, sia que vos face alcun altere cosa, face toto pro le gloria de Deo*». Esque Deo es glorificate per illes qui ignora e disprecia su ordinationes revelate super iste subjectos?

Il es Jacques, le fratre de Jesus qui se exprime in nomine del apostolos **super le circumcision**, in Actos 15:19-20-21: " *Pro isto, io es de opinion de non inquietar illes del nationes qui se converte a Deo, mais de scriber a illes que illes se abstine del contamination del idolos, e del fornication, e de lo que es suffocate, e del sanguine; nam Moises, desde le generationes ancian, ha in cata citate illes qui lo predica, essente legite in le synagogas**cata sabbato*** ».

Sovente usates pro justificar le libertate del paganos convertite verso le sabbato, iste versos constitue al contrario le melior prova de su practica encourageate e inseniate per le apostolos. De facto, Jacobo estima que il non es utile imponer les le circumcision e il resume le principios essential proque le inseniamentoreligiose approfundite les essera presentate quando illes se renderà « ***cata sabbato*** » in le synagogas judee de lor localitates.

Altere pretexto que servi pro justificar le cessation del classification pur e impur del alimentos: le vision date a Petro in Actos 10. Su explication es disveloppate in Actos 11 ubi ille identifica le «animales impur» del vision al«homines» pagan venite a pregar lo de ir al casa del centurion roman«Cornelio». In iste vision, Deo imagina le natura impur del paganos qui non le servi e servi falses divinitates. Totevia, le morte e resurrection de Jesus Christo apporta un grande cambio pro illes, proque le porta del gratia es aperite a illes per le fide in le sacrificio expiatori de Jesus Christo. Es per iste vision que Deo insenia a Petro iste nove cosa. In consequentia, le classification pur e impur establite per Deo, in Levitico 11, dura e se prolonga usque al fin del mundo. Excepte que, desde 1843, con le decreto de Dan.8:14, le alimentation del esseres human reprende le norma del « *sanctification* » original establite e ordinate in Gen.1:29 : « *E Deo dice : Ecce, io ha date a vos omne planta portante semine, que es super le facie de tote le terra, e omne arbore in le qual il ha un fructo de arbore, portante semine ; isto essera a vos pro alimento* ».

Jesus ha date su vita in le tortura physic e mental pro salvar su electos. Non dubita del alte nivello de sanctitate que iste morte passionante require in retorno ab ille o illa que ille salva. In veritate!

Le tempore terrestre de Jesus-Christo

Le perla del sabbato del 20 Martio 2021

Desde le comenciamento de mi ministerio, io esseva convince, e io lo ha cantate, que « Jesus nasceva in le primavera ». In iste sabbato del 20 Martio 2021, le equinoctio del primavera se trovava a 10h 37mn al comenciamento de un reunion spiritual. Le Spirito me ha guidate alora a cercar le probas de lo que usque alora esseva solmente un simple conviction de fide. Un calendario judee nos ha permittite de situar le momento del equinoctio del primavera del annonascite – 6 ante nostre datation official christian del le nascentia de nostre Salvator, al « sabbato » del 21 Martio.

Proque le anno – 6?

Proque nostre datation official del nascentia de Jesus-Christo ha essite construite super duo errores. Il es solmente al 6ème seculo de nostre era, que le monacho catholic Dionysio le Parve se dedicava a establir un calendario. In manco de precisiones biblic o historic, ille ha placate iste nascentia super le data del morte del rege Herode que ille ha placate in 753 del fundation de Roma. Desde le historicos ha confirmate un error de 4 annos in su calculation; lo que situa le morte de Herode in 749 del fundation de Roma. Ma, Jesus nasceva ante le morte de Herode e Matt.2:16 nos apporta un precision que cifra a « *duo annos* » le etate de Jesus al momento del « massacro del innocentes » ordinate per le rege Herode irritate, proque ille suffreva e sentiva venir le morte que iva a raper le al jocos del poter. Le detalio es importante, proque le texto precisa, « *duo annos, secundo le data del qual ille se habeva diligentemente informate presso le magos* ». Addite al quatro annos del error precedente, le anno – 6, o 747 del fundation de Roma, es establite biblicamente.

Le equinoctio del primavera del anno – 6

Occurrente in un sabbato, in iste anno – 6, le Biblia nos dice que un angelo se presentava a « *pastores qui vigilava lor greges*». Le sabbat prohibe le commercio ma non le guarda e le cura date al animales; Jesus lo ha confirmate dicente: «*le qual de vos, si ille ha un ovella que cade in un fossa, non veni a liberar lo, mesmo in un die de sabbat ?*». Assi, per un angelo, le nascentia del «*Bon Pastor*», salvator e guida del oves human, esseva annunciate, in prime, alx pastores human guardians protectores del oves animal. Le angelo specificava: « *...car hodie, in le citate de David, vos ha nascite un salvator, qui es le Christo, le Senior* ». Iste « *hodie* » esseva dunque le die del sabbato e le annunciation essente facite de nocte, le nascentia de Jesus se situa inter 18 horas, initio del sabbato, e le hora nocturne del annunciation facite per le angelo al pastores. Nos debe ora establir le hora precise o, in le quadrante horari de Israel, le equinoctio del primavera del anno – 6 se ha complite. Ma isto non es ancora possibile proque nos non dispone de ulle information super iste epocha.

Le nascentia de Jesus un die de sabbato rende le projecto salvator divine luminose e perfectemente logic. Jesus ha declarate esser ille mesme, le « *Filio d*e *le Homine*», «*le Maestro del sabbato*». Proque le sabbato es provisori e su utilitate se prolonga usque al die de

su secunde venita, iste fides potente e gloriose. Jesus da al sabbato tote su significato post que il prophetisa le reposo del septe millennio ganiate pro su sol electos per su victoria super le peccato e super le morte.

Pro marcar su entrata in le etate adulte, de etate de « dece-duo annos », Jesus interviene spiritualmente presso le religiosos que il interroga re le Messia annunciate in le sancte Scripturas. Separate de su parentes qui le cerca durante tres dies, ille testimonia de su independentia divine e de su conscientia de su mission in favor del humanos terrestre.

Postea veni le tempore de su ministerio terrestre active e official. Le doctrinas de Daniel 9:27 lo presenta sub le forma de un « *alliantia* » d*'* «*un septimana* » que symbolisa sept annos comprendite inter le autumno 26 e le autumno 33. Inter iste duo autumno, se trova, in position central, le primavera e le festa de Pascha del anno 30 ubi, a 15 horas, « in le medietate del septimana » paschal, le mercuridi 3 April 30 Jesus-Christo ha facite « *cessar le sacrificio e le offerta* » animal del rito hebraic, offerente su vita pro expiar le peccatos de su sol electos. Le die de su morte, Jesus habeva 35 annos e 13 dies. Moriente victoriose super le peccato e sur le morte, Jesus poteva render su spirito a Deo, dicente: "*Toto es complite*". Su victoria super le morte ha essite confirmate postea per su resurrection. Ille ha assi accompaniate e instruite su apostolos e su discipulos usque que, sub lor regardos, ille es montate al celo ante le festa de Pentecostes, secundo le testimonio date in Actos 1:1 a 11. Ma le angelos preparava in iste occasion le annuncio de su retorno gloriose, dicente: "*Homines galilean, proque sta vos hic, regardante verso le celo?* ***Iste Jesus****, qui ha essite elevate de vos in le celo,* ***venira del mesme maniera como vos lo ha vidite ir al celo*** ». A Pentecoste, ille comenciava su ministerio celeste de « Spiritu Sancte » que le permitte ager usque al fin del mundo, al mesme tempore, in le spirito de cata un de su electos disperse super le terra. Es alora que su nomine prophetisate in Esa.7:14, 8:8 e Matt.1:23, « *Emmanuel* » que significa, « Deo con nos », prende, ancora plus, su ver significato.

Le precisiones date in iste documento constitue recompensas que Jesus da a su electos in signo de appreciation de lor demonstration de fide. Es assi que le data de su morte nos permitte cognoscer e de compartir con ille celle de su retorno final gloriose que ille ha programmate pro le prime die del primavera del anno 2030; isto es, 2000 annos post le primavera de su crucifixion le 3 de april 30.

Sanctitate e sanctification

Le sanctitate e le sanctification son inseparabile e conditiones del salvation offerite per Deo in Jesus-Christo. Paulo lo mentiona in Heb.12:14 : « *Cerca le pace con tote le mundo, e le sanctification, sin le qual necuno vide le Senior* ».

Iste concepto divine de « **sanctification** » debe esser perfectemente comprendite proque illo concerne « toto lo que pertine a Deo » e como tote le proprietarios, ille non se

lassa disposseder sin consequentias pro illes qui osa facer lo. Tamen, inutile de enumerar e establir le lista del cosas que le pertine; Creator del vita e de toto lo que illa contine, toto pertine a ille. Ille dunque ha le derecto de vita e de morte super tote su creaturas vivente. Nonobstante, lassante a tote, le derecto de viver con ille o de morir sin ille, su electes se junge a ille per un selection libere e voluntari pro pertiner a ille eternalmente. Iste reconciliation con ille face de ses electes su proprietate. Illes que ille accueille e recognosce internt in su conception de **sanctification** que jam concerneva tote le leges a que le vita sur terra es submittite. Le sanctification dunque consiste in acceptar de se submitter al leges physic e moral establite, e dunque approbate, per Deo. Es a iste duple titulo que le sabbato e le dece commandamentos exprime concretemente iste sanctification divine cuje transgression va exigir le morte del Messia Jesus.

Iste concepto del sanctification es si fundamental que Deo ha trovate bon de definir lo desde le comenciamento del Biblia in Gen.2:3, sanctificante le septime die. Il non es dunque surprendente que iste numero septe deveni su "sigillo regal" in tote le Biblia e plus particularmente in Apo.7:2: "*E io videva un altere angelo, qui ascendeva del latere del* ***sol levante****, e qui teneva* ***le sigillo del Deo vivente*** *; ille clamava con un voce forte al quatro angeles a qui il habeva essite date de facer mal al terra e al mar, e ille diceva*: ". Illes qui ha orecas pro audir le suggestion del Spirito subtil de Deo habera notate que iste "***sigillo del Deo vivente***" es mentionate in iste capitulo "7" de Apocalypse.

In iste die de Pascha e sabbato del 3 de april 2021, anniversario del morte de nostre Salvator Jesus-Christo, le Spirito de Deo ha dirigite mi pensamento super le sanctuario hebreo de Moises e le Templo construite per le rege Salomon in Jerusalem. Io ha notate ibi un detalio que ven fortemente confirmar le interpretation que io ha datede iste sanctuario; a saper, un rolo prophetic del grande projecto salvator preparate pro le electos redimite per Deo.

Depost 1948, sempre portatores del maledictions divine debite a lor refusa de recognoscer Jesus-Christo como le "Messia" inviate per Deo, le Judes ha retrova lor terra national. Depost, un idea, un sol pensamento les obsede: reconstruer le Templo de Jerusalem. Hélas pro illes, isto non occurrera jammais, proque Deo ha un bon ration pro impedir lo; su rolo se ha completate per le morte e resurrection de Jesus-Christo. Le sanctitate del templo ha trovate su complete realisation in le anima del "Messia", in su carne e su spirito, perfecte e sin ulle macula. Jesus ha revelate iste lection dicentein Johannes 2:14, parlando de su corpore: "*destrue iste templo, e in tres dies io lo relevara*".

Le fin del utilitate del templo ha essite confirmate per Deo in plure manieras. Primo, ille lo faceva destruer in le anno 70 per le truppas roman de Tito, conforme al annuncio prophetisate in Daniel 9:26. Postea, expulsate le Judeeos, ille liberava le loco del templo al religion del islam que ha construite ibi duo mosqueas; le plus ancien «Al-Aqsa» e le cupola del Petra. Israel dunque, del parte de Deo, ha necun possibilitate, necun autorisation de reconstruer su templo. Proque iste reconstruction falsarea su projecto de salvation prophetisate.

Le tempore de validitate del templo de Jerusalem esseva gravate in le forma de su construction. Ma pro vider plus clarmente, nos debe jam examinar le detalios revelate de iste edificio religiose portator del sanctitate. Nota que le templo debeva esser construite per le rege David qui exprimeva le desiro e habeva eligite Jerusalem pro accoper lo; Deo esseva de accordo. Pro facer isto, ille habeva embellite e fortificate iste ancian citate nominate «Jebus» del tempore de Abraham. Assi, inter David e «le filio de David», le «Messia», il ha passate «mille annos». Ma Deo non lo permitteva a ille, e ille faceva cognoscer le ration; ille habeva devenite un homine de sanguine facente occider su servictor fide « Urie le Hethita » pro prender su sposa, « Bath-Scheba », que deveniva plus tarde le matre del rege Salomon. Assi David pagava le precio de su culpa, punite per le morte de su prime filio, nascite de Bath-

Scheba, postea, haber facite sin le ordine de Deo le censimento de su populo, ille esseva punite e Deo le proponeva de seliger su castigo inter tres optiones. Secundo 2 Sam.24:15, ille seligeva le mortalitate del peste epidemic que faceva in tres dies 70 000 victimas ferite de morte.

In 1 Reyes 6, nos trova le description del templo construite per Salomon. Ille lo da le nomine, « domo a YaHWéH ». Iste termino « domo » suggere un loco de reunion familial. Le domo construite prophetisa le familia del Deo creator redemptor. Illo se compone de duo elementos contigue: le sanctuario e le templo.

Super le terra, se realisa ritos religiose que se practica in le zona permittite pro le homine. Salomon lo nomina: templo. In le prolongamento del loco multo sancte, que ille nomina, sanctuario, e del qual illo es separate solmente per un velo, le camera del templo es de quaranta cubitos delong, duo vices plus grande que le sanctuario. Le templo coperi assi le 2/3 del tote domo integre.

Benque construite plus tarde al tempore de Moises, le alliantia judee es completemente placiate sub le egida del alliantia concludite inter Deo e Abraham al initio del tertie millennio desde Adam. Le « Messias va presentar se al populo judee al initio del quinte millennio, isto es, 2000 annos plus tarde. Or, le tempore assignate per Deo al terra pro su selection de electes es de 6000 annos. Nos trova assi pro le tempore, le proportion 2/3 + 1/3 del casa de YaHWéH. E in iste comparation, le 2/3 del alliantia de Abraham corresponde al 2/3 del casa de YaHWéH que se completa super le velo separatori. Iste velo ha un rolo principal pois que illo marca le passage del terrestre al celeste; isto sapente que iste cambio marca le completion del rolo prophetic del templo terrestre. Iste notiones da al velo separatori le senso del peccato que separa le Deo celeste perfecte del homine terrestre imperfecte e peccator desde Adam e Eva. Le velo separatori ha un character duple, pois que illo debe esser conforme al perfection celeste e al imperfection terrestre del duo pecias connectite. Es alora que le rolo del Messia appare pois que ille incarna perfectemente iste characteristic. In su perfection divine, Jesus-Christo deveniva peccato portante illos de su electos a lor loco pro expiar los e pagar le precio mortal.

Iste analyse nos conduce a vider in le sanctuario le imagine de un succession prophetic del grande phases spiritual marcate tote le 2000 annos: 1er sacrificio offerite per Adam – Sacrificio offerite per Abraham al Monte Morija futuro Golgotha – Sacrificio de Christo al pede del Monte Golgotha – Sacrificio del ultime electos impedite per le retorno gloriose del salvator Jesus-Christ in Micaël.

Pro Deo pro le qual secundo 2 Petro 3:8, « *un die es como mille annos, e mille annos como un die* », (vide etiam Psalmos 90:4), le programma terrestre se construe super le imagine del septimana in un succession de : 2 dies + 2 dies + 2 dies. E detra iste succession se aperi un « *septime die* » eternal.

Le contento del duo pecias del casa sancte es extrememente revelator.

Le sanctuario o loco multo sancte

Le duo cherubinos con alas extendite

Le sanctuario appellate loco multo sancte mesura 20 cubitos de longor super 20 cubitos de largor. Illo es un quadrato perfecte. E su altitude es equalmente de 20 cubitos; lo quelo face un cubo; le imagine triplice del perfection (= *3* : *L = l = H*); isto como le description del «*nove Jerusalem que descende del celo presso de Deo*» in Apo.20. Iste loco sanctissime es prohibite per Deo al homine sub pena de morte. Le ration es simple e logic; iste loco pote acciper solmente Deo proque illo symbolisa le celo e imagina le character celestial de Deo. In su pensamento se trova su plano de salvation in le qual tote le elementos symbolic que es installate in iste sanctuario joca lor rolo. Le realitate es in Deo in le dimension celestial,

e super le terra, ille da per symbolos le illustration de iste realitate. Io arriva assi a abordar le subjecto de iste discoperta specific de iste Pascha 2021. Nos lege in 1 Regnas 6:23 a 27: «*Ille faceva in le sanctuario duo cherubinos de ligno de olivo salvage, habente dece cubitos de altitude. Cata un del duo alas de un del cherubinos habeva cinque cubitos, lo que faceva dece cubitos del extremitate de un de su alas al extremitate del altere. Le secunde cherubino habeva etiam dece cubitos. Le mesura e le forma esseva le mesme pro le duocherubines. Le altitude de cata un del duo cherubines esseva dece cubitos. Salomon collocava le cherubines in le medio del domo, in le interior. Lor alas esseva extendite: le ala del prime toccava un del muros, e le ala del secunde toccava le altere muro; e lor altere alas se incontrava per le extremitate in le medio del domo* ».

Iste cherubinos non existeva in le tabernaculo de Moises, ma per placiar los in le templo de Salomon, Deo illumina le significato de iste loco sanctissime. In le senso de su largor, le camera es transpassate per le duo par de alas del duo cherubinos, dante assi un norma celeste, effectivemente inaccessibile pro le esser human qui vive solmente super le terra. Io profita hic pro denunciar e restablir un veritate concernente iste cherubinos a quales, in un delirio mystic pagan, pictores tanto celebre como « Michelangelo » ha date le apparentia de infantes alate jocante instrumentos o tirante sagittas con arco. Il non ha in le celo ulle infante. E pro Deo, secundo Ps.51:5 o 7 : « *Ecce, io esseva nascite in iniquitate, E mi matre me ha concipite in peccato* », e Rom.3:23 : « *Proque tote ha peccate e es private del gloria de Deo* », il non existe infante innocente o pur, proque desde Adam, le homine nasce peccator per hereditate. Le angelos celeste ha omnes essite create in le stato de juvene homines, como lo esseva Adam super le terra. Illes non invetera e remane perpetualmente le mesme. Le vetule es un characteristic solmente terrestre, consequentia del peccato e del morte, su salario final, secundo Rom.6:23.

Le arca del Sancte Alliantia

1 Reyes 8:9: «***Il habeva in le arca solmente le duo tabulas de petra***, *que Moises deponeva ibi in Horeb, quando le Eterno faceva alliantia con le infantes de Israel, a lor exito del pais de Egypto*».

Dunque in le sanctuario o loco sanctissime se trova duo enorme cherubinos con alas extendite, symbolos del character active celeste, ma etiam e specialmente, **le arca del alliantia** que es placiate **al centro** del camera inter le duo grande cherubins. Proque il es pro proteger lo que le domo es construite. In le ordine in le qual Deo presenta a Moises le cosas religiose que il va deber facer realisar, se trova in prime loco, le arca del alliantia. Ma iste contentor es minus preciose que su contento: le duo tabulas de petra super le quales con su digito Deo ha gravate su ultra sancte lege del dece commandamentos. Illo es le reflexion de su pensamento, de su norma, de su character inchangeabile. In un studio separate (2018-2030, le ultime expectativa adventista), io ha jam demonstrate su character prophetic pro le era christian. In le sanctuario, nos lege le pensamento secrete de Deo. On trova ibi le elementos que favora e rende possibile le communion con ille. Tanto dicer que le peccator qui remane un transgreditor voluntari de su dece commandamentos se inganna ipse si ille crede poter reclamar su salvation. Le relation reposa solmente super le fide placiate super le realitates symbolisate trovate in iste loco sanctissime. En dix commandamentos, Deo resume su norma del vita prescribite pro le esseres human formate a su imagine ; lo que significa que Deo mesme honora e pone su commandamentos in practica. Le vita date al homine reposa super le respecto de iste commandamentos. E lor transgression da nascentia al peccato punite per le morte del culpabile. E depost Adam e Eva, le disbedientia ha placiate le humanitate integre sub iste condition mortal. Le morte dunque ha cadite super le humanos como un maladia sin remedio pro sanar.

Le propitiatorio

In le sanctuario, super le propitiatorio, imagine symbolic del altare super le qual le agno de Deo debe esser immolate, duo altere angelos plus parve porta lor reguardo al altare e lor alas se junge in le medio. In iste imagine, Deo monstra le interesse que le angelos fidele da al plano de salvation que reposa super le morte expiatori de Jesus-Christo. Proque, Jesus, ha descendite del celo pro revestir le aspecto de un infante human. Ille qui ha date su vita super le cruce de Golgotha ha essite in prime loco lor amico celeste « Micaël », chef del angelos e expression celeste visibile del Deo Spirito creator e les angelos se da a juste titulo ille de « *companions de servicio* » de su electos.

In le loco sanctissime, le arca coperite per le propitiatorio se trova placiate sub le alas del duo grande e del plus parve cherubins. In iste imagine, nos retrova le illustration de iste verso de Mal.4:2 : « *Ma pro vos qui time mi nomine, se levara* ***le sol del justitia****, e* ***le sanamento essera sub su alas****; vos exira, e vos saltara como le vitellos de un stabulo* ». Le propitiatorio, symbolo prefigurante le cruce super le qual Jesus esseva crucifigite, apportara de facto le sanamento contra le maladia mortal del peccato. Jesus moriva pro liberar del peccato e ille se resuscitava pro liberar su electos del manos mal del peccatores impenitente e rebelle. Le transgression del lege continite in le archa valevat le morte pro tote le creaturas human terrestre. E pro le electos seligite per Deo in Christo, pro illes solmente, le propitiatorio placiate super le arca continente le lege transgredite ha facite triumphar le vita eternal in le qual illes va entrar al hora del prime resurrection; illo del sanctos redimite per le sanguine versate per Jesus-Christo super iste propitiatorio. Lor sanitate del morte essera alora complete. Secundo Mal.4:2, lele cherubinos es le imagine del Deo Spirito celeste que Apo.4 designa per le symbolo del « *quatro esseres vivente* ». Proque, le sanitate attachate al propitiatorio es ben placiate sub le duo alas central del duo grande cherubinos.

Similemente como in le rito hebree annual del « die del expiationes », le sanguine animal del capro esseva portate per aspersion super le fronte e super le propitiatorio, verso le Oriente, il esseva necessari que le sanguine de Jesus-Christ veni realmente a fluer ille etiam super iste mesme propitiatorio. A iste fin, Deo non ha appellate al servicio de un sacerdote human. Ille habeva omne previdite e organisate in avante, faciente transportar, al tempore del propheta Jeremia, le arca e le cosas sancte del loco multo sancte e del loco sancte in un caverna situate in le subterraneo al pede del monte Golgotha, sub un solo roccose, a sex metros de profunditate, justo infra le cavitate cubic de 50 cm, excavate in superficie in le rocca, in le qual le soldatos roman ha erigite le cruce super le qual Jesus esseva crucifigite. Per un longe e profunde falla create per le tremor de terra mentionate in le Biblia, su sanguine ha literalmente fluite super le latere sinistre del propitiatorio isto es, del latere dextere del Christo crucifigite. Assi, non es sin ration que Matt.27:51 testimonia de iste cosas: «*Et ecce, le velo del templo se lacerava in duo, desde le alto usque al basso, le terra tremulava,* ***le roccas se fendeva***, …». In 1982, un examine scientific ha revelate que le sanguin siccate colligite per Ron Wyatt esseva anormalmente componite de 23 chromosomas X e de un sol e unic chromosoma Y. Le divin creator ha volite lassar detra se, un prova de su natura divine que se adde a su sancte sudario super le qual le imagine de su facie e su corpore appare in negativo. Assi, le lege transgredite continite in le arca ha obtenite su complete reparation per reciper sur su altare le sanguine realmente pur de omne peccato de nostre Salvator Jesus Christo. Nam revelante iste cosas a Ron Wyatt, Deo non ha cercate satisfacer un curiositate human, ma ille ha volite reinfortiar le doctrina de le sanctification de su divinitate in Jesus-Christo. Pois que ille ha un sanguine differente del altere humanos, ille da un ration de creder a su natura perfecte e pur, exempte de omne forma de peccato. Ille confirma assi que ille ha venite incarnar un nove o « *ultime Adam* » como dice Paulo in 1 Cor.15:45, pois que ben que vidite, audite e occidite in un corpore de carne simile al nostre, ille esseva sin ulle ligamine genetic con le specie human. Un tal attention al detalio in le complimento de su projecto

salvatori revela le importantia que Deo da al symbolos de su inseniamento. E on comprende melio proque, Moises esseva punite pro haber falsificate ce projecto salvatori divin per haber frappate duo vices le rocca de Horeb. Le secunde vice, secundo le ordine date per Deo, ille debeva solmente parlar a illo pro obtener le aqua.

Le virga de Moïse, le manna, le rotulo de Moïse

Nom.17:10 : « *YaHWéH dice a Moïse : Reporta le virga de Aaron* ***ante le testimonio****, pro esser conservate como un signo pro le infantes de rebellion, a fin que tu face cessar de ante me lor murmurationes e que illes non mori*».

Exo.16:33-34 : «*E Moïse diceva a Aaron: Prende un vaso, mitte ibi del manna plen un omer, e depone lo****ante*** *YaHWéH, a fin que illo sia conservate pro vostre descendentes. Secundo le ordine date perYaHWéH a Moïse, Aaron lo deponeva* ***ante le testimonio****, a fin que illo sia conservate*».

Deut.31:26: «*Prende iste libro del lege, e pone lo* ***a latere del archa*** *del pacto de YaHWéH, vostre Deo, e illo essera ibi como testimonio contra te* ».

Super le base de iste versos, pardona al apostolo Paulo su error que lo ha ducite a poner iste elementos in le archa e non al latere o ante illa, in Heb.9:3-4: " *Post le secunde velo se trovava le parte del tabernaculo appellate le sancto sanctorum, ~~continente le altare de auro pro le incenso~~, e le archa del alliance, completemente coperite de auro. Il habeva ~~in~~ ante le arca un vase de aure continente le manna, le virga de Aaron, que habeva florite, e le tabulas del alliantia*». Similemente, le altare del incenso non esseva in le sanctuario ma al latere del templo ante le velo. Ma le elementos deponite al latere del arca essevain illac pro testificar del miraculos facite per Deo pro su populo hebreo devenite Israel, un nation libere e responsabile.

A latere del archa, lea virga de Moises e Aaron, exige le confidentia in le ver prophetas de Deo. Secundo Deu.8:3, lemanna recorda al electos ante Jesus que « *le homine non vivira solmente de pan e aqua ma de omne parola que sorti del bucca de YaHWéH* ». E iste parola es etiam representate ibi sub le forma del rotulo scribite per Moises, sub le dictation de Deo. Super le arca, le altare del propitiatorio insenia que sin le fide al sacrificio voluntari del vita de Jesus-Christo, le ligamine con Deo es impossibile. Iste conjunto de cosas constitue le base theologic del nove alliança actuate super le sanguine human versate per Jesus-Christo. E multo logicamente, le die quando, in ille, le projecto de Deo ha essite attingite e complite, le rolo del symbolos e del festa del «Yom Kippur» o «die del expiationes» que lo prophetisava ha devenite caduc e inutile. Ante le realitate le umbras se dispare. Ecce proque le templo, in le qual le ritos prophetic esseva practicate, debeva disparer e nunquam plus reapparer. Como Jesus lo ha inseniate, le adorator de Deo debe adorar lo «*in spirito e in veritate* », habente « *un accesso libere* » a su Spirito celeste per le mediation de Jesus-Christo. E iste adoration non es attachate a ulle loco terrestre, ni in Samaria, ni in Jerusalem, e ancora minus a Roma, Santiago de Compostela, Lourdes o Mecca.

Benque non attachate a un loco terrestre, le fide es demonstrate per obras que Deo ha preparate in avante pro su electos durante que illes vive super le terra. Le symbolismo del sanctuario ha cessate al comenciamento del quinte millennio post 4000 annos de tempore del peccato. E si le projecto de Deo habeva essite construite super 4000 annos le electos haberea entrate in le reposo de Deo prophetisate per le sabbato hebdomadari. Ma isto non esseva le caso, pois que desde Zacharias, Deo prophetisa duo alliantias. Ille da detalios super le secunde, dicente in Zac.2:11: « *Multe nationes se attachara a YaHWéH in ille die, e devenira mi populo; io habitara in medio de te, e tu sapera que YaHWéH del armeas me ha inviate a te.* » Le duo alliantias es imaginate per « *duo oliveros*» in Zac.4:11 a 14: «*Io prendeva le parola e io le diceva: Que significa iste duo oliveros, al dextera del candelabro e a su sinistra?****Io prendeva un secunde vice le parola****, e io le diceva: Que significa le duo ramos de*

olivo, que es presso del duo conductos de oro de ubi flue le oro? Ille me respondeva: Non sape tus lo que illos significa? Io diceva: ***No, mi senior****. E ille dice: Iste es le duo unctos qui sta ante le Senior de tote le terra* ». Le lectura de iste versos me face discoperir un subtilitate sublime del Deo creator, Spirito Sancto inspirator del parola biblic. Zacharia es obligate a demandar **duo vices** lo que significa le « *duo oliveros* » pro que Deo le responde. Isto perque le projecto del allantia divine va cognoscer **duo phases** successive sed que le secunde phase es inseniate per le lectiones del prime. Illes es duo, ma in realitate es solmente un, proque le secunde es solmente le realisation del prime. De facto, que vale le ancian alliance sin le morte expiatori del Messia Jesus? Nihil, nec mesmo le cauda de un pirum, como le monacho Martin Luther haberea dicite. E isto es le causa del drama que ancora afflige hodie le Judeeos national. In iste versiculos Deo prophetisa, equalmente, lor rejection del nove alliance per le responsa que Zacharia da al question «*Non sape tu lo que illes significa ? Io dice :* ***No, mi senior***». Proque in veritate, le judeeos national va ignorar iste signification usque al momento del ultime probation precedente le retorno de Jesus-Christo ubi illes se convertira o confirmara lor refuso al precio de lor existentia.

Evidentemente, le conversion christian del populos pagan ha probate lo, le plano divine se ha complite in le persona de Jesus-Christo e isto es le unic signo que Deo offere ancora al Judee national pro remaner in su alliantia sacrate. Assi confirmate, iste secunde o nove alliantia debeva extender se super le ultime tertio del 6000 annos del tempore del peccato terrestre. E il es solmente per su retorno gloriose final que Jesus-Christo marcara le tempore del completion del secunde alliantia; nam usque a iste retorno, le inseniamento prophetisate per le symbolos remane utile pro comprender le projecto global preparate per Deo pois que nos debe a ille le cognoscentiadel tempore de su retorno gloriose : le comenciamento del primavera 2030. Assi, in 1844, per dar le sabbato a su electos seligite, Deo se appoia super le lectiones inscribite in le symbolismo del sanctuario hebreo e del templo de Salomon. Ille denuncia le peccato del dominica catholic hereditate del imperator Constantino desde le 7 de martio 321, suggerente le necessitate de un nove « purification del sanctuario » que ha vermente essite complite un vice pro toto in Jesus-Christo crucificate e resurgite. Deo ha de facto attendite le anno 1844 pro denunciar plus clarmente su condemnation del « dominica roman ». Proque su adoption, ha replaciate le fide christian originalmente pur, sub le maledictione del peccato que rumpe le relation con Deo conformemente al annunciation date in Dan.8:12.

Le sanctification dunque implica obligatoriamente le respecto del sancte sabbato, mesme sanctificate per Deo desde le fin del prime septimana de su creation del systema terrestre. Tanto plus que illo prophetisa le entrata del electos in le reposo obtenite per le victoria de Jesus e que illo es presente in le quarte del dece commandamentos de Deo continite in le arca del testimonio in le loco sanctissime, le sanctuario, symbolo del Spirito del Deo celeste tres vices sancte sia, sancte in le perfection de su tres rolos successive de Patre, Filio e Spirito Sancte. Tote le cosas que se trova ibi es car al corde de Deo e debe esser lo mesmo in le pensamentos e cordes de su electos, su infantes, gente de su « domo ». Le selection del authentic sanctitate del electos es assi establite e identificate.

Contrariemente al lege de Moises que suffre adaptationes al progresso del projecto de Deo, lo que es gravate super petras prende un valor perpetue usque al fin del mundo. E isto es le caso de su dece commandamentos, del quales necun del dece pote esser modificate e minus ancora, supprimite, como le Roma papal ha osate facer con le secunde de iste dece commandamentos. Le intention diabolic de deceper le candidatos pro le eternitate appare in le addition de un commandamento pro mantener le numero de dece. Ma le interdiction divine de prostrar se ante creaturas, imagines sculptate o representationes ha vermente essite supprimite. On pote regrettar iste typo de cosa ma illo permitte nonobstante de revelar le false fide. Ille

qui non cerca comprender e remane superficial suffre logicamente le consequentia de su comportamento; ille ignora le modalitates de su judicio usque a su condemnation per Deo.

Le templo o loco sancte

Lassate le aspecto celestial religiose vidite del celo pro reguardar lo sub le aspecto que le sanctitate religiose le da super le terra. On lo discoperi in le elementos placiate in le parte « templo » del « casa a YaHWéH ». In le tabernaculo del tempore de Moïse, iste pecia esseva le tenda de assignation. Illes es tres, iste elementos e illes concerne le tabula del panes de proposition, le candelabro a sept conductos e sept lampas e le altare del perfumes placiate justo ante le velo in le medio del pecia. Veniente de foras, le tabula del panes es a sinistra, al Nord e le candelabro es a dextrae, al Sud. Iste symbolos es illos de un realitate que prende forma in le vita del electos redimite per le sanguine versate per Jesus-Christo. Illos es perfectemente complementari e indissociabile.

Le candelabro de aure a sept lampas

Exo.26:35: « *Tu collocara le tabula foras del velo, e le candelabro in facie del tabula, al latere meridional del tabernaculo; e tu collocara le tabula al latere septentrional* ».

In le templo, illo es placiate a sinistra, del latere Sud. Le lectura del symbolos se effectua in le tempore, del Sud verso le Nord. Le candelabro imagina le Spirito e le lumine de Deo desde le comenciamento del ancian alliance. Le alliance sancte jam reposa super le sacrificio de « *le agno de Deo* » paschal symbolisate e precedite per agnos o juvene arietos offerite in sacrificio desde Adam. In Apo.5:6 le symboles del candelabro es attachate a ille: « *sept oculos que es le septe spiritos de Dios inviate per tote le terra* » e « *sept cornos* » que le attribue le sanctification del potentia.

Le candelero es ibi pro responder al necessitate de lumine del electos. Illes lo obtene in le nomine de Jesus-Christo in qui se trova le sanctification (= 7) del lumine divine. Iste sanctification es symbolisate per le numero « sept » presente in le revelation biblic desde le creation del septimana de septe dies desde le comenciamento. In Zacharia, le Spirito imputa « *sept oculos*» al petra principal super le qual Zorobabel va reconstruer le templo de Salomon destruite per le Babylonios. E ille dice de iste «*sept oculos*»: «*Iste septe son le oculos de YaHWéH, que percurre tote le terra.*» In Apo.5:6, iste message es attribuite a Jesus-Christo, «*le agno de Deo*» » : « *E io vide, in medio del throno e del quatro esseres vivente e in medio del senioros, un agno que esseva ibi como immolate.* ***Ille habeva septe cornos e septe oculos, que es le septe spiritos de Deo inviate per tote le terra***». Iste verso affirma, con fortia, le sanctification del divinitate del Messia Jesus. Le grande Deo creator se ha inviate ipse super le terra pro complir in Jesus su sacrificio expiatori voluntari. Es al action de iste Spirito divine que io debe le explicationes presentate in mi obras. Le lumine es progressive e le cognoscentia cresce con le tempore. Nos le debe tote nostre comprehension de su parolas prophetic.

Le altare del perfumes

Per offerer su corpore physic al morte, in le norma perfecte de su spirito e de tote su anima, Jesus Christo porta ante Deo un odor agradabile que le rito hebraic symbolisa per perfumes. Christo es representate in iste perfumes ma etiam in le rolo del officiante qui los offera.

Juste ante le velo, e facie al arca del testimonio e de su propitiatorio, il ha le altare del perfumes que confere al officiante, le supreme sacerdote, su rolo de intercessor pro le culpas committite per su sol electos. Car Jesus non ha prendite super se le peccatos del mundo integre, ma solmente illes de su electos a quales il da signos de su recognition. Super le terra, le supreme sacerdote ha solmente un valor symbolic prophetic, proque le derecto de

intercession pertine solmente al Christo Salvator. Le intercession es su derecto exclusive e illo ha un character « *perpetue* » secundo le ordine de Melchisedec como isto es specificate de maniera complementari in Dan.8:11-12 : « *Illo se elevava usque al chef del armea, le privava del ~~sacrificio~~ perpetue, e renversava le loco de su sanctuario. Le armea esseva livrate con le ~~sacrificio~~ perpetue, a causa del peccato ; le corno jectava le veritate per terra, e succedeva in su interprisas* » ; e in Heb.7:23. Le parolas « ~~*sacrificio*~~ » cancellate non es citate in le texto hebraic original. In iste verso, Deo denuncia le consequentias del domination papal roman. Le relation directe del christiano con Jesus es distornate a favor del chef papal ; Deo perde su servitores qui ibi perde lor anima. In su perfection divine, sol Deo in Christo pote legitimar su intercession, proque ille offere, in rescate pro illes pro qui ille intercede, su sacrificio compassionvol voluntari que porta un odor agradabile al Deo judice Amor e Justitia que ille representa al mesme tempore. Su intercession non ha nihil de automatic, ille lo exerce o non, secundo que le supplicante lo merita o non. Le intercession de Jesus-Christo es motivate per su compassion pro le debilitates natural carnal de su electos, ma necuno pote illo trompar, ille judica e combatte con justitia e rectitude e recognosce su ver adoratores e sclavos ; lo que son su ver discipulos. In le ritual, le perfumes symbolisa le odor agradabile de Jesus qui pote assi offerer le preces de su sancte fideles con su personal perfume agradabile a Deo. Le principio es simile al condimento de un platto que debe esser consumite.Imagine prophetic del Christo victoriose, le Soverano Sacerdote terrestre deveni obsolete e debe disparer assi como le templo in le qual il practica su ritos religiose. Le principio del intercession remane post isto, proque le preces adressate a Deo per le sanctos es presentate in le nomine e per le meritos de Jesus-Christo, intercessor celestial e Deo in plenitude al mesme tempore.

Le tabula del panes de proposition

In le templo, illo es placiate a dextra, al latere Nord.Le panes de proposition imagina le alimento spiritual que constitue le vita de Jesus-Christo, ver manna celestial date al electos. Il ha dece-duo panes como il ha dece-duo tribus in le allantia divine e human complite in Jesus-Christo plenmente Deo (= 7) e plenmente Homine (= 5); le numero dece-duo es le numero de iste allantia inter Deo e le homine, Jesus-Christo es le application e le modello perfecte. Il es super ille que Deo construe su allantias super le 12 patriarchas, le 12 apostolos de Jesus, le 12 tribus sigillate in Apo.7. In le lectura de su orientation al Nord del « templo », iste tabula se trova al latere del nove allantia e al latere del grande Cherubin placiate a sinistra in le sanctuario.

Le atrium

Le altare del sacrificios

In Apocalypse 11:2, le Spirito attribue al « *atrium* » del sanctuario, un destino particular: « *Ma le atrium exterior del templo, lassa lo in foras, e non lo mesura; proque illo ha essite date al nationes, e illos calca la citate sancte durante quaranta-duo menses* ». Le « *parvis* » designa le corte exterior situate ante le entrata del loco sancte o templo coperite. Nos trova ibi elementos del ritual religiose que concerne le aspecto physic del esseres. In prime loco, se presenta le altare del sacrificios super le qual le animales sacrificate es incinerate. Desde le venita de Jesus-Christo qui ha venite complir le sacrificio perfecte, iste ritual ha devenite obsolete e ha finite secunsecundo le prophetia de Dan.9:27: «*Ille facera un solide alliance con plures pro un septimana, e durante le medietate del septimana* ***il cessara le sacrificio e le offerta****; le devastator committera le cosas le plus abominabile, usque al ruina e lo que ha essite resolvite cade super le devastator*». In Heb.10:6 a 9, le cosa es confirmate: «***Tu non ha acceptate nec holocaustos nec sacrificios pro le peccato****. Alora io ha dicite: Ecce, io veni (In le volumine del libro il es question de me) Pro facer, o Deo, tu voluntate. Post haber dicite primo:* ***Tu non ha volite e tu non ha acceptate ni sacrificios ni offertas, Ni***

holocaustos ni sacrificios pro le peccato *(lo que on offere secundo le lege), ille dice postea: Ecce, io veni pro facer tu voluntate. Ille aboli assi le prime cosa pro stabilir le secunde. Il es in virtute de iste voluntate que nos es sanctificate, per le offerta del corpore de Jesus Christo, un vice pro toto*». Il pare que Paulo, le autor presumite de iste epistola dirigite al « Hebreos », lo scribeva sub le dictation de Jesus-Christo ; lo que justifica su immensa lumine e su incomparabile precision. De facto, solmente Jesus-Christo in persona poteva dicer a ille : « (*In le rotulo del libro il es question* ***de me****)* ». Ma le verso 8 del texto del Psalm 40 dice : « *con le rotulo del libro scribite pro me* ». Iste modification dunque pote esser justificate per iste action personal de Christo presso Paulo, qui remaneva isolate durante tres annos in Arabia, preparate e instruite directemente per le Spirito. E io lo rememora, isto ja esseva le caso del rotulo scribite per Moises qui lo scribeva sub le dictato de Deo.

Le mar, bassino del ablutiones

Le secunde elemento del atrio es le bassino del ablutiones, prefiguration del ritual del baptismo. Deo le da le nomine del parola « mar ». In le experientia human le mar es synonymo de « morte ». Illa ha ingurgitate le antediluvianos per su diluvio e facite morir per submersione, tote le cavalleria del Pharaon qui persequiva Moises e su populo hebreo. In le baptismo, obligatoriemente in immersion total, le vetere homine peccator es supponite morir pro resurger del aqua in nove creatura redimite e regenerate per Jesus-Christo qui le imputa su perfecte justitia. Ma, isto es solmente un principio theoric del qual le application va depender del natura del candidato qui se presenta. Veni ille, como Jesus, al baptismo, pro facer le voluntate de Deo ? Le responsa es individual e Jesus imputa o non imputa su justitia secundo le caso. Lo que es certe, es que ille qui vole facer su voluntate, va respectar con gaudio e gratitude, le sancte lege divine del qual le transgression constitue le peccato. Si iste debe morir in le aqua del baptismo, il es foras de question que ille renasce in le servicio de Christo, si non accidentalmente a causa del debilitate carnal del esser human.

Assi, lavate de su peccatos e revestite del justitia imputate de Jesus-Christo, como le sacerdote del ancian testamento, le electe christian pote entrar in le loco sancte o templo pro servir Deo in Jesus-Christo. Le cammino del ver religion divine es assi revelate per iste construction imaginate proque isto es solmente symbolos, le realitate va apparer in le obras que le electo justificate va portar ante le homines, le angelos, e le Deo creator.

Le projecto de Deo prophetisate in imagines

In su projecto, Deo ha removite le peccato del electos per le sanguine de Jesus-Christo portate super le propitiatorio del sanctuario o loco multo sancte.Beneficiante de un permission exceptional de excavationes in le sito del Monte Golgotha in Jerusalem usque al 1982, le infirmero adventista e archeologo Ron Wyatt ha revelate que le sanguine de Jesus ha vermente fluite super le latere sinistre del propitiatorio situate in un caverna subterranee a sex metros infra le cruce del crucifixion delChristo ; le cosa habeva occurrite al pede del monte Golgotha. In le rito sacerdotal, le sacrificator placiate in le loco sancte face al propitiatorio e al cosas celeste installate in le loco sanctissime, le sanctuario. Per consequente, lo que es a sinistra del homine se trova a dextra de Deo. Similemente, le scriptura del hebreo se face de dextra a sinistra del homine, prendente le direction Nord-Sud dunque, del sinistra verso le dextra de Deo. Assi, le projecto del duo alliantias es scribite in le lectura de iste loco sanctissime, del dextra del homine verso su sinistra; sia le inverse pro Deo. Le Judeeos del ancian alliantia ha servite Deo sub le imagine symbolic del cherubin situate in le sanctuario a lor dextra. Durante lor alliantia, le sanguine del capro occidite le « die del expiationes » esseva portate per aspersion super le fronte e super le propitiatorio. Le aspersion esseva facite septe vices con su digito per le summo sacerdote in direction del Oriente. Il es ver que le ancian alliance esseva le phase oriental de su projecto salvatori. Le peccatores a pardonar

esseva illes mesme in Oriente, a Jerusalem. Le die quando Jesus ha versoes su sanguine, isto es caditee super le mesme propitiatorio, e le nove alliantia actuate super su sanguine e su justitia ha comenciatee sub le signo del secunde cherubin situate a sinistra, latere Sud. Assi, vidite per Deo, iste progression se ha effectuate desde su sinistra verso **su** «*dextera* », latere de su benediction, secundo que es scribite in Psalmos 110:1: « *De David. Psalmo. Parola de YaHWéH a mi Senior: Sede a **mi dextera**, Usque que io face de tu inimicos tu scabello* ». E confirmante Heb.7:17, le versiculos 4 a 7 specifica: « *YaHWéH ha jurate, e ille non se repentira de illo: Tu es sacerdote in perpetuo, Secundo le maniera de Melchisedec. Le Senior, a tu dextera, frange reges in le die de su ira. Ille exerce le justitia inter le nationes: toto es plen de cadaveres; ille frange capites super tote le extension del pais. Ille bibe al torrente durante le marcha: per isto ille releva le capite* ». Assi, le dulce, ma juste, Jesus Christ face pagar al moccatores e al rebelles le precio de lor disprecio pro le testimonio sublime de su amor compassion pro su electos redimite.

A fin que, quando illes entra in le atrio o le templo, le hebreos presenta lor dorsos al « sol levante » adorate de tote le tempores per le paganos in diverse locos super le terra, Deo ha volite que le sanctuario sia construite, in su longitude, in le axe Est-West. In su latitude, le muro dextere del loco sanctissime esseva dunque situate al « Nord» e le muro de sinistra esseva del latere del «Sud».

In Matt.23:37, Jesus se ha mesmo date le imagine de un «*gallina que protege sub su alas su pullos*»: «*Jerusalem, Jerusalem, que occide le profetas e lapida illes qui es inviate a te, quante vices io ha volite congregar tu infantes, como un gallina congrega su pullos sub su alas, e vos non lo ha volite!*»». Isto es lo que insenia, pro cata un del duo alliantias successive, le alas extendite del duo cherubines. Secundo Exo.19:4, Deo se compara ipse a un « *aquila* » : « *Vos ha vidite lo que io ha facite a Egypto, e como io vos ha portate super alas de aquila e ammenate verso me* ». In Apo.12:14, ille precisa « *grande aquila*»: «*E le duo alas del grande aquila esseva date al femina, a fin que illa volava al deserto, verso su loco, ubi illa es nutrita un tempore, tempores, e le medietate de un tempore, lontan del facie del serpente*».Iste imagines illustra le mesme realitate: Deo protege illes que il ama perque illos leama, in le duo alliantias successive, ante e post Jesu-Christo.

Finalmente, symbolicamente, le templo hebreo representava le corpore de Christo, illo del electo e collectivemente, le Sponso de Christo, su Electa, le assemblea del electos. Pro tote iste rationes, Deo ha fixate regulas alimentari sanitar pro que iste diverse formas del templo sia sanctificate e respectate; 1Cor.6:19: « *Non sape vos que vostre corpore es le templo del Spirito Sancte qui es in vos, que vos ha recipite de Deo, e que vos non pertine a vos mesme?*»

De auro, solmente de auro

Il es ancora importante notar iste criterio: tote le mobiles e le utensiles, le cherubines e le murosinteriormesme es in auro o coperites de auro battite. Le characteristic del auro, es su character inalterabile; ecce, le unic valor que Deo le attribue. Il non es surprendente que il face del auro le symbolo del fide perfecte de que le modello unic e perfecte esseva Jesus-Christo. Le interior del templo e del sanctuario imagina le aspecto interior del spirito de Jesus-Christo habitate per le sanctification, le puritate del Spirito Sancte de Deo; su character esseva inalterabile e isto esseva le causa de su victoria super le peccato e super le morte. Le exemplo date per Jesus es presentate per Deo como le modello a imitar pro tote su electos; isto es su exigentia, le unic condition pro devenir individualmente e collectivemente compatibile con le vita celeste eternal, salario e premio del victoriosos. Le valores que esseva le su debe devenir le nostres, nos debe resimilar le como clones, secundo que es scribite in 1 Johannes 2:6: «*Ille qui dice que ille remane in ille debe ambular tamben como ille ha ambulate ipse*». Le signification del auro nos es date in 1 Petro 1:7: «*a fin que le probation de vostre fide, plus preciose que le oro peribile (que nonobstante es probate per le foco), ha como resultato le laude, le gloria e le honor, quando Jesus Christo apparera,* ». Deo proba le fide de su electos.

Benque inalterabile, le oro pote continer tracias de materiales impur, e pro liberar se de illos, illo debe esser calefacite e fundite. Le scoria o impuritates alora ascende a su superficie e pote esser removite. Isto es le imagine de le experientia de le vita terrestre del discipulos redimite durante le qual Christo extirpa le mal e los purifica, in les submitter a diverse probationes. E illo es solmente sub le condition de lor victoria in le probation, que al fin de lor vita, lor destino eternal es decidite per le grande Judice Jesus-Christo. Iste victoria pote esser obtenite solmente per su supporto e adjuta, secundo lo que ille ha declarate in Johannes 15:5-6 e 10 a 14 : " *Io son le vite, vos es le ramos. Qui remane in me e in qui io remane porta multe fructo, nam sin me vos non pote facer nihil. Si alcuno non remane in me, ille es jectate foras, como le ramo, e ille sicca; pois on collige le ramos, on les jecta in le foco, e illes arde*». Le obedientia al commandamentos divin es exigite: «*Si vos observa mi commandamentos, vos remanera in mi amor, mesmo como io ha observate le commandamentos de mi Patre, e remane in su amor.*». Morir pro su amicos deveni le apogeo perfecte de le norma de su amor sublimate : « *Isto es mi commandamento: Amate vos le unes le alteres, como io vos ha amate. Il non ha amor plus grande que dar su vita pro su amicos* ». Ma iste recognition per Jesus es conditional: «***Vos es mi amicos, <u>si</u> vos face lo que io vos commanda***».

Quanto al candelabro con septe lampas, illo esseva facite de oro pur. Illo non poteva alora symbolisar altere cosa que le perfection de Jesus-Christo. Le oro trovate postea in le ecclesiasdel catholicismo roman es al imagine de le reclamation de su false fide. Pro isto, al contrario, le templos protestante esseva spoliato de omne ornamentos, humile e austere. In le symbolismo del sanctuario e del templo, le presentia del auro prova que le sanctuario non pote representar altere que le divine Jesus-Christo. Sed per extension, il es scribite que ille es le Capite, le capite del Ecclesia que es su corpore in Eph.5:23-24 : «*proque le sposo es le capite del femina, como Christo es le capite del Ecclesia, <u>que es su corpore</u>, e del qual ille es le Salvator. Ora, como le Ecclesia es submittite a Christo, le feminas anque debe esser lo a lor sposos in tote cosas.*» Ma postea le Spirito specifica : « *Sposos, ama vostre feminas, como Christo ama le Ecclesia, e se ha date ipse pro illa, **<u>pro sanctificar la per le parola</u>**, post haber la purificate per le baptismo de aqua, <u>pro facer apparer ante ille iste Ecclesia gloriose, sin macula, ni ruga, ni cosa simile, ma sancte e irreprehensibile</u>* ». Ecce dunque, clarmente exprimite, in que consiste le religion christian ver. Su norma non es solmente theoretic proque es un practica mitte in obra in tote su realitate. Le accordo con le norma de su « ***<u>parola</u>*** » revelate es exigite ; lo que implica le respecto del commandamentos e del ordinationes de Deo e le cognoscentia del mysterios revelate in su prophetias del Biblia. Iste criterio, « *irreprehensibile* o *irreprochabile* » del electos, es mentionate e confirmate in Apo.14:5 ubi il es imputate al sanctos « adventistas » del ver retorno final de Christo. Illes es designate per le symbolo del « *144 000* » sigillate del « ***<u>sigillo de Deo</u>*** » in Apo.7. Lor experientia es illo de **<u>le integre</u>** **<u>sanctification</u>**. Iste studio monstra que le tabernaculo, le sanctuario, le templo e tote lor symboles prophetisava le grande projecto salvatori de Deo. Illos ha trovate lor proposito e lor complimento in le manifestation del ministerio terrestre de Jesus-Christo revelate al esseres human. Assi, le relation que le electe mantene con ille es de natura e de character prophetic; le homine ignorante se remitte al Deo creator qui sape toto; qui construe su futuro e lo revela a ille.

Le studio del templo construite per le rege Salomon ha justo monstrate que il non es necessari confunder le parte«templo» accessibile al homines con le« sanctuario » reservate exclusivemente al Deo celestial. In consequentia de isto, le parola « sanctuario » usate in loco del parola « sanctitate » in Dan.8:14 perde iste volta tote legitimitate, proque il concerne un loco celeste ubi nulle purification es necessari in 1843. E al contrario, le parola «sanctitate» concerne le sanctes qui debe rumper con le practica del peccato super le terra pro esser sanctificate, id es, seligite per Deo pro le election.

Al morte de Jesus-Christ, le velo que separava le « templo » del « sanctuario » ha essite lacerate per Deo, ma solmente le orationes del sanctos potevan acceder spiritualmente al sanctuario celeste ubi Jesus iva interceder pro illes. Le parte templo debeva continuar su rolo de casa de reunion del electos super le terra. Il es le mesme in 1843, le principio se renova. Le « templo » del sanctos remane super le terra e in le « sanctuario », solmente celeste, le intercession del Christo reprende officialmente in favor del sol electos adventista seligite. Il non ha dunque plus de « sanctuario » super le terra in le nove alliance ubi su symbolo dispare. Il remane solmente le « templo » spiritual del electos redimite.

Le sol maculas que requireva un purification concerneva le peccatos del homines super le terra, nam nulle de lor peccatos ha contaminato le celo. Sol le presentia del diabolo e de su demonios rebelle poteva facer lo, ecce proque, victoriose, in Michael, Jesus Christo les expulsava del celo e les jectava super le terra del peccato ubi illes debe remaner usque a lor morte.

Il resta un cosa a comprender post haber mentionate le symbolismo del sanctitate. Per sancte que sia iste symbolos, illos es solmente cosas material. Le ver sanctitate es in le vivente, ecce proque Jesus-Christo esseva plus que le templo que mesmo existeva solmente pro albergar le lege de Deo, imagine de su character e de su justitia offensate per le peccator terrestre. Illo es solmente pro servir de supporto al inseniamento de su electos que Deo ha facite realisar iste cosas per Moises e su operarios. Illo es pro evitar comportamentos idolatre que Deo ha autorisate un homine, su servitor, Ron Wyatt, a retrovar e toccar le arca de su testimonio in 1982. Per le « *testimonio de Jesus* » que « *es le spirito de prophetia* » ille es multo superior e plus utile desde que ille veniva in persona revelar le senso del projecto salvator preparate pro su electos seligite super le terra. Ron Wyatt esseva autorisate a filmar le dece commandamentos extrahite del arca per angelos, ma ille refusava de retener le film. Iste factos lo prova, Deo cognosceva de su refusa in avante, ma iste election nos protege del idolatria que un tal registration poteva producer in alcunes de su electes plus vulnerabile. Iste realitate nos ha essite revelate, a fin que nos lo guarda in le pensatas de nostre cordes como un dulce privilegio date per nostre Deo Amor.

Le separationes del Genese

Durante que le studio de iste obra nos ha revelate le secretos celate in le prophetias de Daniel e Apocalypse, ora io debe facer te discoperir le prophetias que esseva revelate in le libro del Genese, parola que significa « comenciamento ».

Attention!!! Le testimonia que nos va relevar in istete studio del libro del Genese es sortite directemente del bucca de Deo qui lo ha dictate a su servitor Moises. Non creder a iste recitation constitue le plus grande insulto que pote esser facite a Deo directemente, un insulto que claude definitivemente le porta del celo pois que illo revela le absentia total de «*le fide, sin le qual il es impossibile esser agradabile a Deo*» », secundo Hebreos 11:6.

In le prologo de su Apocalypse, Jesus ha fortemente insistite super iste expression : « *Io es le alpha e le omega, le comenciamento e le fin* » que ille cita de novo al fin de su Revelation in Apo.22:13. Nos ha jam relevatee le character prophetic del libro del Genesis, specialment a proposito del septimana de septe dies que prophetisant septe mille annos. Hic, io tracta iste libro del Genese sub le aspecto del thema del «**separation**» que lo characterisa particularmente como nos va vider.

Genese 1

Le 1er die

Genese 1:1: «*In le principio, Deo creava le celos e le terra*

Como indica le parola *principio*, le *terra* ha essite create per Deo como centro e base de un nove dimension, parallel al formas de le vita celestial que lo ha precedite. Pro reprender le imagine de un pictor, il se tracta pro ille de crear e poner in obra le realisation de un nove quadro. Ma releva jam que, desde lor origine, «*le celos e le terra* » son **separate**. Le « *celos* » designa le cosmos intersidereal vacue, obscur e infinite ; e le « *terra* » se presenta alora sub le aspecto de un bola coperite per le aqua. Le « *terra* » non habeva preexistentia al septimana del creation pois que'illa es create al initio o « *initio* » del creation de iste dimension terrestre specific. Illa emerge del nihil e prende forma per le ordine de Deo pro complir un rolo que deveniva necessari a causa del libertate que es al origine del peccato committite in le celo per su prime creatura ; ille que Esaia 14:12 designa per le nomines « *stella del matino*» e «*filio del aurora*» ha devenite Satan desde su contestation del autoritate de Deo. Ille es desde, le chef del campo rebelle celeste existente e del campo terrestre futur.

Gen.1:2: *«Le terra esseva informe e vacue: il habeva tenebras super le superficie del abysso, e le spirito de Deo se moveva super le aquas»* ».

Como un pictor comencia per applicar super le tela le strato de fundo, Deo presenta le situation que prevale in le vita celeste jam create e le vita terrestre que il va crear. Ille designa assi per le parola « *tenebras* » toto lo que non es in su approbation que il va nominar « *lumine* » in opposition absolute. Releva le ligamine que iste verso establi inter le parola « *tenebras* », sempre in le plural proque su aspectos es multiple, e le parola « *abysso* » que designa le terra sin ulle forma de vita. Deo ha usate iste symbolo pro designar su inimicos: le « sin Deo » revolutionarios e libere pensatores in Apo.11:7 e le rebelles del catholicismo papal in Apo.17:8. Ma, le protestantes rebelle les junge in 1843 passante a lor vice sub le domination de Satan, « *le angelo del abysso* » de Apo.9:11 ; le quales es rejuntet per le adventismo infidele in 1995.

In le imagine proponite in iste verso, nos vide que del «*tenebras*»**separa** «*lespirito deDeo*»de«*le aquas*»que prophetisara in symbolo,inDaniel eApocalypse,massas de«*populos, de nationes e de linguas*» sub le symbolos «*mar*» in Dan.7:2-3 e Apo.13:1, e sub illo de «*fluvios*» in Apo.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Le **separation** essera tosto imputate al «***peccato***» original que essera committite per Eva e Adam. Como in le imagine date, Deo confina con le mundo del tenebras attachate al angeles rebelle qui seque Satan in su election de contestar le autoritate de Deo.

Gen.1:3: « *Deo dice : Que le lumine sia ! E le lumine esseva*»

Deo fixa su norma del«*bene*» secundo su proprie e sovran judicio. Iste option del « *bene* » es attachate al parola « *lumine* » a causa de su aspecto gloriose, visibile per omnes e per tote, proque le bene non genera le « *vergonha* » que conduce le homine a se celar pro complir su mal obras. Iste « vergonia» essera sentite per Adam post le peccato secundo Gen.3, in comparation con Gen.2:25.

Gen.1:4: «*Deo videva que le lumine esseva bon ; e Deo **separava** le lumine del tenebras*».

Isto es **<u>le prime judicio</u>** exprimite per Deo. Illo revela su selection del **ben** evocite per le parola « *lumine* » e su condemnation del **mal** designate per le parola « *tenebras* ».

Deo nos revela le scopo de su creation terrestre e dunque le resultato final que su projecto permittera obtener : le **separation** definitive de illes qui ama su « *lumine*» con illes qui prefere le «*tenebras*». «*Lumine e tenebras*» es le duo optiones rendite possibile per le principio de libertate que Deo ha volite dar a tote su creaturas celeste e terrestre. Iste duo campos opposite ha finalmente duo chefes; Jesus-Christo pro le «*lumine*» e Satan pro le «*tenebras*». E iste duo campos opposite, como le duo polos del terra, habera etiam duo fines differente absolute; le electes vivara eternalmente in le lumine de Deo secundo Apo.21:23; e destruite per le retorno del Christo, le rebelles finira in stato de «*pulvere*» super le terra

desolateredevenite «*le abysso*» de Gen.1:2. Resuscitate pro le judicio, illes essera definitivemente annihilate essenteconsumite in «*le stagno de foco*» del «*secunde morte*» secundo Apo.20:15.

Gen.1:5: «*Deo appellava le lumine die, e ille appellava le tenebras nocte. Assi, il habeva un vespere, e il habeva un matino : isto esseva le prime die*».

Iste «*prime die*» del Creation es dedicate al separation definitive del duo campos formate per le electiones «*lumine e tenebras*»» qui va confrontar se super le terra usque al victoria finale de Jesus-Christ e le renovation del creation terrestre. Le «*prime die* » es assi «*marcate*» per le autorisation que Deo da al rebelles de combatter lo durante le «septe milles» annos prophetisate per le septimana integre. Il es assi multo indicate pro devenir le signo, isto es, le « *marca* » del false adoration divine retrovaite durante le sex millennios inter le populos pagan o judee infidel, ma particularmente in le era christian, desde le adoption del « die del sol Invincite » como die de reposo hebdomadari imponite per le autoritate imperial de Constantino 1^{era}, le 7 de martio 321. Assi que desde iste data, le actual dominica « christian » deveni le « *marca del bestia* » post le supporto religiose que le fide catholic roman papal le da a partir de 538. Evidentemente, « *le alpha* » del Genesis habeva multo a offerer al servitores fidele de Jesus Christo del tempore « *omega* ». E isto non es finite.

Le 2ème die

Gen.1:6 : « *Deo dice : Que il ha un extension inter le aquas, e que illo **separa** le aquas ab le aquas* ».

Hic ancora, il es question de **separation** : « *le aquas con le aquas* ». Le action prophetisa le **separation** del creaturas de Deo symbolisate per le « *aquas* ». Iste verso confirma le **separation** natural del vita celeste con le vita terrestre e in ambe, le **separation** del « filios de Deo » con le « filios del diabolo » nominate nonobstante a cohabitar insimul usque al judicio marcate, per le morte de Jesus-Christo pro le mal angeles rebelle, e usque al retorno in gloria de Jesus-Christo pro le Terranos. Iste **separation** va justificar le facto que le homine va esser create pauco inferior al angelos celeste pois que le dimension celeste va esser inaccessibile a ille. Le historia del terra sera illo de un longe selection usque a su fin. Le peccato ha establite le disordine e Deo organisa iste disordine per un selection selective.

Gen.1:7 : « *E Deo faceva le expansion, e ille **separava** le aquas que es sub le expansion ab le aquas que es super le expansion. E isto esseva assi*».

Le imagine date **separa** le vita terrestre prophetisate per le «*aquas que es infra* » del vita celeste que es «*supra le extension*».

Gen.1:8: «*Deo appellava le extension celo. Assi, il habeva un vespere, e il habeva un matino : isto esseva le secunde die*»».

Iste celo, designa le stratos atmospheric que, formate a partir del 2 gases (hydrogeno e oxygeno) que compone le aqua, circumfere tote le superficie del terra e que non es accessibile naturalmente a le homine. Deo lo connecte al presentia de un vita celeste invisibile, lo que es le caso pois que le diabolo mesmo va reciper le nom de «*principe del potentia del aere*» in Eph.2:2: «*…in le quales vos ambulava antea, secundo le curso de iste mundo, secundo**le principe del potentia del aere,**del spirito que age ora in le filios del rebellion*»; attitude que il habeva jam in le mundo celeste.

Le 3^{e}die

Gen.1:9: «*Deo dice : Que le aquas que es sub le celo se assembla in un sol loco, e que le sicc appare. E isto esseva assi* ».

Usque a iste momento, « *le aquas* coperiva le totalitate del terra ma illas non contineva ancora alcun forma del vita animal marin que essera create le 5ème die. Iste precision dara tote su authenticitate al action del diluvio de Genesis 6 que potera, illo, diffunder le forma del vita marine animal super le terra submergite; lo que justificara de retrovar postea fossiles marin e conchas.

Gen.1:10 : « *Deo appellava le terra sic, e ille appellava le amasso del aquas mares. Deo videva que isto esseva bon*».

Iste nove **separation** es judicate « *bon* » per Deo proque ultra del le oceanos e le continentes, ille da a iste duo terminos « *mar e terra* » le rolo de duo symbolos que va designar respectivemente le ecclesia christian catholic e le ecclesia christian protestante exite del prime sub le nomine de ecclesia reformate. Lor **separation** effectuate inter 1170 e 1843 es dunque judicate «*bon*» per Deo. E su encouragementos pro su servitores fideles del tempore del Reformation ha essite revelate in Apo.2:18 a 29. In iste versiculos, se trova iste precision importante del versiculos 24 e 25 que testimonia de un situation provisori exceptional: «*A vos, a tote le alteres de Thyatira, qui non recipe iste doctrina, e qui non ha cognoscite le profunditates de Satan, como illes los appella, io vos dice : **Io non pone super vos altere carga** ; **<u>solmente,</u>** lo que vos ha, retene lo usque a quando io venira*». Un vice ancora, per iste regruppamento, Deo pone ordine in le disordine create per le spiritos rebelle angelic e human. Nota iste altere inseniamento, le « *terra* » va dar su nomine al planeta integre perque le « *sic* » es preparate pro esser le ambiente natural del vita del homine pro qui iste creation es facite per Deo. Le superficie marin essente quatro veces plus grande que le superficie del terra sic, le planeta poterea haber prendite le nomine « *mar* » plus meritate ma non justificate in le projecto divine. Le parolas de iste « dicto » : « qui se assembla se assimila et qui se assimila se assembla », se trova in iste gruppamentos. Assi, inter 1170 e 1843, le protestantes fidele e pacific ha essite salvate per le justitia de Christo que les ha essite imputate exceptionalmente sin le obedientia al reposo sabbatic del ver septime die : le sabbato. E es le exigentia de iste reposo que face del « *terra*» le symbolo de un false fide christian a partir de 1843, secundo Dan.8:14. Le prova de iste judicio divine appare in Apo.10:5 pois que Jesus pone «*su pedes*» super le «*mar e le terra*» pro conculcar los con su ira.

Gen.1:11: «*Tunc Deo diceva: Que le terra produce verdura, herba portante semine, arbores fructifere dando fructo secundo lor specie e habente in illes lor semine super le terra. E isto esseva assi*».»

Le prioritate date per Deo al terra sic es confirmate: in prime loco, illa recipe le poter de «***producer***» «*verdure, herba portante semine, arbores fructifere producente fructo secundo lor specie*»; tote cosas producite in prime loco pro le necessitates del homine, e secundarimente pro le animales terrestre e celeste que va circumfacer lo. Iste productiones del terra va esser usate per Deo como imagines symbolic pro revelar su lectiones a su servitores. Le homine como« *le arbore* » va portar fructo, bon o mal.

Gen.1:12 : « *Le terra produceva verdura, herba portante semine secundo su specie, e arbores que dava fructo e habeva in illes lor semine secundo lor specie. Deo videva que isto esseva bon.* »

In iste 3e die, nulle culpa macula le obra create per Deo, le natura es perfecte, judicate « *bon*». In un puritate atmospheric e terrestrial perfecte, le terra multiplica su productiones. Le fructos es destinate al esseres qui va viver super le terra : homines e animales qui a lor vice va producer fructo secundo lor personalitate.

Gen.1:13 : « *Assi, il habeva un vespere, e il habeva un matino : isto esseva le tertie die* ».

-

-

-

Le 4te die

Gen.1:14 : « *Deo dice : Que il haja luminarias in le extension del celo, pro* ***separar*** *le die del nocte ; que illos sia signos pro marcar le epochas, le dies e le annos*».

Un nove **separation** appare: «*le die con le nocte*». Usque a iste quarte die, le lumine del die non esseva obtenite per un astro celeste. Le separation del die e del nocte jam existeva sub un forma virtual create per Deo. Pro render su creation independente de su presentia, Deo va crear al quarte die astros celeste que va permitter al homines de establir calendarios basate super le position de iste astros in le cosmos intersideral. Assi va apparer le signos del Zodiaco, le astrologia ante le tempore ma sin le divination actual que es attachate a illo, isto es, le astronomia.

Gen.1:15: «*e que illos servi de luminarias in le extension del celo, pro illuminar le terra. E isto esseva assi*».

Le«*terra*» debe esser illuminate de « *die* » como de « *nocte* », ma le « *lumine* » del « *die* » debe superar illo del « *nocte* » proque illo es le imagine symbolic del Deo de veritate creator de toto lo que vive. E le succession in le ordine « *nocte die*» prophetisa su victoria final contra tote su inimicos qui es etiam illes de su ben-amate e benedicite electos. Iste rolo que consiste a «*illarar le terra*» va dar a iste astros un senso symbolic del action religiose docente del veritates o del mendacios presentate in nomine del Deo creator.

Gen.1:16: «*Deo faceva le duo grande luminarias, le plus grande luminaria pro presider al die, e le plus parve luminaria pro presider al nocte; ille faceva etiam le stellas*»».

Nota ben iste detalio: in evocante «*le sol*» e «*le luna*», «*le duo grande luminarias*», Deo designa le sol per le expression «*le plus grande*» durante que le eclipses lo prova, le duo discos solar e lunar nos appare sub le mesme dimension le un cubrante le altere reciprocamente. Ma Deo qui lo ha create sape ante le homine que su parve apparentia es debite a su distantiamento del terra, le sol essente 400 vices plus grande ma 400 vices plus distante que le luna. Per iste precision ille confirma e affirma su titulo supreme de Deo creator. In plus, super le plano spiritual, ille revela su incomparabile « grandor » comparate alparvitate del luna, symbolo del nocte e del tenebras. Le application de iste rolos symbolic va concerner Jesus-Christo nominate « *lumine* » in Johannes 1:9: « *Iste lumine esseva le ver lumine, que, veniente in le mundo, illumina omne homine* ». Nota lo, le ancian pacto del populo judee carnal construite super un calendario lunar esseva placiate sub le signo deun epocha « tenebrose » ; isto usque a le prime e le secunde venita del Christo. Mesme como le celebration del « festas del nove lunas », momento quando le luna disparite deveni invisibile, prophetisava le venita del era solar del Christo, que Mal.4:2 compara a un « *sol de justitia* » : « *Ma pro vos qui time mi nomine, se levara* ***le sol de justitia****, e le sanamento essera sub su alas ; vos exira, e vos saltara como le vitellos de un stabulo*,… ». Post le ancian alliantia judee, « *le luna* » ha devenite le symbolo del fide christian false, successive, catholic desde 321 e 538, pois protestante desde 1843, e … adventista institutional desde 1994.

Le verso evoca tamben « *le stellas* ». Lor lumine es debile ma illes es si numerose que illes nonobstante illumina le celo del noctes terrestrial. « *Le stella* » deveni assi le symbolo del messageros religiose qui remane in pede o qui cade como le signo del « *6te sigillo* » de Apo.6:13 in le qual le cadita del stellas ha venitee prophetisar le 13 de novembre 1833 al electos, le cadita massive del protestantismo pro le anno 1843. Iste cadita concernava parallelmente le messagerosdel Christo destinatarios del message de «*Sardes*» a quales Jesus declara: «*tu pare esser vive e tu es morte* ». Iste cadita es mentionate in Apo.9:1: « *Le quinte angelo sonava le trompetta. E io videva* ***un stella que habeva cadite del celo super le terra****. Le clave del puteo del abysmo le esseva date* ». Ante le cadita del protestantes, Apo.8:10 e 11 mentiona illo del catholicismo definitivamente condemnate per Deo: « *Le tertie angelo sonava le trompetta.* ***E illa cadeva del celo un grande stella ardente como un torchio****; e illa*

cadeva super le tertio del fluvios e super le fontes del aquas.» Le verso 11 le attribue le nomine «*Absinthio*»: «***Le nomine de iste stella es Absinthio**; e le tertio del aquas esseva cambiate in **absinthio**, e multe homines moriva per le aquas, proque illos habeva devenite amare* ». Le cosa es confirmate in Apo.12:4 : « ***Su cauda traheva le tertio del stellas del celo**, e los jectava super le terra. Le dracon se teniva ante le femina qui iva parer, pro devorar su infante, quando illa haber parite* ». Le messageros religiose va alora esser victimas del executionesdel revolutionarios francese in Apo.8:12 : « *Le quarte angelo sonava le trompetta. E le tertio del sol esseva ferite, e le tertio del luna, **e le tertio del stellas, a fin que le tertio de illos esseva obscurite**, e que le die perdeva un tertio de su claritate, e le nocte equalmente* ». Le objectivos del revolutionarios libere pensatores hostil verso tote le formas del religion es anque, sempre partialmente (*le tertio*), « *le sol* » e le « *luna* ».

In Gen.15:5, le « *stellas* » symbolisa le « *posteritate* » promittite a Abraham : « *E post haber lo ducite foras, ille diceva : Regarda verso le celo, e conta le stellas, si tu pote contar los. E ille le diceva : Tal sera tu posteritate* ». Attention ! Le message indica un quantitate numerose ma non dice nihil re le qualitate del fide de iste multitudine in le qual Deo va trovar « *multo de vocatos ma pauc de eligite* » secundo Matt.22:14. Le « *stellas* » symbolisa ancora le eligite in Dan.12:3 : « *Illes qui ha essite intelligente brillara como le splendor del celo, **e illes qui ha inseniate le justitia, al multitude brillara como le stellas**, a sempre e a perpetuitate* ».

Gen.1:17 : « *Deo los placiava in le extension del celo, pro illuminar le terra,* »

Nos vide hic pro un ration spiritual le insistentia de Deo super iste rolo del astros: « *pro illuminar le terra* ».

Gen.1:18 : « *pro presider al die e al nocte, e pro **separar** le lumine del tenebras. Deo videva que isto esseva bon* ».

Hic Deo confirma le rolo symbolic spiritual de iste astros per ligar insimul « *le die e le lumine* » de un parte, e « *le nocte e le tenebras* » de altere parte.

Gen.1:19 : « *Assi, il habeva un vespere, e il habeva un matino: isto esseva le quarte die* ».

Le terra pote ora profitar del lumine e del calor solar pro assecurar su fertilitate e su production de nutrimentos vegetal. Ma le rolo del sol non prendera un importantia que post le peccato que Eva e Adam committera. Le vita depende usque a iste momento tragic del potentia miraculose del poter creator de Deo. Le vita terrestre es organisate per Deo pro iste tempore quando le peccato va colpar le terra de tote su maledictionn.

Le 5te die

Gen.1:20 : « *Deo dice : Que le aquas produce in abundantia animales vivente, e que aves vola super le terra verso le extension del celo*».

In iste 5te die, Deo da al « *aquas* » le poter de « *producer in abundantia animales vivente*» si numerose e si variate que le scientia moderne ha difficultate a enumerar los tote. In le fundo del abyssos in le obscuritate complete, on discoperi un forma de vita incognite de animales minuscule fluorescente que emitte lumine intermittente, clignante e cambia de intensitate luminose e mesmo de color. Similemente, le extension del celo va reciper le animation del volo del« *aves* ». Hic appare le symbolo del « *alas* » que permitte le movimento in le aere al animales carnal alate. Le symbolo va esser attachate al spiritos celeste que non ha besonio de illos pois que illes non es submittite al leges physic terrestre e celeste. E in le specie alatee del terra, Deo va attribuer se le imagine de « *le aquila*» qui se eleva le plus alte in altitude inter tote le species del aves e del animales volante. «*Le aquila*» deveni anque le symbolo del imperio, del rege Nebucadnetsar in Dan.7:4 e illo de Napoleon 1er in Apo.8:13: «*Io regardava, e io audiva**un aquila que volava in le medio del celo**, dicente con un voce*

forte: Guai, guai, guai al habitantes del terra, a causa del altere sonos del trompetta del tres angeles qui va sonar!» Le apparition de iste regime imperial prophetisava le tres grande «*guais*» que va colpar le habitantes del paises occidental sub le symbolo del tres ultime «*trompettas*»» de Apoc. 9 e 11, a partir de 1843, data quando le decreto de Dan.8:14 entrava in application.

Foras de « *le aquila*», le altere « *aves del celo*» va symbolisar le angelos celeste, le bon e le mal.

Gen.1:21: « *Deo creava le grande pisces e tote le animales vivente que se move, e que le aquas produceva in abundantia secundo lor specie; ille creava etiam tote ave alate secundo su specie. Deo videva que isto esseva bon*».

Deo prepara le vita marin pro le condition del peccato, le tempore quando le plus «*grande pisces*» face del plus parve lor alimento, isto es le destino programmate e le utilitate de lor abundantia in cata specie. Le «*aves alate*» non escappara a iste principio pois que etiam illes se occidera pro nutrir se. Ma ante le peccato, nulle animal marin o ave non face mal a un altere, le vita les anima tote e illes cohabita in perfecte harmonie. Pro isto, Deo judica le situation « *bon* ». Le « *animales* » marin e « *le aves* » va tener un rolo symbolic post le peccato. Le combates mortal inter le species dara alora al « *mar*» le senso de «morte» que Deo da a illo in le ritual del ablutiones del sacerdotes hebreo. Lea tina usate pro iste fin recipera le nomine de «*mar*» in rememoration del travalio del «mar rubie», le duo cosas essente un prefiguration del baptismo christian. Assi, per dar a illo le nomine, «*bestia que ascende del mar*» in Apo.13:1, Deo identifica le religion catholic roman e le monarchia que lo supporta a un assemblea de « mortes » que occide e devora lor proxime como le pisces del « *mar*». Similemente le aquilas, le sparveros e le falcones devorara le columbas e le turtures, a causa del peccato de Eva e Adam e de illos, in multo plus grande numero, de lor descendentes human usque al retorno in gloria de Christo.

Gen.1:22 : « *Deo los benediceva, dicente : Siate fecunde, multiplica vos, e plena le aquas del mar ; e que le aves multiplica super le terra* ».

Le benediction de Deo se concretisa per le multiplication, in iste contexto illo del animales marin e del aves, ma etiam tosto, illo del esseres human. Le Ecclesia del Christo es etiam appellate a multiplicar le numero de su adeptos, sed ibi, le benediction de Deo non suffice, proque Deo appella, ma ille non constringe alcuno a responder a su offerta de salvation.

Gen.1:23 : « *Assi, il habeva un vespere, e il habeva un matino : isto esseva le quinte die.* ».

Nota que le vita marin es create le quinte die e assi **separate** del creation del vita terrestre, a causa de su symbolismo spiritual que concerne le prime forma del christianismo maledicte e apostate ; isto que va representar le religion catholic de Roma desde le 7 de martio 321, data del adoption del false die de reposo pagan, le prime die e « die del sol », renominate postea: dominica, id es, die del Senior. Iste explication es confirmate per le apparition del catholicismo roman durante le 5te millennio e illo del protestantismo que appare durante le 6te millennio.

Le 6te die

Gen.1:24 : « *Deus dice: Que le terra produce animales vivente secundo lor specie, bestial, reptiles e animales terrestre, secundo lor specie. E isto esseva assi*».

Le 6ème die es marcate per le creation del vita terrestre que, a su vice, post le mar, «***produce** animales vivente secundo lor specie, bestial, reptiles e animales terrestre, secundo lor specie*». Deo initia un processo de reproduction de tote iste creaturas vivente. Illes va diffunder se super le terra emergite.

Gen.1:25: «*Deo faceva le animales del terra secundo lor specie, le bestial secundo su specie, e tote le reptiles del terra secundo lor specie. Deo videva que isto esseva bon* ».

Iste verso confirma le action ordinate in le precedente. Nota iste vice que Deo es le creator e le realisator de iste vita animal terrestre producite super le terra. Como pro illes del mar, le animales terrestre vivra in harmonio usque al tempore del peccato human. Deo trova « *bon* » iste creation animal in le qual rolos symbolic es create e ille los usara in su messages prophetic post le establimento del peccato. Inter le reptiles, « *le serpente* » va tener un rolo principal como medio instigante del peccato usate per le diabolo. Post le peccato, le animales del terra se destruera specie contra specie. E iste aggressivitate va justificar, in Apo.13:11, le nom de « *bestia que ascende del terra* » que designa le religion protestante in su ultime stato maledicite per Deo in le contexto del ultime probation de fide adventista justificate per le ver retorno de Jesus Christo previdite pro le primavera 2030. Nonobstante, nota que le protestantismo porta iste malediction ignorateper le multitudes depost 1843.

Gen.1:26 : « *Tunc Deo diceva : Facemos le homine a nostre imagine, secundo nostre similitudine, e que ille domina super le pisces del mar, super le aves del celo, super le bestial, super tote le terra, e super tote le reptiles que se repente super le terra* ».

In dicente « *Facemos* », Deo associa a su obra creative le mundo angelic fidele qui assiste a su action e le circumple plen de enthusiasmo. Sub le thema del **separation**, releva hic, gruppate in le 6te die, le creation animal terrestre e illo del homine que es mentionate in iste verso 26, numero del nomine de Deo, numero obtenite per le addition del quatro litteras hebraic « Yod = 10 +, He = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26»; litteras que compone su nomine transliterate «YaHWéH». Iste selection es tanto plus justificate que, «*facite a imagine de Deo*», «*le homine*» Adam veni a representar lo symbolicamente in le creation terrestre como un imagine de Christo. Deo le da su aspecto physic e mental, isto es, le capacitate de judicar inter le ben e le mal que va render lo responsabile. Create le mesme die como le animales, « *le homine* » va reciper le election de su « *similitudine* » : Deo o ben le animal isto es, « *le bestia*». Ma es per lassar se seducer per «un animal», «*le serpente*», que Eva e Adam se separara de Deo e perdera su «*similitudine*». Per dar al homine le dominio super «*le reptiles que se repente super le terra*», Deo invita le homine a dominar super «le serpente» e dunque a non lassar se inseniar per ille. Infelicemente pro le humanitate, Eva essera isolate e separate de Adam quando illa essera seducite e rendite culpabile del peccato de disbedientia.

Deo confide al homine tote su creation terrestre con le vitas que illo contine e produce in le mares, super le terra e in le celo.

Gen.1:27 : « *Deo creava le homine a su imagine, ille lo creava al imagine de Deo, ille creava le homine e le femina* ».

Le 6^{e} die dura como le alteres, 24 horas e il pare que le creationes del homine e del femina es hic gruppate con le objectivo pedagogic de resumir lor creation. De facto, Gen.2 reprende iste creation del homine revelante multe actiones que verisimilmente se ha complite in plure dies. Le narration de iste capitulo 1 prende dunque un character normative revelante le valores symbolic que Deo ha volite dar al sex prime dies del septimana.

Iste septimana es tanto plus de valor symbolic que illo imagina le projecto salvatori de Deo. « Le homine » symbolisa e prophetisa Christo e « le femina », « le Ecclesia Eligite » que va esser suscitate a partir de ille. In plus, ante le peccato, le tempore real non ha importantia pois que in le stato de perfection, le tempore non es contate e le conto a retro del « 6000 annos » comenciara in le prime primavera marcate per le prime peccato human. In un perfecte regularitate, le noctes de 12 horas e le dies de 12 horas se succede continuemente. In iste verso, Deo insiste super le similitudine del homine create conforme a su proprie imagine. Adam non es non debile, ille es plen de fortia e ha essite create capace a resister al tentationes del diabolo.

Gen.1:28 : « *Deo los benediceva, e Deo les diceva: Sia fecunde, multiplica, plena le terra, e subjunge lo; e domina super le pisces del mar, super le aves del celo, e super omne animal que se move super le terra*».

Le message es dirigite per Deo a tote le humanitate del qual Adam e Eva es le modelos original. Como le animales, illes es a lor vice benedite e incitate a procrear pro multiplicar esseres human. Le homine obtene de Deo le domination super le creaturas animal, lo que significa que ille non debe lassar se dominar per illes, per sentimentalismo e debilitate sentimental. Ille non debe nocer les ma viver in harmonica con illes. Isto, in le contexto que precede le maledictiion del peccato.

Gen.1:29 : « *E Deo dice : Ecce, io da a vos tote herba portante semine e que es super le superficie de tote le terra, e tote arbore habente in se fructo de arbore e portante semine : isto essera vostre nutrimento* ».

In su creation vegetal, Deo revela tote su bonitate e generositate multiplicante le numero del semines de cata specie de vegetales, arbores fructifere, cereales, herbas e legumines. Deo propone al homine le modello del alimentation perfecte que favora un bon sanitate physic e mental favorabile a tote le organismo e le anima human, ancora hodie como in le tempore de Adam. Iste subjecto ha essite presentate desde 1843 per Deo como un exigentia verso su electos e illo prende un importantia ancora plus grande in nostre ultime dies ubi le alimentation es victima del chimia, fertilisantes, pesticidas e alteres que destrue le vita in loco de favorar lo.

Gen.1:30 : « *E a omne animal del terra, a omne ave del celo, e a toto lo que se move super le terra, habente in se un halito de vita, io da tote herba verde pro alimento. E isto esseva assi*»».

Iste verso presenta le clave que justifica le possibilitate de iste vita harmonic. Tote le esseres vivente es vegetarian, dunque illes non ha ulle ration de nocer se mutualmente. Post le peccato, le animales se attaccara le plus sovente pro nutrir se, e le morte les affligera alora tote de un maniera o un altere.

Gen.1:31: «*Deo videva toto lo que ille habeva facite e ecce, illo esseva multo bon. Assi, il habeva un vespere, e il habeva un matino: isto esseva le sexte die.*».

Al fin del 6^{e} die, Deo es satisfacite de su creation que, con le presentia del homine super le terra, es judicate iste vice «***multo bon***», durante que illo esseva solmente «*bon*» al fin del 5^{e} die.

Le intention de Deo de **separar** le 6 prime dies del septimana del 7^{e} es demonstrate per lor gruppamento in iste capitulo 1 del Genese. Ille prepara de iste maniera le structura del 4^{e} commandment de su lege divine que ille presentara in lor tempore al Hebreos liberate del servitude egyptian. Le esser human dispone, desde Adam, de 6 dies super 7, cata septimana, pro occupar se de su activitates terren. Pro Adam, le cosas ha comenciate ben, ma post haber essite create ab ille, le femina, su « *adjuta* » date per Deo, va facer entrar le peccato in le creation terren como Gen.3 lo va revelar. Per amor pro su sposa, a su vice Adam va mangiar le fructo prohibite e le copula integre va trovar se colpate per le maledictiion del peccato. In iste action, Adam prophetisa Christo qui venira compartir e pagar in su loco le culpa de su Ecclesia Electe ben-amate. Su morte super le cruce, al pede del monte Golgotha, va redimer le culpa committite e vincitor del peccato e del morte, Jesus-Christo obtenera le derecto de facer profitar su electos de su justitia perfecte. Ille pote assi offerer les le vita eternal perdite desde Adam e Eva. Le electos entrara insimul al mesme momento in iste vita eternal al initio del 7ème millennio, es alora que le rolo prophetic del sabbato se complira. Tu pote assi comprender, proque, iste thema del reposo del 7me die es presentate in le capitulo 2 del Genese, **separate** del 6 prime dies gruppate in le capitulo 1.

Genese 2

Le septime die

Gen.2:1 : « *Assi esseva complite le celos e le terra, e tote lor armea*».

Le prime sex dies es separate del «***septime***» proque le obra creative del terra e del celos per Deo se completa. Isto esseva ver, pro le position del bases del vita create in le prime septimana, ma ancora plus, pro le 7000 annos que illo etiam prophetisa. Le prime sex dies annuncia que Deo va laborar in le adversitate confrontate al campo del diabolo e de su actiones destructive durante 6000 annos. Su obra va consister in attirar verso ille su electos pro seliger los in le medio de tote le esseres human. Il va dar les varie probas de su amor e retenera illes qui lo ama e lo approba in tote su aspectos e tote le dominios. Proque illes qui non agera assi, va junger se al campo maledicte del diabolo. « *Le armea* » mentionate refere al fortias vivente del duo campos que va opponer se e combatter super « *le terra* » e in « *le celos* » ubi le « *stellas del celo* » los symbolisa. E iste combatto pro le selection va durar 6000 annos.

Gen.2:2 : « *Deo finiva al septime die su obra, que ille habeva facite : e ille se reposava al septime die de tote su obra, que ille habeva facite* ».

In iste fin del prime septimana del historia terrestre, le reposo de Deo insenia un prime lection: Adam e Eva non ha ancora peccate; lo que explica le possibilitate pro Deo de viver un ver reposo. Le reposo de Deo es dunque conditionate per le absentia de peccato in su creaturas.

Le secunde lection es plus subtil e illo se cela in le aspecto prophetic de iste « ***septime die*** » que es un imagine del « ***septime*** » millennio del grande projecto salvific programmate per Deo.

Le entrata in le « ***septime*** » millennio, appellate « *mille annos*» in Apo.20:4-6-7, marcara le completion del selection del electos. E pro Deo e su electos salvate vivente o resurrecte, sed totes essente glorificate, le reposo obtenite essera le consequentia del victoria de Deo in Jesus-Christo super tote su inimicos. In le texto hebreo, le verbo «*se reposava*» es «shavat» del mesme radice como le parola «*sabbato*».

Gen.2:3: «*Deo benediceva le septime die, e ille lo sanctificava, proque in iste die ille se reposava de tote su obra que ille habeva create in facer lo*».

Le parola sabbato non es citate ma su imagine se trova jam in le**sanctification** del«***septime die*** ». Comprende dunque ben le causa de iste**sanctification** per Deo. Illo prophetisa le momento quando su sacrificio in Jesus-Christo recipira su premio final: le felicitate de esser circumdante de tote su electos qui ha testificate in lor tempore de lor fidelitate in le martyrio, le suffrentias, le privation, le plus sovente, usque al morte. E al initio del « ***septime*** » millennio, illes essera tote vive e non habera plus a timer le morte. Pro Deo e su campo fidele, pote on imaginar le causa de un plus grande «***reposo***» que isto? Deo non videra plus suffrer illes qui le ama, ille non habera plus a divider lor suffrentia, isto es iste «***reposo***» que ille face celebrar cata «***sabbato del septime die***» de nostre septimanas perpetue. Iste fructo de su victoria final habera essite obtenite per le victoria de Jesus-Christo super le peccato e le morte. In ille, super le terra e in medio del altere humanos, ille ha realisate un obra a pena credibile: ille ha prendite super se le morte pro crear su populo electe e le sabbato annunciava desde Adam al humanitate que ille vincerea le peccato pro offerer su justitia e le vita eternal a illes qui le ama e le servi fidelmente ; chose que Apo.6:2 proclama e confirma : « *Io regardava, e ecce, appariva un cavallo blanc. Ille qui lo cavalcava habeva un arco; un corona le esseva date, e* ***ille partiva como victor e pro vincer*** ».

Le entrata in le septime millennio marca le entrata del electos in le eternitate de Deo, pro isto, in iste recitation divine, le septime die non es claudite per le expression « *il habeva un vespere, il habeva un matino, isto esseva le ...die*". In su Apocalypse date a Johannes,

Christo evocara iste septime millennioe ille revelara que illo sera etiam ille componite de "*mille annos*"secundo Apoc.20:2-4,como le sex prime que lo ha precedite. Isto sera un tempore de judicio celeste durante le qual, le electos debera judicar le mortos del campo maledicte. Le memoria del peccato dunque sera mantenite in iste ultime "*mille annos*» del grande sabbato prophetisate cata fin de septimana. Solmente le judicio final permittera finir con le pensata del peccato quando, al fin del septime millennio, tote le damnatos essera destruite in «*le stagno defoco del secunde morte*».

Deo da explicationes super su creation terrestrial

Advertimento: Personas mal inspirate semina le dubita presentante iste parte de Genesis 2 como un secunde testimonio que contradicerea illo del recito de Genesis 1. Iste personas non ha comprendite le methodo narrative usate per Deo. Ille presenta in Genesis 1, le globalitate del prime sex dies de su creation. Postea, a partir de Gen.2:4, ille retorna pro apportar detalios complementari sur certe subjectos non explicate in Genesis 1.

Gen.2:4 : « *Ecce le origines del celos e del terra, quando illos esseva create* »

Iste explicationes additional es absolutemente necessari proque le thema del peccato debe reciper su proprie explicationes. E nos lo ha vidite, iste thema del peccato es omnipresente in le formas que Deo ha date a su realisationes terrestre e celeste. Le construction del septimana de septe dies es illa mesme portator de multe mysterios que solmente le tempore va revelar al electos de Christo.

Gen.2:5 : « *Quando YaHWéH Deo faceva un terra e celos, nulle arbusto del campos esseva ancora super le terra, e nulle herba del campos germinava ancora: proque YaHWéH Deo non habeva facite pluver super le terra, e il non habeva homine pro cultivar le solo* ».

Nota le apparition del nomine « *YaHWéH* » per le qual Deo se ha mesmo nominate al requesta de Moises secundo Exodo 3:14-15. Moises scribe iste revelation sub le dictation de Deo que ille nomina « *YaHWéH* ». Le revelation divine prende hic su referentia historic del exodo de Egypto e del creation del nation Israel.

Post iste precisiones apparentemente multo logic se cela ideas prophetisate. Deo mentiona le crescentia del vita vegetal, « *arbusto e herbas del campos* », al quales il adjunge le « *pluvia* » e le presentia de « *le homine* » qui va « *cultivar le solo* ». In 1656, post le peccato de Adam, in Gen.7:11, « *le pluvia* » del « *diluvio* » destruera le vita vegetative, « *arbusto e herbas del campos*» assi como «*le homine*» e su «*culturas*» a causa del intensification del peccato.

Gen.2:6: «*Ma un vapor se elevava del terra, e irrigava tote le superficie del solo*».

Ante de destruer, ante le peccato, Deo face «*irrigar le terra super tote su superficie per un vapor*». Le action es dulce e efficace e adaptate al vita sin peccato, gloriose e perfectemente pur. Post le peccato, le celo inviara tempestas e pluvias torrential destructrice in signo de su malediction.

Le formation del homine

Gen.2:7: «*YaHWéH Deo formava le homine del pulvere del terra, ille sufflava in su narinas un sufflo de vita e le homine deveniva un esser vivente*».

Le creation del homine reposa super un nove **separation**: illo del «*pulvere del terra*» del qual un parte es prendite pro formar un vita facite a imagine de Deo. In iste action, Deo revela su projecto de obtener e seliger al fin electos de origine terrestre que ille rendera eternal.

Quando Deo lo crea, le homine es le objecto de attentiones particular de su Creator. Nota ben que ille lo «*forma* » a partir de « *le pulvere del terra* » e iste sol origine prophetisa, su peccato, su morte, e su retorno al stato de « *pulvere* ». Iste action divine es comparabile a illo de un « *figulino* » qui da forma a un « *vaso de argilla* » ; imagine que Deo revindicara in

Jer.18:6 e Rom.9:21. Plus, le vita de « *le homine* » va depender de su « *halito* » que Deo insuffla in su « ***narinas*** ». Il se tracta dunque ben del « *sufflo* » pulmonar e non del sufflo spiritual a que multe pensa. Tote iste detalios es revelate pro rememorar nos quanto le vita del homine es fragile, dependente de Deo pro su prolongation. Illo remane le fructo de un miraculo permanente proque le vita se trova solmente in Deo e in ille sol. Es per su voluntate divine que « *le homine deveniva un esser vivente*». Si le vita del homine bon o malse prolonga, illo es solmente perque Deo lo permitte. E quando le morte lo frappa, il es ancora su decision que es in causa.

Ante le peccato, Adam es create perfecte e innocente, ille possede un potentia vital e entra in un vita eterne, circumdante de cosas eterne. Solmente, le forma de su creation prophetisa su terribile destino.

Gen.2:8 : « *Alora YaHWéH Deo plantava un jardin in Eden, al latere del est, e ibi ille poneva le homine que ille habeva formate* ».

Un jardin es le imagine del loco ideal pro le homine, ubi ille trova reunite tote su elementos nutritive e visualmente incantator; flores magnific que non se marce e non perde jammais lor fragrantias de odores agradabile multiplicite al infinito. Iste alimento offerite in le jardin non constitue su vita, que es, ante le peccato, non dependente del nutrition. Le alimento es dunque consumite per le homine pro su sol placimento. Le precision « *Deo plantava un jardin* » testimonia de su amor pro su creatura. Ille se face jardinero pro offerer al homine iste loco de vita meraviliose.

Le parola Eden significa « jardin de delicias » e prendente Israel como puncto de referentia central, Deo situa iste Eden al oriente de Israel. Pro su « delicias », le homine es placiate in iste jardin deliciose per Deo, su Creator.

Gen.2:9 : « *YaHWéH Deo faceva crescer del solo arbores de omne specie, agradabile a vider e bon a mangiar, **e le arbore del vita in medio del jardin**, e <u>le arbore del cognoscentia del ben e del mal</u>* ».

Le character de un jardin es le presentia del arbores fructifere que offere le « preste a mangiar » que constitue lor fructos con multiple sapores dulce e sucrate. Illes es tote ibi pro le sol placer de Adam, ancora sol.

In le jardin se trova equalmente duo arbores con characteres diametralmente opposite: « *le arbore de vita* » que occupa le position central, « *in medio del jardin* ». Assi le jardin e su offerta luxuriante es completemente ligate a illo. Prope a illo, se trova « *<u>le arbore del cognoscentia del ben e del mal</u>* ». Ja, in su designation, le parola « *mal* » prophetisa le accesso al peccato. On pote alora comprender que iste duo arbores es le imagines del duo campos que va affrontar se super le terra del peccato : le campo de Jesus-Christo imaginate per « *le arbore de vita* » contra le campo del diabolo qui, como le nomine de « *le arbore* » lo indica, ha cognoscite sia, experientiate, successivemente, le « *bono* » desde su creation usque al die quando le « *mal* » lo ha facite entrar in rebellion contra su Creator; lo que Deo nomina « peccar contra ille ». Io te rememora que istes principios « *del bono e del mal* » son le duo selectiones o duo fructos extreme opposite possibles que **le libertate total** de un « *esser vivente* » produce. Si le prime angelo non lo habeva facite, altere angelos haberea totevia entrate in rebellion como le experientia terrestre del comportamentos humans jam lo ha provate.

In tote le offerta generose del jardin preparate per Deo pro Adam se trova iste arbore « *del cognoscentia del ben e del mal* » que es ibi pro probar le fide del homine. Iste termino « *cognoscentia* » debe esser ben comprendite proque pro Deo le verbo « *cognoscer* » prende un senso extreme de experimentar « *le ben o le mal*» que va reposar super le actos de obedientia o de disobedientia. Le arbore del jardin es solmente le supporto material del test de obedientia e su fructo non transmette le mal sino perque Deo ha date a illo iste rolo

presentante lo como un interdiction. Le peccato non es in le fructo ma in le facto de mangiar lo sapente que Deo lo ha prohibite.

Gen.2:10 : « *Un fluvio sortiva de Eden pro irrigar le jardin, e de ibi illo se divideva in quatro brancas* ».

Un nove message de **separation** es presentate, de mesmo que le fluvio que sorti de Eden se divide in « *quatro brancas* », iste imagine prophetisa le nascentia del humanitate cuje descendentes va diffunder se universalmente, al quatro punctos cardinal, o quatro ventos del celos, super tote le terra. Le « *fluvio* » es le symbolo de un populo, le aqua essente le symbolo del vites human. Per iste division « *in quatro brancas* », le fluvio exite del Eden va sparger su aqua del vita super tote le terra e iste idea prophetisa le desiro de Deo de diffunder su cognoscentia super tote su superficie. Su projecto se realisara secundo Gen.10 per le separation de Noe e de su tres filios post le fin del diluvio de aquas. Iste testes del diluvio va transmitter de generation in generation le memoria del terribile castigo divine.

Nos non cognosce le aspecto visual que habeva le terra ante le diluvio, ma ante le separation del populos, le terra habitate debeva presentar se como un sol continente unicamente irrigate per iste fonte de aqua que surgeva a partir del jardin de Eden. Le mares interior actual non existeva e illos es un consequentia del diluvio que veniva coperir tote le terra durante un anno. Usque al diluvio, e continente integre esseva dunque irrigate per iste quatro fluvios e lor affluentes distribuiva le aqua dulce super tote le superficie del terra sic. Durante le diluvio, le stretto de Gibraltar e illo del mar rubie se collabava, preparante assi le formation del mar Mediterranee e del mar Rubie invadite per le aqua salin del oceanos. Sape que in le nove terra ubi Deo establirà su regno, il non habera mar secundo Apo.21:1 como il non habera plus morte. Le division es le consequentia del peccato e le forma le plus intense de illo essera punite per le aquas destructive del diluvio. Legente iste message, sub su sol aspecto prophetic, le «« *quatro brachios*» del fluvio designa quatro populos que characterisa le humanitate.

Gen.2:11: «*Le nomine del prime es Pischon; ille es illo que circumda tote le pais de Havila, ubi se trova le auro*».

Le nomine del prime fluvio nominate Pischon o Phison significa: abundantia de aqua. Le zona ubi se trovava le Eden plantate per Deo debeva esser ibi ubi le Tigris e le Euphrate actual prende lor origine; pro le Euphrate al monte Ararat e pro le Tigris al Taurus. Al est e in le medio de Turchia se trova ancora le immense laco de Van que constitue un enorme reserva de aqua dulce. Con su benediction divine, le aqua abundante favoriva le fertilitate extreme del jardin de Deo. Le pais de Havila reputate pro su auro esseva secundo alcunes situate al nord-est de Turcia actual. Illo se extendeva usque al costa del actual Georgia. Ma iste interpretation presenta un problema proque secundo Gen.10:7, « *Havila* » es un « *filio de Cush* », ipse « *filio de Cham*», e ille designa leEthiopia situate al sud de Egypto. Isto me induce a situar iste pais«*de Havila*» in Ethiopia, o in Yemen, ubi se trovava le minas dee leauroqueareginade Sabaha offerite al rege Salomon.

Gen.2:12: «*Le auro de iste pais es pur; on anque trova ibi le bdellium e le petra de onyx*».

«*Le auro*» es le symbolo del fide e Deo prophetisa pro Ethiopia, un fide pur. Illa sera jam le sol pais in le mundo que ha conservate le hereditage religiose del regina de Saba post su visita al rege Salomon. Nos adde etiam a su favor, que in su independentia conservate durante le seculos de tenebras religiose que ha characterisate le populos de Europa occidental « christian », le Ethiopios ha mantenite le fide christian e illes ha practicate le ver sabbato recipite per le incontro con Salomon. Le apostolo Philippo ha baptisate le prime christian ethiope como isto es revelate in Actos 8:27 a 39. Ille esseva un eunuco ministro del regina Candace e le populo integre recipeva su instruction religiose. Un altere detalio testimonia le

benediction de iste populo, Deo lo ha facite proteger contra su inimicos per le action guerrier initiate e deliberate voluntarimente per le celebre navigator Vasco de Gama.

Confirmante le color nigre del pelle del Ethiopianos, « *le petra de onyx* » es de color « nigre » e illa es componite de dioxide de silicium; un ricchessa additional pro iste pais; proque su uso pro le fabrication de transistors la face particularmente appreciate hodie.

Gen.2:13 : « *Le nomine del secunde fluvio es Guihon; ille es le qual circumda tote le pais de Cusch*».

Oblidem le «fluvios» e mitte in lor loco le populos que illos symbolisa. Iste secunde populo «*circunda le pais de Cush*» sia, Ethiopia. Le descendentia de Sem va se disveloppar super le terra del'Arabia usque a Persia. Illa circumda effectivemente le territorio de Ethiopia, dunque illa pote esser symbolisate e designate per le nomine del « *fluvio* » « *Guihon* ». In nostre ultime dies, iste circumdantia es « musulman » religion de Arabia e Persia. Assi le configuration del initio del creation es reproducite al fin del tempores.

Gen.2:14 : « *Le nomine del tertie es Hiddékel ; ille es le que flue al oriente de Assyria. Le quarte fluvio, il es Euphrates* ».

« *Hiddékel* » designa le « fluvio Tigre », e le populo designate esserea India symbolisatee per le « tigre de Bengala » ; Asia e su civilisation oriental designate falsemente como « le racia jalne » es dunque prophetisate e concernite e illo se trova de facto « *al oriente de Assyria* ». In Dan.12, Deo ha usate le symbolo de iste « *fluvio* » « Tigre » devorator de homines pro illustrar le probation adventista complite inter 1828 e 1873, a causa del multitudines de mortes spiritual que illo ha provocate.

Le nomine « *Euphrate* » significa: florite, fertile. In le prophetia Apocalypse, « *le Euphrate* » symbolisa Europa occidental e su excrescentias, le Americas e Australia, que Deo presenta dominate per le regime religiose papal roman que ille nomina con su citate, « *Babylonia le grande*». Iste descendenta de Noe essera illo de Japhet qui se extende al occidente verso Grecia e Europa, e al nord verso Russia. Europa ha essite le solo ubi le fide christian ha cognoscite tote su bon e mal disveloppamentos post le cadita national de Israel; le adjectivos «florite, fecunde» es justificate e secundo le presagio, le filios de Lea, le femina mal amate, essera plus numerose que illos de Rachel, le sposa que Jacob amava.

Il es bon de retrovar in iste message, le recordo que malgrado tote lor divisiones religiose final, iste quatro typos de civilisationes terrestre ha habite le mesme Deo creator como Patre, pro justificar lor existentias.

Gen.2:15 : « *YaHWéH Deo prendeva le homine, e lo collocava in le jardin de Eden pro cultivar lo e pro guardar lo* ».

Deo offere a Adam un occupation que consiste a « *cultivar e guardar* » le jardin. Le forma de iste cultura nos es incognite ma illo se effectuava sin ulle fatiga ante le peccato. Similemente, sin ulle forma de aggressivitate in tote le creation, su guarda esseva simplificate al extremo. Nonobstante iste rolo de guarda subintendeva le existentia de un periculo que prendera tosto un aspecto real e precise: le seduction diabolic del pensamento human in iste mesme jardin.

Gen.2:16: " *YaHWéH Deo da iste ordine al homine: Tu potera mangiar de tote le arbores del jardin;*»

Multitudes de arbores a fructos es ponite a disposition libere de Adam. Deo lo inunda ultra su necessitates que consiste a satisfacerdes desiros alimentari per variar le gustos e le aromas. Le offerta de Deo es agradabile, sed illo es solmente le prime parte de un «*ordine*» que il da a Adam. Le secunde parte de iste«*ordine*» veni postea.

Gen.2:17: « *ma tu non mangera del arbore del cognoscentia del bon e del mal, proque le die quando tu mangera de illo, tu morira* ».

In « *le ordine* » de Deo, iste parte es multo serie, proque le menacia presentate essera implacabilemente applicate desde que le disbedientia, fructo del peccato, essera consummate

e complite. E non oblida lo, pro que le projecto del regulation universal del peccato se completa, il essera necessari que Adam cade. Pro comprender melio lo que va occurrer, retene que Adam es ancora sol quando Deo le adverti presentante su « *ordine* » de non mangiar de « *le arbore del cognoscentia del ben e del mal* » isto es, de non esser nutrit per le ideas del diabolo. Plus, in un contexto de vita eterne, il ha essite necesse que Deo le explica lo que significa: « morir ». Proque le menacia es ibi, in iste « *tu morira* ». In summario, Deo offere a Adam un foresta ma ille le prohibe un sol arbore. E pro certe personas iste sol prohibition es insupportabile, alora le arbore cela le foresta, como lo insenia le proverbio. Mangiar de « *le arbore del cognoscentia del ben e del mal* » significa: nutrir se del inseniamento del diabolo jam animate de un spirito de rebellion contra Deo e su justitia. Proque « *le arbore* » prohibite placiate in le jardin es un imagine de su persona, de mesmo que « *l'arbre de vita*» es un imagine del personage Jesus-Christo.

Gen.2:18 : «*YaHWéH Deo dice : Il non es bon que le homine sia sol ; io le facera un adjuta simile a ille*».

Deo ha create le terra e le homine pro revelar su bonitate e le malitia del diabolo. Su projecto salvatori nos es revelate in le cosas que va sequer. Pro comprender, sape que le homine tene le rolo de Deo in persona quei le facto pensar, ager e parlar como ille pensa, age e parla ipse. Iste prime Adam es un imagine prophetic del Christo que Paul presentara como le nove Adam.

Pro revelar le malitia del diabolo e le bonitate de Deo, il es necessari que le Adam pecca a fin que le terra sia dominate per le diabolo e que su mal obras sia revelate universalmente. Le notion del copula existe solmente super le terra create pro le peccato, proque le duo assi formate lo es pro un ration spiritual que prophetisa le relation del Christo divine con su Sposa que designa su electos. Le Electa debe saper que illa es al mesme tempore le victima e le beneficiaria del plano salvator projectate per Deo ; illa es victima del peccato rendite necessari pro Deo a fin que ille pote finalmente condemnar le diabolo, e beneficiari de su gratia salvante proque, conscie de su responsabilitate pro le existentia del peccato, ille va pagar ipse le precio del expiation del peccato in Jesus-Christo. Assi, in prime loco, Deo ha trovate le solitudine non bon e su necessitate de amor esseva si grande que ille esseva preste a pagar car le precio pro obtener lo. Iste compania, iste vis-à-vis, que permitte le compartir, Deo lo nomina « *adjuta* » e le homine reprendera le termino in evocante su vis-à-vis human feminin. De facto como adjuta, illa lo facera cader e lo trahera per amor in le peccato. Ma iste amor de Adam pro Eva es al imagine del amor de Christo pro su electos trovate peccatores, digne de morte eternal.

Gen.2:19 : « *YaHWéH Deo formava del terra tote le animales del campos e tote le aves del celo, e ille los faceva venir verso le homine, pro vider como ille los appellarea, e a fin que omne esser vivente portava lee nomine que ille darea le homine* ».

Il es le superior qui da un nomine a lo que es inferior a ille. Deo ha date a se mesme su nomine e, per dar a Adam iste derecto, ille confirma assi le domination del homine super tot lo que vive super le terra. In iste prime forma del creation terrestre, le species del animales del campos e del aves del celo es reducite e Deo los face venir verso Adam, toto como ille los guidara ante le diluvio per pares verso Noe.

Gen.2:20 : « *E le homine dava nomines a tote le bestial, al aves del celo e a tote le animales del campos ; ma, pro le homine, ille non trovava alcun adjuta simile a ille* ». Le monstros dicite prehistoric ha essite create post le peccato pro intensificar le consequentias del maledictiion divine que va frappar le terra integre del qual le mar. In le tempore del innocentia, le vita animal es componite per « *le bestial* » utile pro le homine, « *le aves del celo* » e « *le animales del campos* » plus independente. Ma in iste presentation, ille non ha trovate un vis-à-vis human proque illo ancora non existe.

Gen.2:21 : « *Alora YaHWéH Deo faceva cader un profunde somno super le homine, qui se endormiva ; ille prendeva un de su costas, e claudeva le carner in su loco* ».

Le forma date a iste operation chirurgic revela ancora le projecto salvatori. In Micaël, Deo se elimina del celos, ille quita e se separa de su bon angelos lo que es le norma del « *profunde somno*» in le qual Adam es immerse. In Jesus-Christo nascite in le carne, le costa divine es prendite e post su morte e resurrection, super su dece-duo apostolos, ille crea su «*adjuta*», del qual ille ha prendite le aspecto carnal e su peccatos e al qual ille da su «Spiritu Sancte». Le portata spiritual de iste parola«*adjuta*» es grande proque ille da a su Ecclesia, su Electa, le rolo de un « *adjuta* » in su realisation del plano del salvation e del regulation global universal del peccato e del sorte del peccatores.

Gen.2:22 : « *YaHWéH Deo formava un femina del costa que ille habeva prendite del homine, e ille la duceva verso le homine*».

Assi, le formation del femina prophetisa illo del Electa de Christo. Proque es veniente in le carne que Deo forma su ecclesia fidele victima de su natura carnal. Pro salvar le electos del carne, Deo debeva prender forma in le carne. E equalmente, possedente in se mesme le vita eternal, ille veniva pro facer lo compartir a su electos.

Gen.2:23: «*E le homine diceva : Ecce iste vice illa que es osso de mi ossos e carne de mi carne ! On la appellara femina, proque illa ha essite prendite del homine* ».

Deo veniva super terra sposar le norma terrestre pro poter dicer a proposito de su Electa lo que Adam diceva re su vis-à-vis feminin al qual ille da le nomine « *femina* ». Le cosa es plus evidente in hebreo proque le parola homine masculin, « ish », deveni « isha » pro le parola feminin femina. In iste action, ille confirma su domination super illa. Ma essente prendite de ille, iste « *femina* » va devenir indispensabile a ille como si le « *costa* » prendite de su corpore voleva retornar a ille e reprender su loco. In iste experientia unic, Adam va sentir pro su femina le sentimentos que le matre va experientiar pro le infante que illa parturi post haber lo portate in su ventre. E iste experientia es equalmente vivite per Deo proque le creaturas vivente que ille crea circum ille es infantes qui sorti de ille; lo que lo rende tanto Matre como Patre.

Gen.2:24 : « *Per isto le homine quitara su patre e su matre, e se attachara a su sposa, e illes devenira un sol carne* ».

Deo exprime in iste verso su projecto pro su electos qui debera sovente rumper relationes familial carnal pro ligar se con le Electa benedite per Deo. E non oblida lo, in prime, in Jesus-Christo, Micaël ha quitate su stato de Patre celeste pro venir ganiar le amor de su discipulos eligite super le terra; isto in le mesura que il ha renunciate a facer uso de su poter divine pro luctar contra le peccato e le diabolo. Hic, nos comprende que le themas **separation** e **communion** es indissociabile. Super le terra, leeligite debe esser **separate** carnalmente de illes que ille ama pro entrar in **communion** spiritualmente e facer «un» con Christo e tote su electos, e su bon angeles fideles.

Le desiro del «*costa*» de reprender su loco initial trova su senso in le accopulamento sexual del esseres human, acto de carne e spirito ubi le homine e le femina forma physicamente un sol carne.

Gen.2:25 : « *Le homine e su femina esseva ambe nude, e illes non habeva vergonia* ».

Le nuditate physic non molesta tot le mundo. Il existe adeptos del naturismo. E al comenciamento del historia human, le nuditate physic non provocava « *vergonia* ». Le apparition del « *vergonia* » sera le resultato del peccato, como si le facto de mangiar de « *le arbore del cognoscentia del ben e del mal* » poteva aperir le mente human facente le sentir effectos usque alora incognite e ignorate. In realitate, le fructo del arbore interdicte non essera le autor de iste cambio, illo solmente essera le medio, proque ille qui face cambiar le valores del cosas e le conscientia, es Deo e solmente ille. Ille es qui suscitara le sentimento de « *vergonia* » que le copula peccator va sentir in su mente a proposito de su nuditate physic

que non essera responsabile; proque le culpa essera moral e concernera solmente le disbedientia ponite in obra, constatate per Deo.

Resumante le inseniamento de Genesis 2, Deo nos ha presentate primo le sanctification del reposo o sabbato del septime die que prophetisa le grande reposo que essera date al septime millennio tanto a Deo como a su electos fideles. Ma iste reposo debeva esser ganiate per le combate terrestre que Deo va livrar contra le peccato e le diabolo, incarnante se in Jesus-Christo. Le experientia terrestre de Adam ha ponite in imagine iste plano salvator concepite per Deo. In Christo, ille ha devenite carne pro crear su Electa de carne qui finalmente recipira un corpore celeste simile a illos del angelos.

Genese 3

Le separation del peccato

Gen.3:1 : « *Le serpente esseva le plus astute de tote le animales del campos, que le Senior Deo habeva facite. Ille diceva al femina : Deo ha vermente dicite : Vos non mangera de tote le arbores del jardin?* »

Le povre « *serpente* » habeva le mal fortuna de esser usate como medio per le plus « *astute*» del angelos create per Deo. Le animales, includente le reptiles como le «*serpente*» non parlava; le linguage esseva un characteristic del imagine de Deo date al homine. Observa le ben, le diabolo lo face parlar al femina in un momento quando illa es separate de su sposo. Iste isolation va esser fatal pro illa, pois in le presentia de Adam, le diabolo haberea habite plus difficultate a inducer le esser human a disobedir le ordine de Deo.

Jesus Christo ha revelate le existentia del diabolo que ille designa dicente in Johannes 8:44, que ille es « *le patre del mendacio e homicida desde le comenciamento* ». Su parolas visa a ebraniar le certitudes human e al « Si o No » exigite per Deo, ille adde le « ma » o le « forsan que » que remove le certitudes que dant su fortia al veritate. Le ordine date per Deo esseva recipite per Adam qui lo ha transmittite postea a su sposa, ma illa non ha audite le voce de Deo qui ha date le ordine. Assi, su dubita reposa super su sposo, del typo: « ha ille ben comprendite lo que Deo le ha dicite? »

Gen.3:2 : « *Le femina respondeva al serpente : Nos mangia del fructo del arbores del jardin* ».

Le evidentias pare dar ration al proposition del diabolo; ille rationa e parla de maniera intelligente. Le «*femina*» committe su prime error in responder al «*serpente*» qui parla; lo que non es in le normalitate del cosas. In un prime tempore, illa justifica le bonitate de Deo qui les ha date le possibilitate de mangiar de tote le arbores, excepte illo que es interdicte.

Gen.3:3 : « *Ma quanto al fructo del arbore que es in medio del jardin, Deo ha dicite : Vos non lo mangera e non lo toccara, pro que vos non mori* ».

Le transmission per Adam del message del ordine divine appare in le expression « *pro que vos non mori* ». Isto non esle parolas exactes tenite per Deo proque ille ha dicite a Adam: « *le die quando tu lo mangera, tu morira* ». Le affiebilimento del parolas divine va favorir le consumption del peccato. Justificante su obedientia a Deo pro un causa « *de timor* » le « *femina* » offere al diabolo le possibilitate de confirmar iste « *timor*» que secundo ille non es justificate.

Gen.3:4: «*Alora le serpente diceva al femina: Vos non morira*; »

E le Mentitor principal se revela in iste affirmation que contradice le parolas de Deo: «*vos non morira*».

Gen.3:5: «*ma Deo sape que, le die quando vos lo mangera, vostre oculos se aperira, e que vos essera como deos, cognoscente le ben e le mal*» ».

Ille debe ora justificar le ordine date per Deo al qual ille attribue un pensamento mal e egoista: Deo vole mantener vos in bassessa e inferioritate. Ille egoisticamente vole impedir vos de devenir como ille. Ille presenta le cognoscentia del ben e del mal como un avantage que Deo vole reservar solmente a se mesme. Ma si il ha avantage in cognoscer le ben, ubi es le avantage de cognoscer le mal? Le ben e le mal es oppositos absolute como le die e le nocte, le lumine e le tenebras, e pro Deo le cognoscentia consiste in experimentar o passar al action. In realitate, Deo jam habeva date al homine le cognoscentia**intellectual** del bon e del mal in **permittente** le arbores del jardin e in **prohibente** illo que representa «le bon e le mal»; proque illo es un imagine symbolic del diabolo qui ha concrete experimentate successivemente, «*le bon*» pois «*le mal*» in rebellar se contra su Creator.

Gen.3:6 : « *Le femina videva que le arbore esseva bon a mangiar e agradabile a reguardar, e que illo esseva preciose pro aperir le intelligentia ; illa prendeva de su fructo, e lo mangiava ; illa dava etiam a su sposo, qui esseva presso de illa, e ille lo mangiava* ».

Le parolas exite del serpente produce lor effecto, le dubita se efface e le femina es de plus in plus convince que le serpente le ha dicite le veritate. Le fructo le sembla bon e agradabile visualmente, ma super toto, illa lo judica « *preciose pro aperir le intelligentia* ». Le diabolo obtene le resultato cercate, ille ha justo reclutate un adepta de su attitude rebelle. E mangiar le fructo prohibite, illa deveni ipse un arbore del cognoscentia del mal. Plen de amor pro su sposa, de qui ille non es preste a acceptar esser **separate**, Adam prefere compartir su destino funeste proque ille sape que Deo va applicar su sanction mortal. E mangente a su vice del fructo prohibite, es le copula integre que va subir le tyrannic domination del diabolo. Nonobstante, paradoxalmente, iste amor passion es al imagine de illo que Christo va experientiar pro su Electa, acceptante etiam ille de morir pro illa. Assi, Deo pote comprender Adam.

Gen.3:7 : « *Le oculos del uno e del altere se aperiva, illes cognosceva que illes esseva nude, e habente cosedo folios de ficario, illes se faceva de illos cincturas.* ».

A iste momento, quando le peccato esseva consummate per le copula human, le conto a retro del 6000 annos previste per Deo ha comenciate. In prime loco, lor conscientia es transformate per Deo. Le oculos que habeva essite le responsabile del concupiscentia del fructo « *agradabile al vista* » es victima de un nove judicio del cosas. E le avantage sperate e desirate se transforma in inconvenientia, pois que illes experientia «*vergonha*» super lor nuditate que usque alora habeva causate necun problema, ni verso illes, ni verso Deo. Le nuditate physic discoperite esseva solmente le aspecto carnal del nuditate spiritual in le qual le par disobediente se trovava. Iste nuditate spiritual los privava del justitia divine e le sanction del morte entrava in illes, de maniera que le discoperta de lor nuditate esseva le prime effecto del morte date per Deo. Assi, le morte esseva le consequentia del cognoscentiae experientiate del mal; lo que Paulo insenia dicente in Rom.6:23: « *proque le salario del peccato es le morte* ». Pro coperir lor nuditate, le sponos rebelle habeva recurso a un initiativa human que consisteva « *in coser folios de ficu* » pro facer se « *cincturas* ». Iste action imagina spiritualmente le tentativa human de auto-justificar se. Le « *cinctura*» va devenir le symbolo de «*veritate*» in Eph.6:14. Le «*cinctura*» facite de «*folios de fico*» per Adam es dunque in opposition, un symbolo del **mentita** detra le qual le peccator se cela pro tranquillisar se.

Gen.3:8 : « *Alora illes audiva le voce de YaHWéH Deo, qui percurreva le jardin verso le vespere, e le homine e su femina se celava lontan del facie de YaHWéH Deo, in medio del arbores del jardin* ».

Ille qui sondea le renos e le cordes sape lo que ha justo occurrite e qui es conforme a su projecto salvific. Isto es solmente le prime passo que va offerer al diabolo un dominio pro revelar su pensamentos e su maligne natura. Sed il debe incontra le homine proque il ha multe

cosas a dicer a ille. Ora le homine non ha pressa de incontra Deo, su Patre, su Creator, que ille ora cerca solmente a fugir, tanto ille time audir su reproches. E ubi celar se in iste jardin del reguardo de Deo? Ancora ibi, creder que «*le arbores del jardin*» pote celar lo de su facie, testimonia del stato mental in le qual Adam ha cadite desde que ille ha devenite peccator.

Gen.3:9 : « *Ma YaHWéH Deo appellava le homine, e le diceva: Ubi es tu?* »

Deo sape perfectemente ubi Adam se cela ma ille le pone le question, « *ubi es tu?* » pro tender le un mano auxiliari e attirer lo verso le confession de su culpa.

Gen.3:10 : « *Ille respondeva : Io ha audite tu voce in le jardin, e io ha habite pavor, proque io es nude, e io me ha celate* ».

Le responsa date per Adam es in se mesme un confessione de su disoboedientia e Deo va exploitar su parolas pro obtener su maniera de presentar le experientia del peccato.

Gen.3:11 : « *E YaHWéH Deo diceva : Qui te ha dicite que tu es nude ? Ha tu mangiate del arbore del qual io te habeva prohibite de mangiar ?* »

Deo vole extorquer ab Adam le confession de su culpa. De deduction in deduction ille finalmente le pone clarmente le question: « *Ha tu mangiate del arbore del qual io te habeva prohibite de mangiar?* ».

Gen.3:12 : « *Le homine respondeva : Le femina que tu ha placite presso de me me ha date del arbore, e io ha mangiate de illo* ».

Benque ver, le responsa de Adam non es gloriose. Ille porta in se le marca del diabolo e non sape plus responder per si o no, sed al imagine de Satan, ille responde de maniera indirecte pro non confessar simplemente su proprie e immense culpabilitate. Ille va usque a rememorar a Deo su parte in le experimento, poisque ille le ha date su femina, prime culpabile, ille pensa ante se. Le plus forte del historia es que toto es ver e Deo non lo ignora poisque le peccato esseva necessari in su projecto. Ma, ubi ille se erra, es que sequente le exemplo del femina, ille ha marcate su preferentia pro illa in detrimente de Deo, e isto esseva su plus grande culpa. Nam desde le comenciamento, Deo habeva como exigentia esser amate super toto e super tothom.

Gen.3:13 : « *E le Senior Deo diceva al femina : Proque ha tu facite isto ? Le femina respondeva : Le serpente me ha seducite, e io ha mangiate de illo* ».

Le grande Judice se tunc converte al femina accusate per le homine e ibi de novo le responsa del femina es conforme al realitate del factos: « *Le serpente me ha seducite, e io ha mangiate de illo* ». Illa dunque se ha lassate seducer e ecce, su culpa mortal.

Gen.3:14 : « *Le Eterno Deo dice al serpente : Proque tu ha facite isto, tu essera maledicite inter tote le bestial e inter tote le animales del campos, tu marchara super tu ventre, e tu mangera pulvere tote le dies de tu vita* ».

Iste vice, Deo non demanda al « *serpente* » proque il ha facite isto, proque Deo non ignora que il ha essite usate como medio per Satan, le diabolo. Le sorte que Deo da al « *serpente* » concerne in realitate le diabolo mesme. Pro « *le serpente* » le application esseva immediate, ma pro le diabolo isto esseva solmente un prophetia que se complirea post le victoria de Jesus-Christo super le peccato e le morte. Secundo Apo.12:9, le prime forma de iste application esseva su expulsion del regno del celos assi como le mal angeles de su campo. Illes esseva precipitate super le terra que illes non quitara plus usque a lor morte e durante mille annos, isolate super le terra desolate, Satan se reptara in le pulvere que ha accipite illes qui ha morite a causa de ille e del libertate que ille ha malusate. Super le terra maledicte per Deo, illes se comportara como serpentes tanto timide como prudente proque vincite per Jesus-Christo e fugiente le homine devenite lor inimico. Illes nocera al homines celate in le invisibilitate de lor corpores celeste in les dressant les unos contra le alteres.

Gen.3:15 : « *Io ponera inimicitate inter te e le femina, inter tu posteritate e su posteritate : iste te frangera le capite, e tu le vulnerara le talon* ».

Applicate al « serpente », iste sententia confirma le realitate vivite e constatate. Su application al diabolo es plus subtil. Le inimicitate inter su campo e le humanitate es confirmate e recognoscite. « *Le posteritate del femina que ecrasara su capite* » sera illo del Christo e de su electos fideles. Illa finira per annihilar lo, ma ante isto, le demonios habera habite le possibilitate perpetue de « *vulnerar le talon* » de « *le femina*», le Electa de Christo imaginate ipse, in prime, per iste «*talon*». Proque «*le talon*» es le puncto de appoio del corpore human como«*le petra angular*» es le petra super le qual le templo spiritual de Deo se ha construite.

Gen.3:16: «*Ille diceva al femina : Io augmentara le suffrentia de tu pregnantias, tu parturira con dolor, e tu desiros se dirigera verso tu sponso, sed ille dominara super te* ».

Ante esser liberate per su morte, le femina va deber « *suffrer in su pregnantias* »; illa « *parturira con dolor* », toto cosas compliteliteralmente e constatate. Sed ancora ibi, le senso prophetic del imagine es a notar. In Johannes 16:21 e Apoc.12:2 « *le femina in le dolores del parto* » symbolisa le Ecclesia de Christo in le persecutiones roman imperial e postea papal del era christian.

Gen.3:17 : « *Ille diceva al homine : Post que tu ha ascoltate le voce de tu sposa, e que tu ha mangiate del arbore super le qual io te habeva date iste ordine : Tu non debe mangiar de illo ! Le solo essera maledicte a causa de te. Con grande pena tu extrahera tu alimento omne le dies de tu vita,* »

Retornante verso le homine, Deo le presenta le ver description de su situation que il habeva vergoniosemente cercate a celar. Su culpa es complete e Adam va discoperir se mesme tamben que ante de liberar lo, su morte essera precedite per un serie de maledictiones que conducera alcunes a preferer le morte al vita. Le malediction del solo es un cosa terribile e Adam lo apprendera al sudor de su fronte.

Gen.3:18 : « *il te producera spinas e ronces, e tu mangera del herba del campos* ».

Finite le cultivation facile del jardin de Eden, illo es reimplaciate per le lucta incessante contra le gramineas, «*le ronces, le spinas*» e le mal herbas que se multiplica in le solo del terra. Tanto plus que iste malediction del solo va accelerar le morte del humanitate pois que, con le «progresso» scientific, le homine del ultime dies va envenenar se per mitter in le solo de su culturas le veneno chimic, pro eliminar le mal herbas e le insectos nocive. Le alimento abundante e de accesso facile non sera plus disponibileible foras del jardin del qual il va esser expellite insimul a su sposa preferite a Deo.

Gen.3:19 : « *Al sudor de tu facie tu mangera pan, usque a tu retornar al terra, de ubi tu ha essite prendite ; proque tu es pulvere, e tu retornara al pulvere* ».

Iste destino que cade super le esser human justifica le forma sub le qual Deo ha revelate su creation e su formation precisemente, a partir de « *le pulvere del terra* ». Adam apprende a su expensas e al nostre in que consiste le morte mentionate per Deo. Nota ben que le homine morte non es plus que « *pulvere* » e que il non resta foras de iste « *pulvere* » un spirito vivente que ha quitate iste corpore morte. Eccl.9 e altere citationes confirma iste stato del condition mortal.

Gen.3:20 : « *Adam dava a su sposa le nomine de Eva : proque illa ha essite le matre de tote le viventes* ».

Ecce ancora, Adam marca su domination super « *le femina* » per dar a illa su nomine « *Eva* » que significa « Vita » ; un nomine justificate como un realitate fundamental del historia human. Nos es tote descendentes distante, nascite de Eva le sposa seducite de Adam per le qual le malediction del morte ha essite transmittite e lo essera usque al retorno in gloria de Jesus-Christo al comenciamento del primavera 2030.

Gen.3:21: «*YaHWéH Deo faceva a Adam e a su sposa vestimentos de pelle, e il los revestiva* »

Deo non oblida que le peccato del sposos terrestre faceva parte de su projecto salvatori que va prender ora un forma demonstrate. Post le peccato, le pardon divin deveni disponibile in le nomine de Christo qui essera sacrificate e crucificate per le soldatos roman. In iste action, un esser innocente, exempte de tote peccato, acceptara morir pro expiar, a lor loco, le peccatos de su sol electos fideles. Desde le origine, animales innocente es occidite per Deo pro que lor « *pelles* » veni coperir le nuditate de Adam e Eva. In iste action, ille reimplacia «*le justitia* » imaginari per le esser human per illo que su plano del salvation le imputa per le fide. Le «*justitia*» imaginari per le homine esseva solmente un mendacio decepente e in su loco, Deo les imputa «*un vestimento*» symbolic de «*su justitia*» authentic, «*le cinctura de su veritate*» que reposa super le sacrificio voluntari de Christo e le offerta de su vita pro le redemption de illes qui le ama fidelmente.

Gen.3:22: «*YaHWéH Deo dice : Ecce, le homine ha devenite como un de nos, pro le cognoscentia del ben e del mal. Impediam lo ora de extender su mano, de prender del arbore del vita, de manjar de illo, e de viver eternalmente* ».

In Michael, Deo se adressa a su bon angeles qui assiste al drama que justo eveniva super le terra. Ille les dice: « *Ecce, le homine ha devenite como un de nos, pro le cognoscentia del ben e del mal*». Le vespera de su morte, Jesus-Christo usara le mesme expression verso Judas, le traitor qui debeva livrar lo al Judeeos religiose e pois al Romanos pro esser crucifigite, isto in Johannes 6:70: « *Jesus respondeva a illes: Non es io qui vos ha eligite, vos le dece-duo? E un de vos es un demonio!* ». Le « *nos* » deveni in iste verso « *vos* » a causa del contexto differente, ma le approche de Deo es le mesme. Le expression « *un de nos* » designa Satan qui ancora ha un accesso libere e un movimento libere in le regno celeste de Deo inter tote le angeles create al comenciamento del creation terrestrial.

Le necessitate de impedir le homine de mangiar del « *arbore de vita* » esseva un exigentia del veritate al qual Jesus veniva render testimonio secun su parolas dirigite al prefecto roman Pontio Pilato. « *Le arbore de vita* » esseva le imagine del Christo redemptor e in manger significava nutrir se de su inseniamento e de tote su personalitate spiritual isto es, prender lo como substituto e salvator personal. Isto esseva le unic condition que poteva justificar le consumption de iste "*arbore de vita*". Le poter de vita non esseva in le arbore ma in illo que le arbore symbolisava: Christo. In plus, iste arbore conditionava le vita eterne e post le peccato original iste vita eterne esseva perdite perpetuemente usque al retorno final de Deo in Christo e in Michael. «*Le Arbore de Vita*» e le altere arbores poteva dunque disparer insimul al jardin de Deo.

Gen.3:23: «*E YaHWéH Deo lo expulsava del jardin de Eden, pro que ille cultivava le terra, de ubi ille habeva essite prendite* ».

Il non resta plus al Creator que expulsar del jardin meraviliose le copula humanqui, formate a partir del prime Adam (parola que designa le specie human: le rubie = le sanguinee), se ha monstrate indigno per su disbedientia. E foras del jardin, le vita penose, in un corpore physicamente e mentalmente debilitate, va comenciar pro ille. Le retorno verso un terra devenite dur e rebelle va rememorar al esseres humans lor origine « *pulvere* ».

Gen.3:24 : « *Assi ille expulsava Adam ; e ille placava al oriente del jardin de Eden le cherubines qui agita un spada flammante, pro guardar le cammino del arbore del vita* ».

Il non es plus Adam qui guarda le jardin ma il es angeles qui impedi que ille entra. Le jardin finalmente disparera un poco ante le diluvio occurrite in 1656 desde le peccato de Eva e illo de Adam.

Nos ha in iste verso un precision utile pro situar le loco del jardin de Eden. Le angelos guardian es placiate « *al oriente del jardin* » que dunque se trova ipse al occidente del loco ubi Adam e Eva se retira. Le zona supponite presentate al initio de iste capitulo es conforme a iste precision : Adam e Eva se retira in le terra situate al sud del monte Ararat e le jardin

interdicte se trova in le zona del «aquas abundante» de Turchia presso le laco de Van, isto es al west de lor position.

Genesis 4

Le separation per le morte

Iste capitulo 4 va permitter nos de comprender melio proque il esseva necessari a Deo offerer a Satan e su demonios rebelle un laboratorio de demonstration que revela le amplitudine de lor malitia.

In le celo, le malitia habeva limites proque le esseres celeste non habeva le poter de occider se mutualmente; nam illes esseva tote momentaneemente immortales. Iste situation dunque non permitteva a Deo de revelar le alte nivello de malitia e crueltate del qual su inimicos esseva capace. Le terra dunque esseva create con le objectivo de permitter le morte in su formas le plus crude que le mente de un esser como Satan pote imaginar.

Iste capitulo 4, sub le signification symbolic de iste numero 4 que es le universalitate, dunque evocara le circumstantias del prime mortes del humanitate terrestre; le morte essente su character universal particular e unic inter totes le creationes facite per Deo. Post le peccato de Adam e Eva, le vita terrestre ha essite « *in spectaculo al mundo e al angelos* » como lo ha dicite in 1 Cor.4:9, le inspirate e fide testimonio Paulo, ex-Saulo de Tarso prime persecutor mandatate del ecclesia de Christo.

Gen.4:1 : « *Adam **cognosceva** Eva, su sposa ; illa concipiva, e parturiva Cain e illa diceva : Io ha formate un homine con le adjuta de YaHWéH* ».

In iste verso, Deo nos revela le significato que ille da al verbo « *cognoscer* » e iste puncto es vital in le principio del justification per le fide secundo que il es scribite in Joannes 17:3: « *Ora, le vita eternal, es que illes te **cognosce**, tu, le sol ver Deo, e ille que tu ha inviate, Jesus Christo*». Cognoscer Deo significa initiar un relation amorose con ille, spiritual in iste caso, ma carnal in le caso de Adam e Eva. Sequente ancora iste modello del prime copula, un « infante » nasceva de iste amor carnal ; e ben un « infante » debe equalmente renascer in nostre relation amorose spiritual vivite con Deo. Iste nove nascentia debite al « *cognoscentia* » real de Deo es revelate in Apo.12:2-5: « *Illa esseva pregnante, e illa clamava, essente in labor e in le dolores del parto. … Illa parturiva un filio, qui debe pascar tote le nationes con un virga de ferro. E su infante esseva levate a Deo e a su throno*». Le infante nascite de Deo debe reproducer le character de su Patre ma isto non esseva le caso del prime filio nascite del homines.

Le nomine Cain significa acquisition. Iste nomine le predice un destino carnal e terrestrial, al opposite del homine spiritual que essera su fratre minor Abel.

Nota que in iste initio de le historia del humanitate, le matre qui parturisce associa Deo a iste nascentia proque illa es conscie que le creation de iste nove vita es le consequentia de un miraculo realisate per le grande Deo creator YaHWéH. In nostre ultime dies isto non es plus o rarmente le caso.

Gen.4:2 : « *Illa parturisce ancora su fratre Abel. Abel esseva pastor, e Cain esseva laborator*».

Abel significa halito. Plus que Cain, le infante Abel es presentate como un copia de Adam, le prime qui ha recipite de Deo le halito pulmonar. De facto, per su morte, assassinate

per su fratre, ille representa le imagine de Jesus-Christo, le ver Filio de Deo salvator del electos que il va redimer per su sanguine.

Le professiones del duo fratres confirma lor naturas opposite. Como le Christo, « *Abel esseva pastor*» e como le incredulo materialista terrestre, «*Cain esseva agricultor*». Iste prime infantes del historia human annuncia le destino prophetisate per Deo. E illes veni pro apportar precisiones supersu projecto salvatori.

Gen.4:3: « *Post alcun tempore, Cain offriva aYaHWéH un offerta del fructos del terra;* »

Cain sape que Deo existe e pro ille monstrar que ille vole honorar lo, ille le face « *un offerta del fructos del terra* » id es, cosas que su activitate ha producite. Ille prende in iste rolo, le imagine del multitudine de gente religiose judee, christian, o musulman qui pone lor bon obras in evidentia sin preoccupar se de cercar a saper e comprender lo que Deo ama e expecta de illes. Le dones ha interesse solmente si illes es appreciate per illo qui los recipe.

Gen.4:4 : « *e Abel, de su parte, faceva un del primogenitos de su grege e de lor grassia. YaHWéH portava un regardo favorabile super Abel e super su offerta;* »

Abel imita su fratre, e a causa de su profession de pastor, ille face a Deo un offerta « *del primogenitos de su grege e de lor grassia*». Le cosa es agradabile a Deo proque ille vide in le sacrificio de iste « ***primogenitos***» le imagine anticipate e prophetisate de su proprie sacrificio in Jesus-Christo. In Apo.1:5, nos lege: « *… e del parte de Jesus Christ, le testimonio fidel,* ***le primogenito del mortos****, e le principe del reges del terra! A ille qui nos ama, qui nos ha liberate de nostre peccatos per su sanguine, …*». Deo vide su projecto salvator in le offerta de Abel e non pote trovar lo que agradabile.

Gen.4:5 : « *mais ille non portava un regardo favorabile super Cain e super su offerta. Cain esseva multo irritate, e su visage esseva abattute.* »

Comparate al offerta de Abel, il es logic que Deo da pauc interesse al offerta de Cain qui tote tamben logicamente non pote esser que decepite e affligite. « *Su facie es deprimite* », sed notabile que le contrarietate lo conduce a « ***irritar se fortemente*** » e isto non es normal pois que iste reaction es un fructo del orgolio decepite. Le irritation e le orgolio producera tosto un fructo plus grave: le assassinato de su fratre Abel, objecto de su jalousia.

Gen.4:6 : « *E YaHWéH diceva a Cain: Proque es tu irritate, e proque tu facie es deprimite?* »

Deo es sol qui cognoscele le ration de su preferentia pro le offerta de Abel. Cain non pote trovar injuste le reaction de Deo, ma in vice de irritar se, ille deberea supplicar le de permitter le de comprender le ration de iste selection apparentemente injuste. Deo ha un complete cognoscentia del natura de Cain qui inconscientemente tene pro ille le rolo del mal servitor de Matt.24:48-49: "*Ma, si ille es un mal servitor, qui dice in su corde : Mi senior tarda a venir,* ***si ille comencia a batter su compagnos****, si il mangia e bibe con le ebrios,...*". Deo le pone un question del qual ille cognosce perfectemente le responsa, ma ancora, agente assi ille da a Cain un occasion de compartir le causa de su suffrentia. Iste questiones remanera sin responsas de Cain, assi, Deo le adverti contra le mal que va prender possession de ille.

Gen.4:7 : « *Certemente, si tu age ben, tu relevara tu visage, e si tu age mal, le peccato se jace al porta, e* ***su desiros se dirige verso te : mais tu, domina super illo***. »

Post que Eva e Adam ha mangiate e prendite le statuto del diabolo per haber « *cognoscite le ben e le mal* », isto reappare pro incitar Cain a occider su fratre Abel. Le duo optiones, « *bono e mal* », es ante ille ; « *le bono* » lo guidara a resignar se e acceptar le election de Deo mesmo si ille non lo comprende. Ma le election « *del mal* » lo face peccar contra Deo, facente le transgreder su sexte commandmento : « *Tu non committera homicidio*»; e non, «*tu non occidera*» como le traductores lo ha presentate. Le commandmento de Deo condanna le crimine, non le execution del criminosos culpabile que

ille ha rendite legal per ordinar lo e super iste caso, le venita de Jesus-Christo ha cambiate nihil in iste juste judicio de Deo.

Observa le forma sub le qual Deo mentiona«*le peccato*» como si ille parlava de un femina, secundo que ille habeva dicite a Eva in Gen.3:16: «***tu desiros se dirigera verso tu sposo, ma ille dominara super te*** ». Pro Deo le tentation «*del peccato*» es simile a illo de un femina qui vole seducer su sposo e iste non debe lassar se«***dominar***» per illa, ni per ille. De iste modo, Deo ha date al homine le ordine de non lassar se seducer per «***le peccato***» imaginate como le femina.

Gen.4:8: « *Tamen, Cain parlava a su fratre Abel; sed, como illes esseva in le campos, Cain se jectava super su fratre Abel, e lo occideva*.»

Malgré iste advertimento divine, le natura de Cain va producer su fructo. Post un excambio de parolas con Abel, Cain, homicida in su spirito desde su comenciamento como su patre spiritual, le diabolo, « *se jectava super su fratre Abel, e lo occideva* ». Iste experientia prophetisa le destino del humanitate ubi le fratre occidera su fratre, sovente per invidia profan o religiose usque al fin del mundo.

Gen.4:9 : « *YaHWéH diceva a Cain: Ubi es tu fratre Abel? Ille respondeva : Io non sape; esque io es le guardiano de mi fratre?*»

Como ille habeva dicite a Adam qui se celava de ille «*Ubi es-tu?*», Deo diceva a Cain «*Ubi es tu fratre Abel?*», sempre pro dar le leoccasion de confessarsu culpa. Ma stupidemente, pois ille non pote ignorar que Deo sape que ille lo ha occidite, ille responde effrontemente « *Io non sape* », e con un incredibile arrogantia, a su vice ille pone a Deo un question : « *es io le guardiano de mi fratre ?* »

Gen.4:10 : « *E Deo dice : Que ha tu facite ? Le voce del sanguine de tu fratre clama del terra usque a me* »

Deo da a ille su responsa que significa: tu non es su guardiano proque tu es su assassino. Deo sape ben lo que il ha facite e ille presenta le cosa in imagine: «*le voce del sanguine de tu fratre clama del terra usque a me*». Iste formula imaginate que da al sanguine versate un voce que clama verso Deo essera usate in Apo.6 pro evocar in le «5^{e} sigillo», le crito del martyres occidite per le persecutiones papal roman de le religion catholic: Apo.6:9-10: "*Quando ille aperiva le quinte sigillo, io videva sub le altare le animas de illes qui habeva essite immolate a causa del parola de Deo e a causa del testimonio que illes habeva rendite.* ***Illes clamava con un voce forte****, dicente:* ***Usque quando, Magister sancte e veridic, tu tarda a judicar, e a vengar nostre sanguine super le habitantes del terra?*** ». Assi, le sanguine injustemente versate reclama vindicta super le culpabiles. Iste vindicta legitime venira ma illo es un cosa que Deo se reserva de maniera exclusive. Ille declara in Deu.32:35 : « *A me le vindicta e le retribution, quando lor pede vacillara! Proque le die de lor infortunio es proxime, e lo que les attende non tardara* ». In Esa.61:2, reunite con « *le anno de gratia* », « *le die del vindicta* » es in le programma del messia Jesus-Christo : «*…ille me ha inviate … pro proclamar un anno de gratia de YaHWéH,* ***e un die de vindicta de nostre Deo*** *; pro consolar tote le affligite* ; …». Necuno haberea potite comprender que le « *publication* » de iste « *anno de gratia* » devea esser separate del « *die de vindicta*» per 2000 annos.

Assi, le mortes non pote plus clamar que in le memoria de Deo, cuje memoria es illimitate.

Le crimine committite per Cain merita un juste castigo.

Gen.4:11: « *Ora, tu essera maledicite del terra que ha aperite su bucca pro reciper de tu mano le sanguine de tu fratre*.»

Cain essera maledicite del terra e non essera occidite. Pro justificar iste mansuetude divine, on debe admitter que iste prime crimine non habeva precedent. Cain non sapeva lo que significa dar le morte, e es le ira que, cecante tote spirito de rationamento, lo ha ducite al brutalitate fatal. Ora que su fratre es morte, le humanitate non potera plus dicer que illo non

sapeva lo que es le morte. Le lege establite per Deo in Exo.21:12 prendera alora effecto: «*Qui frappara un homine mortalmente essera punite con le morte* ».

Iste verso presenta tamben iste expression: « *le terra que ha aperite su bucca pro reciper de tu mano le sanguine de tu fratre* ». Deo personifica le terra per attribuer le un bucca que absorbe le sanguine versate super illa. Postea iste bucca le parla e le rememora le acto mortal que lo ha contaminite. Iste image sera reprise in Deu.26:10 : « ***Le terra aperiva su bucca**, e les ingurgitava con Koré, quando moriva illes qui se habeva congregate, e que le foco consumava le duo centos cinquanta homines: illes serviva al populo como advertimento* ». Poi isto occurrera in Apo.12:16 : « *E le terra succurreva le femina, **e le terra aperiva su bucca** e ingurgitava le fluvio que le dracon habeva lanceate de su bucca* ». Le « *fluvio* » symbolisa le ligas monarchic catholic francese, cuje corpore militar del « dragones » specialmente create persequiva le protestantes fidele e los perseguiva usque in le montanias del pais. Iste verso ha un duple signification : le resistentia armate protestante, postea le sanguinose Revolution francese. In ambe casos le expression « *le terra aperiva su bucca* » le imagine como accipiente le sanguine de multitudes de personas.

Gen.4:12 : « *Quando tu cultivara le solo, illo non te dara plus su ricchessa. Tu essera errante e vagabundo super le terra.* »

Le castigo de Cain es limitate al terra que ille ha essite le prime a contaminar per versar super illo sanguine human;ille dele hominequi ha essite originalmente create al imagine de Deo. Desde le peccato, ille conserva de Deo su characteristicas ma non possede plus su perfecte puritate. Le activitate del homine consisteva principalmente in producer alimento per laborar le terra. Cain debera dunque trovar alteres medios pro esser nutrite.

Gen.4:13 : « *Cain dice a YaHWéH : Mi punition es troppo grande pro esser supportate*».

Que significa: in iste conditiones, il vale melio que io me suicida.

Gen.4:14: « *Ecce, tu me expelle hodie de iste terra ; io essera celate longe de tu facie, io essera errante e vagabundo super le terra, e quicunque me trovara me occidera*».

Ecce ora ille es multo loquace e resume su situation como un condemnation a morte.

Gen.4:15 : « *YaHWéH le diceva : Si alcuno occide Cain, Cain essera vindicate septe vices. E YaHWéH poneva un signo super Cain pro que quicunque lo trovarea non lo occiderea* ».

Decidite a sparar le vita de Cain pro le rationes jam vidite, Deo le diceva que su morte essera pagate o, « *vengiate* », « *septe vices* ». Postea ille mentiona « *un signo* » que va proteger lo. In iste mesura, Deo prophetisa le valor symbolic del numero « septe » que va designar le sabbato e le sanctification del reposo que, prophetisate al fin del septimanas, va trovar su plen realisation in le septime millennio de su projecto salvific. Le sabbato essera le signo de appertinentia al Deo creator in Ezech.20:14-20. E in Ezech.9 «*un signo*» es placate super illes qui pertine a Deo pro que illes non sia occidite al hora del castigo divine. Finalmente, pro confirmar iste principio de **separation** protegite, in Apo.7, « *un signo* », « *le sigillo del Deo vivente* », veni « *sigillar le fronte* » del servitores de Deo, e iste « *sigillo e signo* » es su sabbato del septime die.

Gen.4:16 : « *Postea, Cain se distancava del facie de YaHWéH, e habitava in le terra de Nod, al oriente de Eden*».

Il esseva ja al oriente de Eden que Adam e Eva se habeva retirate post haber essite expulsate del jardin de Deo. Iste terra recipe hic le nomine Nod que significa: suffrentia. Le vita de Cain essera dunque marcate per le suffrentia mental e physic proque esser rejectate longe del facie de Deo lassa tracias mesmo in le corde dur de Cain qui habeva diciteal verso 13, in timor de illo : « *io essera celate longe de tu facie* ».

Gen.4:17 : « *Cain cognosceva su sposa ; illa concipiva, e parturiva Enoch. Ille construiva alora un citate, e ille dava a iste citate le nomine de su filio Enoch* ».

Cain va devenir le patriarcha del population de un citate a qual ille da le nomine de su prime filio : Enoch que significa : initiar, instruer, exercer, e comenciar a usar un cosa. Iste nomine resume toto lo que representa iste verbos e illo es ben portate perque Cain e su descendentes inaugura un typo de societate sin Deo que va continuar usque al fin del mundo.

Gen.4:18 : « *Henoch genitava Irad, Irad genitava Mehujael, Mehujael genitava Metusael, e Metusael genitava Lamec.* »

Iste breve genealogia se arresta intentionalmente super le persona nominate Lamec, cuje signification exacte remane incognite ma le parola de iste radice concerne le instruction como le nomine Henoch, e equalmente un notion de potentia.

Gen.4:19 : « *Lémec prendeva duo feminas : le nomine del un esseva Ada, e le nomine del altere Tsilla*.»

Nos trova in iste Lémec un prime signo del ruptura con Deo secundo le qual «*le homine quitara su patre e su matre pro attachar se a su sposa, e le duo facera un sol carne*» (vide Gen.2:24). Ma in le caso de Lémec, le homine se attacha a duo feminas e le tres devenira un sol carne. Evidentemente, le separation de Deo es complete.

Gen.4:20 : « *Ada genit Jabal : ille esseva le patre de illes qui habita sub tentas e presso del greges*».

Jabal es le patriarcha del pastores nomade como certe populos arabe ancora lo es hodie.

Gen.4:21 : « *Le nomine de su fratre esseva Jubal : ille esseva le patre de tote illes qui sona le harpa e le chalumeau*.»

Jubal esseva le patriarcha de tote le musicos qui ha un rolo importante in le civilisationes sin Deo, ancora hodie ubi le cultura, le saper e le artista es le fundamentos de nostre societates moderne.

Gen.4:22 : « *Tsilla, de su parte, genitava Tubal Caïn, qui forgiava tote le instrumentos de aere e de ferro. Le soror de Tubal Caïn esseva Naama*.»

Iste verso contradice le inseniamentos official del historicos qui suppone un etate del bronzo ante le etate del ferro. In veritate secundo Deo le prime homines sapeva forgiar le ferro, e forsan desde Adam mesme proque le texto non dice de Tubal Caïn que ille esseva le patre de illes qui forja le ferro. Ma iste precisiones revelate nos es date a fin que nos comprende que le civilisation ha existite desde le prime homines. Lor culturas sin Deo non esseva minus raffinate que le nostres hodie.

Gen.4:23 : « *Lémec dice a su feminas : Ada e Tsilla, ascolta mi voce ! Feminas de Lémec, ascolta mi parola ! Io ha occidite un homine pro mi plaga, e un juvene pro mi contusion.* »

Lémec se gloria presso su duo feminas de haber occidite un homine lo que le vulnera in le judicio de Deo. Ma con arrogantia e derision, ille adde que ille ha in plus occidite un juvene lo que aggrava su caso in le judicio de Deo e que face de ille un authentic « homicida » recidivista.

Gen.4:24 : « *Cain essera vindicate septe vices, et Lamech septanta-septe vices.*»

Ille tunc deride le mansuetude que Deo ha monstrate verso Cain. Post quepost haber occidite un homine, le morte de Cain debeva esser vindicate « septe vices », post haber occidite un homine e un juvene, Lamech essera vindicate per Deo « septanta-septe vices ». On non pote imaginar parolas tanto abominabile. E Deo ha volite revelar al humanitate, que su prime representantes del secunde generation, illo de Cain usque al septeesime, illo de Lamec, habeva attingite le plus alte nivello de impietate. E isto es su demonstration del consequentia de esser separate de ille.

Gen.4:25 : « *Adam cognosceva ancora su sposa ; illa parturiva un filio, e lo appellava per le nomine de Seth, proque, diceva illa, Deo me ha date une altere semine in loco de Abel, que Cain ha occidite*».

Le nomine Seth pronunciate «cheth» in hebreo designa le fundamento del corpore human. Alcunes lo traduce como «equivalent o restitution» ma io non ha potite trovar un justification pro iste proposition in le hebreo. Dunque io retene «le fundamento del corpore» proque Seth va devenir le radice o fundamento de base del linea fidel que Gen.6 va designar per le expression « *filios de Deo* », lassante al « feminas » descendentes rebelle del linea de Cain qui les seduce, in opposition, le appellation de « *filia del homines* ».

In Seth, Deo semina e face levar un nove « *semine* » in le qual le septime descendente, un altere Enoch, es date como exemplo in Gen.5:21 a 24. Ille habeva le privilegio de entrar in le celo vive, sin passar per le morte, post 365 annos de vita terrestre vivite in le fidelitate al Deo creator. Iste Enoc-illa portava ben su nomine proque su « instruction » esseva a gloria de Deo in contrasto con su homonymo, filio de Lamec, filio del linea de Cain. E le duo, Lamec le rebelle e Enoc le juste essevain le « septime » descendente de lor linea.

Gen.4:26 : « *Seth anque habeva un filio, e ille lo appellava per le nomine de Enos. Tunc on comenciava a invocar le nomine de YaHWéH.* »

Enos significa: le homine, le mortal, le mal. Iste nomine es connectite al momento quando on comenciava a invocar le nomine de YaHWéH. Lo que Deo vole dicer nos per connecter iste duo cosas, es que le homine del linea fidele ha prendite conscientia del malitia de su natura que es plus mortal. E iste conscientia lo ha ducite a cercar su Creator pro honorar lo e render fidelmente un culto que sia acceptabile a ille.

Genesis 5

Le separation per le sanctification

In iste capitulo 5, Deo ha regroupate le linea que le ha remanite fidele. Io te presenta le studio detaliate del sol prime versiculos que permitte comprender le ration de iste enumeration que coperi le tempore inter Adam e le celebre Noe.

Gen.5:1 : « *Ecce le libro del posteritate de Adam. Quando Deo creava le homine,* ***ille lo faceva a le similitudine de Deo*** ».

Iste verso fixa le norma retenite pro le lista del nomines del homines mentionate. Toto depende de iste recordo: « *Quando Deo creava le homine,* ***ille lo faceva al similitudine de Deo*** ». Dunque nos debe comprender que pro entrar in iste lista le homine debe haber conservate su « ***similitudine de Deo*** ». Assi nos pote comprender proque nomines tanto importante como illo de Cain non entra in iste lista. Proque il non se tracta de un similitudine physic ma de un similitudine de character, e le capitulo 4 ha justo monstrate nos ille de Cain e su descendentes.

Gen.5:2 : « *Ille creava le homine e le femina, ille los benediceva, e ille los appellava del nomine de homine, quando illes esseva create* ».

Hic equalmente, le mention del benediction per Deo del homine e le femina significa que le nomines que va esser citate ha essite benediteper Deo. Le insistentia de lor creation per Deo pone in evidentia le importantia que ille da a esser recognoscite como Deo creator qui separa, sanctifica su servitores, per le signo del sabbato, le reposo observate durante le septime die de tote lor septimanas. Conservar le benediction de Deo con le sanctification del sabbato e le similitudine de su character son le conditiones exigite per Deo pro que le esser human remane digne de esser appellate «*homine* ». Foras de iste fructos, le esser human deveni in su judicio un « animal » plus disveloppate e instruite que le alteres species.

Gen.5:3 : « *Adam, de cento trenta annos, generava un filio a su similitudine, secundo su imagine, e ille dava a ille le nomine de Seth* ».

Visibilemente inter Adam e Seth, il manca duo nomines : illos de Cain (qui non es del linea fidel) e de Abel (qui moriva sin descendentes). Le norma del selection benedicite es assi demonstrate. Il essera le mesme pro tote le altere nomines mentionate.

Gen.5:4: « *Le dies de Adam, post le nascentia de Seth, esseva octo centos annos; e ille generava filios e filias* ».

Lo que nos debe comprender, es que Adam ha « *generate filios e filias* », ante le nascentia de « *Seth* » e post illo, sed istes non manifestava le fide del patre o illo de « Seth ». Illes ha rejoin le « homines animal » infidele e irrespectuose verso le Deo vivente. Assi, inter tote illes e illas qui nasceva de ille, post le morte de Abel, « *Seth* » esseva le prime qui se distingueva per su fide e fidelitate al Deo YaHWéH qui ha create e formate su patre terrestrial. Alteres post ille, remanite anonyme, pote haber sequite su exemplo, sed illes remane anonyme proque le lista seligite per Deo se construi super le succession del prime homines fidele de cata un del descendente presentate. Iste explication rende comprensibile le etate jam alte, « 130 annos » pro Adam quando su filio « Seth » nasceva. E iste principio se applica pro cata un del electos mentionate in le longe lista que se arresta super Noé, proque su tres filios: Sem, Cham e Japhet non essera electos, non essente a su similitudine spiritual.

Gen.5:5: «*Tote le dies que Adam viveva esseva nove centos trenta annos; alora ille moriva*».

Io passa directemente al septe electo qui se appella Enoch; un Enoch cuje character es al opposite absolute del Enoch filio de Cain.

Gen.5:21: «*Enoch, de sexanta-cinque annos, generava Methuselah* ».

Gen.5:22 : «*Henoc, post le nascentia de Metuschelah, ambulava con Deo durante tre centos annos; e ille generava filios e filias* ».

Gen.5:23 : «*Tote le dies de Henoc esseva tre centos sexanta-cinque annos* ».

Gen.5:24 : «*Henoc ambulava con Deo;**poi ille non esseva plus, proque Deo lo prendeva*** ».

Es con iste expression specific del caso Henoc que Deo nos le revela: le antediluvianos habeva, illes etiam, lor «Elie» levate al celo sin passar per le morte. De facto, le formula de iste verso differe de tote le alteres que se conclude como pro le vita de Adam, per le parolas «*poi ille moriva*».

Veni postea Methuselah, le homine qui ha vivite le plus longemente super Terra, isto es, 969 annos; postea un altere Lamech de iste linea benedite per Deo.

Gen 5:28: « *Lamech, de cento octanta-duo annos, generava un filio* »

Gen 5:29: « *Ille le dava le nomine de Noe, dicente: Iste nos consolara de nostre fatigas e del labor penose de nostre manos, proveniente de **iste terra que YaHWéH ha maledicite*** ».

Pro comprender le senso de iste verso, on debe saper que le nomine Noé significa: reposo. Lémec certemente non imaginava a qual grado su parolas se realisarea, pois ille non videva « *le terra maledicite* » solmente sub le angulo de « *nostre fatigas e del labor penose de nostre manos* » diceva ille. Ma al tempore de Noé, Deo va destruer lo a causa de le malitia del homines que illo porta, como Genesis 6 va permitter nos comprender lo. Nonobstante, Lémec patre de Noé esseva un electe qui, como le rar electes de su tempore, debeva affliger se de vider crescer le malitia del homines circum illes.

Gen.5:30: « *Lémec viveva, post le nascentia de Noé, cinque centos nonanta-cinque annos; e ille generava filios e filias* »

Gen.5:31: « *Tote le dies de Lémec esseva de septe centos septanta-septe annos; pois ille moriva* »

Gen.5:32: « *Noé, de etate de cinque centos annos, generava Sem, Cham e Japhet* »

Genese 6

Le separation falleva

Gen.6:1 : « *Quando le homines comenciava a multiplicar se super le facie del terra, e quando filias nasceva a illes,* »

Secundo le lectiones apprendite previemente, iste multitudine human es le norma animal que disprecia Deo, qui ha assi bone rationes de rejectar los equalmente. Le seduction de Adam per su sposa Eva se reproduce in tote iste humanitate e isto es le normalitate secundo le carne: le filias seduce le homines e illes obtene de illes lo que illes desira.

Gen.6:2 : « *le filios de Deo videva que le filias del homines esseva belle, e illes prendeva pro uxores inter tote illas que illes eligerea* »

Ecce ubi le cosas deveni mal. **Le separation** inter le sanctificate e le incredulos irreligiose finalmente dispare. Le sanctificate appellate hic logicamente «*le filios de Deo* » cade sub le seduction « *del filias del homines* » isto es, del gruppo human « animal ». Alliantias per le matrimonio deveni assi le causa del collapso del **separation** volite e recercate per Deo. Iste inobliabile experientia lo conducira plus tarde a prohibir al filios de Israel prender como sposas de feminas estranie. Le diluvio que va esser le consequentia monstra quanto iste interdiction deveva esser obedite. A omne regula, il ha exceptiones, proque alcun feminas acceptava le ver Deo con le sposo Judeo como Ruth. Le periculo non es que le femina sia estranie ma que illa conduce un « *filio de Deo* » al apostasia pagan faciente le adoptar le religion pagan traditional de su origines. Del altere latere, le contrario es equalmente interdicite proque un femina « filia de Deo » se pone in periculo mortal sposante un «filios del homines» «animales», e de false religion, lo que es ancora plus periculose pro illa. Car tote «femina» o « filia » non es «femina» que durante su vita super le terra, e le electas inter illas recipira como le homines un corpore celeste asexuate simile al angelos de Deo. Le eternitate es unisexuate e imagine del character de Jesus-Christo, le perfecte modello divine.

Le problema del matrimonio es ancora actual. Nam qui se marita con alcuno qui non es de su religion testimonia contra su proprie fide, sia illa justo o false. In plus, iste action testimonia un indifferentia verso le religion e dunque verso Deo mesme. Le electe debe amar Deo super toto pro esser digne del election. Ora, le alliantia con le estraniero o le estraniéra le displacente, le electe qui la contrahe deveni indigno del election e su fide deveni presumptuose, un illusion que finira in terribile disillusion. Il resta a tirar un ultime deduction. Si le matrimonio ancora pone iste problema, es perque le societate human moderne se trova in le mesme stato de immoralitate que illos del epocha de Noe. Iste message es dunque pro nostre tempore final ubi le mendacio domina le mentes human que deveni completemente claudite al « veritate » divine.

A causa de su importantia pro nostre « tempore del fin », Deo me ha guidate a disveloppar in ultimo iste message revelate in iste recito del Genese. Car, le experientia del electos antediluvian se resume per un felice « *initio* » e un tragic « *fin* » in le apostasia e le abomination. Ora, iste experientia resume equalmente illo de su ultime ecclesia sub su forma institutional « adventista del septime die », benedicitee officialmente e historicamente in 1863 ma spiritualmente in 1873, in « *Philadelphia* », in Apo.3:7, pro su « *initio* », e « *vomite* » per Jesus-Christo in Apo.3:14, in « *Laodicea* » in 1994, sur su « *fin* », a causa de su tepor formalista e a causa de su alliantia con le campo inimic ecumenic in 1995. Le tempore del approbation de Deo pro iste institution religiose christian es assi fixate per « un *comenciamento* e un *fin* ». Sed de mesmo que le alliantia judee ha essite prolongate per le dece-duo apostolos eligite per Jesus, le obra adventista se prolonga per me e per tote illes qui

recipiente iste testimonio prophetic reproduce le obras de fide que Deo ha benedicite originalmente in le pioneros del adventismo de 1843 e 1844. Io specifica que Deo ha benedicite le motivationes de lor fide e non le norma de lor interpretationes prophetic que debeva esser plus tarde remittite in question. Le practica del sabbato deveniente possibilemente formalista e traditional, le cribro del judicio de Deo non benedic plus que le amor del veritate relevate in su electos, « del comenciamento usque al fin » sia, usque al ver retorno gloriose del Christo, fixate pro iste ultime vice al primavera 2030.

In presentar se in Apo.1:8 como esser « *le alpha e le omega* », Jesus-Christo nos revela un clave pro comprender le structura e le aspecto sub le quales il nos revela in tote le Biblia, su « *judicio* », Ille sempre reposa super un constatation del situation del « *initio* » e super illo qui appare al «*fin*», de un vita, de un alliantia, o de un ecclesia. Iste principio appare in Dan.5 ubi le parolas scribite super le muro per Deo, «*contate, contate*», sequite per «*pesa e divise*», representa le «*initio*» del vita del rege Belschatsar e le hora de su «*fin*». De iste modo, Deo confirma que su judicio se appoia super le controlo permanente del subjecto judicate. Ille ha essite sub su observation depuis su « *initio* », o « *alpha* » usque a su « *fin* », su « *omega* ».

In le libro Apocalypse e in le thema del litteras dirigite al « *septe Ecclesias* », le mesme principio fixa « *le comenciamento e le fin* » de tote le « *Eclesias* » concernite. In prime, nos trova le Eclesia apostolic, de qui le « *comenciamento* » gloriose es mentionate in le message date a « *Ephesos* » e in le qual su « *fin* » la pone sub le menacia de vider se retirar le Spirito de Deo a causa de su manco de zelo. Fortunatemente, le message date a « *Smyrna* » ante 303 testimonia de que le appello de Christo al repentance essera audite pro le gloria de Deo. Postea, le ecclesia catholic papal roman comencia in « *Pergamo* », in 538, e fini in « *Thyatira* », al tempore del Reformation protestante ma specialmente officialmente illo de le morte del papa Pio 6 detenite in prision in Valence, in mi citate, in Francia, in 1799. Veni postea le caso del fide protestante, cuje approbation per Deo es etiam limitate in le tempore. Su «*initio*» es mentionate in «*Thyatira*» e su «*fin*» es revelate in «*Sardes*» in 1843 a causa de su practica del dominica hereditate del religion roman. Jesus non pote esser plus clar su message, «*tu es morte*», non presta a confusion. E in tertio sub «*Philadelphia e Laodicea*» le caso del adventismo institutional que nos ha vidite previemente claude le thema del messages adressate al «*septe ecclesias*» e le tempore del epochas que illas symbolisa.

In nos revelante hodie, como ille ha judicate le cosas jam complite, e desde le« *initio* » como le Genesis, Deo nos da le claves pro comprender como ille judica le factos e le ecclesias in nostre epocha. Le « *judicio* » que resulta de nostre studio es assi portator del « *Sigillo* » del Spirito de su divinitate.

Gen.6:3 : « *Alora YaHWéH dice : Mi spirito non remanera in le homine pro sempre, proque le homine es solmente carne, e su dies essera cento vinti annos*.»

A minus de 10 annos del retorno de Christo, iste message prende hodie un character de actualitate surprendente. Le spirito de vita date per Deo «*non remanera in le homine pro sempre, proque le homine es solmente carne, e su dies essera~~cent vingt~~* ***novem*** *annos*». De facto, isto non esseva le senso que Deo dava a su parolas. Comprende me, e comprende-Le : Deo non renuncia a su projecto de sex mille annos de appello e selection del electos. Su problema reside in le enorme longevitate que ille dava al antediluvianos desde Adam, qui moriva a 930 annos, post ille, un altere Methuselah vivra, ille, usque a 969 annos. Si il se tracta de 930 annos de fidelitate, le cosa es supportabile e mesmo agradabile pro Deo, ma si il se tracta de un Lamech arrogante e abominabile, Deo estima que supportar lo durante 120 annos in media essera amplemente sufficiente. Iste interpretation es confirmate per le historia, pois que desde le fin del diluvio, le longessa del vita human se ha reducite usque al 80 annos in media de nostre epocha.

Gen.6:4 : « *Le gigantes esseva super le terra in ille tempore, **e etiam** post que le filios de Deo veniva al filias del homines, e que illes les dava infantes : ille es le heroes qui esseva famose in le antiquitate* ».

Io debeva adder le precision « ***e etiam*** » del texto hebraic, proque le senso del message es transformate. Deo nos revela que su prime creation ante le diluvio esseva de un norma gigantesc, Adam mesme debeva mesurar circa 4 o 5 metros de altitude. Le gestion del superficie del terra es cambiate e reducite. Un sol passo de iste « *gigantes* » valea cinque del nostre, e ille debeva extraher del terra cinque vices plus de alimento que un homine de hodie. Le terra original esseva dunque rapidemente populate e habitate super tote su superficie. Le precision « ***e etiam*** » nos insenia que iste norma del « *gigantes* » non ha essite modificate per le alliantias del sanctificate e del rejectate, « *le filios de Deo*» e «*le filias del homines*». Noé dunque esseva ipse un gigante de 4 a 5 metros, como etiam su infantes e lor sponsas. Al epocha de Moises, iste normas antediluvian se trovava ancora in le terra de Canaan, e ille gigantes, le «Anakims», esseva qui terrorisava le spiones hebreo inviate in le pais.

Gen.6:5: « *YaHWéH videva que le malitia del homines esseva grande super le terra, e que tote le pensamentos de lor corde se dirigeva cata die solmente verso le mal*».

Un tal constatation rende su decision comprensibile. Io rememora que ille ha create le terra e le homine pro revelar iste malitia celate in le pensamentos de su creaturas celeste e terrestres. Le demonstration desirate esseva dunque obtenite proque « *tote le pensatas de lor corde se portava cata die solmente verso le mal* ».

Gen.6:6 : « *YaHWéH se repenteva de haber facite le homine super le terra, e ille esseva affligite in su corde* ».

Saper in avante lo que va occurrer es un cosa ma viver lo in su realisation es un altere. E confrontate al realitate del mal dominante, le pensata del repentimento, o plus precisemente del regret, pote momentaneemente surgir in le mente de Deo, tanto grande es su suffrentia ante iste disastro moral.

Gen.6:7: « *E YaHWéH dice : Io exterminara del facie del terra le homine que io ha create, desde le homine usque al bestial, al reptiles, e al aves del celo ; proque io me repente de les haber facite*».

Justo ante le diluvio, Deo constata le triumpho de Satan e su demonios super le terra e su habitantes. Pro ille, le proba es terribile ma ille ha obtenite le demonstration que ille voleva obtener. Ille non ha plus que destruer iste prime forma del vita in le qual, le homines vive troppo longe e es troppo potente in dimensiones de gigantes. Le animales del terra proxime al homine como le bestial, le reptiles e le aves del celo debera disparer pro sempre con illes.

Gen.6:8 : « *Ma Noe trovava gratia ante le oculos de YaHWéH* ».

E secundo Ezé.14 ille ha essite le sol a trovar gratia ante Deo, su infantes e lor sponsas non essente, illes, non digne de esser salvate.

Gen.6:9: « *Ecce le posteritate de Noé. Noé esseva un homine **juste e integre** in su tempore ; Noé ambulava con Deo*».

Como Job, Noé es judicate «*juste e integre*» per Deo. E como le juste Enoch ante ille, Deo le imputa de «*ambular*» con ille.

Gen.6:10: « *Noe generava tres filios : Sem, Cham e Japhet*».

De 500 annos secundo Gen.5:22, «*Noe generava tres filios: Sem, Cham e Japhet*». Iste filios va crescer, devenir homines e prender sponsas. Noe dunque essera adjutate e auxiliate per su filios quando ille debeva construir le arca. Inter le momento de lor nascentias e le diluvio, il va passar 100 annos. Isto prova que le « 120 annos » del verso 3 non concerne le tempore que ille ha pro realisar su construction.

Gen.6:11: « *Le terra esseva corrumpite ante Deo, le terra esseva plen de violentia*».

Le corruption non es obligatoriamente violente, ma quando le violentia lo marca e lo characterisa, le suffrentia del Deo amor deveni intense e insupportabile. Iste violentia

arrivante a su apogeo es del typo de illo de que se vantava Lamech in Gen.4:23: « *Io ha occidite un homine pro mi lesion, e un juvene pro mi contusion* ».

Gen.6:12: « *Deus reguardava le terra, e ecce, illa esseva corrumpite ; nam tote carne habeva corrumpite su via super le terra* ».

In minus de 10 annos, Deus reguardara le terra de novo e il la trovara in le mesme stato como al tempore del diluvio, « *tote carne habera corrumpite su via* ». Ma il te debe comprender lo que Deo vole dicer quando ille parla de corruption. Pois si le referentia de iste parola es human, le responsas es tam numerose como le opiniones super le subjecto. Con le Deo creator, le responsa es simple e precise. Ille nomina corruption tote le perversiones portate per le homine e le femina al ordine e al regulas que ille ha establite : In le corruption, le homine non assume plus su rolo de homine, ni le femina su rolo de femina. Le caso de Lémec, bigamo, descendente de Cain, es un exemplo, proque le norma divine le dice : « *le homine lassara su patre e su matre pro attachar se a su femina* ». Le aspecto del structura de lor corpore revela le rolo del homine e illo del femina. Ma pro comprender melio le rolo de illa qui es date como « *adjuta*» a Adam, su imagine symbolic del Ecclesia de Christo nos da le responsa. Qual «*adjuta*» le Ecclesia pote apportar a Christo? Su rolo consiste in augmentar le numero del electos salvate e in acceptar de suffrer pro ille. Il es le mesme pro le femina date a Adam. Privata del fortia muscular de Adam, su rolo es de generar e elevar su infantes usque que, a lor vice, illes funda un familia e assi le terra essera populate, secundo le ordine commandate per Deo in Gen.1:28 : « *Deo los benediceva, e Deo les diceva :* ***Sia fecunde, multiplica, plena le terra, e subjunge la*** *; e domina super le pisces del mar, super le aves del celo, e super tote animal que se move super le terra* ». In su perversion, le vita moderne ha tornate le dorso a iste norma. Le vita concentrate in le citates e le empleo industrial ha create insimul le necessitate de moneta in augmento constante. Isto ha ducite le feminas a abandonar lor rolo de matre pro ir a laborar in fabricas o in commercios. Mal educate, le infantes ha devenite capriciose e exigente e produce in 2021 un fructo de violentia e illes corresponde completemente al description date per Paulo a Timotheo in 2 Tim.3:1 a 9. Io te exhorta a prender le tempore de leger, con tote le attention que illos merita, in integre, le duo epistolas que ille adressa a Timotheo, a fin de retrovar in iste litteras le normas fixate per Deo, desde le comenciamento, sapiente que ille non cambia e non cambiara de ci su retorno in gloria, in le primavera 2030.

Gen.6:13: « *Alora Deo diceva a Noe : Le fin de tote carne es arrestate per me ; proque illes ha plenate le terra de violentia ; ecce, io va destruer los con le terra*».

Le mal essente installate de maniera irreversibile, le destruction del habitantes del terra resta le sol cosa que Deo pote facer. Deo face cognoscer a su sol amico terrestre, su terribile projecto proque su decision es prendite e arrestate definitivemente. Il es necesse relevar le sorte particular que Deo da a Enoch, le sol qui entra in le eternitate sin passar per le morte, e Noe, le sol homine trovate digne de superviver al diluvio exterminator. Proque in su parolas Deo dice « ***illes*** *ha …* » e « *io va* ***les*** *destruer* ». Proque ille ha remanite fidele, Noé non es visate per le decision de Deo.

Gen.6:14: « *Face te un arca de ligno resinoso ; tu disponera iste arca in cellas, e tu la revestira de pece intus e foris*».

Noé debe superviver e non solmente ille, proque Deo vole que le vita de su creation se prolonga usque al fin del 6000 annos de selection de su projecto. Pro preservar le vita seligite durante le diluvio de aquas, un arca flottante debera esser construite. Deo da su instructiones a Noé. Ille usara ligno resinose resistent al aqua e le arca essera rendite impermeabile per un enduction de pixe, le resina extrahite del pino o del abete. Ille construera cellulas a fin que cata specie vive separate pro evitar confrontationes stressante pro le animales imbarcate. Le sejour in le arca va prolongar se durante un anno integre, sed le obra es dirigite per Deo al qual nihil es impossibile.

Gen.6:15 : « *Ecce como tu la facera : le arche habera trecentos cubitos de longitude, cinquanta cubitos de latitude e trenta cubitos de altitude* ».

Si le « *cubito* » esseva illo de un gigante, illo poteva esser cinque vices illo del Hebreos que faceva circa 55 cm. Deo ha revelate iste dimensiones in le norma cognoscite per le Hebreos e Moises qui recipe de Deo iste recito. L'arche construite mesurava dunque 165 m de longe per 27,5 m de large e 16,5 m de alte. Le arche in forma de cassa rectangular esseva dunque de un dimension impressionante, ma illo esseva construite per homines cuje statura esseva proportionabile a illo. Proque nos retrova, pro su altitude, tres nivellos de circa cinque metros pro homines qui mesurava illes mesme inter 4 e 5 m de altitude.

Gen.6:16 : « *Tu facera al archa* ***un fenestra****, que tu reducera a* ***un cubito*** *in alto ; tu establara* ***un porta*** *al latere del archa ; e tu construera un etage inferior, un secunde e un tertie.* »

Secundo iste description, le unic « *porta* » del archa esseva placiate al nivello del prime etage « *al latere del arca* ». Le arca esseva completemente claudite, e sub le tecto del tertie nivello, un unic fenestra de 55 cm de altitude e de largor debeva esser mantenite claudite usque al fin del diluvio, secundo Gen.8:6. Le occupantes del arca ha vivite in le obscuritate e le lumine artificial des lampas a oleo durante tote le tempore que le diluvio ha durate, isto es, .

Gen.6:17: « *E io, io va facer venir le diluvio de aquas super le terra, pro destruer tote carne que ha halito de vita sub le celo ; toto lo que es super le terra perira*».

Deo vole lassar con iste destruction un message de advertimento al homines qui va repopular le terra post le diluvio e usque al retorno in gloria de Jesus-Christo al fin del 6000 annos del projecto divine. Tote vita va disparer con su norma antediluvian. Post le diluvio, Deo va reducer gradualmente le dimension del esseres vivente, homines e animales usque al dimension del Pigmeos african.

Gen.6:18 : « *Ma io stabili mi pacto con te ; tu entrara in le archa, tu e tu filios, tu sposa e le sponsas de tu filios con te*. »

Illes es octo iste superviventes del diluvio que veni ma septe de illes beneficia exceptionalmente del benediction particular e individual de Noe. Le prova appare in Eze.14:19-20 ubi Deo dice : « *O si io inviava le peste in iste pais, si io spargeva contra illo mi furor per le mortalitate, pro exterminar le homines e le bestias, e que il habeva in medio de illo* ***Noe****, Daniel e Job, io vive! dice le Senior, YaHWéH,* ***illes non salvaria ni filio ni filia, ma illes salvaria lor anima per lor justitia*** ». Illes sera utile pro le repopulation del terra, ma non essente del nivello spiritual de Noé, illes apportant in le nove mundo lor imperfection que non tardara a portar su mal fructos.

Gen.6:19 : « *De toto lo que vive, de tote carne, tu facera entrar in le arca duo de cata specie, pro conservar los vive con te : il habera un mascul e un feminin* ».

Un par de cata specie « *de toto lo que vive* » isto es, solmente le norma necessari pro le reproduction, illes essera-le, le unic superviventes inter le genere animal terrestre.

Gen.6:20 : « *Del aves secundo lor specie, del bestial secundo su specie, e de tote le reptiles del terra secundo lor specie, duo de cata specie venira a te, pro que tu les conserva le vita*».

In iste verso, in su enumeration, Deo non mentiona le animales salvage, sed illos essera citate como essente imbarcate in le arca in Gen.7:14.

Gen.6:21: « *E tu, prende de tote le alimentos que on mangia, e face un provision presso de te, a fin que illos te servi de alimento e a illes*».

Le alimentos necessari pro nutrir durante un anno octo personas e tote le animales imbarcate debeva occupar un grande spatio in le arca.

Gen.6:22: « *Isto es lo que Noe faceva : ille executava toto lo que Deo le habeva ordinate*».

Fidelmente e sustenite per Deo, Noe e su filios accompli le labor que Deo le ha confiditee. E ibi, il es necessari rememorar que le terra es un sol continente unicamente irrigate per fluvios e rivieras. In le zona del monte Ararat ubi Noé e su filios reside, il ha solmente un planura e nulle mar. Su contemporaneos vide dunque Noé construir un construction flottante in le medio de un continente sin mar. On pote alora imaginar, le burlas, le sarcasmos e le insultas que illes debeva inundar le parve gruppo benedite per Deo. Ma le burlatores cessara tosto de burlar se del electe e illes sera submergite in le aquas del diluvio al qual illes non voleva creder.

Genesis 7

Le separation definitive del diluvio

Gen.7:1 : « *YaHWéH dice a Noé : Entra in le arca, tu e tote tu domo; proque io te ha vidite* ***juste*** *ante me inter iste generation.* »

Le momento del veritate arriva e le ultime **separation** del creation se completa. In « *entrante in le arca* », le vitas de Noé e de su familia va esser salvate. Il ha un ligamine inter le parola « *arca* » e le « *justitia* » que Deo attribue a Noé. Iste ligamine passa per le futur « *arca del testimonio* » que essera le cassa sacrate continente le « *justitia*» de Deo, exprimite sub le forma del duo tabulas super le qualle su digito grava su «***dece commandamentos*** ». In iste comparation, Noé e su compagnos es monstrate equal in tanto que tote beneficia del salvation per entrar in le arca, mesmo si solmente Noé es digne de esser identificate a iste lege divine como indica le precision divin : « *Io* ***te*** *ha vidite justo* ». Noe esseva dunque in perfecte conformitate con le lege divin jam inseniate in su principios a su servitores antediluvian.

Gen.7:2 : « *Tu prenderà presso de te septe pares de tote le animales pur, le masculo e su femina ; un par del animales que non es pur, le masculino e su feminina ;*»

Nos es in un contexto antediluvian e Deo mentiona le distinction inter le animal classificate «*pur o impur*». Iste norma es dunque etiam vetule como le creation terrestre e in Levitico 11, Deo ha solmente revocate iste normas que ille ha establite desde le comenciamento. Deo ha dunque, como « *le sabbato* », bon rationes pro exiger de su electos, in nostre dies, le respecto de iste cosas que glorifica su ordine establite pro le homine. In seligente « *sept copulas pur* » pro un sol « *impur* », Deo monstra su preferentia pro le puritate que ille marca con su « sigillo », le numero « 7 » de le sanctification del tempore de su projecto terrestrial.

Gen.7:3 : « *sept copulas etiam del aves del celo, masculino e feminino, pro conservar lor racia in vita super le facie de tote le terra*».

A causa de lor imagine del vita celestial angelic, «*sept copulas*» del «*aves del celo*» es etiamsalvate.

Gen.7:4 : « *Proque, ancora septe dies, e io facera pluver super le terra quaranta dies e quaranta noctes, e io exterminara del facie del terra tote le esseres que io ha facite* ».

Le numero « *septe* » (7) es ancora evocate designante « *septe dies* » que **separa**, le momento del entrata del animales e del homines in le arca, del prime chutas de aquas. Deo va suscitar un pluvia incessante durante « *40 dies e 40 noctes* ». Iste numero « 40 » es illo del prova. Il concernera le « *40 dies* » del invio del spiones hebreo in terra de Canaan e del « *40 annos* » de vita e morte in le deserto como consequentia de lor refusal de entrar in le terra populate de gigantes. E quando ille entra in su ministerio terrestre, Jesus essera submittite al tentation del diabolo post « *40 dies e 40 noctes* » de jejuno. Il passara

equalmente « *40 dies* » inter le resurrection de Christo e le effusion del Spirito Sancte del Pentecoste.

Pro Deo, le scopo de iste pluvia torrential es destruer le « *esseres que il ha create* ». Ille rememora assi que como Deo creator, le vitas de tote su creaturas pertine a ille, pro les salvar o les destruer. Ille vole dar al generationes futur un lection dolorose que illes non debe oblidar.

Gen.7:5 : « *Noé executava toto lo que YaHWéH le habeva ordinate* ».

Fidel e obediante, Noé non decep Deo e ille executa toto lo que'il le habeva ordinate de facer.

Gen.7:6 : « *Noé habeva sex centos annos, quando le diluvio de aquas esseva super le terra*. »

Altere precisiones super le tempore va esser date ma ja iste verso situa le diluvio in le 600ème anno del vita de Noé. Desde le nascentia de su prime filio in su 500ème anno, 100 annos ha passate.

Gen.7:7: « *E Noé entrava in le arca con su filios, su sposa e le sponsas de su filios, pro escappar al aquas del diluvio*».

Il es solmente octo personas qui va escappar al diluvio.

Gen.7:8: « *Inter le animales pur e le animales que non es pur, le aves e toto lo que se move super le terra,*»

Deo es affirmative. Entra in le arca, un par de «*toto que se move super le terra*» pro esser salvate. Ma de qual«*terra*», antediluvian o postdiluvian? Le tempore presente del verbo «*move*» suggere le terra postdiluvian del tempore de Moses al qual Deo se adressa in su recitation. Iste subtilitate poterea justificar le abandon e le extermination complete de certe species monstruose, non desirate super le terra repopulate, si totevia illas preexistiva al diluvio.

Gen.7:9 : « *illa entrava in le archa presso de Noe, duo a duo, un mascul e un feminin, como Deo habeva ordinate a Noe* »

Le principio concerne le animales ma etiam le tres copulas human formate per su tres filios e lor sponsas e le su que le concerne con su sposa. Le selection de Deo de seliger solmente pares nos revela le rolo que Deo les dara: reproducer se e multiplicar se.

Gen.7:10: " *Sept dies postea, le aquas del diluvio esseva super le terra*".

Secundo iste precision, le entrata in le archa, occurreva le dece die del secunde mense del 600esime anno del vita de Noe, id es, 7 dies ante le 17ème indicate in le verso 11 que veni. Il es in iste decime die que Deo claudeva, ipse, « *le porta* » del arca super tote su occupantes, secundo le precision citate al verso 16 de iste capitulo 7.

Gen.7:11 : « *Le anno sex centes del vita de Noé, le secunde mense, le* ***dece-septe*** *die del mense, in ille die tote le fontes del grande abysmo erumpeva, e le cataractas del celo se aperiva* »

Deus elige le « ***dece-septe*** *die del secunde mense* » del 600e anno de Noe pro « *aperir le ecluse del celos* ». Le numero **17** symbolisa le **judici**o in su codice numeric del Biblia e de su prophetias.

Le calculo establite per le successiones del electos de Gen.6 situa le diluvio in 1656, desde le peccato de Eva e Adam, id es, 4345 annos ante le primavera del anno 6001 del fin del mundo que va complir se in nostre calendario usual in le primavera 2030, e 2345 annos ante le morte expiatori de Jesus-Christo que eveniva le 3 de april 30 de nostre calendario human false e deceptive.

Le explication que seque essera renovate in Gen.8:2. Per evocar le rolo complementari del « *fontes del abysso* », in iste verso, Deo nos revela que le diluvio non esseva solmente provocate per le pluvia veniente del celo. Sapente que « *le abysso* » designa le terra coperite integremente per le aquas desde le prime die del creation, su « *fontes* » suggere un augmento

del nivello del aquas provocate per le mar mesme. Iste phenomeno es obtenite per un modification del nivello del fundo del oceanos que, ascendente, eleva le nivello del aqua usque retrovar le nivello que coperiva tote le terra al prime die. Il es per le affundamento del abyssos del oceanos que le terra sic emergeva del aqua al 3ème die e il esseva per un action inverse que le sic esseva coperite per le aquas del diluvio. Le pluvia appellate « *clusa del celos* » esseva utile solmente pro indicar que le castigo veniva del celo, del parte del Deo celeste. Plus tarde iste imagine « *clusa del celos* » va prender le rolo inverse de benedictiones que veni del mesme Deo celeste.

Gen.7:12 : « *Le pluvia cadeva super le terra durante quaranta dies e quaranta noctes* ».

Iste phenomeno debeva surprender le peccatores incredulos. Tanto plus que le pluvia esseva inexistente ante iste diluvio. Le terra antediluvian esseva irrigate e arrosate per su fluvios e rivieras; le pluvia dunque non esseva necessari, un rore del matino la reimplaciava. E isto explica proque le incredulos habeva difficultate a creder al diluvio de aquas annunciate per Noe, tanto in parolas como in acto pois que ille construiva le archa super le terra sic.

Le tempore de « *40 dies e 40 noctes* » visa un tempore de probation. A su vice, le Israel carnal a pena sortite de Egypto essera probate durante le absentia de Moises retenite per Deo presso de ille durante iste periodo. Le resultato sera « le vitello de auro » fundite con le accordo de Aaron, le fratre carnal de Moises. Il habera alora le « *40 dies e 40 noctes*» del exploration del terra de Canaan con, pror resultato, le rejection del populo de entrar ibi a causa del gigantes que lo habita.A su vice, Jesus essera probate durante «*40 dies e 40 noctes*», sed iste vice, benque debilitate per iste longe jejunio, ille resistera al diabolo qui lo tentara e finalmente lo lassara sin haber obtenite su victoria. Illo esseva pro Jesus lo que rendeva su ministerio terrestre possibile e legitime.

Gen.7:13 : « *In ille mesme die intrava in le arca Noe, Sem, Cham e Japhet, filios de Noe, le sposa de Noe e le tres sponsas de su filios con illes :* »

Iste verso pone in evidentia le selection del duo sexos del creaturas terrestre human. Cata masculo human es accompaniate de « *su adjuta* », su femina appellate « *femina* ». Assi, cata copula se presenta al imagine de Christo e su Ecclesia, « su adjuta », su Electa que il va salvar. Proque le refugio de « le arca » es le prime imagine del salvation que il va revelar al esseres human.

Gen.7:14 : « *illes, e tote le animales secundo lor specie, tote le bestial secundo su specie, tote le reptiles que se repente super le terra secundo lor specie, tote le aves secundo lor specie, tote le parve aves, toto lo que ha alas* ».

Insublineante le parola « *specie* », Deo rememora le leges de su natura que le humanitate de nostre tempore final prende placer a contestar, transgreder e remetter in question pro le animales e mesmo usque al generes human. On non pote trovar plus grande defensor del puritate del specie que ille. E ille exige de su electos que illes comparti su opinion divine super le subjecto proque le perfection de su creation original esseva in iste puritate e iste **separation** absolute del species.

In insistente fortemente super le species alate, Deo suggere le terra e le aere del peccato como regno submittite al Diabolo, ipse appellate « *principe del potentia del aere* » in Eph. 2:2.

Gen.7:15 : « *Illes entrava in le archa presso de Noe, duo a duo, de omne carne habente halito de vita* ».

Cata copula seligite per Deo se **separa** de illes de su specie a fin que su vita se prolonga post le diluvio. In iste **separation** definitive, Deo mitte in action le principio del duo camminos que il place ante le libere election human: illo del ben conduce al vita ma illo del mal dirige verso le morte.

Gen.7:16: « *Il entrava, mascul e feminin, de omne carne, como Deo habeva ordinate a Noe. Poi YaHWéH claude le porta super ille*.»

Le objectivo del reproduction del « *species* » es hic confirmate per le mention « *masculo e femina* ».

Ecce, le action que da a iste experientia tote su importantia e su character prophetic del fin del tempore del gratia divine: «*Tunc YaHWéH claude le porta super ille*». Il es le momento quando le destino de vita e illo de morte se **separa** sin cambio possibile. Il essera le mesme in 2029, quando le superviventes del epocha habera facite le election de honorar Deo e su sabbato del septime die, isto es, le sabbato, o de honorar Roma e su dominica del prime die, secundo le ultimato presentate in forma de decreto per le humanitate rebelle. Ancora ibi «*le porta del gratia*» sera claudite per Deo, «*ille qui aperi, e ille qui claude*» secundo Apo.3:7.

Gen.7:17 : « *Le diluvio esseva quaranta dies super le terra. Le aquas cresceva e elevava le arca, e illa se elevava super le terra*».

Le arca es elevate.

Gen.7:18 : « *Le aquas se augmentava e cresceva multo super le terra, e le arca flottava super le superficie del aquas*».

Le arca flotta.

Gen.7:19 : « *Le aquas cresceva de plus in plus, e tote le alte montes que es sub le celo integre esseva coperite*».

Le sol sicc dispare universalmente submergite per le aquas.

Gen.7:20: « *Le aquas se elevava de dece-cinque cubitos super le montes, que esseva coperite*».

Le plus alte monte del epocha es coperite per circa 8 m de aquas.

Gen.7:21 : « *Tote lo que se moveva super le terra periva, tanto le aves como le bestial e le animales, tote lo que reptava super le terra, e tote le homines* ».

Totes le animales que respira aere periva submergite. Le precision concernante le aves es tanto plus interessante que le diluvio es un imagine prophetic del judicio final, in le qual le esseres celeste, como Satan, sera annihilate con le esseres terrestre.

Gen.7:22 : « *Tote lo que habeva respiration, sufflo de vita in su narinas, e que esseva super le terra sic, moriva* ».

Tote le esseres vivente create como le homine cuje vita reposa super su sufflo mori affogate. Ecce, le sol umbra super le castigo del diluvio, proque le culpa es strictemente super le homine e alicubi, le morte del animales innocentes es injuste.Ma pro submerger completemente le humanitate rebelle, Deo es obligate a facer perir con illes le animales qui respira como illes le aere del atmosphera terrestre. Finalmente, pro comprender iste decision, tene in conto que Deo ha create le terra pro le homine facite a su imagine e non pro le animal create pro circumdarlo, accompaniar lo e, in le caso del bestial, pro servir lo.

Gen.7:23 : « *Tote le esseres qui esseva super le facie del terra esseva exterminate, desde le homine usque al bestial, al reptiles e al aves del celo» : illes esseva exterminate del terra. Solmente Noe remaneva, e* ***illo*** *que esseva con ille in le arca*».

Iste verso confirma le differentia que Deo face inter Noe e su compagnos human qui se trova gruppate con le animales, tote mentionate e concernite in « ***illo*** *que esseva con ille in le arca* ».

Gen.7:24 : « *Le aquas esseva grande super le terra durante cento cinquanta dies*».

Le « *cento cinquanta dies*» habeva comenciate post le 40 dies e 40 noctes de pluvia incessante que creava le diluvio. Arrivate al altitude maxime de « *15 cubitos* » id es, circa 8 m super « *le plus alte del montanias*» del epocha, le nivello del aqua remaneva stabile durante «*150 dies*». Postea illo gradualmente decresceva usque al siccation volite per Deo.

Nota: Deo creava le vita in un norma gigante que concerneva le homines e le animales antediluvian. Ma post le diluvio, su projecto visa reducer le dimension de tote su creaturas de maniera proportional, assi, vitas va nascer in le norma postdiluvian. Quando illes entrava in Canaan, le spiones hebreo testimoniava haber vidite con lor proprie oculos racimos de uvas si grande que duo homines de lor statura esseva necessari pro portar los. Le reduction del dimensiones concerne dunque equalmente, necessarimente, le arbores, le fructos e le leguminos. Assi, le Creator non cesa jammais de crear, proque in le curso del tempore, ille modifica e adapta su creation terrestre al nove conditiones de vita que se impone. Ille ha create, le pigmentation nigre del pelle del humanos qui vive exponite a un forte radiation solar in le regiones tropical e equatorial del terra ubi le radios solar frappa le terra a 90 grados. Le altere colores de pelle es plus o minus blanc o pallide e plus o minus cuprate secundo le magnitude del insolation. Ma le rubie de base del Adam (le Rubie) debite al sanguine se trova in tote le esseres human.

Le Biblia non specifica le nomines detaliate del species animal vivente ante le diluvio. Deo lassante iste subjecto mysteriose, sin revelation particular, cata uno es libere in su maniera de imaginar le cosas. Nonobstante, io avante le hypothese que'habente volite dar a iste prime forma del vita terrestre un character perfecte, Deo non habeva create, a ille epocha, le monstros prehistoric del quales ossos es trovate hodie, per le recercatores scientific, in le solo del terra. Assi, io propone iste possibilitate que illes ha essite create per Deo post le diluvio, pro intensificar le malediction del terra pro le esseres human qui, rapidemente, va de novo se distantiar de ille. Per se separar de ille, illes va assi perder lor intelligentia e le grande cognoscentia que Deo habeva date desde Adam usque a Noe. Isto, a tal puncto que in certe locos del terra, le homine va retrovar se in le stato degradate de «le homine del cavernas» aggredite e menaciate per animales ferocie, que in gruppo, ille sapera nonobstante destruer con le adjuta preciose del intemperies natural e del bon voler compassional de Deo.

Genesis 8

Le separation momentanee del occupantes del archa

Gen.8:1 : « *Deo se recordava de Noe, de tote le animales e de tote le bestial que esseva con ille in le archa ; e Deo faceva passar un vento super le terra, e le aquas se calmava* ».

Rassura te, ille non lo ha jammais oblidate, ma il es ver que iste unic reunion de vidas claudite in le archa flottante da al humanitate e al species animal un aspecto si reducte que illes sembla abandonate per Deo. In de facto, iste vitas es in perfecte securitate proque Deo vigila super illos como super un thesauro. Illes es lo que il ha de plus preciose: primitias pro repopular le terra e diffunder se super su superficie.

Gen.8:2: « *Le fontes del abysso e le exclusas del celo esseva claudite, e le pluvia non cadeva plus del celo*»

Deo crea le aquas del diluvio secundo su besonio. De ubi veni illos? Del celo, ma specialmente del poter creator de Deo. Prendente le imagine de un ecluseiro, ille ha aperite le vannes celeste symbolic e veni le tempore quando ille les reclaude.

In evocante le rolo complementari del «*fontes del abysso*» », din iste verso, Deo nos revela que le diluvio non esseva causate solmente per le pluvia veniente del celo. Sapente que « *le abysso* » designa le terra coperite integremente per le aquas desde le prime die del creation, su « *fontes* » suggere un augmento del nivello del aquas causate per le mar mesme. Iste phenomeno es obtenite per un modification del nivello del fundo del oceanos que, in

remontar, eleva le nivello del aqua usque a retrovar le nivello que coperiva tote le terra al prime die. Es per le affundamento del abyssos del oceanos que le terra sic emergeva del aqua al 3e die e es per un action inverse que le sic esseva coperite per le aquas del diluvio. Le pluvia appellate « *clusa del celos*» non esseva utile excepte pro indicar que le castigo veniva del celo, del parte del Deo celeste. Plus tarde iste imagine « *clusa del celos*» va prender le rolo inverse de benedictiones que veni del mesme Deo celeste.

Essente creator, Deo haberea potite crear le diluvio in un batter de oculo, secundo su voluntate. Ille nonobstante ha preferite ager progressivemente super su creation jam facite. Ille monstra assi al humanitate que le natura es in su manos un potente arma, un potente medio que il manipula pro offerer su benediction o su malediction secundo que illa ambula in le ben o in le mal.

Gen.8:3 : « *Le aquas se retirava del terra, allontanante se, e le aquas diminueva post cento cinquanta dies* ».

Post40 dies e 40 noctes de pluvia incessante sequite de 150 dies de stabilitate al nivello le plus alte del aqua, le regression comencia. Lentemente, le nivello del abyssos marin descende de novo, ma non descende tanto profunde como ante le diluvio.

Gen.8:4: « *Le septime mense, le dece-septime die del mense, le arca se arrestava super le montes de Ararat*».

Al fin de cinque menses, die pro die, «*le dece-septe del septime mense*», le archa cessa de flottar; illo reposa super le montania de Ararat le plus alte. Iste numero «dece-septe» confirma le fin del acto del judicio divine. Il resulta de iste precision que, durante le diluvio, le archa non se ha distanciate del zona ubi illo esseva construite per Noe e su filios. E Deo ha volite que iste prova del diluvio remane visibile usque al fin del mundo, super iste mesme cima del monte Ararat cuje accesso ha essite e es remanite interdicite per le autoritates russe e turc. Ma al tempore eligite per Ille, Deo ha favorisate le prise de photos aeree que ha confirmate le presentia de un fragmento del arca prendite in le glacie e le nive. Hodie, le observation per satellite poterea potenter confirmar iste presentia. Ma le autoritates terrestre non es precisemente in recerca de glorificar le Deo creator; illes se comporta como inimicos verso ille, e in tote justitia, Deo les lo rende ben, per colpar los con un epidemia e aggressiones terroristic.

Gen.8:5 : « *Le aquas continuava a decrescer usque al decime mense. Le prime die del decime mense, le cimas del montes appareva* »

Le reduction del aquas es limitate pois que post le diluvio le nivello del aqua essera superior a illo del terra ante le diluvio. Antique valles remanera submergite e prender le apparentia del mares interior actual como le Mar Mediterranee, le Caspio, le Mar Rubie, le Mar Nigre, etc.

Gen.8:6 : « *Al fin de quaranta dies, Noe aperiva le fenestra que ille habeva facite al arca* ».

Post le 150 dies de stabilitate e 40 dies de attender, pro le prime vice, Noe aperi le parve fenestra. Su parve dimension, un cubito, id es, 55 cm, esseva justificate pois que su sol usofut delacar del aves qui poteva assi sortir del archa de vita.

Gen.8:7 : « *Ille lassava le corvo, qui sortiva, partente e reveniente, usque le aquas se habeva siccate super le terra* ».

Le discoperta del terra siccate es evocate secundo le ordine « *tenebras e lumine* » o « *nocte e die* » del initio del creation. Assi, le prime discoperitor inviate es le « *corvo*»**immunde**, con plumage «**nigre**» como le «*nocte*». Ille age liberemente independente verso Noé, le electo de Deo. Dunque, ille symbolisa le religiones tenebrose que se activara sin ulle relation con Deo.

De un maniera plus precise, ille symbolisa le Israel carnal del ancian alliance verso le qual Deo ha inviate a multiple vices, como le viages e retornos del corvo, su prophetas pro

tentar arracar su populo del practicas del peccato. Como« *le corvo* », iste Israel finalmente rejectate per Deo ha continuate su historia **separate** de ille.

Gen.8:8: « *Ille alsi lassava le columba, pro vider si le aquas habeva diminuite super le superficie del terra*».

In le mesme ordine, « *le columba*» **pure**, con plumage « **blanc** » como le nive es inviate in recognition. Illa es placiate sub le signo del « *die e del lumine* ». A iste titulo, illa prophetisa le nove alliantia fundate super le sanguine versate per Jesus-Christo.

Gen.8:9 : « *Ma le columba non trovava alcun loco pro poner le planta de su pede, e illa retornava a ille in le arca, proque il habeva aquas super le facie de tote le terra. Ille extendeva su mano, la prendeva, e la faceva retornar a ille in le archa*».

Al opposite del «*corvo*» nigre independente, le «*columba*» blanc es in relation stricte con Noe qui offre «*su mano pro prender la e facer la entrar in le archa* » presso de ille. Isto es un imagine del ligamine que connecte le electo al Deo del celo. Le « *columba* » se posara un die super Jesus-Christo quando ille se presentara ante Johannes le Baptista pro esser baptisate per ille.

Io te propone de comparar iste duo citationes biblic; illo de iste verso: « *Sed le columba non trovava alcun loco pro poner le planta de su pede* » con iste verso de Mat.8:20 : « *Jesu respondeva a ille : Le vulpes ha cavernas, e le aves del celo ha nidos; ma le Filio del homine non ha ubi reposar su capite* »; e iste versettos de Johannes 1:5 e 11, ubi parlando del Christo incarnation de «*le lumine* » divine «*del vita*», ille dice: «*Le luce brilla in le tenebras, e le tenebras non la ha recipite…/…Illo veniva a su proprie, e su proprie non la ha recipite* ». De mesmo que le «*columba*» retornava a Noe e se lassava prender per ille, in «*su mano*», resurrecte, le Redemptor Jesus-Christo ha ascendite al celos verso su divinitate de Patre celeste, lassante super le terra detra se le message del redemption de su electos, su bon nove appellate «*Evangelio eternal*» in Apo.14:6. E in Apo.1:20: ille los tenerea «*in su mano*» in le «*septe epochas*» prophetisate per le «*septe Ecclesias*» ubi ille face les participar insanctification divine su«*lumine*» imaginate per le «*septe candelabros*».

Gen.8:10: « *Ille attendeva ancora septe altere dies, e ille lassava de novo le columba foras del arca*».

Iste duple mention del «*septe dies*» nos insenia que pro Noé, como pro nos hodie, le vita esseva establite e ordinate per Deo super le unitate del septimana de«*septe dies*», etiam unitate symbolic del «*septe milles* » annos de su grande projecto salvatori. Iste insistentia super le mention de iste numero «*septe*» nos permitte comprender le importantia que Deo da a illo; lo que justificara que illo sia attaccate particularmente per le diabolo usque al retorno in gloria de Christo qui terminara su domination terrestrial.

Gen.8:11 : « *Le columba retornava a ille al vespere ; e ecce, un folio de oliva arrachate esseva in su becco. Noe assi cognosceva que le aquas habeva diminutite super le terra* ».

Post longe tempores de « *tenebras* » annunciate per le parola « *vespere* », le sperantia del salvation e le gaudio del liberation del peccato venira sub le imagine de « *le olivo*», successivemente del ancian e del nove alliance. Como Noé cognosceva per un «*folio de olivo*» que le terra sperate e expectate esseva preste a accoper lo, le «*filios de Deo*» apprendera e comprendera que le regno del celos ha essite aperite pro illes per**le inviate del celo** Jesus-Christo.

Iste «*folio de olivo*» testimoniavaa Noeque le germination e le crescentia del arbores redeveniva possibile.

Gen.8:12: « *Ille expectava ancora septe altere dies ; e ille lassava le columba. Ma illa non retornava plus a ille*».

Iste signo esseva decisive, proque illo probava que«*le columba*» habeva eligite de restar in le natura que le offriva de novo alimento.

De mesmo que le «*columba*» dispare post haber liberate su message de sperantia, post haber date su vita sur le terra pro redimer su electos, Jesus-Christo, le «*Principe del pace*», va quitar le terra e su discipulos, lassante los libere e independente pro conducer lor vita usque a su retorno gloriose final.

Gen.8:13 : « *Le anno sex cento un, le prime mense, le prime die del mense, le aquas habeva siccate super le terra. Noe removeva le copertura del arca : ille reguardava, e ecce, le superficie del terra habeva siccate*».

Le siccation del terra es ancora partial sed promittente, assi, Noe comencia a aperir le tecto del arca pro reguardar al exterior del arca e, sapente que illa ha echouate al summitate del monte Ararat, su vision se extendevamulto lontan e multo largemente super le horizon. In le experientia del diluvio, le arca prende le imagine de un ovo covate. Al momento de su eclosion, le pullino rompe ipse le crusta in le qual il esseva claudite. Noe age de mesmo; ille "*remove le copertura del arca*" que non sera plus utile pro proteger lo del pluvia diluvian. Nota que Deo non veni aperir le porta del arca que ille habeva claudite ipse ; isto significa que ille non questiona e non cambia le norma de su judicio verso le rebelles terrestrial pro qui le porta del salvation e del celo sempre essera claudite.

Gen.8:14 : « *Le secunde mense, le vinti-septime die del mense, le terra esseva sic* ».

Le terra redeveni habitabile post un clausura total in le arca de 377 dies desde le die del imbarcamento e del clausura del porta per Deo.

Gen.8:15 : « *Alora Deo parlava a Noé, dicente :* »

Gen.8:16 : « *Exi del arca, tu e tu sposa, tu filios e le sposas de tu filios con te* ».

Es ancora Deo qui da le signal del exito de « *le arca* », ille qui habeva claudite leunic « *porta* » super su occupantes ante le diluvio.

Gen.8:17 : « *Face sortir con te omne le animales de omne carne que es con te, tanto le aves como le bestial e omne le reptiles que se repente super le terra : que illes se diffunde super le terra, que illes sia fecunde e multiplica super le terra*».

Le scena resimila a illo del quinte die del septimana del creation, sed il non se tracta de un nove creation, proquepost le diluvio, le repopulation del terra es un phase del projecto prophetisate pro le prime 6000 annos del historia terrestre. Iste phase, Deo la ha volite terribile e dissuasive. Ille ha date al humanitate un prova mortal del effectos de su judicio divine. Un prova que essera mentionate in 2 Petro 3:5 a 8: « *Illes vole ignorar, de facto, que celos existeva un vice per le parola de Deo, e un terra extrahite del aqua e formate per medio del aqua, e que per iste cosas le mundo de alora periva, submergite per le aqua, durante que, per le mesme parola, le celos e le terra de nunc es guardate e reservate pro le foco, pro le die del judicio e del ruina del homines impie. Ma il ha un cosa, dilectes, que vos non debe ignorar, es que, ante le Senior, un die es como mille annos, e mille annos es como un die.* ». Le diluvio de foco annunciate se complira al fin del septime millennio al occasion del judicio final, per le apertura del fontes inflammate del magma subterranee que venira recoperir tote le superficie del terra. Iste « *stagno de foco* » mentionate in Apo.20:14-15, consumara le superficie del terra con su habitantes rebelle infideles assi como lor obras que illes ha volitees privilegiar in dispreciar le amor demonstrate de Deo. E iste septime millennio esseva prophetisate per le septime die del septimana, secundo le definition « *un die es como mille annos e mille annos es como un die* ».

Gen.8:18 : « *E Noe sortiva, con su filios, su sposa, e le sponsas de su filios* ».

Le animales sortite, le representantes del nove humanitate sorti a lor vice del archa. Illes retrova le luce del sol e le spatio vaste e quasi illimitate que le natura les offere, post 377 dies e noctes de confinamento in un spatio claudite anguste e obscur.

Gen.8:19: " *Tote le animales, tote le reptiles, tote le aves, tote lo que se move super le terra, secun lor species, sortiva del arca*".

Le sortita del arca prophetisa le entrata del electos in le regno del celos, ma solmente illes qui es judicate pur per Deo entrara. Al tempore de Noe, isto non es ancora le caso, pois que pur e impur vivera insimul, super le mesme terra, luctante le unes contra le alteres usque al fin del mundo.

Gen.8:20 : « *Noé construiva un altare a YaHWéH ; ille prendeva de tote le bestias pur e de tote le aves pur, e ille offriva holocaustos super le altare* ».

Le holocausto es un acto per le qual le electo Noé monstra a Deo su recognition. Le morte de un victima innocente, in iste caso animal, rememora al Deo creator, le medio per le qual, in Jesus-Christo ille venira redimer le animas de su electos. Le animales pur es digne de imaginar le sacrificio de Christo qui incarnara le perfecte puritate in tote su anima, corpore e spirito.

Gen.8:21 : « *Le Eterno sentiva un odor agradabile, e YaHWéH diceva in su corde : Io non maledira plus le terra, a causa del homine, proque le pensatas del corde del homine es mal desde su juventute ; e io non frappara plus toto lo que es vivente, como io lo ha facite* ».

Le holocausto offerite per Noé es un authentic acto de fide, e de fide obediente. Proque, si il offer un sacrificio a Deo, isto es in responsa a un rito sacrificial que ille ha ordinate a ille, longe tempore ante de inseniar lo al Hebreos qui sortiva de Egypto. Le expression « *odor agradabile* » non concerne le olfacto divine sed su Spirito divine qui apprectia al fides, le obedientia de su electo fidelle e le vision prophetic que iste rito da a su futuro sacrifice compassionante, in Jesus Christo.

Usque al judicio final, il non habera plus de diluvio destructor. Le experientia lo ha demonstrate, le homine es in le carne naturalmente e hereditariamente «***mal***», como Jesus lo ha dicite de su apostolos in Mat.7:11: «*Si dunque, **mal** como vos es, vos sape dar bon cosas a vostre infantes, a quanto plus forte ration vostre Patre qui es in le celos dara bon cosas a illes qui le demanda*»». Deo dunque debera domar iste «animal» «***mal***», opinion que comparti Paulo in 1 Cor.2:14, e demonstrante in Jesus-Christo le potentia de su amor pro illes, alcunos del *appellate* «***mal***» devenira del *eligite* humanos fidele e obediante.

Gen.8:22 : « *Dum que le terra subsistara, le semination e le messe, le frigido e le calor, le estate e le hiberno, le die e le nocte non cessara*».

Iste capitulo octo fini con le mention del alternantias del contrarios absolute que governa le conditiones del vita terrestre desde le prime die del creation, quando, per su constitution « *nocte e die* », Deo revelava le conflicto terrestre inter « *le tenebras* » e « *le lumine* » que finalmente vincera per Jesus-Christo. Ille enumera in iste verso iste alternantias extreme que es debite al peccato mesme como consequentia del libere choice date a iste creaturas celestial e terrestre que esassim libere de amar lo e de servir lo o de rejectar lo usque a odiar lo. Ma le consequentia de iste libertate sera le vita pro le partisans del ben e le morte e le annihilation pro illes del mal como le diluvio ha justo demonstrato.

Le subjectos mentionate portan tote un message spiritual:

«*Le semination e le messe* »: suggere le initio del Evangelisation e le fin del mundo; imagines reprisate perJesus Christo in su parabolas specialmente in Matt.13:37 a 39: « *Ille respondeva: Qui semina le bon semine, es le Filio del homine; le campo, es le mundo; le bon semine, es le filios del regno; le zizania, es le filios del maligne; **le messe, es le fin del mundo**; le messatores, es le angelos* ».

« *Le frigido e le calor* » : le « ***calor*** » es citate in Apo.7:16 : « *Illes non habera plus fame, illes non habera plus sete, e le sol non les frappera, ni alcun **calor*** ». Ma in contrario absolute, le « *frigido* » es etiam un consequentia del maledictione del peccato.

«*Le estate e le hiberno*»: illos es le duo stationes del extremo, tanto desagradabile le un como le altere per lor excesso.

«*Le die e le nocte*»: Deo los mentiona in le ordine que le homine le da, nam in su projecto, in Christo veni le tempore del die, illo del appello a entrar in su gratia, ma post iste

tempore veni illo de «*le nocte ubi nemo pote laborar*» secundo Johannes 9:4 isto es, cambiar su destino proque illo es definitive fixate pro le vita o pro le morte depost le fin del tempore de gratia.

Genesis 9

Le separation del norma del vita

Gen.9:1: « *Deo benediceva Noe e su filios, e les diceva : Siate fecunde, mulmultiplicate, e reimpli le terra.* »

Isto essera le prime rolo que Deo da al esseres vivente seligite e salvate per le arca construite per le homines: Noé e su tres filios.

Gen.9:2 : « *Vos essera un subjecto de timor e terror pro omne animal del terra, pro omne ave del celo, pro toto lo que se move super le terra, e pro tote le pisces del mar: illes es livrate in vostre manos*.»

Le vita animal debe al homine su superviventia, per lo qual, plus ancora que ante le diluvio, le homine potera dominar le animales. Excepte quando per le pavor o le irritation un animal perde su controlo, in regula general, tote le animales ha pavor del homine e tenta de fugir quando illes lo incontra.

Gen.9:3 : « ***Tote lo que se move e que ha vita servira a vos como nutrimento*** *: io te da toto isto como le herba verde* ».

Iste cambio de dieta ha plure justifications. Sin dar troppo importantia al ordine presentate, in prime, io mentiona le absentia immediate de alimento vegetal exhauste durante le diluvio e le terra coperite de aquas salate devenite partialmente sterile non va retrovar que gradualmente su plen e integre fertilitate e su productivitate. In plus, le establimento del ritos sacrificial hebreo exigera, in su tempore, le consumption del carne del victima sacrificate in vision prophetic del sancte Cena ubi le pan sera mangiate como symbolo del corpore de Jesus Christo, e le succo del uva bibite como symbolo de su sanguine. Un tertie ration, minus confessabile, sed non minus ver, es que Deo vole accurtar le tempore de vita del homine; e le consumption del carne que se corrumpe e apporta in le corpore human elementos destructor del vita essera al base del successo de su desiro e de su decision. Solmente le experientia del dieta vegetarian o vegan lo confirma personalmente. Pro reinfortiar iste pensamento, nota que Deo non prohibe al homine le consumo del animales **immunde**, totevia nocive pro su sanitate.

Gen.9:4: « *Solmente, vos non mangera carne con su anima, con su sanguine* ».

Iste interdiction remanera valide in le ancian alliance secundo Lev.17:10-11 : « *Si un homine del casa de Israel o del estranieros qui sejourna inter illes* ***mangia sanguine de un specie qualcunque***, ***io volvera mi facie contra ille qui mangia le sanguine, e io lo excludera del medio de su populo***.» e in le nove, secundo Actos 15:19 a 21 : « *Per isto io opina que nos non debe crear difficultates a illes del paganos qui se converte a Deo, sed que nos debe scriber a illes de abstiner se del contamination del idolos, del impudicitate,* ***del animales suffocate e del sanguine***. *Car, desde multe generationes, Moises ha in cata citate personas qui lo predica,* ***post que on lo lege cata die de sabbato in le synagogas*** ».

Deo appella « *anima* » le creatura integre facite de un corpore de carne e un spirito totalmente dependente del carne. In iste carne, le organo motor es le cerebro alimentate per le sanguine ipse que es purificate a cata respiration per le oxygeno aspirate per le pulmones. In le stato vivente, le cerebro crea le signales electricque genera le pensamentoe le memoriae illogere le functionamento de tote le altere organos carnal que compone le corpore physic. Le rolo del« sanguine » que es additionalmente, per le genoma, unic pro cata anima vivente, non debe esser consumite pro rationes sanitarie, proque illo transporta le rejectos e le impuritates

create in tote le corpore, e pro un ration spiritual. Deo se ha reservate de maniera exclusive absolute, pro su inseniamento religiose, le principio de biber le sanguine de Christo, mais solmente sub le forma symbolisatee del succo del uvas. Si le vita es in le sanguine, illes qui bibe le sanguine de Christo se reconstrui in Su natura sancte e perfecte, secundo le principio real que vole que le corpore es facite de illo que illo se nutre.

Gen.9:5 : « *Saper lo tamben, io requirera le sanguine de vostre animas, io lo requirera a omne animal ; e io requirera le anima del homine al homine, al homine qui es su fratre*.»

Le vita es le cosa le plus importante pro le Deo creator qui lo ha createIl debe esser a su audientia pro realisar le insulto que le crimine constitue verso ille, le ver proprietario del vita removite. A iste titulo, ille es sol qui pote legitimar le ordine de remover le vita. Al verso precedente, Deo ha autorisate le homine a prender le vita animal pro facer su alimento, ma hic, il se tracta del crimine, del assassinato que pone fin a un vita human de maniera definitive. Iste vita removite non habera plus le occasion de approchar se a Deo, ni de testificar un cambio de conducta si usque alora illo non habeva essite conforme a su norma del salvation. Deo pone hic le bases del lege del talion, « oculo pro oculo, dente pro dente, vita pro vita ». Le animal pagara le homicidio de un homine per su proprie morte e le homine del typo Cain essera occidite si il occide su proprie « ***frater*** » de sanguine del typo Abel.

Gen.9:6 : « *Si alcuno effunde le sanguine del homine, per le homine su sanguine essera effundite ; proque Deo ha facite le homine a su imagine*.»

Deo non cerca augmentar le numero del mortes proque al contrario, per permitter le occision de un homicida, ille conta super un effecto dissuasive e que a causa del risco incarrate, le plus grande numero del esseres human apprende a controlar su aggressivitate, a fin de non devenir un assassino, a su vice, digne de morte.

Solmente, ille qui es animate de un fide real e authentic pote realisar lo que significa « *Deo ha facite le homine a su imagine*». Specialmente quando le humanitate deveni monstruose e abominabile como es le caso hodie in le mundo occidental e ubique super le terra seducite per le cognoscentia scientific.

Gen.9:7: «*E vos, sia fecunde e multiplica vos, dispersa vos super le terra e multiplica vos super illa*.»

Deo realmente insiste super iste multiplication, e pro ration, le numero dees electes es si reducite, mesmo in relation del vocate qui cade in via, que plus le numero de su creaturas sera grande, plus il potera inter illos trovar e seliger su electes; secundo le precision relevate in Dan.7:9, le proportion es de un million de electes pro dece milliardes de vocates, id es 1 pro 10 000.

Gen.9:8 : « *Deo parlava ancora a Noe e a su filios con ille, dicente :* »

Deo se adressa al quatro homines pois que il da le domination al representative mascule del specie human, istes essera tenite responsabile de lo que illes ha lassate facer per le feminas e le infantes qui es placiate sub lor autoritate. Le domination es un marca de confidentia offerite per Deo al homines ma illes los responsabilisa integremente ante su facie e su judicio.

Gen.9:9 : « *Ecce, io stabili mi pacto con vos e con vostre posteritate post vos ;* »

Il es importante pro nos, hodie, realisar que nos es iste « *posteritate* » con le qual Deo ha stabilite su « *pacto* ». Le vita moderne e su inventiones seducente cambia nihil a nostre origines human. Nos es le herederos del nove comenciamento que Deo ha date al humanitate post le terribile diluvio. Le pacto stabilite con Noe e su tres filios es specific. Illo obliga Deo a non plus destruer le humanitate integre per le aquas del diluvio. Post illo venira le alliantia que Deo va establir con Abraham, que se complira sub su duo aspectos successive centrate, literalmente in le tempore e spiritualmente, super le ministerio redemptor de Jesus-Christo. Iste alliantia essera fundamentalmente individual como le statuto del salvation que es in

question. Durante le 16 seculos que ha precedite su prime venita, Deo va revelar su plano del salvation per le ritos religiose ordinate al populo Hebreo. Tunc, post le complimento in Jesus-Christo de iste plano revelate in tote su lumine, durante ancora circa 16 seculos le infidelitate va succeder al fide e durante 1260 annos, le tenebras le plus obscure va regnar sub le egida del papismo roman. Desde le anno 1170, quando Petro Valdo ha potite practicar de novo le fide christian pur e fidel con le observation del ver sabbato incluse, electes minus illuminate ha essite, post ille, seligite in le obra del Reformation initiate sed non complete. Assi, solmente a partir de 1843 que, per un duple proba de fide, Deo poteva retrovar inter le pioneros del adventismo, electos fideles. Ma il esseva ancora troppo tosto pro que illes comprender integralmente le mysterios revelate in su prophetias.Le signo del alliantia con Deo es de tote tempore le apporto e le reception de su lumine, ecce proque, le obra que io scribe in su nomine, pro illuminar su electos, constitue al titulo de « *testimonio de Jesus* », su ultime forma, le signo que su alliantia es ben real e confirmate.

Gen.9:10 : « *con tote le esseres vivente qui es con vos, tanto le aves como le bestial e tote le animales del terra, sia con tote illes qui ha sortite del archa, sia con tote le animales del terra*.»

Le alliantia presentate per Deo concerne equalmente le animales, toto lo que vive e se multiplicara super le terra.

Gen.9:11 : « *Io stabili mi alliantia con vos : necun carne essera plus exterminate per le aquas del diluvio, e il non habera plus diluvio pro destruer le terra*.»

Le lection date per le diluvio debe remaner unic. Deo ora va initiar un combatto proxime proque su objectivo es conquirer le cordes de su electos.

Gen.9:12 : « *E Deo diceva : Ecce le signo del alliance que io stabili inter me e vos, e tote le esseres vivente que es con vos, pro le generationes in perpetuo :* »

Iste signo que Deo da concerne toto lo que vive in pur e impur. Illo non es ancora le signo del pertinentia a su persona, lo que essera le sabbato del septime die. Iste signo rememora al esseres vivente le compromisso que ille ha prendite de nunquam plus los destruer per le aquas del diluvio ; isto es su limite.

Gen.9:13 : « *io ha placate mi arco in le nube, e illo servira como signo de alliantia inter me e le terra* »

Le scientia va explicar le causa physic del existentia del arco del celo. Il se tracta de un decomposition del spectro luminose del luce solar que se posa super stratos tenue de aqua o de forte humiditate. Cata uno ha potite constatar que le arc in celo appare quando il pluve e que le sol sparge su radios luminose. Il non resta minus que le pluvia rememora le diluvio e le lumine solar imagina le appreciabile, beneficiente e calmante lumine de Deo.

Gen.9:14 : "*Quando io haberà congregate nubes super le terra, le arco apparera in le nube ;* "

Le nubes dunque ha essite inventate per Deo pro crear pluvias solmente post le diluvio e in le mesme tempore que le principio del arco in celo. Tamen, in nostre epocha abominabile, homines e feminas impie ha denaturate e contaminite iste thema del arco incelo per reprender iste symbolo del alliantia divine pro facer le signo e le emblema del congregation del perversos sexual. Deo debe trovar in isto un bon ration pro ferir iste humanitate odiose e irrespectuose verso ille e le specie human. Le ultime signos de su ira non va tardar a apparer, ardente como le foco e destructor como le morte.

Gen.9:15 : « *e io va rememorar mi pacto inter me e vos, e tote le esseres vivente, de omne carne, e le aquas non devenira plus un diluvio pro destruer tote carne*.»

Legente iste parolas de benevolentia exite del bucca de Deo, io mesura le paradoxo pensante al parolas que ille pote tener hodie a causa del perversitate human que retrova le nivello del antediluvianos.

Deo mantenera su parola, il non habera plus diluvio de aqua, ma a tote le rebelles, un diluvio de foco es reservate pro le die del judicio final; lo que le apostolo Petro nos ha recordate in 2 Pedro 3:7. Ma ante iste judicio final, e ante le retorno de Christo, le foco nuclear del Tertie Guerra Mundial o «6ème trompeta» de Apo.9:13 a 21, venira, sub le forma de multiple e sinistere «fungos» mortale, portar via le refugios de iniquitate que le grande citates ha devenite, capitales o non, del planeta Terra.

Gen.9:16: «*Le arco sera in le nube ; e io lo reguardara, pro rememorar le alliance perpetue inter Deo e tote le esseres vivente, de tote carne que es super le terra* »

Iste tempore es multo distante de nos e illo poteva lassar al nove representantes del humanitate le grande sperantia de evitar le errores committite per le antediluvianos. Ma hodie le sperantia non es plus permittite proque le fructo del antediluvianos appare ubique in medio de nos.

Gen.9:17 : « *E Deo diceva a Noe : Isto es le signo del alliantia que io stabili inter me e omne carne que es super le terra*.»

Deo insiste super le character de iste alliantia que es stabilitea con « omne carne ». Il se tracta de un alliantia que sempre concernera le humanitate in senso collective.

Gen.9:18 : « *Le filios de Noé, qui sortiva del archa, esseva Sem, Cham e Japhet. Cham esseva le patre de Canaan*.»

Un precision nos es date : « *Cham esseva le patre de Canaan* ». Rememora te, Noé e su filios es omnes gigantes qui ha conservate le grandor del antediluvianos. Assi, le gigantes va continuar a multiplicar se, specialmente super le terra de « Canaan », super le qual le Hebreos exite de Egypto va discoperir los pro lor malheur, poisque le pavor provocate per lor grandor va condemnar los a errar durante 40 annos in le deserto e morir ibi.

Gen.9:19 : « *Iste es le tres filios de Noe, e lor posteritate ha populate tote le terra*.»

Nota que, originalmente, le antediluvianos habeva omnes un sol homine como lor origine: Adam. Le nove vita post-diluvian se construi super tres personas, Sem, Cham e Japhet. Le populos de lor descendentes essera dunque **separate e dividite**. Cata nove nascentia essera ligate a su patriarcha, Sem, Cham o Japhet. Le spirito de division va appoiar se super iste differente origines pro opponer inter se le homines attachate a lor traditiones ancestral.

Gen.9:20 : « *Noe comenciava a cultivar le terra, e plantava le vite*.»

Iste activitate, in summa, in le normalitate, va portar totevia consequentias grave.Car al fin de su cultura, Noé recolta le uvas e le succo pressate que se ha oxidate, ille bibe alcohol.

Gen.9:21 : « *Ille bibe vino, se inebriava, e se discoperiva in le medio de su tenda.*»

Perdente le controlo de su actiones, Noé crede esser sol, ille se discoperi e se denuda completemente.

Gen.9:22 : « Cham, patre de Canaan, videva le nuditate de su patre, e lo reportava foras a su duo fratres.»

A ille tempore, le spirito human es ancora multo sensible a iste nuditate discoperite per le Adam peccator. E Cham, amusate e certemente un poco burlator, ha le mal idea de reportar a su duo fratres su experientia visual.Gen.9:23 : «

Tunc Sem e Japhet prendeva le mantello, lo poneva super lor spatulas, ambulava a retro, e covriva le nuditate de lor patre; como lor visage esseva detornate, illes non videva le nuditate de lor patre.*Alors Sem et Japhet prirent le manteau, le mirent sur leurs épaules, marchèrent à reculons, et couvrirent la nudité de leur père; comme leur visage était détourné, ils ne virent point la nudité de leur père*.»

Con tote le precautiones necessari, le duo fratres coperi le corpore nude de lor patre.

Gen.9:24 : « *Quando Noé se eveliava de su vino, ille apprendeva lo que su filio cadete le habeva facite*.»

Dunque il ha essite necesse que le duo fratres le lo apprendeva. E iste denunciation va excitar Noé qui se senti attingite in su honor de Patre. Ille non habeva voluntarimente bibite alcohol e habeva essite victima de un reaction natural del succo de uva que se oxyda con le tempore e cuje sucro se transforma in alcohol.

Gen.9:25 : « *E ille diceva : Maledicte sia Canaan ! Que ille sia le sclavo del sclavos de su fratres !* »

De facto, iste experientia servi solmente como pretexto al Deo creator pro prophetisar super le descendentes del filios de Noe. Poisque Canaan mesme non habeva nulle parte in le action de su patre Cham; ille dunque esseva innocente de su culpa. E Noe lo malediceva, ille qui habeva facite nihil. Le situation establite comencia a revelar nos un principio del judicio de Deo que appare in le secundo de su dece commandamentos legibile in Exo.20:5 : "*Tu non te prosternara ante illos, e tu non les servira; proque io, YaHWéH, tu Deo,* ***io es un Deo jalose, qui puni le iniquitate del patres super le filios*** *usque al tertie e al quarte generation de illes qui me odia,*". In iste apparente injustitia se cela tote le sagessa de Deo. Proque, reflecte, le ligamine inter filio e patre es natural e le filio sempre prendera le parte de su patre quando il es attaccate; excepte rar exceptiones. Si Deo frappa le patre, le filio le odiara e il defende su patre. In maledicente le filio, Canaan, Noé puni Cham, le patre preoccupate del successo de su descendentes. E Canaan, de su latere guardara super ille le consequentias de esser le filio de Cham. Ille va dunque experimentar durablemente resentmentio contra Noé e le duo filios que ille benedice: Sem e Japhet. Nos jam sape que le descendentes de Canaan essera destruite per Deo pro offerer a Israel, su populo liberate del servitude egyptian (altere filio de Cham: Mitsraïm), su territorio national.

Gen.9:26 : « *Ille dice ancora : Benedicite sia YaHWéH, Deo de Sem, e que Canaan sia lor sclavo !* »

Noé prophetisa super su filios le projecto que Deo ha pro cata un de illes. Assi, le descendentes de Canaan essera le sclavos del descendentes de Sem. Cham se extenderá verso le sud e populara le continente african usque al terra de Israel actual. Sem se extenderá verso le oriente e le sud-oriente, populante le paises musulman arabe actual. Del Chaldaea, le actual Iraq sortira Abraham, un pur semita. Le historia lo confirma, Africa de Canaan ha vermente essite le sclavo del Arabes descendentes de Sem.

Gen.9:27 : « *Que Deo extende le possessiones de Japhet, que ille habita in le tentas de Sem, e que Canaan sia lor sclavo!*»

Japhet va extender se verso le nord, verso le est e le west. Durante longe tempore, le nord va dominar le sud. Le paises christianisate del nord va cognoscer un disveloppamento technic e scientific que va permitter les exploitar le paises arabe del sud e poner in sclavitude le populos de Africa, descendentes de Canaan.

Gen.9:28 : « *Noé viveva, post le diluvio, tres centos cinquanta annos*.»

Durante 350 annos, Noé poteva testificar super le diluvio a su contemporaneos e admoner los contra le culpas del antediluvianos.

Gen.9:29 : « *Tote le dies de Noé esseva nove centos cinquanta annos ; postea ille moriva*.»

In 1656, anno del diluvio desde Adam, Noé habeva 600 annos, dunque ille moriva in 2006 desde le peccato de Adam, con le etate de 950 annos. Secundo Gen.10:25, al nascentia de « *Peleg* », in 1757, « *le terra esseva divise* », per Deo a causa del experientia del rebellion rebelle del rege Nimrod e su turre de Babel. Le division, o **separation,** esseva le consequentia del linguas differente que Deo ha date al populos pro que illes se **separa** e non face plus un bloc unite ante su facie e su voluntate. Noe dunque ha vivite le evento e ille habeva a iste momento 757 annos.

A le morte de Noe, Abram ja habeva nascite (in 1948, i.e., 2052 annos ante le morte de Jesus Christ situate in le anno 30 de nostre era de nostre false calendario usual), sed ille se trovava in Ur, in Chaldaea, lontan de Noé qui viveva al nord verso le monte Ararat.

Nasite in 1948, quando su patre Terach habeva 70 annos, Abram quita Haran, pro responder al ordine de Deo, al etate de 75 annos in 2023, id es, 17 annos post le morte de Noé in 2006. Le relevo spiritual del alliantia es assi assecurate e complite.

Al etate de 100 annos, in 2048, Abram deveni patre de Isaac. Ille mori al etate de 175 annos in 2123.

Al etate de 60 annos, in 2108, Isaac deveni patre des geminos Esau e Jacob, secundo Gen.25:26.

Genesis 10

La separation del populos

Iste capitulo nos presenta le descendentes del tres filios de Noe. Iste revelation sera utile pois in su prophetias, Deo sempre referera al nomines original del territorios concernite. Alcunes de iste nomines es facilemente identificabile con nomines actual pois que illos ha retenite lor radices principal, exemplos : « *Madaï* » pro Mede, « *Tubal* » pro Tobolsk, « *Méschec* » pro Moscova.

Gen.10:1 : « *Ecce le posteritate del filios de Noé, Sem, Cham e Japhet. Il nasceva a illes filios post le diluvio.* »

Le filios de Japhet

Gen.10:2 : « *Le filios de Japhet esseva : Gomer, Magog, Madaï, Javan, Tubal, Méschec e Tiras*. »

« *Madaï* » es Media; « *Javan* », Grecia; « *Tubal* », Tobolsk, « *Méschec*», Moscova.

Gen.10:3: «*Le filios de Gomer : Aschkenaz, Riphat e Togarma.*»

Gen.10:4: «*Le filios de Javan : Élischa, Tarsis, Kittim e Dodanim.*»

«*Tarsis*» designa Tarse; «*Kittim* », Cyprus.

Gen.10:5 : « *Per illes ha essite populate <u>le insulas del nationes</u> secun lor terras, **secun le lingua de cata uno**, secun lor familias, secun lor nationes.* »

Le expression « *<u>le insulas del nationes</u>* » designa le nationes occidental del Europa actual e lor grande extensiones como le Americas e Australia.

Le precision « ***secundo le lingua de cata uno*** » trovara su explication in le experientia del turre de Babel revelate in Gen.11.

Le filios de Cham

Gen.10:6 : « *Le filios de Cham esseva : Cusch, Mitsraïm, Puth e Canaan.* »

Cush designa Ethiopia; «*Mitsraïm*», Egypto; «*Puth*», Libya; e «*Canaan*», le actual Israel o ancian Palestina.

Gen.10:7: « *Le filios de Cusch : Saba, Havila, Sabta, Raema e Sabteca. Le filios de Raema : Seba e Dedan.* »

<u>Gen.10:8 :</u> « *Cusch generava etiam Nimrod ; ille esseva le prime qui deveniva potente super le terra.* »

Iste rege « *Nimrod* » essera le constructor del « *turre de Babel* », causa del **separation** del linguas per Deo que **separa** e isola le homines in populos e nationes secundo Gen.11.

Gen.10:9 : « *Ille esseva un valente chassator ante YaHWéH ; per isto on dice : Como Nimrod, valente chassator ante YaHWéH.* »

Gen.10:10 : « *Ille regnava primo super Babel, Erec, Accad e Calne, in le pais de Schinear.* »

« *Babel* » designa le ancian Babylonia ; « *Accad* », le ancian Akkadia e le citate actual Baghdad ; « *Schinear* », Iraq.

Gen.10:11 : « *De iste pais sortiva Assur ; ille construiva Ninive, Rehoboth Hir, Calach,* »

« *Assur* » designa Assyria. « *Ninive* » es devenite le actual Mosul.

Gen.10:12: « *e Resen inter Ninive e Calach ; isto es le grande citate.*»

Iste tres citates esseva situate in le actual Iraq al nord e secundo le fluvio «Tigris».

Gen.10:13: «*Mitsraïm genitava le Ludim, le Anamim, le Lehabim, le Naphtuhim,*»

Gen.10:14: «*le Patrusim, le Casluhim, de ubi veniva le Philistinos, e le Caphtorim.*»

Le «*Philistinos*» designa le palestinos actual, sempre in guerra contra Israel como in le ancian alliantia. Illes es le filios de Egypto, un altere inimico historic de Israel usque 1979 quando Egypto faceva alliantia con Israel.

Gen.10:15 : « *Canaan genit Sidon, su primogenite, e Heth ;* »

Gen.10:16 : « *e le Jebuseos, le Amorreos, le Girgaseos,* »

« *Jebus* » designa Jerusalem ; le « *Amorreos* » esseva le prime habitantes del territorio date per Deo a Israel. Ben que remanite dannos in le norma gigante, Deo los face morir e los annihilaper vespas venenose ante su populo pro liberar le loco.

Gen.10:17 : « *le Heveos, le Arkeos, le Sineos,* »

« *Sin* » designa China.

Gen.10:18 : « *le Arvadeos, le Tsemareos, le Hamatheos. Postea, le familias del Cananeos se dispersava.* »

Gen.10:19 : « *Le limites del Cananeos se extendeva desde Sidon, in le direction de Guérar, usque a Gaza, e in le direction de Sodoma, Gomorra, Adma e Tseboïm, usque a Léscha.* »

Iste ancian nomines delimita le terra de Israel latere west del nord ubi es Sidon al sud ubi ancora se trova le actual Gaza, e latere est del sud, secundo le implantation de Sodoma e Gomorra super le loco del "mar morte", al nord ubi se trova Tseboim.

Gen.10:20: "*Iste es le filios de Cham, secundo lor familias, secundo lor linguas, secundo lor paises, secundo lor nationes.*"

Le filios de Sem

Gen.10:21: "*Anque nasceva filios a Sem, patre de tote le filios de Eber, e fratre de Japhet le major.*»

Gen.10:22: «*Le filios de Sem esseva : Elam, Assur, Arpacschad, Lud e Aram.*»

«*Elam*» designa le ancian populo Persian de le Iran actual, e etiam le Aryanos del India del nord ; «*Assur* », leancian Assyria de Iraq actual ; « *Lud* », forsan Lod in Israel ; « *Aram* », le Aramaeos de Syria.

Gen.10:23 : « *Le filios de Aram : Uts, Hul, Guéter e Masch.*»

Gen.10:24: «*Arpacschad genit Schélach ; e Schélach genit Héber.*»

Gen.10:25: «*Il nascite a Héber duo filios : le nomine del uno esseva Péleg, proque in su tempore le terra esseva dividite, e le nomine de su fratre esseva Jokthan.* »

Nos trova in iste verso le precision: « *proque in su tempore le terra esseva dividite* ». Nos debe a ille le possibilitate de datar, in le anno 1757 del peccato de Adam, le **separation** del linguas consequentia al tentativa del unification rebel per le elevation del turre de Babel. Dunque, isto es le epocha del regno del rege Nimrod.

Gen.10:26 : « *Jokthan genitava Almodad, Schéleph, Hatsarmaveth, Jérach,* »

Gen.10:27 : « *Hadoram, Uzal, Dikla,* »

Gen.10:28 : « *Obal, Abimaël, Séba,* »

Gen.10:29 : « *Ophir, Havila e Jobab. Tote istes esseva filios de Jokthan.* »

Gen.10:30 : « *Illes habitava desde Mescha, del latere de Sephar, usque al monte del oriente.* »

Gen.10:31 : « *Iste es le filios de Sem, secundo lor familias, secundo lor linguas, secundo lor paises, secundo lor nationes.*»

Gen.10:32: «*Iste es le familias del filios de Noe, secun lor generationes, secun lor nationes.* ***E de illes ha originite le nationes que se ha disperdite super le terra post le diluvio***.»

Genesis 11

Le separation per le linguas

Gen.11:1: «*Tote le terra habeva un sol lingua e le mesme parolas* ».

Deo rememora hic, le consequente logic del facto que tote le humanitate descende de un sol par: Adam e Eva. Le lingua parlate dunque esseva transmittite a tote le descendentes.

Gen.11:2 : « *Como illes habeva partite del oriente, illes trovava un planura in le pais de Schinear, e illes habitava ibi*».

A «le oriente» del pais de «Schinear» in le actual Iraq se trovava le actual Iran. Lassante zonas plus alte, le homines se congrega in un planura, ben irrigate per le duo grande fluvios, «le Euphrate e le Tigre» (hebreo: Phrat e Hiddékel) e fertile. In su tempore, Lot le nepto de Abraham eligera, etiam ille, iste loco pro installar se, quando ille va separar se de su oncle. Le grande planura va favorisar le construction de un grande citate, « *Babel* », que va remaner celebre usque al fin del mundo.

Gen.11:3 : « *Illes se diceva le un al altere : Vamos ! Faciamos lateres, e cocinemo los al foco. E le lateres serviva a illos como petra, e le bitumen serviva a illos como cemento*».

Le homines congregate non plus va viver sub tentas, illes discoperi le fabrication de briques cocite que permitte elevar constructiones de habitation permanente. Iste discoperta es al origine de tote le citates. Durante lor servitude in Egypto, le fabrication de iste briques, pro construir Rameses pro le Pharaon, essera le causa del suffrentias del Hebreos. A differentia que lors briques non essera cocite al foco, ma facite de terra e palia, illos essera siccate al sol ardente de Egypto.

Gen.11:4 : « *Illes diceva ancora : Veni ! Construi nos un citate* ***e un turre cuje summitate tocca le celo****, e face nos un nomine, a fin que nos non sia disperse super le facie del tote terra.*».

Le filios de Noé e su descendentes viveva disperse super le terra, como nomades, e sempre sub tentas adaptate a lor movimentos. Deo visa in iste revelation le momento quando, pro le prime vice in le historia human, le homines decide fixar se in un loco e in habitationes permanente, constituente assi le prime sedentarios.E iste prime reunion les conduce a unir se pro tentar escapar al**separation** que suscita disputas, combates e mortes. Illes ha apprendite per Noé, le malitia e le violentia del antediluvianos; al puncto que Deo debeva annihilar los. E pro melio controlar le risco de refacer le mesme errores, illes pensa que per assemblar se strictemente in un loco, illes va succeder a evitar iste violentias. Le proverbio dice: le union face le fortia. Desde le epocha de Babel, tote le grande dominatores e le grande dominationes ha facite reposar lor fortia super le union e le assemblation. Le capitulo precedente ha citate le rege Nimrod qui esseva, apparentemente, le prime chef assemblor del humanitate de su epocha, precisemente, in construir Babel e su turre.

Le texto specifica: «***un turre cuje summitate tocca le celo***». Iste idea de « toccar le celo indica le intention de attinger Deo in le celo pro monstrar a ille que le homines pote fac er sin ille e que illes ha ideas pro evitar e resolver per se mesme lor problemas. Isto non es ni plus ni minus que un defia lanceate al Deo creator.s problèmes. Ce n'est ni plus ni moins qu'un défi lancé au Dieu créateur.

Gen.11:5 : « *YaHWéH descendeva pro vider le citate e le turre que le filios del homines* ».

Isto es solmente un imagine que nos revela que Deo cognosce le projecto de un humanitate animate de novo per pensamentos rebelle.

Gen.11:6 : « *E YaHWéH dice : Ecce, illes forma un sol populo e ha tote un sol lingua, e ecce lo que illes ha entreprendite ; ora nihil les impedirerea de facer toto lo que illes haberea projectate*».

Le situation del epocha de Babel es invidiate per le universalistas contemporanee qui sonnia de iste ideal: formar un sol populo e parlar un sol lingua. E nostre universalistas, como illes que Nimrod habeva reunite, non se preoccupa de lo que Deo pensa super iste subjecto. Tamen, in 1747 desde le peccato de Adam, Deo ha parlate e exprimite su opinion. Como indica su parolas, le idea del projecto human non le place e le contraria. Non es question de anihilar los de novo. Ma notabile es que Deo non contesta le efficacia del approche del humanitate rebelle. Illo ha solmente un inconvenient e illo es pro ille: plus illes se reuni, plus illes le rejecta, non le servi plus, o pejor, servi false divinitates ante su facie.

Gen.11:7 : « *Vamos ! Descendamos, e ibi confundamos lor linguage, a fin que illes non comprende plus le lingua, le unes del alteres* ».

Deo ha su solution : « *confundamos lor linguage, a fin que illes non comprende plus le lingua, le unes del alteres* ». Iste action visa a poner in obra un miraculo divine. In un instante, le homines se exprime in linguas differente e, non plus comprendente se mutualmente, illes es obligate a distantiar se le unes del alteres. Le unitate cercate es **rupte**. Le **separation** del homines, thema de iste studio, es ancora ibi, ben complite.

Gen.11:8: «*E YaHWéH les dispersava longe de ibi super le facie de tote le terra» ; e illes cessava de construir le citate*».

Illes qui parla le mesme lingua se regruppa e se allontanava del alteres. Dunque, post iste experientia «*del linguas*» le populos va fixar se in diverse locos ubi illes va fundar citates in petras e in lateres. Le nationes va formar se e pro punir lor culpas, Deo potera poner les unes contra le alteres. Le tentativade « *Babel* » de establir un pace universal ha fallite.

Gen.11:9 : « *Per isto on lo appellava per le nomine de Babel, proque ibi YaHWéH confundeva le linguage de tote le terra, e de ibi YaHWéH los dispersava super le facie de tote le terra* ».

Le nom « Babel » que significa « confusion » merita esser cognoscite pois que illo testimonia al homines como Deo ha reagite ante lor tentativa de union universal: « *le confusion del linguas* ». Le lection esseva destinate a admoner le humanitate, usque al fin del mundo, pois que Deo ha volite revelar iste experientia in su testimonio, dictate a Moises que il scribeva assi le prime libros de su sancte Biblia que nos lege ancora hodie. Deo non debeva dunque usar violentia contra le rebelles de ille tempore. Sed il non essera le mesme, al fin del mundo ubi, reproducente iste assemblea universal condemnate per Deo, le ultime rebelles supervivente post le Tertie Guerra Mundial sera destruite per le retorno gloriose de Jesus-Christ. Illes habera alora a facer con « su ira » habente, in plus, prendite le decision de occider su ultime electos proque illes habera remanite fidele a su sabbato sanctificate desde su creation del mundo. Le lection date per Deo nunquam ha essite observate per le humanitate e constantemente ubique super le terra, grande citates ha essite formate usque Deo les faceva destruer per altere populos o per epidemias mortal de grande extension.

Le descendentes de Sem

Vers Abraham le patre del credentes e del religiones monotheistic actual

Gen.11:10 : « *Ecce le posteritate de Sem. Sem, de cento annos, genitava Arpacschad, duo annos post le diluvio* ».

Filio de Sem, Arpacshad nasceva in 1658 (1656 + 2)

Gen.11:11 : « *Sem viveva, post le nascentia de Arpacschad, cinque centos annos; e ille genitava filios e filias*».

Sem moriva in 2158 al etate de 600 annos (100 + 500)

Gen.11:12: «*Arpacschad, al etate de trenta-cinque annos, generava Schélach*».

Filio de Arpacschad, Schélach nasceva in 1693 (1658 + 35).

Gen.11:13: «*Arpacschad viveva, post le nascentia de Schélach, quatro centos tres annos ; e ille generava filios e filias*».

Arpacschad moriva in 2096 al etate de 438 annos (35 + 403)

Gen.11:14: «*Schélach, al etate de trenta annos, generava Héber*».

Héber nasceva in 1723 (1693 + 30)

Gen.11:15 : « *Schélach viveva, post le nascentia de Héber, quatro centos tres annos; e ille generava filios e filias* ».

Schélach moriva in 2126 (1723 + 403) al etate de 433 annos (30 + 403)

Gen.11:16 : « *Héber, al etate de trenta-quatro annos, generava Péleg* ».

Péleg nasceva in 1757 (1723 + 34). **Al momento de su nascentia, secundo Gen.10:25, «*le terra esseva divise*» per le linguas parlate create per Deo pro divider e separar le homines congregate in Babel.**

Gen.11:17: «*Héber viveva, post le nascentia de Péleg, quatro cento trenta annos; e ille generava filios e filias*».

Heber moriva in 2187 (1757 + 430) al etate de 464 annos (34 + 430)

Gen.11:18: «*Peleg, al etate de trenta annos, genitava Rehu*».

Rehu nasceva in 1787 (1757 + 30)

Gen.11:19: «*Peleg viveva, post le nascentia de Rehu, duo cento novem annos; e ille genitava filios e filias*».

Péleg moriva in 1996 (1787 + 209) al etate de 239 annos (30 + 209). Nota le abrupte reduction del vita probablemente debite al rebellion del turre de Babel complite in su tempore.

Gen.11:20: «*Rehu, al etate de trenta-duo annos, genitava Serug*».

Serug nasceva in 1819 (1787 + 32)

Gen.11:21 : « *Rehu viveva, post le nascentia de Serug, duo centos septe annos; e ille generava filios e filias* ».

Rehu moriva in 2096 (1819 + 207) de etate de 239 annos (32 + 207)

Gen.11:22 : « *Serug, de etate de trenta annos, generava Nachor* ».

Nachor nasceva in 1849 (1819 + 30)

Gen.11:23 : « *Serug viveva, post le nascentia de Nachor, duo centos annos; e ille generava filios e filias* ».

Serug moriva in 2049 (1849 + 200) de etate de 230 annos (30 + 200)

Gen.11:24 : « *Nachor, de vinti-nov annos, generava Térach*».

Terach nasceva in 1878 (1849 + 29)

Gen.11:25: «*Nachor viveva, post le nascentia de Terach, cento dece-novem annos; e ille generava filios e filias*».

Nachor moriva in 1968 (1849 + 119) al etate de 148 annos (29 + 119)

Gen.11:26 : « *Terach, de etate septanta annos, generava Abram, Nachor e Haran* ».

Abram nasceva in 1948 (1878 + 70)

Abram habera su prime filio legitime, Isaac, quando ille habera 100 annos, in 2048, secundo Gen.21:5 : « *Abraham habeva cento annos al nascentia de Isaac, su filio* ».

Abram morira in 2123 al etate de 175 annos, secundo Gen.25:7: « *Ecce le dies del annos del vita de Abraham : ille viveva cento septanta-cinque annos* »**.**

Gen.11:27: «*Ecce le posteritate de Terach. Terach genitava Abram, Nachor e Haran. Haran genitava Lot*».

Nota que Abram es le primogenite del tres filios de Terach. Dunque, ille es vermente qui nasceva quando su patre Terah habeva 70 annos, como specifica le versetto 26 precedente.

Gen.11:28 : « *E Haran moriva in le presentia de Terah, su patre, in le pais de su nascentia, a Ur in Chaldaea* ».

Iste morte explica proque Lot accompaniara plus tarde Abram in su viages. Abram lo ha prendite sub su protection.

Il es a Ur in Chaldaea que Abram nasceva e il es a Babylon in Chaldaea que le Israel rebelle essera ducite in captivitate al tempore del propheta Jeremia e del propheta Daniel.

Gen.11:29: «*Abram e Nachor prendeva uxores : le nomine del uxore de Abram esseva Sarai, e le nomine del uxore de Nachor esseva Milca, filia de Haran, patre de Milca e patre de Jisca*».

Le alliantias de iste tempore es multo consanguinee: Nachor ha sposate Milca, le filia de su fratre Haran. Isto esseva le norma e le obedientia a un deber que habeva como objectivo preservar le puritate del racia del descendentes. A su vice, Isaac inviara su servitor a cercar un sposa pro su filio Isaac in le familia proxime de Laban le arameo.

Gen.11:30: «*Saraï esseva sterile : illa non habeva infantes* ».

Iste sterilitate va permitter al Deo creator de revelar su potentia creative; isto per render la capace de haber un infante quando illa essera de etate de quasi cento annos como su sposo Abram. Iste sterilitate esseva necessari super le plano prophetic, proque Isaac es presentate como le typo del nove Adam que Jesus-Christo incarnara in su tempore; le duo homines ha essite in lor tempore le « *filio del promissa*» divine. Dunque, sempre a causa de su rolo prophetic de «filio de Deo», ille non eligera ipse su sposa, nam in Jesus carne, es Deo qui elige su apostolos e su discipulos, isto es, le Patre Spirito qui es in ille e qui lo anima.

Gen.11:31: «*Terach prendeva Abram, su filio, e Lot, filio de Haran, filio de su filio, e Sarai, su nurora, sposa de Abram, su filio. Illes sortiva insimul de Ur in Chaldaea, pro ir al pais de Canaan. Illes arrivava usque a Haran, e illac illes habitava*».

Le familia integre, includite Abram, se installa al nord del pais, a Haran. Iste prime movimento los conduce a approchar se del loco del nascentia del humanitate. Illes se **separa** del grande urbes jam multo populate e multo rebelle del planura fertile e prospere.

Gen.11:32: «*Le dies de Terah esseva duo centos cinque annos; e Terah moriva in Haran*»».

Nascente in 1878, Térach moriva al etate de 205 annos in 2083.

Al fin de iste studio de iste capitulo, nos nota que le projecto de reducer le tempore de vita usque a 120 annos es in bon via de succeder. Inter le «600 annos» de Sem e le «148 annos» de Nachor o le «175 annos» de Abraham, le accurtamento del vita es evidente. In circa 4 seculoss plus tarde, Moïse vivra durante exactemente 120 annos. Le numero mentionate per Deo essera obtenite como un modello complite.

In le experientia vivite per Abraham, Deo representa lo que ille es preste a facer ipse pro redimer le vita de su electos que ille selige inter tote su creaturas human secundo que illes conserva de ille, su imagine. In iste scena historic, Abraham es Deo in Patre, Isaac, Deo in Filio e le complimento sera facite in Jesus-Christo e super su sacrificio voluntari nascera le nove alliantia.

Genesis 12

Le separation del familia terren

Gen.12:1 : « *YaHWéH dice a Abram :* ***Vade de tu pais, de tu patria, e del casa de tu patre, al pais que io te monstrara*** ».

Super le ordine de Deo, Abram va quitar su familia terrestre, le casa de su patre, e nos debe vider in iste ordine le senso spiritual que Deo ha date in Gen.2:24, a su parolas qui diceva : « *Pro isto le homine quitara su patre e su matre, e se attachara a su sposa, e illes devenira un sol carne* ». Abram debe « *quitar su patre e su matre* » pro entrar in le rolo spiritual prophetic del Christo pro le qual solmente « *le Sponse* », su assemblea de electos, conta. Le ligamines carnal es le obstaculos al progresso spiritual que le electos debe evitar, pro succeder in facer, in imagine symbolic, « *un sol carne* » con Jesus-Christo le Deo creator YaHWéH.

Gen.12:2 : « *Io te facera un grande nation, e io te benedira ; io rendera tu nomine grande, e tu essera un fonte de benediction* ».

Abram devenira le prime del Patriarchas del Biblia, recognoscite per les monotheistas como le « patre del credentes ». Illo es etiam in le Biblia, le prime servitor de Deo del qual le detalios de su vita essera longemente sequite e revelate.

Gen.12:3 : « *Io benedira illes qui te benedice, e io maledira illes qui te maledice ; e tote le familias del terra essera benedite in te*».

Le viages e le incontros de Abram lo demonstra, e mesmo in Egypto quando Pharaon voleva dormir con Sarai, credente que illa esseva su soror secundo lo que diceva Abram pro proteger su vita. In un vision, Deo le ha facite saper que Sarah era le sposa de un propheta e ille quasi moriva.

Le secunde parte de iste verso, « *tote le familias del terra essera benedicite in te* », se realisara in Jesus-Christo, filio de David del tribo de Juda, filio de Israel, filio de Isaac, filio de Abram. Es super Abram que Deo va construer su duo pactos successive que presenta le normas de su salvation. Car iste normas debeva evoluer pro passar del typo symbolic al typo real; secundo que le homine peccator vive ante Christo o post ille.

Gen.12:4: "*Abram partiva, como YaHWéH le habeva dicite, e Lot partiva con ille. Abram habeva septanta-cinque annos quando ille sortiva de Charan*".

A 75 annos, Abram ha jam un longe experientia del vita. Il es necessari acquirer iste experientia pro audir e cercar Deo; lo que se face post haber discoperite le maledictiones del humanitate separate de ille. Si Deo lo ha appellate, es perque Abram anque le cercava, e quando Deo se revela a ille, ille se pressa de obedir le. E iste obedientia salutari sera confirmate e rememorate a su filio Isaac in iste verso citate in Gen.26:5 : « ***proque Abraham ha obedite a mi voce, e que ille ha observate mi ordines, mi commandamentos, mi statutos e mi leges*** ». Abram non pote haber gardate iste cosas si Deo le ille ha presentatees. Iste testimonio de Deo, nos revela que multe cosas non mentionate in le Biblia se ha complite. Le Biblia nos presenta solmente un summario del longe existentias del vitas human. E un vita de homine de 175 annos, solmente Deo pote dicer lo que illa ha vivite minuta post minuta, secunda post secunda, ma pro nos, un summario del essential suffice.

Assi, le benediction de Deo date a Abram se basa super su obedientia, e tote nostre studio del Biblia e de su prophetias esserea van si nos non comprende le importantia de iste obedientia proque Jesus-Christo nos ha date le su como exemplo dicente in Johannes 8:29 : « *Ille qui me ha inviate es con me; ille non me ha lassate sol, proque io face sempre* ***lo que le es agradabile*** ». Il es le mesme, con qualcunque ; omne bon relation se obtene facente « *lo que*

es agradabile » a ille o illa a qui on vole placer. Pro isto, le fide sia, le ver religion, non es un cosa complexe, ma un simple typo de relation rendite agradabile a Deo e a se-mesme.

In nostre tempore del fin, le signo que emerge es illo del disbedientia del infantes verso lor parentes e verso le autoritates national.Deo organisa iste cosas pro facer discoperir al adultos rebelle, ingrate o indifferente verso ille, lo que ille experientia ipse a causa de lor malitia. Assi, le actiones create per Deo clama multo plus forte que le critos e le discursos, pro exprimer su juste indignation e su juste reproches.

Gen.12:5 : « *Abram prendeva Sarai, su sposa, e Lot, filio de su fratre, con tote le benes que illes possedeva e le servitores que illes habeva acquirite in Haran. Illes partiva pro ir al pais de Canaan, e illes arrivava al pais de Canaan*».

Charan se trova al nord-est de Canaan. Abram dunque se dirige ab Charan verso le west e pois verso le sud, e ille entra in Canaan.

Gen.12:6: «*Abram percurreva le pais usque al loco nominate Sichem, usque al querco de Moré. Le cananeos esseva alora in le pais*».

Esque il es necessari de rememorar lo?«*Le cananeos*» es gigantes, ma alora como esseva Abram mesme? Post que le diluvio esseva ancora multo proxime e Abram poterea ben haber le statura de un gigante. Al entrar in Canaan, ille non signala le presentia de iste gigantes, lo que es logic si ille mesme es ancora in iste norma. Discendente verso le sud, Abram traversa leGalilea actual e arriva in le actual Samaria, a Sichem. Iste terra de Samaria essera un loco de Evangelisation privilegiate per Jesus-Christo. Ibi, ille trovara le fide in le « Samaritana » e su familia presso qui, pro le prime vice, a lor grande surprise, un judeo se ha autorisate a entrar.

Gen.12:7 : « *YaHWéH appariva a Abram, e diceva : Io dara iste pais a tu posteritate. E Abram construiva ibi un altare a YaHWéH, qui le habeva apparite* ».

Deus elige in prime le actual Samaria pro monstrar se a Abram qui va sanctificar iste incontro per construir ibi un altare, symbolo prophetic del cruce del supplicio de Christo. Iste selection suggere un ligamine verso le Evangelisation future del pais per Jesus-Christo e su apostolos. Es a partir de iste loco que Deo le annuncia que ille dara iste pais a su posteritate. Ma qual, le judee o le christian? Malgrado le factos historic in favor del Judeeos, iste promissa pare concerner le electos de Christo pro un complimento sur le nove terra; nam le electos de Christo es etiam, secundo le principio del justification per le fide, le posteritate promittite a Abram.

Gen.12:8: «*Ille se transportava de ibi verso le montania, al oriente de Bethel, e ille fixava su tentorios, habente Bethel al occidente e Ai al oriente. Ille construiva ancora ibi un altare a YaHWéH, e ille invocava le nom de YaHWéH*».

Discendente verso le sud, Abram campa in le montania inter Béthel e Aï. Deo specifica le orientation del duo urbes. Béthel significa «domo de Deo» e Abram lo situa al occidente, isto es, in le orientation que essera date al tabernaculo e al templo de Jerusalem, a fin que, entrante verso le sanctitate de Deo, su domo, le officiantes tornara le dorso al sol levante que se leva al est, le oriente. A L'orient se trova le citate Aï cuje radice significa : cumulo de petras, ruina o collina e monumento. Deo nos revela su judicio : al opposite del entrata del electos in le casa de Deo se trova verso le oriente solmente ruinas e cumulos de petras. In iste imagine, Abram habeva le duo camminos del libertate aperte ante ille : al occidente, Béthel e le vita o, al oriente, Aï e le morte. Ille habeva fortemente felicemente jam eligite le vita con YaHWéH.

Gen.12:9 : « *Abram continuava su marches, avanzante se verso le meridie* ».

Nota que in iste prime travesata de Canaan, Abram non se dirige a « Jébus », le nomine del future citate de David : Jerusalem, que es assi totalmente ignorate per ille.

Gen.12:10 : « *Il habeva un fame in le pais; e Abram descendeva in Egypto pro demorar ibi, proque le fame esseva grande in le pais* ».

Como isto essera le caso, al tempore quando Joseph filio de Jacob, Israel, devenira le prime vizir de Egypto, il esseva le fame que conduceva Abram a Egypto. Le experientias que il viveva ibi es narrate in le sequentia delversos de iste capitulo.

Abram es un homine pacific e mesmo timide. Temerose de esser occidite pro prender su sposa Sarai qui era multo belle, ille resolva presentar la como su soror, un semi-veritate. Per iste stratagema, Pharaon le esseva favorabile e le cubri de benes que va dar le ricchessa e potentia. Isto obtenite, Deo fere Pharaon con plagas e ille apprende que Sarai es su sposa. Ille expulsa alora Abram qui quita Egypto ric e potente. Iste experientia prophetisa le sejour del Hebreos qui, post haber essite le sclavos de Egypto, quitar loha portante con se su auro e su ricchessas. E iste potentia essera multo utile a ille tosto.

Genesis 13

Le separation de Abram de Lot

Post retornar de Egypto, Abram, su familia e Lot, su nepote, retorna a Bethel al loco ubi ille habeva erigite un altare pro invocar Deo. Durante que illes se trova tote in iste loco situate inter Bethel e Ai, id es, inter «le domo de Deo» e le «ruina». Post querelas inter lor servitores, Abram se separa de Lot a qui ille da le election del direction que ille desira prender. E Lot, profita de seliger le planura e su fertilitate promittente prosperitate. Le verso 10 specifica: «*Lot levava le oculos, e videva tote le planura del Jordan, que esseva integremente irrigate. Ante que YaHWéH habeva destruite Sodoma e Gomorra, illo esseva, usque a Tsoar, como un jardin del Eterno, como le pais de Egypto*». Per facer isto, ille selige le «ruina» e lo discoperira quando Deo colparaper le foco e le sulfure le citates de iste valle hodie coperite in parte per le "Mar Morte" ; castigo al qual ille escapara con su duo filias, gratias al misericordia de Deo qui inviara duo angelos pro prevenir lo e facer lo partir de Sodoma ubi ille habitara. Nos lege in le versetto 13: "*Le gente de Sodoma esseva mal, e grande peccatores contra YaHWéH*».

Abram dunque remane presso de Bethel, «le domo de Deo» in le montania.

Gen.13:14 a 18: « *YaHWéH diceva a Abram, post que Lot se habeva separate de ille: Leva tu oculos, e, del loco ubi tu es, reguarda verso le nord e le sud, verso le oriente e le occidente ; nam tote le pais que tu vide, io lo dara a te e a tu posteritate pro sempre.* ***Io rendera tu posteritate como le pulvere del terra****, de maniera que,* ***si alcuno pote contar le pulvere del terra****, tu posteritate anque sera contate. Leva te, percurre le pais in su longitude e in su latitude ; nam io te lo dara. Abram levava su tentas, e veniva habitar inter le querco de Mamre, que es presso Hebron. E ille construiva ibi un altare a YaHWéH* ».

Havente lassate le election a Lot, Abram recipe le parte que Deo vole dar a ille e ibi ancora, ille renova su benedictiones e promissas. Le comparation de su « *posteritate* » con le « *pulvere del terra* », origine e fin del anima humane corpore e spirito, secundo Gen.2:7, essera confirmate per illo del « *stellas del celo* » in Gen.15:5.

Genesis 14

Le separation per le potentia

Quatro reges venite del oriente veni facer le guerra al cinque reges del valle ubi se trova Sodoma in le qual Lot vive. Le cinque reges es battite e facite prisoniero insimul con Lot. Avertite, Abram se porta a su succurso e ille libera tote le ostages captivitate. Nota le interesse del verso que seque.

Gen.14:16: «*Ille reportava tote le ricchessas ; ille etiam reportava Lot, su fratre, con su benes, assi como le feminas e le populo*».

In realitate, isto es solmente pro Lot que Abram ha intervenite. Ma in relatar le factos, Deo masca iste realitate pro evocar su reproche verso Lot qui ha facite le mal selection de viver in le citate del malvados.

Gen.14:17: «*Post que Abram retornava vincitor de Kedorlaomer e del reges qui esseva con ille, le rege de Sodoma sortiva a su incontro in le valle de Schawéh, que es le vallee del rege*».

Le victor debe esser gratiate. Le parola «Shawéh» significa: planura; precisemente, lo que seduceva Lot e influentiava su election.

Gen.14:18: «*Melchitsédek, rege de Salem, faceva apportar pan e vino : ille esseva sacerdote del Deo Altissime* ».

Iste rege de Salem esseva « *sacerdote del Deo Altissime* ». Su nomine significa : « mi Rege es Justitia ». Su presentia e su intervention apportant le prova de un continuitate del culto del ver Deo super le terra desde le fin del diluvio que remane ancora ben presente in le pensatas del homines del epocha de Abram. Ma iste adoratores del ver Deo ignora toto del projecto salvatori que Deo va revelar per le experientias prophetic vivite per Abram e su descendentes.

Gen.14:19 : « *Ille benediceva Abram, e diceva : Benedicite sia Abram per le Deo Altissime, senior del celo e del terra!* »

Le benediction de iste representante official de Deo confirma ancora le benediction que Deo ha date directemente in persona a Abram.

Gen.14:20 : « *Benedicite le Deo Altissime, qui ha livrate tuos inimicos in tuos manos ! E Abram le dava le decima de toto* ».

Melchisedec benedicite Abram ma ille se guarda ben de attribuer le victoria a ille mesme; ille lo attribue al « *Deo Altissime qui ha livrate su inimicos in su manos* ». E, nos ha un exemplo concrete del obedientia de Abram al leges de Deo pois que ille « *dona le decima de toto*» a Melchisedec cuje nomine significa: «Mi Re es Justitia». Iste lege del decima jam existeva desde le fin del diluvio super le terra e probabilemente, mesmo ante le «diluvio».

Gen.14:21: «*Le rege de Sodoma diceva a Abram : Da me le personas, e prende pro te le ricchessas*».

Le rege de Sodoma es debitor verso Abram qui ha liberate su gente. Dunque ille vole pagar regalmente su servicio.

Gen.14:22: «*Abram respondeva al rege de Sodoma: Io leva le mano verso YaHWéH, le Deo Altissime, senior del celo e del terra:*»

Abram profita del situation pro recordar al rege perverse le existentia de « *YaHWéH le Deo Supreme* », le unic « *Senior del celo e del terra* » ; lo que face de ille, le sol proprietario de tote le ricchessas que le rege obtene per su malitia.

Gen.14:23 : « *io non prendera nihil de toto lo que es a te, nec mesmo un filo, ni un cordon de scarpa, a fin que tu non dice : Io ha enrichite Abram. Nihil pro me!*»

In iste attitude, Abram testimonia al rege de Sodoma que ille ha venite in iste guerra solmente pro salvar su nepote Lot. Abram condemna como Deo iste rege qui vive in le mal, le perversion e le violentia. E ille lo face clarmente comprender per refusar su ricchessas indegnemente obtenite.

Gen.14:24: «*Solmente, lo que le juvenos ha mangiate, e le parte del homines qui ha marchate con me, Aner, Eschcol e Mamre: illes, illos prenderà lor parte*».

Ma iste election de Abram concerne solmente ille, le homine servitor de Deo, e su servitores pote prender lor parte del ricchessas proponite.

Genese 15

Le separation per le alliantia

Gen.15:1 : « *Post iste eventos, le parola de YaHWéH esseva dirigite a Abram in un vision, e ille diceva: Abram, non time; io es tu scuto, e tu recompensa sera multo grande*».

Abram es un homine pacific qui vive in un mundo brutal, dunque in un vision Deo, su amico YaHWéH, veni a lo reassurar: «*io es tu scuto, e tu recompensa sera multo grande*»».

Gen.15:2: «*Abram respondeva: Senior YaHWéH, que me dara tu? Io va sin infantes; e le heredero de mi casa, il es Eliezer de Damasco*».

Depost longe tempore, Abram suffre de non haberpotite esser patre a causa del sterilitatede Sarai susposa legitime. E ille sape que a su morte, un parente proxime heredera su benes: «*Éliézer de Damasco* ». Nota in passante como iste citate « *Damasco* » in Syria es ancian.

Gen.15:3 : « *E Abram diceva : Ecce, tu non me ha date posteritate, e ille qui nasceva in mi casa essera mi heredero* ».

Abram non comprende le promissas facite pro su posteritate pois que ille non ha ulle, essente sin infantes.

Gen.15:4 : « *Alora le parola de YaHWéH esseva adressate a ille assi : Ille non essera tu heredero, ma illo qui exira de tu visceres essera tu heredero* ».

Deo annuncia a ille que ille devenira vermente patre de un infante.

Gen.15:5 : « *E post haber lo ducite foras, ille diceva : Reguarda verso le celo, e conta le stellas, si tu pote contar los. E ille le diceva : Tal sera tu posteritate*».

A iste occasione de iste vision date a Abram, Deo nos revela un clave symbolic del significato que ille da spiritualmente al parola «*stella*». Citate originalmente in Gen.1:15, «*le stella*» ha le rolo, «*de illuminar le terra*» e iste rolo es ja illo de Abram que Deo ha appellate e separate con iste objectivo, sed illo essera etiam illo de tote le credentes qui se reclamara de su fide e de su servicio pro Deo. A notar que secundo Dan.12:3, le statuto «*de stellas*» essera date alx electosal momento de lor entrata in le eternitate: «***Illes qui ha essite*** *intelligente brillara como le splendor del celo, e* ***illes qui ha*** *inseniate le justitia, al multitude brillara como le stellas, in eternitate e in perpetuitate* ». Le imagine de « *le stella* » es simplemente imputate a illes a causa de lor selection per Deo.

Gen.15:6 : « ***Abram habeva confidentia in YaHWéH, qui le imputava a justitia***».

Iste breve verso constitue le elemento official del definition del fide e del principio del justification per fide. Nam le fide non es altere cosa que le confidentia illuminate, justificate e digne. Le confidentia in Deo es legitime solmente in cognoscentia illuminate de su voluntate e de toto lo que le es acceptabile, sin que illo deveni illegitime. Le confidentia in Deo consiste in creder que ille benedi unicamente illes qui le obedi, al exemplo de Abram e al exemplo perfecte de Jesus-Christo.

Iste judicio de Deo super Abram prophetisa illo que ille va portar super tote illes qui va ager como ille, in le mesme obedientia al veritate divine proponite e exigite in lor tempore.

Gen.15:7 : « *YaHWéH le dice ancora :* ***Io es YaHWéH, qui te ha facite sortir*** *de Ur in Chaldaea, pro dar te in possession iste pais*».

In preambulo del presentation de su alliance con Abram, Deo rememora a Abram que ille lo ha facite sortir de Ur in Chaldaea. Iste formula es basate super le presentation del prime del «dece commandamentos» de Deo citate in Exo.20:2: «***Io es YaHWéH, tu Deo, qui te ha facite sortir*** *del pais de Egypto, del casa de servitude*».

Gen.15:8: «*Abram respondeva : Senior YaHWéH, a que cognoscera io que io lo possedera?*»

Abram demanda un signo a YaHWéH.

Gen.15:9: «*E YaHWéH le dice : Prende un juvenca de tres annos, un capra de tres annos, un ariete de tres annos, un turture e un juvene columba* ».

Gen.15:10 : « *Abram prendeva tote iste animales, les divideva in medietates, e poneva cata pecia le un contra le altere ; ma ille non divideva le aves* ».

Le responsa date per Deo e le action de Abram require un explication. Iste ceremonia sacrificial se basa super le idea del partition que concerne le duo partes que se ingagia in un alliantia, sia: facer part a duo. Le animales secate per le medietate symbolisa le corpore del Christo que, facente un, essera partite spiritualmente inter Deo e su electos. Le oves ha le imagine del homine e del Christo, ma le aves non ha iste imagine del homine que essera le Christo inviate per Deo. Ecce perque, in symbolo celeste, illes appare in le alliantia ma non es secate. Le expiation del peccato per Jesus sera propicie solmente al electos terrestre, non al angelos celeste.

Gen 15:11: « *Le aves de preda se abatteva super le cadaveres ; e Abram les chassava* ».

In le projecto prophetisate per Deo, solmente le cadaveres del malos e rebelles essera livrate como alimento al aves de predae al retorno in gloria de Christo salvator. Al tempore del fin, iste sorte non concernera illes qui face alliance con Deo in Christo e per su leges. Nam le cadaveres del animales assi exponite es de un sanctitate multo grande pro Deo e pro Abram. Le gesto de Abram es justificate perque le factos non debe facer mentir le prophetia que concerne le sorte futur e final del sanctitate de Christo.

Gen.15:12 : « *Al occaso del sol, un profunde somno cadeva super Abram ; e ecce, un terror e un grande obscuritate veniva assaltar lo* ».

Iste somno non es normal. Illo es un « *somno profunde* », como illo in le qual Deo immergeva Adam pro formar un femina, su «*adjuta*», ab un de su costas. In le contexto del alliantia que ille face con Abram, Deo va revelar le significato prophetic date a iste «*adjuta*» que essera le objecto del amor de Deo in Christo. De facto, solo in apparentia, Deo le face morir pro entrar in su presentia eternal anticipante assi su entrata in le vita eternal, sia in le vita real, secundo le principio que nulle homine pote vider Deo e viver.

Le « *grande obscuritate* » significa que Deo le rende cec verso le vita terrestrial pro construer in su mente imagines virtual de character prophetic, includente le apparentia e presentia de Deo mesme. Assi immergite in le obscuritate Abram senti un legitime « *terror* ». In plus, isto sublinea le character formidabile del Deo creator qui le parla.

Gen.15:13 : « *E YaHWéH diceva a Abram : Sape que tu descendentes essera estranieros in un pais que non essera lor ; illes essera subjugate ibi, e essera opprimite durante quatro centos annos* ».

Deo annuncia a Abram le futuro, le destino reservate a su descendentes.

« … *tu descendentes sera estranieros in un pais que non essera a illes* » : il se tracta de Egypto.

« …*illos essera asservite ibi* » : al cambio de un nove Pharaon qui non habeva cognoscite Joseph, le Hebreo devenite grande vizir de su predecessor. Iste asservimento se complira al tempore de Moises.

« … *e illes essera opprimite durante quatro centos annos* » : Il non se tracta solmente del oppression egyptian, sed plus largemente del oppression que va afficer le descendentes de Abram usque a quando illes possedera in Canaan, lor terra national promittite per Deo.

Gen.15:14 : « *Ma io judicara le nation al qual illes essera asservite, e illes sortira postea con grande ricchessas*».

Le nation visate iste vice es vermente solmente Egypto que illes quitara portante, de facto, tote su ricchessas. Nota que in iste verso, Deo non attribue a Egypto, «le oppression» mentionate in le verso precedente. Isto confirma le facto que le «*quatro cento annos*» mentionate non se applica ale solEgypto.

Gen.15:15 : « *Tu ira in pace a tu patres, tu essera inhumate post un felice vetule* ».

Toto se complira como Deo lo ha annunciate. Il essera inhumate in Hebron in le caverna de Macpela super un terra comprate per Abram durante su vita a un Hetheo.

Gen.15:16 : « *Al quarte generation, illos retornara hic ; proque le iniquitate del Amorreos non ha ancora attingite su culmine* ».

Inter iste Amorreos, le Hetheos ha bon relationes con Abram, que illes considera como un representante del grande Deo. Assi illes accepta vender le terra pro su tumba. Ma in « *quatro generationes*» sia, «*quatro centos annos*», le situation sera differente e le populos canaanite habera attingite le limite del rebellion non supportate per Deo e illos sera tote annihilate pro lassar lor terra al Hebreos qui lo facera lor sol national.

Pro comprender melio iste projecto funeste pro le Canaanites, on debe rememorar que Noe habeva maledite Canaan qui esseva le prime filio de su filio Cham. Le terra promittite esseva dunque populate per iste descendentes de Cham maledite per Noe e per Deo. Lor destruction esseva solmente un question de tempore fixate per Deo pro complir su projectos super le terra.

Gen.15:17 : « *Quando le sol se poneva, il habeva un obscuritate profunde ; e ecce, il esseva un fornace fumante, e flammas passava inter le animales dividite* ».

In iste ceremonia, le foco accendite per le homine es prohibite. Pro auder transgreder iste principio, le duo filios de Aaron essera un die consumite per Deo. Abram habeva demandate a Deo un signo e isto veni sub le forma del foco celeste que passa inter le animales secate in duo. Il es de iste maniera que Deo testimonia pro su servitores como le propheta Elia ante le prophetas del Baals supportate per le regina estranie e sposa del rege Achab, nominate Jezabel. Su altare inundate in aqua, le foco inviate per Deo consumera le altare e le aqua preparate per Elie, mais le altare del falseprophetas essera ignorate per su foco.

Gen.15:18 : « *In ille die, YaHWéH faceva un alliance con Abram, e diceva : Io da iste pais a tu posteritate, desde le fluvio de Egypto usque al grande fluvio, le fluvio Euphrate,,* »

Al fin de iste capitulo 15, iste verso lo confirma, su subjecto principal es vermente illo de **le alliance que separa le electos del altere homines** a fin que illes comparti iste alliance con Deo e que illes le servi.

Le limites del terra promittite al Hebreos supera illos que le nation occupara post le conquesta de Canaan. Ma Deo include in su offerta le immenses desertos de Syria e Arabia que attingee «*le Euphrate*» verso le oriente e etiam le deserto de Shur que separa «*Egypto*» de Israel. Inter iste desertos, le terra promittite prende le apparentia de un jardin de Deo.

In lectura spiritual prophetic, le « *fluvios* » symbolisa populos, dunque Deo pote prophetisar super le posteritate de Abram, id es, super Christo qui trovara su adoratores e su electos ultra Israel e Egypto, al occidente in « Europa » symbolisate in Apocalypse 9:14 sub le nomine del « *grande fluvio Euphrate* ».

Gen.15:19 : « *le pais del Kenites, del Kenizites, del Kadmonites,*»

Gen.15:20: «*del Hittites, del Perizzites, del Rephaim,*»

Gen.15:21: «*del Amorites, del Canaanites, del Girgashites e del Jebusites*».

Al epocha de Abram, iste nomines designa le familias reunite in citates que compone e popula le terra de Canaan. Inter illes, son le Rephaim qui habera conservate plus que le alteres le norma gigante del antediluvianos quando Joshua prendera le territorio «*quatro generationes* » o « *quatro centos annos* » plus tarde.

Abram es le patriarcha del duo alliantias del projecto de Deo. Su descendencia per le carne va generar numerose descendentes qui nasce in le populo eligite per Deo, ma non electe per ille. Pro isto, iste prime alliantia basate super le carne distorce su projecto salvatori e confunde su comprehension, proque le salvation va solmente reposar super le acto de fide in le duo alliantias. Le circumcision del carne non salvava le homine hebreo mesmo si illo era exigite per Deo. Lo que le permitteva de'esser salvate, esseva su obras obediente que revelava

e confirmava su fide e su confidentia in Deo. E es le mesme cosa que conditiona le salvation in le nove alliance, in le qual le fide in Christo es rendite vivente per le obras de obedientia al mandatos, al ordinationes e al principios divine revelate per Deo, in le Biblia integre. In un relation con Deo complite, le inseniamento del littera es clarificate per le intelligentia del spirito; pro isto Jesus ha dicite: «*le littera occide, ma le spirito vivifica*».

Genesis 16

Le separation per le legitimitate

Gen.16:1: «*Sarai, le sposa de Abram, non le habeva date infantes. Illa habeva un servitrice Egyptian, nominate Agar*».

Gen.16:2: «*E Sarai diceva a Abram : Ecce, YaHWéH me ha rendite sterile; veni, io te preca, a mi servitrice; forsan io habera per illa infantes. Abram ascoltava le voce de Sarai*».

Gen.16:3: «*Alora Saraï, sposa de Abram, prendeva Agar, le Egyptiana, su serviente, e la dava como sposa a Abram, su sposo, post que Abram habeva habitate dece annos in le pais de Canaan*».

Il nos es facile criticar iste infelice election debite al initiativa de Saraï, ma reguarda le situation como illo se presentava al benedicite copula.

Deo habeva dicite a Abram que un infante nascerea de **su** ventre. Ma ille non le ha parlate de Saraï su sposa qui, illa, esseva sterile. In plus, Abram non interpellava su Creator pro obtener precisiones super su annuncios. Ille expectava que Deo le parlarea secundo su voluntate soveran. E ibi, nos debe comprender que iste manco de explication habeva precisemente le objectivo de provocar iste initiative human per le qual Deo crea un vis-à-vis illegitime super le plano del promissa del benediction, ma utile, pro placar in facie del futuro Israel construite super Isaac, un competition bellicose e contestatari, adversario e mesmo inimico. Deo ha comprendite que, ultra le duo camminos, le ben e le mal placiate ante le electiones del homine, « le carota e le baston » esseva tanto necessari le un como le altere, pro facer avantiar « le asino » recalcitrante. Le nascentia de Ismael, equalmente filio de Abram, va favorisar le formation del baston arabe usque a su ultime forma historic, religiose, le islam (le submission; un summato pro iste populo naturalmente e hereditariamente rebelle).

Gen.16:4 : « *Ille se approchava a Agar, e illa deveniva pregnante. Quando illa se videva pregnante, illa reguardava su patrona con disprecio* ».

Iste attitude dispreciante de Agar, le egyptiana verso su patrona characterisa ancora hodie le populos arabe musulman. E faciente isto, illes non ha completamente torto proque le mundo occidental ha dispreciate le immense privilegio de haber essite evangelisate in le nomine del divine Christo Jesus. De sorta que iste false religion arabe continua a proclamar que Deo es grande quando le occidente lo ha cancellate del registros de su pensatas.

Le imagine date in iste verso depinge le exacte situation de nostre tempore del fin, proque le christianismo occidental, mesmo deformate, como Saraï non genera plus de filios e illo se immerge in le sterilitate spiritual del tenebras. E le proverbio lo dice: in le pais del cecos, le monoculos es reges.

Gen.16:5 : « *E Sarai diceva a Abram : Le insulto que me es facite cade super te. Io ha ponite mi serviente in tu gremio ; e, quando illa ha vidite que illa esseva pregnante, illa me ha reguardate con disprecio. Que YaHWéH sia judice inter me e te !* »

Gen.16:6 : « *Abram respondeva a Sarai : Ecce, tu serva es in tu poter, age verso illa como tu trova bon. Alora Sarai la maltractava ; e Agar fugiva longe de illa*».

Abram assume su responsabilitate, e ille non reprocha a Sarai de esser le inspiratrice de iste nascentia illegitime. Assi, desde le comenciamento, le legitimitate impone su lege al

illegitimitate e post iste lection, de ora in avante le matrimonios unira solmente gente del mesme proxime familia usque in Israel del futuro e su forma national obtenite post le exodo del Egypto esclavista.

Gen.16:7 : « *Le angelo de YaHWéH la trovava presso un fonte de aqua in le deserto, presso le fonte que es sur le cammino de Schur* ».

Iste intercambio directe inter Deo e Agar es rendite possibile solmente in virtute del statuto benedicite de Abram. Deo la trova in le deserto de Schur que devenira le dominio de habitation del arabes nomade qui vive sub tentas in cerca constante de alimento pro lor oves e camellos. Le fonte de aqua esseva le medio de superviventia de Agar e illa incontra le « fonte del aquas del vita », que veni a incoragiar la a acceptar su stato de serviente e su destino prolific.

Gen.16:8 : « *Ille dice : Agar, serva de Sarai, de ubi venis tu, e a ubi va tu? Illa responde : Io fuge lontan de Sarai, mi patrona* ».

Agar responde al duo questiones : a ubi va tu ? Responsa : Io fuge. De ubi venis tu ? Responsa : de presso de Sarai, mi patrona.

Gen.16:9 : « *Le angelo de YaHWéH le dice : Retorna a tu maîtresse, e humilia te sub su mano*».

Le grande judice non le lassa le election, ille ordina le retorno e le humilitate, proque le ver problema ha essite causate per le disprecio monstrate a su maîtresse qui, foras de su sterilitate, remane su maîtresse legitime e debe esser servite e respectate.

Gen.16:10 : « *Le angelo de YaHWéH le dice : Io multiplicara tu posteritate, e illa essera si numerose que on non potera contar la* ».

YaHWéH le encourage offrente un « carota ». Ille le promitte un posteritate « *si numerose que on non potera contar la* ». Il non debe esser malinterpretate, iste multitudine essera carnal e non spiritual. Proque le oraculos de Deo essera portate usque al establimento del nove alliantia, solmente per le descendentes hebreo. Ma certemente, omne arabe sincer pote entrar in le alliantiade Deo per acceptar su normas scribite per le Hebreos in le Biblia. E desde su apparition, le Coran musulman non responde a iste criterio. Ille accusa, critica e deforma le veritates biblic authenticate per Jesus-Christo.

Reprendente pro Ismael le expression jam usate pro Abram, « *si numerose que on non potera contar lo* », nos comprende que il se tracta solmente de proliferationes human e non de electos seligite pro le vita eterne. Le comparationes proponite per Deo es sempre submittite a conditiones que debe esser complite. Exemplo : le «*stellas del celo* » concerne tote activitate religiose que consiste a «*illarar le terra* ». Ma de qual lumine? Solo, le lumine del veritate legitimite per Deo rende un «*stella*» digne de «*brillarsempre*» in le celos, secundo Dan.12:3, proque illes habera essite **realmente** «*intelligentes*» e habera **realmente** «*insignate justitia*» secundo Deo.

Gen.16:11 : « *Le angelo de YaHWéH le dice : Ecce, tu es pregnante, e tu parturira un filio, a qui tu dara le nomine de Ismael ; proque YaHWéH te ha audite in tu affliction* ».

Gen.16:12 : « *Il essera como un asino salvage ; su mano essera contra totes, e le mano de totes essera contra ille ; e ille habitara in facie de tote su fratres*».

Deo compara Ismael, e su descendentes arabe, a un «*asino salvage*», le animal reputate pro su character recalcitrante e obstinate; e in plus, brutal pois que dice « *salvage* ». Dunque ille non se lassa domar, ni domesticar, ni blandir. In breve, ille non ama e non se lassa amar, e ille porta in su genes un hereditate aggressive verso su proprie fratres e le estranieros. Iste judicio establite e revelate per Deo es de grande importantia, in iste tempore del fin, pro comprender le rolo punitor, pro Deo, del religion del islam que ha essite combattitee per le false christianismo in le tempores quando le « *lumine* » christian non esseva que « *tenebras* ». Desde su retorno al solo de su ancestres, Israel ha redevenite su objectivo como etiam le

occidente de etiquetta christian protegite per le poter american, que illes nomina, sin troppo errar, « le grande Satan ». Il es ver que un parve « Satan » pote recognoscer « le grande ».

Per facer nascer Ismael, nomine que significa « Deo ha exaudite », le infante del disputa, Deo crea un **separation** additional intra le familia mesme de Abram. Illo veni adder se al maledictione del linguas create in le experimento Babel. Ma si il prepara le medio de punir, es perque il cognosce in avante le comportamento rebelle del humanos in su duo alliantias successive usque al fin del mundo.

Gen.16:13: "*Illa appellava Atta El roï le nom de YaHWéH qui le habeva parlate ; proque illa diceva : Ha io vidite hic alique, post que ille me ha vidite ?*"

Le nomine Atta El roï significa: Tu es le Deo vidente. Ma jam, iste initiativa de dar a Deo un nomine es un insulto a su superioritate. Le resto de iste verso traducite in multe manieras differente se resume in iste pensamento. Agar non pote creder lo. Illa, le parve servitrice ha essite le objecto del attention del grande Deo creator qui vide le destino e lo revela. Post iste experientia, que pote illa timer?

Gen 16:14 « *Pro isto on ha appellate iste puteo le puteo de Lachaï roï ; illo es inter Kadès e Bared* ».

Le locos terrestre ubi Deo se ha manifestate son prestigiose sed le honores que le homines les rende es sovente causate per lor spirito idolatra, lo que non los reconcilia con Ille.

Gen 16:15 «*Agar parturiva un filio a Abram ; e Abram dava le nomine de Ismael al filio que Agar le parturiva*».

Ismael es vermente le filio authentic de Abram, e specialmente su prime infante al qual il va naturalmente attaccar se. Ma ille non es le filio del promissa annunciate per Deo antea. Tamen eligite per Deo, le nomine « *Ismaël* » que es date a ille significa « *Deo ha exaudite* » e se basa super le affliction de Agar ante toto, victima del decisiones prendite per su patrona e su patrone. Ma in un secunde senso, illo se basa tamben super le error de Abram e Saraï de haber cru momentaneemente que iste filio concipite per Agar, le Egyptiana, esseva le confirmation sia, « le exaudimento », e le complimento del annuncio de Deo. Le error habera consequentias sanguinose usque al fin del mundo.

Deo ha entrate in le joco del pensamento human e pro ille le essential es complite: le infante del disputa e del **separation** conflictual es vive.

Gen.16:16: «*Abram habeva octanta-sex annos quando Agar parturi Ismael a Abram*».

«Ismael» dunque nasceva in 2034 (1948 + 86) quando Abram habeva 86 annos.

Genese 17

Le separation per le circumcision: un signo in le carne

Gen.17:1 : « *Quando Abram habeva nonaginta-novem annos, YaHWéH apparve a Abram, e le diceva: Io es le Deo omnipotente. Ambula ante mi facie, e sia integre* ».

In 2047, de etate de 99 annos e Ismael de 13 annos, Abram es visitate in spirito per Deo qui se presenta a ille pro le prime vice como « *Deo omni-potente* ». Deo prepara un action que va revelar iste character « omn-potente ». Le apparition de Deo es principalmente del ordine verbal e auditive proque su gloria remane invisibile ma un imagine simile de su persona pote esser vidite sin morir.

Gen.17:2 : « *Io establirà mi pacto inter me e te, e io te multiplicara infinite* ».

Deo renova le promissa de su multiplication, precisante iste vice « *a infinito* » sia, como « *le pulvere del terra* » e « *le stellas del celo* » que « *persona non pote contar* ».

Gen.17:3 : « *Abram cadeva super su facie ; e Deo le parlava, dicente:* »

Realisation que ille qui le parla es le « Deo toto-potente», Abram cade super su facie pro non reguardar Deo, ma ille ascolta su parolas que incanta su anima integre.

Gen.17:4: «*Ecce mi pacto, que io face con te. Tu devenira patre de un multitude de nationes*.»

Le pacto facite inter Deo e Abram es iste die reinfortiate : « *Tu devenira patre de un multitude de nationes* ».

Gen.17:5 : « *On non te appellara plus Abram ; ma tu nomine sera Abraham, proque io te face patre de un multitude de nationes*. »

Le cambio de nomine de Abram a Abraham es decisive e in su tempore Jesus facera lo mesmo cambiante le nomines de su apostolos.

Gen.17:6 : « *Io te rendera fecunde infinite, io facera de te nationes ; e reges sortira de te*. »

Abram es primo le patre del nationes arabe in Ismael, in Isaac, ille essera le patre del Hebreos, le filios de Israel; e in Madian, ille essera le patre del descendentes de Madian; ubi Moises trovara su sposa Sephora, filia de Jethro.

Gen.17:7 : « *Io establirà mi alliance inter me e te, e tu descendentes post te, secun lor generationes : isto essera un alliance perpetue, in virtute del qual io essera tu Deo e illo de tu posteritate post te* ».

Deo eligite subtilmente le parolas de su alliance que essera « perpetue » ma non eterne. Isto significa que le alliance concluse con su descendente carnal habera un duration limitate. E iste limite essera attingite quando, in su prime venita e su incarnation human, le Christo divin establara super su morte voluntari expiatori, le base del nove alliance que habera, illa, consequentias eternal.

A iste stadio, il es necessari realisar lo, tote le prime-natos del humanos visate e nominate desde le comenciamento perde lor legitimitate. Iste esseva le caso de Cain, prime nato de Adam, d'Ismaël, prime-nate ma illegitime filio de Abram, e post ille, isto essera le caso de Esaü prime-nate de Isaac. Iste principio de fallimento del prime-nate prophetisa le fallimento del alliance carnal judee. Le secunde alliance essera spiritual e profitera solmente al paganos vermente convertite, malgrado le apparentias deceptive causate per le false pretensiones human.Gen

Gen.17:8 : « *Io te dara, e a tu descendentes post te, le pais que tu habita como estraniero, tote le pais de Canaan, in possession* ***perpetue****, e io essera lor Deo.*

Similemente, le pais de Canaan essera date « *in possession* ***perpetue*** » sia, mesmo durante que Deo essera ligate per su alliance. E le rejection del Messia Jesus va render lo nulle, anque, 40 annos post iste insulto, le nation e su capital Jerusalem essera destruite per le soldatos roman, e le Judeeos supervivente essera disperse in le varie paises del mundo. Proque Deo specifica un condition del alliance: « *Io essera lor Deo* ». Assi, quando como inviate de Deo, Jesus essera rejectate officialmente per le nation, Deo potera rumper su alliance in tote legitimitate.

Gen.17:9 : « *Deo diceva a Abraham : Tu, tu guardara mi alliance, tu e tu descendentes post te, secun lor generationes* ».

Iste verso torce le collo a tote iste pretensiones religiose que face de Deo le Deo del religiones monotheistic assemblate in le alliance œcumenic malgrado lor inseniamentos incompatibile e opposite. Deo es ligate solmente per su proprie parolas que expone le bases de su alliance, sorte de contracto passate con illes qui le obedi exclusivemente. Si le homine guarda su alliance, ille lo valida e lo prolonga. Ma le homine debe sequer Deo in su projecto construite super duo phases successive; le prime essente carnal, le secunde essente spiritual. E iste passage del prime al secunde pone a proba le fide individual del humanos, e in prime loco, illo del Judeeos. In rejectar le Christo, le nation judee rompe su alliantia con Deo qui aperi le porta al paganos, e inter illes, illes qui se converte al Christo es adoptate per ille e

imputate como filios spiritual a Abraham. Assi, tote illes qui mantene su alliantia es carnalmente o spiritualmente filios o filias de Abraham.

In iste verso, nos vide que Israel, le future nation de iste nomine, prende vermente su origine in Abraham. Deo decide de facer de su descendentes un populo « mise a parte » pro un demonstration terrestrial. Il non se tracta de un populo salvate, sed del constitution de un reunion human que representa le candidatos terrestrial pro le selection del electos salvate per le future gratia de Deo que essera obtenite per Jesus-Christ.

Gen.17:10 : « *Isto es mi alliantia, que vos observara inter me e vos, e tu posteritate post te : omne masculino inter vos essera circumcidite* ».

Le circumcision es un signo del alliantia concluse inter Deo, Abraham e su posteritate sia, su descendente carnal. Su debilitate es su forma collective que se applica a tote su descendentes animate del fide o non, obediente o non. Al opposite, in le nove alliantia, le selection per le fide sub probation essera vivite de maniera individual per le electos qui obtinera alora le vita eternal como objectivo de iste alliantia. Il debe adder al circumcision, un regrettabile consequentia: le Musulmanos es etiam circumcidite desde lor patriarcha Ismael e illes da a iste circumcision un valor spiritual que los conduce a pretender un derecto al eternitate. Totevia, le circumcision ha solmente effectos carnal perpetue e non eternal.

Gen.17:11 : « *Vos circumcidera ; e illo essera un signo de alliantia inter me e vos*».

Il se tracta vermente de un signo de alliantia con Deo, ma su efficacia es unicamente carnal, e le versos 7, 8, e le verso 13 que veni confirmar su application unicamente «***perpetue***».

Gen.17:12 : « *Al etate de octo dies, omne masculino inter vos essera circumcidite, secun vostre generationes, sia que ille ha nascite in le casa, o sia que ille es acquirite per precio de argento de omne filio de estraniero, sin pertiner a tu racia* ».

Cosa ancora multo surprendente, ma malgrado su character proprie perpetue, illo non constitue minus un prophetia que revela le projecto de Deo del 8ème millennio. Isto es le ration del selection de «octo dies», proque le prime septe dies symbolisa le tempore terrestre del selection del electos de sex milles annos e le judicio del septime millennio. Per organisar, super le terra, un alliantia proxime con le nation judee e su embryon del comenciamento, Abram, Deo revela le imagine del future eternitate del electos liberate del debilitate sexual carnal concentrate super le prepucio amputate al masculos. Postea, de mesmo modo que le electos venira de tote le origines del populos del terra, ma solmente in Christo, in le ancian alliance, le circumcision debe esser applicate mesmo al estranieros quando illes vole viver con le campo eligite per Deo.

Le idea principal del circumcision es de inseniar que, in le regno eternal de Deo, le homines non se reproducera plus e que le desiros carnal non sera plus possibile. In plus, le apostolo Paulo compara le circumcision del carne del ancian alliance con illo del corde del electos in le nove. In iste perspectiva, ille suggere le puritate del carne e illo del corde que se da a Christo.

Circumcider significa **talliar circum** e iste idea revela que Deo vole establir con su creatura un relation unic. In Deo « zelose », il exige le exclusivitate e le prioritate del amor de su electos qui debera, si necessari, **talliar circum** de illes le relationes human nocive pro lor salvation e rumper le ligamines con le cosas e le personas que nocie a lor relation con ille. In imagine prophetic pedagogic, iste principio concerne su Israel carnal, in prime loco, e su Israel spiritual de tote le tempore que se revela in Jesus-Christo in su perfection.

Gen.17:13 : « *On debe circumcider le qui es nascite in le casa e le qui es acquirite a precio de argento ; e mi alliantia essera in vostre carne un alliantia* ***perpetue*** ».

Deo insiste super iste idea : pote attachar se a ille le infante legitime e le infante illegitime perque ille prophetisa assi le duo alliantias de su projecto salvatori... Postea, le insistentia marcate per le retorno del expression « *acquirente a precio de argento* » prophetisa

Jesus le Christ qui essera estimate a 30 denarios per le Judeeos religiose rebelle. E es assi que, pro 30 denarios, Deo offrera su vita human in redemption del electos judee e pagan in nomine de su sancte alliantia. Ma le natura « ***perpetue*** » del signo del circumcision es mentionate e le precision «*in vostre carne*» confirma su character momentanee. Proque iste alliance que comencia ci habera un fin quando le Messia se presentara «*pro poner fin al peccato*», secundo Dan.7:24.

Gen.17:14: «*Un masculino non circumcidite, qui non ha essite circumcidite in su carne, sera exterminate del medio de su populo : il ha violate mi alliance*»

Le respecto del regulas fixate per Deo es multo stricte e non admite alcun exception proque lors transgressiones deforma su projecto prophetic, e ille monstrara impediente a Moises de entrar in Canaan que iste culpa es multo grande. Le non circumcidite in carne non es plus legitime a viver in le populo judee terrestrial que le non circumcidite de corde lo esserea in le futur regno celeste eternal de Deo.

Gen.17:15 : « *Deo diceva a Abraham : Tu non dara plus a Sarai, tu sposa, le nomine de Sarai ; ma su nomine sera Sarah* ».

Abram significa patre de un populo ma Abraham significa patre de un multitudine. Similemente, Sarai significa nobil ma Sarah significa princessa.

Abram es jam patre de Ismael, sed le cambio de su nomine a Abraham es justificate super le multiplication de su posteritate in Isaac le filio que Deo va annunciar a ille, non super Ismael. Pro le mesme ration, le sterili Sarai va procrear e parer per Isaac su filio de multitudes e su nomine deveni Sarah.

Gen.17:16 : « *Io la benedira, e io te dara de illa un filio ; io la benedira, e illa devenira nationes ; reyes de populos sortira de illa*».

Abram ambula con Deo, sed su vita quotidian es terren e basate super le conditiones natural terren, non super le miraculos divine. Anque in su pensamento, ille da al parolas de Deo le senso de un benediction del medio per le qual Sarai ha obtenite un filio per Agar su serviente.

Gen.17:17 : « *Abraham cadeva super su facie; ille rideva, e diceva in su corde: Nascerarea un filio a un homine de cento annos? e Sarah, de octanta annos, parturirea?* »

Realisante que Deo poterea voler dicer que Saraï devenirea capace de parturir mesmo essente sterile e jam de 99 annos, ille rideva in su corde. Le situation es tanto inimaginabile super le plano human terrestre que iste reflexo de su pensata pare natural. E ille da un senso a su pensata.

Gen.17:18 : « *E Abraham diceva a Deo : Oh! que Ismael vive ante tu facie!* »

Il es clar que Abraham rationa carnalmente e que ille non concipie su multiplication sino per Ismael, le filio jam nascite e de etate de 13 annos.

Gen.17:19 : « *Deo diceva : Certemente Sarah, tu sposa, te parturira un filio; e tu lo appellara per le nomine de Isaac. Io establara mi pacto con ille como un pacto perpetue pro su posteritate post ille*».

Cognoscente le pensamento de Abraham, Deo lo corrige e renova le annunciation sin lassar le plus parve margine de error de interpretation.

Le dubita manifestate per Abraham super le nascentia miraculose de Isaac prophetisa le dubita e le incredulitate que le humanitate va manifestar verso Jesus-Christo. E le dubita prendera le forma de un rejection official per parte del posteritate carnal de Abraham.

Gen 17:20 *Concernente Ismael, io te ha exaudite. Ecce, io lo benedice, io lo rendera fecunde, e io lo multiplicara infinite ; il generara dece-duo principes, e io lo facera un grande nation*".

Ismaël significa Deo ha exaudite, tamben, in iste intervention, Deo justifica ancora le nomine que ille le ha date. Deo lo rendera fecunde, il sera multiplicite e formara le grande nation arabe constituite de « dece-duo principes ». Iste numero 12 es simile al 12 filios de

Jacob de su sancte alliantia a quales succedera le 12 apostolos de Jesus-Christo, sed similar non significa identic proque illo confirma un adjuta divine ma non un alliantia salvatori concernente su projecto de vita eternal. In plus, Ismaël e su descendentes essera hostile verso tote illes qui entra in le sancte alliantia de Deo, successive judee e pois christian. Iste rolo nefaste sanctionara un nascentia illegitime per medios equalmente illegitim imaginari per le matre sterile e le patre troppo complacente. Ecce proque, le filios carnal de Abrahabera essite portatores del mesme maledictione e subira finalmente le mesme rejection per Deo.

Havente cognoscite Deo e su valores, le descendentes de Ismael pote eliger viver secun su regulas usque entrar in le alliantia judee, sed iste election remanera individual como le salvation eternal que essera offerite al electos. Similemente, como al altere homines de tote le origines, le salvation in Christ essera proponite a illes e le via del eternitate essera aperite a illes, ma solmente super le norma obediente del Christ salvator, crucifigite, morte e resurgite.

Gen.17:21 : « *Io establirà mi alliantia con Isaac, que Sarah te parturira a iste tempore-ci del anno proxime* ».

Ismael habente 13 annos al momento de iste vision secundo le versetto 27, ille habera dunque 14 annos al nascentia de Isaac. Ma Deo insiste super iste puncto: su alliantia essera establite con Isaac, non con Ismael. E ille essera generate per Sarah.

Gen.17:22 : « *Quando ille habeva finite de parlar con ille, Deo se elevava super Abraham* ».

Le apparitiones de Deo es rar e exceptional, e isto explica proque le esser human non se habitúa al miraculo divine e que, como Abraham, su rationamentos remane conditionate per le leges natural del vita terrestre. Su message liberate, Deo se retira.

Gen.17:23 : « *Abraham prendeva Ismaël, su filio, tote illes qui habeva nascite in su casa e tote illes que ille habeva acquirite a precio de argento, tote le masculos inter le gente del casa de Abraham ; e ille los circumcideva le mesme die, secundo le ordine que Deo le habeva date*».

Le ordine date per Deo es immediatemente executate. Su obedientia justifica su alliance con Deo. Iste potente maestro del antiquitate comprava servitores e le statuto de sclavo existeva e non esseva contestate. De facto, lo que va render le subjecto contestabile, es le uso del violentia e le facto de maltratar le servitores.**Le statuto de sclavo es de facto illo de tote le redemptos de Jesus Christo, ancora hodie**.

Gen.17:24 : « *Abraham habeva nonaginta-novem annos quando ille esseva circumcidite* ».

Iste precision nos rememora que le obedientia es exigite per Deo del parte del homines, qualcunque que sia lor etate ; del plus juvene al plus vetule.

Gen.17:25 : « *Ismaël, su filio, habeva dece-tres annos quando ille esseva circumcidite* ».

Il habera dunque 14 annos plus que su fratre Isaac, lo que le assecurara un capacitate de damno real super su juvene fratre filio del sposa legitime.

Gen.17:26 : « *Iste mesme die, Abraham esseva circumcidite, e anque Ismaël, su filio* ».

Deo rememora le legitimitate de Ismaël verso Abraham qui es su patre. Lor circumcision commun es tanto deceptive como le reclamationes de lor descendentes qui se reclama del mesme Deo. Proque pro reclamar se de Deo, il non suffi haber le mesme patre ancestral carnal. E quando le Judéos incredule revindicara iste ligamine con Deo a causa de lor patre Abraham, Jesus refusara iste argumento e les imputara como patre, le diabolo, Satan, patre del mendacio e homicida desde le comenciamento. Lo que Jesus ha dicite al Judéosrebelles de su epocha, vale tanto pro le pretensiones arabe e musulman del nostree.

Gen.17:27 : « *E tote le gente de su casa, nascite in su casa, o acquirite a precio de argento de estranieros, esseva circumcidite con ille* ».

Post iste modello de obedientia, nos videra que le infortunios del Hebreos sortite de Egyptovenira sempre de lor sub-estimation de iste obedientia que Deo exige in le absoluto, in omne epocha e usque al fin del mundo.

Genesis 18

Le separation del fratres inimic

Gen.18:1 *: « YaHWéH le appariva inter le querco de Mamre, como ille esseva sedite al entrata de su tentorio, durante le calor del die* ».

Gen.18:2 : « *Ille levava le oculos, e regardava : e ecce, tres homines stava presso de ille. Quando ille los videva, ille curreva al incontro de illes, desde le entrata de su tentoria, e se prosternava in terra* ».

Abraham es un homine de cento annos, ille sape que ille es vetule ora ma ille mantene un bon condition physic, pois que ille « *curre al incontro*» de su visitatores. Ha ille recognoscite in illes messageros celeste, on pote pensar pois que ille «*se prosterna a terra*» ante illes. Ma lo que ille vide, es «tres homines» e on pote alora vider in su reaction, su senso de hospitalitate spontanee que es le fructo de su character amante natural.

Gen.18:3 : « *E ille diceva : Senior, si io ha trovate gratia in tuos oculos, non passa, io te preca, lontan de tu servitor* ».

Appellar un visitator « senior » esseva le resultato del grande humilitate de Abraham e ancora ibi nihil prova que ille pensa que ille se adressa a Deo. Car, iste visita de Deo sub un apparentia totalmente human es exceptional pois mesmo Moises non essera autorisate a vider« *le gloria* » del facia de Deo secundo Exo.33:20 a 23 : « *YaHWéH dice: Tu non potera vider mi facia, pois le homine non pote vider me e viver. YaHWéH dice: Ecce un loco presso de me; tu stará super le rocca. Quando mi gloria passará, io te collocará in un cavo del rocca, e io te coperirá con mi mano usque io haber passate. E quando io retornará mi mano, tu me viderá per detra, sed mi facia non potera esser vidite*e ». Si le vision de « *le gloria* » de Deo es interdicte, ille non se prohibe, ille, de prender un apparentia human pro approchar su creaturas. Deo lo face pro visitar Abraham, su amico, e ille lo refacera sub le forma de Jesus-Christo desde su conception embryonic e usque a su morte expiatori.

Gen.18:4 : « *Permitte que on apporta un poco de aqua, pro lavar vostre pedes; e reposa vos sub iste arbore* ».

Le verso 1 lo ha specificate, il face calor, e le transpiration del pedes copertes de pulvere terrose justifica le lavage del pedes del visitatores. Il es un offerta agradabile que es facite a illes. E iste attention es toto al honor de Abraham.

Gen.18:5 : « *Io va prender un pecietta de pan, pro fortificar vostre corde ; postea, vos continuara vostre via ; proque es pro isto que vos passa presso de vostre servitor. Illes respondeva : Face como tu ha dicite* ».

Hic, nos vide que Abraham non ha identificate iste visitatores como esseres celestial. Le attentiones que il manifesta verso illes es dunque un testimonio de su qualitates human natural. Il es humile, amante, dulce, generose, servicial e hospitalier; cosas que lo face apprecia per Deo. Sub iste aspecto human, Deo approba e accepta totes su propositiones.

Gen.18:6 : « *Abraham se dirigeva rapidemente a su tenda verso Sarah, e ille diceva : Presto, tres medidas de farina flor, misce, e face tortas* ».

Le alimento es utile al corpore carnal e, vidente tres corpores de carne ante se, Abraham face preparar alimentos pro renovar le fortias physic de su visitatores.

Gen.18:7 : « *E Abraham curreva a su grege, prendeva un vitello tener e bon, e lo dava a un servo, qui se hastava a preparar lo* ».

Le selection de un vitello tener monstra ancora su generositate e su natural benevolentia; su placer de facer placer a su proxime. Pro obtener iste resultato ille offere le melior a su visitatores.

Gen.18:8 : « *Ille prendeva ancora crema e lacte, con le vitello que on habeva preparate, e ille los poneva ante illes. Ille se teniva ipse al latere de illes, sub le arbore. E illes mangiava* ».

Iste alimentos appetitose es presentate a estranieros de passada, personas que ille non cognosce ma que ille tracta como membros de su proprie familia. Le incarnation del visitatores es ben real pois que illes mangia le alimentos facite pro le homine.

Gen.18:9 : « *Alora illes le diceva : Ubi es Sarah, tu sposa? Ille respondeva: Illa es ibi, in le tentoria* ».

Le test del hospite essente un successo pro le gloria de Deo e le su, le visitatores revela lor ver natura per nominar le nomine de su sposa, « Sarah », que Deo le ha conferite durante su vision previe.

Gen.18:10 : « *Un de illes diceva : Io revenira a te in iste mesme tempore ; e ecce, Sarah, tu sposa, habera un filio. Sarah ascoltava al entrata del tent, que esseva detra ille* ».

Nota que in le apparentia del tres visitatores, nihil permitte identificar YaHWéh del duo angelos qui lo accompania. Le vita celeste es hic manifestate e revela le senso equalitari que regna ibi.

Durante queun del tres visitatores annuncia le proxime parto de Sarah, illa ascolta desde le entrata del tenda lo que se dice e le texto specifica qui «*era detra de ille*»; lo que significa que ille non la videva e humanemente non poteva esser conscie de su presentia. Ma illes non era homines.

Gen.18:11: «*Abraham eSarah esseva vetule, avantiate in etate : e Sarah non poteva plus sperar haber infantes*».

Le verso defini conditiones human normal commun a tote le humanitate.

Gen.18:12: «*Illa rideva **in se mesme**, dicente : Ora que io es vetule, haberea io ancora desiros? Mi senior tamben es vetule*».

Nota ancora le precision: «*Illa ride**in se mesme***»; de maniera que nemo la ha audite rider foras del Deo vivente qui scruta le pensatas e le cordes.

Gen.18:13: «*YaHWéH dice a Abraham : Proque dunqueSarah ha ridite, dicente : Esque vermente io habera un infante, io qui es vetule?*»

Deo profita de isto pro revelar su identitate divine, lo que justifica le mention de YaHWéH proque ille es qui parla sub iste apparentia human a Abraham. Solmente Deo pote cognoscer le pensate celate de Sarah e ora Abraham sape que Deo le parla.

Gen.18:14: «*Esque il ha alique que es surprendente del parte de YaHWéH? Al tempore fixate io retornara a te, a iste mesme epocha ; e Sarah habera un filio*».

Deo se face autoritari e renova su prediction clarmente in le nomine YaHWéH de su divinitate.

Gen.18:15: «*Sarah mentiva, dicente : Io non ha ridite. Proque illa habeva timor. Ma ille diceva : Al contrario, tu ha ridite*».

«*Sarah mentiva*» dice le texto proque Deo audiva su pensamento secrete, ma nulle risata sortiva de su bucca; dunque illo esseva solmente un parve mendacio verso Deo ma non verso le homine. E si Deo la reprehende, es proque illa non admite que Deo ha le controlo de su pensamentos. Illa lo demonstra mesmo usque a mentir a ille. Ecce perque ille insiste dicente: «*Al contrario (illo es false), tu ha ridite* ». Non oblidar que le esser human benedite per Deo, es Abraham e non Sarah su sposa legitime qui beneficia solmente del benediction de su sposo. Su ideas ja ha producite le malediction del nascentia de Ismael le futur inimico hereditari e concurrente de Israel; il es ver pro complir un projecto divine.

Gen.18:16 : « *Iste homines se levava pro partir, e illes reguardava verso Sodoma. Abraham iva con illes, pro accompaniar los* ».

Refrescate, nutritos e habente renovate a Abraham e Sarah le futuro nascentia del filio legitime Isaac, le visitatores celeste revela a Abraham que lor visita sur le terra ha equalmente un altere mission : illo concerne Sodoma.

Gen.18:17 : « *Alora YaHWéH dice: Celar io a Abraham lo que io va facer ?...* »

Nos ha hic le application precise de iste verso de Amos 3:7 : « *Proque le Senior, YaHWéH, non face nihil sin haber revelate su secreto a su servitores le prophetas* ».

Gen.18:18 : « *Abraham devenira certemente un nation grande e potente, e in ille essera benedite tote le nationes del terra* ».

A causa del perdita de senso usual que es applicate al adverbio « *certemente* », io rememora que isto significa: de maniera certe e absolute. Ante de revelar su projecto destructor, Deo se pressa a reassurar Abraham super su proprie statuto ante su facie e ille renova le benedictiones que il va accordar a ille. Deo comencia a parlar de Abraham al tertie persona pro elevar lo al rango de grande personage historic del humanitate. Agente assi, ille monstra a su descendentes carnal e spiritual le modello que ille benedice e que ille mentiona e defini in le verso que veni.

Gen.18:19 : « *Proque io ha eligite ille, a fin que ille ordina a su filios e a su domo post ille de guardar le via de YaHWéH, per practicar le rectitude e le justitia, e que assi YaHWéH realisa in favor de Abraham le promissas que ille ha facite a ille...* »

Lo que Deo describe in iste verso face tote le differentia con Sodoma que ille va destruer. Usque al fin del mundo, su electos essera al imagine de iste description : mantener le via de YaHWéH consiste in practicar le rectitude e le justitia ; le ver rectitude e le ver justitia que Deo va edificar super textos de lege pro inseniar su populo Israel. Le respecto de iste cosas essera le condition pro que Deo respecta de su latere su promessas de benedictiones.

Gen.18:20 : « *E YaHWéH dice : Le crito contra Sodoma e Gomorra se ha augmentate, e lor peccato es enorme*».

Deo porta iste judicio contra Sodoma e Gomorra le citates del reges que Abraham habeva venite succurrer quando illes esseva attaccate. Sed es etiam in Sodoma que su nepote Lot habeva eligite installar se, con su familia e su servitores. Cognoscente le ligamine de affection que Abraham porta a su nepote, Deo multiplica le formas de attention verso le vetule homine pro annunciar a ille su intentiones. E pro facer isto, ille se abassa al nivello del homine pro humanisar se le plus possibile pro poner se al nivello del rationamento human de Abraham su servitor.

Gen.18:21 : « *Pro isto io descendra, e io vide si illes ha agite completemente secundo le rumore que ha venite a me; e si isto non es assi, io lo sapera* ».

Iste parolas contrasta con le cognoscentia del pensamento de Sarah, proque Deo non pote ignorar le nivello del immoralitate attingite in iste duo urbes del planura e lor abundante prosperitate. Iste reaction revela le cura que ille prende pro facer acceptar per su servitor fidelle le juste sententia de su judicio.

Gen.18:22 : « *Le homines se distaniava, e iva verso Sodoma. Ma Abraham se manteneva ancora in presentia de YaHWéH* ».

Hic, le separation del visitatores permitte a Abraham de identificar inter illes le Deo vivente, YaHWéH, presente presso de ille sub un simple apparentia human que favora le intercambio del parolas. Abraham va s'enhardir usque a initiar con Deo un specie de negotiation pro obtener le salvation del duo urbes, un del quales es habitate per su car nepot Lot.

Gen.18:23 : « *Abraham se approchava, e diceva : Anque tu va perir le justo con le malvagio ?* »

Le question ponite per Abraham se justifica, nam in su actiones collective de justitia, le humanitate causa le morte de victimas innocente appellate damnos collateral. Ma si le humanitate es incapace de facer le differentia, Deo, ille, lo pote. E ille va probar lo a Abraham e a nos mesme qui legesu testimonio biblic.

Gen.18:24 : « *Forsan il ha cinquanta justos in le medio del citate: les face tu perir tamben, e non pardona tu al citate a causa del cinquanta justos qui es in su medio ?* »

In su anima dulce e plen de amor, Abraham es plen de illusion e il imagina que il es possibile trovar al minus 50 justos in iste duo urbes e il invoca iste 50 justos possibile pro obtener de Deo le gratia del duo urbes in le nomo mesmo de su perfecte justitia que non pote colpar le innocente con le culpabile.

Gen.18:25 : « *Facer morir le juste con le malvagio, de sorta que il sia del juste como del malvagio, longe de te iste maniera de ager ! Longe de te ! Illo qui judica tote le terra non exercera le justitia ?* »

Abraham pensa assi resolver le problema per recordar a Deo lo que ille non pote facer sin renunciar a su personalitate que es si attachate al senso del perfecte justitia.

Gen.18:26 : « *E YaHWéH dice : Si io trova in Sodoma cinquanta justos in le medio del citate, io pardona a tote le citate, a causa de illes* ».

Con patientia e bonitate, YaHWéH ha lassate parlar Abraham e in su responsa ille da le ration a ille: pro 50 justos le citates non sera destruite.

Gen.18:27 : « *Abraham reprendeva, e diceva : Ecce, io ha audacia a parlar al Senior, io qui es solmente polvore e cinere* ».

Esque il es le pensamento de « *le pulvere e le cinere* » que il va remaner del homines impie post le destruction del duo urbes in le vallee ? Totevia, Abraham confessa que il mesme es solmente «*pulvere e cinere* ».

Gen.18:28: «*Forsan del cinquanta justos mancara cinque : pro cinque, destruera tu tote le citate? E YaHWéH dice : Io non la destruera, si io trova ibi quaranta-cinque justos* ».

Le audacia de Abraham lo portara a continuar su negotiation, diminuente cata vice le numero de electos potentialmente trovate, e ille se arrestara al verso 32 super le numero de dece justos. E cata vice Deo concedera su gratia a causa del numero proponite per Abraham.

Gen.18:29: "*Abraham continuava de parlar con ille, e diceva : Forsan on trovara ibi quaranta justes. E YaHWéH diceva: Io non facera nihil, a causa de iste quaranta*".

Gen.18:30: "*Abraham diceva : Que le Senior non se irascerea, e io parlara. Forsan se trovara ibi trente justes. E YaHWéH diceva: Io non facera nihil, si io trova ibi trente justes*».

Gen.18:31: «*Abraham diceva : Ecce, io ha audite parlar al Senior. Forsan se trovara ibi vinti justes. E YaHWéH dice : Io non la destruera, a causa de iste vinti*».

Gen.18:32: «*Abraham dice: Que le Senior non se irascite, e io non parlara plus que iste vice. Forsan se trovara ibi dece justes. E YaHWéH dice: Io non la destruera, a causa de iste dece justes*».

Hic se arresta le negotiation de Abraham qui comprende que il ha un limite a fixar se ultra le qual su insistentia esserea irrationabile. Ille se arresta al numero de dece justes. Ille pensa con optimismo que iste numero de justes debe esser trovate in iste duo urbes corrupte, mesmo si solmente contante Lot e su proximes.

Gen.18:33 : « *YaHWéH se disvelava quando ille habeva finite de parlar con Abraham. E Abraham retornava a su domicilio*».

Le incontro terrestrial de duo amicos, le un celestial e Deo omnipotente e le altere, homine, pulvere del terra, se completa, e cata uno retorna a su occupationes. Abraham a su domicilio e YaHWéH a Sodoma e Gomorra super le quales su judicio destructive va cader.

In su excambio con Deo, Abraham ha revelate su character que es al imagine de Deo, preoccupate de vider le ver justitia complir se durante que on da al vita su forte valor preciose.

Ecce proque le negotiation de su servo non poteva que incantar e gaudiar le corde de Deo qui comparti completemente su sentimentos.

Genesis 19

Le separation in le urgentia

Gen.19:1 : « *Le duo angelos arrivava a Sodoma al vespere ; e Loth se sedeva al porta de Sodoma. Quando Loth les vide, ille se levava pro ir al incontro de illes, e se prosternava con le facie contra le terra* ».

On recognosce in iste comportamento le bon influentia de Abraham super su nepote Loth pois que ille manifesta le mesme previdentia verso le visitatores de passada. E ille lo face con tanto plus de attention, pois que ille cognosce le mal mores del habitantes del citate de Sodoma in le qual ille se ha installate pro viver ibi.

Gen.19:2 : « *Tunc ille diceva : Ecce, mi dominos, intra, io vos preca, in le casa de vostre servitor, e passa ibi le nocte ; lava vos pedes ; vos levara de bon matino, e vos continuara vostre via. No, respondeva illes, nos passara le nocte in le strata* ».

Lot se face un deber de accoyer in su casa le viatores pro subtraher los al actiones impudic e maligne del habitantes corrupte. Nos retrova le mesme parolas accoyente que Abram habeva tenite verso su tres visitatores. Lot es vermente un justo qui non se ha lassate corrumper per su cohabitation con le esseres perverse de iste citate. Le duo angelos ha venite pro destruer le citate ma ante de destruer lo, illes vole confunder le malitia del habitantes per prender los in flagrante delicto, id es, in demonstration active de lor malitia. E pro obtener iste resultato, il suffice pro illes passar le nocte in le strata pro esser agredite per le Sodomitas.

Gen.19:3 : « *Ma Lot les pressava tanto que illes veniva a su casa e entrava in su domo. Ille les dava un festino, e cociva pan sin levatura. E illes mangiava* ».

Lot succedeva dunque a les convicer, e illes accepta su hospitalitate; lo que le da ancora le possibilitate de testificar de su generositate como Abraham lo habeva facite ante ille. Le experientia les insenia a discoperir le belle anima de Lot, un justo in medio del injustos.

Gen.19:4 : « *Illes non esseva ancora in lecto quando le gente del citate, le gente de Sodoma, circumdava le casa, desde le infantes usque al vetules; tote le population habeva accorrite* ».

Le demonstration del malitia del habitantes va ultra le expectativa del duo angelos, pois que illes veni a cercar los mesmo in le casa ubi Lot los habeva accipite. Observa, le nivello del contagion de iste malitia : « *de infantes usque a vetulos* ». Le judicio de YaHWéH es dunque integremente justificate.

Gen.19:5 : « *Illes appellava Lot, e le diceva : Ubi es le homines qui ha entrate a te iste nocte? Face les sortir verso nos, pro que nos les cognosce* ».

Le gente naive pote esser decepite per le intentiones del Sodomitas, pois que il non se tracta de un requesta de facer cognoscentia ma de cognoscer in le senso biblic del termino del exemplo « Adam cognosceva su sposa e illa parturiva un filio ». Le depravation de iste gente es dunque total e sin remedio.

Gen.19:6 : « *Lot sortiva verso les al entrata del casa, e claudava le porta detra se* ».

Corageuse Lot qui se pressa de ir ipse al incontro del esseres abominabile e qui prende cura de clauder le porta de su domicilio detra ille pro proteger su visitatores.

Gen.19:7 : « *E ille diceva : Mi fratres, io vos supplica, non face le mal !* »

Le homine bon, exhorta le malvagi a non facer le mal. Il les appella « fratres » proque illes es homines como ille e que ille ha retenite in se le sperantia de rescatar alcunos del morte verso le qual lor conducta los dirige.

Gen.19:8 : « *Ecce, io ha duo filias que non ha cognoscite homine ; io les portara foras, e vos facera a illes lo que vos place. Solmente, non face nihil a iste homines pois que illes ha venite sub le umbra de mi tecto*».

Pro Lot, le comportamento del Sodomitas attinge in iste experientia alturas nunquam antea attingite. E pro preservar su duo visitatores, ille arriva a proponer su duo filias ancora virgine in lor loco.

Gen.19:9 : « *Illes diceva : Retira te ! Illes diceva ancora : Iste ha venite como estraniero, e ille vole facer le judice ! Ben, nos te facera pejor que a illes. E, premante Lot con violentia, illes se approchava pro rumper le porta* ».

Le parolas de Lot non calma le banda assemblate, e iste esseres monstruose, se prepara, illes dice, a facer pejor a ille que a illes. Tunc illes tenta rumper le porta.

Gen.19:10: «*Le homines extendeva le mano, faceva Lot entrar verso illes in le casa, e claudeva le porta*».

Le coragiose Lot essente ipse in periculo, le angelos interviene e face Lot entrar intra le casa.

Gen.19:11 : « *E illes percuteva de cecitate le personas qui esseva al entrata del casa, desde le plus parve usque al plus grande, de maniera que illes se dava un pena inutile pro trovar le porta* ».

A l'exterior, le excitates le plus proxime es percutite de cecitate ; le occupantes del casa es dunque protegite.

Gen.19:12 : « *Le homines diceva a Lot : Qui habe tu ancora hic ? Generos, filios e filias, e toto lo que te pertine in le citate,* ***face los sortir de iste loco*** ».

Lot ha trovate gratia in le oculos del angelos e de Deo qui les ha inviate. Pro que su vita sia salve, il debe « ***sortir*** » del citate e del valle del plana proque le angelos va destruer le habitantes de iste valle que va devenir un zona de ruinas como le citate Ai. Le offerta del angelos se extende a toto lo que le pertine in creaturas human vivente.

In iste thema del **separation** le ordine divine de « ***sortir*** » es permanente. Proque ille urge su creaturas de **separar se** del mal in tote su formas como le false ecclesias christian. In Apo.18:4 ille ordina a su electos de « ***exir*** » de « *Babylonia le grande* », lo que concerne in prime loco le religion catholic e in secundo loco le religion protestante multiforme, sub le influentia desquals illes ha remanite usque a iste momento. E como pro Lot, lor vitas non essera salvate excepte per obeder immediatemente al ordine de Deo. Nam,depost le promulgation de le lege que rendera le reposo dominic del prime die obligatori, le fin del tempore de gratia se completara. E alora essera troppo tarde pro cambiar de opinion e position verso iste problema.

Io attira hic tu attention super le periculo que representa le facto de postponer le decision que se impone. Nostre vita es fragile, nos pote morir per un maladia, un accidente, o un aggression, cosas que pote occurrer si Deo non apprectia nostre lentessa a reager, e in iste caso, le fin del tempore de gratia collective perde tote su importantia, proque ille qui mori ante illo, mori in su injustitia e su condemnation per Deo. Conscie de iste problema, Paulo dice in Heb.3:7-8: "*Hodie, si vos audi su voce, non indurite vostre cordes como durante le rebellion* ...". Dunque il ha sempre urgentia de responder al offerta facite per Deo, e Paulo es de iste opinion secundo Heb.4:1: "*Dunque timeamus, durante que le promissa de entrar in su reposo ancora subsiste, que necuno de vos appare haber venite troppo tarde"*».

Gen.19:13: «*Proque nos va destruer iste loco, perque le crito contra su habitantes es grande ante YaHWéH. YaHWéH nos ha inviate pro destruer lo*».

Iste vice, le tempore urge, le angelos face cognoscer a Lot le ration de lor presentia in su domo. Le citate debe esser rapidemente destruite super decision de YaHWéH.

Gen.19:14 : « *Lot sortiva, e parlava a su generos qui habeva prendite su filias : Levate vos, ille diceva, sorti de iste loco ; proque YaHWéH va destruer le citate. Ma, in le oculos de su generos, ille pareva jocar* ».

Le generos de Lot non esseva securmente del nivello de malitia del altere Sodomitas ma pro le salvation solmente le fide conta. E evidentemente, illes non lo habeva. Le credentias de lor patre affin non les habeva interessate, e le idea subite que le Deo YaHWéH esseva preste a destruer le citate esseva pro illes simplement incredibile.

Gen.19:15 : « *Desde le aurora del die, le angelos insisteva presso Lot, dicente : Leva te, prende tu sposa e tu duo filias qui se trova hic, pro que tu non perea in le ruina del citate*».

Le destruction de Sodoma da loco a dolorose **separaciones** que revela le fide e le absentia de fide. Le filias de Lot debe eliger inter sequer lor patre o sequer lor maritos.

Gen.19:16: «*E como ille tardava, le homines lo prendeva per le mano, ille, su sposa e su duo filias, proque YaHWéH voleva sparner lo ; illes lo duceva foras, e lo lassava foras del citate*».

In iste action, Deo nos monstra «*un tison arrachate al foco*». Un vice ancora es pro le juste Lot que Deo salva, con ille, su duo filias e su sposa. Assi, arrachate al citate, illes se retrova al exterior, libere e vivente.

Gen.19:17 : « *Post haber los facite sortir, un de illes diceva : Salva te, pro tu vita ; non reguarda retro te, e non te arresta in tote le planura ; salva te verso le montania, a fin que tu non perea* ».

Le salvation sera in le montania, le choice lassate a Abraham. Lot pote assi comprender e regrettar su error de haber eligite le planura e su prosperitate. Su vita es in joco, e ille va deber se pressar si ille vole trovar se al abrigo quando le foco de Deo frappara le valle. Ille es ordinate de non reguardar retro. Le ordine es a prender al senso literal como al senso figurative. Le futuro e le vita es ante le superviventes de Sodoma, pois detra illes, il non habera tosto que ruinas incandescente inflammate per petras de sulfure jectate del celo.

Gen.19:18 : « *Lot les diceva : Oh ! non, Senior !* »

Le ordine date per le angelo terrorisa Lot.

Gen.19:19 : « *Ecce, io ha trovate gratia a tuos oculos, e tu ha monstrate le grandor de tu misericordia verso me, conservante mi vita ; ma io non pote salvar me al montania, ante que le disastro me attinge, e io perira*».

Lot cognosce iste region ubi ille vive e ille sape que pro attinger le montania ille necessitara multe tempore. Pro isto, ille supplica le angelo e le propone un altere solution.

Gen.19:20: «*Ecce, iste citate es satis proxime pro que io me refugia ibi, e illo es parve. Oh ! que io pote salvar me ibi,... non es illa parve?... e que mi anima vive !* »

Al fin del valle, se trova Tsoar, parola que significa parve. Illa ha supervivite al drama del valle pro servir de refugio a Lot e su familia.

Gen.19:21 : « *E ille le diceva : Ecce, io te accorda ancora iste gratia, e io non destruera le citate de que tu parla*».

Le presentia de iste citate testifica ancora de iste episodio dramatic que affligeva le citates del valle del planura ubi se trovava le duo citates Sodoma e Gomorra.

Gen.19:22: «*Festina a refugiar te ibi, proque io non pote facer nihil usque tu ha arrivate ibi. Pro isto le nomine de iste citate es Tsoar*».

Le angelo es ora dependente de su accordo e ille attendera que Lot entra in Tsoar pro colpar le valle.

Gen.19:23 : « *Le sol se levava super le terra, quando Lot entrava in Tsoar* ».

Pro le Sodomitas un nove die pareva annunciar se sub un belle levata del sol ; un die como le alteres …

Gen.19:24 : « *Alora YaHWéH faceva pluver del celo super Sodoma e super Gomorra sulfure e foco, de parte de YaHWéH* ».

Iste action divine miraculose ha recipite un potente testimonio per le discopertas del archeologo adventista Ron Wyatt. Ille ha identificate le sito del citate de Gomorra cuje habitaciones se appoiava le unes contra le alteres contra le versante occidental del montania que borda iste valle. Le sol de iste loco es formate de petras de sulfure que, exponite al foco, ancora se inflamma hodie. Le miraculo divine es assi completemente confirmate e digne del fide del electos.

Contrariemente a lo que sovente esseva pensate e dicite, Deo non ha facite appello al potentia nuclear pro destruer iste vallee, sed a petras de sulfure e sulfure pur, estimate a 90% de puritate, lo que es exceptional secundo le specialistas. Le celo non transporta nubes de sulfure, tamben io pote dicer que iste destruction es le obra del Deo creator. Ille pote crear secundo su besonio qualcunque materia pois que ille ha create le terra, le celo e toto lo que illos contine.

Gen.19:25 : « *Ille destruite iste citates, tote le planura e tote le habitantes del citates, e le plantas del terra* ».

Que pote subsister in un loco submittite a un pluvia de petras de sulfure inflammate? Nihil, excepte roccas e petras de sulfure ancora presente.

Gen.19:26 : « *Le femina de Lot regardava retro, e illa deveniva un statua de sal* ».

Iste regardo retro del femina de Lot revela regretos e un interesse conservate pro iste loco maledicite. Iste stato de spirito non place a Deo e ille lo face saper transformante su corpore in un statua de sal, le imagine del sterilitate spiritual absolute.

Gen.19:27 : « *Abraham se levava de bon matino, pro ir al loco ubi ille se habeva tenite in presentia de YaHWéH* ».

Ignorante le drama que se ha complite, Abraham veni al quercu de Mamré ubi ille ha accipite su tres visitatores.

Gen.19:28 : « *Ille dirigeva su regardo verso Sodoma e Gomorra, e super tote le territorio del planura ; e ecce, ille videva elevar se del terra un fumo, como le fumo de un fornace* ».

Le montania es un excellente observatorio. Del altitude ubi ille se trova, Abraham domina le region e ille sape ubi se trova le valle de Sodoma e Gomorra. Si le solo del loco es ancora un foyer incandescente, in altitude se eleva un fumo acre causate per le sulfure e per le combustion de tote le materiales reunite in un citate per le homine. Le loco es condemnate al sterilitate usque al fin del mundo. On trova ibi solmente roccas, petras, petras de sulfure, e sal, multo sal que favori le sterilitate del solo.

Gen.19:29 : « *Quando Deo destruiva le citates del planura, ille se recordava de Abraham ; e il faceva escappar Lot del medio del disastro, per le qual il subvertiva le citates ubi Lot habeva stabilite su domicilio*».

Iste precision es importante proque illo nos revela que Deo salvava Lot solmente pro complacer Abraham su fidele servitor. Ille dunque non habeva cessate de reprochar le su election pro le vallee prospere e su citates corrupte. E isto confirma que ille esseva vermente salvate del sorte cognoscite per Sodoma como «un tition arrachate del foco», isto es, de extremo justitia.

Gen.19:30 : « *Lot lassava Tsoar pro le altor, e se stabiliva super le montania, con su duo filias, proque ille timeva remaner in Tsoar. Ille habitava in un caverna, ille e su duo filias* ».

Le necessitate del **separation** appare ora clarmente a Lot. E ille es qui decide de non restar in Tsoar que, ben que « parve » esseva etiam populate de gente corrumpite e peccatores ante Deo. A su vice, ille gania le montania e lontan de tote conforto habita con su duo filias un caverna, id es, un refugio natural secur offerite per le creation de Deo.

Gen.19:31 : « *Le senior diceva al plus juvene : Nostre patre es vetule ; e il non ha ulle homine in le region, pro venir a nos, secundo le uso de tote le paises* ».

Il non ha nihil de scabrose in le initiativas prendite per le duo filias de Lot. Lor motivation es justificate e approbate per Deo pois que illas age con le vista de dar un posteritate a lor patre. Sin iste motivation le initiativa esserea incestuose.

Gen.19:32 : « *Veni, que nos face biber vino a nostre patre, e dormi con ille, **a fin que nos conserva le racia de nostre patre*** ».

Gen.19:33 : « *Illa faceva ergo biber vino a lor patre iste nocte ; e le senior vadeva dormir con su patre : ille non se percipeva ni quando illa se dormiva, ni quando illa se levava*».

Gen.19:34: «*Le sequente die, le senior diceva al plus juvene : Ecce, io ha dormite heri nocte con mi patre ; facemus le biber vino ancora iste nocte, e va dormir con ille, **a fin que nos conserva le racia de nostre patre***».

Gen.19:35 : « *Illes faceva biber vino a lor patre ancora iste nocte ; e le plus juvene vadeva dormir con ille : ille non se percipiva ni quando illa se jectava, ni quando illa se levava* ».

Le inconscientia total de Lot in iste action da al approche le imagine del insemination artificial applicate pro le animales e le esseres human in nostre tempore final. Il non ha le plus parve recerca de placer e le cosa non es plus choquante que le accoppiamentode fratres e sorores del initio del humanitate.

Gen.19:36 : « *Le duo filias de Lot deveniva pregnante de lor patre* ».

On nota in iste duo filias de Lot qualitates exceptional de abnegation pro le honor de lor patre. Como matres sol, illas va elevar sol lor infante, officialmente sin patre e illas renuncia assi a prender un sposo, un marito, un companero.

Gen.19:37 : « *Le senior generava un filio, que illa appellava per le nomine de Moab : ille es le patre del Moabitas, usque a iste die* ».

Gen.19:38 : « *Le plus juvene anque generava un filio, que illa appellava per le nomine de Ben Ammi: ille es le patre del Ammonitas, usque a iste die* ».

On trova, in le prophetia de Daniel 11:41, le mention del descendentes del duo filios: «*Ille entrara in le plus belle del paises, e multe succumbera; ma Edom, **Moab**, e le principales del infantes de **Ammon** essera liberate de su mano*». Un ligamine carnal e spiritual unira dunque iste descendentes al Israel fundate super Abraham, radice post Heber del populo hebreo. Ma iste radices commun va excitar le querelas e poner iste descendentes contra le nation Israel. In Sophonia 2:8 e 9, Deo prophetisa mal fortunas pro Moab e le infantes de Ammon: « *Io ha audite le insultos de Moab e le affrontas del infantes de Ammon, quando illes insultava mi populo e se elevava con arrogantia contra su frontieras. Pro isto, io vive' ! dice le Senior del exercitos, le Deo de Israel, Moab essera como Sodoma, e le infantes de Ammon como Gomorra, un loco coperite de spinas, un mina de sal, un deserto pro sempre; le resto de mi populo los pillara, le resto de mi nation los possedera*».

Isto prova que le benediction de Deo esseva solmente super Abraham e que illo non esseva compartite per su fratres nascite del mesme patre, Terah. Si Lot poteva profitar del exemplo de Abraham, isto non essera le caso de su descendentes nascite de su duo filias.

Genesis 20

Le separation per le statuto de propheta de Deo

Renovante le experientia vivite con Pharaon reportate in Genesis 12, Abraham presenta su sposa Sarah como su soror a Abimelech, rege de Gerar(Actual Palestina presso

Gaza). De novo, le reaction de Deo qui lo puni le face discoperirquelesposo de Sarah es su propheta. Le potentia e le timor de Abraham se diffunde assi in tote le region.

Genese 21

Le separation del legitime e del illegitime

Le **separation** per le sacrificio de lo que on ama

Gen.21:1 : « *E YaHWéH visitava Sarah como ille habeva dicite, e YaHWéH faceva a Sarah como ille habeva parlate.* »

In iste visitation, Deo pone fin al longe sterilitate de Sarah.

Gen.21:2 : « *E Sara concipiva, e parturiva a Abraham un filio in su vetule, al tempore fixate que Deo le habeva dicite.* »

Isa.55:11 lo confirma : « *Assi es con mi parola, que sorti de mi bucca : illa non retorna a me sin effecto, sin haber executate mi voluntate e complite mi propositos*»; le promissa facite a Abraham es tenite, le verso es dunque justificate. Iste filio veni al mundo post que Deo ha annunciate su nascentia. Le Biblia lo presenta como le «filio del promissa», lo que face de Isaac un typo prophetic del «Filio de Deo» messianic: Jesus.

Gen.21:3: «*E Abraham appellava le nomine de su filio qui le esseva nascite, que Sarah illa habeva generate, Isaac.*»

Le nomine Isaac significa: ille ride. Abraham e Sarah ambe rideva quando illes audiva Deo annunciar lor futuro filio. Si le riso de gaudio es positive, ille non es le caso del riso derisori. De facto, le duo conjuges habeva le mesme reaction, essente victimas del prejudicios human. Proque illes rideva al pensata del reactiones human de lor ambiente. Desde le diluvio, le tempore de vita se ha multo abbreviate e pro le humanos, le etate de 100 annos marca le vetule avantiate; illo ubi on expecta pauc cosas del vita. Ma le etate non vole dicer alcun cosa in le contexto de un relation con le Deo creator qui fixa le limites de tote cosa. E Abraham lo discoperi in su experientia e ille recipe, per Deo, ricchessa, honor, e paternitate, iste vice, legitime.

Gen.21:4 : « *E Abraham circumcideva Isaac, su filio, al etate de octo dies, como Deo le habeva commandate.* »

A su vice, le filio legitime es circumcisate. Le ordine de Deo es obeditite.

Gen.21:5 : « *E Abraham habeva cento annos quando Isaac, su filio, nasceva a ille.* »

Le cosa es notabile, ma non si on lo compara con le normas antediluvian.

Gen.21:6 : « *E Saraa diceva : Deo me ha date occasión de rider ; quicunque lo audira ridera con me.* »

Sarah trova le situation ridiculo perque illa es human e victima del prejudicios human. Ma iste desiro de rider traduce tamben un gaudio inexpectate. Como Abraham su sposo, illa obtene le possibile facultate de parer in un etate ubi isto non es plus imaginabile secundo le normalitate human.

Gen.21:7 : « *E illa diceva : Qui haberea dicite a Abraham : Sara allactara filios? Proque io ha parite a ille un filio in su vetule.* »

Le cosa es vermente exceptional e completemente miraculose. Reguardante iste parolas de Sarah in un plano prophetic, nos pote vider in Isaac, le filio que prophetisa le nove alliance in Christo, durante que Ismael prophetisa le filio del prime alliance. Per su rejection de Christo Jesus, iste filio natural nascite secundo le carne per le signo del circumcision essera rejectate per Deo in favor del filio christian seligite per le medio del fide. Como Isaac, le Christo fundator del nove alliance va nascer miraculosemente pro revelar e representar Deo

sub un apparentia human. Al contrario, Ismael es concipite solmente super bases carnal e de accordos strictemente human.

Gen.21:8 : « *E le infante cresceva, e esseva destetate ; e Abraham faceva un grande festa le die quando Isaac esseva destetate.* »

Le infante allactate al pectore va devenir adolescente, e pro le patre Abraham, se aperi un futuro plen de promissa e felicitate que ille festeja con gaudio.

Gen.21:9 : « *E Sara videva rider le filio de Agar, le Egyptiana, que illa habeva parturite a Abraham ; e illa diceva a Abraham :* »

Decidemente, le riso prende un grande loco in le vita del benedicite copula. Le animositate e le jealousia de Ismael verso Isaac, le filio legitime, lo conduce a rider in burlar se de ille. Pro Sarah, le limite del supportabile es attingite : post le burlas del matre veni illos del filio ; isto es troppo.

Gen.21:10 : « ***Expelle*** *iste serviente e su filio ; nam le filio de iste serviente non heredera con mi filio, con Isaac.* »

On pote comprender le exasperation de Sarah ma regarda con me plus alto. Sarah prophetisa le indignitate del prime alliance que non heredera con le electos del nove, basate, illo, super le fide in le justitia de Christo Jesus.

Gen.21:11 : « *E isto esseva multo mal in le oculos de Abraham, a causa de su filio.* »

Abraham non reage como Sarah proque su sentimentos se divide inter su duo filios. Le nascentia de Isaac non elimina le 14 annos de affection que lo liga a Ismael.

Gen.21:12 : « *E Deo diceva a Abraham : Que isto non sia mal a tuos oculos a causa del infante, e a causa de tu serviente. In toto lo que Sarah te ha dicite, ascolta su voce : nam in Isaac te sera appellate un semine.*»

In iste message, Deo prepara Abraham a acceptar le distanciamento de Ismael, su filio primogenite. Iste **separation** es in le projecto prophetic de Deo ; pois que illo prophetisa le fallimento del ancian alliance mosaïc. In consolation, in Isaac, Il va multiplicar su descendencia. E le complimento de iste parola divine se facera per le instauration del nove alliantia ubi le « *electos* » essera « *appellate* » per le message del Evangelio eternal de Deo in Jesus-Christo.

Assi, paradoxalmente, Isaac, essera patriarcha del ancian alliantia e es specialmente in Jacob, su filio que secundo le carne e le signo del circumcision, le Israel de Deo essera establite super su fundamentos. Ma le paradoxo consiste in que iste mesme Isaac prophetisa solmente lectiones concernente le nove alliantia in Christo.

Gen.21:13: « *E io etiam facera devenir un nation le filio del serva, proque ille es tu semine.*»

Ismael es le patriarcha de multe populos del Medio Oriente. Usque al tempore quando Christo appareva pro su ministerio terrestrial salvatori, le legitimitate spiritual pertineva solmente al descendentes de iste duo filios de Abraham.Le mundo occidental viveva in le multiple formas de paganismo, ignorante le existentia del grande Deo creator.

Gen.21:14 : « *E Abraham se levava de bon matino, e ille prendeva pan e un otre de aqua, e los dava a Agar, ponente los super su spatula, e ille dava le infante a illa, e la renviava. E illa se disviava, e errava in le deserto de Beër-Shéba.*»

Le intervention de Deo ha tranquillisate Abraham. Ille sape que Deo mesme va vigilar super Agar e Ismael e ille consente a **separar se** de illes, proque ille ha confidentia in Deo pro proteger e guidar los. Proque ille mesme ha essite protegite e guidate usque alora per Ille.

Gen.21:15: «*E le aqua del utre essente exhauste, illa jectava le infante sub un del arbustos,*»

In le deserto de Beër-Shéba, le aqua portate es rapidemente consumite e sin aqua, Agar vide solmente le morte como solution final pro su difficile situation.

Gen.21:16: «*se distaniava e se sedeva in facie, a un distantia de tiro de arco ; nam illa diceva : Que io non vide morir le infante. E illa se sedeva in facie, e elevava su voce e plorava.* »

In iste situation extreme, pro le secunde vice, Agar versa su lacrimas ante le facie de Deo.

Gen.21:17 : « *E Deo audiva le voce del infante, e le Angelo de Deo appellava del celos Agar, e le diceva : Que ha tu, Agar ? Non time, proque Deo ha audite le voce del infante, ubi ille es.* »

E pro le secunde vice, Deo interviene e le parla pro la reassurar.

Gen.21:18 : « *Leva te, releva le infante e prende lo per tu mano ; proque io lo facera devenir un grande nation.* »

Io lo rememora, le infante Ismael es un adolescente de etate inter 15 e 17 annos, sed ille non es minus un infante submittite a su matre Agar e le duo non ha plus aqua a biber. Deo vole que illa supporta su filio proque un destino potente es reservate a ille.

Gen.21:19 : « *E Deo aperiva su oculos, e illa videva un puteo de aqua ; e illa iva e plenava le utre con aqua, e faceva biber le infante.* »

Fructo de un miraculo o non, iste puteo de aqua appare in le momento necessari pro redar a Agar e su filio le gusto de viver. E illes debe lor vita al potente Creator qui aperi o claude le vision e le intelligentia del cosas.

Gen.21:20 : « *E Deo esseva con le infante, e ille cresceva, e habitava in le deserto e deveniva tirator de arco.* »

Le deserto dunque non esseva vacue pois que Ismael chassava animales que ille occideva con su arco pro los mangiar.

Gen.21:21 : « *E ille habitava in le deserto de Paran ; e su matre prendeva pro ille un sposa del pais de Egypto.*»

Le ligamine inter le Ismaelitas e le Egyptianos dunque se va reinfortiar e con le tempore, le rivalitate de Ismael verso Isaac va amplificar se usque a facer los inimicos natural permanente.

Gen.21:22: «*E il eveniva, in ille tempore, que Abimelech, e Picol, chef de su armea, parlava a Abraham, dicente ; Deo es con te in toto lo que tu face.* »

Le experientias provocate per le presentation de Sarah como su soror, cosas narrate in Gen.20, ha insinuate a Abimelech que Abraham esseva le propheta de Deo. Ille es ora temite e respectate.

Gen.21:23 : « *E ora, jura me hic, per Deo, que tu non agera false ni verso me, ni verso mi infantes, ni verso mi nepotos: secundo le bonitate que io ha usate verso te, tu agera verso me e verso le pais in le qual tu ha sojornate.*»

Abimelech non vole plus esser victima del astutias de Abraham e desira obtener de ille engagementes firme e resolvite de alliantia pacific.

Gen.21:24: «*E Abraham dice: Io lo jurara.*»

Abraham non ha ulle mal intention verso Abimelech e assi ille pote dar su accordo pro iste pacto.

Gen.21:25 : « *E Abraham reprochava a Abimelech super un puteo de aqua del qual le servitores de Abimelech se habeva appropriato per fortia.* »

Gen.21:26 : « *E Abimelech diceva : Io non sape qui ha facite isto, e etiam tu non me ha advertite, e io non lo ha audite ante hodie.* »

Gen.21:27 : « *E Abraham prendeva del bestial minute e grosse, e lo donava a Abimelec, e illes faceva un alliantia, ambes.* »

Gen.21:28 : « *E Abraham separava septe juvene oves del grege ;*»

Le selection facite per Abraham de « sept agnas » testimonia su ligamine con le Deo creator que ille vole assi associar a su obra. Abraham se ha installate in un pais estranie ma ille vole que le fructo de su labor remane su proprietate.

Gen.21:29 : « *e Abimelech diceva a Abraham : Que es iste sept juvene agnas que tu ha separate ?* »

Gen.21:30 : « *E ille respondeva: Isto es que tu prenderá de mi mano iste sept juvene oves, pro servir me de testimonio que io ha cavate iste puteo.* »

Gen.21:31 : « *Pro isto on appellava ille loco Beer-Sheba, proque illes jurava ibi, le duo.* »

Le puteo del controversia ha recipitepro nomine le parola « shéba » que es le radice del numero « septe » in hebreo, e que on trova in le parola « schabbat » que designa le septime die, nostre sabbato sanctificate al reposo hebdomadari per Deo desde le comenciamento de su creation terrestrial. Pro conservar le memoria de iste alliantia, le puteo esseva assi appellate « le puteo del septe ».

Gen.21:32 : « *E illes faceva un alliance in Beer-Sheba. E Abimelech se levava, e Picol, chef de su armea, e illes retornava al pais del Philistinos.* »

Gen.21:33 : « *E Abraham plantava un tamarisco in Beer-Sheba ; e ibi ille invocava le nom de YaHWéH, le Deo de eternitate.* »

Gen.21:34 : « *E Abraham habitava longe tempore in le pais del Philisteos.* »

Deo habeva organisate pro su servo conditiones de pace e tranquillitate.

Genesis 22

Le separation del patre e del filio unic sacrificate

Iste capitulo 22 presenta le thema prophetic del Christo offerite in sacrificio per Deo como Patre. Ille introduce le principio del salvation preparate in le secreto per Deo desde le origine de su decision de crear in facie de ille vis-a-vis libere, intelligente e autonome. Iste sacrificio essera le precio a pagar pro obtener un retorno de amor del parte de su creaturas. Le electe essera illes qui ha respondite al expectativa de Deo in tote libertate de election.

Gen.22:1: "*Post iste cosas, Deo probava Abraham, e le diceva: Abraham! E ille respondeva: Ecce me!*»

Abraham es multo obediente verso Deo, sed usque a ubi pote ir iste obedientia? Deo jam cognosce le responsa, ma Abraham debe lassar retro se, in testimonio pro tote le electos, un prova concrete de su obedientia exemplar que lo rende si digne del amor de su Deo que face de ille le patriarcha cuje posteritate essera sublimate per le nascentia de Christo Jesus.

Gen.22:2 : « *Deo dice: Prende tu filio, tu unic, illo que tu ama, Isaac; va al pais de Morija, e ibi offer lo in holocausto super un del montes que io te dicera.* »

Deo insiste voluntarimente super lo que face mal, al limite del supportabile pro iste vetulo de plus de cent annos. Deo ha concedite a ille per miraculo le gaudio de haber un filio nascite de ille e de Sarah su sposa legitime. Assi, ille va celar a su ambiente le demanda incredibile de Deo: « *Offre tu filio unic in sacrificio* ». E le responsa positive de Abraham habera pro le humanitate integre consequentias eternal. Post que Abraham consentira a offerer su filio, Deo mesme non potera plus renunciar a su projecto salvator; si ille haberea potite considerar de renunciar.

Nota le interesse del precision: « *sur un del montes que io te dicera* ». Iste loco precise es programmate pro reciper le sanguine de Christo.

Gen.22:3 : «*Abraham se levava de bon matino, sellava su asino, e prendeva con ille duo servitores e su filio Isaac. Ille fendeva ligno pro le holocausto, e partiva pro ir al loco que Deo le habeva dicite.*»

Abraham ha resolvite de obedir a iste excesso e con le morte in le anima, ille organisa le preparation del ceremonia sanguinose ordinate per Deo.

Gen.22:4 : « *Le tertie die, Abraham, levante le oculos, videva le loco de lontano.* »

Le pais de Morija es a tres dies de marcha del loco ubi ille reside.

Gen.22:5 : « *E Abraham diceva a su servitores : Resta hic con le asino ; io e le juvene, nos ira usque ibi pro adorar, e nos retornara a vos.* »

Le action terribile que il se prepara a committer non ha besonio de testes. Il **se separa** dunque de su duo servitores qui debera attender su retorno.

Gen.22:6 : « *Abraham prendeva le ligno pro le holocausto, lo cargava super su filio Isaac, e portava in su mano le foco e le cultello. E illes ambes marchava insimul*. »

In iste scena prophetic, de mesmo que Christo debera transportar le pesante « patibulum » super le qual su pulsos sera clavate, Isaac es cargate del ligno que, inflammate, va consumer su corpore sacrificate.

Gen.22:7 : « *Alora Isaac, parlante a Abraham, su patre, diceva : Mi patre ! E ille respondeva : Ecce me, mi filio ! Isaac continuava : Ecce le foco e le ligno ; ma ubi es le agno pro le holocausto ?* »

Isaac ha assistite a multe sacrificios religiose e ille ha ben cognosciteison de esser surprisate per le absentiadel animal que debe esser sacrificate.

Gen.22:8 : « *Abraham respondeva : Mi filio, Deo providera ipse le agno pro le holocausto. E illes ambes ambulava insimul.* »

Iste responsa de Abraham esseva directemente inspirate per Deo proque illo prophetisava magnificamente le enorme sacrificio que Deo va consentir in offerer se al crucifixion in un carne human, providente assi al necessitate del electos peccatores de un Salvator efficace e juste in le perfection divine. Ma Abraham, ille, non vide iste futuro salvatori, iste rolo del Christo Salvator prophetisate per le animal sacrificate a YaHWéH, le omnipotente Deo creator. Pro ille, iste responsa simplemente le permitte de ganiar tempore, tanto que ille reguarda con horror le crimine que ille va deber committer.

Gen.22:9 : « *Quando illes arrivava al loco que Deo le habeva dicite, Abraham elevava ibi un altare e arrangiava le ligno. Ille ligava su filio Isaac e lo poneva super le altare, super le ligno.* »

Heu pro Abraham ante le altare, il non ha plus modo de celar a Isaac que ille essera le agno del sacrificio. Si le patre Abraham se monstrava sublime in iste acceptation extraordinari, le comportamento docile de Isaac es al imagine de lo que essera in su tempore Jesus Christo: sublime in su obedientia e su abnegation.

Gen.22:10 : « *Tunc Abraham extendeva le mano e prendeva le cultello pro immolar su filio.* »

Nota que pro reager, Deo attende le ultime extremitate del prova pro dar al testimonio de su electos un ver valor e authenticitate. Le « *cultello in mano* » ; il non resta plus que immolar Isaac como le numerose agnos jam sacrificate.

Gen.22:11 : « *Alora le angelo de YaHWéH lo appellava del celos, e diceva : Abraham ! Abraham ! E ille respondeva : Ecce me !* »

Le demonstration del fide obediente de Abraham es facite e perfectemente realisate. Deo pone un termino al prova del vetulo e illo de su filio si digne de ille e de su amor.

Leva lo, cata vice que il es appellate per Deo o per su filio, Abraham responde sempre dicente: «*Ecce me*». Iste responsa spontanee que surge ex ille testimonia su natura generose e

aperte verso su proxime. In plus, illo contrasta con le attitude de Adam capturate in situation de peccato qui se celava de Deo, a tal puncto que Deo esseva obligate a dicer le: «*Ubi es tu?*».

Gen.22:12:«*Le angelo dice : Non mitte tu mano super le infante, e non face a ille alcun cosa ; proque io ora sape que tu time Deo, e que tu non ha refusate a me tu filio, tu unic.*»

Con le demonstration de su fide fidele e obediente, Abraham pote esser al oculos de omnes, e usque al fin del mundo, esser monstrate como modello del ver fide, per Deo, usque al venita del Christo qui lo incarnara a su vice in le perfection divine. Il es in iste modello de obedientia irreprochabile que Abraham deveni le patre spiritual del ver credentes salvate per le sanguine versate per Jesus-Christo. In iste experientia, Abraham ha justo jocate le rolo de Deo le Patre qui va offerer in sacrificio real e mortal, su filio unic nominate Jesus de Nazareth.

Gen.22:13 : « *Abraham levava le oculos, e videva detra se un ariete retenite in un arbusto per le cornos ; e Abraham prendeva le ariete, e lo offriva in holocausto in loco de su filio.* »

A iste momento, Abraham pote realisar que su responsa a Isaac, « *mi filio, Deo providera se ipse del agno pro le holocausto* », le habeva essite inspirate per Deo, proque « *le agno* », de facto, « le juvene *ariete* », es vermente « *proviste* » per Deo e offerite per ille. Nota que le animales sacrificate a YaHWéH es sempre masculos a causa del responsabilitate e domination date al homine, le Adam mascule. Le Christo redemptor essera, ille etiam, del sexo masculin.

Gen.22:14 : « *Abraham dava a iste loco le nomine de YaHWéH Jiré. Ecce perque on dice hodie : Al monte de YaHWéH il sera vidite.* »

Le nomine « *YaHWéH Jiré*» significa: YaHWéH sera vidite. Le adoption de iste nomine es un ver prophetia que annuncia que in le pais de Morija, le grande Deo invisibile qui inspira timor e pavor sera vidite sub un apparentia human minus terribile, pro apportar e obtener le salvation del electos. E le origine de iste nomination, le offerta de Isaac in sacrificio, confirma le ministerio terrestre de «*le Agno de Deo qui remove le peccatos del mundo*». Cognoscente le interesse de Deo pro su respecto del typos e modellos reproducite e repetite, il es probabile e quasi certe que Abraham habeva offerite su sacrificio super le mesme loco ubi, 19 seculos plus tarde, Jesus va esser crucificate, isto es, al pede del monte Golgotha, foras de Jerusalem, le citate, solmente pro un tempore, sancte.

Gen.22:15 : « *Le angelo de YaHWéH appellava un secunde vice Abraham del celos,* »

Iste prova terribile essera le ultime que Abraham debera subir. Deo ha trovate in ille le digne patriarcha modello del fide obedientie, e ille lo face saper a ille.

Gen.22:16 : « *e dice : Io jura per me mesme, parola de YaHWéH ! Proque tu ha facite isto, e que tu non ha refusate tu filio, tu unic,* »

Deo insiste super iste parolas « *tu filio, tu unic* », proque illes prophetisa su futur sacrificio in Jesus-Christo secundo Johannes 3:16 : « *Deo tanto amava le mundo, que ille dava su Filio unic, a fin que quicunque crede in ille non perira, ma que ille habe le vita eternal*».

Gen.22:17 : « *io te benedice e io multiplicara tu posteritate, como le stellas del celo e como le arena que es super le margine del mar; e tu posteritate possedera le porta de su inimicos.* »

Attention! Le benediction de Abraham non se hereda, illo es pro ille sol e cata homine o femina de su descendenta debera, a su vice, meritar le benediction de Deo. Proque Deo le promitte un posteritate numerose ma inter iste posteritate, solmente le electe qui agera con le mesme fide e le mesme obedientia essera benedite per Deo. Tu pote alora mesurar tote le ignorantia spiritual del Judeeos qui reclamava fieremente esser filios de Abraham dunque filios qui meritava le hereditage de su benedictiones. Jesus les ha dismentite per monstrar les

petras e dicer que de iste petras, Deo pote dar un posteritate a Abraham. E ille les ha imputate como patre, non Abraham, ma le diabolo.

In su conquesta del terra de Canaan, Josue possedera le porta de su inimicos, del quales le prime a cader esseva le citate de Jericho. Al fin, con Deo, le sanctos eligite possedera le porta del ultime inimica: «*Babylonia le Grande*» secundo diverses doctrinas revelate in leApocalypse de Jesus-Christ.

Gen.22:18 : « *Tote le nationes del terra **sera benedicite** in tu posteritate, proque **tu ha obeditite** a mi voce.* »

Il se tracta de « *tote le nationes del terra* », pois le offerta del salvation in Christo es proponite a tote le esseres human, de tote origines e de tote le populos. Ma iste nationes debe anque a Abraham le facto de poter discoperir le oraculos divine revelate al populo Hebreo sortite del pais de Egypto. Le salvation in Christo es obtenite per le duple benediction de Abraham e de su posteritate que representant le populo Hebreo e Jesus de Nazareth, isto es, Jesus-Christo.

Il es desirabile de ben notar, in iste verso, le benediction e su causa: le obedientia approbate per Deo.

Gen.22:19: "*Abraham, retornante a su servitores, illes se levava e iva insimul a Beer Schéba ; nam Abraham habitava in Beer Schéba.*"

Gen.22:20 : « *Post iste cosas, on reportava a Abraham, dicente: Ecce, Milca etiam ha generate filios a Nachor, tu fratre. :* »

Le versos sequente ha le objectivo de preparar le ligamine con « *Rebecca* » qui va devenir le sposa ideal eligite per Deo pro le fidele e docile Isaac. Illa essera prendite in le familia proxime de Abraham in le descendenta de su fratre Nachor.

Gen.22:21 : « *Uts, su primogenito, Buz, su fratre, Kemuel, patre de Aram,* »

Gen.22:22 : « *Késed, Hazo, Pildasch, Jidlaph e Bethuel.*»

Gen.22:23 : « *Bethuel ha generate **Rebecca**. Iste es le octo filios que Milca ha generate a Nachor, fratre de Abraham.*»

Gen.22:24: «*Su concubina, nominate Reuma, ha etiam generate Tebach, Gaham, Tahasch e Maaca.*».

Le complimento del promissas facite a Abraham

Genese 23 relata le morte e le inhumation deSarah su sposa in Hebron, in le caverna de Macpela. Abraham prende possession de un loco funerari super le solo de Canaan expectante que Deo da le pais integre a su descendentes circa 400 annos plus tarde.

Postea, in Gen.24, Abraham retene ancora le rolo de Deo.Pro remaner **separate** del populos local pagan, ille va inviar su servo in un loco distante, in su proprie familia, pro trovar un sposa pro su filio Isaac e illes va lassar Deo eliger in lor loco. Del mesme maniera, Deo va seliger le electos qui va constituer le sposa de Christo, le Filio de Deo. In iste selection, le homine non ha ulle parte pois le initiativa e le judicio pertine a Deo. Le election de Deo es perfecte, irreprochabile e efficace, al imagine de Rebecca le sposa eligite, amante, intelligente e belle de figura, e super toto, spiritual e fidel; le perla que tote le homines spiritual qui vole prender sposa deberea cercar.

Jacob e Esau

Plus tarde, secundo Gen.25, Rébecca es originalmente sterile como ante illa, Saraï le sposa de Abram. Iste sterilitate compartite es debite al facto que le duo feminas va portar le posteritate benedicite usque al Christo qui essera ipse formate per Deo in le ventre de un juvene virgine appellate Maria. De iste maniera, le linea del projecto salvator de Deo es marcate per su action miraculose. Suffrente de iste sterilitate natural Rébecca in appellole a YaHWéH e illa obtene de ille, duo geminosqui se batte in su ventre. Inquieta, illa interroga Deosuper iste cosa : « *E YaHWéH le dice : Duo nationes es in tu ventre, e duo populos se separara al exir de tu visceres ; un de iste populos sera plus forte que le altere, e le plus grande essera submittite al plus parve*." Ill da a luz duo gemellos. A causa de su intense pilositate, e ille esseva completemente "*rubie*", de ubi le nomine "*Edom*" date a su posteritate, le major es nominate "*Esaü*", nomine que significa "vellute". Le benjamin es appellate « *Jacob* », nomine que significa : « Trompator ». Jam le duo nomines prophetisa lor destinos. « Vellute » vendera su derecto de primogenitura al plus juvene pro un platto succulent de « rubie » » isto es, de lentilles rubie. Ille vende iste derecto de primogenitura, proque ille sub-estima su justo valor. In contrasto absolute, le spiritual « Trompator » concupisce iste titulo que non es solmente honorific, proque le benediction de Deo es attachate a illo. « Trompator » es del typo de iste violentes qui vole a toto precio fortiar le regno del celos pro prender lo e es pensante a ille que Jesus ha parlate super isto. E vidente iste zelo fervente, le corde de Deo es fortemente gaudiate. Tamben, tanto pejor pro «Velluto» e tanto melior pro «Trompator», nam ille es qui devenira«Israel», per le decision de Deo. Non te erra, Jacob non es un trompator ordinari e ille es un homine notabile, proque nulle altere exemplo biblic testimonia de su determination a obtener le benediction de Deo, e es solmente pro attinger iste objectivo que ille «trompa». Dunque, nos pote tote imitar lo e le celo fidele se allegrara de isto.Quanto a Esau, ille habera como descendentes le populo de «*Edom* », nomine que significa « *rubie* », del mesme radice e senso que Adam, iste populo essera un adversario de Israel como le prophetia divine lo ha annunciate.

Io precisa que le color « rosse » designa le peccato, solmente, in le imagines prophetic del projecto salvator revelate per Deo e iste criterio se applica, solmente, al actores de su scenas, como « Esau ». In le tenebrose tempores del Medievo, on occideva le infantes rubie, considerate como diabolic. Pro isto, io lo specifica, le color rubie non face le homine ordinari plus peccator que le brun o le blonde, proque le peccator es identificate per le mal obras de su fide. Dunque, illo es solmente, in valor symbolic, que le « rubie », color del sanguin human, es symbolo del peccato, secundo Isa.1:18 : « *Venite e disputemus ! dice YaHWéH. Si vostre peccatos es como le cramoisi, illos devenira blanc como le nive; si illos es* ***rubie*** *como le purpura, illos devenira como le lana*. » Similemente, in su Apocalypse, su Revelation, Jesus associa le color rubie al instrumentos humans qui servi inconscientemente o non, le diabolo,

Satan le prime peccator del vita create per Deo; exemplos: le «*cavallo rubie*» de Apo.6:4, le «*drago rubie o rubie foco*» de Apo.12:3, e le «*bestia scarlate*» de Apo.17:3.

Ma ora que il ha iste derecto de primogenitura, Jacob vanesse, Jacob va, a su vice, viver experientias de vitaqueprophetiza le projectos de Deo, inquam successor deAbraham.

Ille ha quitate su familia per timor del ira de su fratre Esau, con ration, secundo Gen.27:24, proque ille habeva resolvite de occider lo, sequente le diversion del benediction de su patre moribunde, « engannate » per un astutia originante del mente de Rebecca su sposa. In iste furto, le duo nomines del geminos revela lor importantia. Proque, le « Engannator » usava un pelle pilose pro engannar Isaac devenite cec, facente se passar assi pro su fratre major naturalmente « Pilose ». Le personas spiritual se supporta e Rebecca resemblavait plus a Jacob que a Esau. In iste action, Deo contradice le election human e carnal de Isaac qui preferava Esau le chassator qui le apportava del venation que ille appreciava. E Deo face obtener le derecto de primogenitura a illo qui es le plus digne: Jacob le Trompator.

Arrivate al domo de Laban, su oncle aramee fratre de Rebecca, pro laborar pro ille, Jacob se inamora de Rachel le plus juvene ma le plus belle del filias de Laban. Lo que ille ignora, es que in su vita real, Deo le face jocar un rolo prophetic que debe prophetisar su projecto salvatori. Assi, post « septe annos » de labor pro obtener su inamorate Rachel, Laban le impone su filia major « Lea » e la da a ille como sposa. Pro obtener e sposar Rachel, ille debera laborar ancora « septe annos » pro su oncle. In iste experientia, « Jacob » prophetisa lo que Deo debera suffrer in su projecto salvatori. Car etiam ille va facer un prime alliantia non conforme al desiro de su corde, car le experientia de un Israel carnal e national non essera marcate per le successo e le gloria que su bonitate merita. Le succession del « Judices » e del « reges » fini sempre mal, malgrado alcun rar exceptiones. E le sposa desirate digne de su amor, ille non lo obtinera que in secunde alliantia post haber demonstrate su amor e revelate su plano del salvation in le ministerio de Jesus-Christo; su inseniamento, su morte, e su resurrection. Nota ben que le preferentias human e divine es completemente invertite. Le ben-amate de Jacob es le sterili Rachel, ma illo de Deo, es le prolifica Lea. Per dar a Jacob, in prime loco, como sposa, Lea, Deo face viver a su propheta, le deception que illes va experientiar, ambes, in lor prime alliance. In iste experientia, Deo annuncia que su prime alliance sera un terribile fallimento. E le rejection del Messia Jesus per su descendentes ha confirmate iste message prophetic. Léa qui non esseva le ben-amate eligite per le sponso es un imagine que prophetisa le electos del nove alliance qui, de origine pagan, viveva longe tempore in le ignorantia del existentia del Deo creator unic. Totevia, le natura prolific de Léa prophetisava un alliance que portarea multe fructos a gloria de Deo. E Isaia 54:1 confirma, dicente: «*Gaude, sterilis, tu qui non plus genera! Explode de allegressa e gaudio, tu qui non ha plus dolores ! Proque le filios del abandonata essera plus numerose que le filios de illa qui es maritate, dice YaHWéH* ». Hic le abandonata prophetisa, per Lea, le nove alliance, e illa qui esseva maritate, per Rachel, le ancian alliance hebraic.

Jacob deveni Israel

Partite del domo de Laban ric e prospere, Jacob e illes qui pertine a ille retorna a su fratre Esau, de qui ille time le juste ira vindicative. Un nocte, Deo se presenta a ille e illes combate le un contra le altere usque al aurora. Deo finalmente le vulnera al coxa e le dice que ille se appellara de ora inante «Israel», proque ille ha essite vincitor in combatter Deo e le homines. In iste experientia, Deo voleva representar le imagine del anima combatente de Jacob in su lucta del fide. Nominate per Deo Israel, ille obtene lo que ille desirava e cercava con urgentia: su benediction per Deo.Le benediction de Abraham in Isaac, prendeva assi forma per le constitution del Israel carnal que, construite super Jacob devenite Israel, devenira tosto un nation temite, post le exito del Egypto esclavista. Le gratia de Deo habente preparate Esau, le duo fratres se retrova in le pace e le gaudio.

Con su duo sposas e lor duo servitrices, Jacob se retrova le patre de 12 garcones e un sol filia. Steril al comenciamento como Sarai e Rebecca, ma idolatra, Rachel obtene de Deo duo infantes, Joseph le major e Benjamin le plus juvene. Eilla mori in dar vita a su secunde infante. Illa prophetisa assi le fin del ancian alliantia que va cessar con le instauration del nove basate super le sanguine expiatori de Jesus-Christo. Ma in un secunde application, iste circumstantias mortal prophetisa le sorte final de su electos qui essera salvate persu felice intervention quando ille retornara in su aspecto divin gloriose in Michael Jesus-Christo. Iste cambiamento del situation del ultime electos es prophetisate per le cambiamento de nomine del infante qui es appellate « *Ben-Oni* » id es, « filio de mi dolor », per le matre moriente, es renominate per Jacob, le patre, «*Benjamin*» sia, «filio de dextera» (latere dextere) sia, filio benedite. In confirmation, in Matt.25:33, Jesus-Christo placera «*su oves* ***a su dextera*** *e le capros a su sinistra*»». Iste nomine «*Benjamin*» esseva eligite per Deo, solmente pro su projecto prophetic, dunque pro nos, nam pro Jacob illo habeva quasi nulle senso; e pro Deo, le idolatra Rachel non meritava le qualificativo de «*dextera*». Iste cosas concernente le fin del mundoson disveloppate in le explicationes de Apo.7:8.

Le admirabile Joseph

In le historia de Israel, le rolo que Deo da a Joseph va lo ducer a dominar su fratres qui, exasperates per su domination spiritual, lo vende a mercatores arabe. In Egypto, su honestitate e fide le face appreciar, ma le femina de su senior volente abusar de ille, le haiente resistite, Joseph va trovar se in prision. Ibi, explicante songios, le eventos va conducer lo al plus alt grado sub le pharaon: prime Vizir. Iste elevation se basa super su don prophetic como pro Daniel post ille. Iste don le face appreciar per le Pharaon qui le confida Egypte. Al occasion de un fame, le fratres de Jacob va ir a Egypte e ibi, Joseph se reconciliara con su mal fratres. Jacob e Benjamin les rejoindra e assi le Hebreos se installa in Egypto in le region de Gosen.

Le Exodo e le fidele Moises

Mettite in servitude, le Hebreos va trovar in Moises, le infante hebreo cuje nomine significa « salvate del aquas », del Nilo, elevate e adoptate per le filia de Pharaon, le liberator preparate per Deo.

Durante que le conditiones de lor servitude se indure e se amplia, pro defender un Hebreo, Moises occide un Egyptiano, e ille fuge foras de Egypto. Su viage lo conduce a Madian, in Arabia Saudita ubi vive le descendentes de Abraham e Ketura su secunde sposa, maritate post le morte de Sarah. Maritante Sephora, le filia major de su patrin Jethro, 40 annos plus tarde, Moses incontra Deo durante que ille pastura su greges verso le monte Horeb. Le Creator se revela a ille sub le forma de un arbusto ardente que arde ma non se consume. Ille le revela su projecto pro Israel e lo invia a Egypto pro guidar le exodo de su populo.

Dece plagas essera necessarie pro constringer Pharaon a lassar ir liberemente su preciose sclavos. Ma es le decime que prende un importantia prophetic de prime plano. Proque Deo face morir tote le primogenitos de Egypto, homines e animales. E le mesme die, le Hebreos celebra le prime Pascha de lor historia. Le Pascha prophetisava le morte del Messia Jesus, le « *primogenito* » e « *l'Agnello de Deo* » pur e sin macula offerite in sacrificio como « *l'agnello* » immolate al die del exito de Egypto. Post le sacrificio de Isaac demandate per Deo a Abraham, le Pascha del exito de Egypto es le secunde annunciation prophetic del morte del Messia (Uncte) Jesus sia, in terminos grec, de Jesus le Christo. Le exito de Egypte se ha complite le 14^{e} die del prime mense del anno, circa le 15^{e} seculo ante nostre era, circa

2500 annos post le peccato de Eva e Adam. Iste numeros confirma le tempore de «400 annos» del «*quatro generationes*» donate per Deo in termino al Amoreos, habitantes del terra de Canaan.

Le orgolio e le spirito rebelle de Pharaon va disparer con su armea in le aquas del « mar rubie » que trova assi su signification, proque illa se claude super illes post esser aperite pro permitter al Hebreos de entrar in le terra de Arabia Saudita, per le extremitate sud del peninsula egyptian. Evitante Madian, Deo dirige su populo trans le deserto verso le monte Sinai ubi ille presentara su lege del «dece commandamentos». Ante le sol ver Deo, Israel es ora un nation instruite que il debe poner a proba.A iste fin, Moises es appellate presso de ille, super le montania del Sinai eDeo le retene assi durante 40 dies e noctes. Ille le remitte le duo tabulas del lege gravate con su digito divine. In le campo del populo hebreo, le absentia prolongate de Moises favora le spiritos rebelle que face pression super Aaron e finalmente le face acceptar le fusion e le formation de un «*vitello de auro*». Iste experientia resume, per se sol, le comportamento verso Deo del gente rebelle de tote le epochas. Lor refusal de submitter se a su autoritate los conduce a preferer dubitar de su existentia. E le multiple castigos de Deo non cambia nihil. Post iste 40 dies e noctes de prova, le timor del gigantes de Canaan condemnara le gente a errar in le deserto durante 40 annos e, solmente de iste generation probate, Josue e Caleb potera entrar in le terra promittite offerite per Deo circa 2540 desde le peccato de Adam.

Le personages principal del recitation del Genese es le actores de un scenification organisate per le Deo creator. Cata uno de illes transmette, con un objectivo prophetic o non, un lection, e iste idea de spectaculo ha essite confirmate per le apostolo Paulo qui dice in 1 Cor.4:9: «*Proque Deo, il me pare, ha facite de nos, apostolos, le ultimos del homines, condemnatos a morte in alique maniera, pois que nos ha essite in spectaculo al mundo, al angelos e al homines*. » Desde alora, le messagera del Senior, Ellen G.White, ha scribite su celebre libro intitulate « le Tragedia del Seculos ». Le idea del « *spectaculo* » es dunque confirmate, ma post le « vedettas, le stellas» del libro sacre, es nostre torno de jocar nostre proprie rolo, sapente que instruite per lor experientias, nos es placiate in le deber de imitar lor bon obras, sin reproducer lor errores. Pro nos, como pro Daniel (Mi Judice es Deo), Deo remane «nostre Juge», compatiente, certemente, ma «Le Juge» qui non face exception pro necuno.

Le experientia del Israel national judee es disastrose, ma illo non lo es plus que illo del fide christian de nostre era que fini in un apostasia generalisate.Il non es surprendente de iste similaritate, proque le Israel del ancian alliance esseva solmente un microcosmo, un exemplo, del esseres human qui popula tote le terra. Pro isto le ver fide ibi esseva tam rar como in le nove alliance construite super le Salvator e « *Testimonio Fidel* » Jesus Christo.

Del Biblia in general

Tote le Biblia, dictate pois inspirate per Deo a su servitores human, porta lectiones prophetic; de Genesis a Apocalypse. Le actores eligite per Deo es presentate a nos tal como illes es realmente in lor ver natura. Ma pro construer messages prophetic in iste spectaculo perpetue, le Deo creator deveni le Organisator del eventos. Post le exodo de Egypto, Deo da a Israel le aspecto libere de su lege celeste durante 300 annos, le tempore del « judices » que se conclude circa 2840. E in iste libertate, le retorno verso le peccato, obliga Deo a punir « septem vices » su populo que ille libera in ultimo al Philisteos, lor inimicos hereditari. E « septem vices », ille suscita « liberatores ». Le Biblia dice que, in iste epocha, « c*atauno faceva lo que ille voleva* ». E iste tempore de libertate total esseva necessari pro que le fructo portate per cata uno sia revelate. Il es le mesme in nostre « *tempore del fin* ». Iste tres centos

annos de libertate marcate per le retorno constante del Hebreos al peccato, Deo nos propone de comparar los con le tres centos annos del vita del juste Enoc que ille nos presenta como modello exemplar de su electos, dicente: «*Henoch ambulava tre cent annos con Deo, e pois ille non esseva plus, proque Deo le prendeva*»; con ille, facente le entrar in prime in su eternitate como, post ille, Moises e Elias, e le sanctos resuscitate al morte de Jesus, ante tote le altere electos, incluse le apostolos de Jesus Christo; illes essera tote transmutate o resuscitate al ultime die.

Post illo del « judices », veniva le tempore del reges e ibi de novo, Deo da a su prime duo actores un rolo prophetic que veni confirmar le message del progression **del mal verso le ben** final, isto es, del nocte, o tenebras, verso le lumine. Assi es que iste duo homines, Saul e David, prophetisant le projecto global del plano del salvation preparate pro le electos terrestre, sia le duo phases o duo sancte alliantias successive. Remarca lo con me, David deveni rege solmente al morte del rege Saul, de mesmo que le morte del ancian alliantia perpetue permitte al Christo de instaurar su nove alliantia, su regno e su domination eternal.

Io ha jam mentionate iste subjecto, ma io lo rememora, le monarchias terrestre non ha legitimitate divine proque le Hebreos ha demandate a Deo de haber un rege « *como le altere nationes* » terrestre, illes, « pagan ». Isto significa que le modello de iste reges es del typo del valores satanic e non divine. Tanto, pro Deo, le rege es dulce, humile de corde, plen de abnegation e compassion, facente se le servitor de toto, tanto illo del diabolo es dur, orgoliose, egoista e disdignante, e ille exige esser servite per toto. Vulnerate injustemente per su rejection per su populo, Deo ha exaudite su requesta e pro su mal sorte, ille ha date a ille un rege secundo le criterios del diabolo e tote su injustitias. Desde alora, pro su populo Israel, **mais solmente ille**, le regno ha obtenite su legitimation divine.

Le parola verbal o scripte es le medio de intercambio inter duo personas individual. Le Biblia es le parola de Deo in le senso que pro transmitter su lectiones a su creaturas terrestrial, Deo ha colligite testimonios dictate o inspirate a su servitores; testimonios seligite, seligite e regroupate per ille con le tempore. Il non es surprendente notar le imperfection del justitia establite super le terra, proque separate de Deo, le homines non pote establir lor justitiaque sur le littera del lege. Or, Deo nos dice per Jesus que « *le littera occide ma le spirito vivifica* », iste littera. Le scripturas sacrate del Biblia non pote dunque esser que « *testes* » como indica Apo.11:3 ma in nulle caso, « judices ». In recognoscente que le littera del lege es incapace de render un juste judicio, Deo face apparer un veritate que reposa unicamente super le natura divine de su persona. Ille pote solmente render un juste judicio, proque su capacitate de analysar le pensatas secrete del spirito de su creaturas le permitte de cognoscer le motivationes de illes que ille judica, cosas celate e ignorate per le altere creaturas. Le Biblia non propone dunque que le base del testimonios usate pro le judicio. Durante le « *mille annos*» del judicio celeste, le sanctes eligite va acceder al motivationes del animas judicate. Con Jesus-Christo, illes potera assi render un judicio perfecte rendite necessari proque le veredicto final establi le longitude del tempore de suffrentia subite in le secunde morte. Iste cognoscentia del motivation real del culpabile nos permitte de melio comprender le clementia de Deo verso Cain, le prime homicida terrestre. Secundo le sol testimonio presentatein littera in le Biblia, Cain esseva sponite al invidia per le election de Deo de benedir le offerta de Abel e de dispreciar illo de Cain, sin que iste ultime cognosce le ration de iste differentia que esseva spiritual e ancora ignorate. Le cosas es assi, le vita es constituite per innumerabile parametros e conditiones que Deo solo pote identificar e judicar in cognoscentia de causa. Isto dicite, le Biblia remane pro le homines, le sol libro que presenta in litteras le bases del lege que judica lor actiones, in expectantia que in le celo lor pensamentos secrete serevelate al sancte electos. Ma le rolo del littera es condemnar o judicar le action. Pro isto, in su Apocalypse, Jesus rememora al homines le importantia de lor « *obras* » e ille parla rarmente de lor fide. In Jac.2:17, le apostolo Jacobo ha rememorate que « *sin le obras le fide es*

morte », etiam confirmante iste opinion, Jesus parla solmente del « *obras* » bon o mal generate per le fide. E pro esser generate per le fide, iste obras es exclusivamente illos que le Biblia insenia como leges divine. Le bon actiones estimate per le ecclesia catholic non es prendite in conto, proque illos son obras de character e inspiration humanistic.

Al tempore del fin, le Biblia es totalmente dispreciate e le societate human presenta un aspecto mystificatori mendace globalisate. Tunc le parola « *veritate* » que characterisa le sancte Biblia parola del Deo vivente, e plus largemente, su projecto global universal, prende tote su importantia. Proque le disprecio de iste unic « *veritate*» conduce le humanitate a se construir super le mendacios in tote le dominios relational, profan, religiose, politic o economic.

Iste articulo essente scribite le sabbato del 14 Augusto 2021, deman, le 15 Augusto, in grande assemblantias, levictimas decepite per le false religion va render homenage al mystification satanic le plus succedite de su carriera, desde su uso del « *serpente* » como medio in « *Eden* » : su apparition sub le imagine del « virgine Maria ». Le verace, illa, non esseva plus virgine, pois que post Jesus, illa ha generate filios e filias; fratres e sorores de Jesus. Ma le mendacio ha un vita longe e illo resiste mesmo al melior argumentos biblic. Non importa, post iste 15 de augusto, il non restara a iste insulto, al maximo, que octo celebrationes pro irritar Deo e attisar su juste ira que cade super le capites del culpabiles. Nota que in iste apparition, infantes ha essite eligite pro authenticar le vision del « virgine ». Esque illes es etiam si innocente como on dice e pretende? Nascite peccatores, le innocentia es imputate a illes erroneemente, sed on non pote accusar los de complicitate. Le vision recipite per iste infantes esseva vermente real, sed le diabolo etiam es un spirito rebelle multo real e Jesus-Christo ha dedicate multe de su parolas pro advertir su servitores super ille.. Le historia testimonia de su poter seductor deceptive que conduce al « *secunde morte* » su victimas seducte e decepite. Le adoration del diabolo per le ecclesia catholic papal e roman es denunciate per Deo, in iste verso de Apo.13:4: « ***E illes adorava le dracon, proque ille habeva date le autoritate al bestia****; illes adorava le bestia, dicente: Qui es simile al bestia, e qui pote combatter contra illa?* ». In realitate, illo es solmente post le fin de iste « *adoration* » de « *le bestia* » coercitive e persecutori del ver sanctes electe de Jesus Christo que, in un tempore de tolerantia que le circumstantias le ha imponite, iste adoration se ha prolongate per le medio seductor del apparitiones del « virgine » diabolic; un « *femina* » pro reimplaciar le « *serpente* » post que le « *serpente* » ha seducite le « *femina* » qui ha seducite su sposo. Le principio remane le mesme e il es sempre equalmente efficace.

Le hora del ultime election

Iste studio del revelationes divine se conclude con le analyse del libro del Genesis que nos ha revelate qui es Deo sub tote su aspectos de character. Nos ha justo vidite como ille es resolvite in su exigentia de obedientia de parte de su creaturas per submitter Abram a un prova de fide extra ordinari durante que ille habeva quasi cento annos; iste exigentia divine non es plus a demonstrar.

Al hora del ultime election proponite per Deo desde le primavera de 1843, e plus precisemente exigitee desde le 22 de octobre 1844, le observation del sabbato es requirite per Deo como proba del amor que es rendite a ille per su ver sancte electos. Le situation spiritual universal se presenta assi sub le forma de un sol question que es adressate al totalitate del membros del organisationes religiose, christian, exclusivamente.

Le question que occide o face viver eternalmente

Un imperator, un rege, o un papa, es ille habilitate e autorisate a cambiar le parolas pronunciate e scribiteper Deo, o sub su dictation como lo faceva Moïse?

Havente previste toto, mesmo iste question, Jesus ha date per anticipation su responsa, dicente in Matt.5:17-18: «*Non crede que io ha venite pro abolir le lege o le prophetas; io ha venite non pro abolir, ma pro complir. Nam, io vos dice in veritate, durante que le celo e le terra non passara,**il non disparera del lege un sol iota o un sol tracto de littera, usque toto evenira*. » Le mesme Jesus ha etiam annunciate que su parolas que il ha dicite nos judicarat, in Johannes 12:47 a 49: «*Si alcuno audi mi parolas e non les observa, non es io qui lo judica; proque io ha venite non pro judicar le mundo, ma pro salvar le mundo. Ille qui me rejecta e qui non recipe mi parolas ha su judice;**le parola que io ha annunciate, illa es que lo judicara al ultime die*. *Proque io non ha parlate de me mesme; sed le Patre, qui me ha inviate, ha prescribite a me mesme lo que io debe dicer e annunciar.*»

Iste es le conception que Deo se face de su lege. Sed Dan. 7:25 ha revelate que **le intention del** « ***cambiar*** » debeva apparer in le era christian, dicente a proposito del papismo catholic roman: «*Ille pronunciara parolas contra le Altissime, ille opprimera le sanctos del Altissime-Altissime, **e ille sperara cambiar le tempores e le lege** ; e le sanctos essera livrate in su manos durante un tempore, tempores, e le medietate de un tempore.*» Un insulto quei cessera e que ille sapera justemente punir secundo le verso 26 que seque: « *Tunc venira le judicio, e on le privara de su domination, que essera destruite e annihilate pro sempre.* » Iste « *tempores* » o annos prophetic annunciat su regno persecutor complite durante 1260 annos, desde 538 usque 1798.

Iste «***judicio***» se completa in plure phases.

Le prime phase es preparatori; illo es le obra del **separation** e del sanctification del fide «adventista» establite per Deo desde le primavera 1843. Le adventismo es **<u>separate</u>** del religiones catholic e protestante. In Apocalypse, iste phase concerne le epochas « *Sardes, Philadelphia e Laodicea* » in Apo.3:1-7-14.

Le secunde phase es executori: « *on le privara de su domination* ». Isto es le retorno gloriose de Jesus-Christ expectate pro le primavera 2030. Le electos adventista entra in le eternitate **separate** del rebelles catholic, protestante e adventista indigno qui mori super le terra. Le action se completa al fin del epocha «*Laodicea*» de Apo.3:14.

Le tertie phase es ille del judicio del mortes cadite, mise in action per le electes entrate in le regno celeste de Deo. Le victimas ha devenite le judices e de maniera **separate**, le vita de cata uno del rebelles es judicate e un sententia final proportional a lor culpabilitate es pronunciate. Iste sententias determina le duration del tempore del « *tormentos* » que provocaa le action de lor « *secunde morte* ». In Apocalypse, iste thema es le subjecto de Apo.4 ; 11:18 e 20:4 ; isto desde Dan.7:9-10.

In quarte, super le fin del septime millennio, le grande sabbato pro Deo e su electos in Christo, veni le phase executive del sententias rendite per Christo e su electos. Super le terra del peccato ubi illes es resurgite, le rebelles condemnate es annihilate, « *pro sempre* », per « *le foco del secunde morte* ». In Apocalypse, iste judicio executive o « judicio final » es le thema de Apo.20:11 a 15.

Al hora del ultime election, se **separa** definitivamente duo conceptiones religiose inconciliabile, pois extrememente opposite le un al altere. Le electos de Christo audi su voce e se adapta a su exigentias del tempore quando ille les parla e les appella. In le altere position, se trova le christianos qui seque traditiones religiose establite durante seculos como si le veritate esseva un question de tempore e non de intelligentia, de rationamento e de testimonio. Iste gente non ha comprendite lo que representa« *le nove alliance* » annunciate per le propheta Jeremia in Jer.31:31 a 34 : « *Ecce, le dies veni, dice YaHWéH, unde io facera con le domo de Israel e le domo de Juda un nove alliance, non como le alliance que io tractava con lor patres, le die quando io les prendeva per le mano pro facer los sortir del pais de Egypto, alliantia que illes ha violate, ben que io esseva lor maestro, dice YaHWéH. Ma ecce le*

alliantia que io facera con le casa de Israel, post iste dies, dice YaHWéH : ***Io placera mi lege intra illes, io lo scribara in lor corde****; e io essera lor Deo, e illes essera mi populo. Iste non instruera plus su proxime, ni ille su fratre, dicente : Cognosce YaHWéH ! Proque tote me cognoscera, desde le plus parve usque al plus grande, dice YaHWéH;* ***Proque io pardona lor iniquitate, et io non memorara plus lor peccato***. » Como pote Deo-le succeder a « ***scriber in le corde*** » del homine le amor de su sancte lege, cosa que le norma del ancian alliance non habeva succedite obtener? Le responsa a iste question, e unic differentia del duo alliantias, veni sub le aspecto del demonstration del amor divine complite per le morte expiatori del substituto Jesus-Christo in le qual il se ha incarnate e revelate. Ora, le morte de Jesus non ha venite a poner fin al obedientia ma al contrario, illa ha date al electe rationes de monstrar se ancora plus obediente verso le Deo capace de amar si fortemente. E quando ille gania le corde del homine, le objectivo cercate per Deo es attingite; ille obtene un electe apte e digne de divider su eternitate.

Le ultime message que Deo te ha presentate in iste obra es le subjecto de**le separation**. Illo es le puncto vital que face tote le differentia inter le electe e le appellate. In su natura normal, le homine non ama esser disturbate in su habitos e conceptiones del cosas. Nonobstante, iste perturbation es rendite necessari poisque habituate al mendacio establite, pro devenir su electe, le homine debe esser arrachate e distornate pro adaptar se al veritate que Deo le monstra. Alora **le separation de illo e de illes que Deo non approba es rendite necessari**. Le electo debe demonstrar su capacitate de poner in question concretemente su ideas, su habitos, e su ligamines carnal con esseres cuje destino non sera jammais le vita eternal.

Pro le electos, le prioritate religiose es vertical; le scopo es crear un ligamine solide con le Deo creator, mesmo al detrimento del relationes human. Pro le cadite, le religion es horizontal; illes da prioritate al ligamine establite con le altere humanos, mesmo al detrimento de Deo.

Le adventismo del septime die : un separation, un nomine, un historia

Le ultime eligite del fide christian es reunite spiritualmente pro formar le Israel del « *12 tribos* » de Apo.7. Lor selection se ha complite per un serie de probas de fide basate super le interesse manifestate pro le parola prophetic que annuncia in Dan.8:14 le data 1843. Illo debeva marcar le reprise in mano per Deo del christianismo, usque-alora representate per le fide catholic desde 538 e per le fide protestante originante del tempore del Reformation depuis 1170. Le verso de Dan.8:14 esseva interpretate como annunciante le retorno gloriose del Christo, su advento que provocava su « expectation », in latino « adventus » de ubi le nomine adventista que esseva date al experientia e su adeptos inter 1843 e 1844. Apparentemente, iste message non parlava del sabbato, ma solmente in apparentia, pois le retorno del Christo va marcar le entrata in le septime millennio, isto es, le grande sabbat propheticate, cata septimana, per le sabbat del septime die: le sabbato del Judeeos. Ignorante iste ligamine, le prime adventistas non ha discoperite le importantia que Deo da al sabbat que post iste tempore de probation. E quando illes lo ha comprendite, le pioneros inseniava firmemente le veritate del sabbat mentionate in le nomine del ecclesia formate, «del septime die». Ma con le tempore, le herederos del obra non ha plus date al sabbat le importantia que Deo le da, isto per ligar su exigibilitate al tempore del retorno de Jesus-Christo in loco de ligar lo al data 1843 indicate per le prophetia de Daniel. Postponer un exigentia divine tanto fundamental ha constituite un culpa cuje consequentia ha essite, in 1994, le rejection per Deo del organisation e de su membros que ille ha livrate al campo rebelle jam condemnate per ille desde 1843. Iste triste experientia e iste fallimento del ultime institution official del fide christian testimonia de iste incapacitate del false christianismo de acceptar**le separation del**

ligamines human. Le absentia de amor pro le veritate divine e dunque pro Deo mesme es in causa, e ecce, le ultime lection del historia del fide christian que io pote explicarte, pro inseniar te e advertir te, in le nomine del Deo Omnipotente, YaHWéH-Micaël-Jesu-Christo.

Finalmente, sempre in iste mesme thema, proque illo me ha costate le precio de un penose separation spiritual, io tee recorda iste verso de Matt.10:37 e, proque le versos que lo precede resume clarmentele character separative del ver fide christian, io los mentiona tote del verso 34 al verso 38:

« *Non crede que io ha venite pro apportar pace super le terra ; io non ha venite pro apportar pace, ma le spada. Proque io ha venite pro poner division inter le homine e su patre, inter le filia e su matre, inter le nur e su belfratre ; e le homine habera inimicos le gente de su casa.* ***Ille qui ama su patre o su matre plus que me non es digne de me****, e* ***ille qui ama su filio o su filia plus que me non es digne de me*** *; ille qui non prende su cruce, e non me seque, non es digne de me.*» Iste verso 37 justifica le benediction de Abraham ; ille testimoniava que ille amava Deo plus que su filio carnal. E in recordar su deber a un fratre adventista, citante iste verso, nostre vias se ha separate e io ha recipite un benediction particular de Deo. Io esseva alora tractate per iste « frater » como fanatico e depost iste experientia, ille habeva sequite le via traditional adventista. Ille qui me habeva facite discoperir le adventismo e le beneficios del vegetarianismo moriva postea del maladia de Alseimer, durante que io es ancora in bon sanitate, vivente e active al servicio de mi Deo, de 77 annos de etate, e sin recurrer alx doctors, ni al medicamentos. Al Deo creator e su preciose consilios pertine tote le gloria. In veritate!

Pro resumar**le historia del adventismo** on debe retener le factos sequente. Sub iste nomine «adventista», Deo gruppa su ultime sanctos post un longe domination del fide catholic que ha legitimat, **religiosemente**, le dominica establite sub su nomine pagan « die del sol invincite » per Constantino 1er le 7 de martio 321. Ma le prime adventistas esseva protestantes o catholicos qui honorava devote le dominica christian hereditate. Illes esseva dunque seligite per Deo per lor comportamento haber essite gaudites per le retorno de Jesus-Christo que les esseva annunciate successivemente pro le primavera 1843 e le 22 de octobre 1844. Il esseva solmente post iste selection que le lumine del sabbato les esseva presentate. Anque, lors interpretations del prophetias de Daniel e Apocalypse continevaent enorme errores que io rectifica in iste obra. Sin le cognoscentia del sabbato, le pioneros ha construite le theoria del judicio dicite «investigative» que illes nunquam ha sapite poner in question; mesmo post que le lumine super le sabbato les ha essite date. Pro illes qui lo ignora, io rememora que secundo iste theoria, desde 1843, pois 1844, in le celo Jesus examina le libros del testimonios pro seliger su ultime electos qui debe esser salvate. Tamen, le identification clar del peccato del dominica dava un senso precise al message de Dan.8:14, mesmo sub su forma mal traducite de « ***purification del sanctuario*** ». E iste mal traduction creava controversias insolubile, pois iste expression concernava in prime, le complimento per le morte expiatoria de Jesus-Christo secundo Heb.9:23: "*Illa esseva dunque necessari, proque le imagines del cosas que es in le celos* ***debeva esser purificate*** *de iste maniera, que* ***le cosas celeste mesme lo esseva*** *per sacrificios plus excellente que illos*."*Proque Christo non ha entrate in un* ***sanctuario*** *facite per mano de homine, in imitation del ver, ma ille ha entrate in le celo mesme, a fin de comparer ora pro nos ante le facie de Deo*.» Assi, toto lo que debeva esser purificate in le celo, lo esseva per le morte de Jesus-Christo: le judicio investigative dunque non ha plus alcun senso logic. Post le morte e resurrection de Jesus, necun peccato ni peccator entra in le celo pro contaminar lo de novo, proque Jesus ha nettiate su area celestial expulsante, verso le terra, Satan e su partisans angelic, secundo Apo.12:7 a 12 e specialmente al versetto 9: « *E ille esseva precipitate, le grande dracon, le serpente antique, appellate le diabolo e Satan, ille qui seduce tote le terra,* ***ille esseva precipitate super le terra****, e su angelos esseva precipitate con ille.*»

Le secunde error del adventismo official ha venite, illo tamben, del ignorantia original del rolo del sabbato e illo ha prendite un grande importantia multo plus tarde. Le adventistas ha fixate lor attention abusive super le tempore del ultime, le ultime, proba de fide que concernera in realitate solmente illes qui essera ancora vive al tempore del ver retorno de Jesus-Christo. In particular, illes ha, erroneemente, pensate que le dominica devenira « *le marca del bestia* » solmente al hora de iste ultime prova, e isto explica le cerca de amicitate con practicantes del dominica maledicite per Deo, in realitate, desde su origine. Le prova que io da es le existentia del « septe trompetas » de Apo.8, 9 e 11del qual le sex prime adverti post 321, durante tote le era christian, le populo de su practica del peccato del dominica condemnate per Deo. Lo que Dan.8:12 habeva jam revelate dicente: «*Le armea esseva livrate con le ~~sacrificio~~ perpetue, **a causa del peccato**; le corno jectava le veritate a terra, e succedeva in su interprisas.*» » Iste « ***peccato*** » esseva jam, le practica del dominica hereditate civilmente de Constantino 1er desde 321 e justificate religiosemente per le Roma papal desde 538, « ***le marca del bestia*** » mentionate in Apoc.13:15 ; 14:9-11 ; 16:2. In 1995, post haber manifestate un rejection de le lumine prophetic que io ha proponitee inter 1982 e 1991, le adventismo official ha committite le grave error de facer alliantia con le inimicos declarate e revelate de Deo. L'exemplo de multe reprochos que Deo ha dirigite al ancian Israel pro su alliantias con Egypto, imagine symbolic del peccato typic, es, in iste action, completemente ignorate; lo que rende le error adventiste ancora plus grande.

De facto, desde le conscientia del rolo del sabbato e del importantia que ille da a illo como Deo creator, le populo adventista deberea haber identificate clarmente su inimicos religiose e guardar se de tote alliantia fraterne con illes. Proque, le sabbato del **sabbato** essente le « *sigillo del Deo vivente* » de Apo.7:2 sia, le marca regal del Deo creator, su adversario, le **dominica**, non poteva esser altere que «*le marca del bestia*» de Apo.13:15.

Io recolla hic que le causas del cadita del adventismo official institutional es multiple, sed le principal e le plus grave concerne le rejection del lumines portate super le ver traduction de Daniel 8:14 e le disprecio manifestate verso le nove explanation de Daniel 12, cuje lection consiste a poner in evidentia le legitimitate divine del adventismo del 7e die. Postea veni le culpa de non haber placate lor sperantia in le retorno de Jesus-Christo annunciate pro 1994; como le pioneros del obra lo habeva facite in 1843 e 1844.

Le principal judicios de Deo

Su creation del terra e del celos complite, al sexte die Deo installa le homine super le terra. E es a causa del comportamento disobeidente del humanitate, dunque del peccato, que Deo va submitter lo, successivemente, durante su historia de septe milles annos, a su numerose judicios. A cata un de iste judicios cambios es apportate e perciperite de maniera concrete e visibile. Le derapages sequite per le humanitate require iste interventiones divine que ha como objectivo replaciar lo super le cammino de veritate approbate per su judicio soveran.

Le judicios del ancian alliantia.

1er judicio: Deo judica le peccato committite per Eva e Adam, qui es maledicte e expulsate del « *Jardin de Eden*».

2ème judicamento: Deo destrue le humanitate rebelle per le aquas del «*diluvio*» mundial.

3ème judicamento: Deo **separa** le homines per linguas differente post lor elevation del «*turre de Babel*».

4ème judicamento: Deo face pacto con Abram qui deveni postea Abraham. In iste tempore, Deo destrue **Sodoma** e Gomorra, le urbes ubi se practica le peccato extreme; le odiose e abominabile « *cognoscentia* ».

5ème judicamento: Deo libera Israel del servitude de Egypto, Israel deveni un nation libere e independente a qual Deo presenta su leges.

6ème judicio: Durante 300 annos, sub su direction e per le action de 7 judices liberator, Deo libera Israel invadite per su inimicos a causa del peccato.

7ème judicio: A requesto del populo, e pro su maledictiion, Deo es reimplaciate per le reges terrestre e lor longe dynastias (Reges de Juda e reges de Israel).

8ème judicamento: Israel es deportate a Babylon.

9ème judicamento: Israel rejecta le divine « Messia » Jesus – Fin del ancian alliance. Le nove alliance comencia super bases doctrinal perfecte.

10ème judicamento: Le Stato national de Israel es destruite per le Romanos in 70.

Le judicamentos del nove alliance.

Illos es citate in Apocalypse per le « *septe trompetas* ».

1er judicamento: Invasiones barbaric post 321 inter 395 e 538.

2ème judicamento: Institution del regime religiose papal dominante in 538.

3ème judicamento: le Guerras de Religions: illos oppone le Catholicos al protestantes reformator disapprobate per Deo: «*le hypocritas*» de Dan.11:34.

4ème judicamento: Le atheismo revolutionari francese renverse le monarchia e pone fin al despotismo catholic roman.

5ème judicamento: 1843-1844 e 1994.

– Le comenciamento: Le decreto de Dan.8:14 entra in application – illo require le completion del obra initiate per le Reformation desde Petro Valdo, le exemplo perfecte, desde 1170. Le fide protestante cade e le adventismo nasce victoriosemente: Le practica religiose del dominica roman es condemnate e illo del sabbato del sabbato es justificatee e, exigite per Deo in Jesus-Christo desde 1843. Le obra de reforma es assi completate e finite.

– Le fin: "*vomite*" per Jesus, illa mori institutionalmente in 1994, conforme al message addressate a "*Laodicea*». Le judicio de Deo ha comenciate per su casa submittite a un prova de fide prophetic fatal. Disapprobate, le ex-electe junge se al campo del rebelles catholicos e protestantes.

6ème judicio: Le «*6ème trompetta*» se accompli sub le forma del Tertie Guerra Mundial, iste vice nuclear, describite in Dan.11:40 a 45. Le superviventes organisant le ultime governamento universal e rende le reposo del prime die obligatori per un decreto. In consequentia, le reposo del sabbato del septime die, le sabbato, es prohibite, interdicite sub pena de sanctiones social in un prime tempore, pois, finalmente, punite de morte per un nove decreto.

7ème judicio: precedite per le tempore del septe ultime plagas describite in Apo.16, in le primavera de 2030, le retorno gloriose de Christo pone fin al presentia del civilisation human terrestre. Le humanitate es exterminate. Solmente Satanas va remaner prisionero super le terra desolate, « le abysmo » de Apo.20, durante « *mille annos* ».

8ème judicio: Levate al celo per Jesus Christo, su electos procede al judicio del malvados morte. Isto es le judicio mentionate in Apo.11:18.9

9ème judicamento: Le judicamento final; le maleficos morte es resuscitate pro subir le norma del « *secunde morte* » debite a « *le stagno de foco* » que coperi le terra e consume con illos tote tracia del obras debite al peccato.

10ème judicamento: Le terra e le celos contaminate es renovate e glorificate. Benvenite al electos in le nove regno eternal de Deo!

Divine from A to Z, from Aleph to Tav, from alpha to omega

Le Biblia ha nihil in commun con le altere libros scribite per esseres human si non su apparentia visual superficial. Pois in realitate, nos vide solmente su superficie que nos lege secundo conventiones de scripturas propries al linguas del Hebreo e del Greco, in le quales le textos original nos ha essite transmittite. Ma in su redaction del Biblia, Moises ha usate le Hebreo archaic cuje litteras del alphabeto esseva differente del litteras actual, illos ha essite reimplaciate littera per littera durante le exilio a Babylon, sin causar problemas. Sed le litteras esseva collate le una contra le alteres sin spatiar le parolas, lo que non facilitava le lectura. Sed detra iste inconvenientia se trova le avantage de formar parolas differente secundo le election del littera seligite pro marcar su comenciamento. Le cosa es possibile e illo ha essite demonstrate, lo que prova que le Biblia es vermente multo supra le possibilitates del imagination e del realisation human. Solmente le pensamento e le memoria del Deo creator illimitate pote haber concipite un tal obra. Proque iste constatation de lecturas multiple del Biblia revela que cata parola que appare ibi ha essite eligite e inspirate per Deo al diverse scriptores de su libros in le curso del tempore usque al ultime, su Revelation o Apocalypse.

Circa 1890, un mathematico russe Yvan Panin ha demonstrate le existentia de figuras numerics in diverse aspectoss del construction del textos biblic. Proque le hebreo e le greco ha in commun le facto que le litteras de lor alphabetos es anque usate como cifras e numeros. Le demonstrationes facite per Yvan Panin ha considerabilemente aggravate le culpa del homines qui non prende le Biblia de Deo seriemente. Proque si iste discoperimentos non ha effecto pro render le homines capace de amar Deo, illes les remove totevia tote legitimitate de non creder a su existentia. Yvan Panin ha demonstrate quanto le numero « septe » esseva omnipresente in tote le construction del Biblia e isto particularmente in le prime verso de illo, in Gen.1:1. Ayente io mesme demonstrate que le sabbato del septime die es le « *sigillo del Deo vivente* » de Apo.7:2, iste obra non face dunque que confirmar evidentias discoperite per iste genial mathematico qui ha offerite al scientificos exigente, de su tempore e del nostre, provas scientific incontestabile.

Depost Yvan Panin, le informatica moderne ha analysate le 304805 signos del litteras que compone le Scriptura del sol ancian testamento e un software propone lecturas differente innumerabile per poner cata littera super un immense tabuliero cuje possibilitates de alignmento comencia con un sol linea horizontal del 304805 litteras usque a obtener al fin, un sol linea vertical de iste 304805 litteras; e inter iste duo alinamentos extreme tote les innumerabile combinationes intermediari. On discoperi ibi messages concernente le mundo terrestre, su eventos international e le nomines del personas ancian e modernos e le possibilitates es immense poisque le sol imperative es de conservar un spatio identic (de 1 a n…) inter cata littera del parolas formate. In ultra del alineamentos horizontal e vertical, il ha le multitudine del alineamentos oblique, de alto a basso e de basso a alto, de dextera a sinistra e de sinistra a dextera.

Pro isto, prendente le imagine del oceano, io confirma que nostre cognoscentia del Biblia es del nivello de su superficie. Lo que ha essite celate, sera revelate al electos durante le eternitate in le qual illes va entrar. E Deo surprendera ancora su benamate per su immense potentia illimitate.

Iste fulgurante demonstrationes es, helas, incapace de cambiar le cordes del esseres human a fin que illes arriva a amar Deo « *con tote lor corde, con tote lor anima, con tote lor fortia, con tote lor pensamento* » (Deut.6:5 ; Mat.22:37) ; secundo su juste demanda. Le experientia terrestre lo habera provate, le reproches, le reprimandas, e le punitiones non cambia le homines, perque, le projecto salvatori de Deo reposa desde le comenciamento del vita libere super iste verso: « *le amor perfecte bannihila le timor* » (1 Joan 4:18). Le selection del electos se basa in lor demonstration de un amor perfecte pro Deo, lor Patre celeste. In iste « *amor perfecte* », il non es plus besonio de lege, ni de commandamentos, e le prime qui ha

comprendite isto esseva le vetule Henoc qui monstrava a Deo su amor in « *ambulante con* » ille, sollicite de facer nihil que le displacerea. Obedir es amar e amar consiste in obedir con le objectivo de dar placer e gaudio al esser amate. In su perfection divine, Jesus veniva a su vice confirmar iste lection de amor « *veritabile* » post le prime modellos human, Abraham, Moïse, Elie, Daniel, Job e multe alteres de qui solmente Deo cognosce le nomines.

Le deformationes debite al tempore

Il non existe super le terra un sol lingua que non ha subite evolutiones e transformationes causate per le spirito perverse del humanitate. E in iste materia, le hebreo non ha escappate a iste perversion human, de maniera que le texto hebreo que nos considera como original, non es jam plus que le original del scriptos de Moises in un stato partialmente deformate. Io debe iste discoperta al labor de Ivan Panin e al facto que in le version del texto hebreo que ille usava in 1890, in Gen.1:1, ille digitale le parola Deo per le termino hebraic «élohim». In hebreo, «élohim» es le plural de« éloha » que significa deo in singular. Un tertie forma existe: « Él ». Illo es usate pro ligar le parola Deo a nomines: Daniel; Samuel; Bethel; etc … Iste terminos que designa le ver Deo recipe in nostre traductiones un majuscula pro marcar le differentia inter le ver Deo e lefalso deos pagan del humanos.

Le Biblia sublinea con ration e insistentia le facto que Deo es « un » lo que face de ille un « éloha », le sol ver « éloha ». Ecce proque, in attribuer se le parola « élohim » plural, in Genese 1 e alterubi, Deo nos adressa un message per le qual ille reclama justemente esser jam Patre de multitudines de vidas que preexiste al creation de nostre systema o dimension terrestre, e de tote le vidas que va apparer super le terra. Iste vidas celeste jam create esseva jam divise per le peccato apparite in su prime creatura libere. Per se designante per le parola «elohim», le Deo creator affirma su autoritate super toto lo que vive e que es nascite de ille. Es a iste titulo que ille potera plus tarde, in Jesus-Christo, portar le peccatos del multitude de su electos e salvar, per su sol morte expiatori, multitudes de vitas human. Le parola «élohim», plural, designa dunque Deo in su poter creator de toto lo que vive.Iste termino prophetisa etiam le rolos multiple que ille va tener in su projecto de salvation in le qual ille es jam principalmente e successivemente, «*Patre, Filio e Spirito Sancte* » qui agera post le baptismo pro purificar e sanctificar le vita de su electos. Iste plural concerne equalmente le diverse nomines que Deo portara: Michael pro su angelos; Jesus-Christo pro su electos human redimite per su sanguine.

Como exemplo del distortiones debite al perversion human io da isteille del verbo « benedicer », exprimite in hebreo per le radice « brq » e del qual le selection del vocales usate va finalmente se traducer per « benedicer » o « maledicer ». Iste deformation perverse deforma le senso del message concernente Job, a qui su sposa dice realemente « *benedice Deo e morie* », e non, « ~~*maledice*~~ *Deo e mori* », como le traductores lo propone. Altere exemplo de cambio perverse insidiose, in lingua francese le expression « certemente » que significafie de origine de maniera certe e absolute ha prendite in le pensamento human le senso de « forsan », totalmente contrari. E iste ultime exemplo merita esser citate pois que illo va prender importantia e portar grave consequentias. In le dictionario « parve Larousse» io ha notate un cambio concernente le definition del parola « dominica ». Presentate como prime die del septimana in le version 1980, illo ha devenite le septime die in le version del anno sequente. Le infantes del Deo del veritate debe dunque diffidar del conventiones evolutive stabilite per le homines pois que, a differentia de illes, le grande Deo creator non cambia e su valores non varia, de mesmo modo que le ordine del cosas e del tempore que ille ha stabilite desde le fundation del mundo.

Le obras perverse del humanitate ha marcate usque al texto hebraic del Biblia, ubi vocales es injustemente attribuite sin consequentias pro le salvation, ma pro proteger su

version official, Deo ha preparate per le methodo numeric, le medio de identificar le ver texto del false. Lo que nos permittera de verificar e constatar le existentia de numerose figuras numeric que characterisa unicamente le version biblic authentic, in le hebreo como in le greco, cuje signos non ha essite modificate desde le 2nd seculo ante Christo.

Le Spirito restaura le veritate super le justification per le fide (per <u>su</u> fide)

Io ha justo mentionate le deformationes del texto biblic; cosas debite ale multiple traductores del scripturas original. Pro illuminar su populo del tempore del fin, le Spirito del veritate restaura su veritate, dirigente le spirito de su electos verso le textos ubi deformationes importante remane ancora. Isto es lo que acaba de occurrer in iste sabbato del 4 de septembre 2021, al puncto que io le ha date le nomine de «sabbato de cristal». Io habeva lassate le election del thema a studiar a un soror de Ruanda con qui nos comparti in linea le disveloppamento de nostre sabbatos. Illa ha proponite «le justification per le fide». Le studio nos ha apportate vermente importante discoperimentos que rende multo clar le comprehension de iste subjecto.

In le Biblia, in 1 Pet.1:7, le Spirito symbolisa le fide per le auro purificate: « *a fin que le probation de vostre fide, plus preciose que le auro peribile, que tamen es probate per le foco, habe como resultato le laude, le gloria e le honor, quando Jesus Christo apparera», ait pour résultat la louange, la gloire et l'honneur, lorsque Jésus Christ apparaîtra*». Nos comprende jam per iste comparation que le fide, le ver, es un cosa extrememente rar, on trova ubique petras e roccas, lo que non es le caso del auro.

Postea, de verso in verso, nos ha primo retenite que: «*sin fide il es impossibile esser acceptabile a Deo*», secundo Heb.11:6: «*Ora sin fide il es impossibile esser acceptabile a ille ; nam ille qui approcha Deo debe creder que Deo existe, e que ille es le remunerator de illes qui le cerca.*» Duo inseniamentos es attachate al fide: le credentia in su existentia, ma tamben, le certeza que ille benedi «*ceux qui le cerca*», sincermente, detalio importante super le qual il non pote esser decepite. E pois que le scopo del fide es esser agradabile a ille, le electe va responder al amor de Deo obediendo a tote su ordines e mandatosque ille presenta in le nom mesmo de su amor pro su creaturas. Le fructo de iste ligamine de amor, que uni como un magneto illes qui se ama e ama Deo in Christo, nos es presentate in le celebre inseniamento citate in 1 Cor.13 que describe le ver amor agradabile a Deo. Post iste lectura, io ha pensate al non minus celebre message date in HabaKuk 2:4 : «*… le juste vivra per su fide»* ». Ma, in iste verso le traduction proponite per Louis Segond nos dice : « *Ecce, su anima se ha inflate, illo non es recte in ille; ma le juste vivra per su fide.* » Desde longe tempore, iste verso me poneva un problema que io non habeva tentate de resolver. Como un homine « *inflate* » de orgolio pote esser judicate « *juste*» per Deo? Ille qui, secundo Pro.3:34, Jac.4:6 e 1 Petro 5:5, «*resiste al orgoliose, sed face gratia al humiles*»? Le solution ha apparite quando on ha trovate in le texto hebreo le parola «*incredulo*» in loco del parola «*inflate* » citate in Segond e con surpresa nos ha trovate, in un version Vigouroux « catholic », le bon e si logic traduction que rende le message del Spirito perfectemente clar. Pois, de facto, le Spirito inspira a Habakuk un message in un stilo jam inspirate al rege Salomon in le forma de su proverbios in le quales ille pone in opposition parametros de contrarios absolute; hic, in Habakuk, «*le incredulitate*» e «*le fide*». E secundo Vigouroux e le Vulgata latin super le qual su traduction es basate, le verso se lege assi: «*Ecce, ille qui es incredule non habera (un) anima recte in ille; ma le juste vivera **per <u>su</u> fide**.*» Per attribuer le duo partes del verso al mesme subjecto, Louis Segond deforma le message del Spirito e su lectores es impedite de comprender le ver message date per Deo. Le cosa essente reparate, nos va ora discoperir como Habakuk describe de maniera precise le probas «adventis»tes» de 1843-1844, de 1994, e de le ultime data que concerne le ver retorno final de Christo, le primavera 2030. In effecto, iste nove lumine que fixa le retorno de Christo

pro 2030 nos permitte de comprender melio e authenticar le experientias adventiste successive jam confirmate, in Apoc.10:6-7, per le expression: «*il non habera plus de retardation...mais le mysterio de Deo se complira*». Pro iste demonstration, io reprende le texto de Habakuk 2 desde su comenciamento, intercalante le commentarios explicative.

Version L.Segondmodificate per me mesme

Versetto 1: « *Io essera a mi posto,et io me tenara super le turre ; io vigilara, pro vider lo que YaHWéH me dicera, et lo que io replicara in mi argumentation.*»

Nota le attitude de « attender » del propheta que va characterisar le prova adventista, le Spirito nos dice dannos le message de Dan.12:12: « *Beate **ille qui attende** usque a 1335 dies* ». Pro comprender ben, le senso de iste « *argumentation* » nos es date in le capitulo precedente ubi le problema levate per Habakuk es le prolongation del prosperitate del malvates super le terra: « *Videra-t-il pro isto su rete, e occidera-t-il sempre le nationes, sin parcar?*» (Hab 1:17). In iste reflexion e questionamento, Habakuk imagina le comportamento de tote le homines qui face le mesme constatation usque al fin del mundo. Assi,Deo va presentar su responsain suggerente propheticamente le subjecto del retorno de Jesus-Christo, qui terminara, definitivemente, le domination del maliciosos, dispreciantes, incredulos, infideles e rebelles.

Versetto 2: « *YaHWéH me parlava, e ille diceva : Scribe le prophetia : grava lo super tabulas, affin que on lo lege con facilitate.*»

Inter 1831 e 1844, William Miller presentava tabulas recapitulante su annuncios que prophetiava le retorno de Jesus-Christo primarimente pro le primavera 1843, e postea pro le autumno 1844. Inter 1982 e 1994, io equalmente ha proponite e ancora propone al adventistas e al altere humanos, super quatro tabulas, le summario del nove lumines prophetic inspirate per le Senior del Veritate pro nostre «*tempore del fin* ». Si le consequentias real ligate a iste probation de 1994 non ha essite comprendite que post le tempore marcate, como esseva le caso in 1844, le data e su calculation es a iste die authenticate per le Spirito del Deo vivente.

Versetto 3: « *Proque illo es un prophetia de que le tempore es jam fixate,*»

Iste tempore fixate per Deo es revelate desde 2018. Objectivo, le data del retorno de Jesus-Christo, iste tempore fixate es le primavera 2030.

« *Illo marcha verso su termino, e illo non mentira;*»

Le retorno del Christo victoriose se complira in su hora, e le prophetia que lo annuncia «*non mentira*». Jesus-Christo retornara con certeza in le primavera 2030.

«*Si illa tarda, attende la, perque illa se complira, illa se complira certemente.*»

Si le data ha essite fixate per Deo, pro ille, le ver retorno de Christo se complira a iste hora fixate que ille esseva sol a cognoscer usque in 2018. Le retardation suggerite, «*si illa tarda*», non pote dunque que concerne le homines, pois Deo se reserva le derecto de usar false annuncios del retorno de Jesus Christo que le permittera de probar, successivemente, in 1843, 1844, 1994 e usque a nostre tempore final, le fide del christianos qui se reclama de su salvation, isto que le permitte de seliger su electos. Iste false annuncios anticipate del retorno de Jesus Christo es usate per Deo, pro **separar** usque al fin del mundo, « *le grano bon del lolio, le oves del capros* », le fideles del infideles, « *le credentes del incredulos* », le electos del cadite.

Le verso confirma le parametro de « *le expectantia* » adventista que remane un elemento descriptive del ultime sanctos separate e sigillate per le practica del ver sabbato del septime die desde le autumno 1844, termino del secunde probation adventista. In iste verso, le Spirito insiste super le notion de **certitude** que characterisa iste retorno del Christo vincitor, liberator e vengiator.

Version Vigouroux

Verso 4 : « *Ecce, ille qui es incredulo non ha(ra) un anima recte in ille ; ma le juste vivra **per su fide**.*»

Iste message revela le judicio que Deo face super le humanos submittite al quatro probationes adventista ligate al datas 1843, 1844, 1994 e 2030. Le veredicto de Deo es incisive in cata epocha. Per le annunciation prophetic Deo discoperi le christianos «*hypocritas*» qui revela lor natura «*incredulo* », dispreciante le annuncios prophetics de su electe messageros, id es, de su prophetas. In opposito absolute, le electo da gloria a Deo per reciper su messages prophetic e per obedir al nove directivas que illos revela. Iste obedientia, judicate per Deo, « *acceptabile* », es, parallelmente, judicate digne de conservar le justitia imputate al nomine de Jesus-Christ.

Solmente, iste fide obediente « per amor » a Deo es judicate digne de entrar in le eternitate que veni. Solmente ille qui es lavate per le sanguine de Christo de su peccatos es salvate « ***per su fide*** ». Proque le responsa de le fide es personal, ecce proque Jesus adressa su messages, individualmente, a su electos, exemplo: Matt.24:13: «*Ma **ille** qui perseverara usque al fin sera salvate*». Le fide pote devenir collective si illo responde a un sol e mesme norma.Ma, attention! Le reclamationes human es deceptive, proque Jesus sol decide qui debe esser salvate o perdite secundo su judicio del fide demonstrate per le candidatos desirose de entrar in le celo.

In summario, in iste versos de Habacuc, le Spirito revela e confirma le ligamine stricte e **inseparabile** de «*le fide*» e «*le obras*» que illa genera; cosa jam sublevate per le apostolo Jacobo (Jac.2:17 : « *Il es assi con le fide: si illo non ha le obras, illo es morte in se mesme* ».) ; lo que implica le facto que desde le comenciamento del evangelisation, le subjecto del fide esseva mal comprendite e mal interpretate. Alcunos, como hodie, non lo attachava solmente al aspecto credentia, ignorante le testimonio del obras que lo dant su valor e su vita. Le comportamento del homines, a qui Deo face cognoscer su annuncios del retorno de Jesus-Christo, revela le ver natura de lor fide. E al hora quando Deo diffunde su grande lumine super su ultime servitores, il non ha plus excusa pro illes qui non comprende le nove exigentias establite per Deo desde 1843. Le salvation per gratia se prolonga, ma depost iste data, illo non profita solmente al electos seligite per Jesus-Christo, per le testimonio de demonstrationes real del amor que illes retorna a ille. In un prime tempore, le sabbato ha essite le signo de iste benediction divine, ma depost 1844, il non ha jammais sufficite per se sol, proque le amor de su veritate prophetic, revelate inter 1843 e usque 2030, ha sempre essite, illo etiam, exigite per Deo. De facto, lenove lumines recipite desde 2018 ha un stricte connexion con le sabbato del septime die que ha devenite le imagine prophetic del septime millennio que comenciara al retorno de Jesus-Christo in le primavera 2030. Desde 2018, « le justification per le fide » se concretisa e beneficia le vocatos qui deveni electos per manifestar lor amor a Deo e a tote su lumines ancian e nove revelate in le nomine de Jesus-Christ como Matt.13:52 insenia: « *E ille les diceva: Pro isto, omne scriba instruite super le cosas del regno del celos es simile a un patrefamilias qui extrahe de su thesauro cosas nove e cosas ancian*». Ille qui ama Deo non pote sino amar discoperir su projectos e su secretos que ha remanite celate e ignorate per humanos durante longe tempore.

Habacuc e le prime venita del Messia

Iste prophetia anque ha trovate un complimento, pro le Israel national judee, a qui illo annunciava le prime venita del Messia. Le tempore de iste venita esseva fixate e annunciate in Dan.9:25. E le clave de su calculo se trovava in le libro de Esdras, capitulo 7. Il occurre que le Judeeos classificava le libro de Daniel inter le libros historic, e illo precedeva le libro de Esdras. Ma de iste maniera su roloe prophetic esseva reducite e minus visibile pro le lector. Jesus esseva le prime propheta qui attirava le attention de su apostolos e discipulos super le prophetias de Daniel.

Le retardate annunciate, « *si illa tarda, attende la* », habeva etiam su complimento, proque le Judes expectava un messia vindictive e liberator del Romanos, appoiante se super Isaia 61 ubi

le Spirito dice re le Christo in le versetto 1 : "*Le spirito del Senior, YaHWéH, es super me, Proque YaHWéH me ha uncte pro portar bon novas al miserabile; Ille me ha inviate pro sanar illes qui ha le corde fracte, Pro proclamar al captivos le libertate, E al prisoneros le liberation;"*». In le verso 2, le Spirito specifica: «*Pro publicar* ***un anno de gratia de YaHWéH****, et* ***un die de vindicta de nostre Deo*** *; Pro consolar tote le affligite ;*». Le Judeeos non sapeva que inter «*le anno de gratia*»e«*le die de vindicta*», 2000 annos debeva ancora passar pro ducer le populo al retorno del Christo victoriose, liberator e vindicante, secundo Isaia 61:2. Iste lection appare clarmente in le testimonio citate in Luca 4:16 a 21: « *Ille se dirigeva a Nazareth, ubi ille habeva essite elevate, e, secundo su costume, ille entrava in le synagoga le die del sabbato. Ille se levava pro facer le lectura, e on le remitteva le libro del propheta Isaia. Disvolvendo lo, ille trovava le loco ubi ille esseva scribite : Le Spirito del Senior es super me, Proque ille me ha uncte pro annunciar un bon nove al povres ; Ille me ha inviate pro sanar illes qui ha le corde frangite, pro proclamar al captivos le liberation, et al cecos le recuperation del vista, pro liberar le oppressate, pro publicar un anno de gratia del Senior. Postea, ille plicava le libro, lo reddeva al servo, e se sedeva.*» Interrumpente hic su lectura, ille confirmava que su prime venita concerneva solmente iste « ***anno de gratia*** » annunciate per le propheta Isaia. Le verso 21 continua, dicente : « *Totes illes qui se trovava in le synagoga habeva le reguardos fixate super ille. Alora ille comenciava a dicer a illes : Hodie iste parola del Scriptura, que vos ha justo audite, es complite.* » Le « ***die de vindicta*** » ignorate e non legite esseva fixate per Deo, pro le primavera 2030, pro su secunde venita, iste vice, in tote su potentia divine. Ma ante iste retorno, le prophetia de Habakuk debeva esser complite in « *tardante* », per le probas « adventistas », in 1843-1844 e 1994, como nos ha justo vidite.

Le dedication final

Reguardar le veritate in facie

In le primavera 2021, initio del anno divine, le humanitate occidental ric ma falsemente christian ha justo demonstrate su voluntate de preservar le vita del personas ancian, mesmo al precio de un ruina economic national. Pro isto, Deo va livrar lo al Tertie Guerra Mundial que va prender multe vidas de personas de tote etates, sapente que il non existe contra iste secunde castigo divine, ni remedio, ni vaccino. Ante nos, in 8 annos, se trovara le anno 6000 del creation terrestre cuj fin essera marcate per le retorno de Jesus-Christo. Triunphal e victoriose, ille guidara su redimite, su electos vivente e illes que ille va resusciar, in su regno del celos e ille destruera tote vita human super le terra super le qual, ille lassara sol, isolate in le tenebras, le angelo rebelle del comenciamento, Satan, le diabolo.

Le fide in le principio del 6000 annos es indispensabile pro acceptar iste programma. Le calculos precise a partir del numeros date in le Biblia ha essite rendite impossibile a causa de un « confusion » concernente le data de nascentia de Abraham (un sol data pro le tres filios de Therach : Gen.11:26). Ma, le concatenation del successiones del generationes human desde Adam usque al retorno de Christo confirma le approche de iste numero 6000. Per dar nostre fide a iste numero rotunde, precise, nos attribue iste election a un ente « intelligente », id es, al Deo creator fonte de tote intelligentia e vita. Secundo le principio del « sabbato » mentionate in su quarte commandmento, Deo ha date al homine «sex dies» e sex mille annos pro facer tote su obra, sed le septime die e le septime millennio son tempores de reposo«sanctificate» (mise a parte) pro Deo e su electos.

Le contento de iste obra ha demonstrate que le fide acceptabile a Deo es construite per un comportamento «*intelligente* o *sage* » de su electos qui profita de toto lo que Deo dice, prophetisa o pensa (vide Daniel 12:3 : « *E le sapientes brillara como le splendor del extension, e illes qui ha inseniate le justitia al multitudine, como le stellas, in semper e in*

perpetuitate». Agente assi, illes justifica le election de Deo de facer los beneficiar de su justitia redemptrice manifestate in Jesus-Christo.

Pro clauder iste obra, justo ante le drama que veni, io vole dedicar, a mi vice, a tote le ver infantes de Deo qui lo legera, e lo accipera con fide e gaudio, iste verso de Johannes 16:33 que me esseva dedicate per duo fontes differente al occasion de mi baptismo le 14 de junio 1980; uno super mi certificato de baptismo del parte del institution, le altere super le prefacio del libro «Jesus Christo» que me esseva offerite in iste occasion per mi companion de servicio del epocha, quasial etate ubi Jesus offereva su vita in sacrificio : «*Io ha dicite a vos iste cosas, a fin que vos habe pace in me. Vos habera tribulationes in le mundo; ma prende corage, io ha vincite le mundo*».

Samuel, le beate servitor de Jesus-Christ, « In veritate »!

Le ultime appello

Al hora que io scribe iste message, fin de 2021, le mundo ancora gaude de un pace religiose universal appreciabile e appreciate. Tamen, basante me super mi cognoscentia del revelationes prophetic decifrate preparate per Deo, io affirma, sin le plus parve dubita, que un Guerra Mundial horrific es in preparation e in via de complir se in le 3 a 5 annos veniente. Presentante lo sub le nomine symbolic de «*sexte trompetta* » in Apo.9, le Spirito nos rememora que jam cinque terribile castigos ha jam venite punir le abandon del fide in su sancte sabbato e su altere ordinationes non respectate desde le 7 de martio 321. Iste castigos del Deo immortel se ha extendite super 1600 annos de historias human organisate super un programma divine religiose. Su sexte castigo veni pro advertir, un ultime vice, le christianitate culpabile de infidelitate verso ille. Foras de Deo e de su projecto salvatori, le vita human non ha alcun senso. Ecce proque, le « *trompettas*» con un character gradual revelate per analogia in Levitico 26, le intensitate mortal del « *sexte*» va attinger culmos de horrores que le humanitate ha longemente temite e reddite. Le « *sexte trompetta*» concerne le ultime Guerra Mundial que va annihilar multitudes de esseres human, « *le tertio del homines*» secundo Apoc.9:15. E iste proportion pote literalmente esser attingite in un guerra ubi va confrontar se 200 000 000 de combatentes professional armate, formate e equipate, secundo le precision date in Apoc.9:16: «*Le numero del cavalleros del armea esseva duo myriadas de myriadas : io audiva le numero* » ; isto es, 2 x 10000 x 10000. Ante iste ultime conflicto, durante le 20ème seculo, le duo guerras mundial de 1914-1918 e 1939-1945 ha essite signos annunciante le grande castigo que veni pro poner fin al tempore del nationes libere e independente. Deo non ha previste citates refugio pro su electos, ma ille nos ha lassate indicationes satis clar pro que nos fuge le zonas visate in prioritate per su ira divine. Ille dirigera le colpos que debe esser portate per esseres human appellate pro iste mission. Ma necuno de illes sera un de su electos. Le rebelles incredulos o non credente disperse super tote le terra essera le instrumentos e victimas de su ira divine. Le Secunde Guerra Mundial ha opponite populos occidental cuje religiones esseva christian e competitive. Ma in le Tertie que veni, le motivo del conflictos essera essentialmente religiose, opponente religiones competitive que nunquam ha essite doctrinalmente compatibile le unes con le alteres. Solmentes, le pace e le commercio ha lassate crescer iste illusion. Ma al hora eligite per Deo, secundo Apo.7:2-3, le universalitate demoniac retenite per le angelos de Deo va esser liberate pro « *facer mal al terra e al mar* » isto es, le symbolos essente decodificate, « *pro facer mal* » « al Protestantas e al Catholicos » infideles verso Jesus-Christo. Multo logicamente, le fide christian infidel constitue le

objectivo principal del ira del juste Judice Jesus-Christo; de mesmo que in le ancian alliance, Israel esseva punite pro su infidelitates constante usque a su destruction national in le anno 70.In parallel con iste « *sexte trompetta* », le prophetia de Dan.11:40 a 45, confirma, evocante « *tres reges* », le implication del tres religiones del monotheismo: le catholicismo europee, le islam arabe e maghrebin, e le orthodoxia russe. Le conflicto se conclude con un inversion del situation debite al intervention del protestantismo american, non nominate como rege, ma suggerite, como inimico potential traditional de Russia. Le elimination del potentias concurrente le aperi le accesso a su ultime domination como « *la bestia que ascende del terra*», describite in Apoc.13:11. Precisa que in iste contexto final, le fide protestante american ha devenite minoritari, le fide catholic roman essente majoritari, a causa del successive immigrationes hispanic. In 2022, su presidente de origine irlandese es ipse catholic, como John Kennedy le presidente assassinate.

In Apoc.18:4, in Deo Omnipotente, Jesus Christo ordina a tote illes qui crede e spera in ille, su electos, de « *exir de Babylon le Grande* ». Identificate con probationes in iste obra al ecclesia catholic papal roman, « *Babylon* » es judicate e condemnate a causa de « *su peccatos* ». Per hereditage historic de « *su peccatos* », le culpa del catholicismo se extende al Protestantismo e al Orthodoxia qui justifican per lor practica religiose, le reposo dominic hereditate de Roma. Le exito de Babylon implica le abandon de « *su peccatos*», del qual le plus importante, proque Deo lo face un«*marca*» identificante: le die del reposo hebdomadari, prime die del septimana del ordine divine, le dominica roman.

In iste message, viste le urgentia del tempore, io urge le filios e filias de Deo a quitar le zona nordde Francia centrate super su capital, Paris. Proque illa essera tosto colpate per le ira de Deo, suffrente le « *foco del celo* », iste vice nuclear, como le citate de « *Sodoma* » a qual ille la compara, in su Revelation, in Apo.11:8. Ille la designa equalmente per le nomine « *Egypto* », imagine symbolic del « *peccato* », a causa del attitude rebelle de su compromisso irreligiose que se oppone a Deo, al imagine del pharaon del narration historic del Exodo del populo Hebreo. In situation de guerra, le vias interdict e claudite, il essera impossibile de quitar le zona visate e de escappar al sonio mortal.

Samuel servitor del Deo-vivente, Jesus-Christo

Illes qui vole discoperir, in prime, lo que se presenta al fin del presente obra, habera difficultate a comprender proque io es tanto convince del character irrevocabile del imminente destruction de Francia e Europa. Ma illes qui lo habera legite, desde su comenciamento usque a su fin, habera colligite, durante le lectura, le probas que se accumula, continuemente, usque al puncto de les permitter de compartir, finalmente, le inebranlabile conviction que le Spirito de Deo ha construite in me e in tote illes qui pertine a ille; in veritate. A ILLE pertine tote le GLORIA.

Le mal surprendas essera le parte solmente de illes qui insiste in non recognoscer su potentia incomparabile, le plus numerose, e su capacitate de guider toto secundo su plan usque al perfection.

Io claude hic iste obra, ma le inspiration que Jesus continua a dar me, es registrate e documentate perpetualmente in le forma de messages presentate in le obra « **Le manna celeste del ultime marchatores adventista** ».